

శ్రీః
శ్రీ కూరగ్రామ్ వాసుధిశ్చయత పహ్న పుష్పిత
నాన్గావతు స్తోత్ర మాకేయ
శ్రీ వరద రాజస్తవమ్.

పెరుమాళ్ కోయిల్ ప్రసివాదిభయగ్రమ్
అణ్ణజరాచాగ్యర్ న్వామి అరుచిచ్చెన్ త
తత్త్వాధిక చిన్తామరయెన్నమ్ వ్యాఖ్యానత్తోడు,

సభా పండితరావ
(మేల్ పడి) ప్ర అణ్ణజరాచాగ్యర్ న్వామియార్
పరి శోధిక్కప్పట్టు,

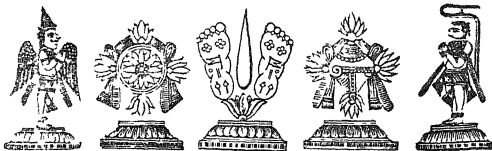
శ్రీ వైష్ణవగ్రంథ ముద్రాపక సభా మూలమాయ్

చేర్చె
శ్రీనికేతన ముద్రాక్షరశాస్త్రయిల్
అచ్చిట్టు వెలియనప్పట్టతు.
రుక్మభి నామ సంపత్తిరమ్.

శ్రీ:

పేరుకుళాశా పెరుచ్చేవిత్తాయార్ తిరువడిక శేరణమ్.

అథ్ వార్ ఎమ్మెరుమానార్ తీయర్ తిరువడిక శేరణమ్.

కూరత్తాథ్ వార్ తిరువడిక శేరణమ్

శ్రీ వ ర ద రా జ స్త వ మ్.

[ప్రస్తావనా]

కూరత్తాథ్ వా నరుళిచ్చెయ్ త పళ్ళురత్త మెన్ఱు ప్రసిద్ధమాన పళ్ళు స్తవ త్తిల్ నానావతు స్తోత్రమ్ - ఇతు. ముతలతు - శ్రీవైకుంఠ స్తవమ్ ; ఇరణ్డావతు - అతిమానుష స్తవమ్ , మూన్ఱావతు - సుందర బాహు స్తవమ్ , ఇన్ఱావతు - శ్రీస్తవమ్.

శ్రీవైష్ణవ ద్వేషియుమ్ వీరశైవనుమాన శోభరాజనుడైయ కొడుమైయినాల్ తిరుక్కణ్ గళై యిమ్మన్ఱు కోయిల్ వానత్తైయు మిమ్మన్ఱు తిరుమాలిరుమ్ శోలైక్కు ఎమ్మన్ఱురళిరు అథ్ వార్ శ్రీ వైకుంఠ స్తవమ్ ముతలియ మూన్ఱుస్తోత్రగళై అరుళిచ్చెయ్ తరుళి, పిఱకు శోభరాజన్ మాన్ణాభిస్తమైయైక్కేట్టు మక్కిన్ఱు అఱ్ఱు నిన్ఱుమ్ తిరువరగమ్ పెరియకోయిలేఱ విన్ఱొమ్మన్ఱురళినవళివలే, - తిరునారాయణపురత్తిల్ ఎమ్మన్ఱురళి మొరన్ఱు ఎమ్మెరుమానార్

కోయిల్ నిన్దుమ్మనంద ఒరు శ్రీ నైచ్చనరాలే శోభరాజనదస్సిల్ ఆథ్ వా
 నుక్కుమ్ పెరియనమ్మిక్కుమ్ సేర్ న్ద ఆపజైక్కేళ్ విప్పట్టు వరమ
 నుఁఖసర్వాకులరాయ్ “ఆథ్ వానాకిలుమ్ ఉయిర్ వాథ్ ద్విగుక్కు
 పెప్పల్, నోమే” ఎన్దు తిరువుళ్ళమ్ తేటి, అప్పోతు తమ్మిడ త్తిల్ కిఱ్క
 రరాయిగున్ద మాన్జొల్లమాగుతిచ్చిఱ్చియ్యానై “సీర్ మికపుమ్
 విచైవాళ కోయిలుక్కెల్లున్దరుళి ఆథ్ వానైయమ్ ఆరాయ్ న్దు
 అఱ్ఱళ్ళ విశేషజ్గళైయమ్ అఱిన్దువారుమ్” ఎన్దు నియమిత్తరుళి,
 అవరుమ్ అతిత్వరేయాళకోయిలుక్కెల్లున్దరుళి శోభన్ పుఱుత్తు
 మాణ్డవృత్తాన్తముట్టడ ఎల్లావన్ శ్తైయమ్ ఆథ్ వాన్ నన్నిధియిలే
 అఱిన్దుకొణ్ణ మిణ్ణ తిరునాగాయణపురమ్ పోయ్ ఎమ్మెరుమానార్
 తిరువడికిళిలే ఇరన్ శ్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, అతుకేట్టు అవర్ పెరు
 మక్కిళ్ చ్చియుడన్ ఉడనే అఱ్ఱనిన్దుమ్ పుఱప్పట్టు మికవిరైన్దు కోయి
 లేఱ ఎఱ్ఱున్దరుళి ముతలికళుమ్ తాముచూక ఆథ్ వాన్ తిరుమాళి
 కైక్కు ఎఱ్ఱున్దరుళి, ఆథ్ వానుమ్ ఎళిరేయెఱ్ఱున్దరుళి ఉడైయవర్
 తిరువడికిళిలే విఱ్ఱున్దుసేవిత్తు త్తిరువడికళై శిక్కనప్పిడిత్తుకొణ్ణ
 కిడక్క, ఉడైయవరుమ్ ఆథ్ వానై వారియెడుత్తు అఱైత్తుకొణ్ణ
 దుఃఖాతిశయత్తాలే ఒగువాత్తెయ్య మరుళిచ్చెయ్యమాట్టామల్
 “ఉళైళామురుకి క్కురిల్ తఱ్ఱుత్తు విన్దుల్ పొరుమరాయ్, “ఆథ్
 వాన్ ! ఇద్దశకనత్తుక్కు దృష్టిభూతరాన ఉమక్కు ఇప్పడి కణ్
 పోవతే! ఇతు ఎన్నుడైయ దుమ్మర్మిఫలమన్తో?” ఎన్దిప్పడి ఎలవా
 త్తాకక్కతటి వాత్తెకాయ్తైవిలే ఆథ్ వానై త్తేన్ శ్రియరుళి అనరై
 యుమ్ కూడ అఱైత్తుకొణ్ణ మరమే ఎఱ్ఱున్దరుళి;

అశోకమన్ శ్తై నాళి, ఆథ్ వాన్ తిరుమాలిరుమ్ శోలైయా
 త్తైయిలే అరుళిచ్చెయ్త మూన్దు సవజ్గళైయమ్ ఎమ్మెరుమానార్

తిరుచ్చెవిశాత్తి మికవుమ్ తిరువుళ్ళముకన్దు ఆత్మవానై నోక్కి
 “ఉమ్ముడైయ ఇన్వరుళిచ్చెయల్ కళాళేయన్టో నమ్ముడైయ తిరువ
 రజచ్చెల్వమ్ నిమ్మట్టకమాక ప్పెత్తు నాముమ్ ఇల్లు వాట్నొద్దిరుక్క-
 పెత్తోమ్! ఇని, పేరుళాళర్ అధితాధాపరిదానదీక్షిత
 రాక ప్రసిద్ధరాయరానిన్టార్, సీర్ అవర్ విషయమాక ‘అడియే
 నుక్కు క్కణ్ తన్దుళ వేణు’ మెన్టు ఒరుస్తోత్రమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యుమ్”
 ఎన్దురుళిచ్చెయ్య, ఆత్మవాన్ “అడియేనుక్కు ఇక్కణ్ వేణ్ణా” ఎన్న,
 ఎప్పెరుమానార్ “అప్పడియన్దు; వరదరాజవిషయమాక ఒరు
 స్తోత్రమ్ శొల్లియేమాక వేణుమ్” ఎన్దు పలకాలుమ్ నిబంధిక్క,
 ఆత్మవానుమ్ ఆచార్యనియమనత్తై శిరినావహిత్తు వరదరాజ స్తవ
 మరుళిచ్చెయ్యత్తోడజ్జి.

“నీలమేఘనిభమజ్జనపుష్పశ్యామకున్తలమనన్తశయం త్వామ్ |

అబ్జపాణిపదమమ్బుజనేత్రం నేత్రనాత్మురు కరీశ! సదామే ||”

ఎన్దు శ్లోక త్తశ్చమరుళిచ్చెయ్తు “సదా దశకనమ్ పణ్ణ
 కైక్కుయోగ్యమాన అప్రాకృతిదివ్యనేత్రమ్ అడియేనుక్కు త్తన్దు
 రుళి వేణుమ్” ఎన్దు విజ్ఞాపిక్క, అన్దిరవే ఆత్మవానుక్కు ప్పేరురు
 తాళర్ కనవిలే కాట్టితన్దు “సీర్ వేణ్ణినవడియే తన్దోమ్” ఎన్దురుళి
 చ్చెయ్య, ఆత్మవానుమ్ ఉడనే మత్తోన్దు ఎల్లున్దు నిత్యానుస్థానత్తై
 త్తలైక్కట్టి వరదరాజ స్తవమరుళిచ్చెయ్తవన్తైయిల్ † ఉడైయవర్
 సన్నిధియిల్ విజ్ఞాపిత్తు స్వప్నవృత్తాన్తైయిమ్ శొల్ల; ఉడైయ
 వరుమ్ ‘అప్పడియన్దు; వరదరాజ స్తవత్తై ఇన్నుమ్ పుక్కప్పేళ
 వేణుమ్, పేరుళాళన్దుడైయ పెరుమైక్కుత్తక్క పడి పన్నియైక్క-

† అప్పొతె వరదరాజ స్తవత్తై పూజామాక ఆరుళిచ్చెయ్తు తలైక్కట్టి
 వార్ ఎన్నారుముళర్.

వేణుమ్, పెరుమాళ్ కోయిలుక్కుప్పొచ్చై వాఝమ్” ఎఱ్ఱు ఆఱ్ఱ్ వానై క్కైయైప్పిడి త్తడై త్తుక్కొణ్ణు పయణగతియిలే పెరు మాళ్ కోయిలేఱు ఎఱ్ఱునరుళ, ఆఱ్ఱ్ వాఱ వరదరాజ స్తవ త్తై ప్పేరరు శాళాళిరుమున్నే విణ్ణప్పమ్ శెయ్తు తలైక్కట్టుకిఱపోతు ఉఱ్ఱైయ వర్ అన్యపరరాయిరుక్క, పేరుళాళాళ స్తవమ్ తిరుచ్చెవిశాత్తి ప్రసన్ననాయ్ “ఉమ్ముడైయ అపేక్షితత్తై వేణ్ణిక్కొళ్ళుమ్” ఎఱ్ఱు ఆఱ్ఱ్ వానుక్కు అరుళిప్పొడిట్టు నియమిక్క, ఆఱ్ఱ్ వాఱ ఉఱ్ఱైయవర్, తిరువుళ్ళప్పిడియే కణ్ వేణ్ణిక్కొళ్ళామర్ “నాఱ పెఱ్ఱు పేఱు † నాలూరానుమ్ పెఱ వేణుమ్” ఎఱ్ఱు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య, “అప్పియే పెఱక్కడవర్” ఎఱ్ఱు పేరుళాళాళ వరమళి త్తవళవిలే, ఇఱ్ఱై ఉఱ్ఱైయ వర్ కేట్టు పుతటి ఓడినన్దు తిరువుళ్ళమ్ ఉఱ్ఱైన్దు పెరుమూలై నోక్కే “సవణ్ణరాన దేవర్ కి ఇప్పోతు ఎఱనినైవై త్తలై క్కట్టవితైయే” ఎఱ్ఱుమ్; ఆఱ్ఱ్ వానై నోక్కే, “నీర్ న్నతన్ద్రాయ్ ఎఱనినైవై త్తలై క్కట్టాతే అతిలంఘిత్తు ఎనై వఱ్ఱుత్తు ఇప్పిడి శెయ్తే” ఎఱ్ఱుమ్ ఇరువరైయమ్ వెఱుత్తురైత్తు ‘ఇవి ఎఱ!’ ఎఱ్ఱు తిక్కెత్తునిఱ్ఱు, పేరుళాళాళ “ఇరాయానుశా! ఆఱ్ఱ్ వాఱ నమ్మైయుమ్ ఉమ్మైయుమ్ కాణుమిడత్తు కట్కణ్ణాలే కాణక్కడవర్” ఎఱ్ఱు వరప్రదానమ్ పణ్ణియరుళ; ఆఱ్ఱ్ వానుమ్ పేరుళాళనై త్తమతు కట్కణ్ణాలే

† నాలూరానప్పిఱ్ఱు ఒరువైన్దవర్, ఇఱ్ఱై శోఱురాజనిడత్తిర్ వాల్లభ్యమ్ పెఱ్ఱైరున్దవన్. పెరియనమ్మిక్కుమ్ ఆఱ్ఱ్ వానుక్కుమ్ సేర్న్ద మహావిపత్తుక్కు ఇన్ద నాలూరానే నిమిత్తమ్. ఇవనుడైయ ప్రేరినైయాల్ తాఱ్ ఆఱ్ఱ్ వాఱ శోఱురాజ సదసుక్కు పొన్దరుళ సేర్న్దతు. ఇప్పొక్కైయాలే మహాపరాధియాయ్ పొన్ద ఇవ నుక్కు నరక మేఘలిక్కుమ్మెత్తు నిశ్చయిత్తు ఆఱ్ఱ్ వాఱ అన్ద మహాపాపియైయుమ్ కై విడిమాట్టాత అన్యశంస్యతాలే అవనుక్కుమ్ నన్దైరువమ్మివార్ ఇన్దనుఱుమ్ ఆఱ్ఱ్ వానుక్కు అసాధారణమెత్తు ప్రసిద్ధమిఱ్ఱే.

కణ్డసేవిత్తు, శా త్రినతిరువాభరణజ్జలై యుమ్ దివ్యవిగ్రహవయవాది
కన్దైయుమ్ ఇవైయైయెన్దు కుటిత్తుక్కాట్టియరుళి ఉడైయవర్
తిరుమేనియైయుమ్ సేవిత్తుక్కాట్టియరుళ, ఎమ్మెరుమానార్ కృతా
ధారాయ్ ఆథ్ వానుడణ్మిణ్ణు కోయిలేఱి ఎమ్మన్దరుళి వరదరాజ
స్తవజై సమ్రాజ్ పోవ్యమాక అడియార్ కళుక్కు ప్రవచనమ్ శెయ్వి
త్తరుళినార్ ఎన్ద ఇళిహాసన్ ఇణ్ణు అనుసన్దేయమ్

“సీలమేఘనిభమ్” ఎన్ద శ్లోక త్తిక్ సంగమ్య వ్యాఖ్యా
సత్తిర్ -

“భాష్యకార విశ్లేషకాదే విహించనవికలైః శ్రీవత్సచిహ్నా
మిత్రైః నిమిత్తమిమం వరదరాజస్తవం పునరాగత్య శృణ్వన్తో
భాష్యకారాః ఏతన్లోకశ్రవణసమయే శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రచక్షుః
ప్రేత్య కిమితి వరదరాజో దయానిధిః సేత్రం నగత్తవానితి శక్కిత
వన్తః తదాసీం సదాదశనమేవ మయా ప్రాధితమితి పరి
హృతం చేత్తైతిహ్యమస్తి.”

ఎన్దు ఎమ్మతప్పట్టిరుక్కిఱతు ఎమ్మెరుమానార్ ప్పిరిన్దిరున్ద
కాలత్రియే ఆథ్ వాన్ ఇన్ద వరదరాజస్తవజై అరుళిచ్చెయ్తు
విట్టారెన్దుమ్, పిఱకు ఎమ్మెరుమానార్ మేల్ నాట్టిల్ నిన్దు మ్మెన్దరుళి
ఇన్ద స్తోత్రజై త్తిరుచ్చెవిశాత్తుమ్మోతు “సీలమేఘనిభమ్..... సేత్ర
నాత్తుగు కరీశ! సగామే” ఎన్ద శ్లోక జై క్కెట్టవాణే ఆథ్ వా
న్దుజైయ తిరుక్కణ్డలై ఉన్దొనోక్కి “పేరుళాళన్ ఇన్ద శ్లోకత్తు
క్కుమ్మకూడ ఇరజ్జవిలైయా? అన్దో! ఉమక్కు త్తిరుక్కణ్ తన్దరుళ
వితైయే!” ఎన్దు వరున్దియరుళ, అప్పేతు ఆథ్ వాన్ ‘అడియేన్
ఇన్దమాంసచత్తుస్సై విరుమ్బువితై, “తద్విజ్ఞాః పరమంపదం సదా
వశ్యన్తి సూరియః” ఎన్దప్పట్ట సదాదశనజైయే విరుమ్బునే

సత్తనై ' ఎన్ఱు విఱై కూఱియరుళినార్ ఎన్ఱుమ్ ఇతిహ్యమిరుప్పతాశ సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా ఎఱుతుకిఱార్. ఇతనాల్ ఇన్ద్రస్తవమ్ ఎమ్మోరుమానారుఱైయ నియమనత్తినాల్ తిరునవతరిత్తతు ఎన్బతుమ్, ఇరువరుమ్ పేరురుళాళకా నన్నిధిక్కెఱున్దరుళినార్కి శేన్ఱు తొడజ్జిచ్చొల్ల పుట్ట వృత్తాన్దముమ్ ఇలై శెయ్యపుట్టతాకిఱతు గురుపరమ్పరా ప్రభావమ్, ప్రపన్నామృతమ్ముతలియ గ్రన్థభుక్కు ఇతు మురణ్ పట్టిరుక్కుమాతలాల్ అనాదరణీయమెన్ఱు పెరియోర్ పణిప్పర్.

నూఱుళ్ళోకిజ్జళ్ళొణ్ణ ఇన్ద్ర వరదరాజ స్తవమ్ - ఒవ్వోరు దశకముమ్ ఒవ్వోరు వత్తైయాన వృత్తత్తిల్ అమైన్దిరుక్కుమ్.

(౧) ప్రథమదశకమ్ - రథోద్ధతావృత్తమ్

(౨) ద్వితీయదశకమ్ - శిఖరిణీ

(౩) తృతీయదశకమ్ - స్వాగతా.

(౪) చతుర్థదశకమ్ - ఉపజాతి.

(౫) పఞ్చమదశకమ్ - ప్రహషికణీ

(౬) షష్ఠదశకమ్ - మన్దాక్రాన్తా.

(౭) సప్తమదశకమ్ - స్రగ్ధరాదివృత్తకదమ్బమ్.

(౮) అష్టమదశకమ్ - వసన్తతిలకమ్.

(౯) నవమదశకమ్ - గౌరీ.

(౧౦) దశమదశకమ్ - వంశస్థమ్.

“రామానుజాంఘ్రి”=వసన్తతిలకమ్.

శ్రీవేదాన్తదేశిక నరుళిచ్చెయ్త దయాశతకమ్ ఇన్దరీతియైయేఱిడియోద్రయైతు; అతిలుమ్ ఒవ్వోరు దశకమ్ ఒవ్వోరువత్తై వృత్తత్తిలేయిఱే అమైన్దుళ్ళతు నిఱ్ఱు.

అహ్ వాక్ కళమ్ ఆచార్యర్ కళమ్ అరుళిచ్చెయ్ త ప్రబంధజ్జ శెల్లామ్ రహస్యత్రయత్తుక్కుమ్ అథావంశ్యకత్తుక్కుమ్ వివరణమా యితేయిరుప్పతు. అస్తక్రమత్తిలే ఇప్పిచ్చుస్తవముమ్ ద్వయాధా వివరణత్తిలుమ్ అథావంశ్యకవిశదీకరణత్తిలుమ్ నోక్కుడైతాయగు క్కుమ్. అతిల్ వరదరాజ స్తవమ్ అథావంశ్యకవైశద్యత్తిలే విశిష్య ప్రవణమాయురుక్కుమ్ శ్రీమన్నారాయణనే పరతత్వమెనుమ్, అనన్యాహాశేషత్వమే ఆత్మస్వరూపమెనుమ్, గుణానుభవజనిత ప్రీతికారితకై జ్జర్యమే పురుషార్థమెనుమ్, అహంకారమమకార జ్జల్ తద్విరోధియెనుమ్, తన్నిపుత్తిక్కుమ్ కై జ్జర్యసిద్ధిక్కుమ్ పవన సులభనాన సవేశ్వరక తిరువడిక శేషపాయమెనుమ్, జితేంద్రియ త్విమ్ తొడక్కుమాక కై జ్జర్యమితాక ఉపాయఫలమెనుమ్ అరుళిచ్చెయ్యిప్పట్టిజే ఇతిల్.

“ఋచో యజాంషి సామాని తథై వాథవణానిచ | సవణ మష్టాక్ష రాస్తస్థని యచ్చాన్యదపి వాఙ్మయమ్ ||” ఎన్నిటి తిరువష్టాక్షర త్రిత్వీలే సకలశాస్త్రార్థజ్ఞకుమ్ పొత్తిసుకీడక్కు పెట్టెల్ ఇంద్రియస్తోత్రత్తుక్కు అనభిజ్ఞసావణ భౌమనాకియ అడియోక్ వ్యాఖ్యాన మిడతొడజ్ఞువతు పరిహాస్యమాయునుమ్, “సహి చకోర్యే కాఽఖలాం చన్ద్రికాం నాలం పాతుమితి స్రగృహ్య రసనామాసీత సత్యాం తృప్తి ” ఎన్నకణక్కిలే నావై యడక్కి నిఱ్ఱమాటాత చాపలత్తాలే ప్రవర్తియానిష్టేనాకైయార్, “పిత్తర్ శొల్లిల్లొదుమ్ పేత్తెయర్ శొల్లిల్లొదుమ్, పత్తర్ శొల్లిల్లొదుమ్ పన్న పెట్టుపవో?” ఎన్నకొణ్ణ అజీవిచ్చిఱ్ఱ ఆరియర్ కళ ఇతి తొట్టియ వేణుమ్.

ఇజ్జనమ్ :—శ్రీవైష్ణవదానక

పెరుమాళ్ కొయిల్, ప్రతివాదిభయచ్చురమ్

అణ్ణ జ్జ రాచాన్యిక్.

(పల్లవస్తవ్యాఖ్యాత)

కూరత్వాత్ వాక్ తిరుపడిక శేషరణమ్.

[భట్టరరుళిచ్చెయ్త ఆహ్వాతనియ్.]

శ్లో॥ ‡ శ్రీవత్సచిహ్నుమిత్రేభ్యో నమః క్తిహధీమహే ।
యదుక్తయస్త్రీయాకణ్ఠే యున్తి వజ్రశసూత్రతామ్ ॥

‡ ఇంద్రకోక త్తిక్ వ్యాఖ్యానమ్-శ్రీస్తవవ్యాఖ్యానోపక్రమత్తిల్ కాణ్.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

కూరత్తావ్ వా తిరువాయ్మలర్ న్దరుళియ

వ ర ద రా జ స్త వ మ్.

శ్లో॥ స్వస్తి హస్తిగిరిమస్తశేఖరః
సస్తనోతు మయి సస్తతం హరిః ।
నిస్సమాభ్యధికమభ్యధత్త యం
దేవమాపనిషదీ సరిస్వతీ ॥

౧ ॥

పెరుమాళ్ కోయిల్ ప్రతివాదిభయజ్జరమ్

అణ్ణజ్జరాచార్యర్ ఇయన్ శ్రియ

తత్త్వాధికచింతామణివ్యాఖ్యానమ్.

శ్లో॥ శ్రీమల్లక్ష్మణయోగినో నియమసం మూర్ధ్నా దధత్సాదరం
శ్రీవత్సాజ్జగురుత్తమో గుణనిధిదేవాధిరాజస్తవమ్ ।
దిన్యం యం విరచయ్య దృష్టిమతులాంలేఖే, సవీషస్త్రై
జహ్వక్రే మమ దోషగన్ధవిధురో నిత్యం సముజ్జృమ్భతామ్ ॥

శ్లో॥ హతావద్యా హృద్యా గుణగణసమృద్ధా సుమధురా
గభీరా సాహదకం మనసి విదధానా విజయతే ।

యదీయా శ్రీనూక్తిః, సఖలు భగవాన్ భద్రచరిత్రో
గురుః శ్రీవత్సాజ్ఞో నివసతు మదీయే హృది సదా ॥

శ్లో॥ శ్రీకాశ్చీపరవాదిభీకరగురు శ్రీవంశలభ్యాదయః
దానశ్రీయ్యుతవైష్ణవాంఘ్రి నిశినేవ్వణ్ణగ్రార్యాహ్వయః ।
వ్యాఖ్యాత్యద్య మణిప్రవాళసరణౌ హస్త్యద్రినాధస్తనం
దోషేషాన్వధ్యమిహావిరస్తు సుధియాం నిమత్సరాణాం సతామ్ ॥

శ్లో॥ ప్రతిపదమధఃనిరూపణమాదౌ విరచయ్య తదను తాత్పర్యమ్ ।
విశదీకరవాణి తథా యథా ను జిజ్ఞాసుహృదయమానస్తేత్ ॥

పదవృత్తే .

బౌపనిపదీ=ఉపనిషత్తుక్కుళితేయ్యుశ్చ	హస్తీగిరి మస్తశేఖరః } హస్తీగిరియై (సః) హరిః } శేఖరత్తుక్కు అభరణమాయుశ్చ ఆస్త ప్రతాపై హరవరదక్
సరస్వతీ=వాక్కానతు [చదాస్త వాక్య మానతు]	
యం దేవమ్=యానోరు ఎమ్మెరుమాస్తే	మయి=అడియేమాతు సతత్వమ్=ఎప్పితుమ్ స్వస్తి=మల్లశత్రై సస్తనోతు=పరవచ్చెయ్యశేణమ్.
నిస్సమాభ్యధికమ్=ఒత్తాకుమ్ మిక్కారు మిల్లాతనవాక	
ఆభ్యధత్త=కొల్లిత్ తో;	

[స్వస్తీత్యాది] వేదాస్తవాక్యజ్ఞశాలే ఒప్పుయర్వద్భవనాక
ప్రతిపాదిక-ష్పట్టుశ్చ ఎమ్మెరుమాన్ హస్తీగిరిశేఖరత్తుక్కు శిరో
భూషణమాక విశిష్టకీర్తాన్ ; అత్రేవపిరాన్ ఉభయవిభూతియిలున్
అడియేనుక్కు శ్రేయస్సై అరుళవేణున్. సర్వదేశసర్వకాల సర్వా
వస్తైకళిలుమ్ అడియేన్ “ ఉడనాయ్మన్ని వ్దులెలావడిమై శేయ్య
పెప్పెఅవేణుమెన్దై.

ఉపక్రమత్తిల్ స్వస్తిశబ్దప్రయోగమ్ పణ్ణినతు-మల్లశపూజక
మాన ఆరమ్భమ్ శ్రేయస్కరిమెన్ద శాస్త్రాన్కతై అనుసరితామ్

[హస్తీగీర్త్యాది.] “దిక్షాగైరచితస్తస్మిక్ పురా విష్ణుస్సనాతనః ।
తతో హస్తీగిరినామ ఖ్యాతిరాసీన్మహాగిరేః ॥” ఎన్లు హస్తీగిరి
మాహాత్మ్యప్రథమాధ్యాయత్తిలే శొల్లపట్టుళ్ళమై కాణ్ణ; పూవణ
త్తిల్ ఇన్ద పవణతత్తిల్ దిగ్గజ్జళ్ళ వన్దు ఎమ్మెరుమానై ఆరాధిత్తమై
యాల్ అతుపల్ద్రీ హస్తీగిరియెన్లు తిరునామమాయీల్ద్రామ్.
[శేఖరః] “శిఖాస్వావీడ శేఖరా” ఎన్లు అమరకోశత్తికపడి శేఖర
శబ్దమ్ శిరోధృతమాల్యవాచియాయ్ శిరోఽలజ్కారమెన్లు పారుళై
త్తన్దతు; మన్దశబ్దసమభివ్యాహారబలాత్ ఇజ్జు అలజ్కారమాత్ర
వాచి [సంతనోతు] సమ్యగ్విస్తారయతు ఎన్లు పడి. “తను-విస్తారే”
ఇతి ధాతుః. [హరిః] ప్రణతాతిహారక్ ఎన్లు తిరునామత్తిక్
అధానుసన్ధానమిరుక్కిఱపడి [నిస్సమాభ్యధికమ్.] సమశ్చ అభ్యధి
కశ్చ సమాభ్యధికౌ; నిగతౌ సమాభ్యధికౌ యస్యసః, తమ్, ఇజ్జు
నిగతశబ్దమ్ అవిద్యమానపర్యాయమాతలాల్ పట్టిబహుప్రీహి
ఉపపన్నమ్. [బౌపనిపదీ] ఉపనిపత్సు భవా. “న తత్సమశ్చ
భ్యధికశ్చ దృశ్యతే” ఇత్యాద్యుపనిషద్వాక్యజ్జళుమ్, “ఒత్తార్
మిక్కార్లై యిలై యాయమామాయా” ఇత్యాది ద్రమిడోపనిష
త్సూక్తికళుమ్ ఇజ్జు వివక్షితమ్.

ఇతుముతల్ “సంనదేతకిల” ఎన్లు ముళసముళ్ళ సత్తు
శ్లోకజ్గళుమ్-రథోద్ధతావృత్తమ్. “రాన్నరావిహ రథోద్ధతాలగా”
ఇతి తల్లక్షణమ్.

(౧)

శ్లో॥ శ్రీనిధిం నిధిమపారిమధిణాం

ఆధికతాధికారిదానదీక్షితమ్ ।

సవణభూతసుహృదం దయానిధిం

దేవరాజమధిరాజమాశ్రయే ॥

౨ ॥

పదవురై.

శ్రీనిధిమ్=శ్రీయఃపతియాయ్,	సంకర్మాతమహృదమ్=సమస్తప్రాణికళు
అధికానామ్=యాచిష్టవరకళుక్కుమ్	కుమ్ అన్ననాయ్,
అపారం నిధిమ్ = ఆశవనీయ నిధియా	దయానిధిమ్=కరుణానిధియాయ్,
యిరుప్పవనాయ్,	అధిరాజమ్ = అనైవర్క్కుమ్ మేఱ్వుట్ట
అధికాతాధక పరిదాన } వేదీన పారుతై	తలైవనాయరానిన్ద
దీక్షితమ్ } కొడుదుత్తరుళ్	దేవరాజమ్=తేవశిరానై
వలైయే వ్రతమాక	ఆశ్రయే=అదీపణిక్టే.
కొడ్డవనాయ్,	

[శ్రీనిధిమిత్యాది.] తాత్పర్యమ్ సుస్పష్టమ్. ఇన్ద్ర శ్లోకమ్ ద్వయత్తై పూర్వఖణ్డాధకత్తుక్కుమ్ సంగ్రహమాయురుక్కుమ్. “అధికానాం నిధిమ్” ఎన్నిఱవిత్తాల్ పరమప్రాప్యత్వముమ్, “అధికా తాధకపరిదానదీక్షితమ్” ఎన్నిఱవిత్తాల్ ప్రాప్తత్వముమ్ శొల్లిన్ద్రా కీఱితెన్దుణ్క. అధికశ్వాసా రాజాచ అధిరాజః. (౨)

శ్లో॥ నిత్యమిన్ద్రీయపథాఃగం మహాః

యోగినామపి సుదూరగం ధియః ।

అవ్యనుశ్రవశిరస్సు దుగ్రహం

ప్రాదురస్తి కరిశైలమస్తకే ॥

3 ॥

పదవురై.

నిత్యమ్=వాశ్వతమానతాయ్,	దుగ్రహమ్=ఆశవిట్టు ఆఱియక్కుడా
ఇన్ద్రీయ పథాతిగమ్ = చక్షురాదీన్ద్రీయజ్ఞ	తతాన
లిక్ మాగళత్తెక్కడన్దతాయ్,	మహః=(తేవశిరానాకీఱ ఒరు) తేజస్సా
యోగిశాం ధియోఽపి = యోగికలిక్	నత
ముద్దిక్కుమ్	కరిశైల మస్తకే=మాన్సిరి శిఖరత్తిల్
సుదూరగమ్=అతిదూరత్తిలేయుళ్ళతాయ్,	ప్రాదురస్తి=విశిష్టానిన్ద్రు.
అనుశ్రవశిరస్యపి=వేదా న్దగళిలుమ్	

[నిత్యమిత్యాది] పేరరుభాళా ఒరు విలక్షణ తేజస్సు; ఇతు మర్త్య నూర్వ అగ్నిముతలియ తేజస్సుకై పోవీల్ ఒరుకాల విశేష త్తిలే నశిపుతల్లామల్ శాశ్వతమాయుశ్శతు. నమతు మాంస చక్షుస్సాలే కాణక్కుడాతతు. ఇన్ద్రియజ్జలై అడక్కి ఆళనల్ల యోగిశుడైయ బుద్ధిక్కుమ్ “ఇదమిత్థమ్” ఎన్దు ఎళితల్ ఎట్టాతతు. ఆనన్దగుణమొన్దై త్తులిక్కుల్తోడగ్గి “యతో వాచో నివర్తన్తే” ఎన్దు పితాల్లిత డపనిషత్తుక్కుమ్ ఎట్టాతతు అప్పడిప్పట్ట అత్యద్భుత మానతొరు తేజస్సానతు హస్తిగిరిమస్తకత్తిల్ సవకసులభమాక సేనై సాదిక్కిన్దై త్తెన్దపడి. తృతీయపాదత్తుక్కు ఇరణ్ణువిధమా క్కరు త్తురైక్కలామ్; (౧) వేదాన్తజ్ఞానమ్ గ్రహిక్కుముడియూతతు. (౨) వేదాన్తజ్ఞైక్కుణ్ణుమ్ ఒరువరాలుమ్ గ్రహిక్కుముడియూ తతు - ఎన్దు. వేదాన్తజ్ఞా తామునుటియమాట్టా; పిఱర్ క్కుమ్ అఱివిక్కుమాట్టా ఎన్దై.

(3)

శ్లో॥ పల్లికా శ్రుతిమతిల్లి కామయీ

యేన పల్లవితవిశ్వశాఖయా ।

స్వశ్రీయా కరిగిరేరనుక్రియాం

సప్తి ముప్తవరదం తమాశ్రయే ॥

౪ ॥

పదవురై.

శ్రుతిమతిల్లి కామయీ = శ్రేష్ఠమాన వేద

మాకిణి

పల్లికా = కొడియానతు,

యేన పల్లవితవిశ్వ } యావనూరు తేమ

కామయా } పిరావాకిణి తలిర్

యుడైత్తాన సకలకామైకై

యుముడైయ; (కరిగిరిపత్తు

త్తిల్) యావనూరు తేవపిరా

వాతే తలిర్ పెదీయ ఎల్లాక్కి

లైకలైయు ముడైయతాన

స్వశ్రీయా = తినతు వోడైయనాతే

కరిగిరే = మా స్తిగిరియుడైయ

అనుక్రియామ్=అనుకారంతై [సామ్యంతై] | తం మృత్యువరదం } అన్త పూర్ణవరదస్తై
పస్తే=విరుమ్మకీస్తలో, | అశ్రయే } అశ్రయిక్కిరే

[వల్లికేత్యాది.] శ్రుతియై బిరులైయూక రూపణమ్పణ్ణి,
కరిగిరిక్కుమ్ శ్రుతిక్కుమ్ శ్లేప భజ్జీయాలే సామ్యప్రతిపాదనమ్
పణ్ణుకీటతు. శ్రుతియాకీట లతైయుమ్ వరదేన పల్లవితవిశ్వశాఖైయా
యిరుక్కుమ్; హస్తీగిరియుమ్ వరదేన పల్లవితవిశ్వశాఖమాయరు
క్కుమెన్టు శబ్దశ్లేషమ్. అతావతు - శ్రుతిలతాపక్షత్తిల్ 'యేన'
ఎన్గిట త్పిత్తీయైక్కు "ధాన్యేన ధననా" "ద్విరదశిఖరిసీమ్నా
సద్గవా" ఇత్యాదిస్థలశ్లోల అభేదాధికత్వమకొళ్ళవేణుమ్
శాఖాశబ్దమ్ కాణ్యకాతక కాలాపాది భేదభిన్నమాన శాఖావిశేష
జ్ఞతైచ్చొల్లుకీటతు. సామూన్యమాక లోకత్తిల్ శాఖైకళుక్కు
అత్తుకు పల్లవజ్ఞళినాలాకైయాలే ఇన్దవేదశాఖైకళుక్కుమ్ పల్లవ
త్తీనాలభుకు శిల్పవేణుమ్; ఇజ్జు పల్లవస్థానీయన్ ఎమ్మెరుమాన్;
వేదశాఖైకళో ఎమ్మెరుమానాలే తళిరుమ్ ముళిరునూక త్తికల్
కిన్దనవెన్టాల్ వేదజ్ఞళెల్లామ్ భగవత్పరజ్ఞళాయరున్దుకొణ్ణు ప్రకాశి
క్కిన్దనవెన్టపడి ఇని, కరిగిరిపక్షత్తిల్ శాఖాశబ్దమ్ వృక్షశాఖైకళై
చ్చొల్లుకీటతు అవై పేరురుళాళనాలే పల్లవితమాకైయావతు -
"వంశం రఘోరనుజిఘృతురిహావతీణో దినై వ్యవహారిక తథా
త్రభగద్గణైమైః | త్వత్సన్నిధిప్రభవశైత్యజుషోయథాహి నృతూః"
[అతిమానుషస్తవమ్] ఎన్టాత్తోలే హస్తీగిరియిలుళ్ళ సకలవృక్ష
జ్ఞళుమ్ పేరురుళాళనుడైయ నిత్యసన్నిధియాలే తదీయదివ్యకటా
క్షతైయే ధారకమాకకొణ్ణు శెట్టిప్పిల్లు విశజ్ఞుకీన్దనవెన్టపడి.
ఇవ్వకైయాలే హస్తీగిరియుమ్ శ్రుతిశిరిస్సుమ్ పరిస్సరసామ్యా
పన్నమాకీటతు. భగవత్పరమ్యప్రకాశనత్తిల్ హస్తీగిరియానతు

వేదతై బిత్తిరుక్కిఱతెన్నుమిడమ్ ఇన్ద సామ్యోక్తియాల్ విశ్శుమ్.
ఇన్ద శ్లోకిత్తిఱ్కు సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా ఎఱ్ఱుఱియుళ్ళ తాత్పర్యమ్
అన్వరసమెన్ఱు పెరియోర్ కూఱువర్. వివేకికుమ్ ఇతనై ఆరాయ్క.

వష్టి = 'వశ - కాన్దా, కాన్దిచ్చా' ఎన్ద ధాతువిత్
బ్రహ్మవమ్. ఇన్దధాతు ఛన్దస్సిత్ తవిర లోక త్తిత్ ప్రయోగిక్కు
లాకాతెన్ఱు అనుశాసనమిరున్దాలుమ్ కవిప్రయోగజ్జల్ పలవుళ;
“వష్టి వాగురిగల్లోపమవాప్యోరువనగఁడయోః” ఎన్ద నైయాకరణ
కారిత్తెయుమ్ నోక్కుక సామ్యతై అడ్డైకిఱతెన్ఱు శొల్లవేఱుమిడ
త్తిల్, సామ్యతై విగుమ్ముకిఱతెన్ఱు శొల్లువతు కవిసరణియామ్.

మల్లికాశబ్దమ్ శ్రేష్ఠవాచకమ్; శ్రేష్ఠప్రమాణమాన శ్రుతి
ఎన్ద కర్మధానియనమానత్తాలే పొరుళాకక్కడవతు, నప్తమీ
తత్పురుషనమానమ్ ఒవ్వాతు [మృష్టమదమ్] “నిణిక్తంశోధితం
మృష్టంనిశ్శోధ్యమనవస్కరమ్” ఎన్ద అచురకోశ త్తిక్ పడి - పరిశుద్ధ
నాన వరదనై ఎన్దమామ్. (౮)

శ్లో॥ యం పరోతుముపదేశేతస్త్రియా

నేతి నేతి పరివర్త్యదాసకః ।

వక్తి య స్తమపరోతుమీతుయశి

ఏష తం కరిగిరిం సమాశ్రయే ॥

౫ ॥

అగవునై.

[త్రయా-వేదమానతుబ్రహ్మచారణ్యకమ్.]

ఇతి, ఇతి (ఇతి) “ఇవ్యశేవనల్లక్,
పరపర్యదాసకః } ఇవ్యశేవనల్లక్”
ఉపదేశతః } ఎన్ద మేన్దేలుమ్
మఱుతుక్కిఱ్కు పోని
తాకిఱ ఉపదేశత్తాలే

యమ్=యావశౌరవరదనై

పరోతుమ్ = ఇన్దియజ్జకుమ్ వెలిప్పట్టవ
శాయ్ [అపరిచ్ఛిన్న శాయ్]

వక్తి=శొల్లానిష్టలో,

తమ్=అన్ద వరదనై

య ఏషః = యాతొరు ఇన్ద హస్తిగిరి
యానతు

అపరోక్షమిత్యుతి = సాక్షాత్తాక సేవై | తం (ఏతం) కరిరిష్టం = ఆనంద ఇంద్రహాస్తిగిరియై
సాదిప్తిక్కిన్ద్రతో, సమాశ్రయే = ఆశ్రయిక్కిన్ద్రో.

[యంపరోక్షమిత్యాది.] కీర్తీశ్లోక త్తిల్ వేదత్తుక్కుమ్ హస్తి
గిరిక్కుమ్ ఒరువాటు సామ్యమ్ వణిక్కప్పట్టతు, ఇతిల్ వేదత్తి
త్కాట్టిల్ హస్తిగిరిక్కు ఉత్కపమ్ ప్రతిపాదిక్కుప్పడుకిఱతు.
బృహదారణ్యకోపనిషత్తిల్ [౪ - ౩ - ౧] “దేవవాన బ్రహ్మణో
రూపే మూతం చైవాఽమూతం ఇన్ద్ర” ఎన్ద్రతోడజ్జీ ఘాలనూత్సు
రూపమాన సమస్తప్రపంచాన్ద్రైయమ్ బ్రహ్మత్వగూపమాక పురా
మశీఁత్తు, [౬] “తస్యహ వా ఏతస్య పురుషస్యరూపం యథా
మహారజనం వానః” ఇత్యాదియాల్ అకారివిశేషన్ద్రైయమ్ శొల్లి,
“అధాత ఆదేశో నేతి నేతి న హ్యేతస్మాదితి నేత్యన్త్యంబుమస్తి” ఎన్ద్ర-
కీర్తీక్కుఱియ రూపాకారవిశిష్టమాన బ్రహ్మమ్ ఇవ్వళవేయన్ద్ర,
ఇవ్వళవేయన్ద్ర, స్వరూపత్తాలుమ్ గుణత్తాలుమ్ అన్ద బ్రహ్మత్తి
త్కాట్టిల్ పరమాన [ఉత్క్రిష్టమాన] వస్తు వేత్తాన్ద్ర కిజ్జైయాఱు
ఎన్ద్ర సర్వాత్క్రిష్టమాకచ్చిల్లివైత్తుమ్ అన్దబ్రహ్మత్తై పురోక్ష
మెన్ద్రతేయ్యోయ ప్రత్యక్షమాకక్కాట్టిత్తరవిల్లె ఇన్ద హస్తిగిరియో
వెన్ద్రాల్, అప్పడిప్పట్ట సర్వాతిశాయియాన పరబ్రహ్మత్తై సర్వజన
సాక్షాత్కారాహా మాక క్కాట్టిత్తరానిన్ద్రపడియాల్ అన్దవేదత్తిల్
అల్లెన్ద్ర వరున్ద్రవత్తై విట్టు ఇన్దహస్తిగిరితన్ద్రైయే పఠ్ఠియుజ్జీవిప్ప
మెన్ద్రపడి.

“పరపర్యదానతః ఉపదేశతః” ఎన్ద్రతు - పరపర్యదాన
రూపేణ ఉపదేశేన ఎన్ద్రపడి ఉదాహృతశ్రుతివాక్యత్తిల్ “అధాత
ఆదేశః” ఎన్ద్రవిడత్తిల్ “ఆదేశః - ఉపదేశః క్రియత ఇత్యధః”
ఎన్ద్ర భావ్యమాకైయాల్ అవ్వధాత్తుక్కు వ్యజ్ఞకమాక “ఉపదేశతః”

ఎన్టార్ “ప్రకృతైతావత్త్వంహి ప్రతిషేధతి తతో బ్రవీతిచ
భూయః” [3 - ౨ - ౨౧] ఎన్నిటి బ్రహ్మనూత్రశ్రీభాష్యత్తిర్ ఇన్ద
శ్రుతివాక్యాధికమ్ శిక్షిక్కుప్పట్టిరుక్మిన్దమై కాణ్ణ (౧)

శ్లో॥ ఏష ఈశ ఇతి నిణాయం త్రయీ
భాగధేయరహితేషు నో దిశేత్ |
హస్తిధామని న నిణాయేత కః
దేవరాజమయమీశ్వర స్త్వితీ ||

౬ ||

పదవురై .

త్రయీ=వేదమానకు

ఏషః ఈశః ఇతి నిణాయమ్ = “ఇతేషు
పిరానే సవేశ్వరక్”

ఎన్నిటినిణాయత్తై

భాగధేయ రహితేషు = (వేదాధికై
నన్దాక ఆరాయన్ద ఆటియ
మాట్టాత) దౌభాగ్యశాలి
కళిడత్తిత్

నో దిశేత్ = ఉన్దపన్దామల్పోనాల్
పోకట్టుమ్ ;

హస్తిధామని తుహస్తిగియాకిట స్థాన
త్తిరేయోవెన్దాల్

దేవరాజమ్=తేవపిరానై (నేవిత్తు) [ఎన్ద
ఆయం ఈశ్వర ఇతి=ఇవనే సవేశ్వరక్

కః న నిణాయేత = ఎవక్ నిశ్చయిక్కు
మాట్టాక్.

[ఏష ఈశ ఇత్యాది.] తేవపిరానే సవేశ్వరక్ ఎన్నిటి
అధికమ్ వేదవేదాన్దజ్జిల్ నిశ్చయిక్కుప్పట్ట విషయమ్ ఎన్దత్తై
ముతల్ శ్లోకత్తిరేయే కుటిప్పిట్టే ; ఆనాల్ ఇన్దధికమానకు
వేదాన్దజ్జిల్ అనై వరాలుమ్ సులభమాక త్తైరిన్దకొళ్ళముడియాతు ;
జాయమానకాలకటాతుమ్, ఆచార్యకటాతుమ్ ముతలియ భాగ్య
ముళ్ళవర్కళుక్కే ఇప్పొరుల్ విశ్జుమ్. అప్పశిప్పట్ట భాగ్యమిల్లాత
బాహ్యకుదృష్ట్యాదికళుక్కు ఇప్పరమాధికమ్ తోన్దాతు శిలర్
ఈశ్వరనే ఇల్దయెత్తు పితర్మువర్ ; శిలర్ భన్దధారియై తల్దెవ

నస్తుకొణ్ణ తడుమాఱువర్. వేదమానతు అన్త వడిడ త్తిలుమ్ వాత్స
 ల్యముడైయతాకైయార్, భాగ్యశాలికల్ చాభాగ్యశాలికల్
 ఎన్నుమ్ వాశియిన్తి ఎల్లార్ కుమ్ ఇప్పరమాభతై త్తొన్ ద్రివిక్కు
 వేణ్ణియతు అతఱ్కుక్కడమైయాక ఏఱ్ఱుట్టిరున్దుమ్, అన్త వేదమానతు
 పత్తు పాతమ్ పారాట్టి ఇరామానుశనడియార్ కళాన శిల భాగ్యశాలి
 కళుక్కే 'ఏష ఈశః' ఎఱ్ఱ సిద్ధాన్తతై త్తెళివిత్తేయియ
 మన్ ద్రివిక్కు పల గభాదుభాగర్ కళుక్కు ఇత్తై త్తెళివియాత్తొన్ ద్రిన్తు
 ఒళిక; అతుపన్ ద్రి నామ్ వరున్ద వేణ్ణియత్తిల్. అక్కుఱైతీర ఇన్ద
 హా స్తిగిరియానతు అన్దసిద్ధాన్తతై నవజనసులభమాకచ్చెయ్ ప్పన్తు
 ఎన్దితార్. ఎనవే, వేద త్తిల్ కుతకామ్ కూఱున్ద వర్ కళుమ్ హా స్తి
 గిరియిలే 'పేరరుళాళనై నేవిక్కుప్పెన్ ద్రి వాత్తే "పేరరుళాళనల్లుతు
 పరదైవమిత్తై" ఎన్దు తామే పరవశమాక క్కైయెట్టు త్తిడున్బడి
 ఆయ్ విడుకీఱుతు - ఎన్దు పడి

'హాస్తిగణా' ఎన్దాశల్, 'హాస్తిగిరిధామని' ఎన్దాశల్
 శొల్లాతే 'హాస్తిధామని' ఎన్దుతు - ఏక దేశ గ్రహణమ్. 'హాస్తిశ,
 కరీశ' ఇత్యాదిస్థలజ్ఞలిలుమ్ ఇజ్జనమే కొళిః. "హాస్తి ధామ -
 హాస్తిధామ; తస్మిన్" ఇతి విగ్రహః; హాస్తిగిరిధామని ఎన్దుపడి
 చతుర్థాపద త్తిల్ 'దేవరాజమ్' ఎన్దు పద త్తిఱ్కు అడుత్తి పడియాక
 'దృష్ట్యా' ఎన్దో 'సంసేవ్య' ఎన్దో ఒరు ల్యబన్తపదమ్ అధ్యాహ
 రిత్తుకొణ్ణాల్ నన్దు పొరున్దుమ్. (౬)

శ్లో॥ హై కుద్యప్యభినివిష్టచేతసాం
 నివిశేషనవిశేషతాత్రయమ్ !
 న శయం కిరిగిరినుకత్వసౌ
 తుజ్గమజ్గళగురాస్పదే హరా ॥

పదవురై.

<p>తుబ్బుతుబ్బళిగుణాస్పదే } కింన కల్యాణ హారా } గుళభుక్కు ఇరుప్పిడమాన ఎమ్మెరుమా నిడత్తిల్</p>	<p>నిర్విశేష సవిశేషతాత్రయం } 'ఇవణ్ గుణముడై సంశయమ్ } యెవనా? గుణ మిల్లాతెవనా?'</p>
<p>కుద్యప్పి } కుత్తితమాన యోచనైకళిలే ఆలినివిప్పి } పారుదిన మనస్సెయుడై చెరిసామ్ } య దువాడిక భుక్కు (ఉణ్ణాయరుక్కిణ)</p>	<p>ఎన్జిణ ఇరణ్ణుకోటికల్ పున్ద్రీయ ససేహత్తై అసా కరిగిరిః=ఇంద హ స్తిగిరియానతు నుదతి=పోక్కడిక్కిన్దతు హై=ఇతు ప్రసిద్ధమ్.</p>

[హైకుద్యప్పి త్యాది] వేద త్రిత్వాట్టిలుమ్ హ స్తిగిరియే శిల
న్దతెన్నతై నన్దు వివరిక్కిణార్ ఎమ్మెరుమాన్ అనన్తకల్యాణగుణజ్జ
భుక్కు ఆన్దదమాయరుప్పనన్ అప్పడిప్పట్ట ఎమ్మెరుమానై వేద
నూనతు శిలవిడగ్గళిల్ గుణశాలియాకవుమ్ శిలవిడగ్గళిల్ గుణశూ
న్యనాకివుమ్ శొలిన్దై త్తతు. ఇప్పడి విరుద్ధాధికమాక త్తోన్ముమిడగ్గ
ళిల్ న్యాయనఞ్చురమ్ శెయ్తు అవిరుద్ధాధిక నిణాయమ్ ఇణ్ణవే
ణుమ్ నిమ్మలగ్గమమాన జ్ఞానత్తెయుడై యవర్కళి న్యాయనఞ్చురమ్
ఇణ్ణినాల్ - “ఎమ్మెరుమాన్ గుణశాలితాన్, అనాల్ శిలవేద
వాక్యజ్జళి అవనై నిగుణానాక చ్చొల్లుక్కిన్దనవే, అవన్ద్రుమ్ము గతి
ఎన్న? ఎన్ద్రాల్, అన్ద నిగుణశ్రుతికళి హేయగుణశూన్యనెన్నతై
చ్చొల్లుక్కిన్దనవేయొత్తియ గుణమాత్రశూన్యతైయె చ్చొల్లుక్కిన్దనవల్ల”
ఎన్దు నిణాయప్పర్కళి కుద్యప్పికళి వేన్ద్రాల్ ఇప్పడి న్యాయనఞ్చు
రమ్ ఇణ్ణిత్తెలియమాట్టామల్ ఈశ్వరనై నిగుణానాక వే నిమ్మపిణ
త్తోత్తిన్దనర్. మన్ద్రుమ్ శిల మృదుప్రజ్జర్కళి శాయమ్ భీరుక్కళా
యుముళ్ళవర్కళి కీర్తించున్న ఇరణ్ణువకై నిమ్మపణ్ణళిల్ ఒత్తై
యుమవలప్పిక్క మాట్టామల్, “ఐయో! శ్రుతికళి ఇరణ్ణువకై

యాకప్రమ్ శొల్లుకిస్తనవే; ఎత్తైయుమ్ నామ్ నిధాకరణమ్ శెయ్యు
క్కుడవిత్తైయే! ఉత్తైయిల్ అవణ గుణశాలియో? గుణశూన్యనో?
తేరియివ్తైయే!" ఎన్ఱు మయన్కి త్తమమాటినిఱ్ఱుర్ కళ్

అప్పటిప్పట్ట సంశయాత్మాక్కుల్ హస్తిగిరియిల్ వన్ఱు తేవ
పిరానై సేవిత్రవాతే అవనుడైయ సకలకల్యాణగుణగణజ్జలైయుమ్
సన్తాక అనుభవిక్కుప్పెన్ఱు, "ఐయో! ఇన్ఱ ఎన్నెరుమానైయో
నామ్ గుణవిషయత్తిల్ సంశయిత్తతు! హఃహః! నమ్ బుద్ధియిల్
కొడుమై ఎణ్కొల్!" ఎన్ఱు కలఱుమ్బుడియావతాల్, సంశయజ్జలై
విత్తైళ్ళవల్ల వేదజ్గలిత్కాట్టిలుమ్ సంశయత్తై అడియఱుళ్ళవల్ల ఇన్ఱ
హస్తిగిరియే పరమప్రాప్యమెన్ఱ వాఱు. కుత్సితాశ్చ తాః దృష్ట
యశ్చ కుదృష్టయః; తాసు అభినివిష్టం చేతః యేహం తే, తేహమ్
[నివిణ శేషేత్యాది] నిగతః విశేషః యస్మిన్ - నివిణ శేషః;
విశేషేణ సహితః సవిశేషః; నివిణ శేషశ్చ సవిశేషశ్చ తియో
భావః - నివిణ శేషసవిశేషతా; నా ఆశ్రయః యస్యసః, తమ్.
నివిణ శేషత్వ సవిశేషత్వజ్జలైప్పెన్ఱు నంశయమెన్ఱ వడి. (౭)

శ్లో॥ న్యాయతకమునిముఖ్యభాషితైః

శోధితైస్సహ కథిన్షున త్రయీ!

జోషయేద్ధరిమనంహసో జనాః

హస్తిధామ సకలం జనం స్వయమ్ ||

౮ ||

పదవురై.

[త్రయీ = కదమానకు

శోధితైః = పఞ్చాక శోధిక్కుప్పట్ట

న్యాయతకముని) మిహంహ న్యాయ

ముఖ్యభాషితైః } యజ్జలైన్ఱు, తక=

స్సహ } మెన్ఱు, (వ్యాసప

రశరాది) మునివర్కకకుడై

య శొల్లుకొళియ పురా

ణజ్జలైన్ఱు, అకియ ఇనిల్లో

డు కూడిక్కొన్ఱు,

కథిన్షున = కప్పప్పట్ట

అనంహంః జనాన్ = పుణ్యకాలికళాన
శిలపేర్కళుక్కు
హరిం జోషయేత్ = ఎమ్మెరుమానై (పర
తత్త్వమాక) ఉణర్త్తుమ్;
హస్తీధాను(తు) = హస్తీగిరియోవెన్టాల్
స్వయమ్ = తావాకవే

సకలం జనమ్ = (పాపికల్ పుణ్యకాలి
కల్ ఎన్నుమ్ వాళియల)
అనైవర్క్కుమ్
[హరిం జోషయతి] = ఎమ్మెరుమానై సేవై
సాదిప్పిక్కిదత్తు

[న్యాయతకేత్యాది] “సవేదా వేదా యత్పదమామ
నన్తి” “వేదేశ్వ నవైకరహమేన వేద్యః” “వేదాన్తమ్నిసోరు
ళిక్ మేలిరున్దవిళక్కు” ఎన్తిత్యాదికళాతే ‘వేదత్తిల్ పరతత్త్వమాక
ప్రతిపన్నా శ్రీమన్నారాయణనే’ ఎన్తు ఓతప్పట్టిరున్దాటుమ్, నామ్
ఒవ్వెరు వేదవాక్యజ్ఞెయుమ్ తనిత్తనియాకప్పార్త్తు అధికతె నిశ్చ
యిప్పోమెన్తు పుక్కునాల్ కార్యమాకిఱితిలై; వేదమానతు సహ
యాన్తరమిల్లామల్ నమక్కు యధాధికజ్ఞై వెళియిసువత్తిలై; ‘మీ
మాంసాన్యాయజ్ఞైయుమ్ తకజ్ఞైయుమ్ సాత్వికపురాణజ్ఞైయుమ్
సహాయమాకక్కొణ్ణు ప్రవతిత్తాల్ తాన్ వేదాధికమ్ విశ్శక్కుమ్.
ఇన్నుమ్ శిఱితు యోచిత్తాల్ అన్దసహాయజ్ఞభుక్కుమ్ వేటారు
సహాయమ్ తేవైయెన్నవేణుమ్ - [శోధితైః] ఎన్ద న్యాయతకన్
పురాణజ్ఞై నామ్ అనుకూలమాకక్కొళ్ళుకిఱోమో, అన్ద న్యాయ
తకపురాణజ్ఞైక్కొణ్ణై ప్రతిపక్షికళుమ్ తమతు అపాదాజ్ఞై సాని
ప్పతనాల్, వేదాధికనిశ్చయత్తుక్కు సహాయమాకక్కొళ్ళవేఱ్ఱియ
న్యాయతకపురాణజ్ఞభుక్కుమ్ ‘శోధనమ్’ ఎన్గిఱ ఒరుసహాయమ్
ఆవశ్యక్మ; అతానతు. అన్దన్యాయతకాదికల్ ఆపాతతః నమక్కు
విపరీతాధికజ్ఞై త్తోత్తవిక్కువొణ్ణాతపడి ఆత్మవారాచార్యర్క
భుడైయ శ్రీమాక్షికళైక్కొణ్ణు అవత్తై శోధక్కువేణుమ్ ఆక ఇవ్వ
ళపు పరిశ్రమజ్ఞై సహిచ్చన్దవర్కల్ యార్? యారో శిల పరమై

కానిక శేయావర్. అప్పటిప్పట్లవర్క భుక్తు వేద త్రిక్ ఉణ్ మైప్పొరుళో
మహతా ప్రయాసేన విశిష్టమేయన్తి సవజనజ్ఞభక్తుమ్ నాధారణ
మాక విశిష్టాతు. హస్తిగిరియోవెన్టాల్ అజ్ఞనన్తి అనైవర్క్కుమ్
అనాయాసమాక వే పర మ్మెరులై ప్రకాశిప్పిక్కిన్తతు. ఎనవే, మహా
ప్రయాసస్సపత్తి చ్చిలర్క్కుమాత్తిరమ్ ఎమ్మెగుమానై త్తెగివి
క్కిఱ వేద త్తిత్కాట్టిల్ అవనై ఇలైవళమాక అనైవర్క్కుమ్
సేనై సాదిప్పిక్కిఱ తిరువ త్తిమామలైయే శిఱన్ద త్తెన్.

శ్రీవైకుంఠస్తవ త్తిల్, “న్యాయస్సృణి ప్రభృతిభిర్భవతా
నిస్పృహః వేదోపబృంహణ విధావుచితైరుపాయైః । శ్రుత్యధర్మా
ధర్మిన భానుకరైర్విభేదః ” ఎన్తు - వేదోపబృంహణాధర్మాక
ఎమ్మెరుమానాల్ అగుళప్పట్ట న్యాయస్సృతిసాధనజ్ఞళాలే వేదాధర్
త్తై అత్తియిడక్కడవతాక అరుళిచ్చెయ్తు, ‘గోతు త్వదంఘ్రి
సరిసిగుహభక్తిహనాః శేషానుమిభిగిపి నైన యథాధర్మాగోధః ।
పిత్తఘ్న మజ్జనమనావుషి జాతు నేత్రేనైవ ప్రభాభిపిశంఖసింహస్వి
బుద్ధిః ॥ ” ఎన్తు - భగవద్భక్తి యిల్లాగివర్కళుక్కు అన్ద ఉపబృ
హణజ్ఞళాలుమ్ వేద త్రిక్ ఉణ్ మైప్పొరుళో శెరియమాన్తా శెన్తు
అరుళిచ్చెయ్తమేయాలున్, “జన్మాన్తరసహస్రేషు తిపోజ్ఞానసమా
ధిభిః । నరాణాం శ్రీణపాపానాం క్షిప్లేభక్తిః ప్రజాయతే ” ఎన్తు
అన్దభక్తి ఎ? తాకప్పిక్కిఱ క్కుడియత్తల్ల వన్దెయాలున్ ఇన్ద అరు
మైయై త్తిరువుళ్ళన్పుల్లోలి ‘కథాస్తవ ” ఎన్తితార్.

న్యాయాశ్చ తకాశ్చ మునిముఖ్యభాసితానిచ్చైః. అనా
హసః=నవిద్యతే అంహః యేషాం, తాన్. ‘జన్మాన్తరసహస్రేషు
విత్ శోల్లప్పట్ట అధికారికల్. ‘అనగహసః హరిం జోషయేత్ ’ =

ద్వికర్మకర్తరిప్రయోగమ్ ; “ గతిబుద్ధిప్రత్యవసానాధా శబ్దకర్మా
కర్మకాణామణి కర్తా న తౌ ” ఎన్నిటి పాణినూత్రముమ్, “ వేదా
ధాం స్వానవేదయత్ ” ఎన్ను ముదాహరణముమ్ అతియత్తక్కన.
చతుర్థపాద త్రిల్ [జోవయతి] ఎన్ఱు క్రియై వరువిత్తుక్తోశ్యవేణమ్.
‘జుషీ - ప్రీతిసేవనయోః’ ఇతి ధాతోణిజస్తరూపమ్. (౮)

శ్లో॥ అదృశ్యతం మహాదసేనుభూసుః

కింఞ్చిదస్తి కిల వస్తు నిస్తులమ్ ।

ఇత్యఘోషి యదిదం తదగ్రతః

తద్యమేవ కరిధామ్ని దృశ్యతే ॥

౯ ॥

పదపూర్వ

అదృశ్యతమ్=అదృశ్యకరిమాయమ్

మహత్=అపరిచ్ఛిన్న స్వరూపత్వేయైదై
యతాయమ్

అసీమభూమకమ్=ఎల్లెయిల్లాత వైభవత్వై
యైదైయతాయమ్

(అత ఏవ)=ఇప్పడి యిరుప్పతనాలేయే

నిస్తులమ్=ఒప్పుదైయతాయమ్

కింఞ్చిద్యస్తు అస్తి } ఒగువస్తు ఇయక్కివస్తు
ఇతి } లెస్తు

యతోకిల అఘోషి = యతోయ వస్తువా
నతు (వేదాదికలిల్) ప్రసిద్ధ
మాక చొచ్చిల్ల పుట్టియక్కిలతో

తదిదమ్=అన్ద ఇన్ద వస్తువానతు

కరిధామ్ని=హస్తిగిరియిల్

అగ్రతః=ఇతో

తద్యమేవ=వాస్తవమాకవే

దృశ్యతే=నేవిక్కప్పడుకిలతు.

[అదృశ్యతమిత్యాది.] “ యతోవా ఇమాని భూతాని జాయ
స్తే ” “ యస్సవజ్జస్సవజివితే ” “ ఏవసవభూతాన్తరాత్మా ”
“ ఎప్పాల్ యవర్క్కుమ్ నలత్తాలుయర్న్దయర్న్ద అప్పాలవ ”
ఇత్యాదిశ్రుతిశతజ్ఞళాలే ఒప్పుయర్ వద్దైతాక కూటపృట్టుళ్ళ
శ్రీమన్నారాయణనాకిల ఓర్ షరమ్మెరుళ్ ఇప్పోతు హస్తిగిరి
యిల్ యథాధమాకవే అనైవరాలుమ్ నేవిక్కప్పడుకిన్దతు

[తథ్యమేవ.] ప్రమాణజ్ఞుల్ ఎమ్మెరుమానుక్కు చొల్లప్పట్టిరుక్మితి
వైభవజ్ఞులై వాళి త్తవర్కళ్ “ ఇప్పడిప్పట్ట వైభవజ్ఞైయుడైతాయ్
లోకవిలక్షణమాన ఒరువస్తు ఉజ్జైయాయరుక్కుమా? వేదజ్ఞళ్
కవికట్టుకితాప్పిల్ ఒస్తుపత్తా; వణిఁప్పతా యరుక్కుమేయొట్టియ
ఉజ్జైయిల్ ఇవ్వళవువైభవముడైయ ఒరువస్తు ఇరుక్కుక్కుడు
మెస్తు ఎమ్ నెజ్జిల్ తోన్ద్రువిల్లై” ఎస్తు అతిశక్తిత్తుక్కుణ్డిరుద్దార్
కళ్, అవర్కళ్ హస్తగిరియిల్ వస్తు సేవిత్తవాతే “ వేదమ్ శోన్న
తు ఒక్కుమ్! ఒక్కుమ్!! ఒక్కుమ్!! ” ఎస్తు వియక్కుమ్బడి
యాక అత్తాశ్చర్యమాన వైభవత్తుడనే పేరుళాళిక్ సేనై సాదిక్కి
తానెన్టపడి. కరిధామ్ని = “ హస్తిధామని ” పోలే నామైక దేశగ్రహ
ణమిరుక్మితిపడి

(౯)

శ్లో॥ సంవదేతకిల యత్ప్రమాన్తరైః

తత్ప్రమాణమితి యేహి మేనిరే ।

తస్మ తేపి బత! మానతాం గతా

హస్తినాఽద్య పరవస్తుని త్రయీ ॥

౧౦ ॥

పదప్రరై.

యత్ = (ప్రమాణమాక ఆభిమానిక్కు
పుడుకిఱ) యాతొన్టానతు

పమాన్తరైః = వేఱు ప్రమాణజ్ఞులొడు

సంవదేత = ఇణజ్ఞుమో,

తత్కిల ప్రమాణమ్ = అతువన్తో ప్రమాణ
మాకుమ్

ఇతి యే హి మేనిరే = ఎన్నిప్పడి ఎన్
బాహ్యర్కళ్ నిన్తెత్తార్కళ్,

తస్మ తేపి = అవర్కళ్ కుడైయ మత త్తిలుమ్

అద్య = ఇప్పోతు

హస్తినా = హస్తగిరియినారే

త్రయీ = వేదమానతు

పరవస్తుని = పరమ్మెరుళొకియ ఎమ్మెరు
మాక్ విషయత్తిల్

మానతాం గతా = సామాన్యతై ఆడై
బత! = (సన్తోషకుటిప్ప.) [స్తమ,

[సంవదేతేత్యాది.] “అచా వేదాః ప్రమాణమ్” ఎన్ఱు శ్రీ ల్లుకీట వైదికర్కళ్ ఎన్దప్రమాణజ్ఞైక్కొన్ఱు వేదత్తుక్కుప్రామాణ్యజ్ఞై ఉపపాదిక్కిన్ఱనరెన్ఱాల్, ఒరు ప్రమాణజ్ఞైక్కొన్ఱుమల్ల; వేదమ్ స్వతఃప్రమాణమాకైయాల్ అతన్ఱుజ్ఞైయ ప్రమాణ్యమ్ మన్ద్రొరుప్రమాణజ్ఞైక్కొన్ఱు ఉపపాదిక్కుత్తక్కతల్ల ఎన్ఱితార్కళ్. వేదబాహ్యర్కళ్ ఇన్ద వైదికవాదజ్ఞై అజ్ఞీకరిప్పతల్లై. అవర్కళ్ శొల్లునతెన్ఱ వెన్ఱాల్, ‘స్వతః ప్రమాణమెన్ఱు ఒన్ఱుమ్ కిజ్ఞైయాతు; ఎన్దవన్ఱువానాలుమ్ సరి; ఒన్ఱై నామ్ ప్రమాణమాకొక్కొళ్ళవేణుమానాల్ అతత్కిణజ్ఞ మన్ద్రొరు ప్రమాణమ్ కాట్టప్పడ వేణుమ్. అప్పడి కాట్టముసియావిట్టాల్ అతు ప్రమాణమాకమాట్టాతు. ఏవళ్ళు శ్లో|| “ప్రమాణాన్తరసంవాదో యస్య సన్భవితుం తుమః | తస్యైవ స్యాత్ప్రమాణత్వం నాస్యస్య స్యాత్ప్రమాణతా||” ఎన్ఱితార్కళ్. అన్ద బాహ్యవాదికలై నామ్ ఖణ్డిక్కవేణుమానాల్ అవర్కళ్ శొల్లుమ్ వాదజ్ఞై అజ్ఞీకరిజ్ఞై అవర్కలై ఖణ్డిప్పతు అక్కుకు; అజ్ఞై శెయ్యుమ్బొతు ‘వేదమ్ స్వతః ప్రమాణమ్’ ఎన్ఱిట వాదజ్ఞై విట్టువిట్టు అతఱ్కు సంవాదమాక ఒరుప్రత్యక్ష ప్రమాణజ్ఞైక్కొట్టి నాల్ ఉడనే అన్దవాదికల్ “ప్రమాణాన్తర సంవాదసత్త్వాత్ వేదాః ప్రమాణమేవ” ఎన్ఱు కైయెట్టుత్తిట్టుప్పొర్కళ్. అప్పడి వేదత్తుక్కు ప్రామాణ్యజ్ఞై స్థాపిక్కుకూడియ ప్రమాణాన్తరమెతు వెన్ఱాల్ హస్తీగిరియేయామ్. వేదత్తిల్ శొల్లప్పడుకీట అధజ్ఞల్ [అతావతు - ఈశ్వరమెరువనుణ్ణు; శ్రీమన్నారాయణనే తత్త్వమ్; అవనుక్కు గుణజ్ఞుణ్ణు; విగ్రహముణ్ణు; విభూతియుణ్ణు ఇత్యాది కళ్] హస్తీగిరియిల్ కైయిలజ్ఞునెల్లొన్ఱిపోల్ కాణప్పడుకీటపడి యాల్ వేదప్రామాణ్యజ్ఞై ఒప్పొక్కొళ్ళొత్ బాహ్యర్కలైయమ్

హస్తాగిరియానతు ఒప్పుకొన్నచెయ్కటతు ఎన్వపడి ఇతనాల్, ఎమ్మెరుమానుక్కు వేదజ్గలిల్ కూటప్పట్టుళ్ళ విశేషజ్గళెల్లామ్ ఒన్టు తవతామల్ పేరరుళాళకొక్కల్ సేవిక్కలాయరుక్కుమెన్టు తాకిటతు

[సంవ దేత.] “వ్యక్తవాచాం సముచ్చారణే” ఎన్నుమ్ పాణినీసూత్రతాల్ వదధాతు ఆత్మసేపదియాయ్తు. ఒరుప్రమాణ త్తుక్కు ఉపపాదకమాక మన్ద్రురుప్రమాణత్తై ఉదాహరితాల్ అతల్కు సంవాదప్రమాణమెన్టు పెయర్. ఇన్విడత్తిల్ హస్తాగిరి యానతు సంవాదప్రమాణమాకి ఆయిన్దు. [ప్రమాన్తరై:] అన్యః ప్రమాః - ప్రమాన్తరాణి, తైః. “ఆతశ్శోపనగే - 3 | 3 | ౧౦౬” ఎన్టనూత్రతాల్ అజ్ప్రత్యయాన్తమాక నిష్పన్నమాన ప్రమాశబ్దమ్ “ప్రమితో ప్రమా” ఎన్ట అమరకోశ త్తికపడి యధా ధణ్జానవాచియేయైయ ‘ప్రమాకరిణం ప్రమాణమ్’ ఎన్నప్పట్ట ప్రమాణపర్యాయుల్ల వెన్టుమ్, ‘ప్రమాణాన్తరైః’ ఎన్న వేడ్డియరు క్కు ప్రమాన్తరైః ఎన్ట వితుశేగుమో? ఎన్టుమ్ శిలర్మయజ్గువర్, ప్రమాశబ్దమ్ ప్రమాణవాచియుమాయుళ్ళతెన్టు శబ్దరత్నావళికా రణ శొల్లివైత్తా, అజ్జనే ప్రయోగజ్గళుమున్లు; యధా - ప్రబోధచంద్రోదయనాటకే, ద్వితీయాజ్జే, శ్లో|| ౪||

“ప్రత్యక్షాదిప్రమాసిద్ధ విరుద్ధాధాన్విధాయినః ।

వేదాంతాయది శాస్త్రాణి బాధైః కుపరాధ్యతే ॥”

ఇతి. ఇజ్జు ప్రమాశబ్దమ్ ప్రమాణపర్యాయమాక వ్యాఖ్యాతమ్. భట్టగుమ్ శ్రీరంగరాజన్తన ఉత్తరశతక త్తిల్ శ్లో|| ౧|| “తచ్చావాక మతేసి రంగరమణ! ప్రత్యక్షవత్సా ప్రమా” ఎన్టు - ప్రమాశబ్దత్తై

ప్రమాణపర్యాయమాక అరుళిచ్చెయ్ తార్. ఔపచారికనివాహా
మెనుకొణ్ణు అజ్జనమే ఇజ్జుమ్ కొళ్ళక. [తస్మతేపి] తేమాంసుతమ్ -
తస్మిన్. “ తస్మతేపి కిల ” ఎత్తుమ్ పారముణ్ణు. [హస్తినా.]
హస్తిగిరిణ్యేత్యధః; ఏకదేశగ్రహణమ్. (౧౦)

౨౨౨ ఇతి రథోద్ధతాదశకం సమాప్తమ్. ౨౨౩

శ్లో॥ గుణాయ త్తం లోకే గుణిషుహి మతం మజ్జళపదం
విపర్యస్తం హస్తిక్షితిధరపతే! తత్త్వయి పునః ।
గుణాస్సత్యజ్ఞానప్రభృతయ ఉత త్వద్గతతయా
శుభీభూయః యాతా ఇతిహి నిరజైష్ఠ్య శ్రుతివశాత్ ॥ ౧౧॥

పదపురై.

లోకే=ఉలక త్రితే
గుణిషు=గుణశాలికలిడ త్రిత్
మజ్జళపదమ్=ఇవర్కళో నల్లవర్కళో,
ఎన్నిట శొల్లానతు
గుణాయ త్తంహి మతమ్=గుణజ్ఞతేపుబీ ధీ
యతాకవస్తో ఎణ్ణప్పట్టి
యక్కిఱతు.
హస్తిక్షితిధరపతే!=హస్తిగిరిసాధనే!
తత్=అన్త మజ్జళపదమానతు
త్వయి పునః=ఉన్నిడత్రితో వెన్ట్రాల్
విపర్యస్తమ్ = మాటుపాడా యియక్కి
స్తతు; [గుణజ్ఞైష్ఠ్యబీ ధీనన్తల్ల,]

హి=(ఏనానాల్,)
సత్యజ్ఞానప్రభృతయః = సత్యమ్ జ్ఞానమ్
మతలియ
గుణాః=గుణజ్ఞశానవై
త్వద్గతతయా = ఉన్నె యడైనియపుత
నాతే
శుభీభూయం యాతాః } మజ్జళ త్తన్నె
ఇతి యై ఆడైన్తన
వెన్ట్ర
శ్రుతివశాత్=వేదజ్ఞతేక్కొణ్ణు
నిరజైష్ఠ్య=నిరణాయత్వమ్
[అతో విపర్యస్తమితి యోజనా.]

[గుణాయ త్తమిత్యాది.] ఉలక త్రిత్ నామ్ పలపేర్కళైచ్చా
ర్త్తు ‘ఇవక్ నల్లవక్, ఇవక్ నల్లవక్’ ఎన్నితోమ్. అన్త నన్తెయై
నామ్ ఎతుకొణ్ణు శొల్లకితోమెన్ట్రాల్ అవనిడత్తిలుళ్ళ నల్లగుణజ్ఞతే

కొండేయామ్, ఇరక్కమ్, ఒడ్డుక్కమ్, వణక్కమ్, పొలుమై ముతలియ నల్లుణజ్జలై కొణ్ణుతాన్ నామ్ బరువనై నల్లవనెన్బేమ్ ఇతు ఉలకవియత్తు. తేవపిరానిడత్తిలో ఇతు నేర్విరితమాయి రానిష్టతు. ఏనెన్టాల్, మజ్జళపదమానతు ఎమ్మెరుమానిడత్తిలుమ్ ప్రయోగిక్కప్పడుకిష్టతు, గుణజ్జళిడత్తిలుమ్ ప్రయోగిక్కప్పడుకిష్టతు, - “మజ్జళం భగవాన్ విష్ణుః” - “భావత్క మజ్జళగుణః” ఇత్యాది. ఎమ్మెరుమాన్ స్వతివన మజ్జళమయనాకై యాల్ అతు కారణమాక అవనై మజ్జళమెన్బుతేయైయి, మజ్జళగుణజ్జళి అవనిడత్తిల్ ఇరుప్పతు కారణమాకవల్ల. ఇని గుణజ్జలై మజ్జళమెన్బుతు ఎతుకొణ్ణు? ఎన్టాల్, మజ్జళమయనాన ఎమ్మెరుమానోడు ఇనై నమ్మన్దమ్ పెర్బియైయాలతాన్. ఎన్దగుణజ్జళి ఎమ్మెరుమానోడు నమ్మన్దమ్ పెర్బియననో, అనైయే మజ్జళమెన్బుమ్, ఎనై పెరియైయోలనై హేయమెన్బుమ్ వేదమూలప్రమాణత్తాల్ నామ్ అటుతియిట్టిరుప్పతాల్ ఉలకరీతియై నామ్ ఎమ్మెరుమానిడత్తిల్ భానిక్కలాకాతు ఎన్దై.

“సవన్య చైవ గుణతోహి విలక్షణత్వమ్” ఎన్ట శ్రీవైకుంఠ స్తవనూక్తియుమ్, “గుణజం గుణేనోహి మజ్జళత్వం ప్రమితమ్” ఎన్దిట నున్దర బాహు స్తవనూక్తియుమ్ అనునధ్యైజ్జామ్. [త్వద్గతతయా.] త్వం గతః - త్వద్గతాః, తేహంభావః - త్వద్గతాః, తయా. [శుభీభూయమ్.] శుభస్య భావః - శుభీభూయమ్, లిత్. “భువ్రాభావే” ఎన్నుమ్ పాణినిసూత్రత్తాల్ క్యప్. [నిరైపత్తి.] నిరుపస్మప్తాత్ ణీర్ణోధాతోః పరిస్తైపదినః లుజి ఉత్తమపురుషబహువచనరూపమ్.

ఇద్ద శ్లోకములతో “అనన్యాధీనత్వమ్” ఎన్నుమళ్లవాకపుళ్ళు
దశకమ్ - శిఖరిణీవృత్తమ్; “రసైరుదైశ్చిన్నా యమనసభలాగ
శిఖరిణీ” ఇతి తల్లక్షణమ్. (౧౧)

శ్లో॥ నిరాబాధం నిత్యం నిరవధి నిరంహం నిరుపమం
సదా శాస్త్రం శుద్ధం ప్రతిభటమవద్యస్య సతతమ్ ।
పరం బ్రహ్మమాతం శ్రుతిశిరసి యత్తద్వరద ! శే
పరం రూపం సాక్షాత్తదమపదం వాఙ్మనసయోః॥ ౧౨॥

పదవృత్తై.

నిరాబాధమ్ = వికారమన్యథాతాయమ్
నిత్యమ్ = కాలపరిచ్ఛేదమన్యథాతాయమ్
నిరవధి = దేశపరిచ్ఛేదమన్యథాతాయమ్
నిరుపమమ్ = వస్తుపరిచ్ఛేదమన్యథాతాయమ్
నిరంహః = హేయగుణమన్యథాతాయమ్
సదా శాస్త్రమ్ = నిత్యానుకూలమాయమ్
[నిత్యభోగ్యమాయమ్]
శుద్ధమ్ = రజస్తమస్సుక్కో కలకాత
శుద్ధసత్యమాయమ్
సతతం అవద్యస్య } ఎవ్వితుమ్ దోష
ప్రతిభటమ్ } తుక్కు ఎరిర్
తల్లాయమ్

యత్ పరం బ్రహ్మ = యాతొరు పర
బ్రహ్మమానతు
శ్రుతిశిరసి = శదాస్త్రతిలే
అన్నాతమ్ = ఓతప్పట్టిరుక్మి-అతో,
హే వరద ! = ఓ పేరరుళాళనే!
శే = ఉన్నదైయ
తదీదం సాక్షాత్ శివస్త్వ నిజస్వరూప
పరం రూపమ్ } మాకియ అన్త ఇన్త
స్వరూపమానతు
వాఙ్మనసయోః అపదమ్ = (తాయాల్
వణికపుత్రుల్లుమ్ శిల్పాల
నిస్తేప్పత్రుల్లుమ్ మొణ్ణాతేపడి)
మనమొట్టికల్లుత్త ఎట్టాతతు.

[నిరాబాధమిత్యాది.] వేదత్తిల్ కూటపుట్టుళ్ళ పరబ్రహ్మస్వ
రూపత్తై పూర్వాధాతాలరుళిచ్చెయ్తు ఉత్తరాధాత్తిల్, - అన్త
స్వరూపమ్ సాక్షాత్ నితా; ఇప్పడిప్పట్ట ఉన్నై వయ్కొణ్ణు
తుతిప్పతుమ్ నెట్టకొణ్ణు శినిప్పతుమ్ ముడియాతకారియ మెన్గిత్తార్

[నిరాపాదమ్.] ఉలక తీర్ ఒవ్వైరు క్కాంవ న్దువుక్కుమ్ మూన్దువత్తై క్కార్ణణ్ణు - ఉపాదానమ్, సహకారి, నిమిత్తమే న్నవై. ఒరుఘటత్తై ఉణ్ణుపణ్ణవేణుమానాల్ అతఱ్ఱు మణ్ ఉపాదానకారణమాకవుమ్, దణ్ణచక్రాదికల్ సహకారికారణమాకవుమ్, కులాల, కాలాదృష్టాదికల్ నిమిత్తకారణమాకవుమ్ ఏత్తుట్టిరుక్కిన్ద్రన. ఇవ్వాతాక వే ఒవ్విరు కార్యవస్తువుక్కుమ్ పార్తుక్కుల్ వతు. ఉలకజ్జక్కుల్లామ్ ఎమ్మెరుమాల్ కారణమెన్ను మ్మోతు, అవణ్ ఎన్దై క్కార్ణణమాక నిజ్జితానెన్ద్రాల్ మూవత్తై క్కార్ణణముమ్ అవనోరువనేయెచ్చతు వేదవైదిక సిద్ధాన్తమ్ ఇతఱ్ మేల్ ఒరు పూవణపత్తుమ్ కిళర్ కిన్ద్రతు ; అతావతు - ఉలక తీర్ ఎన్దవస్తునై నామ్ ఉపాదానకారణమాక క్కాణ్ణిత్తోమెన్ద్రాల్, ఎతునానతు తానే కార్యవస్తువాక వికారప్పడు కిఱిత్తో, అత్తైత్తాల్ నామ్ ఉపాదానకారణమెన్దిత్తోమ్ ఘటత్తుక్కు మ్మణ్ణై ఉపాదానకారణమెన్ద్రుత్తుమ్, వత్తుత్తుక్కు నూలై ఉపాదానకారణమెన్ద్రుత్తుమ్ అక్కార్ణణవస్తుక్కులే కార్యవస్తువాక వికారప్పడు కిన్ద్రమైయాలన్ద్రో. అతు పోల, ఈశ్వరణ్ జగత్తుక్కు ఉపాదానకారణమానాల్ ఈశ్వరనే జగత్తాక వికారమడై కిఱిత్తానెన్ద్రు కొళ్ళవేణుమ్. ఆనపిన్దు-స్వరూపతో వికారమడై కిఱి ప్రకృతియెన్ద్ర, స్వభావతో వికారమడై కిఱి జీవాత్మావెన్న ఇన్విరణ్డైయుమ్ పోల వే ఈశ్వరనుమ్ వికారియెన్ద్ర ఒప్పు కొళ్ళవేణుమెన్ద్రుత్తాక పూర్వపత్తుమ్ కిళరుమ్. అతఱ్ఱు ప్రత్యాఖ్యానమ్ కూఱుమ్మోతు - “ ఇనన్ద్రానే జగత్తాయ్ ప్పరిణమిక్కై యాలే ఉపాదానముమాయిరుక్కుమ్ , ఆనాల్ నివికార నెన్ను మ్మడి ఎన్నెన్దిల్, స్వరూపత్తుక్కు వికారమిల్లామైయాలే. ఆనాల్

అత్యంతం తుద్రః - ఖోదీయాన్. [అనీహః] 'ఈహ -
చేష్టాయామ్' ఎన్నిట ధాతువడియాక ప్లిటన్త ఈహశబ్దమ్ చేష్టావా
చిరియాయ్, ఇబ్బు కైజ్జుర్యతై చ్చొల్లుణితు. అన్తిక్కే. "ఇచ్చా
కాజ్ఞాత్ సప్తహేహ తృడ్వాళ్ళా లిప్పా మనోరథః" ఎన్త నామ
లిజ్జానుశాసన త్తికపడి ఈహశబ్దమ్ ఇచ్చావాచియుమాకై యాలే
'అనీహః' ఎన్బతత్తు రుచియిల్లాతన నెన్తుమ్ పొరుళామ్ .. (౧)

శ్లో॥ ఐశ్వర్యం మహదేవవాల్పమథవా దృశ్యేత పుంసాంహి యత్
తల్లత్స్యోస్సముదీక్షణా త్తన యశస్సావత్రకం వత్రతే ।
తేనై తేన విస్మయేమహి. జగన్నాథోపి నారాయణః
ధన్యం మన్యత ఈక్షణాత్తవ యతః స్వాత్మానమాత్మేశ్వరః॥౬॥

పదపురై.

(హే దేవి —) = నారాయ పిరాట్టి!
పుంసామ్ = మనుష్యులకు
సావత్రకమ్ = (ఇవ్వులకమ్ మేలులకమ్
మతలియ) ఎల్లావిడబ్బలిం
మన్దాకక్కడవతాన
యత్ ఐశ్వర్యమ్ = యాతొరు విధవమానతు
మహదేవవా = పెరితాకవో
అథవా అల్పమ్ = అల్లతు స్వల్పమాకవో
దృశ్యేత = కాణపుడుమా,
తత్ = అన్తవిధవమానతు
అత్స్యో తన = అత్మీయాకియ ఉన్నుడైయ
యతిః సముదీక్షణాత్ = యాతొరుకటా
క్షవిశేషత్తాలే
వత్రతే = విత్తైకిన్తలో,
తేనై తేన = అన్తఇన్త కటాక్ష త్తిసార
[కటాక్షవిషయ త్తరై ఎన్తపడి.]

స విస్మయేమహి = అశ్చర్యపడమాట్టోమ.
యతః = ఏన్జెల్లార;
జగన్నాథః = ఉలకబ్బట్టెల్లామ్ తలెవ
నాయమ్
అత్మేశ్వరః = తనక్కమ్ తానే ఈళ నాయు
ముళ్ళ
నారాయణోపి = శ్రీమన్నారాయణుమ్
మాడ
తన = ఉన్నుడైయ
ఈక్షణాత్ = కటాక్షమ్ పెలువతనార
స్వాత్మానమ్ = తనై
ధన్యమ్ = కృతార్థానాక
మన్యతే = నిన్జెక్కితానితే.

అత్తయార అశ్చర్యపడ
కారణమిల్లెయైన్తై

[ఐశ్వర్యం మహాదిత్యాది] ఆక ఇవ్వశపుష్ కీర్తి ఐద్ర శ్లోక జ్ఞభుమ్ స్తోత్రోపాధ్వాతమాయ్ ఇనిమేల్ స్తోత్రారమ్భమాయ్ చెల్లు కిటు.

ఐశ్వర్యచూనతు ఐహికముమ్ ఆముస్మికముమాయ్ ఇరణ్ణు పడి పుట్టిరుక్కుమ్ ఇహలోక త్తిల్ ధనధాన్యసమృత్సమృద్ధరా యి రుక్కుమిరుప్పు ఐహికై శ్వర్యమామ్; స్వగాఢ పరమపదాస్తచూన ఉపరితనలోకజ్ఞభిల్ వీఱుపేల్ శ్రిరుక్కుమిరుప్పు ఆముష్మికై శ్వర్య మామ్. ఇవిరువచై పుట్ట ఐశ్వర్యముమ్ గురులఘుభేదేన పునదిన్వి విధమామ్. ఇహలోక త్తిల్ గ్రామాధికారియా యిరుక్కుమిరుప్పు లఘునాన ఐశ్వర్యమామ్, చక్రవర్తియా యిరుక్కుమిరుప్పు గురు వాన ఐశ్వర్యమామ్. ఉద్యోగలోకజ్ఞభిల్ ఇన్ద్రనాయురుక్కు మిరుప్పు లఘువాన ఐశ్వర్యమామ్; 'శెన్తాల్ కుడైయామ్' ఇత్యాదిప్రసి * అశేషదాస్యైకరజీయా యిరుక్కుమిరుప్పు గురువాన ఐశ్వర్య మామ్. ఇప్పుడిప్పట్ట సకలవిధై శ్వర్యజ్ఞభుమ్, మహాలక్ష్మీయే! ఉన్న డైయ కటాక్ష ధీవయనాక విశ్లేక్షన ఎన్నిట ఇవ్వించయ్యై క్కే శ్వి పుట్టు పులర్ ఆశ్వర్యప్పడువర్ కళి; ఆనాల్ నాక ఇవ్వించయ్యై త్తిల్ స్వల్పముమ్ ఆశ్వర్యప్పడువేనల్లే వనెన్తాల్, "పతిం విశ్వస్యాత్మే శ్వరమ్" ఇత్యాది శ్రుతిశతజ్ఞళాలే నిస్సమాభ్యధికి నాక ఓతప్పిల్లళ్ళ సాక్షాత్సవేశ్వరనుమ్, "నామ్ లక్ష్మీకటాక్షత్తుక్కు ప్పాలమాక పెన్ద్రోపడియోల్ తాక ధన్యరానోమ్." ఎత్తు నిన్దైప్పిడానిన్దైక్ర యాలే, ఒన్తాన సవేశ్వరనైయే ధన్యనాక్కవల్ల ఉన్నుడైయకటా ట్టుమ్ ఇవ్వరుకుళ్ళ చేతనవగజ్జభుక్కు ఐశ్వర్య హేతువాకిట వితు ఆశ్వర్యపదమన్తి తే ఎన్గెత్తార్. ఇతనాల్ లక్ష్మీకటాక్షమ్ ఎమ్మెరుమా న్ననక్కుమ్ ప్రాధికనీయమెన్త తాయ్తు.

[విస్మయేమహి] విధిలిజుత్తమపురుష బహువచనరూపమ్.
 “స్వాత్మానమ్” ఎత్తతు - తన్నుడై య దివ్యాత్మస్వరూప తైర్యాక
 పుమామ్, దివ్యమజ్గళవిగ్రహ తై యాకపుమామ్. ... (౬)

శ్లో॥ ఐశ్వర్యం యదశేషపుంసి యదిదం సౌందర్యలావణ్యయోః
 రూపం యచ్ఛహి మజ్గళం కిమపి యల్లోకే నదిత్యుచ్యతే ।
 తత్సవం తద్దధీనమేవ యదతః శ్రీరిత్యభేదేనవా
 యద్వా శ్రీమదితీదృశేన వచసా దేవి! ప్రధామశ్చ తే ॥ ౭॥

పదవురై.

హే దేవి! = నారాయణ పరార్జీ!
 ఆశేషపుంసి = సమస్తచైతన్యకలిడత్తియమ్
 యత్ ఐశ్వర్యమ్ (ఆత్మి) యాతౌరు ఐశ్వర్యముశ్చో,
 సౌందర్యలావణ్యయోః } ఆవయవ శోభై
 యదిదం రూపమ్ } యాకిలసౌందర్య
 మెన్న, సమదాయశోభాయాకిల
 లావణ్యమెన్న ఇవద్భోగో ఉరు
 వమ్ యాతౌష్ట ఉశో,
 లోకే = లోకత్రిలో
 యచ్ఛహి మజ్గళమ్ = మజ్గళకరమెత్త శేర్
 పెద్దగురు యాతౌష్ట ఉజ్జో,
 యత్ కిమపి } యాతౌష్ట ‘సల్లతు’
 సత్ ఇత్యుచ్యతే } ఎత్తు శొల్లపుడు
 కిలతో,

తత్సవం = అన్త ఐశ్వర్యమంతలియన్తై
 యెల్లామ్
 యత్ = యాతౌరు కారణత్వై
 తద్దధీనమేవ = ఉక్ అదైత్తు అదజ్జియ
 తాకవే యురక్కిలతో,
 అతః = ఇక్కారణత్రినాల్,
 (తత్సవం) = అతెల్లామ్
 క్రిం ఇతి } శ్రీ ఎత్తు అభేదమాకవో
 అభేదేనవా } [-శ్రీ ఎన్నమ్ శొల్లాలేయో]
 యద్వా = అల్లతు
 శ్రీమత్ ఇతి } శ్రీయై యుడైయతు
 ఉద్యతేన వచసా } ఎన్దిల శొల్లాలేయో
 ప్రధామ్ = ప్రసిద్ధియై
 అశ్చ తే = అడైత్తుతు.

[ఐశ్వర్యం యదిత్యాది.] ఉలకత్రిల్ అవోవస్తుక్కల్ మేన్తై
 పెద్దగురువుతుమ్ అళికు పెద్దగురువుతున్ నన్తై పెద్దగురువుతు
 మెల్లామ్ లక్ష్మీనమ్బున్ నిబన్దనమెన్దితార్. ఐశ్వర్యమావతు - ‘ఈశ్వ

రస్యభావః' ఎన్టాయ్, ఒన్టుక్కు క్కడవనాయిరుక్కై. ఇప్పడిప్పట్ట
 ఐశ్వర్యమ్ ట్టుద్రపివీలికాప్రభృతి బ్రహ్మపర్యస్తమాక అనైవరిడ
 త్తిలుమ్ ఉణ్ణు. శిర్ శైఱుమ్బుక్కు మేఱ్వుట్టతు మక్షీకై ; మక్షీకై
 క్కు మేఱ్వుట్టతు మధుకరమ్ - ఎప్పిప్పడి ఒన్టుక్కున్టుమేఱ్వుట్ట ఉయిర్
 కళ ఉణ్ణాకై యాలే ఒవ్వైగు ఆత్మపుక్కుమ్ ఒవ్వొరువకై యాన
 ఐశ్వర్యముణ్ణితే. [సాన్దర్యలావణ్యయోః] శిలవస్తుక్కుళ్ అవయవ
 న్దోఱుమ్ అత్తుకడైత్తాయరుక్కుమ్ ; అజ్జనన్తియే శిలవస్తుక్కుళ్
 ప్రత్యేకావయవశోభై యథ్ శ్రిరుద్దాలుమ్ అవయవసముదాయత్తిలే
 ఒరు విలక్షణమాన శోభైయైయుడైత్తాయరుక్కుమ్. అక ఇప్పడిశిల
 వస్తుక్కుళ్ సాన్దర్యశాలికళాయుమ్ శిలవస్తుక్కుళ్ లావణ్యశాలికళా
 యుమ్ ప్పతుమ్ [యచ్చహిమగ్గళమ్] మజ్జళ్, పుష్పమ్, దీపమ్
 ముతలియ శిలవస్తుక్కుళ్ మగ్గళకరిగ్గళాక ప్రసిద్ధిపెద్ శ్రిరుక్కుమ్ ,
 ఇతువుమ్. [యత్కిమపి సదిత్యచ్యతే] అహ్మీయ వస్తుక్కుళాయుమ్
 మగ్గళవస్తుక్కుళాయుమ్ ఇల్లాతోట్టిద్దాలుమ్ శిలవస్తుక్కుళ్ 'నల్ల
 పొరుళ్ కళ' ఎన్టు శొల్లప్పడానిఱుమ్ ; తిరుమణ్ కతిర్ ముతలా
 నవై. అకవిప్పడి అవ్వోవస్తుక్కుళ్ శీర్ మైపెద్ శ్రిరుప్ప తెల్లామ్ లక్ష్మీ
 సమ్మన్ద నిబన్దనమానపడియాల్ తా శిలవస్తుక్కుళ్ నాఱొల్లక్ష్మీవాచ
 కశబ్దత్తాలుమ్, శిలవస్తుక్కుళ్ లక్ష్మీ విశిష్టవాచకశబ్దత్తాలుమ్ వ్యవ
 హరక్కుప్పడుకిన్టన. తిరువిళ్ళక్కు, తిరుమాళ్ళికై, తిరుమలై, తిరుమేని
 ముతలియ వ్యవహారగ్గళ్ "శ్రీరిత్యభేదేన ప్రధామన్నతే" ఎన్బత
 ఱుక్కు ఉదాహరణమాకవుమ్ ; శ్రీమదనన్తసరన్, శ్రీమద్వనాద్రి,
 ఇత్యాదివ్యవహారగ్గళ్ "శ్రీమదితీదృశేనవచసా ప్రధామన్నతే"
 ఎన్బతఱుక్కు ఉదాహరణమాకవుమ్ కొళ్ళత్తకుమ్. "తాకిక సకలచేత
 నగత - ఐశ్వర్యసాన్దర్య లావణ్యమగ్గళసదాది శబ్దవాచ్యానాం

శ్రీశద్దేన శ్రీమచ్ఛద్దేనవా వాచ్యత్వం త్వత్కటాక్షాయ తత్త్వనిబద్ధన
మితి నిష్కృష్టార్థః. ” ఎత్త సగన్ధతవ్యాఖ్యాన వాక్యమ్ ఇట్లు
అనుసంధేయమ్. (2)

శ్లో॥ దేవి! త్వన్మహిమామావధినః హరిణా సఃపి త్వయా జ్ఞాయశే
యద్యప్యేవసఃసాపి నైవ యవయోస్సవః జ్ఞతా హీయతే ।
యన్నాస్తేవ తదజ్ఞతామనుగుణాం సవఃజ్ఞతాయా విదుః
వ్యోమామౌభజమిదస్తయాకిల విదః భ్రాన్తోయమిత్సుచ్యతే॥౮

పదపురై.

హే దేవి! = వారాయ పిరాట్రి!
త్వన్మహిమాపధిః = ఉనతు పెరుమైయిన్
ఎత్తయోనతు
హరిణాపి = ఎమ్మెరుమా నాలమ్
యద్యపిసజ్ఞాయతే = అతీయప్పడుకిఱితిల్లై;
త్వయాపి = ఉన్నాలుమ్
సజ్ఞాయతే = అతీయప్పడుకిఱితిల్లై;
ఏవమథాపి = ఎప్పడి ఒరువరాలు మతీయ
ప్పడాతిరవ్దపొతిలమ్
యవయోః = ఉద్గళిరువర్కళుడైయ
సవఃజ్ఞతా = సర్వజ్ఞత్వవిరుదానతు
నైవ హీయతే = మత్తెవుపడుకిఱితేయిల్లై;
[ఏనెత్తాల్];
యత్ = యాలోరువస్తువానతు

నాస్త్యే = (ఉలక త్రిల్) అడియోడు
కిడైయాలో,
తదజ్ఞతామ్ = అద్ద ఆనద్వస్తువై అతీర్డు
కొళ్ళుమలిరుప్పతే
సవఃజ్ఞతాయాః = సవఃజ్ఞత్వత్తుక్కు
అనుగుణామ్ = ఒత్తతాక
విదుః = (వివేకికల్) అతీకిన్దార్కల్;
వ్యోమామౌభజమ్ = అకాశత్రామరైయై
ఇదస్తయా } ఉళ్ళతాక [ఇతు అకాశ
విదన్ } త్రామరైవుమ్ ఎన్దు
అతీకిఱిన్దా
'అయన్ భ్రాస్తా' 'ఇన్దా పెత్త్యక్
ఇతి ఉచ్యతే' రక్ ఎన్దు (ఉలక
కిల) త్రాలో కొల్లిప్ప
దుకిఱానన్దో.

[దేవిత్వన్మహిమేత్వాది.] “యస్యాస్తేమహిమానమాత్మన
ఇవ త్వద్వల్లభోసి ప్రభునాకలమ్మాతుమియత్తయా నిరవధిం నిత్యా

నుకూలం స్వతః” ఎన్ను చతుశ్లోకీయిల్ పాదద్వయత్రాలే అశవ
ద్వార్ అరుళిచ్చెయ్త అధఃమ్ ఇజ్జు క్రధమపాదత్తిల్ సజ్జహేతమ్.

పిరాట్టి! ఉక్ వైభవమానతు ఉన్నా లుమ్ ఉన్నుడై యభర్తా
వాన ఎమ్మెరుమానాలుమ్ ఇవ్వళవెన్టు పరిచ్చేదిత్తు అఱియ ప్పుళు
కిఱితిల్లె. ఆనాల్ ఇతుకొణ్ణు ఉజ్జళుడై య సవజ్జత్వత్తుక్కు కొత్తై
శొల్లముడియాతు. సవజ్జదాధక్తుక్కుళ్ళే ఉన్నుడై యమహిమా
వధియుమ్ కేర్దిరుక్కు, అతనై సీజల్ అఱియవిల్లెయెన్టాల్ సవజ్
పదాధక్తిల్ ఏకదేశత్తై అఱియవిల్లెయెన్టు ఏఱ్ఱుడుకిఱిపడియాల్
సవజ్జత్వత్తుక్కు ఏక భజ్జమ్వారాతెన్నిల్ ,

ఉలకత్తిల్ ఉళ్ళి ఎదాధజ్జళిల్ ఒన్టై అఱియాతోఱ్ఱిన్దాల్
అతు సవజ్జత్వభజ్జకమాకుమేయన్టి అడియోడు ఇల్లాత పదాధక
జ్జళై అఱియాతోఱ్ఱినతు సవజ్జత్వ భజ్జకమాకాతు ఇల్లాతవన్టు
క్కళై ఇల్లాతవైయాకవే అఱిన్దుకొళ్ళతు సవజ్జత్వత్తుక్కు ఘోరు
న్దియతేయామ్. ఇల్లాత వన్తుక్కళై యుమ్ తెరిన్దుకొణ్ణాల్తా సవజ్
జ్జత్వమ్ సజ్జతమాకుమెన్టు కొళ్ళార్ అఱివిలికళేయావర్. మలడి
మకన్. ముయత్కొమ్ము, కానల్సీర్, ఆకాశమలర్ ఇవై పోన్
ఇల్లాతవన్తుక్కళై ఒరువక్ ఉళ్ళసవాక నిన్టైత్తుక్కొణ్ణు,

“ఏవ వద్ధ్యాసుతో యాతి శశశృజ్గధనుధఃరః ।

మరీచికాఽమ్బుసి స్నాతః ఖపుష్పకృత శేఖరః ॥”

ఎన్ను శొన్నాల్, అవక్ భ్రాన్తర్కళిల్ అగ్రేసరనాక ఎణ్ణప్పడువనే
యన్టి, “ఇవక్ ఇల్లాతవన్తుక్కళై యుమ్ తెరిన్దుకొణ్ణిరుప్పరనాల్
విశేషజ్ఞాతా” ఎన్ను ఒరువరాలుమ్ పుకఱుప్పడాన్.

అతుపోల, పిరాట్టి! ఉన్నదైయ మహిమైక్కు అవధియె
స్సతు ఉలవత్తిల్ సత్తాకక్కాణప్పడున్ద్ర ఘటపటాదికల్లై పోర్
వస్తుతః ఉళ్ళతానాల్ అతనై నీజల్ అటియారతు ఉజ్జళుక్కు
సవజ్జస్వభజ్జకమాకుమ్. వాస్తవత్తిల్ ఉన్నుడైయ మహిమైక్కు
ఎలైయిల్లామైయాల్ 'స్విన్మహిమానధి' ఎన్దిట పదార్థమ్ శశశృ
జ్జాదికల్లై పోర్లీ అనత్తు. అప్పడి అనతానపదార్థత్తై నీజల్ జెరిన్దు
కొళ్ళామైయానతు - ఉళ్ళతాక అటియై ఇతు యాధాత్మ్య
జ్ఞానపర్యాయమాన అజ్ఞానమేయైయ సవజ్జస్వభజ్జకమాన అజ్ఞా
నమన్దు, ఇతు అడిక్కుఱ్ఱుంబెఱుమ్. ఇన్ద అజ్ఞానత్తైయుమ్ నీజల్
బాధకమాకొక్కణ్ణు ఇతనై పోర్కిక్కొళ్ళ నిన్దై త్తీర్కళాకి - ,
[అతానతు - త్వస్మహిమానధి ఉజ్జెన్దు నిన్దై త్తీర్కళాకి] ఉజ్జళు
డైయ సవజ్జస్వమ్ కున్దై 'భాన్దశిఖామణికల్' ఎన్దిట పట్టమే
ఫలిక్కు మేకిడీర్! ఎన్దతార్

ఆక ఇన్ద శ్లోకైత్తుక్కు ప్రధానప్రమేయమ్ - పిరాట్టి ఎలైయి
ల్లాత మహిమైయుడైయవల్ - ఎన్నును తనైయాయ్త్తు.

సజానాతీత్యజ్ఞః, తస్య అజ్ఞః - తదజ్ఞః ; తస్యభావః, తామ్,
తదజ్ఞతామ్. విదుః= 'విద - జ్ఞానే' ఎన్దిట భాతువిన్ లబ్ధప్రథమ
పురుషబహువచనమ్. ఇన్దక్రియైక్కు - 'అటికితార్కల్' ఎన్దు శబ్దా
ధకమాయినుమ్, 'పెరియార్కళికొళ్ళై' ఎన్పుతు తాత్పర్యా
ధకమామ్. వోమ్మి, ప్పొమ్మోవా అమ్మోజమ్ - ప్పొమ్మా
మ్మోజమ్. [ఇదన్తయా.] 'ఇదమో భావః, ఇదన్తా' ఎన్దుమ్, 'అస్య
భావః, ఇదన్తా' ఎన్దుమ్ ఇరణ్ణుపడియాక పున్ద్రైత్తివణ్ణలామ్. వోమ్మ
మామ్మోజత్తై ఇదన్తయా అటివతానతు - 'ఇదం వోమ్మామ్మో

జమ్' - ఇతః ఆకాశతామరై ఎస్తు అతివతామ్. " ఇదమః ప్రత్యక్షగతం సమీపతరవర్తి చైతద్ రూపమ్ । అదసస్తు విప్రకృప్తం తదితి పరోక్షే విజానీయాత్ " ఎన్నిట శాస్త్రీక కారికై ఇజ్గు అతియత్కృతు. ౮.

శ్లో॥ లోకే వనస్పతిబృహస్పతి తారతమ్యం
యస్యాః ప్రసాదపరిణామముదాహరన్తి ।
సా భారతీ భగవతీ తు యదీయదాసీ
తాం దేవదేవమహిషీం శ్రియమాశ్రయామః ॥ ౯॥

పదపూర్వ.

లోకే=అంతరి	ఉదాహరన్తి = (జ్ఞానికళా) శాస్త్రీకతార్క
వనస్పతి బృహస్పతి } ఒరున్ మరమ్	భగవతీ=పూర్వైయాన
తారతమ్యమ్ } పోల్ జడనాకప్పి	సా భారతీ=అన్తసరస్వతియానవళి
అపమృతమ్, ఒరున్ బృహస్పతి	యదీయదాసీ=యావళిరుపి రాట్టియినడి
పోల్ మహావిద్యానాక ప్పిటి	యవర్కళుక్కు అడియ
ప్పతుమాన ఏదోత్తాభి వై	వళాయిరుక్మితాళి,
యస్యాః = యావళిరు సరస్వతీదేవియ	దేవదేవమహిషీమ్ = తేవతేవపిరాసుడైయ
సుడైయ	దేవియాన
ప్రసాదపరిణామమ్=అనుగ్రహత్రిక్ పరి	తాం శ్రియమ్=అన్తపిరాట్టియై
పాకఫలమాక	ఆశ్రమామః=ఆశ్రయిక్కితోమ్.

[లోక ఇత్యాది] లక్ష్మీకటాక్షమ్ పెద్దెరువర్కళి పక్కల్ వాగ్దేవియానసరస్వతియుమ్ దాసానుదాసియాక కాత్తిరుప్పళెన్రితార్.

“ కవైయాకి కొమ్మాకి కాట్టకత్తే నిఱ్ఱు, మవైయల్ల నల్లమరజ్జళి - శవై నఱ్ఱువే, నీట్టోలై వాళియానిన్టాన్ ముట్టిప్పటియ, మాట్టాతవళి నన్దరమ్ ” ఎన్తపడి-మరమెన్ట ఇక్కులామ్మడి శిలర్

శ్లో॥ నవక్తుం నశ్రోతుం నమనితుమధోపాసిసిషితుం

నచ, ద్రష్టుం శీస్పృష్టుం తదను నచ భోక్తుంహి నుశకమ్ ।

పరం యద్యన్తాక్తం ననువరద ! సాక్షాత్తదసి భోః ।

కథం విశ్వస్యై త్వం కరిగిరిపుర స్తిస్థ స ఇహ ॥

౧౪ ॥

పదవురై.

హే పరద=పరదనే !

యత్ పరం వస్తు = యాతారు పరతత్త్వ
మానతు

నక్తుం ననుశకమ్ = ఉపదేశక్క మా
దాతతాకవుమ్

శ్రోతుం ననుశకమ్ = కేక్కుమాదాతి
తాకవుమ్

మనితుం ననుశకమ్ = మననమ్ పణ్యమా
దాతతాకవుమ్

అధ=అతిఘ్న మేల్

ఉపాసిసిషితుం ననుశకమ్ = ఉపాసిక్క
విరుచ్చమాదాతతాకవుమ్

ద్రష్టుంచ ననుశకమ్ = కాణమాదాత
తాకవుమ్

స్పృష్టుంచ ననుశకమ్ = తోడమాదాత
తాకవుమ్

తదను=అతఘ్న మేల్

భోక్తుంచ ననుశకమ్ = అనుభవిష్యతఘ్న
మాదాతతాకవుమ్

ఉక్తమ్ = (శ్రుతికలిల్) శొల్ల ప్పట్టిరుక్కి
అతో,

తత్ = అన్త పరతత్త్విమానతు
సాక్షాత్ త్వం ఆసి నను = సాక్షాత్

నయేయన్తో అకితాయ్ ,
త్వమ్ = (ఇప్పటి సహకారాదలకభవాన) నీ

ఇహ = ఇప్పుడక త్తిలే
కరిగిరిపురం = చా స్తిగిరియిక్ మున్నే

కథమ్ = ఎప్పటి

విశ్వస్యై త్వస్థే = సహజనజ్జకుమ్మమ్
తక్ కరుత్తై వెలియిట్టు

క్కొట్టు నిట్టితాయ్ ?

[నవక్తుమిత్యాది.] వేదాన్తజ్ఞిల్ “శ్రోతవ్యై మస్తవోన్య

నిదిధ్యాపిశ్యే” ఇత్యాది వాక్యజ్ఞానవై, పరమైర్బుర్రులై శ్రవ

ణమ్ వణ్ణ వేణుమ్ మననమ్ వణ్ణ వేణుమ్ ఉపాననై వణ్ణ వేణుమెన్తిప్పడి

ఓత్తివైత్తు, మన్ద్రోరీడత్తిల్ అన్త ఉపనివత్తుక్కల్ “నచక్షుమా

రి “స్పృష్టుమ్” ఎన్దిఱి స్థానత్తిలే “ప్రేక్షా” ఎన్దు పల్త్ ఓరున్
కశేనమ్ ఆఱు ప్రాచీనపారమత్తెన్దర్

గృహ్యతే నాపి వాచా ” ఇత్యాదివాక్యజ్ఞాత్ - అప్పురమృరుల్ ఒరు ఇన్ద్రియత్తుక్కుమ్ విషయమాకమాట్టాతెన్తు ఓత్తివైత్తన. అజ్జ్ ఓతప్పట్టపరమృరుల్ ఎతువెన్ట్రాల్ సాత్తోత్ పేరరుళాళనా కియ నీయేకాణ్. అప్పడి ఒరుఇన్ద్రియత్తుక్కుమ్ విషయమాక మాట్టాతనాక ఓతప్పట్టశ్శనీ, ఇన్ద్రియపులక త్తిలే నవణసులభనాయ్ అవతరిత్తు హస్తీరియ్మున్నే త్తకరత్తై వెళియిట్టక్కొణ్ణ నిట్టుతు ఎన్నో? ఎన్దితార్.

[వక్త్రమ్] వచనమావతు - ఎమ్మెరుమాణ్ ఇప్పడిప్పట్టన నెన్తు ఉపదేశిత్తల్. శ్రవణమావతు - ఒరువణ్ ఉపదేశిక్క అతనై చ్చెవిళాత్తుతల్. మననమావతు - కేట్టలధణ్ణల్ నెన్జిలేనన్గ పతి యుమ్మడి చిన్తనై పణ్ణతల్. ఉపాసిసిమైయావతు - తైలధారై పోలే అవిచ్చిన్నస్మృతిసన్తతియాకిఱ ఉపాసనైన్తు చ్చెయ్యవిరుమ్మ తల్. ఉపాసిక్క విరుమ్మనతత్తే ముడియాన్తెన్ట్రాల్ ఉపాసిక్క సుత రామ్ముడియా తెన్బతు కిమ్ముననాన్యాయస్థిమ్. నన్నన్తమాక ప్ర యోగిత్తవితు - ‘ విచిదిషన్తి ’ ఎన్గిఱ శ్రుతిచ్చాయైయాలే ఎన్న లామ్. దశణమావతు - అన్దస్మృతిసన్తాన్తాలే విత్తై యక్కుడియ ప్రత్యక్షమానాకారిమాన విలక్షణ సాత్తోత్కారిమ్. స్పశణమా వతు - సాత్తోత్కార త్తిఱ్కుప్పిఱకు “ పెరునిలమకడన్ద న్గడిప్పో తు.....తమ్మివుణ్ ” ఎన్ట్రాత్తోలే ఆన్తైకిళర్న్దు తొడుత్తై. ఇని, భోక్త్రమ్ ఎన్తతు-శొల్లిచ్చొల్లాత ఇన్ద్రియజ్ఞభుక్కువిషయమాక క్కుడియ అనుభవత్తైయెనక్కొల్క. ఆ, ఒరువిధ అనుభవత్తు క్కుమ్ ముడియాతతు భగవత్స్వరూపమెన్దై

తిస్సనే = పరస్పై పదియాకియ స్థాధాతువై ఇఱ్కు ఆత్మనేపది యాక ప్రయోగిత్తిరువుతు - “ ప్రకాశనస్థేయాఖ్యయోశ్చ ” ఎన్గిఱ

నూత్రత్తై అవలమ్బితామ్. 'విశ్వస్యై' ఎన్త చతుర్థి. "శ్లాఘాఘ్నాఙ్
సాశపాం జ్ఞోప్యమానః" ఎన్త నూత్రత్తై అడియెన్ద్రీయామ్.
స్థిత్యా స్వాభిప్రాయం విశ్వం బోధయతీత్యర్థః నిఱ్ఱతనాలే తక్
కరుత్తై ఉలకత్తార్కు ఉణ్ త్తుకితానన్త పడి ఇజ్జు, తక్ కరుత్తా
వతు - 'నాక్ ఉజ్జులై వారిప్పిడియాక ప్పిడిత్తుక్కొణ్ణు పోక వన్ది
రుక్మిణ్ణే' ఎన్బతామ్

వేదవేదాన్తజ్జుకుమ్ దుగ్రహనానస సకళసులభనాక
ఇజ్జనే అవతరిత్తు నిఱ్ఱిఱవితు ఎన్న సాలభ్యసాశీల్య పరమకాస్త్తే!
ఎన్తు ఈశుపసుకిఱపడి. (౧౪)

శ్లో॥ ప్రకృప్తం విజ్ఞానం బలమతులమైశ్వర్యమఖిలం
విమర్యాదం వీర్యం వరద ! వరమా శక్తిరపిచ ।
పరం తేజశ్చేతి ప్రవరగుణపట్కం ప్రథమజం
గుణానాం నిస్సమ్మాం గణనవిగుణానాం ప్రసవభూః ॥ ౧౫॥

పదప్రరే.

హే వరద=వరదవే!

ప్రకృప్తం విజ్ఞానమ్=శిఱన్త జ్ఞానమెన్న
అతులం ఒలమ్=ఒప్పులోని బలమెన్న
అఖిలమ్ విశ్వర్యమ్=అనన్ధికమాన విశ్వ
ర్యమెన్న
విమర్యాదంవీర్యమ్ = ఎన్తైయిల్లాత వీర్య
మెన్న

పరమా శక్తిరపిచ=శ్రేష్ఠమాన శక్తియెన్న
పరం తేజశ్చ=శిఱన్త తేజస్సెన్న
ఇతి=అకియ [ఇన్తైయాకిఱ]

ప్రథమజం ప్రవరగుణ } ముతల్ మాన్ది
పట్కమ్ } యాన పరవా
ముజేవమాన్దియిలైయ్య
శిఱన్త అఱుగుణజ్జ్ఞానన్తై
నిస్సమ్మామ్=ఎన్తైయిల్లాతకుళాయమ్
గణనవిగుణానామ్ = ఎన్ణక్కూడాతకు
కళుమాన
గుణానామ్=కల్యాణగుణజ్జుకుమ్
ప్రసవభూకి=పిఱప్పిడమ్.

వ్యాపినోఽవ్యాహతాత్మికా.” ఇత్యాదిప్పడియే - ఏటిట్టుక్కొల్ల తోరు కార్యమ్ ముట్టుప్పడాతపడి శేయ్తు తలైక్కట్టవల్లై నాన సామధ్యమ్. ౬. శేజస్సావతు - “రకారాదీని నామాని రామ త్రస్తస్య రావణ! రత్నాని చ రథాశ్చైవ త్రాసం సంజనయన్తి మే.” (మారీచవాక్యమ్.) ఎన్టపడి ఎదిరిళ్ళ కుల్లైక్కుమ్ముమ్మడియాన మదిప్ప. అట్టయే, బహుప్రయత్న సాధ్యమానవల్లై సహకార్య స్తరనిరపేక్షమాక అల్పప్రయత్న త్తాలే తలైక్కట్టవల్ల నాకై యాక వుమామ్.—“సంఖ్యాతుం వైవ శక్యస్తే గుణా దోషాశ్చ శాక్షేణః । ఆనన్త్యాత్పృథమో రాశి రభావాదేవ షష్ఠిమః.” ఇత్యాది ప్పడియే అసంఖ్యేయజ్జళాయుళ్ళ గుణగణజ్జళుక్కు ఇన్త ఆఱుగుణ జ్జళుమ్ ఊర్లై వాయ్ ఎన్పు మిడమ్ “తవానన్తగుణస్యాపి షడేవ ప్రథమే గుణాః” ఇత్యాది ప్రమాణసిద్ధమ్.

[ప్రథమజమ్] = గుణజ్జళుక్కుళ్ళే ముతన్తైయాయుళ్ళేతు ఎన్పుమ్ పారుళాకలాహాయినుమ్ అతు అచారు. “గణావిగుణానామ్” ఎన్పుతనాల్ తని త్తనియాక ఎన్ణముడియాతవై ఎన్పుతుమ్, “నిసీ మ్నామ్” ఎన్పుతనాల్ ఒరుపేరియ రాశియాకవుమ్ ఎన్ణముడి యాతవై ఎన్పుతుమ్ పోతరుమ్. మణ్మణల్ ముతలియనల్లై త్తని త్తనియాక ఎన్ణక్కుడాతాయినుమ్ “ఒరుకూడైమణ్, ఒరు వణ్ణిమణల్” ఎన్పు ఒరురాశియాక ఎన్ణక్కుడుమే; భగవన్గుణజ్జళే అప్పడియుమ్ ఎన్ణముడియాతవైయెన్తై ప్రసవభూః=ఆకరిమ్ ఎన్టపడి.

శ్లో॥ గుణైష్వద్భిన్నైస్తైః ప్రథమతరమూర్తిః స్తవ బభౌ
తతస్త్రిప్రస్తేషాం త్రియుగై యుగై హి త్రిభిరభుః ।
వ్యవస్థా యాచైషా నను వరద సాఽఽవిష్కృతివశాత్
భవా నవత్తైవ త్వగణితమహామజ్జగ్గుణః ॥ ౧౬ ॥

పదవురై.

త్రియగ = మూవిరణ్ణగుణజ్జైయదైను
 వరద ! వరదనే !
 తవ = ఉన్నదైయ
 ప్రథమతరిమూర్తి = ఎల్లామూర్తికట్టుమ్
 ముతస్మైయాన పరవాసు
 దేవమూర్తియానతు
 ఏలే = ఇంద్ర క్షీర్చన్న
 పద్భిః గుణైః = అటుగుణజ్జైయదై
 బభౌ = విశిష్టబిదు,
 రితః తిస్రః [మూర్తయః] = అతట్టుమేల్
 మూస్తుమూర్తికల్
 కేషామ్ = అంద గుణజ్జైయదైయ

త్రివిః యగ్జై = మూవిరణ్ణకళాలే
 అభుః = ప్రకాశితన,
 ఏషా వ్యవస్థా యా = ఇప్పటిప్పట్ల వ్యవస్థ
 యాలోనుట్టలు,
 సా = అంద వ్యవస్థయానతు
 అవిష్కృతివకాత్ = (గుణజ్జై) వెలియిదు
 తల్ పద్ధియామ్.
 భవంస్తు = నీయోవెస్తాల్
 సవకత్తై = ఎల్లామూర్తికళిలుమే
 అగణితమహామజ్జగ్గుణః = ఎణ్ణిటన్ణ కిటన్
 కల్యాణగుణజ్జైయదైయై
 యాయిరానిష్టాయ్.

[గుణైరిత్యాది] అతిమానుషస్తనత్తిల్ “జ్ఞానంబలం విప్రు
 లమ్” ఎన్ఱ శ్లోకత్తిల్ శురుజ్జచ్చొన్నతై ఇజ్జు విరిత్తు అరుళిచ్చెయ్
 కితార్. పరవాసుదేవమూర్తి, సజ్కుషణమూర్తి, ప్రద్యుమ్న
 మూర్తి, అనిరుద్ధమూర్తి ఎన్ఱ చతువిధమానమూర్తికళిల్ ప్రథమ
 మాన వాసుదేవమూర్తియిల్ క్షీర్ణశ్లోకత్తిట్టొన్నప్పట్ల జ్ఞానబలై
 శ్వర్యవీర్యశక్తితేజస్సుకల్లెనిట అటుగుణజ్జైయదైయై ప్రకాశిక్కిన్ఱన.
 ముఖ్య సజ్కుషణాదిమూర్తుమూర్తికళిల్ ఒవ్వొన్ఱిలుమ్ ఇరిణ్ణి
 రణ్ణగుణమ్ విఱ్ఱుక్కాసు [అతావతు - సజ్కుషణమూర్తియిల్
 జ్ఞానముమ్ బలమును, ప్రద్యుమ్నమూర్తియిల్ ఐశ్వర్యముమ్ వీర్య
 ముమ్, అనిరుద్ధమూర్తియిల్ శక్తియుమ్ తేజస్సుమాక] ప్రకాశిక్కి
 న్ఱనవెప్పతు పూర్వాధికైక కరుత్తు.

[తత్తత్తిస్రః.] “ప్రహృహజ్జల్ నాలెన్ఱుమ్ మూన్ఱెన్ఱున్ శాన్ఱి
 జ్జల్ శొల్లున్; నాలుప్రహృహముణ్ణాయురుక్క ప్రహృహవాసుదేవ

రూపత్రుక్కు పరమావత్తిత్కాట్టిల్ అనుసన్ధేయ గుణభేదమిల్లామై
యాలే త్రివ్యూహమెనిటతు. ఇప్పుడు తై 'గుణైష్వశ్చిస్తేవైః.....'
ఎనిట త్లోక త్తిలే సంగ్రహిత్తార్కల్ " ఎన్న రహస్యత్రయసార-తత్వ
త్రయ చిస్తనాధికారనూక్తి ఇన్లే అనుసన్ధేయమ్.

ఇజ్జనే శోన్నాల్ భగవన్నూత్తికళితేయే గుణవైకల్యమ్
కొళ్వతు కుత్తెయాకుమేయెన్దు శజ్జిత్తు ఉత్తరాధికత్తాలే పరిహారి
క్కిత్తార్ (వ్యవస్థేత్యాది.) ఒవ్విరుమూర్తియిలే ఇరణ్ణిరణ్ణగుణజ్జల్
ఎత్తు నకుక్కుప్పట్ట వ్యవస్థేయానతు గుణజ్జల్ సత్త్వాప్రయుక్తనక్షు;
ఆవిష్కారప్రయుక్తమ్. అతవతు - ఒవ్విరుమూర్తియిలే ఈరిరణ్ణ
గుణజ్జలేత్తాల్ కారివశాత్ ప్రకాశప్పడుత్తుక్కితాయ్ ఎన్నతై
ప్పర్మిచొన్లిన్లేయన్ది, ఇరణ్ణగుణజ్జల్ తవిర మర్మిగుణజ్జల్
అన్దమూర్తికళిత ఇత్తెయెన్నతైప్పర్మిచొన్లిన్లేయన్ది ఎన్నె ఎల్లా
మూర్తిళిలుమ్ ఉన్నజ్జేయ సకలగుణజ్జళుమ్ పుష్కలమా యిరు
క్కిన్దమైయై అలూపమ్వణ్ణముడియాతు; ఇరణ్ణిరణ్ణ గుణజ్జల్తాల్
ఆవిష్కరిక్కుప్పకీన్దన, మర్మిచొన్లిన్లే అనుదృష్టజ్జళాయ్ ప్పతిన్ది
రుక్కిన్దన ఎన్దవాటు.

“షాఙ్గణ్యాద్వాసుదేవః పరిత్యజి సభవాన్ ముక్తభోగ్యో
బలాధ్యాద్యోధాత్మజ్జుష్కాణస్త్యం హరిసి వితనుషే శాస్త్రమై
శ్వర్యవీర్యాత్ । ప్రద్యున్న సగణధర్మా నయసిచ భగవన్ ! శక్తి
తేజోఽనిరుద్ధో విభ్రాణఃపసి తత్త్వంగమయసిచ తథా పూర్వహ్య
రక్తాధిరాజ !” [శ్రీరజ్గరాజస్తవమ్, ఉత్తరశతకమ్ - ౩౮.] ఎనిట
భట్టర్ శ్రీనూక్తియుమ్ ; “పరిత్వత్తిల్ జ్ఞానాదికళాటుమ్ పూణా
మాయరుక్కుమ్; పూర్వహత్తిల్ ఇవ్విరణ్ణగుణమ్ ప్రకటమాయరు

క్కుమ్ ; అతిల్ సజ్జుమణర్ జ్ఞానబలజ్గళిరణ్ణోడుమ్కూడి జీవ
తత్వత్తై అధిష్టిత్తు అత్తై ప్రకృతియిల్లన్దుమ్ వివేకత్తు ప్రద్యుమ్నా
సన్దైయియుమ్భిజత్తు శాస్త్రప్రపతణన్దైయుమ్ జగత్సంహారత్తై
యుమ్ పణ్ణక్కడవరాయరుప్పర్. ప్రద్యుమ్నర్ ఐశ్వర్యవీర్యజ్గళిర
ణోడుమ్కూడి మనస్తత్వత్తైయధిష్టిత్తు ధర్మోపదేశత్తైయుమ్ మను
చతుష్టయమ్మోడక్కమాన శుద్ధవర్గసృష్టియైయుమ్, పణ్ణక్కడవరా
యరుప్పర్. అనిరుద్ధర్ శక్తితేజస్సుక్కళిరణ్ణోడుమ్కూడి, రిక్షణ
త్తుక్కుమ్ తత్వజ్ఞానప్రదానత్తుక్కుమ్ కాలసృష్టిక్కుమ్ మిశ్రసృష్టి
క్కుమ్ కడవరాయరుప్పర్ ” [తత్వత్రయమ్ - ఈశ్వరిప్రసరిణమ్.]
ఎన్ద్ర ప్తిల్లెల్చోకాచార్యర్ శ్రీసూక్తియుమ్, “ ఇగ్గణజ్గల్లామ్ సవణ
కాలత్తిలుమ్ స్వరూపాశ్రితజ్గళాయరుక్కున్ పరవ్యూహోదివిభాగ
జ్గళిల్ గుణనియమమ్ శొల్లుకిఱతెల్లామ్ అన్యోరూపజ్గళై అనుసన్ధి
ప్పార్క్కు సవే శ్వరణ్ ఆవిష్కరిక్కుమ్ గుణవిశేషజ్గళో శొల్లుకై
క్కాకవత్తనై.” ఎన్ద్ర రహస్యత్రయసారసూక్తియుమ్ ఇజ్జే అను
సన్దేయజ్గళో.

[త్రియగ] త్రిణియుగాని యస్యసః ; ఇరణ్డిరణ్ణాక వకుక్కు
ప్పట్ట మూన్దుగుణసముదాయజ్గళై యుడైయవణ్ ఎన్ద్ర వడి. పూర్వాణ
ధర్మముడివిల్ [అభుః] ఎన్ద్ర పారత్తై అఱియామల్ పలర్ ‘అభూత్’
ఎన్ద్ర ఓతునతున్, సంస్కృత వ్యాఖ్యాతావుమ్ అప్పారత్తైయే
ఆదరిత్తు రసాభాసస్పడు త్రియతుమ్ విన్దయనీయమ్ అభుః=‘భా -
దీప్తా’ ఎన్గిఱభాతువిలే లజ్ ప్రధమపురుషబహువచనమ్ రహస్య
త్రయసారత్తిల్ ఇన్ద్రశ్లోకమ్ ఉదాహరిక్కప్పట్టుళ్ళవిడతు “త్రిభిభుః”
ఎన్ద్ర ఉదాహృతమ్. [అభూత్, అభూతామ్, అభుః.] వ్యవస్థా=
వితాప

శ్లో॥ ఇయం వై యూహీ వై స్థితిరధకిలేచ్ఛావిహృతయే

విభూతీనాం మధ్యే సురనరః శ్చామవతరన్ ।

సజాతీయస్తేషామితితు విభవాఖ్యామపి భజన్

ఋశీ ! త్వం పూణోన్ వరగుణగణైస్తాన్ సగయసి ॥ ౧౭ ॥

పద్యాలై

హేకరీశః = హ స్థితిరధనే ।

ఇయం స్థితిః = ఇంద్ర [శ్రీ] హా, తీయ స్థితి
యానతు

వై యూహీ వై = పూహతైప్పరీ ధీయతే
యామ్.

అథ కిల = అతఃకుమేలే

ఇచ్ఛావిహృతయే = ఇంద్రపృథి విశ్లేయాదు
వతన్ పారుట్టు

విభూతీనాం = (ఉన్నదైయ) విభూతి
యాకియ

సురనరః శ్చామధ్యే = దేవమనుష్య తిర్య
క్కుక్కులికానదు నే

అవతరన్ = అవతరితవ నాయన్

విభవాఖ్యాం భజన్ = విభవావతారమెన్న
మ్ తిల నామతై అదైస్తవనాయన్

వరగుణగణైః = అన్త గుణజ్ఞలిక్ సమా హ
జ్జశాశ

పూణోన్ = అన్తైస్తవనాయన్ నామ

తేషామ్ = అన్త దేవమనుష్య తిర్యక్కు
క్కుక్కు

సజాతీయః ఇతి = సజాతీయనైనిల తార
ణ తివాతే

తాన్ = అన్తగుణ సమాహజ్జతై

సగయసి = మత్తైత్తక్కుజ్జిరుక్కుతాయన్

[ఇయమిత్యాది.] “గుణైష్ఠద్భిః” ఎన్నిట కీర్త్యోక్తిల్

శ్లోల్లపృట్ట వ్యవస్థాయానతు పూహతైప్పరీ ధీయతు ; - సజ్జ-పణ

ణాదిమూలీత్రయ త్థిలుమ్ ఈరిణ్ణగుణజ్జలి విశ్లేజుకిన్త వైష్ణు శ్చోన్న

ఏత్పాడ పూహాపిషయమైన్త అతఃకుమేలే విభవావతారత్తి

సద్ది శ్లోల్లపృగుణితతు. ఉన్నదైయ విభూతియాన దేవజాతీయిల్

ఒగుననాకవుమ్ మనుష్యజాతీయిల్ ఒరుననాకవుమ్ తిర్యగ్జాతీయిల్

ఒరుననాకవుమ్ ఇప్పడి పలపలయోనికలిల్ పిటవానిన్తనీ విభవావ

తారమెన్నుమ్ పెయనైయదైస్తవనాయన్, అన్తవతారజ్జలిలుమ్ సకల

కల్యాణగుణగణ పరిపూర్ణనాయకుండు “ఆత్మానమ్మానుషం మన్యే రామం దశరథాత్మజమ్” “అవాంఘ్రా బాధసౌ జాతః” ఇత్యాదిప్పడియే అవర్కళోడు ఒరుకోర్వైయాకప్పిఱన్ద కారణత్తి నాల్ వేఱుపాడుతోన్ట్రామైక్కాక అక్కుణజ్జళై మత్తైత్తుక్కొణ్ణిగు క్కిఱ్ఱాయెన్ట పడి. గోవధన్వోద్ధరణమ్, సేతుబద్ధమ్, అమృతమధనమ్ ముతలియ శిలసమయవిశేషజ్గళిల్ తన్నుడైయ అపారశక్తివిశేష జై ఆవిమ్కరిత్తరుళినపడియాల్ మన్ద్రుకాలజ్గళిల్ అన్దశక్తివిశేష త్తుక్కుఱుప్పాన గుణజ్గళి అన్తహితెజ్గళా యిరుక్కిన్ట్రనవెన్బతు అఱియలాయిన్ద్రైన్

విభవమెస్సతు విభూతివాచకమాయ్, తనతు విభూతియన మనుష్యాదిజాతికళిల్ ఒరువనాక అవతరిత్తమైయాల్ అన్ద అవతార త్తుక్కు విభవావతారమెన్ట పేరాయిన్ద్రు. అన్తిక్కే, త్తేవిభవ జ్గళోడుగూడియే అవతరిక్కైయెన్ట పారుళాయ్ సకలకల్యాణగుణ గణ విశిష్టవేషలై ఉట్కొణ్ణపడియుమామ్.

[ఇచ్చావిహృతయే] అస్మదాదిజన్మజ్గళుక్కు హేతు కర్మ మాకితాప్పోలే భగవదవతారిజ్గళుక్కుమ్ కర్మమే హేతువామో? ఎన్నుమ్ శక్తైయై నిరిసిక్కితార్. “అజాయనూనో బహుధా విజాయతే” “మనిశరుమ్ మన్ద్రుమ్ మున్ద్రుమాయ్ మాయప్పి టవివిఱన్ద” ఎన్ట బహువిధమాకన్పొల్ల ప్పడుకిఱ భగవదవతారిజ్గళుక్కు హేతు ‘ఇప్పడియవతరిప్పోమ్’ ఎన్నుమ్ స్వేచ్ఛైయైభియి హేత్వన్దరమిలైయితే “సమ్మవామ్యాత్మమాయయా” ఎన్ట తానేయరుళిచ్చెయ్తానితే [“ఆత్మమాయయా”] - ఆత్మేచ్ఛయా ఎన్టపడి. ‘మాయా వయునంజ్ఞానమ్’ ఎన్ట మాయాశబ్దమ్ జ్ఞాన వాచియాకైయాలే ఇచ్చారూపజ్ఞానకై చ్చొల్లుకిఱతు. “ఇచ్చా

గృహీతాభిమతోరుదేహః ” ఎఱ్ఱ వరాశరభగవానుమ్ అరులి చ్చెయ్ తాన్.

“ సతు ప్రియావరహితశ్చిరకాలం భవిష్యతి. ” (ఉత్తర శ్రీ రామాయణే.) ఎఱ్ఱాపప్పిలేయణ్ణాన భృగుశాపమ్ ముతలానవన్ ద్రాలే పిఱన్దానాకచ్చొల్లుకై యాలే అవతారహేతు ఇచ్చెయ్ న్నిక్కే కర్మమాక వేణ్ణావోవెన్నిలే; “ తపసారాధితో దేవో వ్యభిద్భక్త వత్సలః । లోకానాం సమ్ప్రియాదంతం శావం తం గృహ్య ముక్తవాన్ ” ఎఱ్ఱ ఉత్తర శ్రీరామాయణత్తిలుమ్, “ సవావతేషావై విష్ణోజః ససం స్వేచ్ఛయైవతు । జరకాస్త్రుచ్ఛలేనైవ స్వేచ్ఛయాగమనం హరేః ॥ ద్విజశాపచ్ఛలేనైవ మవతీణోఽపి లీలయా ” ఎఱ్ఱ లైజ్జపురాణాదికళిలుమ్ శొల్లుకైయాలే, భృగుశాపాదికళాలే పిఱన్దానెన్దిఱ అవైతన్నిలే ‘ శాపమ్ వ్యాజమాత్రమ్ ; అవతారమ్ ఇచ్చాగృహీతమ్ ’ ఎఱ్ఱ పరిహరితతాకై యాలే ఒరుకుఱైయిలై.

[సురసరతిరిశ్చాం మధ్యే అవతరన్.] షట్ త్రింశద్భేదభిన్న మాన పద్మనాభాదివిభవముమ్, ఉపేంద్ర త్రివిక్రమదధిభక్త హయ గ్రీవ సరనారాయణ హరికృష్ణ మత్స్యకూర్మనరాహద్యవతార విశేష జగభుమ్, దణ్డకారిణ్యత్తిఱ్ఱణ్ణిన కుఱ్ఱామ్రావతారముమ్ ఇఱైపోల్వస అసంఖ్యాతజ్గళాన అవతారజ్గల్ ఇజ్జు అనుస్థానవిషయమ్.

[వ్రూహస్య ఇయం - వైయూహీ.] [ఇచ్చయావిహృతిః.] [సమానాచనా జాతిశ్చ - సజాతిః, తస్యాం భవస్సజాతీయః.] స్థగ యసి = “ స్థగ - ఆచ్చాదనే ” ఇతి ధాతుః. (౧౭)

3 శ్లో॥ పరోవా హ్యుహోవా విభవ ఉతవాఽచావతరణః
భవక్ వాఽస్త్రామీ వరపరద ! యోయో భవస్తివై ।
స స త్వం సన్నైశాక్ వరగుణగణాక్ బిభ్రదఃఖలాన్
భజద్యోభ్య భాన్యేనం సతత మితరేభ్యస్త్యితిరథా ॥ ౧౨॥

పదవ్యురే

వరవరద = శిలన్ద వరజ్జలైక్కొడుక్కుమ్
పేరయళాశనే!

ॐ नमः=नमः

పరోవా = పరవానుదేవ వాక లో

వోహోవా = వూహామూర్తియాక వో

విధివో భవక్తావా = విధివాచితారమాక

పిఱ్ఱన ఎనాకమ్

ఉత్పాదకము

అచాణాతిరణో } అక్షయోక ఆవత
భిక్షవా } రి తువాకవో

అ స్వర్ణామివా = అ స్వర్ణామియాః వో

యోయో భవన్తి వై = ఎవ్వరినాక ఇరుక్కి
తాయో

స స సకో = అవ్వవ వాయ్ కో గుణు

విశాఖ = సజ్జా శ్రీరమకృషియ

అఖిలాక్ష వరగుణగణాక్ష = శివగుణ

సమూహ చైతన్యం కోరుకు

విభృత్ = భరియానిష్ఠ వచాయ్ [తన్ని ఉత్తి
లుడెయవచాయ్]

ఏవమ్=ఇప్పుడి సకలగుణ విశిష్ట వేషమాక

సతతమ్=ఎల్లా అవస్థకలిలుమ్

భజద్యో బాసి=ఆశ్రితర్ కళుక్కు తోన్
ముకితాయ్

ఇతరేభ్యః = అపరితరేభ్యః

ఇతరథా = వేరువిధమాక [గుణకూన్య
నాక]

ಭಾಸಿ-ಹೊದ್ದುಕಿತ್ತಾಯ.

[పరోవేత్త్యాది.] కల్యాణగుణజ్యోతిః అవిభావవత్తుక్కుమ్

తిరోభావత్తుక్కుమ్ విషయవిభాగమ్ కూఱుకితార్ ఇతిల్. వరదనే !

‘ఇన్న అవతార త్తీగ తా ఉక్ గుణజ్ఞో పూణజ్ఞో, ఇన్న అవతార-త్తిత్ ఇత్తై’ ఎన్నతుక్కిడై యాతు పరవ్యూహవిభవాన్తర్యామ్యుచావతారజ్ఞః ఇత్తై ఎవ్వెననాక నీ ఇరుక్కితాయో అవ్వవ్విరుప్పొళిత్ నవేశ్వరిత్వ న్వరూపానుబద్ధకళాన సకల కల్యాణగుణజ్ఞః పరిపూణజ్ఞః ఇత్తై వే యిరుక్కిన్తన. ఆనాల్ అక్కుణజ్ఞో ఆశ్రితర్ కుత్తోన్ద్రున్, అనాశ్రితర్ కిళుక్కున్దోన్ద్రున్. “శబ్దాశక్యం

మేన్దుమ్ తడక్కెయ్ ” (తిరుప్పావై-౧౮) ఎత్తవిడత్తు వ్యాఖ్యానమ్ సేవిక్క

[పరోవా] భగవత్స్వరూపమానతు-పరత్వమ్, పూహమ్, విభవమ్, అస్తర్యామిత్వమ్, అచానతారమెత్తు అట్టుప్రకారానోడే కూడియిరుక్కుమ్ అతిథి పరత్వమానతు - “యవై న జాతు పరిణామపదాస్పదం సా కాలాతిగా తవ పరా మహతీ విభూతిః ” “యత్కాలాదపచేళినుమ్ ” ఎన్నిటపడియే కాలకృతపరిణామమద్ర్ తిరుక్కెయాలే అకాలకాల్యమాయ్, “నలమన్దుమిల్లనోర్ నాడు ” ఎన్నుమ్మడి ఆనందమ్ అళవిటన్దు అద్వితీయమాయిరుక్కిట శ్రీవైకుంఠితిలే నిశ్చయ్ కుమ్ ముక్తర్ కుమ్ అనుభవవిషయనాయ్ కొణ్ణు పాన్ద్యణ్యపరిపూణానాయ్ ఎట్టున్దుగుళియిరుక్కు మిరుప్ప శిః కిమాత్తి కైమా భగవతో వ్యక్తిః? యదాత్మకో భగవాన్ తదాత్మికా వ్యక్తిః. కిమాత్మకో భగవాన్? జ్ఞానాత్మకో భగవాన్, జ్ఞానాత్మికా వ్యక్తిః. ” ఇత్యాదికమత్రానుసంధేయమ్. విగ్రహమ్ భగవత్స్వరూపత్తిత్కాట్టిలుమ్ వేటుపట్టతెన్ను మిడమ్ తత్త్వముక్తాకలా పత్తిల్ [నాయకసరే. శ్లో॥ ౬౧.] “నిదిప్తం పౌష్కరాదా” ఎత్త శ్లోకత్తిక్ సవాధిపిద్దియిలే నిరూపిక్కప్పట్టుళ్ళతు. స్తోత్రభాష్యత్తిలుమ్ ఇతు విశదమ్ “విశ్వాతిశాయి సుఖరూప” ఎన్నుమ్ పరదరాజవచ్చుతే స్తోత్రశ్లోకత్తిక్ వ్యాఖ్యానత్తిలే శ్రీకైల శ్రీనివాసాచార్య - “ఏతేన, పుకాలయోగినాం భగవద్విగ్రహే స్వరూపతాదాత్మ్యవాదో జడత్వాద్విభాస్తిమాత్ర నిరాకరణాధాః; సత్త్వభేదే తాత్పర్యమితి నూచితమ్. అనో భగవద్విగ్రహస్సపూర్ణాపి జ్ఞానానందైకలక్షణః, స్వరూపాద్భిన్నశ్చ. ” ఎట్టెట్టుతి యిరుప్పతుమ్ నోక్కత్తిక్కతు.

[పూర్వహావా.] పూర్వహాత్తుక్కు వినియోగమ్ లీలావిభా
 తియిలేయ్యైకైయా లే ఇవిభాతియినుడైయ సృష్టిస్థితిసంహారజ్జలై
 నివహితైక్కుక్కాకపుమ్, బుభుక్షుక్కుళాన సంహరికలై అనిష్టనిష్ట
 త్యాదికలై పుణ్ణి రక్షితైక్కుక్కాకపుమ్, ముముక్షుక్కుళాయ్ ఉపా
 సిక్కునువర్కభుక్కు సంసారినిష్టత్తిపూర్వకమాక తన్నై వస్తు
 ప్రాపితైక్కుక్కుడలాన అనుగ్రహత్తై పుణ్ణికైక్కు ఉడలాకైక్కాక
 పుమ్, సజ్జుషణ ప్రద్యున్నానిరుద్ధర్కళాయ్కొణ్ణు నిఱ్ఱుమ్
 నిలై - పూర్వహామెనప్పడుమ్. ఇతిల్ ఇన్నపూర్వహాత్తా లే ఇన్నతు
 శెయ్యుమెన్నుమిడమ్ “గుణైష్షడ్భిస్తేవైః” ఎన్నుమ్ శ్లోక త్రిన్
 వ్యాఖ్యానత్తిలే సంగ్రహీతమ్ ఇన్నపూర్వహాత్తిలే వాసుదేవరైయమ్
 కూట్టి చతుర్విధమాక చ్చొల్వతుముణ్ణు. “చతుర్విధసృభగవాన్
 ముముక్షునాణాం హితాయవై” ఇత్యాది వాసుదేవ, సజ్జుషణ,
 ప్రద్యున్ను, అనిరుద్ధర్కలైనిఱ్ఱ ఇన్నపూర్వహాచతుష్టయ మూర్తిక
 భుక్కై వైఖానసశాస్త్రజ్ఞుల్ పురుష, సత్య, అచ్యుత, అనిరుద్ధపదజ్జ
 తాలే వ్యవదేశమామ్ ఇనర్మిల్ సదమపూర్వహామామియ వాసు
 దేవరూపమ్ పరరూపత్తిత్కాట్టిల్ గుణాదికతాలే ఎళళపుమ్ భేది
 యాతు ఆకవేతాన్ పరవాసుదేవనెన్దుమ్ పూర్వహావాసుదేవనెన్దుమ్
 వ్యవహామ్ పరవాసుదేవనుక్కు నిశ్శోదితినెన్దుమ్ పూర్వహావాసు
 దేవనుక్కు శాన్శోదితినెన్దుమ్ నామ్నదాయికవ్యవదేశమామ్ పర
 వాసుదేవనుడైయ సజ్జుల్పుమ్ నిత్యవిభాతి నివాహకమెన్దుమ్,
 పూర్వహావాసుదేవనుడైయ సజ్జుల్పుమ్ లీలావిభాతి నివాహక
 మెన్దుమ్ శొల్లువర్కల్. “పూర్వహాజ్జల్ నాలెన్దుమ్ మూన్దెన్దుమ్
 శాస్త్రజ్ఞులైశొల్లుమ్. నానుముణ్ణాయరుక్కు మూన్దెన్దితు పూర్వహా
 వాసుదేవరూపత్తుక్కు పరరూపత్తిత్కాట్టిల్ అనునన్దైయ గుణభేద

విల్లామైయాలే' ఎన్ఱు అభియుక్తర్ శ్శొల్లుకైయాలే, ఇనర్ కీర్త్ పూహత్రయ మెన్ఱు రుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ ఇఱు పూహవాసుడేన రుణ్ణాక అరుళిచ్చెయ్తతుక్కుమ్ విరోధమైతై " ఎన్ఱ తత్వత్రయ వ్యాఖ్యాననూక్తియై నోక్కుక.

[విభవ ఉత వా] విభవమావతు - ఇతరసజాతీయమాయ్ కొణ్ణు ఆవిభవమైకై. ఇతుతాన్ ఎణ్ణిముడిక్కప్పొకాతపడి అన స్తమాయ్ గాణముఖ్యభేదత్తాలే ఇరణ్ణువనైయొక ప్పిరిన్దిరుక్కుమ్. ఇతిల్ గాణమెన్ఱు అవరమెన్ఱు పడి. ముఖ్యమెన్ఱు శ్రేష్ఠమెన్ఱుపడి. ఆవేశావతారమ్ గాణమ్; సామోదవతారమ్ ముఖ్యమ్. ఆవేశన్దాన్ స్వరూపావేశమెన్ఱుమ్ శక్త్యావేశమెన్ఱుమ్ ద్వివిధమాయురుక్కుమ్. అజిల్ స్వరూపావేశమావతు. స్వరూపేణ ఆవేశమైకై. అతావతు. పరిశురామాదికళాన చేతనరుణ్ణైయ శరీరజగితే తన్నుణ్ణైయ అనా ధారణవిగ్రహత్తోడ ఆవేశితునిటై. శక్త్యావేశమావతు - కార్య కాలత్తిలే విధిశివాదికళాన చేతనర్ పక్షిలిలే శక్తిమాత్రత్తాలే న్నున్ఱునిటై.

" విభవజగళానన - పద్మనాథాదికళాన ముప్పత్తుచ్చిన్నరూప జగల్ ఇనర్బీత్ మత్స్యకూర్మాదికళాన అనతారజగల్ ఒరుప్రయో జననశత్తాలే విశేషిత్తు చ్చొల్లపపుట్టన. ఇవ్విభవజగళిల్ ఈశ్వర్ అప్ర్యాకార్య విశేషజగళుక్కిడాక త్తాన్ వేణ్ణి గుణజగళై వేణ్ణినపోతు ముత్తిత్తుమ్ వేణ్ణినపోతు ప్రకాశిప్పిత్తుమ్ నడత్తుమ్. ఇనర్బీత్ అన స్తభేదజగల్ " కృష్ణరూపాణ్యనంభూని " త్యాదికళిఱుడియే అన స్తజగల్. ఇప్పడియే విభవాస్తరజగళుమ్ కణ్ణుకొళ్వతు. శిలజీవరకత్తై విగ్రహ విశేషత్తాలుమ్ శక్తినిశేషత్తాలుమ్ అధిష్ఠిత్తు అతిశయిత

కార్యజ్ఞులై నడత్తుకొనుచు విభవభేదమ్. ” ఎన్న రహస్యత్రయ సార- తత్వత్రయచిన్తనాధికార సూక్తికళుమ్ ఇట్లు అనుసంధేయజ్ఞులై.

ముఖ్యగణభేదేన ఉభయవిధమాన విభవత్త్రిభుక్మ * ఆతి యజ్ఞోపేయగువై యజ్ఞువై త్రిజు ప్పిఱవ్దతాకైయాలే అపాకృతి విగ్రహజ్ఞుమాయ్, అజత్వ అవ్యయత్వ సవేశ్వరత్వాదియన స్వభావవిశేషజ్ఞులై విడాతేయిరుప్పవాయ్ దీపాదుత్పన్న ప్రదీప మ్పాలే యిరుక్కక్క డవతాన ముఖ్యసాగుభావజ్ఞులైల్లామ్ ముముక్షుకళుక్కు ఉపాస్యజ్ఞుళామ్. సృష్టికర్తాచాన బ్రహ్మపుమ్, సంహారకర్తాకళాన శివపావకర్కళుమ్, వేదజ్ఞులై వ్యసితృ వ్యాసననుమ్, దుష్టక్షత్రియ నిరసంపక్షిణి పరశురామనుమ్, అజాననుమ్, కుబేరనుమ్ కకుత్స్థముచుకున్ద ప్రభృతికళుచూకొల గాఢసాగుభావజ్ఞులైల్లామ్ స్వాతంత్ర్యరూపమాన అహజ్కారయు క్కరాన జీవకర్కలై కార్యధామాక ఆవేశముభేన అధిష్టితునిత్తైయాలే బుభుక్షుకళాయిరుప్పార్కొట్టాయ్ ముముక్షుకళుక్కు ఉపాస్యజ్ఞుళున్దు.

[అన్తర్వామి ధనకవా.] అన్తర్వామిత్వమావతు-“అన్తః ప్రవిష్ణుశ్చాస్తా జనానాం సవాత్తా” ఇత్యాదిపృక్షిణే చేతనరుజ్జయన్త్రే ప్రవేశిత్తు సకలప్రవృత్తికళుక్కుమ్ నియన్తానాయిగుక్కై. ఇతుతాత్ ఆత్మావినుళే త్కన్తరూపత్తాలే వ్యాపిత్తునిన్దు నియమిక్కుమతుమ్, సవిగ్రహనాయ్కొట్టు హృదయత్తిలే వ్యాపిత్తిరున్దు నియమిక్కుమతుమాయ్కొట్టు ద్వివిధమానిరుక్కుమ్

“సనకగుడైయపుమ్ హృదయజ్ఞుళిలే సూక్ష్మమాయిరుప్ప తొ రురూపవిశేషత్తైక్కొట్టు నిట్కొనినై అన్తర్యామ్యనతారమ్ ఇతు సవాన్తర్యామియాన దివ్యాత్మస్వరూపత్తై అనుసంధేయ ఇట్టి వార్ కుక్కు త్తుత్తైయాక . ‘అష్టాంగయోగసిద్ధానాం హృద్యాగనిరతా

శ్లోనామ్ । యోగినామధికారస్సాన్య దేశస్త్వి హృదయేశయే ”
 ఇత్యాదికలిలే శోల్లుకైయా లే అన్తర్యామిరూపమెష్టు శోల్లుపట్టతు.”
 ఎష్టు రహస్యత్రయసారత్తిలే అరుళిచ్చెయ్కైయా లే జౌపనిపద
 మాయ్ సర్వాన్తర్యామియాన దివ్యాత్మ స్వరూపత్తిత్కాట్టిలుమ్
 అన్తర్యామ్యవతారమెన్నతు వేటుపట్టతెష్టు విశ్శజుకీన్తతు. దివ్యాత్మ
 స్వరూపద్వా సర్వగతమాకైయా లే హృత్పద్యకణికామధ్యగత
 ముమాకక్కుత్తైయిల్లై, అన్త దివ్యాత్మస్వరూపముమ్ అన్తః ప్రవిశ్య
 నియామకమాకైయా లే అన్తర్యామియెన్నుమ్ వ్యపదేశత్తుక్కు
 అహమ్మేయాకిలుమ్ అవతార విశేషత్తిరతా అన్తర్యామియె
 న్నుమ్ సమాఖ్యై నిరూఢమాకిలుతు

[అచాణవతరణోవా] అచాణవతారమావతు - “తమరు కష్టశాస్త్రపురుష మవ్యురుషమేతానే” ఎన్నిటపడియే ఆశితరాన చేత సర్కు అభినుతమాన స్వణారజతాది శిలాపర్యస్తమాన ఏతేను మొరు ద్రవ్యత్రితే, అయోధ్యామధురాది దేశనియమమెన్న, పతి నోరాయిమ్ సంసత్సరమ్ నూఱుసంసత్సరమ్ ఎస్తాప్సితేయజ్ఞాన కాలనియమమెన్న, దశరథపసుదేవాదిక శ్వాత్సితే శిల అధికారి నియమమెన్న ఇనద్రోస్తేయజ్ఞాతాయ్కొండ్లు సన్నిధిసన్నిధి రామ కృష్ణాదివిభవ విశేష్యభోపాలప్తికే “భామనికేతనేష్యపి కుటీకు జ్ఞేషు” ఎన్నిటపడియే ఒరుదేశనియమ మిల్లాతపడియాకవుమ్, అచాణ నుడైయ అపేతాకాల మొట్టియ త్తనకృన్తోరు కాలనియమమిల్లాతపడియాకవుమ్, రుదీయజ్ఞాయా రెల్లార్కు మాకైయాలే ఇన్నా రెన్పతోరు అధికారినియమమిల్లాతపడియాకవుమ్ సన్నిధిపణ్ణి అవర్కళ శేయ్యుమపరాధ్యశై క్కాణాక్కణ్ణిట్టు, అచాణపరితన్త్ర మాన సానాశన శయనాదికళాన సమస్త వ్యాపారజ్ఞయ్య

ముడైయనాయ్కోణ్ణు ఎఱ్ఱున్దరుళినిఱ్ఱుమ్నెల్లై. “అచాళ పూజా ప్రతిమయోః” ఎన్ఱు నిఱ్ఱున్ఱున్దాయాలే అచాళశబ్దమ్ ప్రతిమానాచి.

“పరవ్యూహాదిరూపజ్ఞభోతానే ఆశ్రితర్ కాక అవరోకభవే ష్టిత్రపడియితే ‘విమాచక్రత్యాగ్ననా బిమ్బే సమాగత్యాఽవతిష్ఠతే’ ఎన్గిటపడియే నిష్క్రిటనిటై అచావతారమ్.” ఎన్టు శురుజ్ఞ అరుళిచ్చయితార్ తూష్కలోపిల్లై.

“స్వయంవ్యక్తజ్ఞేవాపాదయస్తు అచావతారభేదాః.
జైవాదిప్వసి విశిష్టప్రతిష్ఠానంతరం ప్రసాదోన్ముఖేశ్వర సజ్జుల్పా
ధీన మప్రాకృతత్వసుసంధేయమ్ ” ఎవై వ్యాయసిద్ధాజ్ఞాన నూక్తి
యుమ్ ఇజ్జు అనుసంధేయమ్.

[యోయో భవసివై.] ఆక ఇంద్ర పంచుప్రకారజ్ఞుభువో ఎవ్వ
కై పుట్టననాకితాయో [స స త్వం నక] అవ్వకై వ్వరూపమెల్లామ్
పేరరుళాళనాకియ ఇంద్ర దివ్యస్వరూపత్తుక్కు ఉచ్చీచామ త్తనై.
[విభాక వరగుణగణానఖలాక బిభ్రత్.] “బౌపనిపద విద్యావిశేష
జ్ఞభోతోఽఋమ్ అనుసంధేయగుణవిశేషజ్ఞభో నియతజ్ఞభానాత్సోలే భగ
వచ్చాస్తోక్తమాన రూపవిశేషాను సన్ధానత్తుక్కుమ్ గుణవిశేష
జ్ఞభో నియతజ్ఞభో.” (రహస్యత్రయసారే) ఎష్ట కట్టలైయిలే ఓరో
రూపత్తిలే ఓరోగుణజ్ఞభో అనుసంధిక్కుప్పసుజ్ఞప్తన వత్తనైయొట్టియ,
గుణపౌష్కల్యమ్ సవక్త్ర సమానమ్. అనుద్యుతత్వమాత్రతాతే
అత్యన్తాభావమ్ సిద్ధియాతితే.

గుణపాపకల్యాణ సవత్ర స్వరూపాశ్రితమా యరుక్కు
మాకిర తో ద్ద్రాత్రావాసే? 'యదిన్యామవలభ్యేత' అన్వో
వెన్న అరుళిచ్చెయ్కితార్ [భజద్వ్య భాస్యేనంసతతమ్.] ఉక్తార్

క్కు ఇత్తనైయుమ్ తోన్ద్రుక్కుత్తైయిల్లై. “పార్ త్త తేన్ద్రొట్టిన్ద్రై
పైన్ద్రుథాయాకపెరుమై” “మార్క్కిణ్డేయనుమ్ కణియే.” “భక్తా
నాం త్వం ప్రకాశనే” ఇతే [ఇతరేభ్యస్త్యితరథా.] పిత్తోవ
హతక్ శంఖుత్తై పీతమెన్దు గ్రహిక్కుమత్తాలే అతుతనక్కు వరువ
తొరు కుత్తైయిల్లైకాణ్. శిలర్ కుత్తోన్ద్రో చ్చిలర్ కుత్తోన్ద్రో
థాత్తోన్ద్రీవతు - ‘తుయక్కఱుమతియిన్కణ్ ఇనత్తుళమరైత్తుయ
క్కుమ్ మయక్కున్దై మాయైకళో వానిలుమ్ పెరియనవల్లనాన వున
క్కు విస్మయనీయమో ?

“భవాన్ వాస్తర్యామీ” ఎన్ద్రపారమ్ అపభ్రంశమెన్ద్రొ
ట్టిక్కు. [ఈశస్య ఇమే - ఐశాః.] (౧౮)

శ్లో॥ దయాతోన్ద్ర్యదార్య మ్రదిమసమతాసాహృదభృతి
ప్రసాదప్రేమాజ్ఞాశితసులభతాద్యా వరగుణాః ।
తథా సౌన్దర్యాద్యాస్తవ వరదరాజోత్తమగుణాః
వినీమానోఽసంఖ్యాః ప్రణతజనభోగం ప్రసువతే ॥ ౧౯ ॥
పదవురై.

హే వరదరాజువరదరాజనే!

తవ=ఉన్నుడైన

వినీమానః=ఎల్లెయిల్లతత్వైకగుమ్

అసంఖ్యాః=ఎణ్ణిన్ద్రవైకగుమాన

దయా తోన్ద్ర్యదార్య } దయై, పాటు
మ్రదిమ సమతాసాహృద } మై, బాదా
భృతిప్రసాదప్రేమాజ్ఞా } ర్యమ్, సాకు
శిత సులభతాద్యాః } మార్యమ్,

సమత్వమ్, సుహృత్వమ్,

ఉత్తైప్ప, తే వు, అన్ను,

అదై, అశిత సౌభ్యమ్

ముతలియ

వరగుణాః=శిబన్ద (అత్మై) గుణజగుమ్

తథా=అప్పడిప్పట్టు

సౌన్దర్యాద్యాః=సౌన్దర్యమ్ ముతలియ

ఉత్తమగుణాః=శిబన్ద (జీవా) గుణజగుమ్

ప్రణతజనభోగమ్ = అశిత జనభగ్గుక్కు

మక్కిన్ద్రొచ్చియై

ప్రసువతే=ఉడ్డాపణ్ణిన్ద్రవ

[దయాతా నీత్యాది.] ఉన్నడైయ ఆత్మగుణజ్ఞైయుమ్ దేహగుణజ్ఞైయుమ్ అవలమ్బమాకక్కొణ్ణు అడియార్ కళి మక్కిర్ కిన్తనరెన్నితార్. పూర్వాధత్తి లరుళిచ్చెయ్యప్పట్ట పతిమెరుగుణజ్ఞ భుమ్ ఆత్మగుణజ్ఞళి. ఉత్తరాధత్తి లరుళిచ్చెయ్యప్పట్ట సాన్దర్య ముమ్ ఆద్యశబ్దసంగృహీతజ్ఞాన సాగన్ద్యసాకుమార్య లావణ్య యశావనాదిగుణజ్ఞభుమ్ దివ్యసుజ్ఞళవిగ్రహగుణజ్ఞభామ్ [మదిమా= అతావతు సాకుమార్యగుణమ్ ఉభయకోటిప్రవిష్టమ్, తిరువుళ్ళ త్తిల్ సాకుమార్యమావతు-ఆశ్రితపిళ్ళేషజ్ఞై ప్పొఱుక్కమాట్టామై. తిరువేనియిల్ సాకుమార్యమావతు మెత్తెనిరుక్కై.]

[దయా] పిఱర్ పఱుమ్ తున్నజ్ఞైక్కణ్ణు తానుమ్ వరున్దుకై పరకీయదుఃఖదశేన ప్రయుక్తమాకపుణ్ణాసుమ్ దుఃఖమ్ కల్యాణ గుణకోటియిల్ తేరుమేయన్త్రి దోషాయవాకాతు ఇజ్జైక్కణిశి త్రితే సహస్రనామత్తిలే 'వికర్తా' ఎన్దొరు తిరునామముణ్డాయ్త్తు. " [వికర్తా] స్వాధేహమే శోకాద్యభావేపి పరాధేతత్ప్రసక్తిః అదోషః అన్యథా పరదుఃఖదుఃఖత్వాదయో గుణాః కథమన్య న్యుః? " ఎన్త్రితే భట్టరుళిచ్చెయ్త భాష్యమ్. "తుయరఱుగుడరడి" ఎన్త్రివిడత్తుక్కు 'తుయరఱుమ్ గుడరడి' ఎన్త్రితే ఎమ్మెగుమానా రుళిచ్చెయ్యుమ్బడి :— " ' వ్యసనేషునునుమ్యాణాం భృశంధవతి దుఃఖతః ' ఎన్దొల్ దుఃఖనిప్పత్తియుమ్ అవసతాయరుక్కురుతే. ఇవర్ తుయరఱ, తా తుయర్ తీర్ న్దానాయరుక్కై. ఇత్తాల్, ఇవర్ మయర్వఱ అవ తుయర్ శ్రిధపడి. "—ఇజ్జనేయరుక్కు, దేశిక గద్యభాష్యత్తిలే "పరదుఃఖదుఃఖత్వాదికం తు న లక్షణమ్; అవ్యాప్తేతివ్యాప్తేషు. " ఎన్దరుళిచ్చెయ్ తిరుప్పఱుక్కై తిరువుళ్ళ మఱికిన్త్రిలోమ్ నిఱ్ఱు

[త్రైనిః] దణ్డనైక్కురియ దోషజ్జలైయుమ్ పొలుత్తరు
ళుత్తై. [బౌదార్యమ్] ఆశ్రితరుడైయ అపేక్షితజ్జలై త్తానే ఇరన్దు
కొడుత్తై. అనర్కళ పేక్షితజ్జలై త్త౯పేతాకకొడుత్తై. కొళ్ళు
కిఱవనుడైయ ఇరప్పై త్తానుడైయ నాయ్కొసుత్తై; “ససవాన్
చధిన్దో దృష్ట్యా సమేత్య ప్రతిపద్యతే” ఎన్నిటపడియే. “ఉదారా
స్సవన్వైతే” ఎన్దు అధిన్దో కలైయుమ్ ఉదార రెన్నుమవనితే ఎమ్మె
రుమాన్ [సుదిమా] మాదన్వమ్, “అనిద్రస్సతతం రామః”
“ఉణ్ణాతుఱ్ణాతు” ఎన్నిటపడియే ఆశ్రితవిల్లైవత్తై ప్పొలుక్కుమా
ట్టాత తిరువుళ్ళత్తిల్ మెన్దై. “సమే సానం బహుమతం వస్త్రాణ్య
భరణానిచ । తంవినా కైకయాపుత్రం భరతం ధర్మచారిణమ్”
ఎన్టానితే అన్టయే, అపరాధికళోపకల్పలిలే శాసనోస్తుఖనామళ
విలుమ్ నామప్రధాననాయిరుక్కైయుమామ్; “సామోఽహితయా
వాచా రూక్షాణి పరివజన్యత్” ఎన్నక్కడవతితే.

[సనుతా] జాతిగుణవృత్తాది నిమ్నోన్నతత్వజ్జలై క్కణిశి
యానుల్ అవరన్కళుక్కు ఆశ్రయణీయత్వత్తిల్ సమనాయి
రుక్కై. “శబర్యా పూజితస్సచ్యుక్” “ధన్యోవామచన్యాయ్యామీ
త్యాసా మాలోఽపజీవనః.” ఇత్యాది. “సమోహం సనన్భూతేషు”
ఎన్దు తానేశి న్నానితే. [సాహృదమ్] శోభనాశంసీ - సుహృత్.
ఆశ్రితర్కు సనన్భుజ్జళాన్వేషణపరనాకై. “ఉరసా ప్రతిజగ్రా
హ) ధారయామాస పాదాం సఞ్చాద్య మాధనః” ఎన్నిటపడియే -
భగద త్త౯విట్ట శిక్తియై అజన్వనైత్తల్లి త్తన్న స్రఃపురత్తిలే యేద్ర
థ్రావోలే ఆశ్రితర్కు సేరుమ్తీజుకలై త్తానేటిట్టుక్కొణ్ణు అను
భవిక్కునువనితే. “విషయభేదాత్ క్వచిత్ ‘ఏష ఏవాన్సాధు
కర్మ కారయతి తమ్’ ఇత్యాద్యుక్తాన్దోనిసీషయా సవిరుధ్యతే”

(గద్యభాష్యే) ఎష్ట దేశికనూక్తి ఇజు స్మరణీయమ్. [శీర్షతిః] “తన్న డియార్ తిట త్తకత్తు త్తామరై యాళాకిలుమ్ శితకురైక్కుమేల్, ఎన్నడియారతు శెయ్యూర్ ” ఎన్నిటపడియే - పిరాట్టి శితకురైత్తా లుమ్ కై విడకిల్లానుల్ రక్షణత్తిల్ తిణ్ణియనాయిరుక్కై. ఇక్కుణిమ్ ‘ఉత్తైప్పు’ ఎనప్పగుమ్. “సత్యజేయంకధంచన ” ఎన్నుమవనితే. [ప్రసాదః] ఎప్పితుమ్ తెల్లిస్తముకమాయిరుక్కై. [ప్రేమా] ఇని యనాయిరుక్కై. అతాకిటతు - హింసిప్పతాక వరుమశవిలుమ్ రసా వహనాయిరుక్కై. భారతసమర త్తిలే చక్రోధారణత్తిస్తము అజ్ఞాన నిలైత్తు క్కైవాజ్జేనవాతే కణ్ణపిరాళ పణ్ణపణ్ణియిరున్ద ప్రతజ్ఞైయైయ ధీత్తు త్తిరువాధీయైక్కుణ్ణు భీష్మరైత్తుడర్ న్దనశవిలుమ్, “ఏష్యేహి పుల్లముప్పజపత్రసేత్ర ” నమోస్తుతే దేవనరాప్రమేయ’ । స్రవహ్య మాం పాతయ లోకనాథ! రథోత్తమాద్భుతశరణ్య! సంఖ్యే ’’ ఎన్టానితే భీష్మ. [ఆజ్ఞా.] “సత్య నద, ధర్మంచర - పాపం మా కురు” ఎన్ట శెణ్గోల్ శెలుత్తుకై. [ఆశ్రితసులభతా] ‘ నిత్యమిద్రియ వధాతిగమా యిరున్దువైత్తుమ్ * తనురుకన్ద తెవ్వరువనువ్వరువ మాయ్క్కుణ్ణు అడియార్ కళుక్కు ఎళియనాకై. ఆద్యశబ్దత్తాలే సాశీల్యమ్ములలియ గుణజ్ఞైక్కుల్క.

[మ్రుదినూ.] మృదోభావః మ్రుదినూ “పుధ్వాదిభ్య ఇను నిజ్వా” ఎన్నుమ్ పాణినినూత్రత్తాలే మృదుశబ్దత్తిస్మేల్ ఇనునిచ్ ప్రత్యయమ్ ప్రాప్తమాక, పిటకు “ర ఋతో హలాదేలఘోః” “ఊ” ఎష్ట నూత్రద్వయత్తాలే ‘మ్రుదినూ’ ఎన్టాయిల్లియ సా కుమార్యమిత్యధాః. [సాహృదమ్] శోభనం హృత్ యన్యసః సు హృత్ ; తిస్యభావ ఇత్యధే అణప్రత్యయః. [ప్రేమా] ప్రియన్య

భావః ఇత్యధేః ఇమనిచ్. ప్రేమశబ్దం పున్న పుంసకమాక నిఘణ్టు సిద్ధమెచ్చుతుమ్, పుల్లిజమాక త్తాః ప్రయోగప్రాచుర్యముజ్ఞెచ్చుతుమ్ అతీయ త్కృతు.

[విసీమానః] ‘సీమా’ ఎన్ను మశబ్దమ్ “సీమసీమే స్త్రియా ముభే” ఎస్త అమగళోశ త్తిః పజీ సకారాంతమాకపుమ్ ఆకారాంత మాకపుముణ్డు. ఇజ్జు సకారాంతమాకక్కోల్క అతు ఆకారాంత మాక విగ్రహవాక్యసుటకమా యిరుద్దాల్ ‘విసీమాః’ ఎస్తామ్. విగతా సీమా యేషాంతే - విసీమానః. ‘ఎల్లెయిల్లాతవై’ ఎస్త శొన్న పోతే ఎణ్ణిఱన్దవై యెచ్చుతుమ్ సిద్ధమాకానిఱ్కు [అనంభ్యాః] ఎస్త తనిప్పడచ్చొల్లువాన్ ? ఎస్త శిలర్ శజ్జిప్పర్ కళ్ళి ; ఎల్లె యిల్లామైశొన్న పోతే ఎణ్ణిఱన్దమై సిద్ధమాకమాట్టాతు. ఒరుగుణ న్దానే ఎల్లెయిల్లాతిరుక్కలామ్ ; అతు సంఖ్యేయమాకలామ్ ; ఐశ్వ ర్యమో, అల్లతు వాత్సల్యమో బౌధార్యమో, ఏతేనుమ్ ఒరు గుణమే నిరవధికమాయురుక్కలామిశ్చ అజ్జనన్తియే, ఎల్లెయిల్లాత గుణం ఎమ్మెగుమాన్ పక్కలిల్ ఒన్తిరణ్డల్ ; ఎణ్ణిఱన్దవై యెగ్గిఱతు ఇజ్జు “యథా రత్నాని జలధేరనంఖ్యేయాని పుత్రః । తథా గుణా శ్చ దేవస్య త్వసంఖ్యేయాహి చక్రిణః ॥” ఎన్నుక్కడవతితే. ఆకవే ‘విసీమానః’ ఎస్త తు - అనవధికాతిశయాః ఎస్త పడి.

ఇంద్రతాత్పర్యమ్ - “ఏకస్య యేషుహి గుణస్య లవాయ తాంశః స్యాత్కిస్యచిత్సఖిలు వాఙ్మనసాతిగ్రహీః । తే తాదృశోఽత్య ఎధయస్సుమతీతసంభ్యాః త్వత్సద్గుణాస్త్యమసి తన్నిరపేక్షులక్ష్మీః.” ఎస్త శ్రీవైకుంఠస్తవశ్లోక త్తిలుమ్, “యేష్వేకస్య గుణస్య విప్రడపివై లోకోత్తరం న్సాశ్రయంకుర్యాత్ తాదృశవై భవైర గణితైనిఱస్సి మభూమాన్వితైః । నిత్యైదివ్యగుణై స్తతోధికశుభత్వైకా స్పదా

తాత్రయైః ఇద్ధం సుందరబాహుమస్మి శరణంయాతో వనాద్రీశ్వ
రమ్.” ఎన్ఱ సుందరబాహుస్తవ శ్లోక త్రిలుమ్ సువ్యక్తమ్. * ఆయిర
వాయ్ నాక త్తణ్ణయాకియ ఎమ్మెరుమానాన్ అరుళిచ్చెయ్యప్పకు
న్దాలుమ్, “స్వాభావికానవధికాతిశయ జ్ఞానబలైశ్చర్య వీర్యశక్తి
సేజస్సాశీల్యవాత్సల్య మాదణవాజణవ సౌహాదణసామ్యకారుణ్య
మాధుర్యగామ్భిర్యాదార్య చాతుర్యస్థైర్య ధైర్యశౌర్య పరాక్రమ
సత్యకామ సత్యసంజ్ఞల్ప కృతిత్వకృతజ్ఞతాద్య సంఖ్యేయ కల్యాణ
గుణ గణౌఘమహాణణ !” ఎన్ఱ ఆదిశబ్దఘటితమాక అరుళిచ్చె
య్యువ త్తనైయొట్టియ ముగ్ధబుప్పళ్ళియిడ ముడిన్దత్తిలైయిత్తే.
“గింస్తవదేక్షైకగుణావధీప్సయా సదాస్థితా నోద్యమతోఽతిశే
రణే” ఎన్ఱ ఆశవనారుమ్, “ఉయర్వఱపుయర్నలమ్” “ఎణ్ణిల్
తోల్ పుకట్” ఎన్ఱ ఆట్వారుమ్ అరుళిచ్చెయ్తవడికాణ్ణ “యతో
వాచో నివర్తనే అప్రాప్య మనసాసహ” ఎన్ఱ మీణ్ణువిట్టతీతే
ఆనన్దగుణమొన్దైయే ఎలైకాణప్పక్క వేదమ్ ఇతు ఆనన్దగుణమొన్ఱి
లుమన్ఱిత్తే; గుణజ్ఞశైల్లామిప్పడియేయిత్తే యిరుప్పతు; “ఏవం తయా
చతురయా తవ యావనాద్యాస్సవే గుణాస్సహ సమస్త విభూతి
భిశ్చ । ప్రవ్యాహృతాః స్యురవధీనవధీరయన్తో వాచామగోచర
మహామహిమాన ఏవ.” ఎన్ఱ తీతే శ్రీవైకుణ్ఠస్తవ త్తిలే

[ప్రణతజనభోగం ప్రసువతే.] ఎల్లాగుణజ్ఞభుమ్ బరువ్యక్తి
కేల్ల భోగహేతువాకా తొట్టిన్దాలుమ్, “వాత్సల్యాదికభుక్కు విష
యమ్ అనుకూలర్ ; శౌర్యాదికభుక్కువిషయమ్ ప్రతకూలర్ ;
ఇవగ్ధుక్కు క్కారణమాన జ్ఞానశక్త్యాదికభుక్కు ఎల్లారుమ్విష
యమ్ ; జ్ఞానమ్ అజ్ఞర్క్కు, శక్తి అశక్తర్క్కు ; తుమ్మై సాపరా

ధర్మకు; కృపై దుఃఖకళుక్కు; వాత్సల్యమ్ సదోషర్మకు; శీలమ్ మస్తర్మకు, ఆజ్ఞానమ్ కుటిలర్మకు; సాహదానమ్ దుష్ట హృదయర్మకు, మాదానమ్ విశ్లేషభీరుక్కుళుక్కు; సౌలభ్యమ్ కాణవాశైష్ట్యసర్మకుళుక్కు” ఎన్నిట ఇవ్వజ్జీవితే ప్రణతజనభోగ ప్రదమాకక్కుత్తైయిలై “ఆశ్రితవిరోధి నిసనాధాతయా క్రోధా దేరపి కల్యాణగుణశైజ్దేన సంగ్రహః” ఎన్ను రహస్యరత్నైయితే (గద్యభాష్యత్తిల్) దేశికనదుళిచ్చెయిత కట్టలైయితే శౌంభవీర్యాది కళుమ్ ప్రణతజనభోగ ప్రదజ్జభామెన్దుణర్క

[ప్రసువతే] “మూజ్ - ప్రాణిగభావిమోచనే” ఎన్న భాతు విల్ లట్ ప్రథమపురుష బహువచనరూపమ్ (౧. ప్రసూతే, ౨. ప్రసువాతే, ౩ ప్రసువతే.) ఉణ్ణుఁణ్ణుఁన్దనవెట్టపడి. (౧౯)

శ్లో॥ అనన్యాధీనత్వం తపకిల జగువైదికగిరః

పరాధీనం త్వాంతు ప్రణతపరతస్త్రిం మనుమహే ।

ఉపాలంభోఽయం భోః! శ్రయతి బత! సానజ్ఞ్యమపి తే

యతో దోషం భక్తేష్విహ వరద! నైవాకలయసి ॥ ౨౦ ॥

పదపురై.

భో వరద! = వరదనే!

వైదికగిరః = వేదవాక్కుక్కభాసవై

తపః = ఉపక్కు

అనన్యాధీనత్వమ్ = పిఱర్మకు సకష్టట్టి

రామైయాః స్యాత స్త్రీతై

జగుః = శొల్లిత్తుక్కుల్;

నయం తు = నాజ్గోవెట్టార్

[ప్రణత పరతస్త్రిమ్ = అడియవర్కళుక్కు - పరవశనాన

త్వామ్ = ఉన్దై ౨

పరాధీనమ్ = పరతస్త్రినాక

మనుమహే = ఎణ్ణుకీటోమ్;

అయముపాలంభ్యః = ఇప్పడిప్పట్ట దూషణ

తే = ఉన్నుడైయ

సావజ్జ్యమపి=సవజ్జత్వత్తేయమ్
[శయలి=పద్మముకటకు,
బత్=అశ్చర్యమ్
యతః=ఏనైవాత్
ఇహ=ఇవ్విభూతియిలుళ్ళ

భక్తేషు=భక్తర్ కలిడత్తిల్
దోషమ్=కల్మషత్తే
నైవాకలయసి = శీతీకుమ్ పార్కితా
యితైయి=ఓ.

[అనన్యాధీనత్వమిత్యాది.] వ్యాజస్తత్వలజ్కార మర్యాదై
యిలే పేరరుభాశనుడైయ ఆశ్రితపారతన్త్ర్యగుణత్తేయమ్ వాత్సల్య
గుణత్తేయు మురుళిచ్చెయ్కితార్

“తమీశ్వరాణాం పరిమం మహేశ్వరమ్” “న తస్యే శే
కశ్చన తస్య నామ మహద్యతః” “యః ప్రాణతో నిమిషతో మహి
త్తై క ఇద్రాజా జగతో బభూవ । య ఈ శే అస్య ద్విపదశ్చతు
ష్పదః కస్తై దేవాయ హవిషా విధేమ॥” “య ఆత్మదా బలదా
యస్య విశ్వ ఉపాసతే ప్రశిషం యస్య దేవాః । యస్య ఛాయా
ఽమృతం యస్య మృత్యుః కస్తై దేవాయ హవిషా విధేమ.” ఇత్యా
దిశ్రుతికథానవై ఉన్నై సవనియన్దావాకపుమ్, నీ ఒగువర్క్కుమ్
నియామ్యన్తై యెన్పుతాకపుమ్ శొల్లానిష్టన. [య ఏకఇత్] యావ
నెరు ఎమ్మెరుమానొరువనే. [ప్రాణతః నిమిషతః జగతః] శ్వాస
యుక్తమాయమ్ చక్షునికమేషయుక్తమాయు మిరుక్కిఱ సవజగ
త్తుక్కుమ్. [మహిత్వా రాజా బభూవ.] తన్నుడైయ మహిమైయి
నాలేనియన్తావాక ఆనానో. [యః అస్య ద్విపదః చతుష్పదః ఈ శే]
యావనొగు ఎమ్మెరుమాన్ మనుష్యాదివగత్తుక్కుమ్ ఏశ్వాది
వగత్తుక్కుమ్ నియామకనో. [యః ఆత్మదాః బలదాః] యావ
నొరు ఎమ్మెరుమాన్ అవ్వవశరీరజ్జళిలే జీవరూపేణినిష్టు తత్తత్త్వి
ప్రతిత్తికకథుక్కు బేపయికమాక బలప్రదనాకితానో [యస్య
ప్రశిషం విశ్వ ఉపాసతే] యావనొగు ఎమ్మెరుమారుడైయ కట్ట

తైయై దేవమనుష్యాది సకలజీవరాశికళుమ్ తలై మేత్తోళ్ శీన్టననో .
[న తస్య ఈశే కశ్చన.] అవనై నియమిప్పారామివై, ఎన్టు ఇప్ప
డియితే ఎమ్మెరుమానుడైయ అనన్యాధీనత్వమ్ శ్రుతిః శ్రితే ఓతప్ప
ట్టిరానిన్టతు.

ఇజ్జనేళ్ళొల్లుకిఱ శ్రుతికిలై ఉదానిన్టు “పారితస్ర్యజ్ఞేయే
నసివాకవుడైయవన్ నీ” ఎన్టు అఱుతియిడువేకెన్గితార్. “ప్రణత
పరతస్త్రిమ్” ఎన్పుతు హేతుగభావిశేషణమ్ ; ‘ప్రణతపరతస్త్రి
త్వాత్ త్వాం పరాధీనం మనుమహే’ ఎన్టపడి “అచన్య ససన్క
సహిష్ఠురచాక పరాధీనాఖిలాత్మసితిః” ఎన్ఱిఱపడియే - అచాకపరా
ధీనత్వమ్ అచాకనతార సామాన్యత్తుక్కుమ్ సాధారణమాయిరున్డ
తేయాకిలుమ్ పేరురుళాళకపక్కలితే ఆశ్రితపారతస్త్రిమ్ నెడు
వాశి పెన్ద్రోరుక్కుమ్. అచాకనతార సమాధియొక్కడన్టు తిరుక్కు
చ్చినమ్మిళ్ళొక్కలితే సవకథా పరతస్త్రినాయిరున్డతుమ్, ఉయిర్
నిలైయాన ఎమ్మెరుమానారైయమ్ ధారైవార్తు దత్తమ్కణ్ణి
విసుమ్మడి తరువంజప్పెరుమాళరైయర్క్కు షోన్ద్రునిన్టతుమ్
ముతిలియ వృత్తాన్తజ్జళై ఇన్ఱే అనుసన్ధిచ్చుతు ఆక ఇప్పడి నీ ఆశ్రిత
పరతస్త్రినాయిరున్పుతనాలే న్వాతస్త్రిమ్ ఉనక్కు నన్దేటియెన్టుమ్
పారతస్త్రిమే నై సగిన్క వేషమెన్టుమ్ నిలైయిడానిన్టోమెన్టై. “తామ్
తమ్ పెరుమైయటియార్, తూతు వేన్దర్క్కాయ వేన్దరూర్పోత్”
ఎన్ట పాశురత్తిక్ వ్యాఖ్యానన్తి లరుళిచ్చెయ్యప్పట్టుళ్ళ అభావిశేష
జ్జళ్ ఇన్ఱే అనుసన్ధేయజ్జళ్.

[ప్రణతపరతస్త్రిమ్] అవర్కళుక్కు పాపజ్ఞేప్పొక్కుతల్,
పుణ్యజ్ఞేక్కొడుత్తల్, తన్నెక్కిట్టలామ్మడి యిరుత్తల్ శెయ్కై
యన్టిక్కి తన్నెక్కి అవర్కళుక్కు ఇప్పవినియోగాహా మాక్కివై

నితే నమ్మజ్ఞాయనర్కళి ఎమ్మెరుమానై యే ఉపాయమాకప్పన్
 థానిమ్మి అల్లాతార్ అచేతనక్రియాకలాపజ్ఞశై ఎన్ శుకితాప్పోలే
 యితే దుర్యోధనకనిలై.

[“యల్లత్తుణ స్వదనుజో రిపుశక్తిముగః శీత్రోగురు
 హానుమతస్తు ఆఘుబజభూవ.”] రావణశక్తియాల్లీడుకట్ట ఇల్లైయ
 పెరుమ్మాలై రావణా సహరికరనాయ్కొణ్ణి ఎమ్మక్కప్పకరిడత్తి
 లుమ్ ఎమ్మక్కమాట్టాతోబ్బిన్దతుమ్, తిరునడి తనియనాయరుక్క
 చ్చెయ్ తేయమ్ కరుముకై మాలైపోలే, యెడుత్తు ఏటిట్టుకొణ్ణి
 పోనతుమ్ నెళ్ళిల్ శాత్రవత్తాలుమ్ శెన్వెయియులుమితే ఆకైయాలే
 నెళ్ళునిన్దిరుప్పార్ కుత్తాక కనిన్దుమ్, నెళ్ళుకన తిరుప్పార్ క్కు తాక
 కనత్తుమిరుక్కె ఎమ్మెగుమానుడైయ ఇయల్వు ఎన్ద తాయ్త్తు.
 “ఎత్తుడై యడియవర్ కైళియనక విఆర్ కళుక్కియవి త్తక” ఎన్ద
 పాగుమ్ ఇప్పు రావధకత్తాలే అనుసగహితమాయ్త్తు

ఇప్పుడి ఆశ్విత్ పక్కలిలే పరత స్త్రీనాయరుప్పతుమ్ అనా
 శ్విత్ పక్కలిలే స్వత స్త్రీనాయరుప్పతుమ్ ఆక ఇగ్గణ్ణుగుణజ్ఞభుమ్
 ఎమ్మెరుమానుక్కు ప్రమాణసిద్ధమాయరుక్క; ఇన్ శ్లోక త్తిలే న్వాత
 స్త్ర్యై ఇత్తై కేయ్ తు పారత స్త్ర్యైయే పేళినిడియెచ్చెన్నిల్,
 ఇరుట్టైయిరి విళక్కుప్పోలే ఇజ్జే నన్దువిళజ్జువతు పారత స్త్ర్యమే
 యాకై యాలుమ్, ‘స్వాత స్త్ర్యమ్ కుడిపోయ్త్తు’ ఎన్నున్బుడి

పేరుళాళ పెరుమాళాయ్ నిత్తై యాలుమ్, ఆల్ వా తావ్
 ఇన్దగుణత్తిలే ఈడుపట్టు విద్దరానమైయాలుమ్ శిల్లిన్ శు

“ప్రణతిపరతస్త్రి” పెన్దు సాభిప్రాయవిశేషణ మెట్టపడి
 యాలే పరికరాలజ్కరముమ్ అన్దగతమ్; “అలజ్కరః పరికర
 సాభిప్రాయే విశేషణే” ఎన్ద తితే

ఇది ఉత్తరాధికతాలే వాత్సల్యగుణైః అనుభవిక్కితార్
 [అయముసాలమ్భః తే సావజ్ఞ్యమపి శ్రయతి] వ్యాజస్త్యలజ్ఞా
 మర్యాదైయిలే ఉన్నడైయ అసన్యాధీసత్వత్తుక్కు క్షణభీవు
 శోన్నా పోలే సవజ్ఞత్వత్తుక్కుమ్ క్షణభీవుశొల్ల ప్రాప్తియుడైన్.
 “వైదికగిరిః తవ సవజ్ఞత్వం జగుః; వయం తు త్వామ్ అజ్ఞం
 మనుమహే” ఎప్పు విరిత్తురైక్కవేడ్డియ స్థానత్తిలే “ఉపాలమ్బా
 యం భోః శ్రయతి బతే! సావజ్ఞ్యమపితే” ఎవరుళిచ్చెయ్యప్ప
 ట్లతు. సవజ్ఞత్వహానిక్కు హేతుశొల్లుకీతార్ [యతోదోషమిత్యా
 దియాలే] ఉలకత్తిలుళ్ళ సవకాపదాధికజ్ఞైయుమ్ అతియుమవ
 నన్తో సవజ్ఞతయా న్యసదేశ్వనానక్ “కున్తనైయ కున్త్రుమ్ శైవ్య
 నుమ్” ఎన్నడి - ఆశ్రితర్కీల్ మలైమలైయాక చెయ్తుపోరమ్
 కున్త్రుజ్జలై “ఎకముడిప్రకాణతే” ౧ ఎన్నిఱుడియే కాణాతిరుక్కి
 అప్పనై అజ్ఞనన్నప్పొరుదును త్తనైపోక్కి సవజ్ఞనన్నప్పొమో?
 సవకాపదాధికత్తుక్కుళ్ళే ఆశ్రితదోషముమ్ ఘటకమితే. బహిర్భూత
 తమాకిలాయత్తు ఉంక్కు సవజ్ఞత్వమ్ నిలైనిల్పుతు. “యన్నా
 స్త్యేవ తదజ్ఞతామనుగుణాం సవజ్ఞతాయా విదుః” ఎన్నతత్తనై
 పోక్కిఉళ్ళవన్త్రుణుమ్ శిలవన్త్రై అతియూతోడ్డినతు సవజ్ఞత్వ
 త్తుక్కు అనుగుణమాకుమెన్టత్తియై భక్తిర్కళుడైయ దోషజ్ఞ
 తా అల్పస్వప్నయై మలైమలైయాయరుక్కు అవన్త్రై అతి
 యూతోడ్డినతు ఉంక్కు “అవిజ్ఞాతా” ఎన్ని తిరునామతుక్కు ఉప
 వ్యస్థకమానుమెయ్యోయ సవజ్ఞత్వస్థాపకమాకాతుకాన్

ఆకవిత్తార్, శ్రీసహస్రనామత్తిలే “అవిజ్ఞాతా” ఎన్న తిరు
 నానుమ్ వ్యాఖ్యాతమాయ్త్తు. “ప్రసన్నకృతపాపానాం కిచ్చిదవస్స

౧ తిరునాయ్ మొట్టి ౨-౫-౮. ఇవ్వరుళిచ్చెయ్లుక్కు ప్రకృతోపయోగి
 యాకవుమ్ ఒగు నివాకహమ్ ఈట్టిలేయ్డు.

విచారణాత్ | అవిజ్ఞాతేశి కథిణో బుద్ధై స్తద్గుణచారకైః || ” ఎన్నితే నిరుక్తి ఇత్తిరునామత్తి భాష్యత్తి - “ఉచ్యమానోపి పరుషా నోత్తరం ప్రతిపద్యతే’ ఇతివత్ ప్రకన్నాపరాధాఽపరిగణనం గుణ ఏవ. అతోహి తాతపాదాః † ‘సవజ్ఞతామేవముపాలభామహే త్వంహ్యజ్ఞ ఏవాఽఽశ్రితదోషజోషణః’ ఇతి. యేపునః జ్ఞప్తిమా త్రత్వాత్ సవజ్ఞస్య సవజ్ఞా అజ్ఞత్వపరం వ్యాచక్షతే, తే శ్రు త్యాచార్యసేవోచిత్య న్యాయబధిరాః శోచ్యాః, న నిరసనాహాః” ఎన్తు భట్టరరుళిచ్చెయ్తిరుక్కుమ్ పరమగమ్భిరమాన శ్రీనూక్తి కల్ ఇజ్జే అనుసన్ధేయజ్గల్.

సహస్రనామత్తిలే “సహస్రాంశుః” ఎన్తు అడు త్తపడియాక చ్చొల్లానిఱ్ఱుచ్చెయ్తేయితే మున్దఱ ‘అవిజ్ఞాతా’ ఎన్ఱిఱతు. “అంశ వో బుద్ధయః ప్రోక్తా సహస్రం సన్తి యస్య తే | సహస్రాంశురితి ఖ్యాతః” ఎన్దనిరుక్తియ్కపడి, సవజ్ఞ నన్తాయ్త్తు అత్తిరునామత్తి ట్టుప్పొరుల్. సవజ్ఞత్వత్తిత్కాట్టిల్ ఆశ్రితదోషానిభిజ్ఞత్వమ్ శిఱన్దగుణమామెన్దెక్కాకవితే ‘అవిజ్ఞాతా’ ఎన్తు ప్రధమశః పరికీర్తిత మాయ్త్తు అన్దగుణజ్జే ఆహ్ వా ఇజ్జనుభవిక్కితార్. వాత్సల్య గుణమాయ్త్తు ఇజ్జే వివక్షితమ్.

ఇజ్జేశిలర్ ప్రత్యవస్థానమ్ వజ్జువర్ ; — ఇన్ద శ్రీనూక్తియాలే ‘దోషాదశికత్వమ్ వాత్సల్యమ్’ ఎన్తు విశ్లెక్షానిఱ్ఱు, దోషభోగ్య త్వమ్ వాత్సల్యమ్’ ఎన్తు తెన్నాచార్యర్కల్ ఒరుళిచ్చెయ్వతు పొరున్దమో? ఎన్తు అవర్కళుక్కు ఇజ్జే శుగుజ్జవ్సొల్లకిఱోమ్ ; జిజ్ఞాసాధికరణశ్రుశప్రకాశికైయితే - “సమృద్ధ విశేషాన్వితేషు ప్రీతిః స్నేహః; యస్య విపాకాః ౧ అస్థానభయశఙ్కీత్వమ్, ౨ దో షానవభాసః, ౩ దోషేషిగుణత్వ బుద్ధిరిత్యాదయః.” ఎన్తు అరుళి

యున్ పీరుమలై యాహ్వోర్ తామే తరువరెన్టార్ కీరీరణ్ణువ ట్టాలే; ఇప్పడి విరోధిపాపజ్జళైప్పిక్కి ప్రాప్యత్తై తరుకైక్క త్తిరుమలై యాహ్ వారెల్లాన్ వేణుమో? పీరుమలై యాహ్ వారిల్ ఏకదేశ మమైయూతోవెన్జిత్తార్ ఇహిల్ ఏకదేశ మెన్జిటతు అప్పనై, 'పడమా మలైయుచ్చి' ఎన్నక్కడనతితే తిరువేడ్డడముడై యానై." ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తిరుప్పతుమ్ ఇన్ఱు అనుసంధేయమ్. పూవాచార్యర్ కిళ్ ఇజ్జనే నివహిప్పతియు నిదానమ్ - తిరుమడైయూహ్ వార్ "ఎజ్జ భుక్కరుళ్ శెయ్ ప్ప నీశనై" ఎన్ఱు పాటిలే "పడమా మలైయుచ్చియై" ఎన్ఱు అరుళిచ్చెయ్ తిరుప్పతాయ్ తు అతనై అడియొన్ఱియే ఇన్ఱాహ్ వారుమ్ ఇన్ఱళ్ళోఁ త్తిలే పేరుళాళనై శ్రీహస్తిగిరియిక్ ఏకదేశ మాన శిఖువూక అనున్ఱి తరుభుకిత్తార్.

ఇజ్జనే పేరుళాళనై పవతిత్తిక్ ఏకదేశమాకచ్చొన్నాల్ అతఱ్ఱు ఏన్ఱ్ఱి లతుణ్ణళ్ అమైన్ఱిరుక్క వేణుమేయెన్న, అవ్వమై పై రూపకచ్చామైయిలే అరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ [చాణిపాదేత్యాది] తామరైక్కాదుమ్ తిమాల వృక్షజ్జభుమాయితే మలైముకడిరుప్పతు; "కైవణ్ణమ్ తామరై వాయ్ కమలమ్ పాలుమ్ కణ్ణిణైయు మరవిన్ద మడియునుఁ తే" ఎన్నుమ్మడియూన పేరుళాళనుమ్ తిరుక్కైకళ్, తిరువడికళ్, తిరుముకమ్, తిరుక్కణ్ణళ్ ఎన్నుమ్ అవయ వాసదేశత్తాలే తామరై మలర్ కిళ్ తిక్కనిట్టతాలుమ్, భుజదణ్ణజ్జ త్తెన్నుమ్ వ్యాజత్తాలే తమాలవృక్షజ్జళ్ విశ్ణునిట్టతాలున్, ఆక ఇన్ఱేర్ త్తియై య్బు ఇన్ఱన్ఱైయే కరిగిరిశృజ్జమెన్జిటతాయ్ తు.

మలైముకడుతాక్ మేఘసమూహజ్జభుక్తు ఇరుప్పడమాయ్ కొణ్ణుమ్ స్వభావనూకవుమ్ కలుత్తిరుక్కుమితే; * సీం మేఘనిభ

నాన పేరరుభాళనుక్కు అవ్యాకారత్తిలుమ్ ఒరుకుజ్జెయ్యియైయే.
 ఇతుతోస్తనాయత్తు [ఆజ్ఞానమ్] ఎస్తతు. “కార్ వణ్ణమ్ తిరుమేని
 కణ్ణుమ్వాయుమ్ కై తలముమడిముజ్జైయుమ్ కమలవణ్ణమ్” ఎస్త
 పాశురత్తై ఇన్ద్రోకత్తిక్ ప్రథమద్వితీయ తురీయపాదజ్గళుక్కు చ్చునై
 యాక అనుసన్నికలామ్.

[పాణీత్యాది.] అల్లిపోలే ఉళ్ళజ్జెయుమ్, ఇతర్తోపోలే
 విరళకళుమ్, తాతుపోలే శేభైకళుమ్, విలక్షణమాన గన్ధముమ్,
 మృదువాన స్పృశముమ్, పుటవితిర్తోపోలే శ్యామమాన పుటజ్జె-
 యిల్ శశుమైయుమ్ ఏవమాదియాన లక్షణజ్జెయుడైత్తాయరు
 కైయాలే పాణియానతు అమ్బుజమెన్నలామ్బడి యిగుక్కు
 మాయత్తు ఇప్పడియే మేలుమ్ కణ్ణుకొళ్ళతు.

[బాహుభిరిత్యాది.] కీర్త్ పాణియెస్తతు “ఋగ్వేదాఖ్యాయః
 పాణిః” ఎస్త కోశత్తిక్ పడి - విరిల్ కిల్లోడేకూడి మణిక్కట్టళవాన
 భాగజ్జెచ్చెల్లుమ్; బాహుశబ్దమ్ భుజవాచి. తోళుక్కుకీర్త్ ప్పట్ట
 దణ్ణాకారమాన భాగజ్జెచ్చెల్లుమ్ “బాహుచ్చాయా మవప్తభో
 యస్యలోకో మహాత్మనః” ఎన్దిటపడియే - ఇన్దిటోల్ నిల్లిలిలే
 ఒతున్గినవర్ కళుక్కు మతిళుక్కుళ్ళే యిరుప్పరై పోలే భయమ్
 కెట్టిరుక్కులామ్బడి ఎలియుడైత్తాయ్, ఒతున్గినవర్ కిల్ శురున్గి నిల్లిలే
 విజ్జియిరున్దుశ్రమహరమాయిరుక్కైయాలే అతివిశాలతమాలజ్గళాక
 బాహువై వణిక్కొక్కడనఃతే “ఋగ్వేదాఖ్యాయన నల్లలతోళక్”
 ఎస్త అర్తోవార్ కిల్ వాయ్ వెరువునర్ కిల్. “బాహుభిః” ఎస్త బహు
 వచనమ్ చతుర్భుజతవ్తై ప్పట్ట “అధికతాధకవిదాన దీక్షి
 తనుక్కు ఇన్దు కై పోరాతుకాణ్” ఎస్త జీయర్ అర్. శిచ్చెయ్యు

మృడి ఎమ్మెరుమాన్తనక్కు నన్తోపమ్ విజ్ఞానాల్ “తోళ్ళోకళాయి రత్తాయ్ ముడికళాయిరత్తాయ్ తుణైమలర్క్కణ్ణళాయిరత్తాయ్ తాళ్ళోకళాయిరత్తాయ్” ఎన్నుమ్మడి అనయవళ్ళల్ సహస్రశాఖమాక ప్పణైక్కుమితే “విశ్వతశ్చతురుత విశ్వతోముఖో విశ్వతోహస్త ఉత విశ్వతస్పాత్” ఎన్ఱు వేదపురుషనుమ్ ఓహివైత్తాసితే. “దశశ తపాణిపాదనదనాక్షి ముఖైరఖిలైరిపి నిజవైశ్వర్యాః విభవైరను రూపగుణైః | అనతరిణైరంతైశ్చ రిసయన్కమితా కమలే!” ఎన్ఱు శ్రీగుణత్వకోశత్తిలే భట్టరరుళిచ్చెయ్తతుమ్ నోక్కుక.

ఇన్ద్ర శ్లోకత్తుక్కు సంస్కృతవ్యాఖ్యాన మెఱుఱుతేయవర్, మున్ద్రీలుమ్ వేఱువక్తైయాక వ్యాఖ్యానిత్తిరుక్కితార్. “పాణి పాదపదనేక్షణశబ్దైః - కరచుచుచుననానుకైః; అవయవైరిత్యధ్యా హార్యమ్.....అపదిశన్ - నిరస్యన్. .. శృంగుని - సానురసి.” ఇత్యాది కాణ్ణ “అపదిశన్” ఎన్నతఱు ‘నిరస్యన్’ ఎన్ఱు పారు రురై త్తతు నిరాధారముమ్ ప్రకృతప్రత్యసీకముమామ్. ప్రథమపాద త్తై బహుప్రహియాక్కి అధ్యాహారమ్విధిత్తతుమ్ అనతిప్రయోజ నమ్ శృంగుశబ్దత్తుక్కు సుప్రసిద్ధమాన శిఖరాధణ్ణైవిట్టు, తాల్ వరైయెన్ఱు ఉరైత్తతుమ్ అచారు. “అమ్బుజవిజయిపాణ్యాద్యవ యవః తిమాలవిజయిబాహుః” ఎన్ఱు కరుత్తురైత్తతుమ్ అన్వరనమ్. “అపదేశః - స్వరూపాచ్ఛాదనమ్” ఎన్ఱు నిఘణ్ణుక్కు శైలామ్ ముత్తై యిసువతాల్ ఇఱ్ఱు అప్పారుళ్ళోకొళ్ళవే చారుతిరమ్. “శబ్దో నామ్న నినాదేచ” ఎన్ఱుకోశత్తిఃపడియుమ్ “తేనైవ నన్విదమశబ్దమరూప మాహుః” [అతిమానుషస్తవే - 2.] “ఏవం భగో! ఇవా భవత్ప రతస్తనవ శబ్దోపి రూపపదముష్య చరాచరస్య” (శ్రీవైకుంఠస్తవమ్) ఇత్యాది ప్రయోగప్రాచుర్యత్తాలుమ్ శబ్దశబ్దమ్ నానువానియాకై

యాల్ అవ్వధణమ్ ఇబ్బుప్పారుదుమ్. ఆకనే, పాణయశ్చ పాదాశ్చ
నదనానిచ ఈక్షణానిచ తేషాం సమాహారః - పాణిపాదవదనేక్ష
ణమ్ (ప్రాణ్యజ్ఞత్వాదేవద్భావః ప్రత్యేకత్తిల్ బహువచనమ్
“సహస్రాక్షస్సహస్రపాత్” ఎస్త శ్రుతియైప్పర్థి.) పాణిపాదవద
నేక్షణమితి శబ్దాః, తైః ఇతి విగ్రహః పాణి + ఈక్షణస్య శబ్దాః
ఎన్నపుమామ్.

“ఆజ్ఞానః కరిగిరేరసి శృజః” ఎన్ఱు ఓతుమ్ పారముమ్ ఒన్ఱుమ్,
పాణినియ లిక్కాయశాసనత్తిల్ “పున్నపుంసకయోః” ఎన్ను మధికా
రత్తిల్ “శృజ్జాఘ్నానిదాఘ్నాయ శల్యవృథాః” ఎన్ఱు నూత్ర
మిరుప్పతాల్ శృజశబ్దమ్ ఉభయలిక్కమ్. అమరకోశవ్యాఖ్యాన
త్తిలే ముకుటనుమ్ శొల్లివైత్తాల్. ఆక ఇన్విరణ్ణవక్త్రయాన పారజ్ఞ
భుమన్ఱిక్కే “ఆజ్ఞానః కరిగిరేరసి శృజమ్” ఎన్నతు ప్రాచీన
పారమెన్ఱు కేట్టిరుక్త్రాయాయరుక్కుమ్ ఇన్ఱ పారత్తిల్ అధిక
స్వారస్యముణ్ణు; ‘ఆజ్ఞానః’ ఎన్నుమితు - త్వమ్పదార్థమా
కియ వరదనుక్కు విశేషణమ్ [వరిద], పాణిపాదవదనేక్షణ
శబ్దైః అమ్ముజాని, బాహుభిః అతివిశాలతమాల అవదిశా, ఆజ్ఞ
నః త్వం కరిగిరేః శృజమసి] ఎన్ఱు అన్వయమామ్. ఆజ్ఞానత్వవిశేష
ణమ్ శృజత్తిఱ్ఱు- అనతిత్కాట్టిలుమ్ పేరుళాశనుక్కు అవతే రస
నత్తరమ్; అమ్ముజవత్త్వముమ్ తమాలవత్త్వముమ్ గిరిశృజత్తుక్కు
సిద్ధమెన్ఱుకొణ్ణీజే వరదకపక్కల్ అవై సాధ్యమాయ్థ్థి; ఇన్వ
దైవిల్ తానే ఆజ్ఞానత్వజ్ఞేయమ్ శృజత్తుక్కు ఏఱ్ఱునవే సిద్ధమాక
కొణ్ణు వరదకపక్కలిలేయితే అతు నాధిక్వేణ్ణుమ్. అప్పోత్తై
క్కు [ఆజ్ఞానః] ఎన్ఱిరుక్కవితే అనుప్పతు “ఆజ్ఞానః కరిగిరేరసి శృజః”
ఎన్ఱ పారత్తిలుమ్ ఇన్ఱ అన్వయమ్ అవ్యాహతమ్. ఆక, “ఆజ్ఞానః కరి

గి రేరిసి శృంగమ్” ఎత్తో, అల్లతు “అజ్ఞానః కరిగిరేరిసి శృంగః” ఎత్తో
పారమకొశ్యతు తాన్ అధోవాన్ తిరుపుశృత్తుక్కు ఇణ్ణియురుక్కుమ్;
“అజ్ఞానం కిరిగిరేరిసి శృంగమ్” ఎత్త పారవై ఆదరిప్పతు కట్టుప్పా
ట్టుక్కు ఉడన్ పట్టేయామ్. ఉణ్ మైయై ఎఱుత్తురైతాలుమ్ ‘ఇతు
విశ్వామిత్రస్త్రి’ ఎత్తి తే ఇదాసీన్దసర్ శొల్లువతు. అవర్కశై
యుమ్ ఉపచ్చన్ననమ్మణ్ణిక్కిండ్లా పోక వేణ్ణుమ్మడియితే నమ్మైవైత్తిరు
క్కిఱతు “దిగమ్మరజనే గ్రామే హాస్యః కౌపినవాన్నరః.”

[అజ్ఞానః] అజ్ఞానమయః ఎత్త పడి వికారాధేన్ అణ్ ప్రత్య
యః “మైనణ్ణమ్ కరుముకిరీపోల్ తిక్కన్ వణ్ణ మరతకత్తి నవ్వణ్ణ
వణ్ణన్” ఎన్నుమ్మడియితే పేరురుళాళన్ పడి.

ఇన్ద్రోకమ్ ముతల్ “అజ్ఞానక్షీతిభృతో యదినామ” ఎన్నుమ్
శ్లోకి ముళవాకపుళ్ళ ఇన్ద దశకమ్ స్వాగతావృత్తమ్. “స్వాగతేతి
రసభా గురుయుగ్మమ్.” ఇతి తల్లక్షణమ్. (౨౦)

శ్లో॥ త్వాముదారభుజ మున్న సమాయత్ -

కణాపాశ పరికర్మసదంసమ్ ।

ఆయతాక్షమభిజాతక పోలం

పారిణీయతి వరప్రద ! దృజ్జే ॥

౨౧॥

పదపురై.

పీ పరిప్రద ! = ఓ వరదనే !

మే దృక్ = అడియేనుడైయ కణ్ణానతు,

ఉ దారభుజమ్ = దౌ దార్యముళ్ళ బాహువై
యడైయ నాయ్

ఉన్న సమ్ = ఉన్న తమాన తిరుమూక్కై -
యడైయ నాయ్

ఆయత్కణాపాశ } నీణ్ణుకిఱన్ద శైవికశై
పరికర్మ } అలక్ష్మీరమాక
సదంసమ్ } క్కొణ్ణ నల్లతిరు
ప్రోళ్ళోకశై య
డైయ నాయ్
ఆయతాక్షమ్ = (శైవియశేవుమ్) నీణ్ణ తిరు
క్కొణ్ణై యడైయ నాయ్

[ఉన్ననమ్] “మాట్టయర్కట్టుకత్తి వల్లియో కొయ్యనో”
వెన్ను నిత్యసద్దేహజనకమాయితే * కోలసిల్కోడిమూక్కిగుప్పతు
“ఉన్నతా నాసికా యస్యసః - ఉన్నసః” ఎన్ను విగ్రహమాకక్కడ
వతు ; “ఉపసగాచ్చు ||” నూ|| ౧-౨౧౯ ఇతిహి పాఠినిః.

[ఆయత్కణ పాశపరికర్మసదంసమ్] ప్రశస్తా కణో -
కణపాశౌ; ఆయన్తాచ తౌ కణపాశౌచ - ఆయత్కణపాశౌ;
తౌ పరికర్మణీ (పరికర్మ వా) యయోస్తా - ఆయత్కణ పాశపరి
కర్మాణౌ, తాదృశౌ సదంసౌ యస్య తమ్. తోశశవుమ్ తళతళెన్ను
తోజుక్కిన్న తిరుచ్చెవికల్లై యుడైయవనెన్దై “పరికర్మజ్ఞసంస్కా
రః” ఎన్ను అమరకోశ క్తివడి శరీరశోభాధాయక కర్మవాచియాన
పరికర్మశబ్దమ్ ఇజ్జు లక్షణయా శరీరశోభాధాయక వస్తువాచియా
కిఱుతు “ఉయ్విడమేయైయర్క్కు మశురర్క్కు మురక్కర్కట్టుమ్,
ఎవ్విడమెట్టలజ్జి మకరమ్తత్తైక్కుమ్ తళిర్కోల్” ఎన్నలామ్బుడి
యాన తిరుచ్చెవికల్ తానే తిరుత్తోళికళుక్కు అలజ్జారమాక
అమైదవడి. “సదంసన సజ్జిత కున్దలాన్తికానతీణ కణాధర
ణాధ్యకన్దరః” ఎన్టాడితే సున్దర బాహుస్తవత్తిల్. “ఉదగ్రపీనాంసవిల
బ్బుకున్దలాన్తికావలీ బన్ధురకమ్బుకన్దరమ్” ఎన్టాచే ఆళవన్దారుమ్.
ఇత్తాల్, తిరుచ్చెవిమడల్కళిల్ ఒడ్డుకునీట్టి కూఱుప్పట్టతాయ్త్తు.

ఇజ్జేళిల్ శొల్లువర్ ; -కణపాశయోః పరికర్మణీ - కణ
పాశపరికర్మణీ; (కున్దలజ్జిల్) ఆయతి కన్దపాశపరికర్మణీ యయో
స్తా - ఇతి సప్తమీబహువ్రీహిః శేషం పూర్వవత్; ఇతి ఇత్తాల్,
తోశశవుమ్తోజుక్కిన్న తిరుక్కున్దలజ్జిలై యుడైయవన్ ఎన్నతాకిఱుతు
స్వాభావికదివ్యావయన సౌందర్యమాత్ర త్తిలే ఈడుపాడకచ్చెల్లుమిన్ద
శ్లోకత్తిల్ ఊడే ఒరుదివ్యభూషణతైయుమ్కూట్టి ప్పొరుల్కోళ్వతు

శిశువాడు. “కణ్ణికా తవ కరీశ! కిమేషా కణాభూషణముతాం సవిభూషా! అంసలమ్బ్యులకభూషణమాహా నూనసస్య మమవా పరికర్మ ” ఎన్ను - ‘తిరుక్కుణ్ణలగ్గల్ తరుచ్చెవిఁళుక్కు అలజ్కార మో? తిరుత్తోల్ కళుక్కు అలజ్కారమో? తోల్ కళిలే అలైయా నిన్దుళ్ళ తిరుక్కుల్ కళుక్కు అలజ్కారమో? అన్బియే, ఎన్ను డైయ నెళ్ళుక్కుత్తానలజ్కారమో?’ ఎన్ను వితకెఁదోలారాధరాయి తే ఆత్మవాసిరుప్పతు.

[ఆముదిత్యాది.] ఆజ్ఞాపూర్వకమాన ఇణ్ ధాతువిక్ లక్షా షమ్ శత్రుప్రత్యయాస్తమానాల్ ఆయచ్చబ్దనిష్పత్తిః [కణాపాశ] సంస్కృతవ్యాఖ్యానత్తిలే కేశపాశశబ్దతై దృష్టానీకరిత్తు పాశశబ్దతై ప్రశస్తాధికమాక పురైత్తాక్ ఇజ్జే “గచ్ఛతఃస్థలనం నదోషాయ” ఎన్నుమ్ న్యాయమ్ కొళ్ళవేణుమ్. “కేశపాశ” ఎన్నుమిడత్తుళ్ళ పాశశబ్దమ్ ప్రశస్తాధికముల్ల; “పాశః షత్తశ్చ మాస్తశ్చ కలా పాథాః కచాత్పరే” ఎన్ను అనురకోశత్తికపడి కలాపాదియా గుత్తనై. కణాశబ్దాశ్చరమాన పాశశబ్దమ్ ప్రశస్తాధికమ్ “...పాశస్తు మృగపశ్వాదిబద్ధనే | కణాన్తే శోభనాధాన్యై కచాన్తే నికరాధాకః | చాత్రాద్యన్తేచ నిదాధాకః ” ఇతి హైమిః. కాముదియిల్ “యాప్యే పాశప్” (౧-౩-౪౨) ఎన్నుమ్ నూత్రిత్తిక్ వృత్తియిల్ “కున్జిహో భిషక్ - భిషక్వాశః” ఎన్ను ఉదాహరణమ్ కొగుత్తిరుప్పతాలున్, నూత్రిముమ్ తదనుకూలమా యిరుప్పతాలుమ్ ఇతఱ్కు విరుద్ధమాక నైఘణ్ణకర్ అధాభేదవ్యసన్తే పణ్ణియిరుప్పతు ఎజ్జనే? ఎన్ను శిలర్ శజ్జిప్పర్ కళ్, పాణినిశొన్నతు ‘పాశప్’ ఎన్నుమ్ ప్రత్యయత్తైప్పల్లెవామ్, కోశకారిర్ ఎగుత్తిరుక్కుమ్ పాశశబ్దమ్ ప్రాణిపదికమామెన్దుణర్క అన్యత్రవిస్తరః.

[అభిజాతకపోలమ్] “అభిజాతస్తు కులజే బుధే” ఎవ్వ అను రికోశ త్తిక పడి - కులీనపర్యాయమాన అభిజాతశబ్దమ్ శ్రేష్ఠవాచక మాక త్తలైక్కట్టుమ్. ఎమ్మెరుమానుడైయ దివ్యకపోలగ్గళుక్కు చ్చిఱిప్పానతు - “యశోదాబ్జుల్యగ్రోన్న మిత చుబుకాఘ్రాణముది తో కపోలావద్యాపిహ్యనుపరిత తద్ధవఙ్గమకా । విరాజేతే” (సుంద రభాషు స్తవమ్) ఎవ్వ పడి - కృష్ణావతార త్తిలే యశోదే ఉకన్దు ము త్తవ్వికొడు త్తశువడు ఇల్లైక్కచ్చి కాణలామ్మడియిరుక్కై - “పరి మణ్ణిశరాసమణిలాభి వళరదాఘ్రాకమభీష్ట గోపికాభిః । అనువర్తిత దాతిసప్రపాపాదివ పుల్లంహీ కపోలయోయుగంతే.” ఎవ్వమ్ ఇతుతన్ని లే అరుళిచ్చెయ్యక్కడనలితే. స్ఫటిక మయగణ్ణలైల కృతగ్గళాన ఇరణ్ణు ముకురమణ్ణలగ్గళై త్తులక్కి త్తుడైత్తు ఇణ్ణైత్తు వైత్తాత్తోల్ తళతళెన్ది తే దివ్యకపోలగ్గళిరుప్పతు; అన్ద అభి జాత్యముమామ్.

[పారిణీయతి] ‘పుత్రీమాతృన ఇచ్చతి - పుత్రీయతి’ ఎన్ను మాఱ్ఱోలే, పారణామాతృన ఇచ్చతి=పారిణీయతి ఎన్ఱుకిడక్కిఱతు. “సుప ఆత్మనః క్యచ్ ” “క్యచి చ ” ఇతి సూత్రద్వయమత్రాను న్ధేయమ్. ఉపోషితనాయిరున్దనన్ వయితారపుణ్ణైయితే పార ణ్ణైయెన్బతు, “ఉణ్ణానాల్ శశియావతోన్బిలై” ఎన్ఱిరుక్కుమాత్త వా “కణ్ణుకొణ్ణై కణ్ణైయారక్కళిత్తు” ఎన్ఱిఱపడియే ఎమ్మెరు మానుడైయ తిరువీనియై సేవిక్కప్పెఱుమ్నాళై ద్వాదశియాక వ్రమ్, అతుపెతాతనాళై “అన్దైన్దక్కవై పట్టినినాళే” ఎన్ఱిఱపడియే ఏకాదశియాకవ్రమ్ తిరువుళ్ళమ్మల్లైయిరుక్కితారాకై యాలే నిత్య ద్వాదశియాక వేణుమెన్ద పాఠిక్కితారాయ్త్తు. “నిపేవితం త్వాం

సతతోత్కర్యాశ్రియా కరీశ ! పశ్యేమ సరశ్శశం సమాః" ఎన్జితే
ముడివిల్ ప్రాధకనై యుమ్.

[మే దృక్.] : ఏహి పశ్య శరీరాశిష్పడియే - వట్టినికిడ
క్కుమ్ కణ్ణలోడే తువణ్ణుకిడక్కుమ్ తమ్మిలై మైయై క్కాట్టు
కితార్.

(౨౨)

శ్లో॥ నీలమేఘనిభమజ్జనపుజ్జ
శ్యామకున్తళమనన్తళయం త్యామ్ ।
అబ్జపాణిపదమమ్ముజనేత్రం
నేత్రసాత్కురు కరీశ ! సదా మే ॥

౨౩॥

పదపురై.

హే కరీశ ! = హే నీలినిభాధనే !
నీలమేఘనిభమ్ = కరుముకిల్ పోవ వనాయ్
అజ్జనపుజ్జ శ్యామ) * మైవణ్ణనఱుబ్బు
కున్తళమ్) ఇన్జిక్కుట్టలై
యదైయనాయ్
అనన్తళయమ్ = తిరువనన్తాల్ వాక్ మూతు
పల్లికొళ్ళపనాయ్
అబ్జపాణిపదమ్ = తామరై పోవ్త తిరుక్కై
కలైయమ్ తిరువడికలై
యముడైయనాయ్

అమ్ముజనేత్రమ్ = తామరై పోవ్త తిరుక్కై
దోకలై యుడైయనాన
త్యామ్ = ఉనై ౨
సదా = ఎప్పుడుమ్
మే = అడియేనుక్కు
నేత్రసాత్కురు = చతుర్వికాపయమాక్కి
యరుళ్
[నేనై సాది త్తరుళ్ళెవడి]

[నీలమేఘనిభమిత్యాది.] “ త్యామ్ మే దృక్ పారణీయతి ”
ఎన్జితే కీర్త అరుళిచ్చెయ్ తత్తైయే విశదతమమాక అరుళిచ్చెయ్ క
తార్ * కార్ కాలత్తైముకిన్త కార్ముకిల్ పోల్ వణ్ణనాయ్, * మై
వణ్ణనఱుమ్ కుజ్జిక్కుట్టల్ పిక్ తాట్టైక్కుమురువనాయ్, * ఐవాయ

రవణై మేలాతి ప్పెరుమానాయ్, * విట్టిలక్ష్మ శెమ్మశోటిత్తామరై పాతమ్
కై కళోకణ్ణళో విశ్శుమవనాయ్ ప్పేరరుళాళప్పెరుమాళాయ్ క్కుఱు
వునై. ఎవతావియణ్ణమితాడి యుగుక్కాట్టాతే ఒళియానిన్ట
నీ * అల్లునా పకలుమిడై వీడిన్ట నల్కియెనై విడాతే “ కావిపోల్
వణ్ణర్ ఎన్దు ఎకకణ్ణళే శోన్టినారే ” ఎన్నుమ్మడి : కణ్ణళోనిన్ట కలా
తరుళవేణుమెనితార్.

[నీలమేఘనిభమ్] “ ముకీలురువ మెన్నుడికి శురువద్దానే. ”
తాపత్రయాతురర్ కుక్కు తాపహరిమాయ్, విరహతాపాతురర్ కుక్కు
అన్దతాప త్తైయుమాల్ మ్మక్కడవతా యిరుక్కుమ్ వడివితే. “ ఏషు
సవనస్వభూతస్తు పరిష్కజ్జో హనూమతః ” ఎన్దు - అడిమై శెయ్ తా
ర్ కుక్కు పరిశిలాకక్కొడుక్కుమ్ వడివలెయాయ్ త్తు ముతిలిలే ఇవర్
వాయ్ వైప్పతు

నీలమేఘమపోన్ట స్వభావత్తై యుడై యనా ఎన్దుమామ్.
౧. పెయ్యు వేణుమిడమళవుమ్ శెన్దు పెయ్యుమ్ మేఘమ్, * వన్దరు
ళియెన్దెన్దెడమ్ కొణ్ణ వానవర్ కొమ్మనదాయ్ త్తు ఇవన్. “ పద్భ్యా
మభిగమాచ్చైవ ”

౨. మిన్నులుళ్ళకాలమ్ జలమ్ నిరమ్మియిగుక్కుమ్ మేఘమ్ :-
పిరాట్టియిల్లాతకాలత్తిర్ కప్పై కున్దుమితే ఎమ్మెరుమానుక్కు.
“ నకళ్ళిన్నా పరాధ్యతి ” ఎన్దు ఆత్మవేణ్డీన్ద్రితే తత్సమ్బన్దియై
యమ్

౩. మొణ్ణ ఇడత్తిలుమ్ పెయ్యుమ్ మేఘమ్ :- వసిస్థాదిక
ళుక్కుమ్ జ్ఞానప్రదనితే, చిత్రకూటత్తిలే వసిస్థా పెరుమాళ్ పాడే
శిల ధర్మనూమ్మణ్ణళో కేట్రప్పెన్ద్రానితే. “ సోహంతే పితరా
చార్యస్తవై వచ పరస్తవ ! మమ త్వం వచనం కువన్ నాతి

వతేన్సతాం గతిమ్. " ఎన్ఱు శెరుక్కిక్కిశర్ద వస్కిన్ఱె యుక్కు
హాయ్మూడువిత్రానితే శిలధర్మమర్నజ్జళై చొచ్చి

౪. పెయ్యుప్పెతార కాలత్తిలే ఎఱక్కుమ్ మేఘమ్ ;—
“ఋణా ప్రవృద్ధిమివమే హృదయాన్నాపనవతి” ఎన్ఱు నెళ్ళులర్ద
పేళినానితే.

౫. ఇన్న కాలత్తిలే ముత్తై పెయ్యుమ్మెన్ఱు అఱుశియిడవల్లార్
ఆరుమిత్తై, పెయ్యువేణ్ణియ కాలత్తిల్ పెయ్యుతోఱ్ఱియపుమ్, పెయ్
నతెన్ఱు సమ్భవనైయల్లాత కాలత్తిల్ అచిన్ఱితమాక వన్ఱుపెయ్య
పుమ్ కడవతు మేఘమ్ ;—“నాసా పురుషకారేణ సచాన్యన్యేన
హేతునా । కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షే కజ్జిక్కదాచన.”
ద్రౌపదిక్కు ఆపత్తిలే నన్ఱు ముక్కుమ్కాట్టాతోఱ్ఱిన్దా ; అపేతానిర
పేక్షమాక * తావియన్ఱులకపెల్లామ్ తలైవిభాక్కాన్దా.

౬. ‘ వనత్తిడరై ఏరియాక వెట్టియాయ్త్తు ; నీ ణుత్తై పెయ్
తాకవేణమ్ ? ఎన్ఱు వల్లైక్కవొణ్ణాతు మేఘమ్ ;—ఎన్నెరుమాక్
పడియుమిజ్జనేయితే ; “ వనత్తిడరై ఏరియామ్ వణ్ణమియన్ఱ్ఱు మితు
వల్లల్ మారియార్ పెయ్కిత్పార్ మన్ఱు ” । పెణ్ణులామ్ శఙ్గై
యినానుమ్ పిరసునుమునైక్కాణ్బా నెణ్ణిలాపూఱ్ఱియూఱ్ఱి తనమ్
శెయ్తార్ వెళికినిన్ఱు విణ్ణుభార్వియప్పవన్ఱు అనైక్కన్ఱులై
యిన్దవనితే.

౭. జలస్థలవిభాగమిన్ఱియే పెయ్యుమ్ మేఘమ్ ;—

“దాశాయకీశాయచ రాక్షసాయ ” వేడక్ వేషువిచ్చి పక్షి
కురుజ్గ శరాశరమ్ ఇడైచ్చి ఇన్ఱైయర్ తయిర్ త్తాఱ్ఱి కూని మాలా
కారర్ పిణవిరున్ఱువేణ్ణడిశిల్పివర్ అవకమకక్ అవకతమ్మి అనై

అరవమ్ మత్తైయాళక్ పెన్ద్ర మైన్దన్ ” (ఆచార్యహృదయమ్.)

ఎన్నుమ్మడియితే భగవద్విషయాకారమ్ పెన్ద్రవర్కళిరుప్పతు

౮. “సమకతి వమోరు నిస్సన్వో మేఘః” ఎన్ను-పెయ్యమ్ కాలత్తిలే ఆడమ్మరమట పెయ్యమ్ మేఘమ్;—కుచేలనుక్కు అరుళో శైయితపడి ఇజ్జనేయితే

౯ విరాటపవక కాలక్షేపత్తుక్కు వరుమ్ మేఘమ్;— భగవద్విషయ కాలక్షేపజ్గళిలే వద్దనిట్టుమ్ ఎమ్మెరుమాన్, *శ్రీ తైలేశదయాచాత్రమెన్దు వద్దానితే జీయర్ గోస్తియిలే; “సమాప్తా గ్రన్థస్య ప్రధితవివిధోపాయనచయే పురంసజ్జీభూతే వరవరమునేరం ధ్రిసవిధే । హరాద్బాలః కశ్చిత్కుతః ఇతి నిరస్తోప్ర్యుపగతో జగౌ రజ్జేశాఖ్యః పరిణతచతుహేయవధిదమ్ ॥ ”

౧౦ శుక్తికళిలో పెయ్తు ముత్తాక్కుమ్ మేఘమ్;— అడి యార్క్కు ఇప్పమాలియాకియ ఎమ్మెరుమానుడైయ కలాక్షధారై యుమ్ ఆన్ద్రవారాచార్యర్కళిడత్తే ఫలవత్తరమావతితే

౧౧ తూతువిడప్పడుమ్ మేఘమ్; “విణ్ణీల మేలాప్ప విత్తా ప్పోల్ మేకజ్గాల్”, “జీమూతేన స్వకుశలమయాం హారియి వ్యక్ ప్రవృత్తిమ్”—ఎమ్మెరుమాన్తానుమ్ ఇన్నార్ తూతనన నిన్దానితే *కోత్తైవేలైవర్క్కాయ్ ముణ్ణకలమ్ కూఱిసువాన్ తూ శనాయ్ మన్న వనాల్ శొల్లణ్ణానితే.

౧౨. “చాతికః స్వానుమానేన జలంప్రాధయతేమన్యు దాత్ । సమహచాదార్యవాన్ సనాం ప్లావయత్యన్యునా మహీ మ్.” బరుచాతకమ్ ఇర్క్క ఉలకెల్లామ్ సీర్నిరప్పమ్ మేఘమ్;— దశరథాదికల్ అల్పప్రాధనైః ప్లణ్ణ శ్రీరామాదికల్ సప్రాపకారమ్ శైయ్యక్కణ్ణితోఁదితే.

౧౩. త్వయివవతః పజన్యే సవేః పల్లవితా ద్రుమాః ।
అస్థాకమకన్యతౌణాం పూవకపత్రేషు సశయః.” మత్తై శిలర్
క్కు త్తీజు, శిలర్ క్కు న న్నై;—“కజ్జనాల్ కవర్ కరుముకిర -
ఎన్దాయ్” “తాయర్ మక్కిల్ల ఒన్నార్ తళర ” ఇత్యాది

౧౪. “ఎత్తనై యమ్ వామత్తనై కాలత్తుమ్ పైజుమ్
కళే మైత్తై న్నమాముకిలే పార్ త్తిగుక్కుమ్.”—“కళై వాయ్ తు
న్బమ్ కళై యాత్తొమ్మి వాయ్ కళై కణ్ మర్మిల్లైలే ” అనన్యగతిక
ళాల్ ప్రతీక్షిక్కుప్పడుకై ఒక్కుమితే

౧౫. “ప్రావృషేణ్యస్య మాలిన్యం కిం దోషోఽభీష్టవషి-
ణః? । శారదాభ్రస్య శుభ్రత్వం వద కుత్రోపయుజ్యతే? ॥”—
* అథి తాధకపరిదాన దీక్షితనుజ్జై య మూర్తి కరియతిగుమేని
యాకిలుమ్ ఆకవకనూయిరుక్కుమ్; కాశిలుమురుప్పాలార్
శైవిక్కినాతక్కిరియార్, పేశిలుమ్ సరమ్ తర మిసక్కిలాత తేవరా
య ముక్కుణ్ణా భస్మాధూళన ధనశితనాయిరుద్దాలుమ్ అస్తశుభ్ర
త్వమ్ శ్వభ్రపాతహేతువాను త్తనై యితే.

౧౬. “తుప్పార్ క్కుత్తుప్పాయ తుప్పక్కి త్తుప్పార్ క్కు
త్తుప్పాయతూడిమ్ మత్తై.” (కుఱిళ్) అన్న నధక త్వేన భోగసాధన
మాయమ్, పిపాసాశామక త్వేన స్వయంభోగ్యమాయుమిరుక్కుమ్
మేళుమ్;—“ఉపాయోపేయత్వే తదిహ తన త త్త్వమ్.” ప్రాపక
నాయమ్ ప్రాప్యనాయుమితే ఎమ్మెరుమానిరుప్పతు

౧౭ “అనన్యావంతి యాన్తాసు చాతకాశ్మాశి తో
యద! । తావన్తోపి త్వయా హస్త నముక్తా వారిభిన్నః.” ఎత్తనై
కణ్ణసిర్ విత్తివిట్టాలుమ్ విరుప్పమిల్లాతనన్దు వాళా కిడక్కుమ్

మేఘమ్ :- భరతాశ్రవాణ “ఏభిశ్చ సచివైస్సాధణం శిరసా యాచి తోమయా । భ్రాతృశ్చిష్యస్య దాసస్య ప్రసాదం కతుమహాసి ” ఎన్టు పలరుడనే కణ్ణసీరై విట్టవిట్టు వేణ్ణివడత్తుమ్ “ సకామమన వాప్తైన ” అట్లనై యితే

౧౮ వెయ్యిల్ ఎత్తనై తీక్షణమాక క్కాయినమ్ ఆత్మియ క్కుడియతామ్, మేఘమ్ శిఱితుపెయ్ తాలుమ్ తాణ్ణవొణ్ణాతాయరుక్కుమ్, — భగవద్విశ్లేషముళ్ళ కాలమ్ నెడితాయరున్దాలుమ్ ప్రాశస్త్యతపదాధాదళణతతాలే ఆత్మియలామ్ ఒరువడి; భగవత్సంశ్లేషమ్ శిఱితుపొలుతు వాయ్తాలుమ్ కిణ్ణకత్తిలకప్పట్టు నెళ్ళిప్పణ్ పోల ఆత్మియపైణ్ణాతాయరుక్కుమ్. “ ఏరార్కోలమ్ తిక్కక్కిడన్దాయ్ కణ్ణేనెమ్మానే ” ఎన్నా, “ ఒరుక్కుడన్దెయమ్మామలర్ క్కణ్ నళర్ కిన్టానే ఎన్నా కెయ్ కేనే ” ఎన్టు తుడిక్కవేణ్ణిద్రోతే. “ పొన్నార్ శార్ జముడైయవడికలై ఇన్నా రెన్టటియే ” ఎన్టు మరుళప్పణ్ణున్ విషయమితే

[అజ్ఞానపుష్ప శ్యామకున్తలమ్] * నీలమేఘనిభమెన్దిట వడి క్కొనిటమ్ స్ఫటికమెన్ను మృడియాయ్ త్తు తిరుక్కుల్లిల్ ఇరుట్టియరున్దవడి. “ తేజసాం రాశిమూజితమ్ ” “ ఒణ్ శుడర్ క్కొన్ద్రో ” ఎన్టు శొల్లకిఱ తేజోరూపమాన తిరుమేనియిల్ నిన్టమ్ కిళమ్మినతోరు మైపోలేయరుక్కై. ఇత్తిరుక్కుల్లై నేవిక్కప్పెన్ద్రోవర్ కళుక్కునవణముమ్ ప్రకాశిక్కున్నుడి సిద్ధాజ్ఞాన సముదాయమాయరుక్కై. “ పిజ్జళజటోదేవః ” ఎన్టున్ “ ఓరురువమ్ పొన్నురువ మొన్టు శెన్ది ” ఎన్టుమ్ శొల్లకిఱ బ్రహ్మరుద్రర్ కళిన్ మయిర్ పోలే కణ్ కొణ్ణు కాణపైణ్ణాతాయరుక్కైయన్టిక్కే “ నీలకుళ్ళితిమూధణజమ్ ” ఎన్టుమ్ “ శురియుమ్ పల్కరుమ్మొళ్ళి యెజ్గల్ శుడర్ ముడియన్ణల్ తోద్రో

మే ” ఎన్నుమ్ శొల్లుకిఱవడియే కణ్ణనర్ శోకణ్ణలిలే అజ్జనమెఱుతి నా
 తోప్పిలే కుళిర్న్దు శ్యామశమానురుక్కై. “నరకే పచ్చమానన్దు
 యమేన పరిభాషితః । కిం త్వయా నాచింతో దేవః కేశనః క్లేశ
 నాశనః ” ఎన్ను - ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరుక్కుఱుత్తైయి
 లీఱుపడామై కారిణమాని నరకపచనమ్ నేరిడుకిన్దు తెన్టాల్ వేఱోరతి
 శయమ్ కూఱవేణ్ణియతుణ్ణో ఇత్తిరుక్కుఱుత్తై కన్దు? [“కేశ
 నః క్లేశనాశనః”] ప్రశస్తకేశనాయ్, అత్తాతే నకలక్లేశజ్జఘమ్
 * వానో మఱిడఱో మారుతమో తీయకమో కానో వైరుగ్గిన్దు
 యమ్ కణ్ణిలమాల్ ఎన్నుమ్మశ్శియుళ్ళవనితే ఎమ్మెరుమాన్ అత్త
 వార్తాముమ్ “కాళోన్దు కోళియైచ్చుకిర్న్దిట్ట కొఱుమ్ శురుళిన్
 ట్టాన్ణ నీలనన్నూల్ తమ్మైకాల్?” ఎన్నుతు, “అన్దు మాయన్
 కుఱుల్” ఎన్నుతాకానిన్టాగితే ప్రశయకాలత్తిల్ దివారాత్రవిభాగ
 మిన్ది కేన్ దగ్గైయన్దైయ వ్యాపియానిన్దు మిక్కిఱుత్తై ప్పఱవా
 యిల్ వెలితాన అంశ్శైక్కట్టిత్తు అతనుళ్ళేయుణ్ణాన ఇరుణ్ణ శురుళి
 నుడైయ సారమాన కఱుత్త నూల్తిరిళో? ఎన్ను ఇజ్జనే అభూత
 పూనమానతొరు ఉమానత్తై శిక్షిత్తుచ్చొల్లప్పార్ తవళవిలుమ్
 అతుతానుమ్ పాత్తమ్ పోరామైయాలే [“అన్దు మాయన్కు
 ఱుల్—”] అజ్జనమ్ శొల్లప్పొకాతు, ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరు
 క్కుఱుత్తెన్ను మిత్తనైయేయాయ్త్తు చ్చొల్లవడుపుతు ఎన్టారితే
 ఇప్పాశురత్తై అడియెన్ద్రబీయే ఇన్వాన్ద్రవానుమ్ అఱుకర్ తిరుక్కు
 ఱులిలే ఈడుపడుమ్మొతు “అన్దం తమస్తిమిరనిమిన్తతేమవ య
 త్స్యోత్ తత్సంసాధితసుతస్త్యతివృత్తవారితమ్ । ఈశన్య కేశవ
 హరేరిలకాలిజాలం తత్తుల్యకుల్యమధుపాధ్య మహావనన్య ” ఎన్దు
 లిచ్చెయ్ తార్

[అనన్తశయమ్] ఇవిడత్తుక్కు స్పృరుల్ శొల్లుపాక్ “అనన్తః శయో యస్యసః” ఎన్తు న్యధికరణబహువ్రీహియైక్కొణ్ణు, తిరుక్కైయిలే తిరువనన్దాల్ వాన్ యుడైయనన్ ఎన్తు శొల్లిప్పొగునతొన్లుణ్ణు, ఇవ్వధమ్ ఆల్ వాన్ తిరువుళ్ళత్తుక్కు ఇన్దైన్దతునున్దు, సజ్జతమునున్దు, పెరియోన్ ఆదరిప్పతునున్దు, సుస్మృతవ్యాఖ్యాతా ఎమ్మిశ్శొమ్మనున్దు. “అనన్తే శేషే ఇత్యనన్తశయః” ఎన్తే వ్యుత్పత్తియాయ్, “అనన్దై మేల్ పళ్ళిక్కొణ్ణ ముకిల్ వణ్ణనెన్దు మివ్వధమ్ శాలప్పొగున్దు. పేరగుళాళన్ : స్తపగుక్కొలమాకై యాలే అనన్త శాయిత్యమ్ ప్రత్యక్షవిగుగ్ధ మెన్దుమ్, పెరియపెరుమాళ్ తిరుముళ్ళైయరుకిలే తిరువనన్దాల్ వాన్ శిశ్ముగ్బొయై ప్రత్యక్షత్తిలే నేవి యానిన్దోమాకై యాలే బహువ్రీహ్యధమ్ ఉపపన్న మెన్దుమ్ పల్ద్రీ సతువిడాశొత్తియుగునర్కలై త్తెలివిక్కున్నుడియెన్దెన్దీల్ ; పేరగుళాళన్ నిన్ద తిరుక్కొలమెన్నుమిశ్తై ఇలై శెయ్ ప్పొగుణ్ణామ్ “అత్తియూరాన్ పుల్లైయూర్ నాన్, అణినుణ్ణి తుత్తిశేర్ నాకత్తి మేల్ తుయిల్ వాన్” ఎన్తు పూదత్తాల్ వారుమ్, “ఘశిశి శయనీయాగుణ్ణిశ స్త్వం ప్రభాతే నరద! సతిశిమ నమాననం సన్నిధేయాః” ఎన్తు వేదాన్తదేశికనుమ్ అగుళిచ్చెయ్ తుళ్ళ విడజ్గురుక్కు ఉరియ నివాహమ్ ఇవిడత్తిఱ్కుమొక్కుమ్ నాణ్ణొమ్ తిరువారాధనసమాప్తియిలే సర్వజ్ఞానమ్ సనుపిక్కుమొత్తు “సన్నగాధీశ పర్యజ్ఞే రమాహస్తోపధానకే । సుఖం శేష్య గజాద్రీశ సర్వా జాగృతజాగృత.” ఎన్తు అనుసన్నిత్తు తిరువరనడైయిలే కణ్ వళర్ త్తునతుమ్, మీణ్ణుమ్ సుప్రభాతత్తిలే “పన్నగాధీశ పర్యజ్ఞాద్రమాహస్తోపధానాత్ । ఉత్తిస్తోత్తిస్త భద్రం తే హస్తైలలిఖామణే!” ఎన్తు అన్ద శేషపర్యజ్ఞత్తిల్ నిన్దు తిరుప్పళ్ళియుగర్ త్తున

తుమ్ శాస్త్రానుసాసనిధమితే. ఇదక్రమశ్చై త్తిరుపుశ్చమ్భోబ్ధియా
యత్తు దేశిక “ ఫణిపతిశయనీయాదుత్థిత స్వం ప్రభాతే ” ఎవ్వరు
చిచ్చయితతు తిరుప్పళియుణరుమ్బొత్తైలు లనుభన శ్చై విరుమ్బు
నపడి.

అన్నియే, “ నలమనదుల తోర్ నాట్టిలుమ్ తిరుప్పాక్కడలి
లుమ్ తిరువనద్దాల్ వాన్తే లేవళి కొణ్ణగుళుమ్బడియై “ అన వ్రతయమ్ ”
ఎవ్వు అనునన్ని తరుళుకితారాకవుమామ్. అచావతార త్తిలే ఆఱు
క్షాల్ పదువార్ పరవ్యాహవిభవాదికళి అప్పడికలైయుమ్ శేరవను
ననిక్క కాణానినోమితే.

ఇని బహువ్రీహిసనూనత్తాల్ కొళ్ళునుభత్తుక్కు ఇగ్గే
అనుపవత్తియెన్నెన్నిల్ ; — అతుళై ‘లుకితోమ్ ; — ‘ పశ్చిశాఖశ్చ
యః పాశః ” ఎవ్వు అమరకోశ త్రికపడి శయశబ్దమ్ మణిక్కట్టుము
తల్ విరల్ కళోడుకూడిన హస్తభాగ శ్చైయో శొల్లక్కడనతామ్ ఆకవే
అన వ్రతయత్వమ్ అనంపుటితనూకుమ్. పెరియ పెరుమాళుడైయ
ముచ్చైవ్వు అత్తిలన్తో తిరువనద్దాల్ వాన్ తికల్ వతు. ఆకియమ్
ఇజ్జు లక్షణయా శయశబ్దమ్ దణ్ణాకారహస్తవాది యాకలామెచ్చు
శిల్ శొల్లువర్, అజ్జనమే కొణ్ణాలుమ్ బహువ్రీహ్యాధమ్ అన మజ్జ
నమేయామ్. వస్తుతిః పెరియ పెరుమాళుడైయ తిరుక్కైయిల్ [తిరు
మేనియోడు ఇన్దైన్దాప్పోల్] తిరువనద్దాల్ వానుక్కు యాతోరు
సవ్వునముమిల్లై, తిరుక్కవచ త్తిన్నేల్ ఆరోపితాకారమాకక్కిడక్కు
మిత్తనైయితే. ఇదైయిలే నదేటియాన ఇతుతన్నై పారమాధిక
మాక కొళ్ళలూకాతు. మేలుమ్, పేరుళాళన్ తిరుక్కైయిలే
తిరువనద్దాల్ వాన్ తికల్ వేణ్ణియతఱుక్కు క్కారణముమ్ కణ్ణిలోమ్.

సపాభరణసల్లసే; “అచ్యామాద్యయుగే మను త్వమకృధాహస్తీ
ద్వితీయే యుగే జీవో ద్వాపరకే కతా భుజగరాడిత్యచః కా నిశ్చి
తాః” (వరదాభ్యుదయే) ఎన్న పడి ఇంద్రకలియుగ త్రిల్ తిరువనన్దాల్
వా తిరువారాధనమ్ కణ్ణగుళప్పణ్ణునతాక విహ్యామాకైయార్
ఇశుతోస్తవాయుర్మయ తిరువనన్దాల్ వా తిరుక్కైయిలే తిక్కల్ వ
జెన్రు శిలర్ శొల్లువతుమ్ త్రిడిక్షమమాన పేచ్చల్ల. కింబహునా?
పెయిపెరునూళ్ళయ తిరు మేనియిలేయో తిరువనన్దాల్ వా అవ్య
వభాసేన అన్వితనాయరున్దాల్ బహుప్రహ్యధమ్ కిధశ్చిదభ్యుపగ
శమాకలామ్, అజ్జనితైయే. ఆనపిన్పు, కృత్యమానమ్ఁణ్ణి అనస్త
శాయయెన్రు పొరుళొక్కొళ్ళి తే యు క్తమ్. ఆక ఇవ్వశపుమ్ పెరియార్
చాడే కేట్టిరనత్తై వరైన్దోమత్తనై [“అనస్తశయమ్ - శేషశయ
నమ్”] ఎన్న సంస్కృతివ్యాఖ్యాతా ఉరై త్తిరుప్పతుమ్ ఉణరత్తత్తు.

[అబ్జపాణిపదమ్ అమ్బుజనేత్రమ్.] వాణిపాదనేత్రమెన్నుమ్
మూన్రు దివ్యావయనగ్గుళుక్కుమ్ ఒరుతామరైయైయే ఒప్పవొచ్చల్లు
కితారాకిర్ ఒరుసనుస్తపదమాక వే ప్రయుక్తమాకలామే; ఉప
మానవ్యక్తి భిన్నభిన్నమాయరున్దాలన్టో పదభేదమ్ కణ్ణవేణుమ్;
† “అబ్జపాణిపదలోచనరమ్యమ్” ఎన్టాత్పిలే శొల్లవదుక్కుమే, ఒరు
అధఁజ్జైయే ‘అబ్జ’ ఎన్రుమ్ ‘అమ్బుజ’ ఎన్రుమ్ భిన్నపదగ్గళాలే
శొల్లునతల్ గుణపశేషమే? ఎన్రు శిలర్ కేట్టర్; “అధాన్వా
దనవేళాయాం శిబ్దశితౌవిమశ్చైకాః | నీనీవిప్రసంవేళాయాం వత్త్ర
మూల్యవిచారకాః” ఎన్నుమ్ సుభాషితమే అవర్కళుక్కు ప్రత్యు
త్తరణీయమ్ (౧) “కణుమ్ వాయుమ్ కైత్తలముమడియిన్దైయమ్
కమలసంకమ్” ఎన్రు శేర అనుభవిత్తవర్తామయితే ఒగుభోగ్యతాను
సనానకాపైయిలే నిన్దవాతే (౧) “కైవణ్యమ్ తామరై, వాయ్ కమ

† “కమలపదకరాక్షమ్” ఎన్టార్ భట్టర్, (౧) తిరువద్రువార్జునమ్

లమ్పోలుమ్, కణ్ణిణై యుగరవిస్తమ్, అడియునుపితే” ఎన్టు వాయ్ వెరు విల్లీయి ఇన్వాట్టవా తామున్ సుందరబాహుస్తవ తిలే “అబ్బ పాద ముగవిస్తోచనమ్, పద్మపాణితలమ్” ఎన్టు వాయ్ వెరువినపడి కణ్ణిరే ఇళ్లే పాణిపాదజ్జలై ఒగుశేర్ త్రియాపుమ్ నేత్రి త్తై ఒరునేర్ త్రి యాపుమ్ అనుభవిక్కిఱవితు-“అప్పొట్టుతై త్తామరై ప్పుక్కో, పాతమ్ కై కమలమ్” ఎన్టు తిరువాయ్ మొట్టియిక్ ఛాయైయా యిరానిస్తతు.

[త్యాం సదా మే సేవసాత్కురు] “అవ్వణ్ణ త్తనర్ చిలైమై కణ్ణమ్ తోట్టి! అనరై నామ్ జేవరెన్జునోమే” ఎన్నుమ్మడి అజ్జి అకలనేణ్ణాతే “కణ్ణుకొణ్ణై కణ్ణిణై ఆరక్కళిక్కుమ్మడి సదాదశక నమ్ శనరుళ వేఱుమెన్దితార్. “నమ్మై ఒరుకాల్ కాట్టి నడన్దాల్ నాజ్జ భుయ్యోమే” ఎన్నారున్, “సక్కత్తేనయా నిత్య సేవాఫలం త్నొ ప్రయచ్చ” ఎన్నారుమాయ్ నిఱ్ఱుర్ అల్లాతార్; జ్వరసన్నిపతితర్ ‘ఒరుకాల్ నాక్కుననైక్కవమైయుమ్’ ఎన్నుమాపోలేయాయ్ త్తు అవర్ కళిపడి అత్తనై ఉళ్ళాభుమ్ పోరాతు కాణుమ్ అథ్ వానున్; నెజ్జిలేయళ్ళతు పేచ్చిలేవరును త్తనై యితే

[మే] ‘క్రిమత్తిలే ఒరుదేశవిశేషత్తే కొడుపోయ్ క్కారి యమ్ శెయ్ కిణ్ణిమ్’ ఎన్టాలాటియిరుక్కలామ్మడియో ఎకదశై. “నివేదయత మాం క్షిప్రం విభీషణముపస్థితమ్” ఎన్నుమాపోలే - రానణభవనత్తిల్ పొగున్దామైయుమ్ రామగోప్సియిల్ పురురప్పె తామైయుమా; ఇరణ్ణాలుమ్ పసుకొలై ప్పట్ట శ్రీవిభీషణాథ్ వానై పోలే జ్ఞానలాభత్తాలే సంసార త్తిల్ పొగున్దామై ఉణ్ణాక పెఱునతు, సాప్తిఫలమాన కై జ్ఞర్య త్తిల్ అన్వయిక్క పెఱుతాతోట్టివతాయ్ నోవుపకుమ్మడియితే ఎకదశై యిరుప్పణెన్టు తమ్మైక్కట్టుకితార్.

ఇన్ శోక త్తిక్ సంస్కృతవ్యాఖ్యాన త్తిల్—

“బావ్యకారవిశ్లేషకాలే విలోచనవికలైః శ్రీవత్సచిహ్నా మితైః నిమిత్తమిమం వరదరాజ స్తవం పునరాగత్య శృణ్వంతో భావ్యకారాః ఏతన్యోక్తశ్రవణసమయే శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రచతుః ప్రేమ్య కిమితి వరదరాజో దయానిధిః నేత్రం నదత్తవానితి శక్తితనస్తః; తదాసిం ‘సదాదశేనమేన మయా ప్రాధికత’ మితి పరిహృతం చేత్యైతిహ్యమస్తి.”

ఎన్టు ఎఘ్రుతప్పట్టిరానిష్టతు ఎమ్మెరుమానారై ప్పిరిన్దిరున్ద కాలత్తిలేయే ఆఘ్ర్ వాక్ ఇన్ద వరదరాజ స్తవజై అరుళిచ్చెయ్ తరుళి నారెన్టున్, పిఱకు ఎమ్మెరుమానార్ మేళ నాట్టిల్ నిన్టు మెఘ్రున్దరుళి ఇన్దస్త్రత్తై త్తిరుచ్చెవిశాత్తుచ్చెత్తు, “నీలమేఘనిధమ్ .. నేత్ర సాత్కురు కరిశి! సదామే” ఎన్ను క్కేట్టవాడే ఆఘ్ర్ వారున్డైయ తిరుక్కణ్ణలై ఉన్ద్ర్ మునోక్కి “పేరరుళాళన్ ఇన్దశోత్తుక్కుమ్ కూడ ఇంజవిన్టైయో? అన్దో! ఉనుక్కుత్తిరుక్కణ్ తన్దరుళవిన్టైయే!” ఎన్టు వరున్దియరుళ, అప్పేతు ఆఘ్ర్ వాక్ ‘అడియేన్ ఇన్ద మాంస చతుస్సై విరుమ్బున్టై; “తద్విష్ణోః పరమంపదం సదాదశ్యన్తి సూరయః” ఎన్నప్పట్ట సదాదశేనజైయో విరుమ్మినేన్ త్తనై” ఎన్టు విన్డై కూఱియరుళినార్ ఎన్టుచే ఐతిహ్యమిరుప్పతాక సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా ఎఘ్రుతుక్కితార్. ఇతనాల్-ఇన్ద స్తవమ్ ఎమ్మెరుమానారున్డైయ నియమన త్తినాల్ తిరువనరిత్త తేన్బతుమ్, ఇరునరుమ్ పేరరుళాళన్ సన్నిధిక్కెఘ్రున్దరుళినార్ కళెన్టు తొడజ్జిచ్చొన్ల ప్పట్ట వృత్తాన్ద ముమ్ ఇన్ద్రైశేయ్యప్పట్టతాకిఱతు గురువరమ్మరాప్రభాసమ్, ప్రపన్నా మృతమ్ ముతిలియ గ్రన్ధిభుక్కు ఇతు మురళి పట్టిరుక్కుమా తలాల్ అనాదరణీయమెన్టు పెరియోర్ పణిప్పర్

తిరునాయ్ మొழ్ఱియల్ “శీలమిల్లాచ్చిటియనేలుమ్” ఎన్నిఱ
తిరునాయ్ మొழ్ఱియల్ “అప్పనేఅడలామ్మీయానే” ఎన్న పాటిక్ కట్టిలే-

“అథ్ నాన్ పణిన్ నరదరాజన్ నత్తిలే ఒరుళ్ళోఁ జెక్కేట్టు
ఎమ్మెరుమానార్ ‘ఇప్పశురమ్ కేట్టాల్ పెరుమాల్ ఇర
జ్జామైయై; అథ్ నాన్! ఉక్ముక్ జెక్కాట్టిక్కాణాయ్’
ఎన్న పార్ తరుళినార్ ”

ఎన్న అరుళిచ్చెయ్ తుళ్ళుశ్రీనూక్తి ఇన్జే అనుసద్దేయమ్. ఇవి
డత్తు అడైయవలైన్దా నరుమ్బదవురైయిలే ఇన్ద సంవాదత్తికవిసర
ణమ్ “అయనువరః కారకనియనుః” ఎన్నాత్తోలే * తృతీయః
వన్ధాః ఎన్నుమ్బడి యగుక్కిఱతు. గురుపరిన్నురాప్రభావ, ప్రప
న్నామృతాదికళి అరుళిచ్చెయ్ తుళ్ళురీతి వేతాయ్, సగస్కృతన్యా
ఖ్యాతా ఎఱుతుక్కిఱితి వేతాయ్, అడైయవలైన్దా నరుమ్బదవురై
కారర్ ఎఱుతుమ్రీతి ఇవిండ్డినుమ్ వేతాయ్, ఆక మూవకై భేదజ్జిల్
తెరిన్దన. ‘తత్వం సవేత్తి భగవానిహం సవకవేత్తా.* (౨౩)

శ్లో॥ త్వచ్చ దృచ్చ నిపిపాసతి జిహ్వ

విహ్వలా శ్రచణవత్సరవృత్తై ।

నాసికా త్వయి కరీశ' తథేతి

ప్రాప్నుయాం కథమిమాంస్విదగస్థామ్ ? ॥ ౨౪॥

పదపురై.

శీ కరీశ ! = శ్రీహస్తిగిరిశాధనే!

త్వచ్ఛ = త్వగ్నియముమ్

దృచ్ఛ = చతుర్వియముమ్

నిపిపాసతి = మికవుమ్ పానమ్ పల్లవిరుమ్ము

కీనతు,

జిహ్వారసవేద్రియమానతు

శ్రవణత్ = శ్రోత్రేంద్రియల్లోడొప్ప
పరవృత్త = ఇంద్రియావరణభిక్ వ్యాపా
రత్తిత్

విహ్వలా = చాపల్యముడైయత్తాయ్

(భవతి) = అకానిస్తతు ;

వాసికా = ప్రాణేంద్రియముమ్

తిథా = అప్పశీయే ఇంద్రియావరణత్తియై
విగుమ్మనిట్కిఱతు”

ఇతి ఇమాం | ఎస్తు శొల్లక్కుడియతాన
ఆవస్థామ్ | (ముక్తిదత్తైయిత్ విశ్లే
యక్కుడని) ఇన్ద ఆవస్థయై

(అహమ్) = అదియేక

(ఇన్ద విధూతియితేయే)

త్యయి = ఉక్తివియత్తిలే

కథంస్విత్ ప్రాప్నుయామ్ = ఎజ్జనేయో
అదైదిడువేక ?

[త్వచ్చదృశ్యేత్యాది.] నమ్మాళ్వార్ “ శైయ్యతామరై
క్కణ్ణనిలే “ తేకడవియపెరుమాక్ కనైకళుల్ కాణ్ణజెన్దుకొల్
కణ్ణల్ ” ఎన్దు తిమ్ముడైయ కణ్ణల్ అవనైక్కాణవేణుమెన్దు విడాయ్
త్తపడియై వెళిలుట్టగుళ, అనగుడైయ విడాగుక్మికుతియైక్కణ్ణ
ఎప్పెరుమాన్ నిమ్మిలునుడితాముమాన శ్రీవైష్ణవరక్షైక్కాట్టి
క్కొడుక్క, అనన్త్రమ్ ప్రవృత్తమాన భాగవతసంశ్లేషమ్ మీళ
పుమ్ భగవద్విషయన్దరణత్తుక్కు ఉత్తన్నకమాయ్ అత్తాలే అభిని
వేశమ్కరైపురణ్ణ “ ఎన్దుకొల్ కణ్ణల్ కాణ్ణతువే ” ఎన్దు కణ్ణవిడాయ్
మాత్తిమేరున్ది కే నున్ద్రైయిద్రియజ్జళుమ్ విడాయ్త్తు, ఓరిన్ది
యత్తినుడైయ వృత్తియై నున్ద్రైయిద్రియమాశైప్పట్టుమ్, నున్ద్రై
యైద్రియజ్జళినుడైయ వృత్తియై నున్ద్రైయిద్రియమాశైప్పట్టుమ్,
అవైయెల్లావన్ద్రీనినుడైయ వృత్తియైయుమ్ తామాశైప్పట్టుమ్,
తిమ్మిలుమ్ విడాయ్త్త కరణజ్జళుమ్, కరణజ్జళిలుమ్ విడాయ్త్తి
తాముమాయ్ ; తామకాలత్తిలే బహుకుటుమ్మియాననక తిక్
పశిక్కు ఆన్ద్రమాట్టాతే ప్రజైకళ్ పశిక్కు ఆన్ద్రమాట్టాతే అవ
న్ద్రీకవాయిల్ శోన్ద్రై త్తాకఁజిత్తు జీవిప్పతు, తిక్వాయిల్ శో
న్ద్రై అవై పజిత్తు జీవిష్పతాయ్ ‘ ఎకపశిక్కు- ఎకశైయవేక ?

ఎక్వజైకళిక్ పశిక్కు ఎక్వశెయ్ వే? ఎన్టు పడునూపోలే తా ముమ్ తన్నుజ్జెయ కరణగ్రానుముచూక నోవుపట్టుక్కుప్పిట్టార్ * ముడియానేయిల్ ; “ముడియాతవాశైమిక ముద్దుక్కురిణ్ణళ్, అడియార్ తమ్మెవిట్టవళాల్ - పడియా, బ్రవ్విన్ణిక్ శెయల్ విరుమ్మ ఉళ్ళుతెల్లామ్ తామ్ విరుమ్మ, తున్నియ తే మాటన్ణక్ శొత్.” [తిరు వాయ్ మొழ్జిచూర్గ్ న్నాది] ఎన్నున్నడియాయ్ త్రితే.

ఇప్పడి ఇన్దియన్ణళ్ ఇనిత్తనియే చేతన నమాధియాలే విడాయ్ కుమ్మియాన అవన్ణైతాన్ భోజనత్తుక్కు మిక్కు పశిపోలే భగవదనుభవత్తుక్కు మికవున్ పాణ్ణాన సామగ్రియాయరుక్కుమ్ ఆచేతనమాయ్ చైతన్యప్రసృతి ద్వారమాత్రమాన ఇన్దియన్ణళ్ విడాయ్ క్కైయావ శెన్నెన్నిల్, కరైపుగణ్ణ అభినివేశాతిశయశై చ్చొన్నపడి. ఓరోఇన్దియమే ఇన్దియాన్దరన్ణళ్ళ వృత్తియై ఆశై ప్పడుకిలైప్పతున్ ఇతువేయామ్. నమక్కు విషయాన్దరన్ణళ్ త వాసనై ఒరువిడాయై ప్పిటప్పి గూనిన్దాల్ గుణాధివిషయత్తిల్ శొల్ల వేణ్డానితే. “యాప్రీతిరవివేకానాం విషయేష్యనపాయసి । త్వామ నుస్థరితస్స మే వ్యాసయాన్మాపనపతతు.” ఎన్టితే ప్రహ్లాదక్ ప్రాధిక్ తతు ఒరు ఇన్దియన్ణిక్ వృత్తియై ఇన్దియాన్దరమాశై ప్పడక్కుడుమోవెన్నిల్. సపకమానతు ‘చక్షుశ్శ్రీవాః’ ఎన్టు పెయర్ పెన్ద్రురనిన్ణ తే; కణ్ణాలే కాన్బుతుమ్ శెయ్ తు కేట్టుతున్ శెయ్యానిన్దతితే సపకజాతి. ఇతుతాన్ సజ్జతమానతు ఈశ్వరేచ్చె యాలన్ణో. అన్ద ఈశ్వరేచ్చె యడియాక క్కుడుమన్టు తడుక్కు వల్లారిత్తయే.

ఇప్పడిప్పట్ట అవన్ణై ఇన్దిరుళ్ తరునూళ్లత్తిలే ఒరుభాగ్య విశేషత్తాలే ఆధ్ వారోగువర్ కేక్కి విశైన్దతాకిలుమ్, నలమన్ద

మిల్లతోర్ నాట్రిలే భగవదనుభవమ్ పణ్ణవార్ కెల్లామ్ * వర
మంసామ్యముపైతిక్కిణ్కిలే విల్లెన్దు శెల్లానిఱ్కుమాయ్త్తు; తమ్మె
యేనాళుమ్ నణ్ణిత్తోఱ్ఱువార్ కుక్కు, తమ్మెయేయొక్క అరుల్ శెయ్య
క్కడననితే ఎమ్మెరుమాన్. ఇతు ఎమ్మెరుమానుక్కు ఉణ్ణోవె
న్నిల్ ;—“తూతు శెయ్ కణ్ణల్ కొణ్ణొన్దుపేళి త్తూ మొట్టియిళైకల్
కొణ్ణొన్దునోక్కి’ ఎన్టార్ ఆఱ్ వార్, (౧) “యుగపదనిశమత్తైః
స్వైస్వైత్ నాఽక్ష కాశ్యే నియమమనియమంవా ప్రాప్య రజ్ఞాధి
రాజ్యై కరతలనద శేషం పశ్యసి స్వప్రకాశం తదవరణమమోఘం
జ్ఞానమాన్నాసిషాస్తే ” ఎన్దుమ్, (౨) నయనశ్రవణో దృశాశృణో
వ్యసతే రక్తపతే! నుహేళితుః । కరిణైరిపి కామకాణిణో ఘటతే
సావకపధీనమీక్షణమ్.” ఎన్దుమ్ భట్టరుళిచ్చెయ్ తార్. “శ్రవనశ్చ
దృశశ్చ శబ్దరూపగ్రహణే తే సహి జీవనదవ్యవస్థా । ఉభయోరభి
లేక్షణక్షమత్వాద్వరదాతః । శ్రవణాశ్రయే దృశౌతే ” ఎన్దు ఆఱ్
వాన్ త ముమ్ ఇన్ద్రస్తనన్దన్ని లే అరుళిచ్చెయ్ వర్ “సహస్రశీపాన్
పుగుషస్సహ స్రాతీస్సహస్రపాత్ ” “విశ్వతశ్చక్షురుత విశ్వతో
ముఖో విశ్వతోహస్త ఉతి విశ్వతస్పాత్ ” “పరాఽస్య శక్తివివి
ధైఃన శ్రూయతే” ఎన్ను విశ్వరనుక్కు అఘటితమానతొన్దిల్లెయ్.
“పశ్యత్యచక్షుస్స శృణోత్యకణః ” ఎన్దునుతే ఓక్కిడక్కిఱతు.

ఇప్పడి ఒగుఇన్దియమ్ మన్ శ్లోరిన్దియత్తి వృత్తియిలే
ఉన్ద్రు విహ్వలమామ్బుడియాన అవస్థై విణ్ణుళార్ కుక్కుమ్ * విణ్ణు
ళారిలుమ్ శీరియరాన ఆఱ్ వార్ కుక్కుమ్ భగవదచ్చెయ్ లే కూడి
నాప్పోలే తమక్కుమ్ కూడువతు ఎజ్జనేయో? ఎన్దు - అవ్వవన్ది

యితే తమకుక్కళ్ళ అభినివేశాతిశయమై అరుళిచ్చెయ్యక తారాయ్తు
ఇంద్రశోక త్రిత్.

“నీలమేఘనిభం త్వం నేత్రసాత్కురు కరీశ! సదా మే”
ఎన్టు కీర్తీశోక త్రిత్ ప్రాధిత్త సదాదశైవమానతు ఇంద్రశోక త్రిత్
శోలస్పడుకిట అనసైపిటవాతనన్తు ఘటిక్కమాట్టా తాకై యాలుమ్,
ఘటిత్తాలుమ్ రసిక్కమాట్టా తాకై యాలుమ్ అన్ద అనసైతనై
యుమ్ ఉదేశ్యమాన కై జ్యుర్యత్తోపాతి భగవత్సన్నిధియితే క్షితిః
కితా రాయ్తు.

కై జ్యుర్యన్దా వురుషాధమాకైక్కాక “ఒట్టిలిల్ కాల
మెల్లముడనాయ్చున్ని వఘువిలాసడిమై శైయ్య వేణ్ణునామ్” “సవళ
త్ర సకలాస్వవస్థాస్వావిస్సృమమ సహజ కై జ్యుర్యవిధయః”
ఇత్యాదిప్పడియే ప్రాధిక్కు వేణ్ణియతాకిటతు; ఇన్ద అనసైయుమ్
కూడ ప్రాధిక్కు వృడ వేణుమోవెన్నిల్, నామ్ ట్టుద్రభోగ్యజ్జలిలే
కనత్త పశియుణ్డాక వేణుమెన్తు బౌషధనేవై పణ్ణానిన్దాల్, భగవద్విష
యత్తిలే కైవైత్తార్కు ఇజ్జనేయరుప్పత్తోరు ప్రాధాన్యై శిషధశ
తైరిపి అవజనీయమాయితేయటనతు. కై జ్యుర్య దశైయిత్కా
ట్టిల్ కై జ్యుర్యకుతూహలదశైయే శిఱన్దిరుక్కుమెన్తు కై కణ్ణిరుప్ప
రాకై యాలే ఇనర్కళ తిరువుళ్ళత్తాలే ఇతుతన్ని లేయాయ్తు పురు
షాధాత్వపూర్తియుళ్ళతు. ఆశైయితే కరై పుండ్రికాతల్ కిళర్న్దిరు
క్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అతుతనై ఇల్లెయొక్కి అపూర్వవస్తువై
పోలే ప్రాధిక్కుతుమ్ శైయ్యానిన్దార్కళ. “ఇచ్చువైతివిర యాన్
పోయ్ ఇన్దిరలోకమాగు మచ్చువై పెఱినుమ్ వేణ్ణే అరజ్గమానక
రుళానే!” ఎన్నుమ్బడిక్కిడాన కాతల్ కనక్కపుణ్డాయరుక్కచ్చెయ్

తేయితే “కాతలాల్ నెజ్జుచున్నుకలస్థలేసతుత్నా లే ఏశిలేసరజ్జు
తెల్లలే! ఎకశయవాణ్ ణ్ఱివేసే” ఎన్నరుళిచ్చెయ్తతు అప్పు
పాశి అభీవానుమ్ తనుక్కు నూల్ వరమ్మిలడజ్జాతి పత్తిప్పెరుజ్జా
తల్ కరైపురణ్ణు కీళన్దిరుక్కచ్చెయ్తేయమ్ అణిల్లా తారైప్పోలే
ప్రాధిఁపు తాయ్ చెల్లుకిటవితు అభినివేశాతిశయ ప్రకాశన పరి
పాటికళిలే ఒరువిటతుణ వైఖరియాయరుక్కుమ్.

[త్వక్చ దృక్పేత్యాది] ఇన్ద్రశోకత్తిలే “ప్రాప్నుయామ్”
ఎన్నతు ప్రధానక్రియేయాయ్, “నిపిపాసతి” “విహ్వలా” ఎన్నుమ్
తిజస్త, కారకక్రియైకళి అవా న్దరక్రియేయాయరుక్కుమ్ “ఇప్పుడి
ప్పట్టతొగు అవస్థయై అడియేక్ ఎజ్జనే అడైవిడువే?” ఎన్నిటవితు
ప్రధానవాక్యాధకమ్. ఎప్పుడిప్పట్ట అవస్థయైన్ద్రాల్, అన్దఅవస్థయైన్
ఆకార శైవ్యొల్లుకిట ముతల్ మూన్దు పాదజ్జళిలుళ్ళక్రియైకళి అవా
న్దరవాక్యాధకమ్.

త్వగ్నియత్తుక్కు వృత్తి - తొడుకైయుమ్ త్తువుతలుమ్.
చక్షుగ్నియత్తుక్కు వృత్తి - దశనమ్. రసజేన్ద్రయత్తుక్కు వృత్తి -
ఆస్వాదనమ్. శ్రవజేన్ద్రయత్తుక్కు వృత్తి - శబ్దసాక్షాత్కారమ్.
ఘ్రాజేన్ద్రయత్తుక్కు వృత్తి - ఆఘాతమ్; ఎన్నిప్పడైకళిలే ఓరో
ఇన్ద్రయత్తుక్కు ఓరోవృత్తికళి వ్యవస్థితమాయరుక్కుమ్మడియాన
నిల్లెమైకుల్లెన్దు ఒరుఇన్ద్రయమ్ మన్ బోర్నియత్తిక్ వృత్తియై
ఆశైప్పుడువతాయ్ అలమన్దు పెరుమిడటుశెయ్దు కూప్పిగుమ్మడి
యాన పత్తిప్పెరుజ్జాతలిక ఉన్న స్తకదైయై అడియేక్ అగ్నేనామ్మడి
అరుళ్ శెయ్తిడాయ్నితార్

“హే కరీశ! త్వయి (మను) త్వక్చ దృక్చ నిపిపాసతి - ఇతి
ఇమామనన్ధాం కథంస్విత్ ప్రాప్నుయామ్? , జహ్వ శ్రవణవత్ పర

వృత్తౌ విహ్వలా-ఇతి ఇమానుషస్థాం కథం ప్రాప్నుయామ్!; నాసికా
తథా (విహ్వలా-ఇతి ఇమానుషస్థాం కథం ప్రాప్నుయామ్!" ఎన్టు
ఇన్జనే మూన్టు వాక్యాభమాక అన్వయిత్తుక్కొళ్ళక్కడవతు.
[త్విక్ష్వ దృక్ష్వ నిపిపాసతి] స్పృశితే త్తటికైక్కు క్కరువియానురు
క్కుమ్ త్వగ్నియముమ్, కాట్టిక్కు క్కరువియానురుక్కుమ్
కణ్ణమ్ - రిసానుభవత్తుక్కు క్కరువియానురుక్కుమ్ రిసనేన్దియ
త్తినుడైయ వృత్తియై విరుమ్బానిన్త తెన్నుమ్బడియాన అవస్థై పిఱ
క్కవేణుమ్ "ఎమ్మెరుమాన్తకశరికై శెవియాల్ కణ్ణాల్ పరుకువోమ్"
ఎన్టు ఇరుమాళ్ తిరుమొట్టి ఒగుపుడై నినైవుక్కు వాగానిన్తతి.

[జహ్వ శ్రవణవత్ పరవృత్తౌ విహ్వలా] శబ్దగ్రహణ
త్తుక్కు క్కరువియానురుక్కుమ్ శ్రోత్రేన్దియమానతు తనై
యొట్టిన్ద ఇన్దియాన్తరగళిక్ పృత్తియై విరుమ్బునూపోలే రిసాను
భవత్తుక్కు క్కరువియాన రిసనైయమ్ ఇన్దియాన్తరవృత్తియై విరు
మ్బుకిన్త తెన్నుమ్బడియాన అవస్థై పిఱక్కవేణుమ్ [నాసికా తథా
విహ్వలా] గన్దగ్రహణత్తుక్కు క్కరువియానురుక్కుమ్ ఘాతేన్ది
యమానతు తనైయొట్టిన్ద ఇన్దియాన్తరగళిక్ పృత్తియై ఆత్తై
పుడానిన్త తెన్నుమ్బడియాన అవస్థై పిఱక్కవేణుమ్ [కథం ప్రాప్ను
యామ్?] అన్నాల్ నీ తన్ద ఆత్తైయిక్ వట్టియుమ్మల్యేనాకయ
ఆడియో "అత్తక్కానలదీ ప్పం తిత్థానమ్" ఎన్టు శొల్లప్పడుకిఱ
శ్రీనైకుణ్డతిలేవిలై యక్కడవతోరు దశావిశేషత్తైవిరుమ్బుపోన్దే;
ప్రకృతిప్రాకృతగళిలుణ్డార నమ్మన్దనుద్రీయ నెఱున్దూరిమ్ వట్టివన్ద
అతుక్కునురూపమా యిరుప్పతోరు శరీరత్తై వృత్తిగహిత్తు పరమ
పదప్రాప్తి పణ్ణినాల్ పిన్పు విలైయక్కడవతాన ఇన్ద దశావిశేషత్తై
నానోరు సాధనానుస్థానమ్ వణ్ణిప్పెఱుకై యెన్దోరు పారుఘణ్డోళి
ఎన్నుడైయ చాపలమే శెప్పేడాక నీయే ఉన్నుడైయ నిహేతుక
కృపైయాలే విలైవిప్పతాక త్తిరుపుళ్ళున్పుద్రీయతవన్తు వేఱు ఎన్పు

తేయా లే నాక్ పెద్దబ్రతువేనెన్గిఱార్. “ ఉన్నుడై చొప్పితివెళ్ళత్తక
మ్బాలున్నై క్కణ్ణుకొణ్ణిట్టు, ఎన్నుడై యారుయిరార్ ఎజ్జనే కొత్
వనైయ్తనరే ” ఎన్ను మాపోలే యిరాసన్ట తీ !.

[నిశిపానః=నితరాం పాతుమిచ్ఛతి.] [విహ్వలా] ‘హ్వల -
చలనే’ ఎన్నిట ధాతువిలే విపూనకచాయ్ అచ్ ప్రశ్యయాన్త
మాయ్ నిష్పన్నమాకు మిన్తశబ్దమ్ - స్వాక్షాన్యేవ ధారయితుమశ
క్తి నెన్ను సుధన్వై చొల్లక్కడవతాన్; అలై పాయానిన్ట తెన్ట పడి.
[శ్రవణవత్.] శ్రవణేన్ద్రియమానతు పరవృత్తియిలే విహ్వలమా
యిరానిన్ట తెన్ను మిడమ్ శొల్లియానపెన్పితే “శ్రవణవత్” ఎన్ట
దృష్టాన్తవిధయా తకుపాదానమ్ సజ్జతమాకుమ్; శ్రవణేన్ద్రియత్తిక్
విహ్వలత్వతై మున్టటప్పరై యామల్ ‘శ్రవణవత్’ ఎన్నిటవితు శేరు
ప్పడియెజ్జనే? ఎన్ట విచికిత్తై నవేణ్ణా, అనువాదముఖతాలే పురో
వాదమ్ కాట్టి పోరుకొటపడియుమ్ బన్ట ఉణ్ణితే. (౨౨)

శ్లో॥ ఆధిరాజ్యమధికం భవనానాం
ఈశ ! తే పిశునయకోకిల మాళిః ।
చూళికామణిసహస్రమరీచేః
హస్తీభూషణ ! భవత్పుదయాద్రః ॥

౨౩॥

పదవురై.

హస్తీభూషణ ! = హస్తీగిక్కు అలక్కు రమాయళ్ళ	తే మాళిః = ఉన్నుడైయి తిరుపభిషేకమా సతు
హీ ఈశ ! = దేవాధిరాజనే !	చూళికామణి } (తిక్) శిఖరత్తిలేయి
భవనానామ్ = ఉలకజ్జట్కెల్లామ్	సహ సమరీచేః } శృ రత్నమాణి
ఆధిరాజ్యమ్ = (నీ) ఆధిరాజనాయకత్వమ్	మూర్ధనుక్కు
అధికమ్ = మిక్రపుమ్ [తన్నెయై	ఉదయాద్రః = ఉదయపవళతిమాక
పిశునయకో = కోట్టొల్లానిన్ట	భవతికిల = అకానిన్ట తీ !.

[ఆధిరాజ్యమిత్యాది] “గజ ఆకషణే తీరే గ్రాహ ఆకషణే జలే” ఎన్నుప్పడి పరిమాపదమాపన్న నాన శ్రీగజేన్ద్రా) ధ్రీవానుడైయ ఆతనాదమ్ శేవిప్పట్టు “సగూఢాహురమయధా యధం దధానో ధిజ్ఞామిత్యనుగజగజా మాజగన్ధ” ఎన్నిపడియే అరై కులైయ తలై కులైయవన్దు అవనుడైయ ఆ ర్తియెల్లామ్ తిరి ముకమ్ కాట్టి ఆశ్వసిప్పిత్తు అత్తాలే తాకాహృప్తనాయ పెణాప్పేలు పెద్రానాయనిన్దు ఎమ్మెగమాన్, ‘పారణీయతి పరబ్రద’ దృజ్జే” ఎన్దుమ్ “నేత్రసాత్కురు కరీశ’ సదా మే” ఎన్దుమ్ అల మన్దు కూప్పిడానిఱ్ఱుమాథ్రివానుడైయ కూక్కురిత్ కేట్టు వాళా కిడప్పానల్ల నే,

ఇనిత్రాన్, ఇవర్ “ప్రాప్నయాం కథమిమాం స్విదప స్థామ్?” ఎన్దు - ఇన్నిలత్తుక్కు నిలమల్లాతతొరు అవస్థావి శేషజై విరుమ్బానిన్దు; అప్పడియే నామ్ ఇవర్క్కు ఆన్ద అపన్దెనై ఇన్దే విఱుప్పిత్తుత్తన్దోమాకిత్, అతుతాన్ ఇన్దే ఇవర్క్కు సాత్తి యాతు; (౧) “ఇన్దేయ నెఱిన్దమరిమే గ్మొత్తిరామే అన్దేయవరుళాయ్ ఎవక్కు ఉన్దనరుళే” ఎన్దు కలవరిచ్చోఱున్దప్పానిక్కుమ్ కలియరైప్పిలే - పెరుక్కుప్పారిత్త కలియనుక్కు నామ్ అవర్విరు విప్పిపడియే ఒరు నిలక్షణానుభవత్తై ఇన్దే ఎయ్తువిక్కు, అతుతాన్ అవర్క్కు సాత్తియాతే (౨) “శిత్తయమ్ శెన్దైన్దియతు ఎన్ శెయ్ కేక్ తీవినైయేన్, పత్తిమైక్కు అన్నున్దేయేనావతే పణి యాయెన్దాయ్” ఎన్దు; [అతావతు - నిజ్జప్పక్కు వాయ్కరైయితే శెప్పరుత్తప్పరైప్పిలే, అనుసన్దిక్కుప్పూక్కు ధర్తునిఱ్ఱు మాట్టుకిఱిత్తై నెఱ్ఱు; భక్తిపారవశ్యత్తాలే అనుభవిక్కుప్పొకాత

ఁడి పాప తైష్ఠ్యణ్ణినేకా! పావియే నేక శెయ్ వేన్! ఎనక్కు నీతన్ద భక్తి
తాక ఓరళవిలేనిల్లాశే “ఎన్దనళవన్ద్రాల్ యానుజ్జెయవన్బు” ఎన్ను
మ్బడి పెరుకిచ్చెల్లానిన్ద్రతు, ఇతు ఎన్నాల్ ఆన్ద్రుప్పోకిఱితిల్లె;
పిరానే! భక్తియైయన్దాక్కిన నీయే అతుతన్నై ఓరళవుపడుత్త
వేఱుమ్; ఇత్తనై యుపకారమ్ శెయ్యమాట్టాయో నాయనే! ఎన్ద్రా
రాయ్ - పెరుమ్బళియెడుత్తు త్తుడిక్కుమ్ మిడియ్ శిశుత్తైన్దిఱు
మాటు కూవుమాపోలే కూవినార్ తిరుమణ్డయాన్ద్రవార్.] అప్ప
డియే, ఇవ్వాన్ద్రవానుక్కుమ్ నామ్ అళవెన్ద్ర కార్యమ్ శెయ్ఱో
మాకిల్ ఇవర్ ఆన్ద్రుమాట్టార్, “ఎన్నివై తాక వాళా ఎనక్కే
పొత్తైయాకి, మున్నిరుచ్చు మూక్కిన్ద్ర మూవామైక్కాప్పళోర్,
మన్ను మరున్దటిపిరి త్తైయే!” ఎన్ద్రాత్తోలే కిడన్దపడువర్, ఆన
పిన్ను నామ్ తరమన్ద్ర కార్యమ్ శెయ్ఱోమాక వేఱుమ్; ఇప్పో
త్తైయ ఇవరున్ద్రైయ ఆర్తనాదన్దై ఒరువాటు పరిహరిత్తోమామ్
విరకు ఏతో? ఎన్ద్ర ఆరాయ్న్ద్రపార్ త్తరుళిన పేరురుళాళక; “ఉరు
వెళిప్పొట్టలే ధరిత్తునిన్ద్రైన్ద్ర ఒన్ద్రన్దై; అన్ద్రైన్ద్ర ఇవరై ధరిత్తి
రుక్కచ్చెయ్ఱోమ్” ఎన్ద్రపార్త్తు; ఇవరైన్ద్ర మఱుక్కుమ్బడి
తన్నున్ద్రైయ దివ్యావయవసాన్ద్రన్ద్రైయమ్ దివ్యచేష్టితన్ద్రైయమ్
దివ్యాభరణ దివ్యాయుధాదికన్ద్రైయమ్ తోన్ద్రువిక్కి; అవ్విడి
వల్లికుతానే నెన్ద్రై తోన్ద్రురున్ద్ర అన్ద్రైయే భావిత్తు అన్ద్రభావనా
ప్రకవన్త్రై ప్రత్యక్షనమానాకారమాయ్ త్తోన్ద్ర, తిరుముడి
తోడన్ద్రై త్తిరువడియ్యాతాక అనుభవిత్తు ఇనియరాకితార్.

ఎమ్మెరుమానుజ్జైయ వడివల్లికిలే ఊన్ద్రవార్ తామ్ శిలర్
తిరువడితోడన్ద్రై త్తిరుముడియళవాక ఊన్ద్రవారాయ్నిన్ద్రార్కళో;
శిలర్ తామ్ తిరుముడితోడన్ద్రై త్తిరువడియళవాక ఊన్ద్రానిన్ద్రార్కళో;

ఇరణ్డమ్ శేరవిఘ్నమ్మడి ఎజ్జనే? స్తనన్ధయప్రజై ములైయిలేవాయ్ వైక్కుమాపోలే శేషభూతక్ ఇట్టియుమ్తుత్తై తిరువడియేయూకై యాలే అత్తిరువడితన్ని లే మున్దుఱమున్నమ్ వాయ్నైప్పత్తో స్వరూపప్రాప్తమ్, మన్ద్రైప్పడి శేర్వతుఎజ్జనే? ఎన్దు శేట్టే, ఇఱఱ్ఱు జీయరరుళిచ్చెయ్తపడి; “మాణీ! ఇరణ్డపడియుమ్ అల్లకితే; శేషభూతనుక్కు మున్దుడత్తోన్దువతు తన్నుడైయ శేషత్వప్రతిసమ్బందియాన అవనుడైయ శేషిత్వమితే. అన్దశేషిత్తుక్కు ప్రకాశకమ్ తిరుపభిషేకమాయ్తు; ‘మున్దువిమ్మూపులకుమ్ విరికిన్ద శుడర్ముడిక్కే ఒన్దుమ్మైక్కొణ్డతుళ్ళమ్’ ఎన్దు - మున్దుఱమున్నమ్ అత్తిరువభిషేకన్దన్ని లే వాయ్నైప్పత్తుమ్ వకుత్తతామ్ కిడాయ్; ‘మడిచ్చోతియాయునతు ముకచ్చోతి మలర్న్దతువ్వా?’ ఎన్దప్తిన్దుకాణ్ ‘అడిచ్చోతి నీనిన్ద తామరైయాయలర్న్దతువో?’ ఎన్దతు.” ఎన్దు పశీత్తరుళినార్.

ఇన్దల్లోకత్తిలే తిరువభిషేకత్తిక్ పెరుమైయై అనుభవిత్తుప్పేశుకితార్ [ఆధిరాజ్యమిత్యాది.] ఆధిరాజ్యనూచకమాయ్ ఉభయవిభూతిక్కుమ్ కవిత్తముడియితే. అన్ద శేషిత్వప్రకాశకమాన తిరువభిషేకత్తిలే మున్దుఱక్కణ్ వైక్కితార్ అల్లాతార్ ముడిక్కలై ప్పొయ్ముడియాక్కుమ్మడి తలైయానముడియితే ఉభయవిభూతియుమ్ ఒరుముడియిలే కట్టణ్ణమ్మడి కవిత్తముడియితే. (౧) “ముడియానే” ఎన్నా (౧) “మూపులకుమ్ తొమ్మితేత్తుమ్ శీరడియానే” ఎన్నుమ్మడియాన ముడియితే. తిరుపభిషేకత్తిన్దుకై అనునన్దిత్తు త్తోన్దుపిన్దితే తిరువడికళిలే విఘ్నవతు.

[ఈశ!] తిరువభిషేక త్తిలే కణ్ వైత్తార్ శొల్లుమ్ పాశురమ్ ఇతువిత్తే. ఈశత్వమ్ తోగ్గై విత్తే ముడితరిప్పతు. [భువనానామా ధిరాజ్యమ్ అధికం (యథాతథా) పిశునయన్ తే మాలిః.] “కణ్డ వాగ్గై తన తేయులకెన నిన్టాన్.”—మూపులక జట్టు మురియా నివనెన్నుమిడమ్ ఒరుప్రమాణమ్ కొణ్డ పేశ వేణుమోతాన్? తిరు వభిషేకముమ్ తానుమాయ్ నిట్కిఱునిలైయై క్కణ్డవాతే అనైత్తు లకుమనైత్తుయిరుమ్ ఇవనొరుత్తనుక్కే ఉరియ తెన్నువ్వుడియితే యిరుప్పతు

[చూళికామణిత్యాది.] ఇప్పుడి ఉభయవిభూతి సామాజ్య సూచకమాక విశజ్ఞుకిష్ట తిరువభిషేకత్తై ఒరుపవతమాక ఉల్లేఖి క్కితార్ “పొల్పుడర్ క్కున్టన్న పూన్దణ్ ముడియఱ్కు” ఎన్ఱు - తిరువభిషేకత్తై పవతమెన్నుక్కట్టిత్తవర్ ఆగ్గ వారాయ్త్తు. ఇన్ద కిరీటపవతమ్ ఎతుక్కు ఉఱుప్పాకిఱ తెన్ను అరుళిచ్చెయ్ కితార్ [చూళికామణినహస్రమరీచేః ఉదయాద్విభావతి.] ‡ నునియిలే అఱ్ఱుత్తినరత్నమ్ యాతోస్తున్ఱు, అతు ఒరుసూర్యన్ పోలే యిరాని న్నతు. అన్దసూర్యనుక్కు ఉదయపవతమాయ్త్తు త్తిరువభిషేకమ్. కతిరాయిరమిరివి కల నైరిత్తాలొత్త సీన్ఱుడియ నెన్నుమిడమ్ శొల్లు కిఱతు.

అఱ్ఱుకియమణవాళనుడైయ తిరువభిషేకత్తై వణిక్కప్పు కున్ద భట్టరుమ్ అతుత్తన్నై ఒరుపవతమాక వాయ్త్తు ఉల్లేఖిత్తరు లిగ్గై;—“శిఖారత్నోద్దీప్రం దిశిదిశిచ మాణిక్యమకరీలనచ్చౌ జ్ఞం రజ్జప్రభుమణికిరీటం మనుమహే । నముత్తుజ్గస్థితం చిదచిదధి రాజశ్రియఇవ ప్రియాక్రీడం చూడామణిమపి నితమ్మం తమభిః:”—

‡ కిరీటత్తినడైయనునియిలే ఎన్ఱుపడి.

జిశైక శ్చేజ్జుమ్ విశ్చుమ్ దివ్యరత్నజ్జళోడుకూడిన పెరియ పెరుమాళ్లు
డైయ తిరువభిషేకమానతు సకలలోక స్రామ్రాజ్యలక్ష్మీకు-
మిక పుముక ప్పానహోర్ క్రీడాపవత మెన్నలామ్బడి యిరానిన్ తెన్తు
అరుళిచ్చెయ్ తాఱిఱే.

అధిరాజ్యమ్ = అధిక శ్వాసారాజు అధిరాజు, తస్య భావః,
తత్ “అధిశమ్” ఎన్నతై అధిరాజ్యత్తుక్కు విశేషణమాక్కి-
యైత్రార్ సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా [ఈశ! తే.] శ్రీగుణరత్నకోశ
త్తిర్ “ఆనందాత్మభిః” ఎన్నుమ్ శ్లోక త్తినుత్తరాధాత్తిర్ “పద్మే!
శే ప్రణిబిద్దు.....” ఎన్తుళ్ళనిడ త్తిర్, పద్మే! ఎన్తు సమోధనమాక
క్కుళ్ళానుల్ ‘పద్మేతే’ ఎన్నుమళపుమ్ ఏకపదమాకక్కుణ్ణు
“పద్మమ్ ఇతా-తస్యాస్సమ్ముద్భిః, హే పద్మవాసిని! ఇత్యధాః.”
ఎన్తు కొళ్ళవేణుమెన్బర్ శిలర్; ఇజ్జనే అవర్కళ్ శొల్లుక్కడియె
న్నెన్నిల్; యుష్టదస్మచ్ఛబ్దజ్జళిః శి ఆదేశరూపజ్జళై పాదాదియిల్
ప్రయోగిక్కిలాకా తెన్తుమ్, సమ్ముద్భ్యస్తమానపదమ్ పాదాదియిల్
కిడన్దాలుమ్ “ఆమన్త్రితం పూర్వనువిద్యమానవత్” ఎన్తు నూత్ర
త్తిఁపడి అతు అసత్కల్పమానలాల్ అన్దసమ్ముద్భ్యస్తపదజ్జళుక్కు
అడుత్తపడియాకిపుమ్ యుష్టదస్మచ్ఛబ్దజ్జళిః ఆదేశరూపజ్జళై ప్ర
యోగిక్కిలాకా తెన్తుమ్ అనుశాసనమిరుప్పతాల్ తదనురోధా
ధామ్ “పద్మేతే” ఎన్తు సమస్తపదమాక క్కుళ్ళవేణుమెన్నితార్
కళ్ తత్వాధామితువాకిల్, ఇజ్జు “ఈశ! తే” ఎన్తు ప్రయోగి
రుప్పతు అసమ్ముద్భమానుమ్. ఇతు ఇణజ్జుమ్బడి ఎజ్జనేయెన్నిల్;—
శ్రీగుణరత్నకోశ త్తిలుమ్ “పద్మేతే!” ఎన్తు ఏకపదమాకక్కుళ్ళ
వేడ్డియ ఆవశ్యకతైయిలై; అనుశాసనవిరోధముంబై “ఆమన్త్రి

తం పూజామవిద్యమానవత్ " ఎన్నప్పట్ట అవిద్యమానవద్భావమ్ అనిత్యమిన్నుమిడమ్ కాశికైయిల్ కూటప్పట్టుళ్ళతు. " విద్యమాన వచ్చేతి వక్తవ్యమ్. " ఇతి వాత్సేకాత్ ఆక్తయితే " భిక్షో! తే దయితాఽస్తికిం? సహినహి ప్రాణప్రయా కుణ్డికా " ఎన్ని మహా కవిప్రయోగముమ్, " లక్ష్మీవతే! తేఽజ్ఞీయుగం స్మరామి " ఎన్ఱు వైదికిర్కళిక ప్రయోగముమ్ ఉపసన్నమానతు. " ఆమన్రితం పూర్వసువిద్యమానవత్ " ఎన్ఱు శాస్త్రీత్తుక్కు ప్రాధాన్యేన చారి తాధ్యమ్ వేదజ్ఞులిలే వివక్షితమెన్నలామ్; ఇన్ద నియమమ్ వేదజ్ఞులిలే వఱువాతిరుప్పతుమ్ కాణ్ణ.

[పిశునయన్=] " పిశునో దుజఃసఃఖిలః " ఎన్ఱు అమరకోశ త్రిన్పడి పిశునశబ్దమ్ దుజఃసపర్యాయమాక క్కణ్ణాలున్, నూచక పర్యాయమాక వే పల నైఘ్ఠ్యుర్కొభ్యునర్ మేఱ్కొన్ఱ అమర శ్లోకత్తిక్ వ్యాఖ్యానమాకియ సుధైయిల్ " స్వామీతు-నూచక పర్యాయ ఏవై తానాహ " ఎన్ఱురై త్తిరుప్పతుమ్ నోక్కుక. ఏవంచ, పిశునయన్=నూచయన్ ఇత్యధః [కిల] ఇతు ఉత్పేతౌవ్యజ్ఞ కలిజమ్ ఎస్పర్

[మౌలిః] 'మౌలిః కిరీటధమ్నిల్లే చూడాయామనపుంసకమ్ " ఇతిమేదిసి. [చూలికేత్యాది.] శిఖావాచియాన చూడాశబ్దమ్ స్వాధేః కప్రత్యయమ్పెన్ఱు 'చూడికా' ఎన్ఱాయ్, లడయోరథే దాత్ 'చూలికా' ఎన్ఱు కిడక్కిటతు " కణణమూలంతు చూలికా " ఎన్ఱు అమరకోశముమ్, " చూలికా నాటకస్యాజ్ఞే కణణమూలేచ హస్తినామ్ " ఎన్ఱు మేదిసికోశముమ్ చూలికాశబ్దత్తై గజకణణ మూలపర్యాయమాక చ్చొల్లిన్ఱుమున్ఱు; " విహరతు మయి రజ్జీ ణశ్చులికాభ్రమరక " ఇత్యాది [శ్రీరజ్గరాజస్తవమ్. ౧-౯౩.]

శ్లోకత్తిలే భట్టర్ చూలికాశబ్దత్తై కేశపాశబద్ధ సన్నివేశవిశేష
పర్యాయమాక ప్రయోగిత్తతుముల్లు, ఇగ్నే చూడాపర్యాయమ్.
చూడాశబ్దనానుమ్ లక్షణయా అగ్రభాగవాదియామత్తనై. చూలి
కాయాం మణిః - చూలికామణిః; సహస్రం మరీచయో యస్య
సః చూలికామణి కేవ సహస్రమరీచిః, తస్య “హస్తిభూషణ!” =
హస్తిశబ్దమ్ నామైకేదేగ్రహణమాయ్ హస్తిగిరివాదియాకితతు;
హస్తిసో భూషణమ్; తస్య సమ్బుద్ధిః. హస్తిసం భూషయతీతివా
భవతు.

[ఉదయాద్రిః] ఉద్యన్తి గ్రహ అస్తాదిత్యుదయః; సచాసౌ
అద్రిః “ఉదయాయ అద్రిః - ఉదయాద్రిః” ఎన్బారుముళర్;
సమానాధికరణసమాసమే శితిక్కుమ్, “ఉదయః పూర్వపర్వ
తః” ఎన్బానితే అమరిసింహా

ఆక ఇన్ద్రశ్లోకత్తాలే శొల్లిన్ద్రాయ్ త్తతు;—పేరుభాశను
డైయ తిరువభిషేకమ్ “ఇవనే సవల్కైకనాధిక” ఎన్నుమిడత్తై
విశ్శచ్చెయ్యవన్ద్రాయ్ వీటుపెన్ద్రబీరానిన్ద్ర తెన్బతుమ్, అతుతాన్
తేజఃపుణ్ణవిన్ద్రాన్ద్రశ్శాలే ఒరుపవల్తత్తో డొప్పచ్చొల్లప్పొరుమ
తాయ్, శిఖారత్నమ్ * ఉదయపరుప్పత్తిన్నేల్ విరియుమ్ కతిరే
పోన్ద్రతాయ్ విశ్శున్ద్ర తెన్బతుమ్. ౨౧.

శ్లో॥ ఉద్ధరత్యుపరి భక్తజనానితి

ఉధ్వతాశ్రయణనూచితశక్తిమ్ ।

ఉధ్వపుణ్ణశ్రీతిలకం బహుమానాత్

కిం విభషిక వరద! స్వలలాటే ॥

పదపురై.

హే వరద ! = వరదనే !

(అయం ఊర్ధ్వః) “ఇంద్ర ఊర్ధ్వపుణ్ణి”
(పుణ్ణితిలకః) తిలకమానతు

భక్తజనాన్ = భగవద్భక్తౌ కర్తై
ఉపరి ఉద్ధరతి = ఊర్ధ్వగతియై అడైవి
క్రిస్తతు”

ఇతి = ఎఱు

ఊర్ధ్వతాత్రయణః ఊర్ధ్వకార విశి
నూచితశక్తిమ్ ప్రిమామయిత్వై

యినా ర్ నూచిష్టిక్కు-పట్ట

శక్తియైయుడైయ

ఊర్ధ్వపుణ్ణితిలకమ్ = ఊర్ధ్వపుణ్ణి తిల
కతై

స్వలలాశే = తేకా తిరునాల్ గోయితే

బహుమానా త్కిం (‘సమ్ అడియారు
విభషికా ? కస్తతు’ ఎన్దిల)

ప్రితివిశేషత్రాయే

ధరియానిష్ఠాయ ?

[ఉద్ధరతీత్యాది.] భట్టర్ శ్రీరజరాజ స్తవ త్రిలే అగ్రుకియమణ
వాళనుడైయ వడివల్లికిలే ఈశుడడత్తొడజుమళవిత్, “ఏక్తై కస్మిన్
పరమవయవేఽనస్తసాంద్ర్యమగ్నం సవణాద్రక్ష్యే కథమితి ముధా
మామధా మస్తచక్షుః! త్యాం సాభ్రాత్రవృత్తికరకరం రజరాజా
జ్గకానాం తల్లావణ్యం పరిణమయితా విశ్వపారీణవృత్తి.” ఎఱు -
తమ్మడైయ తిరుక్కుణ్ణై నోక్కి “ఓ! అటివిలియాన కణ్ణే! అగ్రుకియ
మణవాళనుడైయ ఒవ్వురు అవయవస్తన్నిలుమే అళవన్ద్రసాన్ద
ర్యత్తిలే ఆగ్రుజ్గాల్ పట్టుక్కిడన్దు అవయవాన్దరత్తిలే వుక నమ్మియిల్లా
మైయాలే సవాణవయవజ్గళైయుమ్ ఎజ్జనే అనుభవిక్కువల్లై నెఱ్ఱు నీ
తడుమాతాతేకోళ్; అగ్రుకియమణవాళనుడైయ సవాణజ్గవ్యాపి
యూన లావణ్యమానతు ఉనై క్రమేణ ఒవ్వురు అవయవత్తి
లుమ్ కొడుపోయ్చేర్త్తు పూణాపారణై ప్పణ్ణివైక్కు క్కుడవతు
కాణ్” ఎఱు అరుళిచ్చెయ్త్తు, లావణ్యమానతు ఒరు అవయవ
త్తిరన్దియుమ్ మన్ద్రోరవయవత్తిల్ పేరిక్కు అవ్వభీయాలే సవాణ
వయవసాన్దర్యత్తైయుమ్ అనుభవిత్రాయ్నిస్తార్ అప్పైవాపతి
ఆహ్వానమ్ అడై నే ఒవ్వెరు అవయవజ్గళిలుమ్పుక్కు అనుభ
విక్కితార్.

కీర్తి, తిరువభిషేక త్రినమికిలే ఈమపట్టు అతుతన్ని లే కాల్
తాత్తన్దు అశనైవిట్టు ప్పేరమాట్టాతేనిట్టు, అత్తిరువభిషేక త్రి
ఒళియానతు ఉధవ్వుపుణ్ణితిలక త్తళపుమ్పొం వీళిల్లు ; వీళవే,
అత్తిలక త్తిలే కణ్ వైత్తు అనుభవిక్కితార్. పెరుమాళ్ళుగైయ తీరు
మేనియిలే ఓడుకిట లావణ్యమానతు అనుభవితాక్కళుక్కు క్కై
ప్పిడి కొడతాకిల్ ఓరో అవయవైకదేత త్తిలే అబ్బుచ్చిడ్కవేణ్ణ
మిత్తనైయితే, ఇవర్కళుడైయ భాగ్యత్తా లే లావణ్యమెట్టు ఒట్టు
ఉణ్ణాయ్త్తుప్పెరుమాళ్ళుక్కు.

“ఈన్దు అణిత్తాన నాకు, తక్కకన్దుక్కు ముతలిలే వాననై
యిల్లామైయా లే తానే తక్ములైయై అతివాయిలే కొడుక్కుమ్.
పిన్ను శువడణ్ణివాతే నాకు కాట్టుడైక్కొళ్ళిలుమ్ కన్దుతానే
మేల్విల్లుమితే అప్పడియే, కీర్తి పేగుళాళనడైయ తిరువభిషే
కమ్ తానేవన్దు తక్ ఒళియైవీళి వలిక్కి, అతిలే వాయ్వైత్తార్ ;
పిన్ను శువడణ్ణిరాకైయా లే తిలక త్తిలే తామే పోకవల్లారానార్”
ఎరు శానప్పిరాళ్ పణిక్కుమ్బడి.

“కీర్తి తిరువభిషేక త్తిలే పుణ్ణిచ్చిడ్క తిరువుళ్ళమ్ అశనై
విట్టు తిలక త్తిన్నేలే శేర్దనపడియెజ్జనే? “తోళ్ళకణ్ణార్ తోళ్ళే
కణ్ణార్, తొడుకట్టునులమన్న తోళ్ళకణ్ణార్ తాళ్ళకణ్ణార్, తడి
త్తైక్కణ్ణారుమిత్తే, వాళ్ళకొణ్ణకణ్ణార్ యారే వడివిన్దు ముడియక్క
ణ్ణార్?” (కమ్పరామాయణమ్) ఎన్దు - : నిన్దు వానిల్లానెళ్ళుతానుమ్
పిణి పుణ్ణుమ్బడియితే ఎమ్మెగుమానుడైయ దివ్యావయవజ్జళిరు
ప్పతు; ఓరవయవ వైవిట్టు న్దుగ్గోరవయవత్తుక్కు నెక్కిమ్బుడి
ఎజ్జనేయెన్నిల్ ;— తానణ్ణిన్దొక్కోల్ విషయత్తిక్ భాగ్యత్తైక్కు
క్కుత్తైయామ్. ఇజ్జుణ్ణైయనుభవన్దొక్కో న్దుప్రయత్ని పూవణ్ణమల్ల ,

ఆకైయాల్ భోగ్యతై అశప్రపట్టతుమస్తు; ఆశై తలైమడిస్తతుమస్తు;
కడలోతమ్కిళర్దు అలైక్కప్పక్కాల్ ఉళ్ళేకిడన్దొరు తురుమ్ము
కడలై అశవిట్టలవే కరైయిలేయేలువతు , ఒరుత్తిరై ఒరుత్తిరైయిలే
యేలు వీశ, అన్వభియాలే కరైయేలునుత్తనైయితే ; అజ్జనమాక
క్కొళ్ళాయ్ " ఎన్దు జీయర్ అరుళిచ్చెయ్యమ్మడి.

[ఉద్ధరణీయాది] “ స్నానం దానం జపోహోమః స్వాధ్యాయః పితృతరణమ్ । భస్తీభవతి తత్సర్వమూర్ధ్వ పుణ్డ్రావిసాకృతమ్ ” ఎన్దు - ఊధ్వపుణ్డ్రాధారణమిన్దియిలే అనుష్ఠిక్కప్పడు కిట స్నానసన్ధ్యావందనాది నిత్యనైమిత్తిక కర్మజ్ఞల్ భస్మాహుతిపోలే విధలమాయెట్టియమెచ్చు శాస్త్రమ్ శొల్లుకైయాల్, కర్మవశ్యరాన చేతనవగజ్జకుక్కుత్తాక కర్మాజ్ఞమాక ఊధ్వపుణ్డ్రాధారణమ్ విధితఃప్రాప్తమ్ ; కేవలమ్ కర్మనాక్షియాన ఎమ్మెరుమాక నిత్యనైమిత్తికాదికర్మమొస్తుమ్ శెయ్యక్కడవనల్లనే, అవనుక్కు ఊధ్వపుణ్డ్రాధారణ మావశ్యకమన్దితే ; ఆయిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ ఊధ్వపుణ్డ్రాతిలకమ్ ధరిత్తుక్కొణ్డెరుప్పగలుగు ఒరుహేతుశొల్ల వేలుమే, తిరునెన్ద్రీక్కు అలజ్కారాధకమాక చ్చాత్తిక్కొణ్డెరా నిన్దానెన్దు శొల్లువతిత్కొట్టిలుమ్ స్వాదుతమమానతొరు హేతు అరుళిచ్చెయ్యమ్మడిక్కిడాయితే ఆహ్వానుడైయ నావీలుతానిరుప్పతు. అన్దహేతుత్తనైయుమ్ నేర్కొడునేరే శొల్లమాట్టాతే ప్రశ్నప్రక్రియైయాలే వెళియిడుకితారాయ్ చెల్లుకిటతు.

పుణ్డ్రాతిలకమ్ ఊధ్వకారవిశిష్టమా యిరుక్కుమతు ఒరు అధవి శేషత్తుక్కు నూచకమాయురానిన్దు తెన్దితార్ పూర్వాధకత్తాలే ; “ ఊధ్వగతిప్రాపకం పుణ్డ్రమ్ - ఊధ్వపుణ్డ్రమ్ ” ఎన్దు జ్జనే శాకపాథివ సమానమ్పోల్ తిరువుళ్ళన్బున్ద్రీ అరుళిచ్చెయ్

కితార్ - [ఉద్ధరతీత్యా '] ఇజ్జేశీతితు క్షిప్రాస్వయమ్ సహ్యమ్ ;
 “ఉద్ధరత్యుపరి భక్తజనానితి” ఎన్నతఱ్ఱు, మేనపదత్తి ఏక దేశ
 త్తిలే అస్వయమ్కొళ్ళవేణుమ్. అతావతు - “ఉధక్వతాశ్రయ
 జేన, ‘భక్తజనా ఉపరి ఉద్ధరతీ’ తి శక్తిం నూచయన్తమ్” ఎన్తి
 జనే బోధమాకక్కడవతు ఇన్దబోధమ్ శబ్దతః స్వరసమార ప్రతిప
 న్నమాకా తొడ్డినాలున్, శీతితు నల్నిన్దాకిలుమ్ కొళ్ళక్కడవతు
 ఉధక్వతాశ్రయజేన నూచితా - ఉధక్వతా శ్రయణనూచితా ;
 తాదృశీ శక్తిః యేనసః=ఎన్నుమ్మోతు ఇన్ద విగ్రహవాక్యత్తిలుళ్ళు
 శక్తిశబ్దత్తుక్కు విశేషణతయా “ఉద్ధరత్యుపరిభక్తజనానితి” ఎన్తి
 అవతు అనుసన్ధేయమ్. శక్తియావతు - “ఏతత్పదజన్యబోధవిషయః
 అయమధికః” ఎన్నతాన ఈశ్వరేచ్చె; “వాచ్యంతి వాచకభాసః”
 ఎన్నపుమామ్ ఉధక్వపుణ్ణిమెన్తాల్ ఉధక్వగతియై అడై విక్రవల్ల
 పుణ్ణిమ్ ఎన్తు అధర్మ-ఎన్నతుతా ఇజ్జే శక్తియాకితతు; ఇన్ద
 శక్తియై నామ్ ఎజ్జనే తెరిన్దుకొళ్ళుకితోమెన్తాల్; ఇన్దపుణ్ణితిలకమ్
 ఉధాక్వకారవిశిష్టమా యిరానిన్దమైకొణ్ణు అఱికితోమెన్తితార్

ఇప్పడిప్పట్ట ఉధక్వపుణ్ణితిలకత్తై, [వరద! స్వలలాటే బిభ
 షి.] పేరరుళాళనే! ఉత్తిరునెన్ద్రీయిలుమ్ శాత్తిక్కొణ్ణిరా
 నిన్తాయ్ ఇతు [బహుమానాత్కిమ్?] ఇన్ద ఉధక్వపుణ్ణిధారణ
 త్తాల్ ఉనక్కువగునతొరుఫలవ్వులయై ఇతుతా ఉనక్కు అక
 రణే ప్రత్యవాయానహమునున్తు; కైజ్జర్యరూపేణ కర్తవ్యము
 నున్తు, శబ్దశక్తియై వినుశిక్కుమిడత్తిల్ ఉనక్కితు ప్రాప్తము
 నున్తు, ఆయిరుక్కచ్చెయ్ తేయమ్ ఇతనై నీధరిప్పతు - “అడియా
 రుకన్దతు ఏతాకిలుమామ్; అతువే నమక్కు ఉపాదేయమ్ - అభి
 నన్దనీయమ్”=ఎన్నుమ్ నీరుపుళ్ళుత్తాలేయో? ఎన్తితార్.

“నను - భగవదచావతారేషు దీపశిఖాకారోధ్వ పుణ్ణి
స్య దశకనాత్ ‘యచ్ఛీలస్సామీ తచ్ఛీలో దానః’ ఇతి
న్యాయేన భాగవతైరపి తత్తైవానుషేయమితిచేన్న;
వచనవిరోధే న్యాయన్యాయనవతారాత్. అన్యథా భగవ
దనుష్ఠిత గోపకన్యోన్మాదన స్వకులవినాశన బుద్ధసమయ
ప్రవర్తనాదేరపి ప్రసక్తాత్. అతో న స్వామిక్మతం సవం
భృత్యేనాప్యచరణీయమ్. లోకేచైతదేవం ద్రష్టవ్యమ్”

ఎన్నిరుక్ముమ్ శ్రీనూక్తియాల్, నామెల్లామ్ ధరిక్ముమ్ ఊధ్వ
పుణ్ణిత్రి ఆకారనన్ని వేశ త్తిట్టాట్టిల్ అచావతార త్తి లెమ్మెరు
మాణ శాత్తిక్కుఘ్కుకిఱ ఊధ్వపుణ్ణిత్రి నాకామ్ విజాతీయ
మెచ్చ విభజ్కుకిఱపడియాల్ “బహుమానాస్కిం బిభక్షి వరద!
స్వలలాట” ఎన్నిఱవితు శేరుమ్మడియెన్? ఆశ్రితరుడైయ పుణ్ణి
కారముమ్ ఎమ్మెరుమానుడైయ పుణ్ణికారముమ్ ఒత్తిరుద్దాలన్తో
“బహుమానాత్కిమ్?” ఎన్దు కేట్కువడుక్కుమ్ - ఎన్నిజ్జనే ఒగు
విచికితై సఱిఱక్కుళ్ళాడుమ్, పుణ్ణిత్రి ఊధ్వతాకార త్తిల్ వైజా
త్యమిల్లామైయాల్ అతుక్కుణ్ణ ఇజ్జనే అరుళిచ్చెయ్యప్పట్ట తెన్దుణర్క.
ఇవ్విషయమ్ బుద్ధియిల్ ఏఱువతత్తాక వాయ్త్తు పూవాధమ్

ఇన్నముమ్, భగవదచావతారజ్గళిల్ దీపశిఖాకారమాన
ఊధ్వపుణ్ణిమ్ శాత్తప్పకువతాక దేశికనరుచ్చెయ్తిరుప్పతు ఉత్ప
వమూర్తి విషయమత్తినై పోక్కి మూలమూర్తి విషయమల్లవెచ్చు
ఎణ్ణువారిడరైక్కళై వాన్బిళ్ళై పణిక్కుచ్చుడి. ఇతువుమ్ పొరున్దు
మాయ్త్తు. సచ్చరితరత్తైయిల్ కీర్తెడు త్త ప్రకరణ త్తిల్ తానే—

“నచ దీపశిఖాకారమేవాచావతారే ఘాధ్వపుణ్ణిం
కువీతేతి విధిరస్తి; యేన సంస్థానాస్తరాణి పరిత్యజ్యేరన్.

.....కిచ్చి అలజ్కరణరూపతయాహి భగవత స్తద్ధారణమ్ తత్ర శోభైవ ప్రధానభూతేతి యథా శోభాభిమానస్తతైవ కువళస్తీతి కిం విరుధ్యతే? ”

ఎవ్వరుభిచ్చయితిరుప్పతుమ్ అనుసన్ధేయమ్

అచాణవతార మూలమూర్తికళిల్ ఎగ్గమ్ అస్మదాదికభుక్కుప్పోలవే ఊధ్వపుణ్ణిధారిణమ్ కాణానిష్ఠోమ్. ఇతిల్ శాస్త్రవిరోధమావతు యుక్తివిరోధమావతు ఒన్ఱుమ్ శజ్జీక్కులూకాతు; తిరునాన్దీక్కు శోభామాత్రఫలకమాక చ్చాత్తువతాతలూల్ అన్దభోగ్యతైయిల్ ఈసుపడుమి తనైయే అద్రికితు ఎన్ఱు దేశిక తిరువుళ్ళమ్

‘అశ్రితగుకన్దతు నమక్కు ఉకప్పిరుత్తనై’ యెన్ఱు పేరురుళాళి తిరువుళ్ళమ్బున్దీయిరానిన్ఱ్ఱాప్పోలుమ్ - ఎన్ఱు ఒరుచమత్తారమాక ఆర్ద్రవానరుభిచ్చయిఃఱపడి.

ఇప్పోతు ఒరునూన్దీన్ఱాక అచాణవతారత్తిలుమ్ శిలదివ్యదేశజ్జళిల్ శూపాణద్యాకారమాన ఊధ్వపుణ్ణిసన్నివేశమ్ వన్దపుకున్దాలుమ్ “కిం కిం సకల్పయతి హస్త! కలిః కరోరః!” ఎన్ఱిరుప్పార్క్కు విస్మయబీజమొన్ఱుమిన్ఱై. కాలదేశనైగుణ్యాధీనమాక నికల్లుమ్ వైకరీత్యజ్జల్ శాస్త్రాధ్వజభాకున్జ్గిల్ ‘ప్రమాతాక్కుళున్దైయ బుద్ధివిపర్యాసత్తాలే ప్రమాణజ్జభుక్కు స్వరూపవైవ రీత్యమ్ సరుమడత్తు ప్రమేయన్దనక్కుమ్. అతు విళైవతు విస్మయనీయమల్లవే. ఆలమ్. అన్యత్ర విస్తరః.

“ప్రాదయం ప్రసాదయతి రజ్జపతే మధురోధ్వపుణ్ణి తిలకం లలితమ్ ” (శ్రీరజ్గరాజస్తవమ్.) ఇత్యాది శ్లోకజ్జళిల్ తిలకశబ్దతై నపుసకలిజ్జమాక క్కణ్ణవర్కళి శిలర్ తదేకలిజ్జమాక

భ్రమిత్తు “ఉత్థానాశ్రయణ సూచితశక్తి” వస్తు (పాదాస్త మకా
 వత్తైథ్యైత్తు) ఇకారాస్తమోక పేతిక్కవేణమెత్తు తిరుత్తువర్కళి ;
 ఇతు “తమాలవత్ర తేటక చిత్రకాణి విశేషకమ్ 1 ద్వితీయం చ
 తురీయం చ సస్త్రియామ్.” ఎత్తు అమరకోశజై అటోయూతారు
 శ్లోధూత్తిత్తమాత్తలాల్ అనాదరణీయమ్. తిలక శబ్దమ్ పున్నపుం
 సకమ్

కణికా తవ కణిత ! కిమేమా
 కణాభూషణముతానవిభూమా
 అంసలమ్బ్యళకభూషణమాహా
 మాస్తస్త్వ మమవాష్టకర్మ

హే కణిక ! = కిమేన్తిరి వాధనే !	అహా = అజ్ఞానస్త్రి
తవ = తన్నుడైయ	అంసలమ్బు) తిలకకోకళిల్ అలె
ఏమ = ఇంద్ర	అతకభూషణమ్) యానిష్టశ్చ తిరుక్కు
కణికా = కణిభూషణమకవతు	భుల్కళిక్కు అలజ్కరణా?
కణాభూషణం కిమ్ = తిరుచ్చెవికళిక్కు	వా = అజ్ఞానమన్తి
అలజ్కరమా?	మేమ = అడియునుడైయ
ఉత = అల్లుడు	మానస్య హృదయ శ్రిత్యు
అంసవిభూష = తిలకకోకళిక్కు అల	పేకర్మ అలజ్కరమా?
జ్కారమా ?	

[కణికేత్యాది.] తిరు నెన్ద్రియల్. ఉవ్యధక్వప్రణ్ణితీల
 కత్తిసయికు తిరుచ్చెవికళిల్ మకరక్కుడైశళిసయికోలే కొణ్ణుముట్ట,
 అతస్తే అనుభవత్తు అశేమతుడైన్దు మక్కిన్ కితారాయ్చెల్లుకితతు.
 అహ్ వార్ కిరొలియళమేయిల్ “పారు శెన్ది వ్వులకమ్ పడై
 ర్తవక్ పుకర్మ మేల్ మరుళిల్ పేళాకురుకూర్ పేళాశడకోళా” ఎత్తు

ఎవ్వెరుమారుడైయ కల్యాణగుణవిషయమాక తమక్కు అజ్ఞాన మెత్తుమిల్లామైయై సువ్యక్తమాక అరుళెచ్చెయ్తునైత్తుమ్, అద గుణాధికవిషయస్థస్థిల్ ఓరజ్ఞాన మనువర్తిక్కిఱపడియై అడుత్త పాటిల్ అరుళిచ్చెయ్తార్, “ముడిచ్చోతియాయనతు ముకచ్చోతి మలర్దతువో? అడిచ్చోతి నీనిస్ట తామరైయా యలర్దతువో? నిక్పై మ్మొట్టడిచ్చోతి కలదతువో?” ఎన్ఱు - తమక్కు శిలసంశయజ్ఞల్ నర్తిక్కిఱపడియై అరుళిచ్చెయ్తారితే సంశయ మాకిటతు అజ్ఞానమోమెన్నిల్, జ్ఞానత్తిక్ అత్తనైదునదయమెన్న, “ఫాణవాణ పురుషోవా?” ఎన్ఱిఱడియే గ్రాహ్యవస్తువై ఇన్న శెన్ఱు నిశ్చయిక్కుమాటాత సాశయమెన్న, రజ్జశుక్త్యాదివిషయ సవకరూప్యాదిబుద్ధిపోలే అతస్మిన్ స్తద్బుద్ధియాకిట విపర్యయమెన్న, పూనాచుభూత విషయమాయ్ అనుభవసంగస్కాజ మాత్రమాన జ్ఞాన త్రినుడైయ అభావమాన విస్మృతియెన్న - ఆకవిన్ద చతుర్విధ సజ్జోచావస్థైకభుమ్ అజ్ఞానపర్యాయమానుత్తనైయితే. ఒరువస్తువై ఉళ్ళపడి అతియాతవళవిల్, అడియోగు అతియాయైయమ్, సంశ యాత్తానాయ్నిచ్చుతుమ్, విపర్యస్తమాక అతివతుమ్, మున్నోరు కాల్ అతినిరున్ద ఇన్ఱుమఱను తికై ప్పతుమెల్లామ్ తుల్యయోగత్తేను మాయైయాల్ అజ్ఞానమెన్ఱిటతు. ఇప్పడిప్పట్ల సంశయరూమాన అజ్ఞానమాయ్త్తు * మయర్వఱమతినల మరుళ ప్పెన్ఱ్ఱ అథ్ వార్ క్కు + ముడిచ్చోతియిల్ నికల్దతు ఇన్ద అజ్ఞానమ్ సవజ్ఞత్వ త్తోడు విరోధియాతోవెన్నిల్; విరోధియాతు. కర్నవిబద్ధనమాక నమ్బొల్వార్క్కు ప్పిఱక్కుమ్ అజ్ఞానశ్చై అథ్ వార్క్కు ఎమ్బురు మాన్ అఱుత్తుత్తనరుళినా నత్తనైపోక్కి, విషయవైలక్షణ్యాధీన మాయ్పరుమ్ అజ్ఞానశ్చై అఱుత్తుక్కుడుక్కు అనన్ఱానుమ్ అశక్త

నితే. నిత్యనూరిక భుక్కుముశ్శుతోరు సంశయమాయ్ త్రితు. స్వరూపానుబద్ధియాకై యాలే స్వరూపముశ్శుతనైయుమ్ నిష్పితోష్టితే ఇతు తాన్.

ఇప్పడితానే, సవజ్జరాన ఆహ్ వానుక్కుమ్ ఒరు అజ్ఞానముణ్ణాయ్త్తు ప్పేరరుళాళనడైయ కణాభరణవిషయత్తిలే. అన్దసంశయత్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్కితార్ - * అయర్వలు మమరర్కళభిపతియాకై యాలే అటుత్తుక్కుడుప్పానెన్నుమ్ న్నైయాలే.

సంశయప్రకారన్దానేతెన్నిల్ ; [హే కరీశ! తన ఏమా కణికా కా కిం కణభూషణమ్ ? ఉత అంసవిభూషా ? ఆచణ్, అంసల మ్బ్యలకభూషణమ్ ? (అథవా) మను మానసస్య పరికర్మ వా ?] ఎన్దు కోటిచతుష్టయావగాహియాన సంశయమ్ తమక్కు వర్తిక్కిఱపడియై అరుళిచ్చెయ్కితార్.

[కణికా కణభూషణం కిమ్ ?.] “కష్టావేధవ్యధా, కష్టో నిత్యముద్వహానక్లమః । శ్రవణానామ్, అలజ్కారః కపోలస్యతు కుణ్డలమ్.” ఎన్టా మురారి ; అతావతు - కుణ్డలత్తాల్ కాతుక్కు ఒరుశోభైయుమ్మిల్లై కుణ్డలధారణత్తుక్కుక త్తాన్ కుత్తప్పడుకిఱదుఃఖముమ్, నిత్యమ్ అన్దకుణ్డలజ్గళై శుమన్దుకొణ్డపడుమ్ దుఃఖము మేయాయ్త్తు కాతుక్కు మికువతు, ఇతు ఇత్తనైకప్తమ్పడువతు, ఇన్ద కుణ్డలత్తాల్ అల్లికుపెటువతు కపోలమాయ్త్తు ఎన్టాన్ వస్తుస్థితి ఇతువేయితే. ఆనాల్ ఇన్ద ఉలకత్తార్పడి పేరరుళాళపక్కులిలే ఒవ్వాతు. “పైవిడప్పమ్మణైయాన్ తిరుక్కుణ్డలక్కాతుకళే” ఎన్నుమ్మడి కుణ్డలముమ్కాతుమాన శేర్ త్రియల్లికు అన్యాదృశ మాయిరుప్పతాల్, ఇన్ద * మిన్ను మణిమకరకుణ్డలజ్గళే తిరుచ్చెవిక భుక్కుత్తాన్ అలజ్కారమో ? ఎన్ఱిత్తార్.

[ఉత అంసవిభూషా?] “ఆయత్కణా వాళపరికర్మసదం
నమ్” ఎన్ను మ్మడి తిరుచ్చెవికళ తిరుత్తోళళవుమ్ తిళితళేస్తు తోక్టా
నిన్టమైయాల్ ఇన్ట మణిముకిరకుణ్డలక్కళాలే తిరుత్తోళకళో వీఱు
పెయ్ మువిళజువతినాల్ ఇన్టై తిరుత్తోళకళుక్కుత్తాల్ అలక్కా
రమో? ఎన్గిత్తార్. “ఉదగ్రపీనాంన విలమ్మికుణ్డల” ఎన్టై తిరుక్కు
ణ్డలముమ్ తిరుత్తోళుమాన శేర్ త్రియ్యుకై ఆళవన్దారుమ్ అనుధ
విత్రారిజే

[ఆహూ అంసలమ్బులకభూషణమ్?] “మొయ్యునీళో
కుమ్మల్ తామ్మన్ద శోళకళుమ్” ఎన్టై, “ఇళివణ్డెజుమ్ కలన్దాటోప్పల్
కమ్మన్ద పూజుమ్మల్ కళ తడన్దోళోమేల్ మిళిరనిన్ట విళైయాడ ”
ఎన్టై “మైవణ్ణనఱుజుజ్జిక్కుమ్మల్ పిత్తామ్మ ” ఎన్టై “శొల్లుకిఱ
పడియో తిరుత్తోళకళోమేలే ఉలావియలైయుమే తిరుక్కుమ్మల్ కళో;
“ కుమ్మల్ పిత్తామ్మ మకరమ్ శేర్ కుమ్మై ఇరువాడిలజ్జియాడ” ఎన్టై,
“అంసవిలమ్మికుణ్డలాంలకావలీబన్దర ” ఎన్టై - ఇత్తిరుమకర
కుమ్మై కళుక్కుమ్ తిరుక్కుమ్మల్ కళుక్కుమ్ ఒరు శేర్ త్రియ్యుకు
అనుసన్ధిత్తుప్పోరునత్తుణ్డే, అత్తై అనుసన్ధిత్తు, ఇక్కుణ్డలక్కళో తిరు
త్తోళోళిళే అలైయానిన్టళ్ళ కుమ్మల్ కళుక్కుత్తాల్ అలక్కారమో?
ఎన్గిత్తార్. మాన్నే లలాటపర్య న్దమాయ్, పిన్నే అంసావలమ్మియా
యితే తిరుక్కుమ్మలిరుప్పత్తు. తిరుమకరకుమ్మైకళో తిరుక్కు మ్మలుక్కు
ఆభరణమాయరుక్కిఱతో? తిరుక్కుమ్మల్ తాల్ తిరుమకరకుమ్మై
కళుక్కు ఆభరణమాయరుక్కిఱతో? ఎన్టై తెరియాతపడియాన
పరభాగంసముణ్డే అలకావో మకరకుణ్డలక్కళుక్కు.

[మానసస్య మమవా పరికర్మ?] తిరుచ్చెవికళుమ్ తిరుక్కు
ణ్డలక్కళుమాన శేర్ త్రియ్యుకై యుమ్, తిరుత్తోళకళుమ్ తిరుక్కుణ్డల

జగభూమాన శేర్ త్రియభుక్త యుమ్, తిరుక్కుళై కళుమ్ తిరుక్కుళై
లజగభూమాన శేర్ త్రియభుక్త యుమ్ అనుభవీక విరుచ్చిరురుక్కు-
మడియేనుడైయ మనస్సుక్కుత్తై ఇతు అలక్కాంమో ?
ఎన్ఱితార్.

ఒరుకోడై తిరునాళిలే తిరుముద్రై వెళియిల్ జీయర్ ఇన్ద్ర
శ్లోక తై ఉపన్యసి తరుళానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే - “కీర్తే : సిలమేఘనిభమె
స్తుమ్, అజ్జన పుజ్జశ్యామకు న్తళమెస్తుమ్ వాయ్ వెరువిప్పోన్దారా
త్తై యాలే తదేక భావనాప్రకరణమాయ్ ” ఎజ్జనేయోవనై ఎమిర్
కాళెన్ఱిఱ తిరువాయ్ మొట్టియిఱ్ఱడియ్ “ఎన్నెజ్జమ్ నిత్తెన్దనవే”
“నెన్ఱుళుమ్ నీఱ్ఱావే” “నిత్తెన్దెన్నుళ్ళే నిన్ఱొట్టిన్దాన్” “ఎన్నెజ్జమ్
కళియోనే” ఎన్ఱాత్పోలే ఆద్ర్ వానుడైయ శిన్దెయడగ్గలుమ్ మేఘ
రాశియుమ్ అజ్జనపుజ్జముమాయ్ ఇరుణ్ణుకిడన్దతు ; అన్దెరుట్టియాలే
కణ్ణళిరుణ్ణ మున్నడిఱ్ఱోద్రై తే త్రిత్తెన్దెరుక్క, అన్దెన్దెయిలే ఇరణ్ణు
చన్ద్రనుదిత్తాత్పోలే తిరుమకంక్కుళైకళి వీళివిల్లిట్టు విళగ్గిన్ద్రై ;
తిరునడి పిరాట్టియైత్తేకుకిఱదన్దెయిలే చన్ద్రోదయముతవినాత్పోలే
యాయ్త్తు. ఇప్పడి ఇరుళి పుక్కవిడమెజ్జుమ్ ఇన్ద మశిమకంక్కుళల
ప్రకాశమేయాయ్ “పేర్క్కనుమ్ పేగావేయెన్నుమ్మడి హృద
యైత్తై విళాక్కొలై కొణ్ణిరున్దమైయాలే ‘మానసస్య ముగవా పరి
కంఠి’ ఎన్ను వేణ్ణిన్ద్రై” ఎన్దరుళిచ్చెయ్తార్.

అన్దే ఇతుతనై కేట్టిరున్దారొరువర్ - “ఇజ్జనే కోటిచళు
ప్రయావగాహియాన సంశయై నవకజ్జనన్నిధియిలే ఆద్ర్ వాన్
విణ్ణప్పమ్ శెయ్తారే ; సంశయ పరిహారమ్ పెన్ద్రైపడి తానుణ్ణో ?”
ఎన్ఱుకేల్క ;—

“అధికీతాక క్షేట్రిక్; అధ్వాక్ ముడిచ్చియా యెన్టు తొడజీ ‘తిరుమాలే’ కట్టరైయే’ ఎన్టు - ‘ఏవముథాపి నైవ యువ యోస్సవణ్ణతా హీయతే’ ఎన్నప్పట్ట నవణ్ణర్కళాన దివ్యదన్సు తికల్ ఇరువరుమ్ శేరివిరున్దు శాల విచారిన్తు ఇన్దసంశయత్తుక్కు ఒరుపోక్కడి అరుళిచ్చెయ్యవేఱుమ్’ ఎన్టు కేట్టార్, అవ్విరువరుమ్ అతులనక్కొరు మఱుమాన్ద్రుమ్ శొల్లమాట్టాతే వేటారు పరా క్కైక్కాట్టి మఱప్పిత్తార్కళి, ‘ఉపాలమ్భాయం భోః! శ్రయతి బత సావణ్ణయమి తే’ ఎన్టు సవణ్ణత్వత్తిర్ కొన్డై పెన్ద్రురుక్కుమ్ పేరుళాళనో పిన్నై ఉత్తమ్ శొల్లప్పోకితాన్; † తోళియ్కలై తుప్పక్కి మరుక్కిప్పిల్వై కాణుమ్ ‘తిన్ శక్రనిఱుఱుతోల్ ప్పడై యాయ్! ఉనక్కొన్టు ఉణర్త్తువణ్ణా’ ఎన్టు - ఇవర్కళిపాడే కునిన్దుకేబు అటిప్రపెఱునాన్ అవనాయిరుక్కు, ఇవర్కళిసంశ యత్తై అవణ్ తీర్తాన్దెక్కు ప్రసక్తియుణ్ణో? మేలమ్ ఇవరుడైయ ఇన్ద అజ్ఞానదాన్ పరిహరియోగ్యమునన్దు కాణుమ్. ‡ ఇన్దు అనుభ విక్కిప్పక్కవర్ ‘ఎన్దు మోరియల్వినరెన నినైవరియవర్’ ఎప్పర్; † నెఱునాళనుభవమ్ పణ్డిప్పోరునువర్ ‘పణ్డిన్దైక్కణ్డజివతు ఎవ్వు రిరి యామ్’ ఎన్నే పయిలానిత్పర్; స్వతస్సవణ్ణ నెన్దు పేర్ శుమప్పా నుమ్ “సోలజ్గ వేద యదివా నవేద” ఎన్నుమ్మడి “తనక్కుమ్ త్తత్తన్దు అటివరియానాయిరుక్కుమ్. ఆకవిప్పడి, ఇన్దనుభవిక్కి ప్ప

† “పారిజాతవిలపాన్” ఎన్నిఱ మేల్కొల్లకత్తిర్ నోక్కు.

‡ “ఎన్దు మోరియల్వినరెన నినైవరియర్” ఎన్నిఱ పాళురమ్ తిరువాయ్ మొదలై తొడక్కత్తిరుళ్ళతాన్దాయల్ “అనుభవిక్కి ప్పక్కవర్” ఎన్దు చాటాత్తి.

† “పణ్డిన్దై” ఇత్యాది పాళురమ్ పెరియతిరుమొలైయిల్ ఎట్టామ్మత్తిరుళ్ళమై ఆటిక.

క్కువరోను, చిరస్తనానుభవమ్ స్థామనర్కళోడు అసప్తన్నోడవాశి
యట ఇంద్ర అజ్ఞానమ్ సుప్రసిద్ధితివగాయక్కిదస్త్ర అడిగ్కట్టు పెట
మాటు కట్టికే" ఎవరుచిచ్చయతరుళినార్

ఇంద్ర శ్లోక త్తాత్ శోల్లిన్ద్రాయ త్తతెన్నెన్నిల్ ; ఇంద్రుకర
క్కుట్టకళానవై దేవరీరుడైయ తిరుచ్చెవీళుక్కుమ్, తిరుత్తోళక
ళుక్కుమ్, అవన్ద్రోలే అత్రైయమ్ తిరుక్కుట్టకళుక్కుమ్, ఇన్ద్రో
త్తయెల్లామ్ ఉగ్గుత్తు ఉల్లకుత్తైస్తరుకుమెన్నుడైయ హృదయత్తు
క్కుమ్ శోభావహమాయరానిష్టనవన్దితార్ - ఎన్ను శ్లోనిననా
త్తుప్పోరువర్కళే. పాదత్రయాధ్వైయమ్ పూవనవత్తోటియిలే
యాక్కిచరమచండాధ్వైసిద్ధాస్తమాక నివహిత్తుప్పోరువరామ్
పరస్తరుప్పెరుమాళే. అతాకిటతు - ఇంద్ర దివ్యగుణబలభాత్ ఉన్న
డైయ నిరుపాధిభోగ్యజ్ఞాన అవయవజ్ఞళిలే ఒస్తుక్కుమ్ అపూ
వనశోభై ప్పిళైయవేణ్డిళ్ ద్రియై, "కుట్టునుత్తేనర్ కుత్తొజ్జల్ కై
తొత్తు చ్చోతివెళ్ళత్తినుళ్ళే, ఎట్టునతోరురు ఎన్నెజ్జుళోఎట్టుమ్ ఆర్
క్కునుటివరితే" ఎన్నుమాపాళే - మయల్ కొణ్ణ ఇరుణ్ణుకిఱక్కు
మెన్నెజ్జుబుక్కుమ్ విళక్కిమ్ తిరువతేన్దితార్ ఎత్తనడి ఒచ్చిలుమ్
నిభంమిన్దికేక్కి నాలుప్రశ్నిజ్జుళుమ్ తుల్యమాయరుక్కు ఇజ్జనే
ఒరుత్తెయ్యాకి అటుతియిడుకైక్కు సియామక మేతెన్నిల్, మేల్
"భక్తానాం యద్యపుసి దహంమ్" ఎన్నుమ్ శ్లోక త్తిలే - భక్తర్
కళుడైయ హృదయపుణ్డిక మెన్న, అష్టదశపద్యానన మెన్న, వేదా
స్తమెన్న, స్వమాత్త వారుడైయ తిరుముడియెన్న, హస్త్యద్రిశిఖర
మెన్న ఆకియ ఇన్ద్రైస్తరుక్కుళ్ళే ["కియితిసుఖదం తేషు పాభాబ్జ
యోస్తే?"] పేరుళాళనే! దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైకళుక్కు
అన్యస్తసుభావహమాన అధికరణమ్ ఎతు? ఎత్తు అవిశేషే ప్రశ్న

మిరుద్దాలుమ్ “హస్తిగిరిశిఖరమేన అతిసుఖదమితి భావః తత్త్వైవ
యథామరారథం సకలనిమాశ్రయణ సౌకర్య, సకలఫలప్రదత్వ
సమ్భవాత్ ” ఎష్టాక్షితి. అవిష్కటకుశ్ల సయామకమ్ ఇబ్బ
“మొక్కు-మాయత్తు.

శిఱుపులియూర్ చ్చల శయన త్తిలే ఈశుపట్ట తిరుమళైయా
భ్రహ్మ, “శేయోజ్ఞుతేనో తిరుమాలిదమ్ శోలై మలై యుత్తైయమ్
మాయా! ఎక్కురై యాయ్ ఇతు, మత్తై సాన్నిరుళాదో? తియో
మ్ముకై మత్తైయోర్ శిఱుపులియూర్ చ్చల శయన త్తాయో? ఉన్
తడియోర్ మన త్తాయో? అతియేనే ” ఎన్ఱు - ‘మాయనే’ నీ నాన్ఱు
వేదజ్ఞలిలుముళ్ళాయో? శిఱుపులియూర్ చ్చల శయన త్తిలుళ్ళాయో?
అశ్రితర్ శ్చెయై హృదయ త్తిలేయుళ్ళాయో? అడియేన్ అఱికిటి
లేన్ ; ఎనక్కిత్తు తోయ వరుళిచ్చెయ్య వేణుమ్ ’ ఎన్ఱవిడత్తు -
“ఇత్తాల్ శొల్లిన్ఱాయ్త్తు - సాభరి సలవడిపుకొణ్ణాపప్పిలే ఇవోవ్వి
విడజ్ఞల్ శొఱుమ్ ఇని అన్వరుకిలై యెన్ను మ్మడి కుత్తైయఱ వర్తికి
అపడియై క్కొట్టిక్కొడుత్తాన్ ” ఎన్ఱు పెరియవాచ్చాన్ పిళ్ళై అరు
ళిచ్చెయ్ తిరుక్కుమ్ భావాధాన్ అడియైన్ఱి నాల్ నివాహాన్తర
ముమ్ నిలై సెఱుమాయ్త్తు. ఇరణ్ణుసడియాన నివాహాముమ్ ఉరి
యై తేయామ్.

[కణికా=] “కణికబలాత్కాశ్చన్ అలక్ష్మారే” ఇతి సూత్రాత్
కన్ఱప్రత్యయః. [అహా=] “అహా ఉతాహా కిముత వికల్పేకిం
కిమూతచ” శబ్దిప్రతిపత్తిః. ... (౨౭)

శ్లో॥ పారిజాతవిలపానభితో యా

పుష్పసమ్మదుదియాత్కరినాథ! ।

తాం విడమ్మయతి తావకబాహుషు

ఆతతా తు కటకాజ్జవలక్ష్మీః ॥

౨౮॥

పదవురై.

హే కరినాథ! = శ్రీహ స్త్యద్రినాథనే!

తావకబాహుషు = ఉనతుభుజజ్గళిల్

ఆతతా = పరమ్మియశ్చ

కటకాజ్జవలక్ష్మీన్దు = కైవలైయెన్న, తోళ్

ఎలైయెన్న ఇనల్ శ్రీక్

శోభైయోవెట్టార్,

పారిజాత విలపాన్

ఆభితః

యా పుష్పసమ్మత్

ఉదియాత్

కల్పస్సత్త్వ త్తిక్

కైశ్శక్తైచ్చుత్తీశీ

యాతొరు పుష్ప

శోభైయెట్టా

కుమో,

తామ్ = అనన్దశోభైయై

విడమ్మయతి = అనుకరియానిస్తతు.

[పారిజాతవిలపానిత్యాది.] తిరుక్కుణ్డలజ్గళిక్ అభ్రకు తిరుత్తో

ళణికళిక్ అభ్రకిలే కొణ్ణముట్ట, అరినై అనుధవిత్తు ఇనియరా క్కెత్తార్.

కీర్తీశ్లోక త్తిల్, కణికావిషయ త్తిలే తమక్కు నాన్దువకై యాన విచిక్తైక్కళిక్ విశేస్తపడియై ప్పేరుళాళత్తిగుముప్పే విణ్ణ ప్పమ్ శెయ్ తార్ ; అవన్ శ్రీమక్కు సమాధామ్ పెజువేణుమెన్దు శాలపుమ్ పారిత్తార్. అతుతాన్ పెన్ శ్రీలర్. సమ్మాన్ వార్ వణ్ణిన ప్రశ్నజ్గళుక్కుమ్ ఎమ్పెరుమాన్ ఒరుచుఱుమాన్ శొల్లిన్ శ్రీ లనే ఆన్ వార్ పెరియతిరునన్దాతియిలే మూన్దు ప్రశ్నజ్గళి వణ్ణినార్ —

౧. [“ నెటికాట్టి నీక్కుతియో? నిన్బార్ కరుమాముటి మేని కాట్టుతియో? మేనాళటియోమై ఎన్ శెయ్ వానెణ్ణినాయ్ కణ్ణనే! ఈతురైయాయ్ ”] ఉపాయాస్తరజ్జైక్కాట్టి ఆకన్ శ్రీప్పార్

క్రితాయో. ఉన్నుడైయ విలక్షణమాన తిరుమేనియై నీయేకాట్టి అనుభవిప్పిక్కితాయో? నెదునాళాక అజ్ఞనాయ్ పోర్పిరుకీట ఎన్నై ఎకశెయవతాక నిన్నెత్తాయ్? ఇన్నై అరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్ - ఎన్ఱు కేట్టార్. ఉత్తర మొన్ఱుమురై త్తిలక్

౨ [“ అరుకుమ్ శువసుమ్ శెరిన్ఱణరోమ్, అన్నే పెరుకుమ్ మిక ఇతువ్? పెశీర్. ”] ఉన్నుడైయ అరుకువరులల్ ఉన్నుడైయ శువడటిలల్ శెయ్యుతిరుక్క, ఉన్నళవిలే న్నేహమానతు మికవుమ్ పెరుకివారానిన్ఱుతు; ఇతుక్కడి అరుళిచ్చెయ్యవేణుమ్ - ఎన్ఱు మద్ర్ బొరుకేళ్ళికేట్టార్ ఇతుతనక్కు ముత్తరమురై త్తిలక్.

౩ [“ పువియుమిరువిశుమ్బుమ్ నిన్నకత్త, నీయెక్ శెవి యిక్ వట్టి పుకున్ఱెన్నుళ్ళాయ్, అవివిన్ఱి యాక్ పెరియక్ నీపెయై యెన్బత్తనై యారటివార్? ఊక్ పరుకు నేమియాయుళ్ళు. ”] ఉభయవిభూతియుమ్ ఉక్ సజ్కల్పత్తిలే కిడక్కిన్ఱన; ఏవమ్బూతనాననీ ఎన్నుడైయ శ్రోతేన్ఱ్రియద్వారా పుకున్ఱు విచ్చేదమిన్ఱిక్కే ఎక్ హృదయత్తిలే ప్రతిష్ఠితనాయిరానిన్ఱాయ్; ఇప్పడియానపిన్ఱు, విభూతియైయుడైయ నీ పెరియవనో? విభూతిమూనైయుక్కేయనాక్ పెరియవనో? నాననో పెరియవనాక వేణుమ్; బ్రహ్మమెన్ఱు నీ పేర్ శుమప్పతఱ్కు హేతుశొల్లాయ్-ఎన్ఱు కేట్టార్. అతుతనక్కుమ్ ప్రత్యుత్తరమ్ పేశీర్ త్తిలక్

౪. తిరువాయ్ మొట్టియిలే - [“ ఇన్నెన్నై పోరుళాక్కిత్తనై మెన్నుళ్ళవైత్తాన్, అన్నెన్నై ప్పటమోక్క ప్పణర్ త్త శెక్ శెయ్ వాక్? ”] ఇన్ఱు ఇప్పడి నిహేతుకమాక విషయాకరిత్తనీ అనాదికాలమ్ ఎన్నై ఉపేక్షిత్తిరున్ఱుతుక్కు హేతుశొల్లాయ్ - ఎన్ఱు మడిపిడిత్తుకేట్టార్ ఇప్పడి ఆద్ర్ వాక్ పలప్రశ్నజ్ఞాన్, ఎమ్మెరు

మాన్ బస్టుకుమ్ ఉత్తరమేశ్ ల్లమాట్టాతే నిలవైక్కిటి క్కవిత్తే తలైయిట్టనిఱ్ఱ, కల్యాణకాలజ్జళితే శడజ్జుకాట్టముపాధ్యాయర్ మన్త్రమ్ తోన్ద్రావిట్టాల్ కొట్టవొల్లి వాద్యఘోషతాలే అత్తై మత్తైత్తువిడుమాపోలే, తాన్ నిరుత్తరనానమై తోన్ద్రాతపడి మత్తైక్కైత్తాక “ శూన్య విశుమ్బళిముకిల్ తూరియముక్కిన ” “ కీరజ్జళి పాడినర్ కిన్నరర్ కరుడర్ కళ ” “ కాళజ్జళి నలమ్మరి కల న్దెజ్జుమిశై తనర్ ” “ వాళొణ్ కణ్ మడనైయర్ వాట్ తినర్ “ ణా డర్ న్దెజ్జుమ్ తో త్తిరమ్ శొల్లినర్ ” ఎన్నుమ్మడి - మేళునముద్రభేరి గీతకాహళ శంఖాఽఽశీస్తుతి కోలంహలజ్జళై చ్చెయ్ విత్తువాట్ న్ద పానవిత్తనై యితే.

“ మికుళానచ్చిఱుక్కువి ” ఎన్దుమ్ “ కణ్కిల్ కీర్తి వెళ్ళక్క తిర్ శానమూర్తియినాయ్ ” ఎన్దుమ్ జ్ఞానపామ్మ-ల్యమ్ ఎమ్మెరు మానుక్కు వొల్లపట్టతేయాకిలుమ్, “ పీతకవాడై ప్పిరానార్ పిర మకురువాకినన్దు ” ఎన్నిఱవడియే - ఆహ్ వార్ కళుమ్ ఆచార్యర్ కళు మనవరిత్తపిన్దు అవనుడై య జ్ఞానశక్త్యాదికళడై య ఇనర్ కళి పక్క లితే కుడికొణ్ణతాకై యాలే అవన్ అజ్ఞప్రాయనాయ్ యిరుక్కు మామ్. ఆకై యితే “ శొన్నాల్ విరోధమితు ఆకిలుమ్ శొల్లువన్ కే ణ్డినో ” ఎన్దు అజ్ఞరాన సంసారికళుక్కు ఉపదేశిత్రాప్పొలవే “ తిన్ శక్కర నిఱ్ఱుఱొల్ పడై యాయ్ ! ఉనిక్కున్దుణర్ త్తువన్ నాన్ ” ఎన్దు అవన్తనక్కు ముషదేశికవిధీన్దతు తిరుగుజ్జయాట్ వార్ తాముమ్ “ వెణ్ శజ్జ మొన్దైయకణ్ణ ! నిన్దనక్కుమ్ కుటిప్పాకిల్ సె కఱ్ఱులామ్ కవియిన్ పారుళ్ తానే ” ఎన్దు శితితుమ్ కూశామల్ ఎమ్మెరుమానై నోక్కి “ ఎనక్కు సె శివ్యనాక కైట్టినిన్దు ఎన్ పక్కలితే ఓతియుణరవ వైయో? ” ఎన్దై.

ఇప్పటిప్పట్ట ఎప్పుడుమాన్ జ్ఞానినామగ్రేసరరాన ఆధ్వాను
డైయ కణికాకావిషయక సంశయజ్ఞులై పరిహరిక్క ఎజ్జనే వల్లవ
నావాన్? లజ్జయాతే, నిరుత్తరనాయ్ కవిత్తలైయిట్టునిట్టునుమ్
మాట్టాతే నీ తోవైత్తిరుప్పవతు, మార్పై నెటిప్పతు, వీతకవాడై
యై ఉలఱువతు తిరుక్కుల్లైప్పేణువతాయ్ శిల శ్రీమద్గమ్భీర
చేస్తితజ్జలై పుణ్ణినాన్ ; (౧) “వారిరుక్కుములై మలర్ మడనైయైతై
మార్పిలే పెరియతోళిలే మయగ్గి ఇన్బుఱముయగ్గి ఎన్నెయుమ
ఱన్దు తన్నెయుమఱన్దతే” ఎన్నుమ్మిః బుద్ధిభంశజై విత్తైక్కవల్ల
దివ్యావయనజ్జళానాయ్ అనన్దబ్ధిలే కణ్ వైత్తు, కీర్తిపుణ్ణిన
ప్రశ్నజ్జళుక్కు ప్రత్యుత్తరప్రతీక్షైయై మఱన్దు, “ఇతొరు తోళు
కిరున్దపడియెన్” “ఇతొరు తోళన్వైత్తుకిరున్దపడియెన్”
ఎన్దు అనన్దబ్ధిలే ఊన్ది వఃకన్త్రొడబ్బుకితాన్.

[పారిజాతేత్యాది.] “హేముః ఖేదో నదాహేవ చ్ఛేదేన
కషణేననా । ఏతదేవ మహద్దుఃఖం యగ్గుజ్ఞానమతోలనమ్. ”
ఎన్టాన్ వణ్ణితరాజన్ :- స్వణజ్జై త్రీయిల్లిట్టుచ్చుకితోమ్, ఉళి
యైయిట్టు వెట్టుకితోమ్; ఉరైక్కల్లిలేయిట్టు క్కనక్కన్దురైక్కితోమ్;
ఇన్న మెత్తనై హింసైకళి శైయ్యునుమ్ అతు ఇతైయుమ్ వరున్దాతు,
ఒళి మికుతలుమ్ శైయ్యుమ్. ఆనాల్ అతఱ్కు ఒరుదుఃఖమ్మాత్తి
రమ్ శాలవుణ్డు, ‘క్షుద్రతమమానతొరు కున్దుమణియోడొక్క
నమ్మై నిఱుప్పతే’ ఎన్దు వరుత్తతాల్ మికవుమ్ కున్దిప్పొకాన్ది
తాయ్త్తు ఎన్టాన్ నిస్సమాభ్యధికమాన పారుళికళై క్షుద్రజ్జళాన
లాకకపదార్థజ్జళోడొక్క చ్చొల్లువతుతాన్ మెయ్యో పెరుమ్పట్టి
ప్పామిత్తనైయిత్తే.

[“ఒట్టురై తిప్పులకునై పుకట్ల వెల్లామ్ పెరుమ్బాలుమ్, ఒట్టురైయాయ్ పుట్టెన్దైకాట్టుమాల్ పరమ్మోతి.”] ప్రాకృతపదా ధాన్వైలక్షణ్యముమకూడ అతీయమాట్టాత ఇన్ద మాన్దర్కళ్, శాస్త్రైకసమధిగమ్యనాయ్ అన్దశాస్త్రజ్ఞళ్ తానుమ్ పుకట్లపపక్కా లుమ్ “యతో వాచో నివర్తన్తే” ఎన్నుమ్బడియాన పున్దై ఒరునికప్పవస్తుపూడాప్పిట్టు స్త్రోతమ్బుణ్ణుమత్తెల్లామ్ - విషయనైలక్షణ్యజ్ఞైస్సారాతే నెజ్జిల్ ఒట్టత్తై చ్చొల్లుమత్తనైయేయాయ్ పున్దైయైయేకాట్టానిన్దతు - ఎన్దరితే ఆర్థ్ వార్ తాముమ్.

“అబ్జపాణిపదమమ్బుజనేత్రమ్” ఎన్నిట ఇవ్వార్థ్ వానుమ్ శితితు ఆరాయ్న్దవాతే ‘ఎకశోన్నమానోమ్?’ ఎన్దు అనుశయిత్తు (౧) “అదీఘేనుప్రేమదుఘం త్తణోజ్జ్వలం సచోరమన్తఃకరణస్య పశ్యతామ్ | అనుబ్రమజ్జం ను కథం నిదశకనం ? పనాద్రినాధస్య విశాలయోదకృశోః.” ఎన్బర్. ఆనపిన్బు, తాకికమాన శిలపన్దు క్కల్తై భగవద్విషయత్తిలే దృష్టాస్తీకరిత్తు స్తుతిక్తైయెప్పతు పర్యాయతః దూషణమేయాన్ ఎన్దు అధ్యవసిత్తు, అపూషణమానతొరు ఉపనూనైత్తై స్వబుద్ధియాలే ఉత్ప్రేక్షిత్తు ఆత్మోద్ధాక్త వణిక్కితా రాయ్ చ్చెల్లుకీటతు అతాకిటతు అబూఘోపమై, ఇదుక్కు ఉదాహరణమ్—

“ఉభౌ యది ఘ్ర్యామ్ని పృథక్పతేతామ్

ఆకాశగక్తావయసః ప్రవాహశా |

తేనోపమియేత తమాలసీలమ్

ఆముక్తముక్తాలతమన్య వత్ః” ఇతి.

[మాఘకావ్యే - ౩.౮.]

ఇప్పుడి అభూతోప మైయిట్టు వణికప్పతనాల్ విశేవతే న్నెన్నిల్ ; వణినీయవస్తు నిస్సమాభ్యధికమెన్ను మతిశయమే యాయ్తు విశజునతు.

“పారిజాతే” త్యాది ప్రకృతశ్లోకమ్ అభూతోపమైయాయ్ చెల్లుకీటతెన్నుమిడమ్ పలరుడైయబుద్ధిక్కు స్థూలదృష్టియిలే గోచ రియాతాకిలుమ్ నుణ్ మతియోర్క్కు స్వరసప్రతీతమామితే “వ్యా ఖ్యాతావుమ్ ఇజ్జే స్థూలదృష్టియాకవే మేఱ్పుల్ మేయన్దొభిన్దొర్ కాణ్” ఎఱ్ఱ ఇనప్పిరాక పలకాలుమ్ పణిక్కేట్టిరుక్కై. భట్టర్ శ్రీరజరాజ స్తవత్తిలే, అబ్బుకియ మణవాళనుడైయ తిరుత్తోళికళి లుమ్, తిరుత్తోళ్ వల్లై ముతలియ అణికలన్గళిలుమ్ అభినివేళిత్తు అరుళి చెప్పయ్త

“కుసుమధరాలసా స్ఫటికవేదిశయకా విటపా

అమరతరోః పరం పణిహనత్పృథు శీ రజభుజః ।

బహుమణిముద్రికా కనకకంకణదోవలయైః

కిసలయి దోదన్వయం ఫణిని నిభరసుప్తమిమః.”

ఎన్నుమ్ శ్లోకమ్ ప్రాయేణ ఇన్ద్రశోకత్తుక్కు ప్రతిచ్ఛన్దమాక త్తోన్ది నాలుమ్, అతిత్కాట్టిర్ ఇన్ద్రశోక త్రినధ్దమ్ విలక్షణవైఖరియాయి రుక్కు మెన్నుమిడమ్ శబ్దసన్దర్భత్తిలే తెలియక్కడవతామ్. ఇతు తన్నై ఊన్ది ఉణర్క “కుసుమధరాలసా అమరతరోవిటపా” ఎన్టాయ్త్తు అజ్గేయుళ్ళతు ; “పారిజాతవిటపానభివోయా పుష్ప నప్పుదుదియాత్” ఎఱ్ఱ కిడక్కిటతు ఇజ్జే. కల్పకతరువిన్ పణైక భుక్కు (సామాన్యతః) కుసుమధరాలసత్వమ్ [అతావతు ~ పుష్ప జ్జిల్ నిత్తొచిడక్కై] అభూతపూర్వమల్ల ; సహజధర్మమేయామ్.

శీ రజభుజః=రజం భుజక్తి “ రక్షతీతి రజభుక్, తస్య, శ్రీరజ్జ వాధస్యేత్యధాః.

అంద పక్షైకళై చ్చుద్రీ (అందక్కిళైకళితేయే) పుష్పజల్ అలర్దిరు
 త్తైయెన్నతు అసమ్భావిరమితే. కిళైకళితే శితితుశితితాకచ్చిల
 కొమ్మకళి ఉణ్ణాకి, అవై క్రమేణ పల్లవితమాయ్ ముకుళితమాయ్
 పుష్పితమామ్బుడియై ఉలక త్తిలే కాణ్ణిఱోమ త్తనై పోక్కి, కిళైకళై
 చ్చుద్రీ, కిళైకళితేయే పుష్పసమ్మత్తు ఉణ్ణాక కాణ్ణిఱిఱోమితే.
 అప్పడి అపూర్వమాక ఉణ్ణాకప్పెఱువతొరు సన్ని వేళ్ళై స్వబు
 ద్యా కల్పిత్తు దృష్టాన్తికరిక్కిణ్ణారాయ్త్తు ఇణ్ణే

శేరరుళాళనే! దేవరీరుడైయ బాహుక్కళిల్ కజ్జుణజ్జలి
 నుడైయపుమ్ కేయూరజ్జలినుడైయపుమ్ శోభై పరమ్పియిరుప్పతు
 ఎజ్జనే శొల్లలాయరుద్దెన్నిల్; కల్పకతరువిల్ శాళైకళై చ్చుద్రీ
 పుష్పసమ్మత్తు నిరమ్పియిరుదాల్ ఎజ్జనే అల్లకుపెద్రీరుక్కుమో,
 అజ్జనే శొల్లలాయరుద్దెత్తు కాణ్ ఎన్గిణార్. పారిజాతతరుస్థానీయన్
 పేరుళాళన్; తదీయవిటవస్థానే బాహుక్కళిల్, విటపజ్జళై ముట్టా
 క్కిట్టుక్కిడక్కిఱ పుష్పజ్జళిస్థానే - కటక, అజ్గదజ్జళిల్. - అథితా
 ధణపరిదానదీక్షితనై పారిజాతమెన్న క్కుట్రైయిలైయితే. కారా
 నైయిడర్కడిన్ద కఱ్ఱుకమితే. “శ్రీహస్తీల శిఖరోజ్జ్వలపారిజా
 తమ్” ఎన్దు ముచ్చన్దియుమ్ ముట్రైయిడాతారిలైయితే.

ఇవ్వళవేయో? కల్పకతరువితాట్టిలుమ్ మిక్క వీఱుడైయ
 నాయితే ఎమ్మెగుమానిరుప్పతు [‘ఎన్నైయాక్కిక్కొణ్డ ఎంకే
 తన్నై త్తన్ద కఱ్ఱుకమ్’] ఎన్దు - బౌదాత్యత్తిల్ ప్రసిద్ధనూయరు
 పుతొరు కల్పకతరువిల్ వ్యావృత్తి అరుళిచ్చెయ్తారిజే ఆద్ర్ వార్.
 అతావతు - అన్దకల్పకమ్ అథికళై ఉణ్ణాక్కి కొడుక్కమాట్టాతు;
 ‘సాధనానుస్థానమ్ పణ్ణాతార్ పక్కల్ తా మేల్ విఱ్ఱుగుత్తిలై; ఒరు
 వనుక్కే పుష్పలమాక కొడుక్కమాట్టాతు; ఫలజ్జళై కొడుక్కువిడుమి

తనై పోక్కి తనై క్కొడుక్కుయిల్లై. ఇనైయి తనైక్కుమ్ విప్రతీప
కోటియాయితే * కలశజలధికన్యావల్లరీ కల్పశాఖయిరుప్పతు.

పేరరుభాళక కల్పశాఖయీనాల్ అవనుడైయి బాహు
క్కల్ కల్పశాఖైయాకక్కుతైయిల్లైయే, కట్టుకక్టావన నట్టులతో
శనితే. తిరుముక్తుజైక్కుక్కై కటకలక్ష్మీయుమ్, అలఱుమ్మేలేఅగ్గద
లక్ష్మీయుమాక విరివి, బాహుదణ్డజ్జలై జ్యోతిశ్చక్రమ్ ఆవరిత్తుక్కిడ
కుమ్మనిలైమైక్కు ప్రసిద్ధిపమాన మొట్టుమిల్లామైయాలే అభూతోపమై
శొల్లవేణ్డిల్దు

ఇతనై అభూతోపమైయాకక్కొళ్ళాళితే ప్రసిద్ధిపమైయాకవే
కొళ్ళనడుక్కుమెన్నార్ ఇణ్ణే శొల్లక్కడవలొస్తుణ్ణు, అతాకిటతు-క్కిలై
కళిలేయే పుష్పమ్ ఉదియామల్ కిలైకళిలే శిలకొమ్ముకళుణ్డాకి
అనల్దీలే ఉదిత్తాయమ్, పరప్పమాటప్పుత్త పుష్పజ్గళానవై
ముక్కుక్క మిడైదిరుక్కుమ్మడియై నోక్కుమిడత్తు అక్కిలైకళిలేయే
శున్ద్రీలుమ్ పుష్పజ్గళోపూత్తిరుప్పతుపోల్ తొన్టువతుణ్డాకైయాల
అత్తైప్పల్ది “పారిజాతవిటపానభితః” ఎచ్చుకిడక్కిటతు; అన్బియుమ్,
అభూతోపమైక్కు వినిగమకజ్గళాన “యది, చేత్ ” ఇత్యాదిసప్త
భాజ్గళుమ్ ఇంద్రశ్లోకత్తిలే కణ్డిలోమ్, ఆకైయాలే ఇతనై అభూతో
పమైయెప్పతు అన్వరనమెన్నార్.

* అత్రేదమవధేయమ్ ఇజ్జనమే ఆహ్వానుక్కు త్తిరు
పుళ్ళమాకిల్ అపోతు వచనవృక్తి ఇజ్జనమిరాతు; యచ్చబ్బ తచ్చబ్బ
జ్జలైచుట్టైత్తు శ్లోకత్తై పెరుక్కవేణ్డియి ఆవశ్యకతైయిరాతు. “కట
కాగ్గదలక్ష్మీయాలే విశేజ్గళిన్ బాహుక్కళానవై శున్ద్రీలుమ్పరన్ద
పుష్పసమృద్ధియాలే తికట్లోన్ పారిజాతవిటపగ్గలై ఒత్తిరానిన్దన”

ఎస్టు పొరుల్ తరుమ్బడియాన శ్లోకినద్దభామ్ అమైద్దిరుక్కుమ్ అన్తి యుమ్, “ఉదియాత్” ఎస్టు లిజ్ రూపమ్ ప్రయుక్తమాయురుక్కుమ్బడియై ఉద్దున్దునోక్కుక. అభూతోపమైక్కు “యది, చేత్” ఇత్యాదికల్ తాక్ వినిగమకజ్జశెప్పతుమ్ నిరవలమ్బొక్తియామ్ ; “నకాళ్చినే యత్ర మునేరనుజ్జయా నవామ్బుదశ్యామతనునన్య విత్తత । జగాయ జమ్బూజనితశ్రియః శ్రియం సుమేరుశ్చజన్య తదా తదాననమ్.” [మాఘకావ్యే. ౧-౧౯.] ఇత్యాది పురశ్శతస్థల జల్ కాణ్ణ.

తిరువాయ్ మొట్టియిల్ “శన్తమ్బులవలశెయ్తు” [3-౧౦-౧] ఎస్టు పాట్టికళుట్టిలే “ఒల్ వాల్ తణ్ణుకొణ్ణు” ఎస్టు విడత్తిలే—

“ఒరుకల్పుక తరు పణైత్తు క్కణుత్తోలు మరుమ్మినాప్పోలే యాయిద్దు వడివుమ్ దివ్వాయుధజ్జఘమ్ శేర్న్దశేర్ త్తి యురుప్పతు.”

ఎన్దిట శ్రీనూక్తి ఇన్ద్రశోక వై అడియైద్దు యువైన్దు జీయరరుళిచ్చె యుమ్బడి

“అభితఃపరితస్సమయా నికషాహప్రతియోగేసి” ఇత్యను శాసనాత్ “పారిజాతవిటపాక్” ఇతి ద్వితీయా. [విడమ్బుయసి.] విడమ్బునమావతు - తిరస్కరణముమ్, అనుకరణముమామ్ ; ఇన్ద్రే అనుకరిణాధాకమ్. అతతా=తను - విస్తారే’ ఎన్దిటఘాతు అజ్ పూవకమాయ్ కర్తరిక్తిప్రత్యయాన్తమాయ్ క్కొడక్కిటతు. “తతం వ్యాప్తే విస్తృతేచ” ఇతి మేఘిని. ... (౨౮)

శ్లో॥ మధ్యమానచలఘేనిలసిన్ధు
ప్రోత్థితిక్షణదశాం గమితౌ తే ।
నతుసి స్ఫురితమాక్షికహారే
కొస్తుభశ్చ కమలాచ కరీశ ! ॥

౨౯॥

పదవురై .

హే కరీశ ! = శ్రీహ స్థిగిరిశాధనే !
స్ఫురితమాక్షికహారే = తళితలైస్త్వ ముక్తాహా
రతైయదైయతాన
తే నితసి = ఉనతు తిరుమార్ పిల్
కొస్తుభశ్చ = శ్రీకొస్తుభమణియుమ్
కమలాచ = పిరాట్టియుమ్,

మధ్యమానచల
ఘేనిలసిన్ధు
ప్రోత్థితిక్షణదశామ్
కడైయప్పదానిన్దుమ్
(అతఏవ) ఆత్మయా
నిన్దు నురైకలైయదై
త్రాయమిరానిన్దు కడ
లిల్ నిన్దుమ్ ఉదిత్తన
మయత్తికావస్తయై
గమితౌ = అదైవిక్కప్పట్టుళ్ళన.

[మధ్యమానేత్యాది] తిరుత్తోళ్ కళినమ్మకు తిరుమార్ పిలే
కొల్లుమాట్ట, అతినమ్మకై అనుభవిక్కితార్.

నమ్ ఆహ్ వార్ కళుక్కుమ్ ఆచార్యర్ కళుక్కుమ్ ఎమ్మెరు
మానుడైయ దివ్యావయవజ్జిల్, అల్లాత అవయవజ్జెల్లామ్ ఒరు
తట్టుమ్ తిరుమార్ పు ఒరుతట్టుమాయిరుక్కుమ్. అతుక్కడి ఎన్న
నిల్ ; [“వేదాన్తాన్తత్త్వచిన్తాం మురభిదురసి యత్యాదచిహ్నైస్త
రన్తి ”] పరతత్త్వమ్ ఇన్న తెన్దు నిణకాయ్కైయిలే ముయన్ద్రో
శునున్దెబ్బున్ద వేదాన్తజ్జల్ శ్రీమన్నా రాయణనుడైయ తిరుమార్
పిలే పిరాట్టియినుడైయ సాదలాఱ్ఱోరసాజ్జు తెక్కణ్ణ ‘ఇవనేయితే
సరితత్త్వమాకక్కడనన్’ ఎన్దు నిణకాయ్త్తు క్కవలై తిరుమాయ్త్తు.
ఆకవే, పగత్త్వత్తుక్కు ప్రకాశకమాన అవయవమితే తిరుమార్ పు.

ఇన్న ముమ్ పిరాట్టి మేల్ విల్లున్దు విరుమ్ముమ్బడియాన ఏన్ద్రో
య్ తిరుమార్ పుక్కితే అసాధారణమ్. [“అకలకిల్లైనితైయమెను

అలర్ మేల్ మడైయై మార్ పా ! ”] “ తిరుమార్ పైవిట్టు అకల కిల్లే ; తిరుమార్ పైవిట్టు అకల కిల్లే ” ఎన్ని ఇవ్వారైయేయాయ్ తు పిరాట్టి వాయిల్ ఎప్పోతుమ్ వరువతు. ఇతు తా అకన్ పిరున్ శొల్లుకిఱవారైయన్తు ; తనక్కు అకలుక్కిక్కు సనక్కియన్ ప్పిక్కియిరుక్కుచ్చయ్ తేయుమ్ తిరుమార్ పి భోగ్యతైయై అనుసన్దితు అప్రసక్త ప్రతిపేధమ్ పోలే శొల్లుకిఱవారైయితే. తిరుమార్ పి భోగ్యతై పడుత్తుకిఱపాడితే ఇతు

“ యద్భక్త్యా కల్పనియతానుభవేష్యనాశ్చ తత్పిల్చిషం సృజతి జన్మరిపా తుణాథే ” ఎన్ను మ్మడి తీరక్కళియ అపరాధమ్ వణ్ణిపొరుకిఱ నమక్కు ఇత్తిరుమార్ పితే ఆశ్వాసహేతువాకిఱతు

[మధ్యమానేత్యాది.] పేరుభాళనుడైయ తిరుమార్ పిలే ముక్తాహరణ్ణి తళతళెన్ పిళజువతుమ్, ఇడైయే శ్రీకాస్తుభముః యుమ్ నాయ్ చ్చియారుమ్ తిక్కవతుమాన ఇన్దనైమై ఎజ్జనే నణ్ణిక్కలాయరున్ద తెన్ద్రాల్ ; ఇణ్ణారుకాల్ దేవతై కళుక్కు జీవన మళిన్పతత్కాక క్కడల్ కడైన్దరుళిన కాలత్తిలే, అక్కడై తలాలే నురై కళికిళర్న్దు ‘కరుజ్గడల్’ ఎన్ను మ్మడియాన కరునిఱమ్ మాటి వెణ్ణిఱమ్ పెన్ద్రు అక్కడలిన్ దిన్దు ఇన్ద శ్రీకాస్తుభముమ్ నాయ్ చ్చియారుమ్ శొన్ది ననుయత్తిల్ నిలైమైయాక తాదాత్మ్యమ్ శొల్లలాయరున్ద తెన్ద్రాల్.

సముద్రస్థానత్తిలే తిరుమార్ పుమ్, మధనకాల సముత్థిశ్ మాయ్ అతపివ చల్పలమాయిరానిన్ద నురై కళిక్కిస్థానత్తిలే - తళ తళెన్దు ముక్తాహరణ్ణిమ్, అన్ద నురై కళిన్దైయే శ్రీకాస్తుభముమ్ కమలై యుమ్ ఉన్కిక్కిప్పెన్ద్రు సమయదైయిక్కిస్థానత్తిలే ఇప్పోతు

తిరుమార్ పిలేవిళిజ్జుమ్ నిలైమైయుమ్ ఆకళిజ్జనే ఉరువకప్పసుత్తి
యిరుక్కుమితు మికవుమ్ పొరున్దుమాఱుకాణ్ణ.

చలాశ్చ తే ఘేనాశ్చ-చలఘేనాః, తే అస్మిన్ నస్తితి చలఘే
నిలః ఘోషధ్యమానశ్చాసా చలఘేనిలశ్చేతి విశేషణోభయపదకర్ష
ధారయసమాసః “ఘేనాదిలచ్చ” [౧-౨-౯౯] ఇతి నూత్రాది
ణచ్ ప్రత్యయే ఘేనిల ఇతిరూపసిద్ధిః. మధ్యమానచలఘేనిలాత్ సిద్ధోః
ప్రోక్షితిః - ఉత్థానమ్, ఉత్థితేః క్షణః - ఉత్పత్తికాలః తస్మిన్
యా దశా, తామ్ ఇతివ్యుత్పత్తిః. సిన్ధవుక్కు “మధ్యమాన” ఎన్త
విశేషణమిట్టతు చలఘేనిలత్వత్తుక్కు ఉపన్తమ్బకమాక - ఎన్తశొల్లు
వర్కళి; “ప్రోక్షితిక్షణదశామ్” ఎన్త శొల్లుకైయాలే అన్దనమయమ్
మధననమయమెన్త కాట్టుకైక్కాక - ఎన్తమ్ శొల్లువర్కళి. “చల”
ఎన్దుమ్ విశేషణశ్చై ఘేనజళుక్కుక్కొళ్ళామల్ సిన్దువుక్కుక్కొళ్ళు
నారుముళర్; అతు స్వరిసమన్త; దాప్రాన్తికత్తిల్ “స్ఫురితమా
క్షికహళే” ఎన్త స్ఫురితత్వవిశేషణమ్ ముక్తాహారత్తుక్కు ఇట్టిరుప్ప
తాల్ దృష్టాన్తిల్ చలత్వవిశేషణమ్ ఘేనత్తుక్కు ఆవతేఉచితమ్.
తిరుమార్ పిలే అత్తైకిన్త ముక్తాహారజ్జళానవై కడలిలే చలియానిన్త
నుగై కళోళే ఒత్తిరుక్కిన్తనవెన్త శొల్లుకైయితే ఉచితమ్

ఇన్ద్రాక్షికత్తిల్ తాత్పర్యశ్చైయే తిరువుళ్ళప్పుల్లో, భట్టర్
శ్రీరంగరాజస్తవత్తిలే “హారస్ఫురితపేనమ్, అంశులహరీమూలద్ధిః,
ముక్తాఫలశ్రేణీశీకరదుర్ధిణమ్, తతఇతో వ్యాకీర్ణరత్నోత్కరమ్,
ఆవికాన్తుభలక్ష్మీ, రజనవతేనిస్సీమభూమాఽన్భుతమ్, వక్షో
మందరమధ్యమానజలధిన్లాఘం విలోకేమహి.” ఎన్దరుళిచ్చెయిత
శ్లోకమ్ ఇజ్జె అనుసన్ధేయమ్.

సముద్రమధనవృత్తాంత మిరుక్కుమ్మడి యెజ్జనేయెన్నిల్;—
మున్నోరుకాలత్తిల్, ఒరువిద్యాధరమకల్ ఇన్వణ్ణోళ త్తిఱ్ఱు అప్పు
అత్తిలుళ్ళ విష్టులోకత్తిల్ శెన్ఱు తిరుమకలై పుకల్త్తన్దవాడి అవ
ళాల్ ఒరుపుప్పనూలై సనాదిక్కప్పెల్లు మిక్కచుక్కిల్ చ్చిళోహా
దు అమ్మాలెయై త్తె కైవీజైయిల్ ధరిత్తుక్కొణ్ణు బ్రహ్మలోక
మాగమాక మీణ్ణువగుకైయిల్ దుర్వాసమహాషిఁ ఎజిర్ప్పట్టు
అవతై వణిగిత్తుతిక్క, అన్దవిద్యాధరమకల్ అమ్మాలెయై అన్దమహా
మునిక్కు అళిత్తిట్టాల్. అతకపెరుమైయై ఉణర్న్ద అతిన్ద శిరినా
వహితై అన్దమునివరిర్ అన్దభరితిరాయ్ దేవలోకత్తుక్కువన్దను,
అప్పొమ్మతు అఱ్ఱు ఉల్లాసమాక ఏరావతయూనైయిన్మేల్ ఊర్ వలమ్
వన్దకొణ్ణిరున్ద దేవేన్ద్రవైక్కణ్ణు అవనుక్కు అన్దమాలెయై కైసీటి
క్కొమ్మక్క, అవక అతిన్ద అఱ్ఱుశత్రాల్ వాగ్గి అన్దయూనైయిన్ పిడ
రియిన్మేల్ వై త్తవళవిల్, అన్ద మత్తమత్తజమ్ అప్పుమాలెయై త్తు
తిక్కెయూల్ పిడిత్తు ఇట్టుత్తు కీఱ్ఱెటిన్ద కాలాల్ మిదిత్తుత్తువై త్తతు;
మహాషిఁ అత్తనైక్కణ్ణు కగుమ్కోఁమకొణ్ణు దేవేన్ద్రవైక్కొ
“ఇవ్వాఱు శెల్వచ్చెరుక్కుల్ ది ఉన్నుడైయి ఐశ్వర్యమెల్లామ్ కడ
లిల్ ఒళిన్దవిడక్కడవన” ఎన్ఱు శపిక్క, ఉడనే దేవర్కళుడైయి
శెల్వమడగ్గలుమ్ ఒళిన్దన, ఒళియవే, అసుంర్ వన్దపొరుతు అను
రరై వెట్టటర్. పిన్ఱు దేవేన్ద్రవై దేవర్కళోఁదు తిరుమాలై చ్చురణ
నుడైన్ద, అవర్ అభయమళిత్తు క్కట్టళైయిటపడి, అసుంర్ కలై
యుమ్ తుడైక్కొణ్ణు మన్దరమలెయై మత్తాకనాట్టి, వాసుకియెన్నుమ్
మహానాగతైక్కడైకయితాకప్పుట్టి క్కడలై క్కడైయలాయినర్.
అసోమతు కడలిల్ నిన్ఱుమ్ పిరాట్టి, శ్రీకొన్ఱుభమాశి, చన్ద్రో, కల్ప
కమ్, ఏరావతిమ్, ఉచ్చైశ్శ్రీవన్, అమృతమ్ ముతలియ పల
న్దొఱ్ఱునన్దక్కల్ పిన్ఱున ఇహసాక్షిఁ.

ప్రాప్తితి="స్థా-గతినివృత్తై" ఎన్నుమభాతు, "స్థాగాపావ
చోభావే" ఎన్నునూత్రత్తాల్ త్రికప్రత్యయాస్తమాయ్, ప్ర, ఉత్,
ఇత్యుపసంగద్వయపూవకమాయ్ క్కిడక్కిఱతు. "ప్రాప్తితక్షణ"
ఎన్ను శీలర్ ఓతువర్; అన్తసారత్తిత్, ప్రాప్తితశబ్దమ్ భావేక్తప్రత్య
యాస్తమెన్ను కొళ్ళక్తడవతు ప్రాప్తితమ్=ప్రాప్తానమిత్యధణః (౨౯)

శ్లో॥ అజ్ఞానక్షీతిభృతో యది నామ
ఉపత్యకా వరద! హేనుమయీ స్యాత్ |
తాదృశీ తవ విభాతి తు లక్ష్మీః
ఆమ్బరీ బత! విడమ్బితవిద్యుత్ ||

3౦॥

పదపూర్వై.

హే వరద! = వరదరాజవే!	ఉపత్యకా = తాల్ వరై యానకు
విడమ్బితవిద్యుత్ = మిన్నల్ పోస్త తాన	హేమమయీ = స్థూమయమాక
తిఎ అమ్బరీ } ఉనతు వీతామ్మర	స్యాద్యదిశామ = ఇరుక్కుమేయాకిల్
లక్ష్మీమ్మ } శోభైయోవెట్టాల్,	తాదృశీ = అతుపోస్త తాక
అజ్ఞానక్షీతిభృతః = అజ్ఞానమయమాన తొరు	విలాతి = విళక్టానిస్తతు;
పణత త్తిరుడైయ	బత! = అశ్చర్యమ్

[అజ్ఞానక్షీతిభృత ఇత్యాది.] తిరుమూర్ పనముకు వీతక నాడై
యిలేకొణ్ణుతళ్ళు, అతిన్దై అనుభవిక్కితార్. మేళుశ్యామనూన
తిరువరైక్కు పురభాగరసావహమాన తిరుప్పీతామ్మర ముమ్మెదిరు
క్కుమ్మడియై అభూతోపమైయాలే వేళుకితార్ మైవణ్ణమానతొరు
మలైక్కు హిరణ్మయమానతొరు తాల్ వరైయణ్ణాకిల్, తిరుప్పీ
తామ్మర త్రికశోభయై అతనోడు బప్పిడలామెన్గితార్. అజ్ఞానపవక
తత్త్వికాసానత్తిలే పేరుభాళక్; హిరణ్మయసానుసానత్తిలే తిరుప్పీ
తామ్మరమ్ "విడమ్బితవిద్యుత్" ఎన్న విశేషణమ్ - దృష్టాన్తకోటి

యిల్ “హేమమయీ” ఎవ్వతెట్టు అనుగుణమాకక్కిడక్కితతు.
 “అజ్ఞనక్షీతిభృతః” ఎవ్వతెట్టు అనుగుణమాక దాష్టాన్తిక త్తిర్
 వచనవ్యక్తియొట్టుమిల్లెయేయెన్న వేడ్డా; “వరద తే” ఎన్నుమ్మోతే
 ‘అన్ద అంశమ్ ధర్మిగ్రాహకమానసిద్ధమ్’ ఎవ్వ ఇవర్కుత్తిరువుళ్ళ
 మోలుమ్. పేరుభాళనుడైయ తిరువురువవణ్ణమ్ కీర్తేశ్లిన్ద్రా
 కైయాలుమ్ సుప్రసిద్ధమాకైయాలుమ్ దృష్టాన్తబలాదపి సువ్యక్త
 మాకక్కూడియతాకైయాలుమ్ ఇజ్జేశ్లిన్ద్రాన్తియెన్టుకొళిక.

భట్టర్ శ్రీరంగరాజస్తవత్తిలే “కటీకాన్తిసంవాది చాతుర్య
 నీవీలసద్రత్తు కాళ్ళీ కలాపానులేపమ్ । మహాభ్రం లిహన్నేరుమాణి
 క్యసానూరివాభాతి పీతామ్బరం రజ్జబన్ధోః” ఎవ్వగుళిచ్చెయ్తిరుప్పతు
 ఇన్ద శ్లోకార్థత్తై ఒరువుడై తిరువుళ్ళత్తిటొన్డు ఎన్నలామ్

అజ్ఞనమయశ్చసా క్షీతిభృచ్చు; తస్య. [ఉపత్యకా] “ఉప
 త్యకాఽద్రేరాసన్నా భూమిః” ఇత్యమరః. హెమ్నోవికారః - హే
 మమయీ. అమ్మరస్య ఇయమ్ - ఆమ్మరీ. విడమ్మితా విద్యుత్
 యయాసా - విడమ్మితవిద్యుత్; మిన్నల్పోన్త ఎన్తపడి.

శ్రీవైకుంఠస్తవత్తిలే “ఐన్దివరీ క్వచిదపి క్వచనారవిన్ది చాన్దా)
 తపీ క్వచనచ క్వచనాఽథ హైమి । కాన్తిస్తవోధపరభాగ ఎర
 స్పరశ్రీః పార్యేత పారణయితుం కిము చక్షుషోమేః” ఎవ్వ శ్లోక
 త్తాల్ దివ్యావయవజ్గభుక్కుమ్ దివ్యభూషణ పీతామ్బరాదికభుక్కు
 ముణ్ణాన పరభాగశోభైయై అనుభవితగుళిన అల్లకు ఇజ్జే అనుసన్ధే
 యమ్.

(30)

⇒⇒ ఇతి స్వాగతాదశకం సమాప్తమ్ ⇐⇐

అథ వసంతమాలికా దశకమ్.

శ్లో॥ పరభాగమియాద్రవేస్తమిసా

వరదాద్య త్వయి తన్ని శామయామః ।

గమితా తవ వక్త్రచిత్రభానోః

పరభాగం నను కౌస్తలీ తమిసా ॥

3౧॥

పదపురై.

పే వరద ! = వరదరాజనే !

తమిసా = ఇరుళ తిరభానతు

రవే = నూర్యనుక్కు

పరభాగమ్ = పరభాగమెన్ను మ్మడియై

ఇయాత్ = అడైయట్టుమ్ ;

[నూర్యనుక్కు రాత్రి పరభాగమా

యిరుక్కిఱ తెనిఱ వ్యవహారమ్ ఉ

జ్జాయదుక ఎస్తపశి.]

తత్ = అన్దనిరైమైయై

అద్య = ఇపోవతు

త్వయి = ఉక పక్కలిల్

నిశామయామః = కాణానిస్తోమ్ ;

[ఎజ్జనేయెన్నిల్ ;]

తవ = ఉన్నుడైయ

కావలీ } తిరుక్కుఱ్ఱుఱ్ఱుల్లైయిరే

తమిసా } యుళ్ళ ఇరుభానతు

వక్త్రచిత్రభానోః = తిరుముకమణ్డలమాః

ఱ నూర్యనుక్కు

పరభాగమ్ = పరభాగశోభయై

గమితానను = అడైవిక్త ప్పట్టిరానిష్టతీతే.

[పరభాగమిత్యాది.] ఇని చతుర్థాదశకమ్ పేరురుశాశను

డైయ తిరుముకమణ్డలవణానపరమాయ్ చెయ్లకిఱతు తిరుముక
మణ్డలమాఃఱిఱతు - తిరునెల్ద్రే, తిరుప్పరువమ్, తిరుక్కుణ్, తిరు
మూక్కు, తిరుక్కుణ్ణోక్కమ్, తిరుప్పవళిలవు, పున్నుఱువత్పెరుక్కు,
దిన్యకపోలిమ్ ముతలియ నన్ని వేశజ్జళమైయప్పెల్ద్రేతే యిరుప్పతు;
అవై యెల్లావల్ద్రేయమ్ వణిశప్పతాయ్త్తు ఇందదశకమ్.

కతిరాయరమిరవికలందెరిత్తాలొత్త నీమ్మడియోడు తోళ్

ఠ్ఠిణ్ణియాన తిరుముకమణ్డలత్తిక్ వెళిచ్చెటిప్పమ్, “కొళ్ళిన్ద్రకొళి
రుత్తై చ్చుక్కిర్దిట్ట కొమ్మమ్ శురుళిక్ శిళిక్ కొణ్ణ నీలనన్నుల్ తత్తై

మాయిరానిష్ఠతు' ఎన్ఱు శొల్లమాట్టా; నెజ్జిలుమ్ నిన్దాయాన్. ఇరణ్ణువణజ్జలై యుమ్ సమానకాలత్తిలే సన్నిహితజ్జళాక క్కాణు మవనే పరిభాగమెన్నక్కరుతువన్. ఇప్పడియానప్పిన్ఱు, “భాస్కర నుక్కు తమిసైగ్రయానతు పరభాగమ్” ఎన్నిట వ్యవహారముణ్ణాక ప్రసక్తియై నూర్యనుక్కుమ్ తమిసైక్కుమ్ సాహచర్యమ్ ఉప లభమాకిల్ అజ్జనేవ్యవహరిక్కూక్కుడుమ్. అతు కదావ్యనులభ్య మాకైయాలే తాదృశవ్యవహారమ్ ముటియాతు - ఎన్నతు సవన్ సహృదయ హృదయజ్ఞమమాన విషయమ్. ఇప్పడి అసంఘటితమాన వ్యవహారమ్ సంఘటితమాయిడుకవెన్ఱు అపత్తి పణ్ణుకితార్ ఇన్ఱ శ్లోకత్తిలే

[౦వే:తమిసా పరభాగమియాత్.] ‘పకలుక్కు ఇరవానతు పరభాగమాయిగుక్కిన్ఱతు’ ఎన్నిట వ్యవహారమ్ ఉలకిల్ ఇన్ఱయే యాకిలుమ్ అన్దవ్యవహారముణ్ణాకలామెన్ఱపడి ఇన్ద అపాదనత్తుక్కు నిమానుకమేతెన్నిల్; [తత్ అద్య త్వయి విశామయాను:] అన్ద పరభాగశోభైయై ఉన్నళవిలే కాణానిన్ఱోమితే. కాణిటపడి తానెజ్జ నేయెన్నిల్; [గమితేత్యాది.] [కొన్దళి తమిసా తన వక్రచిత్ర భానో: పరిభాగం గమితానను] ఆయిరమ్కతిరుక్కైయ ఆదిత్యనుది త్తాత్తోన్ఱుళ్ళ తిరుముకమణ్ణలమున్, కాళరాత్రికళిలల త్రిన్దాత్తోన్ఱుళ్ళ మున్నుచ్చిమయిర్క్కల్తైకిళుమ్ వ్రాప్తపరభాగపరస్పరశ్రీ యాయ్క్కొణ్ణు ఉన్పక్కలిలే విశజ్జక్కాణానిన్ఱోమాకైయాల ‘పకలుక్కు ఇరవు పరభాగమ్’ ఎన్నిట ప్రదై పరివక్కడనవెన్ఱి తార్. ఇజ్జనే అరుళిచ్చెయ్కిటవివర్క్కు త్తిగుప్తళ్ళక్కరుత్తు ఎన్నెన్నిల్; పేరరుళాళనుజ్జెయ్ కున్దళ్ళల్ కాళరాత్రిపాలే కణుత్తు విశజ్జకిన్ఱనవెన్ఱుమ్, తిరుముకమణ్ణలమ్ కతిరాయిరమిరవిపోలే

జ్వలియానిష్ఠ తేన్మతుమ్, ఇన్దముఖకు న్తశబ్దభుడై య పరభాగఁరస్పర శ్రీ పరమభోగ్యమాయారానిష్ఠ తేన్మతుమ్ ఇతనాల్ సిద్ధిక్కుమ్.

“పరభాగమియాద్రవేస్తమిసా ” ఎన్నిట ఆపాదనమ్ కవినమ యసరణినజ్జతమెన్మమ్ స్వాధ్వాత్తిలే నోక్కుడైయతల్ల వెన్మమ్ ఉణ ర్క. ఇన్ద ఆపాదనమ్ దాప్టాన్దికమాన ముఖకు న్తశబ్దభో సహ ప్రాంశుతిమిసా సన్నిభజ్జెన్నుమిడతై దృఢీకరిక్కుముళవిలే వి శ్రాస్తమ్.

పరభాగశబ్దమ్ ధర్మపరమా? ధర్మిపరమా? ఎన్మ శిలర్ విమళిన్పర్కళో, తత్త్వక్రికరణానుగుణమాక ఉభయపరమాక న్మమ్ కొళ్ళత్తకుమ్. ఇతెన్మ ఒరునిదశణమ్ కాట్టువోమ్:— వేదాన్తదేశికనరుళిచ్చెయ్త విరోధపరిహారహన్యత్తిల్ ద్వయా ధికారత్తితే “[౮౨] పురుషకారమెన్మ పురుషాశ్చయ్యమ్ లోభీ లాయరుక్క ఘటకచేతనవిశేషతై పురుషకారమెన్మ శొలుకిటపడి యెన్నిన్నిల్; రాజకులమెన్మ రాజావష్టమ్మత్తై కవికళోకూడచ్చొల్లు మాపోలే ఇతువుమ్ పురుషనొరువనైక్కిట్టుమ్మోతు తనక్కుము న్నిలైయాక్కుకిట చేతనవిశేష త్తివే లోకోక్తిచ్చాయైయాలే శొల్ల పుసుకిటతు.” ఎన్మరుళిచ్చెయ్తరుప్పతై ఇన్దేస్తరిత్తుక్కోళిక. ఇన్ద డైవిత్తానే పరభాగశబ్దత్తియు ‘పరభాగమా యరుక్కుమ్తనై’ ఎన్నిటపారుళమ్ సజ్జతిమాకక్కుత్తైయ్తై “చేతనస్య లక్ష్మీ: పురు షకారోభవతి” ఎన్మమ్, “చేతనస్య లక్ష్మీ: పురుషకారంగరోతి” ఎన్మ మిరణ్ణవిధమాన ప్రయోగముమ్ ఉపపన్న మావతుపోల్, “సూర్య: తమిసాయా: పరభాగ: భవతు” “సూర్య: తమిసాయా: పరభాగం ప్రాప్నోతు” ఎన్మ ద్వివిధప్రయోగముమ్ ఉపపన్న మే యమ్ ఇతుతా లోకోక్తిచ్చాయైయాలే ఎన్మకొళిక

సంస్కృతవ్యాఖ్యానత్తిలే - “నహస్రభానుసన్నిభ భగవద్వ
దసశోభానన్నిధానాత్ తమిస్రాసదృశకుస్తలశోభా సుతరాం భాసత
ఇతి భావః.” ఎట్టెఱ్ఱుతియుళ్ళ తాత్పర్యమెట్టి సజ్గతమావతు.
“లోకేప్రసిద్ధా రాత్రేన్సూర్యపరభాగప్రాప్తిః - ప్రాప్తవక్త్రచిత్ర
భానుపరభాగాయాం త్వదీయకుస్తలతమిస్రాయాం స్పష్టం దృష్టేతి
నిష్కృష్టోఽథః.” ఎట్టెఱ్ఱుతియుళ్ళతుమ్, “పశ్చాద్భాగం గమితా
..... పరభాగవీర పరభాగఇతి శ్లిష్టయాపఃమ్” ఎట్టెఱ్ఱుతియుళ్ళ
తుమ్ శ్లిష్టయాపమామత్తనై. పరభాగశబ్దత్తిఱ్ఱు శ్లేషభగ్గియాలే
పశ్చాద్భాగాధాకత్వముమ్ కొళ్ళక్కూపమాయినమ్ అతు ఇక్కి
అనువయుక్తమ్; అనుభవధోరణీస్వారస్య భజ్జకముమామ్.

పరభాగశబ్దత్తుక్కు పశ్చాద్భాగమెన్గిట అధఃత్తై ఇక్కికొన్డొ
ఱ్ఱిద్దొల్ ముఖకుస్తలశబ్దకుళ్ళ పరభాగపరస్పరశ్రీయై అనుభవిక్కి
తారెన్నప్పొకాతు. పిఠాపుటత్తిలే తిరుక్కుఱ్ఱుఱ్ఱున్దైయెయుమ్
ముఠాపుటత్తిలే తిరుముకమణ్డలత్తైయు మనుభవిక్కితారెన్బివ్వళవే
యాయ్త్తు చ్చొల్లవడుప్పతు. ఆఱ్ఱ్ వానుడైయ తిరువుళ్ళమ్ ఇవ్వ
నుభవత్తిలే విశ్రాంత్యుల్ల. “కౌస్తభీతమిస్రా” ఎస్తతు పశ్చాద్భాగ
వ్యాప్తమాన కుస్తలశోభైయై చ్చొల్లుకిటత్తల్ల, “శెఱ్ఱులమలర్
శూఱ్ఱ్ వణ్ణినమ్పొలే శురుణ్ణిరుణ్ణ కుఱ్ఱుల్ తాఱ్ఱ్ వ ముకత్తా”
ఎన్ఱుమ్ “శెఱ్ఱులపుప్పొలి తేనుణ్ణుమ్ వణ్ణేప్పొల్ పణ్ణికల్ వన్దా పవళ
వాయ్ మెయ్ ప్పు” ఎన్ఱు మరుళి డ్చెయ్ తవడియే ముఖకమల త్తిఱ్ఱుడి
న్దళ్ళ కుస్తలశబ్దశోభైయై చ్చొల్లుకిటత్తు. తిరునాఱ్ఱ్ బిళ్ళు అప్పమి
చప్పనై ఉపమానమాకక్కొణ్ణురై ప్పుతిః కరుత్తైయుమ్ ఆరాయ్ క.

ఇయాత్=‘ఇన్ గతౌ’ ఎస్తథాతువిల్ విధిలిక్కిప్రథమపురు
షైకవచనమ్. తమిస్రా=“తమిస్రా తామనీ రాత్రిః” ఎస్త అమర

కోశత్రాల్ ఇరుళ్ మిక్ ఇరవైచ్చొల్లుమ్. “తమిసం తిమిరే, కోపే
పుంసి, స్త్రీతు తమస్తతే । కృష్ణపక్షనిశాయాంచ ” ఎన్ట కోశాస్త
రత్రాల్ తమస్సమూహజ్ఞైయమ్ శొల్లుమ్. [“తన్ని శాయయామః”=]
‘సామాన్యే నపుంసః’ వివక్షైయాలే తత్ ఎన్ట పదవిభాగశ్చైయ్య
లాయిల్లు. తమ్ ఎన్టమ్ పిరిక్కలామ్. [వక్త్రచిత్రభానః.] వక్త్ర
మేవ చిత్రభానుః, తస్య. “అగ్నివైశ్వానరో వహ్నిః.....చిత్ర
భానువిభావనుః ” ఎన్ట అమరకోశత్రాల్ చిత్రభానుశబ్దమ్ అగ్నివా
చకమాయినమ్ “చిత్రభానుః పుమాన్ వై శ్వానరేచాహస్క
రేపిచ ” ఎన్ట కోశత్రాల్ నూర్వివాచకముమామ్; “ద్యుమణిస్తరణి
మిత్ర శ్చిత్రభానువిరోచనః ” ఎన్ట అమరనుమ్ శొన్నాన్.
[కౌస్తభీ] కుస్తభానా మియమితి తద్ధితవృత్తిః. ఇన్ద్రశ్లోకమ్ ముతల్
“ముఖమున్ననమ్” ఎన్టి శ్లోకమశ్చపుముశ్చ పత్తుశ్లోకజ్గళ్ - ౪ వస
స్తమాలికావృత్తమ్ వృత్తరత్నాకరత్తిల్ చతుర్ధాధ్యాయత్తిల్
అధానమవృత్తప్రకరణత్తిల్ “విషమే ససజా గురూ సమేచేత్సభరా
యశ్చ వసస్తమాలికాస్యాత్ ” ఇతి తల్లక్షణముక్తమ్. ముతల్
పాదముమ్ మాన్తామ్ పాదముమ్ పుతినోరక్షరజ్గళుడైయనవాయ్,
ఇరణ్డామ్ పాదముమ్ నాన్గామ్ పాదముమ్ పన్నిరణ్ణ అక్షరజ్గళుడైయ
నవా యిరుక్కైయాలే అధానమవృత్తకోటి ప్రవిష్టమాయ్త్తు. (3౧)

శ్లో॥ ఉభయోరపి పక్షయోస్తిధియాన్

విషమీభావనిరాసదాఽప్తమీతి ।

ఉపమానజనమ్పదే చ సేన్దోః

వరదాఽభూద్భవతో లలాటలక్ష్మ్యో ॥

3౨॥

శ్రీ ప్రస్తావనైరే ఇన్ద దశకమ్ “ఉపహతి” ఎన్ట నిదేశకకృష్యట్టియ
శ్చతుప్రసాహాదికమ్.

పదప్రరే.

హే నరద ! = నరద రాజనే !

ఉభయోః పక్షయోరపి = శుక్లముష్ణ కృష్ణ
మునూకిః ఇరణ్ణపక్షజ్జలిలుముళ్ళ

అష్టమి ఇతి } అష్టమియేన్గిః యాతొరు
యా తిథిః } తిథియానతు

ఇన్ద్రోః = చంద్రానుక్కు

విషమిభావః } వైషమ్యతైష్వికృడిక్కు
నిరాసదా } వల్లతో,

సా = అష్ట అష్టమితిథియానతు

ఇన్ద్రోః = (అష్ట) చంద్రానుక్కు

భవతః = ఉన్నదైయ

లలాటతస్మై = తిరునెన్ద్రీయిన్ అమ్మ
(సహ) కోడే

ఉపమానజనమ్మచేచ = ఒప్పిడువలె నా లు

తాకియ తెల్వత్తికపారుట్టుమ్

ఆధూత్ = (కారణమాక) ఆయిల్లు.

[ఉభయోరపిత్వాది] తిరునెన్ద్రీయిలమ్మకై అనుభవిక్కి
తూర్. అష్టమిచంద్రానై అనుకరిత్తిరుక్కుమాయ్త్తు త్తిరునెన్ద్రీ.
వేదాన్తదేశిక నరుళిచ్చెయ్త పరమపదసోపానత్తిలే ఒప్పతావతాన
పరాప్తిపవత్తిలే

“తిరుక్కుమ్మల్ శేర్ త్తియాలే ఒరుభాగమిరుళోడే శేర్న్ద
అష్టమిచంద్రానై అనుకరిక్కిఱ తిరునెన్ద్రీయై యనుభవిత్తు”
ఎష్టరుళిచ్చెయ్యప్పటిరుప్పతు కాణ్.

[ఉభయోరపి పక్షయోః అష్టమితి యా తిథిః] శుక్లపక్ష
త్తిలుమ్ కృష్ణపక్ష త్తిలుమ్ అష్టమియెన్డు యాతొరు తిథియున్డు ;
అతు ఎప్పడిప్పట్టతెన్నిల్ , [ఇన్ద్రోః విషమిభావనిరాసదా] చంద్రా
నుక్కు విషమనిలైమైయెప్పొక్కి సమనిలైమైయెక్కుడుక్కువన్ద్రు.
ఏన్ద్రీయత్తాల్ విల్లామల్ సమమాన అధాంశమా యిరుక్కుమ్తనై
మన్ద్రతిథికళిల్ ఇలైయితే చంద్రానుక్కు. విషమిభావనిరాసద
త్వమ్ పాణమాసిక్కు ఉణ్డేయాకిలుమ్ అన్దతిథియిలే ఉడిక్కుమ్
చంద్రానుక్కు ఇరుళోడే శేర్ త్తియిల్లామైయాలే అన్దచంద్రా లలాట
ఫలకదృష్టాన్తత్వేన అవివక్షితం. ఇరుళోడే శేర్ త్తియై యుడైయవ

నాయ్ సమసిలైమైయైయైయవనాన చన్ద్ర)నేయాయ్త్తు తిరు నెన్ద్ర) బ్రి క్కు ఒప్పకచ్చెల్లై త్తకుమవన్. అవన్ అప్టమీచన్ద్ర)నేయవన్. పేరరుళాళనడైయ తిరుముకమణ్ణల త్తిలే అల్లన్నకుల్లై అధాన్ శమాకవుమ్ అక్కియతిరునుతలై అధాన్ శమాకవుమ్ తిరువుళ్ళ మ్మన్ద్ర) అరుళిచ్చెయ్ క్కపడి [సా తిధిః భవతో లలాటలత్కృయ్ ఉపమానజనమ్మదేచ అభూత్.] అన్ద అప్టమీతిధియానతు చన్ద్ర) నుక్కు విషమీభావనిరాసత్తై క్కొగుప్పతుమాత్తిరున్ద్ర) క్కే దేవ రీరుడైయ తిరు నెన్ద్ర)యోడే అవనై ఉపమిక్కలామ్మడియాన సమ్మ త్తైయుమ్ అవనుక్కు త్తన్దతాయ్త్తు ఎన్దితార్.

ఒరు నై కాళి త్తిరునాళిలే నాయ్చ్చియార్ తిరుక్కోల త్తిన్ద్ర) సమ్ముతలికళ్ళ ఇన్దన్దమనునన్దిత్తు వా రానిఱ్కుచ్చెయ్ తే ఇన్దన్దోక త్తళవిలేవన్దవాతే జీయర్ ఎల్లార్ వాడైయుమ్ నోక్కియరుళినా రాయ్, అనైవరుమ్ “లలాటలత్కృయ్” ఎన్ద్ర) వినగాన్దమాక అనునన్దిక్క, తిరుమట్టికై ఉలకేత్తుమాట్టియాన్ద్ర) యెరువర్ తామ్ “లలాటలత్కృయ్” ఎన్ద్ర) తృతీయాన్ద్ర)మాన్ద్ర) అనునన్దిక్క; జీయర్ అవరైక్కుళిరనోక్కి “శువడటిన్ద్ర) శొన్నడి శెవిక్కినితా యిరున్ద్ర)!” ఎన్ద్ర) పోర ఉకన్ద్ర)రుళినార్. అకైయాలే వన్ద్ర)న్ద్ర)పార త్తిత్కాట్టిలుమ్ తృతీయాన్ద్ర)పార మే సామ్మదాయకముమ్ న్యారసి కముమామ్.

విషమీభావన్ద్ర) నిరాసం దదాతీతి-విషమీభావనిరాసదా. [ఉపమానజనమ్మదే.] లోక క్రిల్ ఉపమేయపద త్తిఱ్కు [ప్రతికోటి యాక ఉపమానమెన్ద్ర)రుపదమ్ వ్యవహరిక్కుప్పడువత్తుణ్ణు; అతు సాదృశ్యప్రతియోగియాన వ్యక్తియెచ్చెల్లమ్ పదమాకైయాలే ధర్మివాచకమ్. ఇట్లుళ్ళ ఉపమానపదమ్ - ‘సదృశీకరణమ్’ ఎన్దితి

అథాత్మితే భావేఽన్యతామాక నిష్పన్నమాకైయాల్ ధర్మవాచకమ్. (ఉపమానమ్ - ఒప్పిడుటలో.)

ఇన్ద్రోకత్మిత అప్రమీచస్త్రిణ ఉపమేయమాకపుష్, వరదలలాటమ్ ఉపమానమాకపుష్ కొశ్చత్తకుమ్, 'ప్రకృతత్మిత వణానీయమ్ వరదలలాటమాకైయాల్ ఇతుసన్తో ఉపమేయమాక ఇరుక్కవేణుమ్ ; ఇతై ఉపమానమాక్కివిట్టార్ ఇతుతనక్కు అప్రస్తుతత్వమ్ కొశ్చవేణీనారాతో? ' ఎన్దు శబ్దీక్కవేణ్ణా ; "ఉపమేయాచ్యతగుణముపమానమ్" ఎన్దు ఆలంకారిక సమయమాకైయాల్ ఉపమానత్వప్రయుక్తమాన ఉత్కర్షణై వివక్షీత్తు అరుళిచ్చెయ్ కిఱవడి ... (39)

శ్లో॥ అలకాళిచిక్షిషయా కిలాఽఽత్రా

సుపరీచిక్షిషయా లలాటపట్టే ।

సుమషీ నికషీకృతా భ్రువౌ తే

వరద ' స్యాదకృతత్వతస్తు నైవమ్ ॥

33॥

పదపూర్తే.

హే వరద ! = వరదం జనే !

(విధాతా) = బ్రహ్మచారీ

అలకాళిచిక్షిషయా = తిరుక్కుళియుల్

త్రైయే నిమిక్కవేణుమెనిఱ

ఇచ్చెయినారో

ఆత్రా = కైయిల్ ఎదుర్కొన్నప్పుట్ట

తాయ

సుపరీచిక్షిషయా = (అతసుడైయ కరుమైయై)

నన్దాక పరీక్షీత్తు

పార్క్కవేణుమెన్దు

మ్ విరుప్పత్తివారో

అలాటపట్టే = తిరునెల్లీయికిఱ

కఱ్ఱిత్తయిలే

నికషీకృతా = ఉరైక్కప్పట్ట

సుమషీ = నల్ల మైయానతు

తే = ఉన్నడైయ

భ్రువౌ = పురుషభృశాక

(అభూత్) = అయ్యత్తు ;

తు=ఇప్పటి ఉత్పేక్షిక్కులామానుమ్	[స్వయంవ్యక్తమాక్షయాల్]
అకృతత్వః=(ఉన్నదైయ తిరుమేని)	ఏవం సన్యాత్=ఇజ్జనే ఉత్పేక్షిక్కు-
సృజ్యమహ్నైయాల్	లాకాతు.

[అలకాళిత్యాది.] తిరునెల్దీయినల్లై అనుభవితవనస్త
రమ్ తిరుప్పరువనట్టజ్జినల్లై అనుభవిక్కి-తార్. తిరునెల్దీయి
నడియిలే ఇరణ్ణట్టత్తిలుమ్ అజ్జుంకృతమాయ్ ఘనతమమాన రేళై
కళిపోన్త తిరుప్పరువజ్జలిక్ అమైప్పై మున్దుఱమున్నమ్ ఒరువక్కై
యాక ఉల్లేఖత్తు, శితితువిమళిక్ త్రవతే అన్దఉల్లేఖమ్ ఘటియామై
యాలే అతుతన్నై ములుత్తురైక్కి-తార్.

ఇన్దశ్లోక త్రిల్ ముతలిలే “విధాత్రా” ఎన్దు ఒరుపదమధ్యా
హరిత్తుక్కుళ్ళక్కడవతు. సవన్సప్తావాన చతుర్ముఖన్ పేరరుళా
ళనుడైయ తిరునెల్దీక్కుమేలే కరుబ్బురుల్ కళై సృష్టిక్కుప్పకున్దు
అన్దకు న్దళజ్జఘక్కు ఉపాదానకారణమాక చ్చిఱన్ద అజ్జనత్తై క్కై
యిలేయెడుత్తుక్కుణ్డు “ఇన్ద అజ్జన త్రికొనిఱమ్ శిఱన్దతుతానా? ”
ఎన్దు పరీక్షిత్తుప్పార్ పుతత్కాక త్తిరునెల్దీయాకిఱ ఉరైకల్లిలే
ఇరణ్ణిడ త్రిల్ తీన్దీప్పార్ త్తాన్; అన్ద మైతాన్ తిరుప్పరువజ్జళాక
విళజ్జుకిన్ద - ఎన్దు ఉల్లేఖప్పతు ముతల్ మాన్దుపాదమ్.

ఇన్ద ఉల్లేఖ త్రిల్, అప్రాకృతమాయ్ స్వేచ్ఛాగ్రహీతమాన
పేరరుళాళనుడైయ దివ్యున్దళవిగ్రహత్తుక్కు సృజ్యత్వమ్ తోన్దు
కైయాలే ఇన్ద అనుపవత్తియై త్తిరుపుళ్ళప్పన్దీ [నైవంన్యాత్]
ఎన్దితార్. ఏవం సన్యాత్=ఇజ్జనే ఉల్లేఖక్కువొణ్ణాతు ఎన్దొడి ఒణ్ణా
మైక్కు హేతు శొల్లుకేతార్ [అకృతత్వః] ఎన్దు. అకృతత్వాత్
ఎన్దొడి. ఎచ్చున్దుభే తసిల్ ప్రత్యయః. తిరుమేని ఒరువరాలుమ్
సృష్టిక్కుప్పట్టతల్లామైయాలే ఇన్ద ఉత్పేక్షై ఒవ్వాతెన్దై.

ఇష్ట ఉల్లేఖమ్ అనుపపన్న మెన్దు తెరిన్దువైత్తు అత్తనై మున్దు ఆమున్నమ్ వాయ్విడువానే ? ఎన్నిల్; శేరురుళాళన్దుజ్జెయ తిరు ప్పరువవట్టగల్ బప్పిల్లాతనై యెన్ను మిడ్డత్తై స్థావిక్క ఇజ్జనే పాశుర మిట్టపడి. ఒరువస్తువి అనుపమత్వత్తై వెళియిడవిరుమ్ముమవర్కళ్ చాతుర్యప్రభేదత్తాలే పలవలవకైయాక ప్పేశువర్కళ్; అవధ్ ముళ్ ఇజ్జనే ఒరువకైయిరుక్కుమ్బడి తిరుక్కుములై వణిక్క ప్పకున్ద ఆధ్వార్ “కొళ్కిన్ద కొళిరులై చ్చుక్కిన్దిట్ట కొమ్మ శురు లిక్, ఉట్టాన్డ నీలనన్నూల్ త్తయైకొల్” ఎన్దు మున్దు ఆ ఉత్పేక్షిత్తు, అహస్సే అతు అనుపపన్న మెన్దు తిరుప్రళ్యమ్మధ్దో “అన్దు మాయ్ కుయిల్” ఎన్దురితే.

[అలకాభిచీషయా.] అలకానామ్ ఆళిః, తస్యాశ్చికిషా- తయా. ఇజ్జన్దుక్కే, “వణ్ణత్తిరుణ్డకుయిల్” ఎన్దువడిక్కుచ్చేర, అళయిఇవ అలకాః - అలకాళయః, తేహంచీకిషా ఎన్దు వ్యుత్పత్తివణ్ణనాదుముళర్. వణ్ణపాల్ ఇరుణ్డ కుయిల్కలై సృష్టిక్కవేణ మెన్ది ఆ ఇచ్చెయినాలేయెన్దై. కతుమిచ్చా - చికిషా. [ఆత్మా] ఆజ్ఞాపూర్వకాత్ ‘దుదాఞ్’ ధాతోః కర్మశక్తప్రత్యయాన్తం రూపమ్. (అస్మిన్ధాతో యచ్చతీతి లద్రూపమ్.) ఆదానమోన్డ పుట్ట ఎన్దుపడి.

[సుపరీచిక్షిషయా] సుతరాం పరీక్షితుమిచ్చా - సుపరీచిక్షిషా. [లలాటపట్టే] లలాటమేవ పట్టః, తస్మిన్. “పట్టః పేషణ పాషాణే ప్రణాదీనాంచ బద్ధనే । చతుష్పథేచ రాజాదిశాసనాన్తర వీరయోః ॥” ఇతి మేదిసీ. శోభనా మషీ-సుమషీ. [నికషీకృతా] “శాణస్తు నిఃపః కపః” ఎన్దు అమరకోశ త్తికపడి ఉరైకల్లుక్కు వాచకమాక ఒరు నికషశబ్దమ్ ఉణ్డు; అన్ద అధమ్ ఇజ్జే ఆవిపక్షి,

తముమ్ అసమ్బద్ధముమాకై యాలే, సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా “నికషీ
కృతా - నిఘృష్టా” ఎత్తు వ్యాఖ్యానితార్. ఇవ్వధకమ్ ఇన్ద పద
త్తిర్ ఎజ్జనే బోధితమాకిటతెన్నిల్; నికషశబ్దమ్ ఉరైక్కల్లుక్కు
వాచకమామ్మోతు ‘నికష్యతే అస్తిక్ స్వణాణ్దికమ్’ ఎన్నిట వ్య
త్పత్తియాకక్కడవతు, “గోచర సద్భుర వహవ్రజవ్యజాఽపణ
నిగమాశ్చ” [3 - 3 - ౧౧౯.] ఎత్త పాణినీయనూత్రకౌముది
యిల్ “చాత్కషః; నికషః” ఎత్తతు ఇగ్గే అనుసంధేయమ్. ఉరై
క్కప్పడుమ్ వస్తువుక్కు వాచకమామ్మోతు ‘నికష్యతే అయమితి
నికషః’ ఎత్తాకక్కడవతు ఆకవే, నికషీకృతా=ఉరైక్కప్పడుమ్
వస్తువాక చ్చెయ్యప్పట్ట - ఎత్తాయ్, అధాణత్ ‘ఉరైక్కప్పట్ట’
ఎత్త తాకిటతు.

‘బ్రహ్మ’ ఎత్తతఱ్ఱుప్పిక్ ‘అభూత్’ ఎత్తో ‘అభూతామ్’
ఎత్తో ఒరుక్రియై అధ్యాహరిత్తుక్కుశ్యవేమమ్; విధేయప్రాధాన్య
వివత్తైయిల్ ‘అభూతామ్’ ఎత్తుతు; ఉద్దేశ్యప్రాధాన్యవివత్తైయిల్
‘అభూత్’ ఎత్తుతు. ... (33)

శ్లో॥ శ్రవసశ్చ దృశశ్చ శబ్దరూప
గ్రహణే తే న హి జీవవద్వ్యవస్థా ।
ఉభయోరఖిలేక్షణక్షమత్వాత్
వరదాతః శ్రవణాశ్రయే దృశౌతే ॥ ౩౪॥
పదవురై.

హి వరదాతః ! = వరదనే !
తే = ఉన్నదైయ
శ్రవసశ్చ = తిరుత్చెవిక్కుమ్
దృశశ్చ = తిరుక్కణ్ణాక్కుమ్

శబ్దరూపగ్రహణే = శబ్దతై యమ్ రూపతై
యమ్ గ్రహిక్కుమ్ వివ
యత్తిల్
జీవవత్ = జీవాత్మావుక్కుప్పొమ్

వ్యవస్థా స హి = ('ఇన్న ఇన్ప్రియమ్ ఇన్న గుణై తైర్ గుణైర్ హిక్కు వర్తయి' ఎన్ఱి) వ్యవస్థై	యమ్ ప్రత్యక్షిప్తతో సహ భజ్యశాక్తయోః
ఇత్యన్తో ;	తే=ఉన్నడైయ
ఉభయోః=(అన్త) ఇన్ద్రు ఇన్ప్రియజ్ఞకుమ్	దృశా=తిరుక్కణ్ణశానవై
అఖలేక్షణ ఉపశాన్తే = ఎల్లావల్ దై	శ్రవణాశ్రయే=తిరుచ్చెవిక శై అశ్రయమా కవుడైయనవాయిస.

[శ్రవనశ్చేత్యాన్.] పేరులు భాళనుడైయ తిరుక్కణ్ణ కళిక
పెరుమైయై విచిత్రవై ఖరియాలే వణిక్కితారాయ్ చెల్లుకిఱుతు.
(౧) "కామం కణాన్ స్తవిశాన్తే విశాలే తస్య లోచనే" ఎన్ఱు సామా
న్యపురుషర్క భుక్కు ఇరుక్కుమతు పరమపురుషనుక్కు శతగుణిత
మాయితేయిరుప్పతు. తిరుక్కణ్ణల్ తిరుచ్చెవియళవుమ్ నీన్ఱువిళజ్ఞు
మ్బడియై వణిక్కప్పకున్దనర్కళ్ బుద్ధివైచిత్ర్యానుగుణమాక ఓరో
వక్తైయాక వణిక్ప్పర్కళ్ ; భట్టర్ శ్రీరజ్జరాజ స్తవ త్తిలే - "కృప
యా పరియా కరిష్యమాణే సకలాన్ఱం కిల సవతోఽఱి, నేత్రే ।
ప్రథమం శ్రవనీ సమాస్త్రణాతే ఇతి దైఘేన్యణ విదన్తి రజ్ఞ
నేతుః." ఎన్ఱితార్ ; అతావతు:—పెరియ పెరుమాళ్ళుడైయ తిరు
క్కణ్ణశానవై తిరుచ్చెవియళవుమ్ శెల్ల నీన్ఱుకిఱుపడిక్కు బరునినై
వుణ్ణెన్ఱితార్, మీనుక్కుత్తణ్ణిర్ వార్ ప్పారైప్పోలే నిత్యసూరిక
భుక్కు ముకమ్కొడుత్తు కొన్ఱిరుక్కిఱ శ్రీవైకుణ్ఠనాధనుక్కుమ్
కణ్ణళిరన్ఱాయ్, రామకృష్ణాద్యవతారమ్ పణ్ణి గుహవిదురప్రభృతిక
ళాన శిలర్క్కు అల్పకాలమ్ ముకమ్కొడుత్తు విషయీకరిత్తు, వన్దా
త్పోలే వెఱుమ్మై యోడే పోననర్క భుక్కుమ్ కణ్ణళిరన్ఱాయ్, సం
సారమ్ క్రిడైదుత్తాలల్లతు ఎఱున్దిగుక్కుమాట్టేనన్ఱు కోయిలిలే
అచారూపియాయ్ అవ్వవర్నిక వణ్ణళైప్పారాతే ముకమ్కొడు

త్తుక్కుణ్ణ కిడక్కిఱ పెరియపెరుమాళుక్కుమ్ కణ్ ఇరణ్ణాయరు
క్కవూ? ఇవరుడైయ కప్పైయెప్పార్ త్తాల్ ఉడమ్మెల్లామ్ కణ్ణాక
వేణ్ణావూ వెన్ఱు తిరుక్కణ్ణాళానవై విమళేత్తు, పెరియపెరుమాళు
డైయ అవయనాన్తరజ్జళడైయ నామేయాక వేణుమెన్ఱు పారిత్తు,
ఎల్లామల్లబజ్జళుమ్ తజ్జళుక్కే యాఁ వేణుమెన్ఱురుక్కుమ్ రాజాక్కల్
ముఱ్ఱుడ తజ్జళుక్కుప్రత్యాసన్న రాన వన్నియరై అభ్యయచ్చెయ్యుమా
పోలే, పాశ్చాన్తజ్జళాయుళ్ళవై తిరుచ్చెవిళళాకైయాలే అవర్న్తై
వెన్ఱు అవ్వగు కేపోవతాక ముఱ్ఱుడ అవర్న్ముడనే అలైయెఱికితా
పోలేయాన్తై తిరుక్కణ్ణల్ శెవియళపుమ్ నీణ్ణిరుక్కిఱపడి -
ఎన్ఱార్.

అర్థోవానుడైయ బుద్ధివైచిత్ర్యమ్ మర్న్దూరుపడియాక ప్పె
రుకున్ఱిత్తు ఇణ్ణే. [శ్రవనశ్చ దృశశ్చ] జీవాత్మాత్మభుడైయ ఇన్ద్రియ
జ్జళుక్కు విషయస్యవస్థైయుణ్ణ; చక్షురిన్ద్రియత్తుక్కు దశకానమొన్ఱిలే
సామధన్యముణ్ణ; శ్రోత్రేన్ద్రియత్తుక్కు శ్రవణమొన్ఱిలే సామధన్య
ముణ్ణ; ఘ్రాణేన్ద్రియత్తుక్కు ఆఘ్రాణమొన్ఱిలే సామధన్యముణ్ణ;
త్వగిన్ద్రియత్తుక్కు స్పృశమొన్ఱిలే సామధన్యముణ్ణ; రసనేన్ద్రియ
త్తుక్కు రసాస్వాదనమొన్ఱిలే సామధన్యముణ్ణ; ఇత్తనైయేయొట్టి
య ఒరు ఇన్ద్రియ త్రికైక్కి మర్న్దూరిన్ద్రియత్తుక్కు కూడాతు.
అతుకూడువతు ముక్త్యవస్థైయిలే భగవదచ్చెయాలేయాన్తై.
ఇజ్జనే జీవాత్మాత్మభుక్కు ఏఱ్ఱుట్టిరుక్కుమ్వ్యవస్థై పరిమాత్మాపుక్కు
ఇత్తై. “తూతు శెయ్ కణ్ణల్ కొణ్ణొన్ఱుపేళి త్తా మొట్టియిళైకల్
కొణ్ణొన్ఱునోక్కి” ఎన్నుమ్బడియితే ఎమ్మెరుమాకపడియరుప్పతు.
“యగపదనిశమత్తై: సైవ: స్వతోవాఽతు కాశ్యే నియమమనియ

మంవా ప్రాప్య రక్షాధిరాజ । కరతలవద శేషం పశ్యసి స్వప్రకాశం
తదనరణమమోఘం జ్ఞానమామ్నా సింఘస్తే ” ఎన్టుమ్, “నయన
శ్రవణో దృశా శృణోవ్యధతే రజ్జపతే । మహేశితః । కరణైరపి
కామకారిణోఘటతే సావణః ధీనమీక్షణమ్. ” ఎన్టుమ్ భట్టరరుళి
చ్చెయ్తార్. “సహస్రశీమాః పురుషస్సహస్రాక్ష స్సహస్రపాత్ ”
“విశ్వతశ్చక్షురుత విశ్వతోముఖో విశ్వతోహస్త ఉత విశ్వత
స్పాత్ ” “పరాఽస్య శక్తివివిధైః ప్రాయతే ” ఎన్నుమిశ్వర
నుక్కు అఘటితమానతొన్తిలైయే. “పశ్యత్యచక్షుస్స శృణోత్య
కణః ” ఎన్టుమితే ఓతిక్కిడక్కిఱతు. ఆకైయాలే ‘శోత్రమే తా
శబ్దతై గ్రహిక్కుక్కడవతు ; నయనమేతా రూపతై గ్రహిక్కు
క్కడవతు ’ ఎన్దిట నియమమిలైయాయ్తు ఎమ్మెరుమానుక్కు.

[ఉభయోః అఖలేక్షణక్షమత్వాత్] నయనశ్రవణజగ్గిరణ్ణమ్
సవణ్తైయుమ్ సాక్షాత్కరిక్కువత్ శ్రాకైయాలేయెన్తె. ఎమ్మెరు
మానుడైయ సకల్ద్రీయజ్గళుమ్ అఖలేక్షణక్షమమాయరుక్కు,
“ఉభయారఖలేక్షణక్షమత్వాత్ ” ఎన్టు నయనశ్రవణజగ్గిరణ్ణమా
త్తిరమ్ ఇజ్జే ఎవత్తురై తతు - ప్రకృతత్తిర్ ఇవ్విరణ్ణక్కుమే వివత్తై
య్యళ్యతాకైయాలే. తరుక్కుణ్ణో తిరుచ్చెవియళ్యపుమ్ నీణ్డిరుక్కు
మ్మడిక్కు హేతూపపాదనమ్ పుణ్ణుకిటవిత్తనైయేయితే ఇణ్ణు ప్రప
క్తమ్ ; ఆకవే “ఉభయోః ” ఎన్తు.

[తే దృశౌ శ్రవణాశ్రయే] ఉన్నుడైయ తిరుక్కుణ్ణో తిరు
చ్చెవికలై పున్ద్రీక్కిడక్కిన్తనవెన్తపడి ఇన్ద్రీయజ్గళుక్కు విషయ
వ్యవస్థైయణ్ణాకిలన్తో అవ్వవ ఇన్ద్రీయజ్గళో తన్తయక్కుడైత్త స్థానజ్గ
ళిలే యిరుక్కువేణుమ్ ; అప్పడిప్పట్ట వ్యవస్థైయ్యళ్యతు జీవాత్మాక్కు

భుక్త్యాకైయాలుమ్ పరమాత్మావుక్కు ఇల్లామైయాలుమ్,
సాననియమవిన్ది కేట్ట బన్దెబన్దు ఆశ్రయి త్తిరుక్కు క్కుత్తైయి త్తైయితే,
నయనశ్రవణజ్ఞభుక్కు గ్రాహ్యవిషయవ్యవస్థైయిల్లామైయాలే తిరు
క్కణ్ణళ్ తిరుచ్చెవికళిన్ సానన్దైయమ్ విళాక్కులై కొణ్ణిరానిన్దున
వెన్దవడి

విషయవ్యవస్థైయిలైయెన్నా బన్దెబన్దు ఆశ్రయిత్తుక్కిడకై
కూడుమోవెన్నిల్ ; కూడుమ్ సహజాతిక్కు ‘చత్తుశ్శవాః’
ఎన్దుమ్ ‘కట్పెవి’ ఎన్దుమ్ పేయరాయిరుక్కిన్దుతు. కణ్ణైయే కాతా
కవుడైయైన్దుతే ఇతుక్కుథమ్, ఇప్పుడి ఇరణ్ణిన్దియిగ్గభుమ్ బన్దె
యానతు బన్దుక్కే ఇరణ్ణుశక్తియుముణ్ణానమైయాలితే, ఇతుతాన్
భగవత్సజ్జల్పత్తైలైయితే కూడానిన్దుతు

నయనశ్రవణజ్ఞభుక్కు శబ్దరూపగ్రహణత్తిల్ వ్యవస్థైయిలై
యెన్నిఱకారణత్తినాలే నయనజ్ఞళ్ శ్రవణాశ్రితజ్ఞభాకిల్, ఇజ్జనమ్
అల్లాత ఇన్దియిగ్గభుక్కుమ్ గన్ధరసాదిగ్రహణత్తిల్ వ్యవస్థైయిల్లామై
తుల్యమాకై యాలే పూణతననాదికభుక్కుమ్ సజ్గుమ్ కూఱవే
ణ్ణావోవెన్దు ఒరు మృదుప్రజ్ఞా కేట్టువన్దాన్ ఉల్లేఖప్రకరణజ్ఞ
ళిలే ఉభృతుకొణ్ణు త్తప్పిపెత్తాలే ప్రతిబన్దిప్రకటనమ్ ప్పణ్ణవతు అర
సికత్వైత్తై కాట్టుమెన్దొభిక.

జీవానామివ=జీవవత్. [వరదాతః!] దదాతీతి - దాతా ;
వరాణాం దాతా=వరదాతా ; తస్యసమ్బుద్ధిః. వరదాత్మశబ్దమ్
సమ్బుద్ధ్యన్తమాయ్క్కిడక్కిఱతు. శిలర్ “వరద! - అతః” ఎన్దు
పదవిభాగమ్ ప్పణ్ణవర్కళ్. అప్పోతు, [అతః=శ్రవనశ్చ దృశశ్చ

విషయవ్యవస్థావిరహాత్] ఎఱ్ఱ పారుభాక వేణుమ్. [శ్రవణాశ్రయే]
శ్రవణే అశ్రయః యయోస్తే. విగ్రహవాక్యే 'శ్రవణే' ఇతి ప్రథమా
ద్వివచనమ్. ... (3౪)

శ్లో॥ కరుణారసవాహి వీక్షణోర్యేః
వరద! ప్రేమమయప్రవాహభాజః ।
తతతీరవనావళీ భ్రువౌ, దృక్-
చలసిన్ధోస్తవ నాసికేవ సేతుః ॥

3౫॥

పదవురై.

హే వరద! = వరదనే!	తవ దృక్పటః } ఉనరు తిరుక్కణ్ణళాః
కరుణారసవాహి } కృపారసత్వై స్పృహ	సిన్ధోః } అశ్రయమకడలుక్కు
వీక్షణ ఊర్యేః } క్షానిష్ఠ కటాక్ష	భ్రువౌ = తిరుప్పరువణ్ణళానై
మాకిఱ అలైకళై	తత తీర వనా } పరమ్యుతాయ కరై
యదైత్తాయమ్	వళీఇవ } యిలేయళ్యతాన
ప్రేమమయప్రవాహా } ప్రణయ రూపమా	శోరైపోలుమ్ ;
భాజః } స ప్రవాహత్వై	నాసికా = తిరుమూక్కానరు
యదైత్తాయమిరుక్కిఱ	సేతురివ = అశ్రైపోలుమ్.

[కరుణారసవాహిత్యాది] తిరుమూక్కినఘ్రుకై అనుభవిక్కి-
తార్. సింహావలోకనన్యాయత్తాలే తిరుప్పరువవట్టణ్ణళిలుమ్ శెల్లు
కిఱార్.

[తవ దృక్పటసిన్ధోః భ్రువౌ తతతీరవనావళీఇవ ; నాసికా
సేతురివ] పేరరుభాళనుడైయ తిరుక్కణ్ణళాళో అశ్రితవాత్సల్యాతి
శయత్తాలే ఎప్పోతుమ్ అలై పాయానిన్ఱుకొణ్ణిరుప్పతాల్ 'అలై యెఱి
కిన్ఱ కడల్ తానో ఇతు!' ఎన్నుమ్మడియాయురుక్కిన్ఱన అత్తిరుక్కు-
ణ్ణళికోమేలే తిరుప్పరువవట్టణ్ణళో - కడఱురైయిలే యురుక్కుక్కుడవ

శోలై చెప్పినో! ఎన్నుమ్బడియిరుక్కిన్టన. ఇరణ్ణుతిరుక్కణ్ణళుక్కుమ్ నడువే “మాట్టయర్ కట్టక త్తిక్ వల్లియో కొమ్మిన్దో?” ఎన్ను నిత్యసద్దేహజనకమాన కోలనీళ్ళొడిమూక్కు అమ్మెదిరుప్ప తానతు - కడలిడైయే కట్టిన అణ్ణెతానో! ఎన్నుమ్బడియిరానిన్ట తెనిఱార్.

తిరుక్కణ్ణళై సముద్రమాక రూపణమ్ పణ్ణినపడిక్కు అమైయ ఇరణ్ణువి శేషణమిడుకిఱార్ పూవాధాత్తిలే [కరుణారసేత్యాది.] కరుణైన రసః, తం వహస్తితి కరుణారసవాహినః; వీక్షణాన్యేవ ఊమయః (ఊమికళబ్దః స్త్రియాంప్రసిచ.) కరుణారసవాహినో వీక్షణోర్మయః యస్మిక్ సః. తస్య. అథవా, కరుణారసం వాహయన్తి [ప్రవాహయన్తి] ఇతి కరుణారసవాహినః ఎన్నపుమామ్; కరుణారసత్తై పెరుక్కానిన్ట కటాక్షవీక్షణజ్ఞభాకిఱ అలైకళైయుడైయ - ఎన్టఁడి. కరుణైక్కు రస తేన్వనరూపణమ్ భోగ్యతాతిశయత్తైప్పద్ర్థం. వీక్షణజ్ఞళుక్కు ఊమిక తేన్వనరూపణమ్ - ఒన్ఱిన్మేల్ ఒన్ఱాక అవిచ్చేడేన ప్తైయుమ్బడియైప్పద్ర్థం. కటాక్షధారైకళే ప్రసరిప్పతఱుక్కు క్కప్పైకారణమూకైయాల్ ‘కరుణారసవాహి’ ఎన్టతు. రసపూర్తియిల్లాతవళవిల్ ఊమికయుమున్ఱా కాతితే

[ప్రేమమయప్రవాహభాజః.] తిరుక్కణ్ణళాకిఱ సిన్ధువానతు ప్రీతిరూప్రవాహ పరిపూణమెన్ఱిఱతు పేరరుళాళనుడైయ తిరుక్కణ్ణళిలే ప్రణయరసమ్ వెళ్ళమిట్టితేయిరుప్పతు. ప్రియస్య భావః - ప్రేమా; ప్రేమో వికారః - ప్రేమమయా; తాదృశా ప్రవాహా భజతీతి - ప్రేమమయప్రవాహభాక్; తస్య. తతతీరవనావళీ=“తతం వ్యాప్తే విస్తృతేచ” ఇతి కోశః. “తను - విస్తారే” ఇత్యస్తాధాతోః కర్తరి క్తప్రత్యయాన్తం రూపం తతమితి. తతత్వ వీక్షేషణమ్ వనావళియిల్ అన్వయిక్కుమ్. [వనావళీ=] ఆవళి

శబ్దమ్ ఇకారాస్తమాకప్రమ్ ఈకారాస్తమాకప్రమ్ముణ్ణు ; ఇగ్జే ఇకారాస్తమాకక్రొణ్ణాల్ ప్రథమాద్వివచనమాకితతు. అహ్సాతు 'భవతః ఏష్టు క్రియాపదమధ్యాహార్యమ్. ఈకారాస్తమాకక్రొణ్ణాల్ ప్రథమైకవచనమాకితతు అహ్సాతు, భవతీతి వా, భవత ఇతివా క్రియాధ్యాహారిః. చలశ్చసౌ సిన్ధుశ్చ - చలసిన్ధుః ; దృగేవ చలసిన్ధుః తస్య. నమోల్పార్వత్యై నిష్టవానిల్లానశ్చై కొల్లైకొల్వతల్లున్ స్పేరురుళాళనుడైయ తరుక్కణ్ణల్ నిష్టవానిల్లాతే ఉత్తరళమాయరుక్కీటపడి.

“నాసికైవ సేతుః” ఎస్త ఇదానీ స్తవ పారత్తిలుమ్ అనుప పత్తియై యెన్నుకల్. ... (3౫)

శ్లో॥ విభవం వివృణోతి విస్తృణోతే

రుచమావిష్కారుతే కృపామపారామ్ ।

అభివపాతి హపమాద్రభావం

తనుతే తే వరదైవ దృష్టిపాతిః ॥

3౬॥

పదవృత్తై.

హీ వరద ! = వరదసే !

తే = ఉన్నదైయ

ఏయి దృష్టిపాతిః = ఇస్త కటాక్షమానతు

విభవమ్ = (ఉన్నదైయ) ఉభయవిధూరి

సాపకభావత్వత్తై

వివృణోతి = శక్తమాకుక్షిస్తతు ;

రుచమ్ = కోణైయై

విస్తృణోతే = పరపచ్చయేక్షిస్తతు ;

అపారమ్ = ఎరైయిల్లాత

కృపామ్ = కృపైయై

అవిష్కారుతే = వెలిపరుత్తుక్షిస్తతు ;

హపమామ్ = అపస్తై

అభివపాతి = పేరుకచ్చయేక్షిస్తతు ;

అద్రభావమ్ = క్షౌకశిద్ధిరుత్తై

తనుతే = ఉణ్ణాక్షిస్తతు.

[విభవమిత్యాది.] ఎమ్మెరుమాక పక్కలిలే నాలడివరప్పుకు రనిష్టవర్కళి “తొణ్ణిరోక్కరుళి చ్చోతివాయ్ తిఱన్దు ఉఱ తామ రైక్కణ్ణళాల్ నోక్కాయ్” ఎన్దు ప్రాధిపుర్కళితే. “దేవరాజ దయాసిన్దో! దేవదేవ జగత్తునే! త్వదీక్షణసుధాసిన్దు వీచివిత్తేవ శీకరై: | కారుణ్యమారుతానీతై శ్శీతలైరభిషిచ్చ మామ్” ఎన్దు ప్రాధిపుతుతానుమ్ మికై యామ్మడి ఆశితర్ తిఱన్దు త్తిలే కటాక్ష ధా రైకళి సదా ప్రసరిత్తుక్కొణ్ణితే శేరరుళాళనుక్కిరుపుతు.

కమకక తాకపణ్ణిన కృషికళి తమ్మినాలుమ్ శోమ్బుల డైన్దు కైవాణ్ణామల్ పిన్దెయిమ్ కృషియైయే ఉకన్దువణ్ణుమా పోలే, ఎమ్మెరుమాక కల్పన్దోఱుమ్ సృష్టికకచ్చయ్ తే నఫలమా కాతిరుక్క, అవ్వళపైరాడై కైవాణ్ణామల్ ఎన్దేను మొరునాళి ఫలి క్కుమెన్దు మేన్దేలు మొరువట్టు జగత్తుప్పియైవణ్ణి, సృష్టమాన జగత్తిల్ అనుప్రవేశిత్తు అవ్వవపదార్థజుక్కు వాచకమాన శబ్దమ్ తన్నుళవిలే పర్యవసిక్కుమ్మడి ప్రకారియాయ్ నిన్దు జ్ఞాతవ్య ధర్మప్రకాశకమాన శాస్త్రుజ్ఞైయుపదేశిత్తు, తిరుప్పావ్రిడలిలే తిరు వనన్దావ్రివాన్దేలేయేటి, పదుక్కైవాయ్ ప్పాలే కణ్ వళర్ వరుళు కితాప్పోలే జగద్రక్షణచిన్దైవణ్ణి, చిన్దితోపాయానుగుణమాక

ఎన్దేనుమ్ కట్కుణ్ణాల్ కాణక్కుడత తాక దుఃఖోత్తరమాన మచవ్యరుడైయ పిఱవియిలే ఆవిభవవిత్తరుళి అవర్కళుడైయ మాంసచక్షుస్సుక్కు విషయామ్మడివన్దు ఇప్పుడి అవతారాదికళాలే “ఎనక్కడిమైయావారుణ్ణో?” ఎన్దు ఇతువేకార్యమాక త్రేడిత్తిరి కీఱవ్ శబ్దాదివిషయజుళిలే దుఃఖప్పట్టున్దుకిఱ లోకస్వభావతై సవాసనమాకప్పొక్కుకైక్కాక; మృగపక్షికళి పిడిప్పార్ సజా తీయబుద్ధియాలే తన్నోడై ఇణక్కవర్తనాన మృగపక్షికళైప్పార్

[ఉన్ననమ్] “మాట్టయర్కట్టుకత్తిక్ వల్లియో కొట్టున్దో”
వెన్టు నిత్యనదేహజనకమాయితే * కోలనీళ్కోడిమూక్కిగుప్పతు
‘ఉన్నతా నాసికా యస్యసః - ఉన్నసః’ ఎన్టు విగ్రహమాకక్కడ
వతు; “ఉపసగాచ్చు ||” సూ|| ౫-౮-౧౦౯ ఇతిహి పాఠేనిః.

[ఆయత్కణా పాశపరికర్మసదంసమ్] ప్రశస్తా కణా -
కణాపాశౌ; ఆయన్తాచ తౌ కణాపాశౌచ - ఆయత్కణాపాశౌ;
తౌ పరికర్మణీ (పరికర్మ వా) యయోస్తా - ఆయత్కణా పాశపరి
కర్మాణౌ; తాదృశౌ సదంసౌ యస్య తమ్. ఘోశశవుమ్ తళతళెన్టు
తోజ్జుకిన్టు తిరుచ్చెవికల్లై యుడైయవనెన్దై. “పరికర్మాజ్జసంసా
రః” ఎన్టు అమరకోశ క్తిక్పడి శరీరశోభాధాయక కర్మవాదియాన
పరికర్మశబ్దమ్ ఇజ్జు లక్షణయా శరీరశోభాధాయక వస్తువాదియా
కిఅతు “ఉయ్విడమేయైయర్క్కు మశుర్క్కు మరక్కర్కట్టుమ్,
ఎవ్విడవెన్టులజ్జి మకరమ్త్తుక్కుమ్ తళిర్కోల్!” ఎన్నలామ్బడి
యాన తిరుచ్చెవికల్ తానే తిరుత్తోళ్కళుక్కు అలజ్జారమాక
అమైవడి. “సదంసన సజ్జతి కున్దలాన్తికానతీణా కణాభర
ణాధ్యకస్థరః” ఎన్టాచిటే సున్దర బాహుస్తవత్తిల్. “ఉదగ్రపీనాంసవిల
మ్బిక్కుణ్డలాంకావలీ బస్థురకమ్బుకస్థరమ్” ఎన్టాచే ఆశవన్దారుమ్.
ఇత్తాల్, తిరుచ్చెవిమడల్కళిక్ ఒట్టుకునీట్టి కూఆప్పట్టతాయ్త్తు.

ఇజ్జేశిల్ శొల్లువర్; -కణాపాశయోః పరికర్మణీ - కణా
పాశపరికర్మణీ; (కున్డలజ్జల్) ఆయతీ కర్ణపాశపరికమణీ యయో
స్తా - ఇతి సప్తమీబహువ్రీహిః శేషం పూవణతే; ఇతి. ఇత్తాల్,
ఘోశశవుమ్తోజ్జుకిన్టు తిరుక్కుణ్డలజ్జలై యుడైయవన్ ఎన్టాకిఅతు
స్వాభావికదివ్యావయన సౌందర్యమాత్ర త్తిలే ఈడుపాడాకచ్చెల్లుమిన్ద
శ్లోకత్తిల్ ఊడే ఒరుదివ్య భూషణత్తైయుమ్కూట్టి ప్పొరుల్కోళ్వతు

శీటనాతు. “కణికా తవ కరీశ! కిమేషా కణభూషణముతాం
సవిభూషా! అంసలమ్యులకభూషణమాహా నూనసస్య మనువా
పరికర్మ” ఎన్ను - ‘తిరుక్కుణ్ణలజ్జల్ తరుచ్చువికళుక్కు అలజ్జార్
మో? తిరుత్తోల్ కళుక్కు అలజ్జార్ మో? తోల్ కళితే అలైయా
నిన్జుళ్ళ తిరుక్కుల్ కళుక్కు అలజ్జార్ మో? అన్బియే, ఎన్ను
డైయ నెజ్జుక్కుత్తానలజ్జార్ మో?’ ఎన్ను వితికడోలారూఢరా
యితే ఆత్మవాసిరుప్పతు.

[ఆచుదిత్యాది.] ఆజ్ పూర్వకమాన ఇణ్ ధాతువిన్ లద్రూ
పమ్ శత్రుప్రత్యయాస్తమానాల్ ఆయచ్చబ్బనిష్ప త్తిః [కణపాశ]
సంస్కృతవ్యాఖ్యానత్తిలే కేశపాశశబ్దతై దృష్టానీకరిత్తు పాశశబ్దతై
ప్రశస్తాధికమాక పురైత్తార్ ఇజ్జే “గచ్చతఃస్థలనం నదోమాయ”
ఎన్నుమ్ న్యాయమ్ కొళ్ళవేణుమ్ ‘కేశపాశ’ ఎన్నుమిడత్తుళ్ళ
పాశశబ్దమ్ ప్రశస్తాధికమిల్ల ; “పాశః పక్షశ్చ హస్తశ్చ కలా
పాదాః కచాత్పరే” ఎన్ను అనురకోశ త్తికపడి కలాపవాదియా
నుత్తనై. కణశబ్దాత్పరమాన పాశశబ్దమ్ ప్రశస్తాధికమ్
“...పాశస్తు మృగవశ్యాదిబద్ధనే కణాన్తే శోభనాధాన్యైత్ కచా
స్తే నీకరాధికః । ఛాత్రాద్యస్తేచ నిదాధికః ” ఇతి హైమః. కా
ముదియల్ “యాప్యే పాశప్” (గీ-3-౪2) ఎన్నుమ్ నూత్రిత్తిక్
వృత్తియల్ “కుక్కిశో భిషక్ - భిషక్వాశః” ఎన్ను ఉదాహరిణమ్
కొనుత్తిరుప్పతాలున్, నూత్రముమ్ తదనుకూలమా యిరుప్పతా
లమ్ ఇతఱ్కు విరుద్ధమాక నైఘణ్ణుకర్ అధాభేదవ్యవస్థై పణ్ణియ
రుప్పతు ఎజ్జనే? ఎన్ను శిలర్ శక్కిప్పర్ కళ్, పాణినిశొన్నతు
‘పాశప్’ ఎన్నుమ్ ప్రత్యయతైప్పర్లవామ్, కోశకారర్ ఎడుత్తి
రుక్కుమ్ పాశశబ్దమ్ ప్రాతిపదికమామెన్జుణర్ క అన్యత్రవిస్తరః.

[అభిజాతకపోలమ్] “అభిజాతస్తు కులజే బుధే” ఎన్న అను రికోశ త్తికపడి - కులీనపర్యాయమాన అభిజాతశబ్దమ్ శ్రేష్ఠవాచక మాక త్తిలైక్కట్టుమ్. ఎమ్మెరుమానుడైయ దివ్యకపోలగ్గళుక్కు చ్చిఱిప్పావతు - “యశోదాబ్జుల్యగ్రోన్న మిత చుబుకాఘ్రాణముది తో కపోలావద్యాపిహ్యనుపరిత తద్దష్టగమకౌ । విరాజే తే” (సుంద రియాహు స్తవమ్) ఎన్న పడి - కృష్ణావతార త్తిలే యశోదే ఉకన్దు ము త్తమ్కొడు త్తశువడు ఇల్లైక్కమ్ కాణలామ్మడియిరుక్కై - “పరి మణ్ణితిరాసమణిలాభి వళరదాఘ్రాకమభీష్ట గోపికాభిః । అనువర్తిత దాతనప్రహరాఘ్రాదివ పుల్లంహీ కపోలయోయుగంతే.” ఎన్నమ్ ఇతుతన్ని లే అకళిచ్చెయ్యక్కడవతితే. స్ఫటిక మయగణ్ణజైల కృతజ్ఞాన ఇరణ్ణ ముకురమణ్ణలగ్గళై త్తులక్కి త్తుడైత్తు ఇణ్ణైత్తు వైత్తాత్తోల్ లిళితకెన్ది తే దివ్యకపోలగ్గళిరుప్పతు; అన్ద ఆభి జాత్తిముమామ్.

[పారణీయతి] ‘పుత్రమాత్మన ఇచ్చతి - పుత్రీయతి’ ఎన్ను మాపోలే, పారణామాత్మన ఇచ్చతి=పారణీయతి ఎన్నుకిడ్కిఱతు. “సుప ఆత్మనః క్యచ్ ” - “క్యచి చ ” ఇతి సూత్రిద్వయమత్రాను సన్ధేయమ్ ఉపోషితనాయిరున్దవ్ వయితారపుణ్ణజైయితే పార ణ్ణైయెన్బతు, “ఉణ్ణానాల్ కళియావతోన్బిలై” ఎన్బిరుక్కుమాత్త వా “కణ్ణకొణ్ణై కణ్ణజైయారక్కళిత్తు” ఎన్బిఱపడియే ఎమ్మెరు మానుడైయ తిరువేనియై సేవిక్కప్పెఱుమ్నాళై ద్వాదశియాక పుమ్, అతుపెతాతనాళై “అన్బెనక్కవై ప్పట్టినినాళే” ఎన్బిఱపడియే ఏకాదశియాకపుమ్ తిరుపుళ్ళమ్మల్ శ్రియిరుక్కితారాక్తాయాలే నిత్య ద్వాదశియాక వేణుమెన్దు పాఠిక్కితారాయ్త్తు. “నిషేవితం త్వాం

రవణై మేలాతిష్ఠేరుమానాయ్, * విట్టిలబ్ధశైవశోభితామరై పాతమ్
కైకభోకణ్ణభో విశ్ణుజునువనాయ్ పేరరుభాశపైరుమాభాయరుక్మిణ
వునైఁ . ఎంతావియణ్మితాడి యుగుక్కాట్టాతే ఒళియానిష్ట
నీ . అల్లునక పకలురుడైవీడిన్ది నల్కియెనైఁవిడతే “ కావిపోత
వణ్ణర్ఁఁన్దు ఎకాకణ్ణభో తోన్దినారే ” ఎన్నుమ్మడి . కణ్ణభోనిష్టకలా
తరుళవేమమెనితార్.

[నీలమేఘనిభమ్] “ ముకీలురువ మెచ్చుడికళురువన్దానే. ”
తాపత్రయాతురర్క్కు తాపహరిమాయ్, విరహతాపాతురర్క్కు
అస్తతాపత్రైయుమాత్తొక్కడవతా యిరుక్కుమ్ వడివితే. “ ఏష
సవకస్వభూతస్తు పరిష్కజ్జో హనూమతః ” ఎన్దు - అడిమై శైయ్తా
ర్క్కు పరిశిలాకక్కొడుక్కుమ్ వడివితేయాయ్త్తు ముతిలిలే ఇవర్
వాయ్వైపుతు

నీలమేఘమపోస్త న్వభావతై యుడైయనక ఎన్దుమామ్.
౧. పెయ్యువేణ్ణుమిడమళపుమ్ శెన్దు పెయ్యుమ్ మేఘమ్, * వన్దురు
ళియెన్నెజ్జిడమ్ కొణ్ణ వానవర్కొల్లున్దాయ్త్తు ఇవక. “ పద్భ్యా
మభిగమాచ్చైవ ”

౨. మిన్నలుళ్యకాలమ్ జలమ్నిరమ్బియిరుక్కుమ్ మేఘమ్;-
పిరాట్టియిల్లాతకాలత్తిర్ కప్పై కున్దుమితే ఎమ్మెరుమానుక్కు.
“ నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి ” ఎన్దు అత్తొవేణ్ణిత్తొతే తత్తిమ్బున్దియై
యమ్.

౩. మొణ్ణ ఇడత్తిలుమ్ పెయ్యుమ్ మేఘమ్;- వసిష్ఠాదిక
ళుక్కుమ్ జ్ఞానప్రదనితే, చిత్రకూటత్తిలే వసిష్ఠక పెరుమాళ్ పాడే
శిల ధర్మనూక్కుణ్ణభో కేట్కుప్పెత్తొనితే. “ సోహంతే పితురా
చార్యస్తవై వచ పరస్తవ ! + మమ త్వం వచనం కువక నాతి

నతేస్సతాం గతిమ్. " ఎన్టు శెరుక్కిశ్శిర్కొన్ద వస్సిగ్నైయుమ్ వాయ్మూడువిత్తానితే శిలధర్మమర్కజ్జలై చొన్దిల్లి.

౪. పెయ్యపెత్తాత కాలత్తిలే వఱక్కుమ్ మేఘమ్ ;—
“ఋణం ప్రవృద్ధమివమే హృదయాన్నావనపతి ” ఎన్టు నెళ్ళులర్దన్దు పేళినానితే.

౫. ఇన్న కాలత్తిలే ముత్తై పెయ్యుమెన్దు అఱుశియిడవల్లార్ ఆరుమిలై ; పెయ్యవేణ్ణియ కాలత్తిల్ పెయ్యతోఱ్ఱియవుమ్, పెయ్ నతఱ్ఱు సమ్భావనైయిల్లాత కాలత్తిల్ అచిన్దితమాక నన్దు పెయ్యవుమ్ కడవతు మేఘమ్ ;—“ నాసా పురుషకారేణ సచాస్యస్యేన హేతునా । కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షే కఙ్గిత్కదాచన. ”
ద్రౌపదిక్కు అచత్తిలే వన్దు ముఁమ్ కాట్టాతోఱ్ఱిన్దా ; అపేత్తునిర పేతుమాక * తావియన్దులకవెల్లామ్ తలైవిళాక్కొగ్గాక.

౬. ‘ వనత్తిడరై ఏరియాక వెట్టియాయ్త్తు ; నీ ముత్తై పెయ్ తాకవేణుమ్ ’ ఎన్టు వల్లైక్కవొణ్ణాతు మేఘమ్ ;—ఎచ్చెరుమాక పడియుమిజ్జనేయితే ; “ వనత్తిడరై ఏరియామ్ వణ్ణునియన్ద్రుమితు వల్లాల్ మారియార్ పెయ్కిత్పార్ మన్ద్రు ” ‘ పెణ్ణులామ్ శడై యునానుమ్ పిరమనుమునై కాణ్బా నెణ్ణిలాపూఱ్ఱియూఱ్ఱి తనమ్ శెయ్తార్ వెళోకినిఱ్వు విణ్ణుళార్వియప్పవన్దు అనైక్కచ్చరులై యీవ్రవనితే.

౭. జలస్థలవిభాగమిన్దియే పెయ్యుమ్ మేఘమ్ ;—

“ దాశాయకీశాయచ రాక్షసాయ ” వేడక వేసువిచ్చి పఱి కురిజ్జు శరాశరమ్ ఇడైచ్చి ఇడైయర్ తయిర్ త్తాఱ్ఱి కూని మాలా కాళర్ పిణవిరున్దు వేణ్ణిడిశిలిట్టవర్ అవకసుక అవకతమ్మి అనై

అరవమ్ చుత్తైయాళ్ పెన్ద్ర మైన్దన్ ” (ఆచార్యహృదయమ్.)

ఎన్నుమ్బడియితే భగవద్విషయాకారమ్ పెన్ద్ర వర్కళిరుప్పతు

౮. “వషాతి వషాచు నిస్సవో మేఘః” ఎన్ను-పెయ్యమ్ కాలత్తిలే ఆడమ్మగనుట పెయ్యమ్ మేఘమ్;—కుచేలనుక్కు అరుళ్ శెయ్తపడి ఇజ్జనేయితే

౯ విరాటపవణ కాలక్షేపత్తుక్కు వరుమ్ మేఘమ్;— భగవద్విషయ కాలక్షేపజ్జళితే వస్తునిట్టుమ్ ఎమ్మెరుమాన్, *శ్రీ శైలేశదయాచాత్రమెన్టు వద్దానితే జీయర్ గోస్తియిలే; “సమాప్తా గ్రంథస్య ప్రథితివివిధోపాయనచయో పరంసజ్జీభాతే వరవరమునేరం మ్రిసవిధే । హరాద్బాలః కశ్చిత్కుతః ఇతి నిరస్తోవ్ర్యపగతో జగౌ రక్షేశాఖ్యః సరిణశచతుహేయచఇదమ్ ॥ ”

౧౦ శుక్తికళితే పెయ్తు ముత్తాక్కుమ్ మేఘమ్;— అడి యార్ క్కు ఇప్పమాదియాకియ ఎమ్మెరుమానుడైయ కటాక్షధారై యుమ్ ఆహ్ వారాచార్యర్కళితై ఫలవత్తరమావతితే

౧౧ తూతువిడప్పడుమ్ మేఘమ్; “విణ్ణీల మేలాప్ప విత్తా ప్పోల్ మేకణ్ణాళ్”, “జీమూతేన స్వకుశలమయాం హారియ వ్యక్ ప్రవృత్తిమ్”—ఎమ్మెరుమాన్తానుమ్ ఇన్నార్ తూతనెన నిన్తానితే *కోతైవేలై వర్క్కాయ్ ముణ్ణకలమ్ కూఱిసవా తూ తనాయ్ మన్న వనాల్ శొల్లణ్ణానితే.

౧౨. “చాతకః స్వానుమానేన జలంప్రాధయతేఽమ్బు దాత్ । సమహచాదార్యవాక్ సనాం ప్లావయత్యమ్బునా మహీ మ్.” బరుచాతకమ్ ఇరక్క ఉలకెల్లామ్ సీర్నిరక్కుమ్ మేఘమ్;— దశరథాదికళ్ అల్పప్రాధవైః శ్రీరామాదికళ్ సప్రాపకా రమ్ శెయ్యక్కాణ్ణిఱోమితే.

౧౩ త్వయివవకతి పజన్యే సవేపల్లవితా ద్రుమాః ।
అస్తాకమకన్యతౌణాం పూవకపత్రేషు సంతయాః” మత్తై శిలర్
క్కు త్తీజు, శిలర్ క్కు న న్నై;—“కజ్జకనాళీకవర్ కరుముకిర -
ఎన్దాయ్” “తాయర్ మక్కియి ఒన్నార్ తళిర ” ఇత్యాది

౧౪. “ఎత్తనై యమ్ వామత్తనై కాలత్తుమ్ పైజుమ్
కళి మైత్తెయ్ ననూముకిలే పార్ త్తిగుక్కుమ్. ”—“కళై వాయ్ తు
న్బమ్ కళై యాతొమ్మి వాయ్ కళై కణ్ మత్తై లే ” అనన్యగతిక
ళాల్ ప్రతీక్షిక్కుప్పడుకై ఒక్కురుతే

౧౫ “ప్రాప్తపేణ్యస్య మాలిన్యం కిం దోషోఽభీష్టవషి-
ణః? । శారదాభ్రస్య శుభ్రత్వం వద కుత్రోపయుజ్యతే? ॥”
* అధికతాధికవిదాన దీక్షితన్యాయ మూర్తి కరియతిరుమేని
యాకిలమ్ ఆకవకమానిరుక్కుమ్; కానిలుమురుప్పాలార్
శెవిక్కినాళకీర్తియార్, పేనిలుమ్ ఎరమ్తర మిళక్కిలాతతేవరా
య ముక్కణ్ణో భస్తాద్ధూళన ధనళితనాయిరుదైలుమ్ అస్తశుభ్ర
త్వమ్ శ్వభ్రపాతహేతువాను త్తనై యితే.

౧౬. “తుప్పార్ క్కుత్తుప్పాయ తుప్పాక్కి త్తుప్పార్ క్కు
త్తుప్పాయశూడిమ్ నుత్తై.” (కుఱి) అన్న నధక త్వేన భోగనాధన
మాయమ్, పిపాసాశామక త్వేన స్వయంభోగ్యమాయమిరుక్కుమ్
మేళుమ్;—“ఉపాయోపేయ త్వే తదిహ తన త త్త్వమ్.” ప్రాపక
నాయమ్ ప్రాప్యనాయమితే ఎమ్మెరుమానిరుప్పతు

౧౭ “ఆనన్యా వావన్తి యాన్తాసు చాతకాశ్రుణి తో
యద! । తావన్తోపి త్వయా హస్త నముక్తా వారిచిన్దమా.” ఎత్తనై
కణ్ణసిర్ విత్తిన్ద్రులుమ్ విరుప్పమిల్లాతనన్దు వాళా కిడక్కుమ్

నైయాకవైత్తు ప్పిడిప్పారై ప్పాలే పార్ వైవై త్తిణ్కువతాక “అతుక్కు
ఆవారార్ ?” ఎన్ఱుతేడి (౧) “కల్లుఱలమొన్ఱే నిలముఱుతా
యిల్లై” ఎన్ఱ పాట్టిఱ్ఱుడియే తన్నుడైయ తిరువడిత్తామరై యుమ్
జ్ఞానదీపముమ్ మఱుపాడురువిన పరప్పెఱ్ఱుమ్ ఓట్టిప్పార్ త్త పుణ్ణరీ
కాతున్నుడైయ తిరుక్కణ్ణళానవై ఓరిడ త్తిఱుమ్ అతుక్కు ఆవారై
క్కాణామల్, ఒరవిషయవై అప్పడిక్కు ఆక్కుచుతాక ప్పార్
క్కిఱవళవిలే, శ్రీవిభీషణాథ్ వాక్ విషయమాక ఎప్పోతుమ్ సన్నే
హమాక ప్పార్ త్తక్కొణ్ణు కిడక్కెయాలే తనక్కుప్పళ్యముడైయన
దక్షిణదిక్కిలే జాతినియనుమాతల్ వణానియనుమాతల్ని క్కే
కర్మానుగుణమాక ఏతేను మొరుళరీర త్తిలే ప్రవేశిత్తు అన్దళరీర త్తి
వట్టియేపోయ్ జన్మపరమ్మరైకళిలే తోళమాటి త్తరై కాణవా
ణ్ణాత సంసారసాగర త్తినుళ్ళే ఆథ్ఱన్దనడుఱుకిఱ నమ్మాథ్ వార్ మేలే
పడ, ఇప్పడి ఇనర్ మేలేపట్టవిత్తై (౨) “నమ్మేల్ ఒరుగ్గే పిఱ్ఱువై
త్తార్” ఎన్ఱిఱపడియే ఒరుమడైప్పడుత్తి (౩) “ఎఱ్ఱుమ్ పక్కనోక్క
టియా” ఎన్ఱు=నాయ్చ్చిమార్ తిరుములై త్తడత్తాలే నెరుక్కి
యడైత్తాలుమ్ పురిన్దపార్ క్కవటియానెన్నుమ్మడి న్నేవైయాలే
నిహేతుకమాకప్పణ్ణప్పెల్లి విశేషకటాతుమడియాకవితే అవ్వా
థ్ వార్ తిరున్ది ప్రపన్న జనకూటస్థరాయ్ “ఆద్యవ్య నఃకులపతే”
ఎన్నుమ్మడి నమక్కెల్లామ్ కులములెవ్వరాయ్ వాయ్దతు. అప్పడి
ప్పట్ట దృష్టిపాతమితే ఆశ్రితర్ కళుక్కెల్లామ్ ఉపజీవనమావతు.
అతుతనై ఐన్దపడియాక ఉపశోక్కితారాయ్త్తు [విభవం వివృ
ణోతీత్యాదియాలే.]

“బృందావనం భగవతా కృష్ణేనాఽక్లిప్తకర్మణా । శుభేన
మనసా భ్యాతం గవాం వృద్ధిమభీషుతా.” ఎన్ఱు - ఎమ్మెరుమా

(౧) తిరువిరుత్తమ్-౧౬.

(౨) తిరువిరుత్తమ్-౪౫.

(౩) తిరువాయ్మొళి.

నుడైయ ఒరు మానసానుభూనత్తిఱ్ఱుళ్ళ పెరుమై అతువా
నాల్, దృష్టిపాతత్తీ పెరుమై ' శొలప్పకిల్ వాయముతమ్ పర
క్కుమే. [హే వరద! ఏష తవ దృష్టిపాతః విభవం వివృణోతి.]
మాదృశ రాన త్సుద్ర్ పక్కలిలుమ్ పళ్ళమడైయాకత్తానే ప్రసరి
యాన్జ ఇన్ద కటాక్షవీక్షణమానతు నీయే ఉభయవిభూతీసామా
జ్యధురిన్దరనెన్నుమిడత్తై విశదమాక్కున్దత్తెన్ద. "తడజ్జోళ్ తామ
లైక్కణ్ విట్టిత్తు.....ఇడజ్జోళ్ మూపులకుమ్ తొమ్మిరున్దరుళాయ్"
ఇత్యాది.— దృష్టిపాతమానతు విభవత్తై విశదమాక్కున్దపడి
యెన్నెన్నిల్ ;—“ఏకో ముక్తాతపత్రప్రచలమణిఘణాత్కరిమాళి
మణుమభ్యో దృశ్యద్దన్తావళస్థో నగణయతి సతా యత్క్షణం ఖ్లోణి
పాలాః । యత్తస్య తిష్ఠతేనన్యః కృపణమశరణో దశయన్ దన్త
పక్షీ తత్తే శ్రీరజరాజప్రణయిని! నయనోదఞ్చితన్యఞ్చితాభ్యామ్ ”
ఎన్టుమ్, “అపాజ్గా భూయాంసో యదుపరి పరంబ్రహ్మ తదభూత్,
అమీ యత్ర ద్విత్వాస్సచ శతమఖాది స్తదధరాత్ ” ఎన్టుమ్ “ప్రతి
బిన్దు బద్ధకలిక బహ్మదివిష్కంభాకైః ఐశ్వర్యోద్గమగద్గదైరశరణం
మాం పాలయాన్యోక్తితైః ” ఎన్టుమ్ [- శ్రీగుణాత్మకోశే]
భట్టరరుళిచ్చెయ్తకణ్కిలే - దృష్టిపాతమ్ పట్టవిడమ్ సావణభౌమ
నాకుమ్మడియాయ్ ఇరుక్కయాలే శొల్లుకిటతు సదికళుక్కుళ్ళ
పెరుమై ఊర్ మువాయ్తెన్నిలే శతగుణనూయిరుక్కుమితే

[విస్తృతీతే రుచమ్.] “కజ్జైక్కాయన్ద కరువిల్లి కడైక్క
నెన్నుమ్ శిత్తిక్కోలార్, నెళ్ళూడురువవేవుణ్డ నిలైయుమ్తళిర్న్ద
నైవేనై ” ఎన్దిఱపడియే - కటాక్షమ్ పట్టవాతే పున్ద్రపార్త్తు అల్లకు
క్కిలక్కాకి, రామశరజ్గళుక్కు ఇలక్కానారోపాతి పాడాన్ద

పాపకారుక్కుమితే; “తామరైక్కణ్ణో కొణ్ణు ఈర్ తియాలో తక విలై తకవిలైయే నీకణ్ణా!” ఇత్యాది. శూపణాఖై శైవియుమ్ మూక్కుమటుప్పణ్ణు కతటియోడి అలమన్దు ముత్తైయిడానిఱ్కుచ్చైయే తేయుమ్, కణ్ వట్టియాక అడుకిలే తోర్న్దవళాకై యాలే “తరుణౌ రూపసమ్మన్నౌ సుకుమారౌ మహాబళౌ । పుణ్డరీకవిశాలాక్షౌ సవణసత్వమనోహరౌ ” ఎన్బితే కతటినాళ్ తిరుమేనియిలే ప్రవహియానిన్బ దివ్యలావణ్యతరంగిణీతరంగజ్వలదజ్వలుమ్ తిరుక్కణ్ణో క్కిలే తొడై కొళ్ళలామ్బుడియితే పేరరుళాళకై ప్రకాశిప్పతు.

[ఆవిష్కారు శే కృపామపారామ్.] “ఉయిర్ క్కెల్లామ్ తాయాయళిక్కిన్బ తణ్ణామరైక్కణ్ణ”నితే. “తామరైక్కణ్ణా!” ఎన్బు విశిత్తితే “అన్దోవడియేఱ్కురుళాయన్నరుళే” ఎన్బతు. కృపైయిల్లాతవన్బ దృష్టిపాతెత్తుక్కు ప్రసక్తితానిన్బాయే. “కారుణ్యమూరుతానీతై:” ఎన్బారితే ఆలవట్టముమ్ కై యుమాన అన్తరంగర్. “కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షే కళ్యేత్కదాచన.” ఎన్బవిడత్తిత్ “స్వేచ్ఛయా” ఎన్బతు - ‘స్వకీయకృపయా’ ఎన్బవడియితే. “శ్రమణీ ధర్మనిపుణామభిగచ్ఛ” ఎన్బు కబన్ధకొన్నననన్తరమ్ “సోఽభ్యగచ్ఛన్మహాతేజాశ్శబరీమ్” ఎన్బిఱడియే న్దయమేవశెన్బు విషయీఃరిత్త వేపవిచ్చియాన శ్రమణియై “చక్షుషా తవ సామ్యేన పూతాస్మి రఘునన్దన! । పాదమూలం గవి మ్యామి యానహం పర్యచారిషన్.” ఎన్బు - దేవరీరుడైయ అధుకియదృష్టిపాతెత్తాలే ఎన్నుడైయ ప్రాప్తిప్రతిబంధకణ్ణెల్లామ్ కబ్బీన్బు పరమశుద్ధేయాకప్పెర్న్దే నెన్బు శొల్లున్బుడియాక్కినతు కృపాబలోత్తమ్మితమాన దృష్టిపాతమితే. “పేరరుళాళకై” ఎన్బ తిరునామత్తిఱ్కు ఆకరమ్ తిరుక్కణ్ణెన్బు అఱుతియిడకీతార్ ఉళ్ళుత్తైయుమ్గుణమ్ నోక్కిలే తెరియ

క్కడవతిలే. “నష్టముడై త్రివర్నోక్కున్ నోక్కమ్” ఎన్న వేణ్ణామే
 “ఎన్నాల్ ఎమ్మిరన తడజ్కుణ్ణల్ - న్కాకాల్ మత్తయి బరుణ్ణే
 మఱిన్దు. కిడన్దులర్దు మెకాకాల్ కమలత్తడమ్ పోల్ పొలిన్దున” ఎన్ను
 మృడియాయ్ తు ప్పేరుళాళన్దుడైయ కడైక్కణిప్పిరుప్పతు

[అభివర్ణతి హర్షమ్] పరమానన్దతై ప్పెరుక్కానిన్దతు.

వేర్ తుప్పశిత్తు వయిఱళెన్దు వేణ్ణడిశిలుణ్ణమ్మొతు ఈ తెన్దుపార్
 త్తిరున్దు నెడునోక్కుక్కొళ్ళుఱిఱపొతై నెడునోక్కా లే భక్తవిలోచ
 నత్తిల్ ఋషిపత్నికళిలే బరుత్తియై “తత్తైకా విధృతా భ్రతాః
 భగవన్తం యథాశ్రుతమ్ । హృదోపగూహ్య విజహా దేహం కర్మ
 నిబన్ధనమ్.” ఎన్దు - స్వవిషయప్రావణ్యతాలే అప్పోతే సంసారా
 న్నుక్తైయామృడియాకవున్, అల్లాతారై క్షీణపాపరాయ్ ముక్త్య
 హారామృడి పరిశుద్ధరాకవున్ వణ్ణిన సవేశ్వరన్దుడైయ కటా
 తుమ్ ఆనన్దనన్దాయకమెన్నుమిడత్తిల్ విప్రతిపత్తియణ్ణో? “ముక్తి
 మోక్షో మహానన్దః” ఎన్ను మృడియాన మహానన్దతై క్కొడుక్క
 క్కడవతు వెఱుమ్ ఆనన్దతైక్కొడుక్కమాట్టాతో?

[అద్రభావం తనుతే.] కడైక్కణ్ణోక్కుమ్ పట్టవాతే కల్లుమ్
 కరైయుమెన్గిఱతు. వెళ్ళుమానతు పళ్ళత్తిలేతానే శెన్దు విఱుమా
 పోలే అభిజనాద్యహజ్కారియోగ్యతైయు మిల్లామైయాలే “నివా
 సాయ యయా వేశ్మ విదురస్య మహాత్మనః” ఎన్దు - తానే శెన్దు
 విదురగృహత్తిలేపుక్కు “విదురాన్నాని బుభుజే శుచీనిగుణవన్దిచ”
 ఎన్దు - అవర్తమ్మడైయ స్పృశముళ్ళవల్లై విరుప్పి అముతు
 శయిత కణ్ణపరానై ఎతిరియాన దుర్యోధనక్ శీఠిచ్చిల్లచ్చెయ్ తే
 యుమ్ “భీష్మద్రోణావతిక్రమ్య మాంచైవ మధుసూదన! । మధం
 పుణ్డరీకాత్ భుక్తం పృషలభోజనమ్” ఎన్దానేయన్ది, కొడితాక బరు

సమ్యాధసమిట్టిలక్ ; వైయవస్థఁక్ [పుణ్డరీకాక్ష ! ఎన్ఱు] వాఱ్ఱొత్తు
కితానితే - దృష్టిపాతమ్ ఆద్రణభావశ్చై విలై విత్తమెయాలే కల్
నెఱ్ఱుమ్ పతమ్ శెయ్తు ఈర నెఱ్ఱామ్బడియితే కటాక్షిప్పతు. “తిగ్గళు
మాదిత్తియనుమెఱ్ఱుద్దాత్తోల్ అగ్గణిరణ్ణుమ్కొణ్ణు ఎగ్గళోమేల్ నోక్కు
ఁదోల్, ఎగ్గళోమేల్ శాసమిట్టిన్దు” ఎన్నక్కడవతితే. “యశ్చై
రానుం సపశ్యేత్తు యంచ రామో నపశ్యతి | నిర్దితస్సవస్తీల్లోకే
స్వాత్మాప్యేనం విగహాతే ” ... (3౬)

శ్లో॥ అరుణాధరపల్లవే లనన్తి

వరదాసౌ ద్విజచన్ద్రచన్ద్రీకా తే ।

అధివిద్రుమనున్దనిస్తలాళీ -

రుచమావిష్కూరుతే హి పుష్కరాక్ష ! ॥ 3౭ ॥

పదపురే.

పుష్కరాక్ష ! = తామరైక్కణ్ణవాన
హే వరద ! = వరమితమ పెరుమావే !

తే = ఉన్నడైయ

అరుణాధరపల్లవే = శివస్తతాయ్ తళిర్ పా
స్తతాన తిఁ వధరత్తిరే

లనన్తి = విశ్కొనిట్టళ్ళ

అసా = ఇన్ద

ద్విజచన్ద్రచన్ద్రీకా } చన్ద్రోపాస్త తిరుమత్తుక్క
లిక్ ఒలియానతు

అధివిద్రుమం } పవ్వుత్తిన్నేలే వేక్క
అస్తనిస్తలాళీ } పుట్ట ముత్తువతిశై
రుచమ్ } యిక్ శోభయై

అవిష్కూరుతేహి = ప్రకాశపడుతుక్కిష్టతు
పోటును.

[అరుణాధరేత్యాది.] “శెక్కరిడై నునిక్కొమ్మిల్ తోన్ఱుమ్
శిఱుపిత్తైములై పోల, చక్కశెన్దవర్ వాయ్ త్రిణ్డెమీతే నళిర్ వేణ్
పల్ ములైయిలక ” ఎన్ఱు పెరియాఱ్ఱోవార్ తిరుమొట్టిక్కు బరువున్దై
ప్రత్తిభిజ్ఞాపకమాయిరానిన్దతాయ్తు ఇన్దశోకమ్. “నాళిశమ్ తిగ్గ
లైక్కోళ్ విడుత్తు వేయకమ్బాల్ నెణ్డెయ్ తొడుపుణ్ణ అనాయర్

తాయవఁ ” “ఉటియార్ న్ద నఱువెణ్ణెయ్ ఒళియ ల్ శెన్ఱు అఱు
 డ్డానై ” ఇత్యాదికప్పడియే _ విభవావతారత్తిలే కాదాచిత్కమాక
 ప్రసరిక్కడవతాన తిరుప్పవళనిలావఱుకు పేరుళాళన్ఱుడైయ
 తిరుముకవణ్ణలత్తిలే అనవరతమ్ అతిశయితమాయ్ విళఱుమితే ;
 అవ్వుకై అనుభవిత్తు ఇనియరాకితార్ తిరువాయ్ప్పడియిల్
 ఉటిళిలే గవ్యఱళ శేమిత్తునై త్తిరుక్కున్ఱుగ్గియై అఱిన్ఱు * ఁడల
 డై త్తళిఱుకురమ్మై నుత్తైన్ఱుపుక్కు ప్పశువెణ్ణెయ్ కళవుకాణప్పో
 మ్పొతు త్తనిఱుత్తినిరుప్పియాలుమ్ అవిడత్తినిరుప్పియాలుమ్
 తెరియామైయాలే తడవానిఱుచ్చెయ్తే కైయిలే వెణ్ణెయ్త్తాళి
 కళో అకప్పట్ట సన్తోపాతిశయత్తాలే వాయ్మలర, అప్పొతు ప్రసరి
 క్కుమ్ ద్విజచన్ద్రచన్ద్రికైయై కైవిళక్కాక అముతు శెయ్యుమ్ ;
 కొణ్డియిలేపిడియుణ్ణవాతే కణ్ణిక్కుఱుఱుయిన్ఱున్ఱుల్ కట్టుణ్ణెయ్ఱు
 అఱుమాకైయాలే తిరుప్పవళనిలవు అగ్గే సకృత్సేన్యమాయరు
 క్కుమ్. తిరువత్తిమానులైయిలే “వరద! తవ విలోకియన్తి ధన్యాః
 మంకతభూధరమాత్మికాయమాణమ్ । వ్యపగతపరికర్మవారివాణం
 మృగమదపజ్జ విశేషసీలమజ్గమ్.” ఎన్ఱుఁడిభోగ్యమానతిరుమేనియై
 సేవిక్కైయిలేయ్ఱాన ఆశాతశయత్తాలే అనవరతమ్ భాగవతగోష్ఠి
 కళో తిరుళుకైయాలే అవర్కలైక్కాణప్పెఱుకైయినాలేయ్ఱాన
 కళిప్పక్కు కాలోపాధియిల్లామైయాలే సావఱిదికమాక ప్రసరియ
 సన్ఱ ద్విజచన్ద్రచన్ద్రికైయిలే ఈడుపడుకితార్.

[హేవరద! తే అరుణాధరశల్లవే లసన్తి అసౌ ద్విజచన్ద్ర
 చన్ద్రికా] “చన్ద్రిక ఎగ్గేయిరుక్కితాన్?” ఎన్ఱుల్ “అలో అన్ద
 మరక్కిలైయిన్ఱేల్ ఇరుక్కితాన్కాన్” [‘శాఖాగ్రే చన్ద్రః’]
 ఎన్ఱు ఉలకపఱ్ఱిక్కిల్ కాట్టవేణ్డియిరుప్పతనాలుమ్, చన్ద్రనుడైయ

చంద్రికై ముతల్ముతలిలే వృక్షశాఖైకళిలుళ్ళ పల్లవజ్జళిలే పళవళ
వానినుక్కొణ్ణు ప్రసరిక్కొక్కణ్ణెయాలమ్ “అరుణాధరపల్ల వేలన స్త్రీ”
ఎన్ఱిఱార్ శివస్థ తిరువధరమాకిఱ పల్లవత్తిన్నేలే ప్రకాశియానిష్ట
తాయ్త్తు ఇన్ద ద్విజచన్ద్రచన్ద్రికై. తమ్ముడైయ భావనాచక్రవర్త
త్తాలే మున్నిలైయాకత్తోడ్రుకైయాలే “అసా” ఎన్ఱిఱార్.
[ద్విజచన్ద్రచన్ద్రికా] ఒవ్వైరు తిరుముత్తుమ్ ఒవ్వైరుచన్ద్రచన్ద్రుడిత్తా
త్తోలే విళగ్గుమితే. ఆక వే, ‘ద్విజావవ చన్ద్రాః, తేషాం చన్ద్రాకా’ ఎన్ఱై.

ఉత్తరాధమ్ ఉత్పేత్తైయాయ్ చెల్లుకిఱతు. [అధివిద్రుమ
మిత్తాడి.] కొవ్వైక్కనిపోల్ శివస్థ తిరువధరత్తిన్నేలే వెణ్ణిఱమాన
దన్దకాన్ది విళగ్గుకిఱపడి యెజ్జనేయిరానిష్టతెన్ద్రాల్ ; పవల్లత్తిన్నేలే
ముక్తాఫలత్తైవైత్తాల్ ఎజ్జనేశోభిక్కుమో అజ్జనేవిళగ్గునిష్టతెన్ద్రపడి
ప్రవాళపానత్తిలే తిరువధరముమ్, ముక్తాఫలపానత్తిలే దన్దపల్లై
యుమామ్.

[పుష్కరాక్ష] శివస్థ తిరువధరత్తిన్నేలే వెళుత్తదన్దప్రవ్తై
పరివి అన్దశెన్నిఱత్తై విళాక్కులైకొళ్ళవే, శెమ్మై అధఃకృతిమాయ్
వెణ్ణై మేల్గణ్ణిఱుమ్బడియాన నిలైమైయుణ్ణాక, ఇతనై సహిత్తి
రుక్కమాట్టాత తిరుక్కుణ్ తామరైకళ్ తమ్ముడైయ శెవ్వియ ఒళి
యై పురవవిట్టు అన్దవెణ్ణైయై అధఃకరిక్క ముయిల్వనపోల్ విళగ్గు
కిన్దపడియై అనుభవిత్తు అతుతోన్ద “పుష్కరాక్ష.” ఎన్ఱై సమ్మాధి
క్కిఱారెన్నలామ్.

అరుణాచ్చసా అధరశ్చ; సవవ పల్లవః, తస్మిన్. లనస్త్రీ =
లనధాతువిత్ శత్రుప్రత్యయాన్తరూపమ్ స్త్రీ లిజ్జమాయ్ క్కిడిక్కి
ఱతు అధివిద్రుమమ్ = విద్రుమే - అధివిద్రుమమ్, ఇత్యవ్యయా
భావః ‘హరా - అధిహరి.’ ఇతివత్. [అన్తనిస్తలాళీరుచమ్]

‘అస్త’ ఎస్తతు - ‘శ్యస్త’ ఎస్తపడి ‘అసు - ఊపణే’ ఎస్తి
 థాతుల్ కర్మణి క్తప్రత్యయాస్తరూపమ్. [నిస్తలం] సంస్కృత
 నిఘంటుకృత్ ముక్తాఫలపర్యాయమాక నిస్తలశబ్దమ్ పరితమాక
 తైరియవ్విలై. “వతులం నిస్తలం నృత్తమ్” ఎస్త అమరసింహ
 నుమ్, “నిస్తలం వతులే చలే” ఎస్త విశ్వనుమ్, ఇప్పడియే
 మర్దునుమ్ పల నైఘంటుకర్కళుమ్ శొల్లివైత్తార్కళి. “కణ్ఠస్య
 తస్యాస్తవభస్మరస్య ముక్తాకలాపస్యచ నిస్తలస్య” [కుమార
 సమ్భవే - ౧ - ౪౨.] ఎస్త మహాకవియుమ్ వతులపర్యాయ
 మాక ప్రయోగిక్కక్కాణానిన్తోమ్ ఆనాల్, తమిళితీ “నిత్తిలమ్”
 ఎన్తోరుశొల్ ముత్తుక్కువాచకమాక ప్రసిద్ధమాయరానిస్తతు శీవక
 శిన్దామణి, మణిమేకలైముతలియ తమిళ్ కాప్పియజ్జళిల్ ఇచ్చొల్
 విశేషతఃప్రయుక్తమ్. “నిస్తపూర్నిత్తిలత్తై” ఎస్తమ్, “నిస్తపూర్
 నిస్త నిత్తిలత్తొత్తిన్దై” ఎస్తమ్, “నిత్తిలజ్జళి పౌవత్తిరైయలపు”
 ఎస్తమ్ ఆర్థ్ వార్కళుమ్ అరుళిచ్చెయ్తుళ్ళార్. ఒరు అరుమ్మద
 పురైకారర్, “నిస్తలమెన్నుమ్ వడశొల్ నిత్తిలమెన్దు తిన్దుకిడక్కి
 ఆతు; ముత్తు ఎస్తపడి ‘నిస్తలం వతులే ముక్తాఫలేచ చవలే
 వచ.’ ఎస్త నిఘంటు” ఎన్ఱెఱుత్తిన్దైత్తిరుక్కిత్తార్. మేఱుఱ్ఱిత్త
 శ్లోకమ్ ఎన్దనిఘంటువిలుళ్ళతో అఱికిన్దిలోమ్. వతులమెన్దిసి అధ
 తైక్కొణ్డే లఱ్ఱితలక్షణైయాక ముక్తాఫలవాచక మాకలామెన్దు
 శిలర్ కరుతున్దనర్. శబ్దార్థకన్బితరువితే నిస్తలశబ్దమ్ జలపర్యాయ
 తయాపి పరితమాకై యాలుమ్, ముత్తు జలపరిణామమాకై యా
 లుమ్ ఇన్వఱ్ఱిక్కొణ్డమ్ నిస్తలశబ్దమ్ ముక్తాలక్షకమాకలామెన్దు శిలర్
 కూఱువర్. “నిస్తులాళి” ఎస్తమ్, “నిస్తిలాళి” ఎస్తమ్ శిలర్ ఓతు
 వతు అపహరమేయామ్. (32)

శ్లో॥ స్థితస్సర్గుణి కా వినిష్పత స్తి
తవ నక్షస్థలభూత లే శ్రీ విశ్వానాథా ।
వరద' ప్రబిభర్తి హారలక్ష్మీం
అపి ముక్తావళి కా నదీన తజ్జా ॥

3౫ ॥

పదప్రకరణం.

హే వరద! = వరదనే!

వినిష్పత స్తి = (ముఖమాకీట ఉన్న తస్థాన
త్రిలో నిష్పత్తి) విహినిష్పత్తి
తవ స్థిత } ఉన్న డైమ పుణ్యములు
సర్గుణి కా } లాకీట అరువియానతు
వక్షస్థల } తిరుమార్ పాకీట తర
భూత లే } యిలే

విశ్వానాథ (సతీ) = ఇత్యస్తతాయోగ్గోజ్ఞా
హారలక్ష్మీమ్ = సహస్రయప్తక హార శోభాయై
ప్రబిభర్తి = భరియానిష్టతు,
ముక్తావళికాపి = ఏకావళి హారము
తజ్జా = ఆనంద అరువియల్ నిష్పముజ్ఞాన
నదీన = అటుపోలే
(భాత) = విశ్వానాథుడు.

[స్థితస్సర్గుణి కేత్యాది.] అభిమతజనదశనానగ్రవేగత్రాలే
అచావతార సమాధియొక్కడన్తు విష్ణు వెళివిష్ణుకిన్తు అవ్యక్తమధుర
మన్దహానవిలాసన్దన్యైయే మీణ మొరుడియూక ఉపశ్లోకికీతార్.
తిరుప్పవళమాకీట మేట్టునిలత్తిలోనిష్టమే పున్నులువలాకీట అరువి
యానతు తిరుమార్ పాకీట తరైయిలేవిష్ణున్తు విప్రకీణమాయ
అత్తిరుమార్ పుక్కు ముక్తాహారమెన్నలామ్బుడివిశ్వానాథున్తు ; ఏల్కు
నవే శాత్తియుళ్ళ ముక్తావళియుమ్ అన్ద అరువియల్ నిష్టమ్ పెరుకిన
ఒరు అటుపోలే విశ్వానాథున్తు తేనితార్.

నక్షస్థల త్రిత్వాట్టిలుమ్ ముఖమ్ మేల్పుట్టతాకై యాలే
అతు ఒరు ఉన్న తస్థానమాకీటమ్, స్థితమానతు ప్రసరణశీలత్వత్తా
లుమ్ శుభ్రకాన్తియోగత్తాలుమ్ సర్గుణమాకీటమ్, అన్దస్థితమ్
తిరుమేనియల్ విశకలితమాక వ్యాపిప్సతానతు- ఉన్న తప్రదేశ త్రి

నిష్ఠమ్ తదైయిలే అరువివిష్టున్దుశితటువతాకవుమ్, ఇజ్జనే రూపకప్రక్రియైయిలే తిరువుళ్ళన్బున్దో అరుళిచ్చెయ్కిటపడి. ఇప్పడి తిరుమూర్పిలే శితటిచ్చితటి వ్యాపియానిష్ఠ స్మితనిర్దుకైయైనతు - తిరుమూర్పిలే ముక్తామయమాన శతయష్టికనహస్రయష్టికహారమ్ శాత్తినాన్పిలే విశజుకిష్ఠ తెన్గితార్ - తృతీయచరణత్తాలే.

[ముక్తావళికాపి తజ్జా నదీవ భాతి] మూన్ఱావతుపాదత్తిలే ఉళ్ళ హారపదముమ్, ఇన్ద ముక్తావళికాపదముమ్ భిన్నాధక మెన్బుతై అటియాతార్ పునరుక్తిశజ్జై పణ్ణవర్కిల్ అధకభేద మెజ్జనేయెన్నిల్; శతయష్టికహారమెచ్చుమ్ సహస్రయష్టికహారమెచ్చుమ్ శొల్లప్పడుకిట ముక్తాహారమ్ హారశబ్దాధకమ్; ఏకయష్టి రూపమాన ముత్తువడమ్ ముక్తావళికాశబ్దాధకమ్ ఎచ్చు కొల్క. యష్టియావతు - నగమ్, గుచ్చకమెన్నుచుమామ్. పలపల గుచ్చక జ్జలైయుడైయ ఒరుముత్తుమాలై హారమెన్బుతాకవుమ్, ఒరే గుచ్చకమాకియ ముత్తువడమ్ ముక్తావళికైయెన్బుతాకవుమ్ మహాకవిప్రయోగజ్గళాల్ విశజుకిష్ఠతు. కుమారసమ్భవకావ్యత్తిల్ [పల్నామనగే, శ్లో. ౮.] “విముచ్యసా హారమహార్యనిశ్చయా విలోలయష్టిప్రవిలుప్తచన్దవమ్.” ఎన్ద శ్లోకముమ్ తద్వ్యాఖ్యానముమ్ అవధేయమ్. ముక్తావళికాశబ్దమ్ అనేకయష్టికహారత్తైయుమ్ శొల్లక్కుసుమాయినుమ్ ఇజ్జే వక్తృవివత్సబలత్తాలే ఏకావళిపాదక మాకక్కడవతు. “.....అధోరన్నూత్రికా మాక్కికైః కృతా । హారో ముక్తావళీదేవచ్చన్దోఽసౌ శతయష్టికః ॥ హారభేదా యష్టిభేదాద్గుత్సగుత్సాధకస్తనాః । అధకహారో మాణవక ఏకావళ్యేకయష్టికా ॥ సైవ సత్కత్రమానాన్యాత్సప్రవింశతిమాక్కికైః.” ఇత్యాద్యనురకోశ త్తిఱ్కు హేరుచన్ద్రవ్యాఖ్యానమ్ కాణ్ణ.

ఆక, చతుర్థచరణత్వాత్ శ్ ల్లిన్ శ్ నాయ త్తతేన్ననిత్, -
 పేరరుభాళనుడైయ తిరుమార్కిల్ ఏకావళియాన ఒరు ముక్తా
 హారమ్ శాత్రప్పట్టిరుక్కిఱతు; 'అతు ముక్తావళియల్ల; వక్షస్థన్
 లనిపతితవిశీణమాన స్మితనిర్దురత్తిన్ నిన్దున్ పెరుకియ ఒరుఆఱు
 తా ముక్తావళియాక విశ్శుక్కిన్దుత్!' ఎన్దు ఉల్లేళ్ళక్కలామ్బడియిరా
 నిన్దు తెన్దై. ఆక ఇన్దుశ్శోకత్తాల్, పేరరుభాళనుడైయ మన్దహాసప్రభా
 ప్రసరమానతు అనేకయప్పికముక్తాహారమాకవుమ్, వస్తుతః తిరు
 మార్కిలేశాత్తియిరుక్కిఱ ఏకావళిహారమానతు స్మితనిర్దురవిని
 స్సన్దుతైయాన నదియాకవున్ ఉత్పేక్షిక్కప్పట్టతాయ్తు.

[నిర్దురికా.] నిర్దురిశబ్దత్తిచ్చేత్ స్వాధే కప్రత్యయమ్
 వన్దు 'నిర్దురికా' ఎన్టాయ్ద్రు. శిలర్, అకారాస్తప్రల్లిజమాన
 నిర్దురిశబ్దన్దున్దున్దుమ్, ఈకారాస్త స్త్రీలిజమాన నిర్దురి
 శబ్దమ్ ఇన్దుయెన్దుమ్ ఎన్దుతియిరుప్పతు భాన్దివిలసితమ్; "ఉత్సః
 ప్రసనణంవారిప్రవాహో నిర్దురిరో యుగః" ఎన్దు అమరకోశజై
 మాత్తిరమ్ నోక్కిభమిక్కలాకాతు; శబ్దకల్పద్రుమమ్, శబ్దరత్నా
 వళి ముతలియకోశజ్జలిల్ నిర్దురిశబ్దమ్ ఉపాత్తమాక వే యిరుక్కి
 ఱతు. "జటాకటాహసాభ్రనుభ్రమన్నిలిన్దునిర్దురి విలోలవీది
 వల్లరీ విరాజమానమూర్ధని" ధగ్ధగ్ధగ్ధజ్జ్వలల్లలాటపట్టపావకే
 కిశోంచన్ద్రశేఖరే రతిః ప్రతిక్షణం మయి" ఎన్దు ఒరుమహాకవిశ్లోక
 త్తిల్ నిర్దురిశబ్దప్రయోగతైయుమ్ జీవానన్ద ఉదాహరిత్తా.
 నిర్దురి=నిర్దురిణాతి - ఉచ్చస్థానపాతాల్ జీవాభవతీతి నిర్ +
 య్ + అచ్. శారాదిత్వాత్ జీమ్. "పరిమళధురీత్యాది ప్రయో
 గానుగుణ్యాత్ నిర్దురి నిర్దురికా నిర్దురి ఇతిచ పర్యాయ
 శబ్దాః." ఎన్టార్ సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా.

విశేషాః, విశేషాః=ఇతి పారభేదః. 'విశేషాః' ఇత్యేవ ప్రాచీన పాఠః. నిఘ్నాంతి అనుసన్నిక్రమ్ కాలజ్యలిక్, తృతీయ పాదశ్చ "హారలక్ష్మీమపి" ఎన్నుమళవాక నిఘ్నాంతియనుసన్నిప్తు అధాచ్యేర్తిక్కు విశ్రీతమ్, "అపిముక్తావళికా" ఎన్ను యథా క్రమమాకవే అనుసన్నిక్కు తజ్జా=సస్యాః (సంస్కృతా) జాయత ఇతి.

శ్లో॥ పరిమణితరాస మణ్డలాభిః

సరదాఘాత మభీష్టగోపికాభిః ।

శి అనుసర్తితదాతస ప్రహషాత్

ఇవ పుల్లం హి కపోలయోగ్యం తే ॥ ౩౯ ॥

పదపురై.

హే వరద! = వరదనే!

పరిమణితరాసః } అలంకరికృష్టట తిరు
మణ్డలాభిః } క్కురవై గోప్తయై

అభీష్ట గోపికాభిః = ప్రియైకళాస గోప
శ్రీకళాతే

అహారమ్ = అహారమ్ శిశువుట్ట

తే కపోలయోః } ఉపాసకపోలద్యయ
యగమ్ } మమ్

అనుసర్తితదాతస } ఇహోతుమ్ అను
ప్రహషాదివ } ఎర్తతు వారానిష్ట

అహారమ్ హామికప్రకాశ
త్రాతేహేల

పుల్లమ్ = విశిష్టరానిష్టకు.

[పరిమణితేత్యాది.] దివ్యకపోలజ్యలై అనుభవిత్తు ఇనియరా కితార్. అచాకవతార త్రిలుమ్ విభవావతారవాననై వణ్ణిప్పోరు వర్కకళో నమ్ ఆత్మ వార్కళుమ్ ఆచార్యర్కళుమ్. "కోవలనాయ్ వెణ్ణెయ్లనాయ్ - అణ్ణార్కోనణ్ణియర్జ్జక్" "అథతిఅలయోత్తి యెమ్మర శే! అర్జ్జత్తమ్మా!" ఎన్నిప్పడైలిలేయాయ్త్తు ఆత్మ వార్కళీడుపాడు "కూన్దలార్ మక్కిత్త కోవలనాయ్, వెణ్ణెయ్లమా

శి "అనువృత్త" ఎన్నుమ్ ఓరువర్కకళో.

ష్ఠుడైయల్ కణ్ణుమకిర్న్ఱుపోయ్” ఎన్ఱు వ్యక్తమాంకవుమ్ అరుళి
చ్చెయ్వర్కిళ్. మన్ద్రైయవతారజగితాట్టిలుమ్ కృష్ణావతాంమ్
సన్నిహితమాకై యాలే అన్ద కృష్ణావతారవాననైయే మికుతియాక
చ్చెల్లుమాయ్త్తు అచావతాంత్తిలే “వత్తుష్ఠుల్యో తులసికమలా
కొన్ఱుబైవైజయన్ఱీ సవేశతవ్ం కథయతితరాం రిగ్గధాన్ఱున్దబా
స్తామ్ | కూర్మవ్యాప్రీపఖపరిమితృచ్చుహేళి యశోదానద్ధా మాధ్వా
భరణమధికం నస్సమాధి ధనోతి.” [శ్రీరంగరాజస్తవే] ఎన్ఱు భట్ట
రీసుపాట్టిక్ అర్దుకు కణ్ణీరే

అర్ధ్ వాతాముమ్ తిరుమాలిరుమ్ శోలై అర్దుకర్ పక్కలిలే
ఈసుపట్టుప్పేసుమిడత్తు “గాయంగాయం వసగిరిపతే! త్వంహి
బృందావనాన్తః గోపేనమైవిహారసి యదా సున్దరవ్యూఢబాహా! |
రాసారమౌర్భిత్సనబహువిధప్రేమసీయన్ఱీనాం చేతశ్చేతస్తవచతు
తదా కాం దశామన్వభూతామ్?.” [సున్దరబాహుస్తవే - ౧౦౮.]
ఎన్ఱితే అరుళిచ్చెయ్తెతు.

పేరుళాళనుడైయ దివ్యకపోలగళిక్ ప్రపుల్లతైయైక్కణ్ణ
వాణే కృష్ణావతారత్తిర్ రాసక్రీడావసరత్తిలే కృష్ణకపోలగళుక్కు
వీళైన్ఱి హావప్రకప్రమ్ స్మృతవిషయమాకి తాదాత్మ్యభావనై
తోన్ద్రు అరుళిచ్చెయ్కెతార్ [పరిమణ్ణితేత్యాది] రాసమణ్ణలమా
వతు కణ్ణసిరానుడైయ రాసక్రీడాగోస్తి. బ్రహ్మవైసవేశపురాణ-
శ్రీకృష్ణజన్మఖండైల్ ఎన్ఱుత్తునాలామధ్యాయత్తిల్ రాసకణ్ణలత్తిక్
సన్నివేశమ్ పంక్కప్రతిపాదిక్కుప్పట్టుళ్ళమై కాణ్ణ రాసక్రీడాయా
వతు - తమిళీల్, ‘కురవైక్కుత్తు’ ఎనప్పమ్. అతావతు - “అగ్గ
నానుగ్గనామన్తరే మాధవః” ఇత్యాదిప్పడి-బవ్వొరు ఆయ్చ్చియ్క్
పక్కత్తిలుమ్ ఒప్పైయ్కణ్ణరాక పుల దివ్యమగ్గళివెగహగ్గళై పురిగ

హితుక్కుండ్లు కైకోత్తాడువతు. అజ్ఞనే ఆసుమ్కాలత్తిల్ ఇరణ్ణు పక్కత్తిలుముళ్ళ ఆయ్ ద్చి నూర్ కళుమ్ తజళ్ తజ్జళుక్కు అణిత్తాన కృష్ణకపోలత్తిలే ప్రీత్యతిశయత్తాలే ముత్తిమ్మోడుక్క, అత్తాలే ఒరువిలక్షణమాన హావప్రకరణమ్ ఉణ్ణాకక్కడవతితే కృష్ణకపోలజ్జళుక్కు; అన్ద హావప్రత్తినుడైయ అనువృత్తియానతు అద్యాసి మాత్తామైయాలే తత్ప్రయుక్తమాకత్తా ఇన్ద దివ్యకపోలజ్జళ ప్రభులజ్జళాయరుక్కిన్దనవో? ఎన్దు ఉన్నయిక్కిఱపడి.

తిరుమాలిరుమ్శోలై యుక్కురుడైయ దివ్యకపోలత్తిలే ఈడు పట్టపడియైక్కాట్టిలుమ్ పేరరుళాళనుడైయ దివ్యకపోలజ్జళిలే ఈడు పసుకిఱపడి అత్యన్తమతిశయితమాయిరానిన్దతీ; ఎజ్జనేయెన్నిల్; అజ్ఞు “యశోదాజ్జుళ్ళగ్రోన్నమితచుబుకాప్రమాణముకితొ కపోలా వద్యాసి హ్యనుపరతతధర్మగమకొ । విరాజేతే విష్వగ్విరతసహ కారానవరనప్రమాద్యద్భుజ్గాఢ్యద్రుసువనగిరేసున్దరహారే.” ఎన్దు రుళిచ్చెయ్కైయోలే యశోదైప్పిరాట్టియొరుత్తియ్ ఆప్రమాణత్తాలే యుణ్ణాన హావప్రమేయాయ్త్తు త్తోన్ద్రోరురుక్కుమ్; ఇజ్ఞు “పరి మణ్డితరాసమణ్డలాభిః అభీష్టగోపికాభిః ఆప్రూతమ్” ఎన్నెయాలే పజ్చులక్షమ్కుడిత్తెగ్గళుడైయ ఆప్రమాణత్తాలేయుణ్ణాన హావప్రకరణమడగ్గలుమ్ పేరరుళాళనుడైయ దివ్యకపోలజ్జళిలే తోన్ద్రోనై నిఱ్ఱుమెన్దతితే.

పరిమణ్డితం రాసమణ్డలం యాభిస్తాః; తాభిః రాసగోష్ఠయై అలక్కురిత్తిరున్ద - ఎన్దు పడి. [ఆప్రూతమ్.] ఆప్రమాణమావతు ప్రీత్య తిశయత్తాలే పణ్ణప్పసుకిఱపక్రసంయోగత్తిఱ్ఱుప్పర్యాయమామ్. [అనువ రీత్యాది.] అనువర్తత ఇత్యనుచర్తీ; తదా భవః - తదా

తనః, తదాతనశ్చాసౌ ప్రహవణశ్చ; అనువర్తీచాసౌ తదాతన
ప్రహవణశ్చ; తస్మాత్. కనక్కపుష్పశ్చియ కోయితాస్త్యు పలకుభి
కళుక్కుమ్ అవియాతే అనువర్తిత్తువరుమాహలే, అన్త రానక్రీడై
యిల్ అత్తనైగోపిమూర్కళుమ్ అభినివేశాతిశయమ్. శోధ్మ నెరు
క్కియణైత్తు ఆఘ్రూశిత్తహవణమ్ ఇన్తశళవుమ్ అనువర్తిత్తువారా
నిష్టతాయ్త్తు [పుల్లమ్] “ప్రపుల్లొత్పుల్లనంపుల్లన్యాకోచవికచ
స్ఫుటాః” ఇత్యనురః.

“అనువర్తితదాతనప్రహవణాదీవ ” ఎన్త ఇవకారప్రయో
గమ్ కాణ్డెయాలే ఇన్దహేతు పరమాధామల్ల వెన్తుమ్, “రక్తాతవాం
శ్రీ మృదుళౌ భువి విక్షేపణాద్భ్రవమ్ ” ఇత్యాదిస్థలజ్ఞలిల్ పోల
హేతూత్పేక్షైయేయూకుమెన్తుమ్ కొళ్ళలాకాణెన్తు ఖానప్పిరాన్
పశిక్కున్బుడి ఆనాన్ ఇనశబ్దమ్ పోన్బుడియెన్నెన్నిర్ ; “కిరు
వహి మధురాణాం మణ్డనం నాకృతీనామ్ ” “కథమివ ” “కుత
ఇవ ” ఇత్యాదికలిల్ పోల వాక్యాలజ్ఞానరమాకక్కుత్తై యిల్లె. “వికా
తోడర్న్దోడియోర్ పామ్మై ప్పిడిత్తుక్కొణ్డాట్టినాయ్ పోలుమ్ ” “విశ
ణ్డాయెత్తినాయ్ పోలుమ్ ” “మరువినిన్త ఊర్ పోలుమ్ ” “మరమేటి
యిరున్దాయ్ పోలుమ్ ” ఇత్యాదితమిల్ ప్రయోగజ్ఞలిలుమ్ “పో
లుమ్ ” ఎన్బతు వాక్యాలజ్ఞానరమాత్రమా యిరుక్కిటవడి కాణ్డె

ఏవకారాధణత్తిలుమ్ ఇవకారప్రయోగముల్లు; ఋగ్వేద
త్తిల్ [౧ - ౧౮౪ - ౩] “శ్రియే పుషన్నిషుకృతేవ - దేవాః ”
ఎన్తవిడత్తిల్ “ఇనశబ్ద ఏవాధేన్ ” ఇతి భాష్యమ్ ఆనపిన్బు,
ఇజ్జనే ఏవకారాధణకమాకవౌ వాక్యాలజ్ఞానరమాకవౌ కొణ్డె.
“యశోదాన్లుళ్ళగ్రోన్నమిత ” ఇత్యాదిచున్దరబాహుస్తవశ్లోకమొప్ప

లవే ఇతనైయుమ్ ఉత్పేక్షయన్తిక్కే యధాభూతాధికీతన
మాకవే నివహిత్తై ఉచితమ్. ... (3౯)

శ్లో॥ ముఖమున్న సమాయతామయ్యతే -

స్మితదంతం రుచిరాధరం సత్ప్రభం ।

లనదంసవిలబ్ధికణకపాశం

మయి తే నిశ్చలమస్తు హస్తినాథ ! ॥

౪౦ ॥

పదప్రరై.

హే హస్తినాథ ! = ప్రహస్త్యుద్రినాథనే !

ఉన్నసమ్ = ఉన్నతమాన నాస్తియై

యదైత్రాయమ్

అయతామమ్ = సీడ్ల తిరుక్కణ్ణైయుడై

త్రాయమ్

ఉద్యత్సితదంతమ్ = విమ్మి వెలియెట్టుకిన్

పున్నులువలైయుడైయ తిరు

ముత్తుక్కణ్ణైయుడై

త్రాయమ్

రుచిరాధరమ్ = అమృతము తిరునాధరత్తైయు

డైత్రాయమ్

సత్ప్రభం = ఎల్లెద్ద తిరుప్పురువల్లలై యుడై

అనదంస విలబ్ధి విశ్లక్షానిన తిరువోళ్

కణకపాశమ్ కళళపుమ్ తొక్క్

నిన్ శిలన్ద శైవికలైయుడై

త్రాయమిరుక్కిఅ

తే ముఖమ్ = ఉనతు తిరుముఖమణ్ణలమా

నతు

మయి = అడియేప్పాల్

నిశ్చలం అస్తు = స్థలమాకక్కడెనతు.

[ముఖమున్న సమిత్యాది.] తిరుమజ్జెయ్యాల్ వార్ వావి

మావలమ్తోడజ్జి * ఎజ్జ శైమ్మిత్తైయెమ్మిరానళవాక ఒవ్వొరుతిరు

ప్పత్తియైయుమ్ ఒరుతిరుమొమ్మి ఇరణ్ణతిరుమొమ్మి నాన్గుతిరుమొమ్మి

ఒరువత్తు-ఇప్పడియాక అనుభవిత్తు “ఒరుసలోశున్ద్రమ్” ఎన్నుమ్

తిరుమొమ్మియిలే పలతిరుప్పతికలైయుమ్ శేర అనుభవిత్తు ఇనియ

రానార్. తనిత్తనియే అనుభవిప్పతిత్కాట్టిలుమ్ శేర అనుభవిక్కు

నుతిలే ఒరువిలతుణభోగ్యతై యుణ్ణితే అతతుపన్ద్రయితే తిరుమడల్

కళిం † చరమపనమ్ వీటుపెటువతు. అజ్జనమే “పరభాగమి
యాత్” ఎన్నుమ్ శ్లోకమ్ముతలాక ఇవ్వళవుమ్వర, తిరుముక్కు
లత్తిలుళ్ళు ఒవ్వైరు దివ్యావయవన్దనైయుమ్ తనిత్తనియో ఇనితాక
అనుభవిత్తు, అస్సై అనయవజ్జళోజే శేర్న్దశేర్త్తియాక త్తిరు
ముక్కుమ్మలన్దనై అనుభవిత్తు ఇనియరాకితార్ - ఇన్దశ్లోకత్తాలే.

అహ్వానుడైయ శిన్దైయాకిఱపెన్దానవళో ఇనిమేల్ దేవాది
రాజ ‡ కణ్ణాశ్లేపత్తుక్కు ప్పీకీతాళాకైయాలే, నవోడైయాన పెన్
పిఱన్దక త్తిల్ నిన్దుమ్ పుక్కత్తుక్కుప్పీమ్మోతు జన్మభూమియిలుళ్ళు
ఉఱవుముత్తైయారుళ్ళవిడమెజ్జుమ్ పుక్కు అవర్కళై ఉపలాళిత్తు
వరుమాపోలే తనక్కు చిరపచితజ్జళాన నయననాసికాద్యవయవ
జ్జళై కణ్ణాశ్లేపపూవాజ్జమాక ఉపలాలనమ్మణ్ణి ఉకివానిన్దు పడి -
ఎన్దు జీయరరుళిచ్చెయ్యుమ్మడి.

[ఉన్ననమ్] ఉన్నతా నాసికా యన్మిత్ తత్ - ఉన్ననమితి
విగ్రహః. “ఉపనగాచ్చ” [౫ - ౪ - ౧౧౮] ఇతి పాణిని
సూత్రమ్. “నాసికాయా నసాదేశః”...“మాట్టుయర్కఱ్ఱక త్రిక
వల్లియో కొమ్మిన్దో?” ఎన్దు నిత్యసన్దేహజనకమాయిత్తే కోలనీళో
కొడిమూక్కిరుప్పతు

[అయతాతుమ్] పాఱ్కడల్పోలే ఇక్కణ్ణుళుక్కుళ్ళ అక
లమ్ ఒగువరాలే కరై కాణవైన్దాతపడియాయ్ కాణుమిరుప్పతు.

† శిఱియతిరుమడలిల్ “శిరార్ తిరువేళ్ళడమే” ఎన్దు తొడశ్శియళ్ళు చరమ
భాగముమ్, పెరియతిరుమడలిల్ “విజ్జకరుళోపాన్మిరైయై” ఎన్దు తొడశ్శియళ్ళు
చరమభాగముమ్ - ఎన్దు పడి.

‡ “పద్మాయాః ప్రణయరసాత్” ఇత్యాదియాన అమతస్లోకమ్ కణ్ణ
పణాన విసయకమెన్మతుపద్యో చాటూక్తి.

శ్రుతియానతు “యథా కన్యాసం పుణ్యరీకమేవమక్షిణీ” ఎన్టు -
తిరుక్కణ్ణలిలుణ్ణాన తెలిపుక్కు పుణ్యరీకతై ఒరుపాలిశొల్లిన్ ద్రితనై
పోక్కి, అకలతైప్పార్ త్తాల్ కడల్ పుక్కార్ కరై కాణమాట్టాతే
మయ్యజుమాపోలే “పుడై పరన్దు మిళిర్ న్దు శెవ్వరియోడి నీణ్ణవప్పెరి
యవాయకణ్ణళ్” ఎన్ను మిత్తనై యల్లతు, వేటారు పాశురమిడ
వొణ్ణాతే. — ఆయతే అక్షిణీ - యస్మిన్ తత్, ఆయతామ్.
“బహువ్రీహా సక్యక్షిః స్వాక్షాత్ మచ్” [౧ - ౪ - ౧౧౩.]
ఇతి సూత్రమ్.

[ఉద్యత్తి సతద స్తమ్.] అభిమతజన దశకనానన్దవేగత్తాలే
అచావతారనమాధియైక్కడన్దు విమ్మి వెళివియ్యుక్తిన్ద అవ్యక్తమధుర
మన్దహానవిలాసమ్ తిరుముత్తుక్కళిలే నియ్యైయికిటపడి. “పూవక
కర్కానలార్తానాం ధ్యాయతాం ఖేదశాన్తయే । స్వదన్దేన్దుచయో
త్థేన హ్లాదయన్ గోగణేనతు.” ఎన్టు పాష్కరత్తిల్ శొల్లిన్ ద్రితే.
స్తోత్రత్తత్తిల్ (౧) “శుచిస్మితమ్” ఎన్టు విడత్తియ్కు భావ్యమరుళి
చ్చెయ్యనిన్ద తూప్పల్ పిళ్ళై “స్మయన్నివ నృపో హన్తి,
ఇతివత్ విరుద్ధాభినన్దిం పరిహర్తుమిహ శుచితోష్ఠిః.” ఎన్దురుళి
చ్చెయ్ తిరుప్పతైక్కణ్ణ మాడమాళికై యాచ్చా “ఎసత్త ప్రమాణ
మయ్యుతాయీరున్దతు; అతుతనై వ్యతిరేకముఖేన ఎడతే అన్వయ
ముఖేన ఎడుత్తు ప్రకృతానుకూలమాక యోజిప్పతు ఉచితమా
యీరుక్కుమే” ఎన్టుపణిత్తా అతావతు - “స్మయన్నివ నృపో
హన్తి” [అశక్ శిరిత్తవణ్ణమాక వే కెడుతియై విల్లై తిడువా] ఎన్ను
మాపోలే, ఎమ్మెరుమాన్టానుమ్ పున్ములువల్ శెయ్ తపడియా
కవే కొల్లై కొళిక్కులుమ్మనామితే; “మున్ ద్రిత్తాడుపుకున్దు
నిముకమ్ కాట్టి ప్పూములువల్ శెయ్ తు, శిన్ ద్రిల్ డెజ్గళ్ శిన్దై

యుమ్ శితైక్కుక్కడనైయో కోవిన్దా!” ఎన్టపాశురత్తుక్కుమ్
“స్మయన్నివ స్మహాన్తి” ఎన్టశ్లోకత్తుక్కుమ్ మిక్కపారుత్తము
న్దే. రసోక్తిపడుత్తుకిటపాడుకాణమితు. ఉద్యత్ స్థితం యేషు
తే - ఉద్యత్స్థితాః; తాదృశాః దంతాః యస్మిన్ తత్.

[రుచిరాధరమ్.] “ముత్తన్న వెణ్ ముఱువల్ శెయ్యవా
యుమ్” ఎన్నుమాపోలే - నిలవెరిత్తాప్పోలే పరిపుకిన్ట ముఱువ
లొళియాలే పరభాసునమ్ పెన్ద్రు విలక్షణమాక విశజుకిన్ట తిరు
వధరత్తైయుడై త్తాయరుక్కిట ఎన్టపడి. “నాలియత్తోర్ కనికొల్
వినైయాట్టియేక్ పల్ వినైకొల్, కోలమ్ తిరళో పనళక్కొమ్
తుణ్ణజ్జొలో నీల నెడుముకిల్ పోల్ తిరుమేనియమ్మాక్ తొణ్డైవాయ్”
ఎన్టరుళిచ్చెయ్ త ఆధ్ వ ర్ తిరువుళ్ళమడక్కలుమ్ ఇజ్జు రుచిరపదత్తిలే
గభీతమామరుక్కిటపడి.

[నతభ్రు] “ఇన్ను యిర్ కుక్క వత్తై యిర్ మేల్ వత్తై యుమిడై
నీలవిత్తోల్! మన్నియకీర్ మదనక కరుప్పచ్చిలైకొల్! మదనన్ట
న్ను యిర్ త్తాతై కణ్ణె పెగుమాక పురువనువైయే” ఎన్నలామ్బడి ఎప్పో
తుమ్ ఒగుపడిప్పడ వత్తై న్డపడియోయరుక్కిట తిరుప్పరువన్టత్తై యు
డైయ. “తక్కైచ్చార్ జమతువేపోల్ పురువపట్టమమ్మియ” పెరు
మానితే. నతే భ్రువా యస్మిన్ తత్ = నతభ్రు.

[లనదంసేత్యాది.] తిరుచ్చెవిమడల్ కళో తోళళపుమ్ తళ
తళెన్టులొణ్ణియరుక్కుమితే. “ఆయత్కణణపాశ పరికర్మనదంసమ్”
ఎన్దితే కీర్ముమ్ ఆరుళిచ్చెయ్ తతు. లనన్తాచ తో అంసాచ లన
దంసా; తయోః విలమ్పేతే ఇతి లనదంసవిలమ్పినో, ప్రళస్తాచ తో
కణ్ణోచ కణణపాశో, లనదంసవిలమ్పినో కణణపాశో యస్మిన్

తత్. శిలర్ “లసత్” ఎన్ఱు పృథక్కాక పదచ్చేదమ్ పణ్ణి ఖము విశేషణమాకక్కొళ్వర్. శిలర్ నమస్తపదమాక వేక్కొణ్ణ కణ్ణ పాశవి శేషణమాకక్కొళ్వర్. అప్పోతు, లసన్తొ అంసవిలమ్మికణ్ణ పాశొ యస్కితత్ - ఇతి విగ్రహః.

[తే ముఖం మయి నిశ్చలమస్తు.] “దురీశ్వరద్వారబహిర్వీ తదికాదురాసికాయై రచితోఽయమజ్జలిః” ఎన్ఱు ప్రాకృతజన ముఖావలోకనత్తిర్ నశ్చైయోభీత్తు ‘దేవం సేవితుమేవ నిశ్చిను మహే” ఎన్ఱు అధ్యవసీత్తు “ఇన్ఱు యామ్ వన్దోమిరజ్జు” ఎన్ఱు ఉక్ కోయిల్ కడై త్తలైప్పుకున్ద అడియేఁటిఱత్తిలే ఉన్నుడైయ తిరుముక మణ్ణలమ్ ఎప్పోతుమ్ మాతా తే సేవై తన్దరుళ వేణుమెన్ఱితార్. “వృత్తే పృత్తే చ పశ్యామి చీరకృష్ణాజినామ్బరమ్” ఎన్ఱు పడి-మారీచనుక్కు ఎజుమ్ ఇరామపిరానుడైయ తోద్రుమేయాయరున్దాతోలే ఇవర్ తనుక్కుమ్ పేరరుళాళనుడైయ తిరుముకమణ్ణలమ్ ఇడై విడాతు మున్ఱిన్ఱు తోద్రువేణుమెన్ఱు ఆశ్చైయిరుక్కిఱపడి. “తీముకత్తు నాకడై మేల్ శేరుమ్ తిరువరగర్, ఆ! ముకత్తై నోక్కారాల్ అమ్మనే యమ్మనే!” ఎన్ఱు పయితెన్ఱు, “ఒరునాన్ఱు మెయ్ మెళ్ళొల్లి ముకమ్ నోక్కి విడై లాతరుమేల్ మికనన్ఱే” ఎన్ఱు ఒరువిశై ముకమ్ నోక్కి నాల్ పోతుమెన్ఱు శొల్లువారై పోల్ పల్వయే “నిశ్చలమ్” ఎన్ఱు నిత్య మాక (పాధిక్కిఱపడి. (౮౦)

ఇతి పనస్తమాలికాదశకం సమాప్తమ్.

అథ ప్రవాషిణీదశకమ్.

శ్లో॥ పద్మాయాః ప్రణయరసాత్సమాసజన్త్యాః

స్వం బాహుం సుబహుమతో భుజేన తేన ।

కాం నామాఽన్వభవదహో ! దశాం తదాత్మే

కణ్ఠస్తే కరిగిరినాథ ! కమ్పుకాస్త్రః ॥

౪౧ ॥

పదవురై.

హే కరిగిరినాథ ! = తిరుపత్తిమామలై
త్రైవనే !

కమ్పుకాస్త్రః = శంఖపూర్వ అగ్రుకియ

తే కణ్ఠః = ఉనకు తిరుక్కొలుత్తనకు,

ప్రణయరసాత్ = ప్రీతిరసత్వాలే

తేన భుజేన } అప్పడిప్పట్ట (ఉనకు)
స్వం బాహుం } భుజతోడే తన్నుడైయ
సమాసజన్త్యాః } భుజలై త్రైవిముఖు
కాన్తి

పద్మాయాః = పిరాట్టిమ్మ

సుబహుమతస్సక్ = మికవుమ్ బహుమాన

పాత్రమాయొక్కొణ్ణు

తదాత్మే = ఆక్కా-లత్తిల్

కాం నామ దశామ్ = ఎన్న అవస్థయై

అన్వభవత్ = అనుభవిత్తలో !

అహో ! = అన్తో !

[పద్మాయా ఇత్యాది.] ఇని తిరుముకమణ్డల త్రికుక్కియై

నోక్కుకితార్. తిరుక్కొలుత్తిలే ఊన్ఱుకితారాయ్ చెల్లుకిటతు

ఇళ్ళోకమ్. “ అయమపరిః కారకనియమః ” ఎన్నుమ్పడియా

యిరానిన్ఱ తాయ్ తు - ఇన్ఱ శ్లోకమ్ ; ఇజ్జనే శొల్లుకైక్కడి యెన్ను

న్నిల్ ; కీర్థ్ ఒవ్వొరు దివ్యావయవత్తైయమ్ వణిక్తకణ్కిలే

ఇన్ఱ తిరుక్కొలుత్తైయమ్ వణిక్కితారాకిల్, తిరుక్కొలుత్తిలే

సవణజనసాత్మాత్కార గోచరమానతొరు అతిశయత్తైయెడుత్తు అరు

ళిచ్చెయ్యవేణుమ్, “ అణ్ణరణ్ణ పకిరణ్ణ త్తొరుమానిలమెముమాల్

వరై, మున్దుముణ్ణ కణ్ణమ్కణ్ణీర్ అడియేనై యుయ్యొక్కొణ్ణతే ”

ఎన్ఱ తిరుప్పాణాల్ వారైప్పొలావతు, “ రమయతు స మాం కణ్ఠః

శీరజ్జనేతురుదళ్ళితక్రముకతరుణగ్రీవా కమ్పుప్రలమ్మ మలిమ్మచః ।

ప్రణయవిలగల్గి తీర్చి విశ్వమృతాకరకన్దళీ కనకవలయక్రీడాసంక్రాంత
రేఖ ఇవ్రాలనన్. ” ఎన్న భట్టరైప్పలావతు అరుళిచ్చెయ్ తిరుక్క
వడుక్కుమ్. ఇంద్ర శ్లోకన్దన్తి లే “ కమ్మకాన్తః ” ఎన్న విశేషణ
మొన్దేయాయ్ తు తిరుక్కమ్మ త్తిలుళ్ళ అతిశయత్తై వెళియిడువతు.
శ్లోకమ్ముతుమ్ కణ్ణాతిశయవణానవ్యగ్రమా యిరాతొట్టివతు
కీర్తొడుమ్ మేలోడుమ్ పొరున్దియత్తన్దియే విలక్షణప్రక్రియైయాయి
రాన్దిట్టతీ! ఒరు అనయవత్తై ఎణ్ణెప్ప తేన్ద్రాల్ అన్దఅవయవ త్తిలుళ్ళ
నన్ది వేశత్తైయో, అల్లతు అన్ద అవయవమ్ శెయ్ త కార్యవిశేషత్తై
యో వణ్ణెత్తాలితే అన్దవణానమ్ తదవయవ సమ్మన్దియాకక్కు
డుమ్; ఇంద్ర శ్లోక త్తిలే అప్పడిప్పట్ట వణానవిన్యానమ్ ఇల్లైయితే

ఇతు పొరున్దమాటు ఎన్నెన్నిల్; ఇక్లే జీయ రరుళిచ్చెయ్య
మ్మడి:—పేరరుళాళనుడైయ తిరుక్కమ్మత్తానతు క్రముకతరుణ
గ్రీనై పోలవుమ్ శబ్దమ్ పోలవుమ్ రేఖాత్రయవిభక్తాజ్ఞమా యిరు
క్కుమ్; అన్ద రేఖైకల్లైక్కణ్ణవాతే “ ప్రణయవిలగల్గి తీర్చి విశ్వమృ
తా కరకన్దళీ కనకవలయక్రీడాసంక్రాంతరేఖ ఇవ్రాలనన్ ” ఎన్న
త్తోలే - కణ్ణాశ్లేషతత్పరైయన పిరాట్టియిన్ తిరుక్కైళిలణిన్దుళ్ళ
కనకవలయజ్జళ్ తిరుక్కమ్మ త్తిలే అట్టున్ద పెన్ద్రాల్ అతనాలుణ్ణాన
రేఖైకళో ఇనై! ఎన్న శక్కిక్కుమ్మడియాయురుక్కుమ్; ఇప్పడి
ప్పట్టతొరు సమ్మాననై అత్తొవాన్ తిరువుళ్ళ త్తిలే ఉదిక్క “ ఏకసమ్మ
న్దిజానమ్ అవరసమ్మన్దిస్తారకమ్ ” ఎన్న కణ్ణి లే=ఁణ్ణ పిరాట్టి శెయ్ తరు
ళిన కణ్ణాశ్లేషమ్ స్మృతివిషయమాక, తదనుసన్ధానముభేన తిరుక్క
మ్మ త్తిలే ఈడుపడుకితారాయ్ తు.

“ కమ్మకాన్తః ” ఎన్నతు విశేషణమాన్తయాలే తత్ప్రతి
పాద్యమాన అధాన్ ఇంద్ర శ్లోకత్తుర్తు ముఖ్యవిధేయవిషయమన్తిక్కే

ఉపసజ్జనమాయోద్భీద్ధాలుమ్, క్షణమ్ శైయేత కార్యమౌస్తుమ్ ఇతిలే శొల్లప్పడాతోద్భీద్ధాలుమ్, పిరాట్టి ఆస్తు అన్తైత్తుక్కొన్డాకాలత్తిలే ఇన్ద తిరుక్కుఱుత్తుక్కు ఉన్డాన అతిశయమ్ అతివిలక్షణమౌస్తు ఇన్ద శ్లోకత్తుక్కు పరమతాత్పర్యమాకైయాలే “ప్రశస్తిస్సా రాజ్ఞో యదపిచ పురీకోశకథనమ్” ఎన్నుమ్ ప్రక్రియైయులే ఇన్ద శ్లోకమ్ ముఱుతుమ్ శృంగ్రాహికయైవ కణ్డాలిశయ ప్రతిపాదకమాకక్కు త్తైయిల్లె.

[హే కరిగరినాథ! కమ్బుకాస్తః తే కణః, ప్రణయరసాత్ తేన భుజేన స్వం బాహుం సమాసజన్త్యాః పద్మాయాః సుబహుమత స్సన్ తదాత్వే కాం నామ దశాం అన్వభవత్] పిరాట్టి ఎమ్మెరు మానోడే కైకోత్తు త్తఱువి ముఱుశిప్పరిమాఱిన సమయమ్ పల వుణ్ణు ; తిరుప్పాఱ్ఱుడల్ కడైన్దపొతు దివ్యమాల్యామ్పరధరై యాయ్ సవకభూషణభూషితైయాయ్ సకల దేవతైకళుమ్ పార్త్తు కొన్డునిఱ్ఱు చ్చెన్దన్దతు ఒన్దుణ్ణు ; ఖరవధ త్తినన్దు రాతుసవేట్టై యాఱిన పెరుమాళుడైయ యుద్ధాయాసపరిస్థిన్నమాన తిరుమేని యిల్ రాతుసశరవ్రాత ప్రణారోపణ దివ్యోషధమాన గాఢాలిజ్జన మౌన్దుణ్ణు. ఇవైయెల్లామ్ ఇజ్జుఆఱ్ వానుక్కు వివక్షితముల్ల కాణుమ్. దివ్యదమ్పతీకళిరువరుమ్ శేరనిన్దు ఒరువర్ కొరువర్ కైకోత్తు కణ్డాలేవమ్మణ్ణివతు కృష్ణావతారత్తిలే విశేషిత్తు వీఱుపెద్ర్దీరుక్కు మాయ్త్తు. “మేమైమేణదురమమ్పరం వనభవః శ్యామాస్తమాల ద్దుమైః సక్తం భీరురయం త్వమేవ తనిమం రాధే! గృహం వ్రాప య । ఇత్థం సన్దనిదేశతశ్చలితయోః ప్రత్యర్థకుఞ్జద్రుమం రాధా మాధవయోజనయన్తి యమునాకూలే రహః కేశయః.” ఎన్పడి - యమునైక్కరైప్పుమ్మొట్టిలోకళిలే కణ్డసిరాక్ ప్రియవల్లభైకళాన

రాధాప్రభృతిదివ్యమహిమికళోడే కైకోత్తు త్తోళపుణర్న అనుభవ
మాయ్తు ఇజ్జు వివక్షితమ్. కణ్ణాశ్లేషవిశిష్టమాన పరస్పరభుజా
సజ్జనమ్ ఇంద్ర శ్లోక త్తిలే అరుళిశ్చయ్యపుట్టిరుక్మేయాలుమ్, ఏతా
దృశనన్ని వేళమ్ రాధాకృష్ణ బిమ్బచిత్రలేఖజ్జళితే స్పష్టమాయరు
క్మేయాలుమ్, ఇవ్వకైయాన పరివృజ్జమ్ కృష్ణావతార త్తిల్ తా
ప్రసిద్ధమాక్రేయాలుమ్, ఆత్మవానుక్కుమ్ కృష్ణావతారవృత్తాన్త
క్షేత్రేన త్తిలే మిక్చరుచియాక్రేయాలుమ్ ఇతు వే ఇజ్జు వివక్షితమెన్న
ప్పొరున్దుమ్. “పద్మాయాః” ఎన్దు కిడక్కిఱతే; ఇతు ఘటిక్కున్దు
డియెన్నెన్నిల్; “భానైయదా జగత్స్వామీ దేవదేవో జనా
దళాః | అవతారం కరోత్యేషా తదా శ్రీస్తత్సహాయినీ || పునశ్చ
పద్మా సమ్భూతా హృదిత్యోభూద్యదా హరిః | యదాచ భాగ
మౌ రామస్తదాభూద్ధరణీత్వియమ్ || రాఘవత్వేభవతీతా
రుక్మిణీ కృష్ణజన్మని | అన్యేషు చావతారేషు విష్ణోరేషానపాయినీ ||
దేవత్వే దేవదేహీయం మనుష్యత్వేచ మానుషీ | విష్ణోదేహోను
యాపాం నై కరోత్యేషాఽఽత్తనస్తనుమ్ ||” ఎన్దు శ్రీవిష్ణుపురాణ
త్తిల్ [౧-౯-౧౮౨.] శొన్న కట్టలైయిలే విభవావతార త్తిలెమ్మె
రుమానుక్కు పుత్తికళావారెల్లారుమ్ ఒన్టానపిరాట్టియిల్ అవతా
రభూతైకళాక్రేయా లే ఘటిక్కున్దుఱైయిలై.

[ప్రణయరసాత్ స్వం బాహుం తేనభుజేన సమాసజన్త్యాః
పద్మాయాః] “ఎన్మైప్పద్రోమెయ్పిణక్కిట్టక్కాల్ ఇంద్రపక్కుమ్
నిన్దవరశొల్లార్” ఎన్దు అజ్జవేణుమ్నిల త్తిలన్దిక్కే పాయ్కై
ముతుమణల్ ములైప్పన్దరి కళితే ప్పెణ్ణుమ్విహారమాక్రేయా లే “అలిజ్జి
తాయాం పునరాయతామ్యోమాశాన్త హే విగ్రహయోరభేదమ్,
ఎన్నుమ్మడియాన ప్రణయరసమ్ మీతూర్ ద్విరుక్కుమితే; అప్పడి

పట్ట ప్రీతివిశేషతాతే పిరాట్టియానవభో తక్తాయై అవనుడైయక్త
యోడే ఇతైత్తు నెరుక్కి అవళ పిడరియిలే తక్తాయమ్, తళ పిడరి
యిలే అవళక్తాయమాః ఉల్లసిత్తునిఱ్ఱుప్పిడియై చ్చొల్లుకిఱతు.
“తేనభుజేన” ఎన్నిఱవిడత్తిలే తచ్చబ్బమ్ విభవావతారసమ్మన్ద పరా
మళికాయామ్ అచైయిలుమ్ విభవావతార తాదాత్మ్యాను సన్ధాన
త్తినుత్తైప్ప ఇగుక్కిఱుడి.

[నుబహుమతః తే కణః] పిరాట్టియిక్ బాహువానతు
ఎమ్మెగుమానుడైయ కణ్ణస్పశక్మపెగ్గ్రివాతే ఒరు విలక్షణమాన
ఇ మై ఉణ్ణాక, “హాహా! ఇతొరు స్పశక్మిరుద్దపడియెక్! ఇతొరు
తీరుమిడఱు ఇగుద్దపడియెక్!” ఎన్ఱు అతుతన్ని లే ఉచ్చావచమాన
బహుమానవిశేషజ్గలైప్పణ్ణుంభితే పిరాట్టి, అన్ద బహుమానవిశే
షజ్గభుక్కు ప్పాత్రమాన ఉనతు తీరుమిడఱానతు. [తదాత్వే
కానామ దశామన్వభవత్] నెజ్జాల్ నినై పురితాల్ ఎన్నుమ్మడి
యిరానిన్ఱతీ! శొలప్పకిల్ వాయములిమ్ పరక్కుమే! “కాం
దశామన్వభవత్” ఎన్ఱు ప్రశ్నమ్ పణ్ణకిఱారల్లర్; “అతువుమొరు
అవస్థయే!” ఎన్ఱు విద్ధరాకిఱార్. అన్దసమయత్తిలే ఇత్తిరుమిడఱు
పట్టపాట్టై అణుకియిగున్ఱు కణ్ణా అనుభవిక్ పెగ్గ్రిలోమే!
ఎన్నుమ్ ఇఱువు శొల్ నలత్తిలే వెళియాకిఱుడి పారీర్. “హాహస్త
హస్త! భవతశ్చరణారవిద్దవ్వన్దం కదాను భవితా విషయో
మమాఽత్మ్యః | యోహం నిరగళవినిగళదన్ధకారైః వృత్తైస్తృ
జైశ్చులభం సమయం వ్యతీతః.” [అతిమానుషస్తవే - ౨౯.]
ఎన్ఱు ఎయిఱుపిడిక్కునువరితే [తదాత్వే] “మార్కభ్రీత్తిజ్గల్
మతినిత్తైన్ద సన్నాళాల్” ఎన్నుమాహోలే అతువుమ్ ఒరునాళే!

ఎన్నితార్. [కమ్ముకాస్తరి] కమ్మువల్ కాస్త; శంఖమ్పోలే
అట్టియ ఎన్నవడి. “శంఖస్సృతమ్మరస్త్రియా” ఇత్యమగః
రేఖాత్రయవిభక్తాజ్ఞత్వాదిసాధర్మ్యజ్ఞేయైర్ను క్షేత్తుక్కు శంఖసాదృ
శ్యవణః కమ్ కవిసమయసిద్ధమ్.

[సమాసజన్తాః] “వజ్జ - సక్తే” ఎన్నమ్భాతు “దంశ
సజ్జన్తజ్జాంశపి” ఎన్ననూత్రత్తాల్ సలోఃమ్ పెద్దులు, వత్తమానే
లటి ‘సజతి’ ఎన్న రూపమాయ్, సమ్ ఆజ్ ఇత్యుపసగణ్యయ
పూర్వకమాయ్ శత్రుప్రత్యయాస్తమాయ్ స్త్రీలిజ్జత్తిల్ ‘సమా
సజన్తి’ ఎన్న ప్రథమైకవచనరూపమ్ నిష్పన్నమాయిమ్ సుందర
బాహుస్తవత్తిల్ [శ్లో ౬౮.] “లక్ష్మీధరసజతి సింహగిరేస్త
తీషు” ఎన్నవిజ్జత్తిలే ‘సజతి’ ఎన్నతు “సక్తోభవతి” ఎన్నమథా
త్తిలే బ్రయుక్తమ్; ఇజ్జు “సమాసక్తం కువణ్తాః” ఎన్నమథా
త్తిలే “సమాసజన్తాః” ఎన్నిప్రయోగమ్ అస్తభాః తణ్యథక
మెన్న వేణుమ్. [తదాత్వే] ‘తత్కాలస్తుతదాత్వంస్యాత్’ ఇత్యమగః.

ఇదశ్లోకిమ్ముతల్ “యా దామోదర ఇతి” ఎన్నమ్
శ్లోకిమళవాకపుశ్య పతినోరుశ్లోకజ్గళుమ్ ప్రహషిణీవృత్తమ్ “మాన్
జౌగస్త్రిదశయతిః ప్రహషిణీయమ్” ఇతి తల్లక్షణమ్ (౪౧)

శ్లో॥ సాయామా ధృతపరిణాధయోబ్ధయో వా

తాదృశ్యః స్ఫుటమథవా దిశశ్చత్రసః ।

చత్వారో వగద' సరప్రదాస్తద్వీయాః

భాసస్తే భుజఃపిఘాస్తమాలసీలాః ॥

౪౨ ॥

పదవురై.

హేవరద ! = వరదనే!

తమాలనీలాః = పచ్చలై మరమ్ పోల్ కలు

తనై యాయ్

వరప్రదాః = (ఆడియార్ వేణుమ్) వర

జ్జలై అళిక్కలై వైయాయ్

చత్వారః = వానాకియ

త్వదీయాః భుజః ఉనతు ఉల్లల్ తడి

పరిఘాః } పోవ్ట భుజగౌనవై

సాయామాః = నీట్టియోడుకూడి

ధృతపరిణద్యయః = శుభ్రమిషురప్పడై తాన

అభయోవా = కడల్ పోలవో

అభః అన్తి

తాదృశ్యః = అత్తనై నీట్టియమ్ శుభ్రమి

పురప్పముడైయ

చత్రస్ దిశోవా = వాన్గుతై కళో పోలవో

భానస్తే = విశ్వానిన్తన.

సుఫలమ్ - ఉత్పేత్తనూచక మవ్యయమ్)

[నాయామా ఇత్యాది.] హేరుళాళనుడైయ భుజజ్గళిలే ఈకుపపకితార్ “బాహుచ్చాయామవప్తభ్యో యస్య లోకో మహాత్మానః” ఎన్నిటవడియే ఇనకతోల్ నిమ్మలిలే ఒతుడ్డివర్కళు క్కు మతిభుక్కుళ్ళేయుగుప్పరై పోలే భయమ్ కెట్టియ్కలమ్మడి యమ్, నప్తలోకప్రజైకళుమ్ ఇత్తోల్ నిమ్మలిలే ఒతుడ్డినాలుమ్ అవ్వ శవేయన్దిక్కే ఇన్నముమ్ శతిగుళితన ప్తలోకజ్గళుణ్డా నాలుమ్ అవర్ ముక్కుమిడమ్ పోరుమెచ్చుమ్మడి ఒతుడ్డివర్కళో శురుడ్డి నిమ్మలి విజ్జి విశాః తనుజ్గళా యురుక్కుచ్చడియుమ్ పర్మ, త్తైకళైయుమ్ కడల్ వైయుమ్ ఒప్పుచొల్ల ఒగుప్పపకితార్.

[హేవరద! తమాలనీలాః వరప్రదాః చత్వారః త్వదీయాః భుజపరిఘాః - సాయామాః ధృతపరిణద్యయః అభయోవా భానస్తే.] “అలమ్ పూస్త నెకన్దకైయమరర్ వేన్దనతే హేరుళాళన్. అథి కళో ‘అలమ్, అలమ్’ ఎన్నుమ్మడియాయ్ పుట మ్మెరువర్ వాళలిలే శెల్ల కేణ్డారపడి వర్మాప్తమాకకొడుత్తు నీణ్ణ తిగుక్కైకళితే. “చతురాణాం పురుషార్థానాం చాతా దేవశ్చతుర్భుజః” ఎన్

పడి-చతుర్విధపునుమాధజ్జలైయుమ్ కొడుత్తరుభుక్తకీడాక భుజ
జ్జభుమ్ నాయుద్ధియ. కొడుక్తయే విత్తేసిరాక నళన్ద కైకళి.
[తమాలసీలా:] “కట్టకక్కావన నట్టలతోళక” ఎన్టపడి పచ్చిలై
క్కాడు పరన్దాత్పిలేయితే తిరుత్తోళకళి విళిజుకిఱడి తాపా
తర్ తమాలచ్చాయైయిలే ఒతుజ్జి విడాయ్ కెళుమాపోలే తావత్ర
యాతురర్ ఇత్తోళినిల్లిలిలే యెతుజ్జియితే విడాయ్ తిరువతు.
“బాహుచ్చాయామనష్టభో యన్యలోకో మహాత్మనః” ఎన్నక్కడవ
తే. తిరుత్తోళిళుక్కు క్కడల్ తన్నై ఒచ్చచ్చొల్లుకితారాకై
యాలే నైల్యగుణసాధారణ్యవ్యోతనాధమాక “తమాలసీలాః”
ఎన్టకార్. ఇనినాల్ అధాత్పిద్ధమాన శ్రమహరిత్వముమ్ ఉపమా
నోపమేయజ్జభుక్కు సాధారణధర్మమెన్టు కొళిక.

[భుజపరిఘా:] భుజాః పరిఘా ఇవ - భుజపరిఘాః, పరిఘ
మావతు ఉద్ధుల్ తడి. “సరిఘోఽన్త్రీ యోగభేదే పరిఘాః తేఽగ్ర
లేపిచ.” ఎన్టు నిఘ్నఘ. ఆశ్రితర్ కళుక్కు అజ్జవాన్తాతడి రక్షణ
త్తుక్కు సుదృఢపరికిరిమా యిగుక్తయాలే భుజజ్జలై అగళ
మాక అగుళి చెప్పయ్ తపడి. ఇప్పిపట్ట భుజజ్జళి కడల్ పోల్
విళిజుకిన్టుమెన్టు - నీళ తైయిమ్ శుద్ధియై మైయైయుమ్ నైల్య
తైయిమ్ శ్రమహరిత్వతైయిమ్ చతుస్సంఖ్యత్వతైయిమ్ పద్ధి.
“సాయామాః”=ఆయామమావతు దైఘ్యమ్; “దైఘ్యమా
యామ ఆనాహః” ఇత్యమరః. ఆయా చేన సహితా స్సాయామాః.
“ధృతపరిణద్ధయః”=పరిణద్ధియావతు-పరిణాహమ్; “పరిణాహాః
విశాలతా” ఇత్యమరః ‘పరి’ ఎన్టుమ్ ఉపసర్గపూర్వకమాన
ణహధాతు ఘృణస్తమానాల్ ‘పరిణాహః’ ఎన్టామ్; క్రిచ్ ప్రత్య
యాస్తమానాల్ ‘పరిణద్ధిః’ ఎన్టామ్. ధృతా పరిణద్ధిః యైస్తే -

ధృతపరిణాధయః. ఆక ఇవ్విరణ్ణవిశేషణజ్ఞాలుమ్ సముద్రజల్లిక
అకలనీశముడై మైశొల్లప్పట్టతు. “అబ్ధయోవా” ఎష్టవిడత్తిల్, వా=
ఇవాళామ్; “వా స్యాద్వికల్పానమయోరేవాధేచ సము
చ్చయే” ఇతి విశ్వః “ఉఃమాయా వికల్పే వా” ఇత్యమరశ్చ.

ఇజ్జనే భుజ్జగుక్కు సముద్రజ్జలై ఒప్పుచ్చొన్న వితిలుమ్
త్పత్తిపెతాతే మద్ద బొరుదృష్టాస్త మరళిచ్చెయ్కితార్ - [అథ
తాదృశ్యః చతస్రో దిశోవా భాననే] ‘తాదృశ్యః’ ఎష్టతు -
‘సాయామాః ధృతపరిణాధయః’ ఎష్ట కీర్త అభిక్కుచ్చొన్న విశే
షణన్వయమ్ ఇజ్జమ్ అనుషజ్జమ్ పణ్ణిక్కొళ్ళ పేణుమెన్టు తెరివత్త
పడి. అకలముమ్ సీశముమ్ అశివిటన్సుకీడక్కిట నాల్ తిశైకళోపాళే
ఉన్నుడై యభుజ్జల్లి విభిజ్జుకిన్తన వేన్త పడి. సముద్రజల్లిక అకల
నీశజ్జభుక్కాకిలుమ్ ఓళవిలే విచ్చిత్తియుణ్ణు; దిక్కుక్కులిక
విస్తారమ్ అజ్జనలవితే.

సమ్మసిద్ధాన్తత్తిలే దిక్కున్తు తనియే ఒగు ద్రవ్యమిత్తైడిర్.
నాలుపేర్ నాలుదిక్కిమ్మిన్తాల్ నాల్వార్కుమ్ నగువానప్రదేశమ్
ఒరువనుక్కుక్కుక్కుయ్ ఒరువనుక్కుమేత్కాయ్ ఒరువనుక్కు
వడక్కాయ్ ఒరువనుక్కుత్తైత్కాయ్ త్తోర్ ముమ్ ద్రవ్యమన్తిక్కు
ప్రతియోగ్యనుగుణకల్పనాకమాత్తయాలేయితే ఇజ్జకే తోర్ ము
నతు. నాల్వార్కుమ్ ననువేయిరుక్కిట పృథివ్యాదికళో ద్రవ్య
మాత్తయాలే ఇప్పుడి విప్రతిపత్తివిషయమాకిటత్తిల్ ఇనిత్తా
ఆదిత్యనుదిక్కిటవిడమ్ కీక్కుక్కువుమ్ అవనన్తమిక్కిటవిడమ్ మేత్కా
కివుయితే కొళ్ళుక్కిటతు. అతుత్తా మహామేరువుక్కు నాలుపార్శ్వ
త్తిలుమ్ భేదిత్తితేయిరుప్పుతు, ఆత్తయాలేయితే నాలుపాశ్చన్తీలు
ముళ్ళునర్కకళుక్కు మహామేరు వడక్కుయిరుక్కిటతు. “నైవా

ఽస్తమయసుకస్య నోదయస్సవః దా సతః । ఉదయాఽస్తమయా
 ఽఽఖ్యాహి దశఃనాదశఃనగరవేః ॥ సవేషాం ద్విసహస్రణాం
 మేరురు త్తరతో యతః ” ఎన్దు శ్రీవిష్ణుపురాణత్తీలే శొల్లప్పట్టతిజే.
 ఇప్పడి పలహేతుక్కళాలుమ్ ఆకాశాదిశీలే అస్తభూతమియ్
 తనక్కన్నవారు ద్రవ్యవ్యవస్థైల్లమైయాలే దిక్కెన్దు తనియే
 ఒగుద్రవ్యమిలైయాయ్తుః సూర్యుడైయ ఉదయాదిభుక్కిడాక
 ఆకాశ త్రిలాతల్ భూమియిలాతల్ దిగ్విభాగైక్కిల్లిత్తుక్కోళుక్కిఱ
 తొళియి ప్పీత్తుక్కణలావతొరు వస్తువ్విలైయైత్తే నమ్ ఆచార్యర్
 కల్ నిమ్మ ప్పేత్తిరుప్పతు ఆకైయాలే ఇబ్బు “చతస్రో దిశిఇవ
 భాసన్తే” ఎన్దుతు - ద్యావాభృథివిసోలే పుడైవర్దిరుక్కిన్దునవెన్దుడి.
 “విశ్వతోహస్తః” ఎన్దుశుతియై ఉపబృహిత్తారాయ్తు. ఇన్దు
 అతితయోక్తిక్కుక్కగుత్తు = పేరుభాళనుడైయ భుజ్జళిక్ ఒప్పు
 యర్ వర్ధిపెరుమైయైయమ్, అతుక్కడియాన బౌదార్యత్తిక్
 ఉత్కషఁజ్జైయిన్ తెరివిప్పతామ్. “స్ఫుటమ్” ఎన్నునవ్య
 యమ్ ఉప్పేత్తులిజ్జమ్

“సముద్రస్య నైల్యం సుప్రసిద్ధమ్, దిశామపి సభాప్రదేశ
 విశేషత్వాన్నైల్యం సిద్ధమ్ చతుస్సంఖ్యత్వనైల్యపీఠరత్నైః సము
 ద్రాణాం దిశాంచ భుజసామ్యం మన్త్యామ్” ఎన్దు సాన్మత్త
 వ్యాఖ్యానవాక్యమనునట్లేయమ్, ఇతిలుళ్ళ పీఠత్వపదమ్ నిస్సజ్జీ
 చత్వసర్యామైన్దు కొల్క. ... (౨౨)

శ్లో॥ ఆశ్లేషే వరిద ! భూస్థవేంద్రియాయః

గోపీనామభిమత రాసబద్ధనే వా ।

బద్ధే వా ముగిమధికం యశోదయాఽఽఽఽఽ

సమ్ప్రీప్తాస్తవ నవనీతమోషదోషాత్ ॥

పదవురై.

హేపరద ! = పరదనే!

తవ భుజాః = ఉన్నదైయ భుజభ్రా

ఇన్దిరాయాః } పిరాట్టియిక్ అభిజ్ఞవత్తి
అశ్వేషేవా } లేయా

గోపీనాం అభిమత } ఆయ్వికళుక్కు
త సుందరేవా } అభిమతమాక

త్రిశక్కురైకో త్తరేయా

అహో = అల్లతు

నవనీతమోహదోహత్ = వెణ్డెయ్కళవుక్కు
కుమ్మరిత్తిత్తాక

యశోదయా = యశోదైయిసారే

బసేవా = కట్టుబడిలేయా

అధికాం మదమ = అధికమాన మక్కిన్
చ్చియై

సమాప్తిప్రాః = అడైన్దన?

[అశ్వేష ఇత్యాది] మీణ్ణుమ్ అన్దభుజభ్రాళిలేయే ఈకుపట్టు
ప్పేసుకిత్తార్. ఇన్దభుజభ్రాళి నిస్సీమమాక వళర్విరుక్కైక్కడి
సన్తోషమాకవేణున్. సన్తోషమణ్ణానాల్ శితియవడివున్ పెరియ
వడివాకప్పొణమియానిన్ద తిత్తే. కరమపురుషకమ్ మహాబలికక్కు
లిలేశెన్దు మూడడియిక్క, మావలి ధారైవార్త్తు దత్తమణ్ణ
వాతే 'అభిమతరాభమ్ కిక్కిక్కప్పెన్ద్రోమ్' ఎన్నుమానన్దమే
వీలై సీరాకవితే "మన్రమీతుపోకి మదినిన్దైజ్జ మలరోకాణన్ద
వళర్ శేర్, అన్దమేభీనూడు శెలన్దయ్ త్తపాదమ్" ఎన్నుమ్మడి
బిజ్జివళర్న్దతు. "అల్పలాభజనన్తోపాదపి స్యాద్గరిమా లభోః |
తాదృశేవహి లోపేణ వామనో వవృధే హరిః." ఎన్దు ఒగుభావు
కనుమ్ శొల్లివెత్తాక్. అప్పడిపోలే ఇన్దభుజనృద్ధిక్కు హేతు ఏతేను
మొరు సన్తోషమేయాకవేణుమెన్దు అఱుతియిట్టు అన్దసన్తోషన్దనక్కు
ప్పలహేతుక్కుళుళవ్వాకైయాలే "ఇన్దహేతువా? అన్దహేతువా?
ఎన్దహేతు?" ఎన్నుమాపోలే పేరరుభాళనైనోక్కి ప్రశ్నమ్ ణ్ణ
కిత్తార్

పూవా = ధత్తైల్ ఇరణ్ణుహేతుక్కుళుమ్, ఉత్తరాధత్తైల్
ఒగుహేతువుమ్ ఆకమాన్దుహేతుక్కులై అరుళిచ్చెయ్తు, ఇవన్

శ్రీల్ ఎన్దహేతువడియాక ఉన్నుడైయభుజ్జల్ సన్తోషమదైవన? ఎన్దు విసవుకితార్.

[హేవరద! తన భుజాః - ఇంద్రియా ఆన్లేషే అధికాం ముదం సంప్రాప్తావా? (ఉత) గోపీనామభిసుతరాసబద్ధనే అధికాం ముదం సంప్రాప్తావా? ఆహా, తన నవనీతమోషదోషాత్ (ప్రాప్తే) యశోదయా (దామభిఃకృతే) బద్ధే అధికాంముదం సంప్రాప్తావా? ఎన్దు ప్రశ్నత్రయమిరుక్కింపడి “మేఘుఁజిత్త మూన్దు అవసరజ్జలి లుగ్గా ఆనందముణ్ణాయ్దోలు” ఎన్దు లఘువాక త్తానే మఱుమూగ్గో మ్మోలివిడవొణ్ణాతపడి “అధికామ్” ఎన్దు విశేషణమిడుకితార్ సన్తోషత్తుక్కు. మూన్దు అవసరజ్జలిలుమ్ ఆనందముణ్ణాయ్దోనైన్దు మిడమ్ నానటివేక, ఇవద్దోలుల్ ఎన్దు అవసరత్తిలణ్ణాన ఆనందమ్ అధికమ్? ఎన్బతేయాయ్త్తు ఇప్పోతు నాకేట్టతు; ఇతుతనై ఎ ఆరాయ్దొ విడైయళిప్పొయ్దొతార్.

[ఇంద్రియా ఆన్లేషే] భగవత్కృతృమాయ్ ఇంద్రియార్క మాన ఆన్లేషమెన్దుమ్, ఇంద్రియకృతృకమాయ్ భగవత్కృతృకమాన ఆన్లేషమెన్దుమ్ ఇరణ్ణువకైయాన ఆన్లేషమణ్ణు. ఇజ్జుద్దో శబ్దశక్తి ఇవిరణ్ణుక్కుమ్ పాతువాయరుద్దాలుమ్ ఇన్లే ఇంద్రియకృతృకమాయ్ భగవత్కృతృకమాన ఆన్లేషమెన్దురైప్పతే రసవత్తరమామ్ ఉత్తరా ధృత్తిల్, యశోదాకృతృకమాయ్ భగవత్కృతృకమాన బద్ధమ్ ఎన్బతు సువ్యక్తమాయరుక్కై యాలే అశఱ్ఱుచ్చేరి ఇజ్జుమ్ అజ్జనే కొల్వతు ఉచితమాయమిరుక్కుమితే. పిరొత్తానేశెన్దు ఎన్బుగు మైనై అదైన్దు అవసరజ్జల్ పలుపుణ్ణు; “క్షీరోదాచ్చిస్సము ద్భూతా సవకభూషణభూషితా । దివ్యమాల్యాన్బరధరా మా ధవం పరివస్వజే” ఎన్దుకడి - తిరుప్పావ్విడల్కదైవదోతు సకల

దేవతైకభుమ్ పార్త్రుక్కుణ్ణునిఱ్ఱు చ్చెన్ద్రైస్స ఆశ్లేపమ్ ఇన్ద్రే
నివత్తేతమాకలామ్; అన్తి, ఖరవధత్తినన్తు రాక్షసజేన్త్రయాడిన
పెరుమాళుడైయ యుద్ధాయానపరిస్విన్న మాన తిగుమేనియల్ రాక్ష-
సశరవ్రాతవ్రణారోపణదివ్యౌషధమాకచ్చెయేత గాఢాశ్లేషమెన్నపు
మామ్, “అకలకిల్లేనిజైయుమెన్తు అలర్ మేత్ మజ్జెయ్యుత్తైమార్ పాః,
ఎన్నున్బుడి శెయ్తుపోరుకిఱ నిత్యాశ్లేష జైచ్చొన్న తాకపుమామ్.

[గోపీనామిత్యాది] - “అజ్ఞనామజ్ఞనామస్తతే మాధవః
మాధవంమాధవంచాన్తరేణాన్జనా.” ఎన్టవడి ఒవ్వెరు ఆన్
చ్చిరుక్ పక్కత్తిరుమ్ ఒవ్వెరుకణ్ణనాక. నడివెమత్తు నెన్తు ఆడిన
కురివైక్కుత్తు రాసబద్ధవమోపుడుమ్. అన్దక్రీడైయిలే “అసే
నాంసో నివీడితః । ఏకః కృతీ మదగ్ధేషు శేషమన్దం భువోధరః”
ఎన్నున్బుడి కణ్ణసరానుడైయ భుజమ్ వీఱుపెన్ద్రీరుక్కుమితే.

[బద్ధేవా - ఇత్యాది.] “సంసారబద్ధస్థితిమోక్షహేతుః”
ఇత్యాదిపడియే బ్రహ్మాదికిల్లై త్తకోనజ్జల్పత్తాలే కట్టునతు విడువ
తాకిఱవక్ “మత్తుఱుకడై వెణ్డెన్ మ కళవినిలురివిడై యాప్పణ్ణు డిరలి
నోడిణ్డెన్దిరున్దేజియ వెళివే” ఎన్టవడి * పడలడై త్తళిఱుకురమ్మైకిళిలే
నున్దైన్దువుక్కు ఎశు వెణ్డెన్ మ కళవుకణ్ణకున్ద్రైత్తిఱ్ఱాక్ యశోదై
ప్పిరాట్టియాలే కట్టుణ్డెనడియెచ్చొల్లుకిఱతు. “పిరాట్టియోడే అన్దైర్ద
కాలత్తిలుమ్ తిరుక్కురివైకోత్తకాలత్తిలుమ్ ఆనన్దమ్ విజ్ఞయిరుక్కు
క్కుత్తైయిల్లై, అశై వెణ్డెయ్యున్దు కొణ్డియిలేపడియెన్దు ఆప్పణ్డెరు
క్కుమ్ కాలత్తిలే “ఆరావయిన్ద్రీశోడాన్ద్రాతాక్” ఎన్టవడి
నెజ్జాఱల్ విజ్ఞయిరుక్కుమాకై యాలే సన్దోషప్రశ్నప్రకరణత్తిలే
ఇన్ద అపదానజ్జెయెడుత్తురై పున్తు కూడుమో?” ఎన్తు తిలర్ కడిక్కి

ప్పర్. ఆనందపరమకౌస్తేక్కు ఆనందమాన ఇన్వపదానంతై దుఃఖై
కతానమాక నినైపుతు అజ్ఞానవిజృంభితమేయామ్. “కణ్ఠినుణ్
శిఱుత్తామ్బినాల్ కట్టణ్ణప్పణ్ణియ పెరుమాన్.” ఎన్ఱశ్రీనూక్తియిన్
అథ్నకరుత్తై ఆరాయ్న్దణర్నాల్ ఇన్దశ్శై ఉడిక్క వట్టియై.
“తామ్బినాల్ కట్టప్పట్టనూయన్” ఎన్నా తే “కట్టణ్ణప్పణ్ణియ పెరు
మూయన్” ఎన్దరుళిచ్చెయ్తళికరుత్తు అఱివిర్కళో? - కణ్ఠ
పిరాన్ వెణ్ణెయ్కళవుశెయ్కీఱ తన్నై యశోదైప్పిరాట్టి అడిక్కడి
తామ్బినాల్కట్టి వరుత్తుక్కిన్దాన్దెన్ద వీట్టిలుళ్ళ కయిఱుకల్లై త్తుణ్ణ
తుణ్ణాక అఱుత్తువై త్తినువాన్; అనన్ద్రై అవళో ఒన్ఱోడొన్ఱు ముడి
పోట్టు ఒరుకయిఱునడినమాక్కి అతుకొణ్ణ కణ్ఠపిరానై క్కట్ట
ముయలుమళవిలే అతు కణ్ఠినుణ్ శిఱుత్తామ్బాకైయాలే అవన్
తిరుమేనిక్కు ఎట్టమ్పోరాసుల్ అవళో ఇతికతన్వతామున్దయా
యిరుక్కిఱవళవిలే, తన్నుడైయ సాశీల్యమ్, సాలభ్యమ్, ఆశిత
సారిత్రస్రమ్ముతలియ శీలజ్జలై వెళియిడునతఱ్ఱెన్దై పరిత్వవిలై
యైత్తివిర్న్ద మనుష్యసజాతీయనాకి అవతర్తిరానిన్ద తాన్ ఉరలోడు
కట్టణ్ణిరుక్కుముతలియ ఇవ్వకైకిళాల్ అక్కుణజ్జలై విళజ్జచ్చెయ్
తుకొళ్ళాపిడిల్ అనతారమ్ విఫలమాయొట్టియుమెన్ద తిరువుళ్ళ
న్నున్ద్రై, ఒరుశున్ద్రుక్కుప్పోరాత అన్దత్తామ్బ ఇరణ్ణుమాన్ద
శున్ద్రుక్కుప్పోరుమ్బడి తిరుమేనియొచ్చురుక్కియమైత్తు ఎళితిరి
కట్టలామ్బడి శెయ్తుకొణ్ణమైయాలేయితే “కట్టణ్ణప్పణ్ణియ” ఎన్దతు
అవతారమ్ ప్రయోజనవత్తరమాకిప్పెన్ద్రైదుతు ఇన్వపదానంతాల్
యాకైయాలే కిణ్ఠపిరానుక్కు ఇతిలుణ్ణాన హవన్త్రపకవన్ వాచా
మగోచరమెన్దితే అథ్నవార్కళు మాచార్యోకళుమ్ అనుసన్దత్తు
పోన్దతు.

ఆక, పద్మాపిష్వజమ్ రానన్ధనమ్, దామబన్ధనమ్ ఎన్త
 మూన్తవనరజ్జభుళో ఉన్నడైయ భుజజ్జభుక్కు అళవిజన్త ఆనన్త
 మున్డాకియతు ఎన్త అవసర త్తిలే శొల్లాయెన్తియార్. అత్ర సన్స్కృత
 వ్యాఖ్యాతా - “పరత్వదశానహద్విరాల్లిజ్జనాదపి అతిప్రీతికరం
 సైవీరసజ్గతగోపాజ్జనాల్లిజ్జనమ్; తతోప్యతిప్రీతికరం ప్రేమాన్ధయా
 యశోదయా నింజుశిస్వతస్త్వస్వసాశీల్యాతిశయనిబన్ధనబన్ధనమితి
 భావః ” ఎన్తతు ఇన్దే అనునన్దేయమ్ “ శేయోజ్జు తతోతిరుమాలి
 రుమ్ శోలై మలై యుత్తై యుమ్ మాయా! ఎవక్కురై యాయితు, మత్తై
 నాన్గినుళాయో? తేయోమ్బు కై మత్తైయోర్ శిఱువులియూర్ చ్చుల
 శయనత్తాయో? ఉనతడియూర్ మనత్తాయో? అతీయేనే ” [పెరియ
 తిరుమొళి ౭ - ౯ - ౭.] ఎన్తవిడత్తిలే, ఎమ్మెరుమానుక్కు నాన్మ
 త్తైకళిత్కాట్టిల్ శిఱువులియూర్ చ్చులశయనత్తిరుప్ప భోగ్యమ్;
 అతుతన్నిత్కాట్టిల్ అడియూర్ కళిక తిరువుళ్ళత్తిలిరుప్ప పరమ
 భోగ్యమ్ - ఎన్త అరుళిచ్చెయ్ వతుపోల, ఇజుమ్ - పద్మాపిష్వ
 జ్జత్తిత్కాట్టిల్ రానబన్ధనత్తిలే ఉకప్పు మేచ్చుట్టిరుక్కుమ్; అతిత్కా
 ట్టిల్ * కణ్ణిక్కుఱుమ్ కయిన్ ద్రొల్ కట్టణ్ణిక్కుక్కైయిలే ఉకప్పు
 అళవద్ర్దుతు - ఎన్త నివళహికకవిడక్కుమ్

“దామ్నాచై పూదరే బద్ధా ప్రత్యబధ్నాదులూఖలే”
 ఎన్తున్ “ఉరవిడైయాప్పణ్ణు” ఎన్తుమ్ తిరువయిన్ ద్రోలేకట్టుణ్ణతాక
 వితే శొల్లిక్కిడక్కిఅతు; భుజజ్జత్తిప్పిన్ ద్రో అజుప్రస్తావమిలైయే;
 ఇజు భుజజ్జభుక్కు ఆనన్తమున్డాకతాక అరుళిచ్చెయ్ వతు ఎన్తియ? ”
 ఎన్తు భానప్పిరాక జీయరైక్కేట్రు; “పిళ్ళాయ్! కణ్ణిలైయో?
 “కైయైప్పిశిత్తుక్కురై యురలోడెన్దై కాణవే కట్టిన్ ద్రొలైయే”

ఎన్టు పెరియార్ వా రరుళిచ్చెయ్ తపడి పారాయ్ ” ఎన్టురుళి
చ్చెయ్ తాన్.

అహో=వికల్పార్థకమవ్యయమ్. ... (౪౩)

శ్లో॥ సాలీయా ఇవ విటపాస్సపల్లవాగ్రాః
కల్లోలా ఇవ జలధేస్సవిద్రుమాగ్రాః ।
భోగీన్ద్రా ఇవచ ఫణామణీర్ధనక్త్రాః
భాసస్తే వరద! భుజాస్తవాయణాగ్రాః ॥ ౪౪ ॥

పదవురై.

హీవరద!=వరదనే!

అయణాగ్రాః = కిన్ద సునికళైయుడైయ
వైయాన

[కిన్ద తిరువిరళకళైయుడైయ]

తవ భుజాః=తనకు భుజభాగమున,

సపల్లవాగ్రాః=తలిరోడేకూడిన సునికళై
యుడైయవైయాన్

సాలీయాః = సాలవృక్ష త్రియడైయవై
యాన

విటపా ఇవ=కళైకళిపోలవుమ్

సవిద్రుమాగ్రాః = పన్నుల్లోడేకూడియ
సునికళైయుడైయవైయాన

జలధేః=కడలినుడైయ

కల్లోలా ఇవ=పెరియ అలైకళిపోలవుమ్

ఫణామణీర్ధనక్త్రాః=పడబ్బలిల్ళ మణిః

నాళే విశక్తానిష్ట ముఖభక్తై
యుడైయ

భోగీన్ద్రా ఇవచ = (శేషకావాసుకి మతి
లియ) అరవరళుకళిపోలవుమ్

భాసస్తే=విశక్తానిష్టన.

[సాలీయా ఇత్యాది.] పేరరుళాళిన్దుడైయ భుజభాగ తిరు
విరళకళిడే శేర్ న్ద శేర్ త్రియభుక్కు ప్పాశురమిసుకితార్. నుని
యిలే ఇళిన్దళిరకళైయుడైయ సాలవృక్ష శాఖైకళిపోలవుమ్, పన్ను
భక్తైక్కొట్టిక్కిన్దు కడలిలైకళిపోలవుమ్, ముఖత్తిలే ఫణామణికళి
విశక్తప్పెన్ద్రు నపకరాజభాగళిపోలవుమ్ విశక్కున్దు - శేవ్వియ తిరు
విరళకళిడేకూడిన దేవరీరుడైయ తిరుక్కళి ఎన్దుతార్.

“అరుణాగ్రాః తవ భుజాః” ఎస్త ఉపమేయాంశ ట్టేనే మూన్తు అంశజ్గల్ కిడక్కిస్తన. అనైయావన - ‘తవ’ ఎస్త యుష్మ దంశమ్ ఒన్తు; ‘అరుణాగ్రాః’ ఎస్త అజుశ్యంశమ్ ఒన్తు; ‘భుజాః’ ఎస్త హస్తాంశమ్ ఒన్తు; ఆక మూన్తు. సాలీయా ఇవేత్యాద్యప మానాంశ త్తిలుమ్ ఇజ్జనే ఇవల్లీయక్కు ప్రతిద్వద్వియాక మూన్తు అంశజ్గల్ కూఱప్పట్టళ్ళమై కణ్ణుకొళ్ళవేణుమ్.

౧. యుష్మదంశస్థానే సాలవృక్షమ్; భుజస్థానే విటపమ్; అజుశిస్థానే పల్లవజ్గల్. సాలవృక్షమావతు - తమిళిలే మరామర మెనప్పడుమ్. సాలశబమ్ సామాన్యతఃవృక్షజాతిక్కుమ్ వాచక మాయ్ విశిష్య వృక్షవిశేషత్తుక్కుమ్ వాచకమాయిరుక్కుమ్. “పుంసి భూరుహమాత్రేపి సాలో వరణసజ్జయోః” ఇతి నిఘంటుః. ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరుమేనియిక్ పశుమైనెఱిత్తిఱ్కుమ్ కుళిర్న్దు శ్రమహరిమాయిరుక్కైక్కుమ్ సాలవృక్షమ్ ఒప్పిడప్పట్టతు.

౨. “కల్లోలా ఇవే” త్యాదియిల్ యుష్మదంశస్థానే జలధి; భుజస్థానే కల్లోలమ్; అజుశిస్థానే విద్రుమమ్. — గామ్బి ర్యమ్, వైల్యమ్, శ్రమహరిత్వమ్మురెలియ గుణజ్గళి నాలుళ్ళ సాధ ర్యత్వైప్పిల్ల ఎమ్మెగున్నానై క్కడల్ వణ్ణనెన్మర్ కళితే. కై కళుక్కు అలైయై ఉవమైకూఱుతలుమ్ కవిమరపు; “తిరైక్కైయాలడివరుడ” “అయైక్కుమ్కరుజ్కడల్ వణ్ తిరైక్కైక్కొణ్ణుపోయ్” ఇత్యాది అరుశిచ్చైయల్ కళి కాణ్ణ. రత్నాకర త్తిలేయుళ్ళ అలైకళ్ పవళ జ్గళిక్కొట్టిత్తుక్కొణ్ణు ఎఱియుమాలలాల్ అలైకళాకిఱ కై కళుక్కు.

పవనాత్ అజుశ్చిహ్నాయజ్ఞాకావృల్లప్పట్టన. ఇతు ఆరుణ్య నిబంధనమ్.

3. “భోగీంద్రా ఇవచే” త్యాదియిల్, యుష్మదంశ త్రిఱ్కు ప్రతిద్యద్వియాన ఉపమానాంశమ్ ఇత్తై బుద్ధిమాన్గల్ యోజిత్తు కొల్క భుజస్థానే భోగీంద్రమ్, అజుశ్చిహ్నానే ఫణామణి. ఆక, ఇన్ద్రోకత్తాల్, విటజ్జల్ పోలపుమ్ అత్తైకల్ పోలపుమ్ అరవజ్జల్ పోలపుమ్ పరుత్తు నీణ్ణు మనోహరజ్జాల్ విశజ్జుకిన్ద తిరుక్కైళుమ్ శెవ్విత్తల్ పోలుమ్ పవనాత్ పోలుమ్ శెన్మణిపోలుమ్ విశజ్జుకిన్ద తిరువిరల్కళుమ్ అనుభవిక్కుప్పట్టన.

సాలస్య ఇమే - సాలీయాః. పల్లవేన సహితాని - సపల్లవాని, తాదృశాని అగ్రాణి యేమాంతే - సపల్లవాగ్రాః. ఏవమేవ ‘సవిద్రుమాగ్రాః’ ఇత్యుక్తాపి ఫణాసు మణయః, తైః ఇథాని వక్త్రాణి యేమాంతే ఫణామణీర్ధవక్త్రాః. ‘ఇన్ద్రీ - దీప్తా’ ఎష్ట ధాతువిల్ కతారి క్తప్రత్యయాన్తమాక నిష్పన్నమ్ ఇద్ధకబ్దమ్. ఇజుశ్చ భోగీంద్రశబ్దమ్ శేషవాసుక్రిప్రభృతినపరాజబోధకమెష్ట కొల్క. “అరుణాగ్రాః” ఎష్టపదత్తిల్ తిరువిరల్కళుక్కు వాచక మానపదమ్ వ్యక్తమాక ఇత్తైయాకిలుమ్, అగ్రపదమానతు అజు శ్చియై లక్ష్మీక్కిఱతెన్దుణ్క. ... (౪౪)

శ్లో! అమౌఘభేః స్వయమభిమన్ధనం చకథా

క్షోణీధం పునరవిభశ్చ సప్తరాత్రమ్ ।

సప్తానాం వివలయసిన్ధు కణ్ఠముత్తామ్

అన్యూనా వరద! తథాపి పాణయన్తే ॥

౪౫ ॥

పదవురై.

హేవరద ! = వరద నే !

స్వయమ్ = నీతానే

అమ్మోధేః అభి } కడల్ కడైతై
మథనమ్ }

చకథా = శైయేతరులివాయ్ ;

పునః = అన్వయమ్,

సప్తరాత్రమ్ = ఏడు న రోజులు

క్షోణీధ్రుచ = గోవధానగిరియైయమ్

అభిధి = తాజ్జనిష్టాయ్ ,

సప్తానాం ఉత్సాహమ్ = ఏడుపునభజని
డైయ

కర్ణంచ = కబ్బులైయమ్

వివలయసిన్ధ్రు = (నప్పిన్నైప్పిరాట్టిక్కాక)

ముటిస్తాయ్ ,

తథాపి = ఇత్రనే శైయేతువైత్తుమ్

తై పాణయః = ఉపతు తిరుక్కైళి

అన్తూనాః = వాదవిత్తై.

[అమ్మోధేః త్యాది.] ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరుక్కైళి శైయేతరులి న శిల అతిమానుపదివ్యచేష్టితజ్జళై అరుళిచ్చెయ్తు, “ఇత్తనై అన్తైత్తోల్ కళి శైయేతిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ ఇత్తిరుక్కైళి కళి ఇత్తైయుమ్ వాట్టమడైయవిత్తాయ్ !” ఎన్ట విస్మితరాకితార్.

“కొడియేటు శెన్దామరైక్కైవిరల్ కళి కోలముమట్టిన్దిల వాడిన్ద్రుల్, నడివేటు తిరువుకిర్ నొన్దురుల మణివణ్ణామలైయు మోర్ శమ్మిరిశమ్” ఎన్ట పెరియాళ్ వార్ తిరుమొట్టియైత్తిరువుళ్ళ మ్మన్ద్రు అరుళిచ్చెయ్ కిట శ్లోకమాయ్తు ఇతు. గోవధానోద్ధరా చరిత మొట్టేయాయ్తు అప్పాశురత్తిల్ ప్రతిపాదితమ్; ఇన్ద్రశ్లోకత్తిల్, నముద్రమధనమ్, గోవధానోద్ధరామ్, సప్తవధభజనమ్ - ఎన్ట మూన్దుదివ్యచేష్టితజ్జళై అరుళిచ్చెయ్ కితార్.

కీర్త “మధ్యమానచలఘేసలే” త్యాదిశ్లోక వ్యాఖ్యానత్తిలే నముద్రమధనవృత్తానమిరుక్కుమ్మడియై ప్రతిపాదిత్తోమ్; అతనై అక్షేకణ్డకొళివతు. [పక్కమ్-౧౩౮.]..గోవధానోద్ధరావృత్తాన్త మిరుక్కుమ్మడియెజ్జనేయెన్నిల్; తిరువాయ్ప్పాడియిల్ ఒరుకాల్

శరద్భతు వస్తవాతే అపార్భతు ఇన్ద్రాయోర్క శ్చెల్లారుమ్ సంవత్సర
 న్దోఽనుమ్ నడత్తువతుపోల్ ఇన్ద్రనుక్కుప్పుజై శ్చెయ్యో ప్పలపల
 వణ్ణికళిల్ శోఽనుమ్తమరుమ్ నెయ్యుమ్ కాయోకటికిళుమ్ మన్ద్రుమ్
 ముళ్ళ పూజాద్రవ్యజ్జలైయుమ్ విశేషనూక శేఖరిప్పలైక్కల్ల
 కణ్ణపిరాళ్ అవరోకలై నోక్కై “ఓ పెరియోర్కళళై! సాముమ్ నమ్ము
 వైయవశుక్కుళుమ్ ఎతనాల్ జీవిక్కితోమో అతుతనక్కన్ద్రో పూజై
 శ్చెయ్ వతు తకుతి, ఇన్ద్ర గోవధణగిరియేయితే పశుక్కిళుక్కు
 ప్పల్లుమ్తణ్ణీరుమ్కొడుత్తు కాప్పాన్ద్రుక్కిన్ద్రుత్తు; ఇన్ద్రనాల్ నమక్కు
 ఒరువయనుమ్మియైయే. సమ్ కులదేవతైయాకియ ఇన్ద్రగోవధణ
 గిరియై ఉపేక్షిత్తు దేవతాన్తరపూజై శ్చెయ్తాల్ “యోవై స్వాం
 దేవతామతియజతే వ్ర స్వామై దేవతాయై చ్యవతే, న ఎరాం
 ప్రాప్నోతి పాపీయాణ భవతి.” ఎన్ద్ర శ్రుతియిప్పడి పాపీయన్ద్రపే
 యాయత్తు ఫలిప్పతు, అకైయాల్ ఇప్పుజనైయనైన్ద్రైయుమ్
 ఇన్నలైక్కై ఇమడళి, ఎన్న, ఇన్ద్రాయోర్కళి ఇన్ద్రైక్కేట్ట అజ్జనమే
 శ్చెయ్యో, కణ్ణపిరాళ్ తానే ఒరుదేవతాయాపమ్కొణ్ణ అనన్ద్రై
 మున్ద్రుమ్ అముతుశ్చెయ్తవళ, దేవేన్ద్రో పశిక్కోపత్తాలే పుష్క
 లావళమ్ముతలియ పలమేఘజ్జలైయేపి, కణ్ణో విరుమ్బిమేయ్కి-అ
 కన్ద్రుకళుక్కుమ్ పశుక్కుళుక్కుమ్, కణ్ణచుక్కు ఇష్వరాన ఇన్ద్రాయోర్
 కుమ్ ఇన్ద్రైచ్చియోర్కుమ్ ఓజువిలైయెమ్బుడి కల్మయైయై ఇన్ద్ర
 విడాతు ఏఱునాళి పెయ్విత్తపూతు, కణ్ణో గోవధణగిరియై అడి
 మణ్ పన్ద్రోజే! పిణ్ణియెడుత్తు కున్ద్రైయాకప్పిడిత్తు మన్ద్రైయై
 త్తడుత్తు ఎల్లాపుయిర్కలైయుమ్ కాత్తరుళినా ఎన్ద్రతామ్.

ఇని, సప్తవిమలభజ్జనవృత్తాన్తమిరుక్తుమ్బడియెన్నెన్నిల్;-
 కున్ద్రైసముమ్ ఇన్ద్రాయోర్తలైవన్ద్రైయ మకళాయుమ్, నీళాదే

వియ్ అంశమాకప్పిటస్తతనాల్ సీలై యెన్ట పెయరాల్ వల్లజ్జప్పట్టు
వరువవళుమాన నప్పిన్నే ప్పిరాట్టియై మణిమ్పుణర్ వరత్కాక అవ
ళుడై యతకిప్పనార్ కన్యాశుల్కమాః క్కుటిత్తపడి, యార్క్కు
మడక్కాత అనురావేశమ్ పెన్ద్రు ఏఱు ఎరుళుకలై యుమ్ కణ్ణపిరాన్
ఏఱుతిరువురుక్కొణ్ణశెన్ట వలియడక్కి అప్పిరాట్టియై మణిమ్పుణర్
స్తననెన్పుతామ్

[తథాపి తే పాణయః అహ్లానాః] ఇత్తనై ఆనైత్తోభీరకళో
శైయిత తిరుక్కైళో శితితుమ్వాడవిలైయే! వరత్తవిలైయే!
ఈతెన్న అట్టుతమెన్గితార్. సముద్రమధనమ్, గోవధనోద్ధరణమ్,
సప్తవణభభజ్జనమ్ముతలియ చేప్టితత్తళైచ్చెయ్తరుళినవన్ ఇప్పే
రరుళాళనే - ఎన్గిల తాదాత్మ్యమున్, అస్తమిశుక్కుళోస్త ఇప్పేతు
శ్రీహస్తగిరిమూర్ధాకవిలే ఎఱుద్దరుళిరుక్కితానెన్నుమిడముమ్
ఇన్ద్రశోకత్తిఱుక్కు ప్రధానప్రమేయమామ్.

[అభిభాషాః] “దు భుభో - భరణే” ఇత్యస్తాధ్యాసాః లజీ
మధ్యమైకవచనమ్. తత్ర ప్రధమపురుషైకవచనమప్యేవమేవ. [సప్త
రాత్రమ్] సప్తానాం రాత్రీణాం సమాహారః - సప్తరాత్రీమ్ తత్.
“అహస్సవైకదేశసంఖ్యాతిపుష్యాచ్చ రాత్రేః” ఇతిసూత్రేణ
అచప్రత్యయః. “సంఖ్యాపూర్వం రాత్రం క్లీబమ్” ఇతి సప్తంస
కత్వమ్. “కాలాధ్వనోరిత్యస్తసంయోగే ద్విత్వయా” ఇతి ద్విత్వ
యాస్తత్వంచ బోధ్యమ్. (రగి)

శ్లో॥ రిజ్ఞాతో వ్రజసదనాజ్గణేషు కిం తే
గోయప్ప్రగహణవశాన్ను గోశగోష్ఠ్యామ్ ।
ఆలమ్బాద్ధయనయసూత్రతోత్రయోవాన్
పాణీనాం వరద! తవాఽరుణత్వమాసీత్ ॥

రక్ష ॥

పదవురై.

హే పరద ! పరదనే !

వ్రజసద నాజ్ఞజేషు = తిరువాయ్ పాడియి

లుళ్ళ మనై కళికాముఖ్ బ్రహ్మలింగ

విజ్ఞాతః కిమ్ = తవభ్రష్ట విశ్లేయాడిన

తాశేయో,

గోపగోస్థ్యామ్ = ఆయర్ కళికా తిరలితే

గోయష్టిగ్రహణవిశాన్ము = పశుక్కు-లై

మేయక్కు-మ్ కోలోక-లై

ప్పిడిత్రత నాశేయో,

హయనయనూత్ర } (పార్థకసారధియా

లోత్రయోః } యిరువ్దపోతు) తేర్

అలమ్బద్వా } క్కుతిరైకలై కిషీ

త్తునడత్తుమ్ కరువికళాయిరువ్ద

కడివాళైయేమ్ కాటైయై

యమ్ పిడిత్రత నాశేయో,

తివ పాణీనమ్ = ఉనతు తిరుక్కైకళుక్కు

అరుణత్విం ఆనీత్ = శివప్ప ఉద్యాయ్తు!

[రింఖాత ఇత్యాది.] పేరరుళాళనుజ్జియ తిరుక్కైకళిక

స్వాభావికమాన ఆరుణ్యత్తిఱ్ఱు హేతుప్రశ్నమ్-స్థాకితార్. తిరు

వాయ్ పాడియిల్ ఆయర్ మనై కళిలోయమ్ “తక్ముకత్తుచ్చుట్టి

తూజ్జత్తాజ్జత్తవభ్రష్టపాయ్, పొన్సుక్కిణ్ణిఃశియార్ పుప్పియైతియ

లైక్కినాక్” ఎన్దుమ్ “తణ్ణనామరైక్కణ్ణనేకణ్ణా! తవభ్రష్టేబ్బున్దు

తళర్ న్దతోర్ నడైయాల్ మణ్ణిల్ శెమ్మిడియాడినన్దు” ఎన్దుమ్ అరు

ళిచ్చెయ్ తపడియే తవభ్రష్టవిశ్లేయాడినపోతు తిరుక్కైత్తలజ్జలై

త్తరైయిలే ఊన్దినమైయాలే ఇవై శివన్దనవ్రా? అన్దుయ్, + వేలి

క్కోల్ వెట్టియిలే యశోదైయానవళి కాక్కైయెనోక్కి “కాలిప్పిక్

పోవాతోర్ కోల్ కొణ్ణవా” “తడక్కైక్కుత్తక్క నల్లజ్జముడైయ

తోర్ కోల్ కొణ్ణవా” “కన్దుకళి మేయ్ ప్పతోర్ కోల్ కొణ్ణవా”

ఎన్దు పలకాలుమ్ వేణ్డినపడియే అతు కొణ్ణకొడుత్ర కోలై త్తిరు

క్కైయిలే తాణ్ణియరుప్పనితే కణ్ణపిరాక్; “కోలాల్ నిరై మేయ్ త్తు

ఆయనాయ్” ఎన్దుమ్ “కోలాల్ నిరై మేయ్ త్రవెమ్ కోవలర్ కోవే”

ఎన్దుమ్ “అన్దరముబ్రువత్తణ్ త్తైక్కావిక్కిట్టే వరుమాయరోడుడక్

వశైకోటివీశా” ఎఱ్ఱమ్ అరుళిచ్చెయ్తార్కళితే. దక్షిణద్వారకై యెఱ్ఱు సుప్రసిద్ధమాన రాజమన్నార్సన్నిధియలే అద్యాపి కోలుమ్ కైయుమాయితే నేవైతన్దగుళిశు. “నీలాయప్పిం కరికినలయే దక్షిణే న్యన్య ధన్యామ్” ఎఱ్ఱితే వేదాస్తదేశికుమ్ అనుభవిత్తు ప్పేళియతు. అన్ద గోయప్పియై ప్పిడిత్రతనాలే తిరుక్కళ శివ స్తనచా?.

అన్చిక్కే, “పారతత్తుజ్జేరి పాకనాయూర్స్తవోతు “పదో ధులర్వీయక్కోల్కై యిల్కొణ్ణు పార్ త్తకత్త తేర్ముళ నిన్టానై” ఎఱ్ఱపడి కత్తైయుమ్కడిచాళముమ్ పదోద్రోసమైయాలే శివస్తనవో? హయనయనూత్రమావతు, హయనాం (అశ్వనామ్) నయః - శిశ్నిత్తునడత్తుకై; అతుక్కు ఉపయుక్తమాన సూత్రమ్ - కడివాళ మ్మోన్టతొయ కయిలు. శోత్రమావతు - “ప్రాజనం శోదనం తోత్రమ్” - “శోత్రంన్యాద్యప్రభాశ్వాదిప్రేరణోచితదణ్డకః” ఇత్యాదినిఘ్ంటుక్కులిప్పిడి కుత్తరైయైచ్చెలుత్తువతిఱ్ఱురియ కరువి యాకియ శాట్టై. ఇవైయిరిన్డమ్ పాధనాంధియాయున్దకాలత్తిలే కణ్ణపిరానుడైయ తిరుక్కైయిలేయిరున్దనవామ్. ఇవ్వకై యాన తిరుక్కోలమ్ పాధనాంధిచిత్రలేఖజళితే కాణత్తక్కతు.

“హేవరద! తన పాణీనామరుణత్వం - న్రజపదనాజ్ఞజేషు రింఖాతః ఆసీత్కిమ్? గోపగోప్త్యాం గోయప్ప్రపాణవశాదాసీన్ను? హయనయనూత్రతోత్రయోరాలమ్పాదాసీద్వా?” ఎఱ్ఱమ్ అన్వ యిత్తుక్కొళ్ళలామ్

రింఖా=ఇరణ్ణుకై తలజ్జలై యుమ్ తరైయిలేయూన్చి ముళు ద్దాళికళాలే తపద్రోస్తుశెల్లుకైక్కు ‘రింఖా’ ఎఱ్ఱమ్ ‘రింఖణమ్’

ఎన్యుమ్ 'రిజ్లెంట్' ఎన్యుమ్ పెయర్. 'రిఖ - గతె' ఇత్యేకే;
 'రిఖ - గతె' ఇత్యేకే "బాలానాంహస్తపాదగమనం రింఖా"
 ఎన్టాక్ జీవానన్తక్. [ప్రజనదనాజ్ఞేషు] ప్రజమావతు "గోష్ఠా
 ధ్వనివహా ప్రజాః" ఎన్త అమరకోశ త్రిన్పడి గోష్ఠవాచకమాయ్
 లక్షణయా తిరువాయ్ ప్పొడియై వ్పొల్లక్కడవతెన్బర్. "ప్రజయో
 షీదపాజ్ఞవేధనీయమ్" ఎన్టార్ దేశికనుమ్. 'అజ్ఞనమ్' ఎన్తు సకా
 రాన్తమాన పదముణ్డేయల్లతు ణకారాన్తమానపదమ్ అసిద్ధమ్ -
 ఎన్తు శిలర్ మఱుత్తుక్కుఱువర్; అవర్కళి "అజ్ఞనం చత్వ
 రాజరే" ఎన్తు అమరకోశ త్రిన్సుధైయిలే "అజ్ఞణమితిపారేతు
 పృషోదరాదిః" ఎన్తుతై నోక్కిల్ ద్రిలర్ పోలుమ్.

ఇన్ద్రశ్లోకత్తిలే సిద్ధవిషయహేతుత్ప్రేక్షాలక్ష్యరమ్ గమ్యమ్.
 స్వాభావికమాన ఆరుణ్యత్తిఱుక్కు (ప్రశ్నవ్యాజేన) హేతుక్కులై
 ఉత్ప్రేక్షీ త్తపడి. "రక్తాలవాఽజ్ఞీ మృదులౌ భువి విత్తేపణాధ్య
 వమ్." ఎన్నుమాపోలే.

శ్లో॥ సవకజ్ఞాస్సముచితశక్తయస్సదైవ
 త్వత్సేవానియమజప స్వదేశభోగాః ।
 హేతీనామధిపతయ స్సదాకిమేతాన్
 శోభాధణం వరద ! బిభక్షి హపకతోవా ॥ ౪౭॥

పదపురై.

సవకజ్ఞాః=సవకజ్ఞర్ కళాయమ్	త్వదేశభోగాః=అనన్యభోగర్ కళాయమ్
సముచితశక్తయః=(ఆన్దజ్ఞానత్తుక్కు)	(ఆతవివ)
ఏదో దుశక్తియైయైయై	సదైవ=ఏప్పోతుమే
ఋకళాయమ్	

<p>శ్రీశైలానియమ } ఉన్న సేవిత్తుక్కు జాపః } ద్విగుప్పతిలే నైయత్తి ముడైయింక శాయమ్</p>	<p>శోభాభంవా=అర్చకుక్కువో హుం=తోవా=నైవ త్రిసాలా సదా=ఎప్పడును విభిషి=భరిత్తుక్కుజ్జిరానిహాయ్ ?</p>
---	---

(సన్తి)=ఇరానిహార్కళో;
 ఏతా=ఇప్పడిప్పట్టు ఇవ్వాన్ వార్కళై

[సవజ్ఞా ఇత్యాది.] దివ్యాభరణమ్ పోస్త దివ్యాయుధాన్ వార్కళుడైయ శేర్ త్రియల్లైయ నుభవిత్తు, అవ్వనుభవపరీవా హమాక వొరుప్రన్నమ్ ప్లంకితార్ హేతీనామధిపతిక రాకీతార్. “రథాజ్గళంఖాఽసిగదా ధనువనైః” ఎన్నప్పట్టు తిరువాల్లియాన్ వాన్, శ్రీపాశ్చజన్యమ్, శ్రీనన్దకమ్, శ్రీకామోదకి, శ్రీశార్ఙ్గమ్ ఎన్నిట పశ్చాయుధాన్ వార్కళో. “ప్రగ్వస్తా భరితై యుక్తం న్వా నురూపైరనూపమైః । చిన్మయైస్త్వప్రకాశైశ్చ అన్యోన్యగుచిరజ్జితైః ” ఇత్యాదిప్రమాణజ్గళిలే ఇవ్వాన్ వార్కళుడైయ ప్రభావమ్ పేశప్పట్టుళ్ళతు క్రిశంఖచక్రాదికళుక్కు ఆయుధకోటియిలుమ్ ఆభరణకోటియిలుమ్ పరిగణనముణ్డితే ఆయుధత్వాకారేణ ఇవ్వాన్ వార్కళుక్కు ధారణమ్ అనావశ్యకమాకైయాలే ఆభరణత్వేన ధారణమేయాయుక్కువకుమ్మెన్టు తిరుప్పళ్ళప్పల్లిలో అతుతిన్నై ప్రశ్నవ్యాజేన వెలియిట్టరుళుకితారాయ్త్తు.

[సవజ్ఞాః సముచితశక్తయః] ఎమ్మెమానుడైయ జ్ఞానశక్తి కళుక్కు కుత్తైయుణ్డాకిలితే దివ్యాయుధాన్ వార్కళుడైయ జ్ఞాన శక్తికళుక్కు కుత్తైయుణ్డాక ప్రసక్తి తానుళ్ళతు. * తమ్మైయేనా ఘమ్ వణ్ణిత్తోమ్మివార్కు తమ్మైయేయొక్క వరుల్ శేయ్యుమవ నితే అమరర్ తలైవన్.—ఎమ్మెరుమానుడైయ ప్రియహితజ్జలై నన్దు అఱిక్కిడాన సవతోముఖజ్ఞాన పొమ్మల్యత్తైయడైయ

వర్కళాయమ్, తిత్తిన్ తలైక్కట్టవల్ల శక్తిపూరితయై యుడైయ వర్కళాయమిరుక్కుమ్మడియై చ్చెల్లుకీటు.

[సదై వ త్వత్సేవానియమజుషః] ఎప్పోతుమ్ ఉనక్కు అత్తా చిచ్చేనకమ్ శెయవ శైగో ప్రతమాః క్కుఱిక్కొణ్ణిర్కళాయమితే అవర్కళిరుప్పతు [త్వదేకభోగాః] ఉన్నైయే సవనవిధభోగ్యవగణ ముమాః కొణ్ణివర్కళాకైయాలే ఒరునొడిప్పొలుతుమ్ ఉన్నై విట్టు అకన్టరుక్కునుట్టాతవర్కళెన్ట పడి “త్వదేకభోగాః” ఎన్నిట విశేషణతై మున్దూ అన్వయిత్తు. అతఏవ సదై వ త్వత్సేవానియమ జుషః ఎన్ట పిన్నై యన్వయిత్తుకొళ్ళవుమామ్.

[ఏతాన్ సదా బిభిషిః; (ఏతత్) కిం శోభాధామ్? (ఉత) హవతోవా?] ఇప్పడిప్పట్ట పశ్చియుధాల్ వార్కళై నీ ఒరు నొడిప్పొలుతుమ్ విడామల్ ఏన్దిక్కొణ్ణిరుక్కుక్కు క్కాణమిత్తై; ఏనెనల్; ఇనర్కళో సవనజ్ఞర్కళాయమ్ సముచితశక్తికళాయ మిరుక్కుయాలే నీ ఏవిక్కార్యమ్కొళ్ళవేడ్డారడడి ఉన్టా తిరువుళ్ళ క్కరు తిత్తిన్ నేణ్డిల్లుచ్చెయ్తు తలైక్కట్టవల్లవర్కళో; ‘ఇవర్ కళై నామ్ విడామల్ కైయాలే ఏన్దిక్కొణ్ణిరావిడిల్ ఇవర్కళో స్వా ధాపరతయా ఎజ్జేనుమ్ అకన్టపాయవిడక్కుదుమ్’ ఎన్ట శక్తిక్క పుమిడుమిల్లాతడడి ఇవర్కళో త్వదేకభోగర్కళాయ త్వత్సేవానియ తర్కళాయరానిన్టార్కళో; అకైయాలే ఇవర్కళై నీ తిరుక్కుయి లేన్దిక్కొణ్ణిరుక్కు నిష్ప్రయోజనమ్; ఆయిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ నీ ఇవర్కళై ఏన్దిక్కొణ్ణిరుక్కు పృథాపరిశ్రమమాత్రఫలకమా యిరాతితే; ఏతాకీలుమొరు శిఱన్టప్రయోజన మిరుక్కువేణుమ్; మాఃకీయన్దిరత్తిఱ్ఱు మజ్జభాధామాక మణివిళక్కేల్లుమా పాలే కేవలమ్ శోభాధామాకవే ఇవర్కళై ఏన్దియిరానిన్టాయ్

పోలుమ్ అద్విక్కే, అత్తాణిచ్చేవకరై ఉకప్పిమికులియాలే కడక్క
విట్టిరుక్కమాట్టత అరశర్కళి అనర్కళై అనవరతమ్ అడైదు
కొణ్ణు ధరి త్తిరుక్కమాపోలే ఇవ్వాల్ వార్ కళుడైయ సవజ్జత్తి
సవశక్తి త్తాద్యనుసన్ధాసజనిత హవప్రకవత్తాల్ తాన్ నీ ఇవర్
కళై విడమాట్టతే ధరియాసిన్తాయో?

“ శోభాధమ్ ” ఎప్పరఱుక్కు - స్వకీయశోభాధమ్ ఎన్ఱు
పారుళి కొళ్ళాతే “ ఆధరణత్తుక్కులుకు కొడుక్కుమ్ పెరుమాళ్ ”
ఎన్నుమాపోలే ఇచ్చాయుధాల్ వార్ కళుక్కు శోభైయైవిల్లై పుత
త్తాక, ఎన్ఱుపారుళి కొళ్ళతుమ్ పారున్దమ్. అవ్వోవన్ఱుక్కుళ్ మిక
చ్చిఱన్దనై యాయరున్దాలుమ్ వకు త్తసాన త్తిలే ఇరాతవన్ఱు అల్లై
యిక్కుమ త్తనై యితే. అప్పడియాకామే ఇవ్వాల్ వార్ కళై
త్తన్బక్కలిలే అమైత్తుకొణ్ణు అవర్కళుక్కు అల్లకుకొడుక్కిత్తా
యోవెన్దె.

[త్వత్సేవానియమజపః] త్వత్సేవాయాం యో నియమః,
తం జపన్తే, (అధవా) త్వత్సేవైవనియమః, తంజపన్తే ఇతి విగ్ర
హః. [త్వదేకభోగాః] త్వయి ఏకస్మిన్ భోగః యేషాం తే.

“ ఆయుధతయా ధారణస్య పృథాఽఽయుసత్వాత్ భూష
ణకోటావస్తభావ ఇత్యభిప్రాయః. ” ఎన్ఱు సుస్మృతవ్యాఖ్యాతృ
వాక్య మత్రానుసంధేయమ్. ౪౭.

శ్లో॥ కిం ధాతుగణనవిధాన మార్థకాఽభూత్

వక్ష్యే పరదవరేణ్య ! యత్ర నామ ।

పద్మయా ముఖమథ కౌస్తుభశ్చ జాతే

చంద్రాకాపుడునికరాయతేతు హరః ॥

పదవురై.

హేవరద వరేణ్య ! = సరసులిక్కుమ్ దేవర్
కలిశిశువ వరదర జనే !
యత్ర వత్ససి = యాతొరు (ఉనతు) తిరు
మార్పిల్ (ఉళ్ళ)
పద్మయాః ముఖమ్ = పిరాట్టియిక్ తిరు
ముకముమ్
అథ కౌస్తుభశ్చ = త్రికౌస్తుభమణియుమ్
చంద్రాకౌ = చంద్రసూర్యర్కకళాక
జాతౌ = అయినవో,
హారస్తు = ముక్తాహారమౌ వెన్టాల్

ఉడునికరాయ తే = నత్తత్రసమాహమ్
పోస్తుళతో,
(తదిదమ్) = అప్పడిప్పట్ట ఇన్ద
తే వత్సః = ఉనతు తిరుమార్ పానతు
ధాతుః = బ్రహ్మపుక్కు
గగనవిధానమ్ అకాశమేల్పలొరు భూత
మాతృకా తై సృష్టిపుత్రుఁ
మూలనిదశకనమాక
అధూత్ = అయిల్ నో ?

[కిం ధాతురిత్యాది] “ ఉయ్యపులకువడైక్కవేణ్డి ఉన్దియిల్
తోన్ద్రినాయ్ నాన్కునై ” ఎన్ద్రపడి అన్దైయెమ్ పన్దైపుతశ్శాక
త్తిరునాభీకమలత్తిల్నిన్దుమ్ ఉన్నా లే తోన్ద్రునిక్కప్పట్ట చతు
ముఖక్ అకాశతై సృష్టిపుత్రుఁ సీ ఉన్నుడైయ తిరుమార్పై
యే మాతృకైయాక కాట్టిత్తినాయో పెన్దిశార్.

[హే వరదవరేణ్య ! తే యత్ర వత్ససి పద్మయా ముఖం
కౌస్తుభశ్చ చంద్రాకౌ జాతౌ; హారస్తు ఉడునికరాయతే, తత్
వత్సః ధాతుః గగనవిధానమాతృకాభూత్సిమ్ ?] ఒన్దైప్పార్త్తు
ఒన్దై నిమిక్కుమిడత్తిల్ పూవకవతియూన వస్తువుక్కు మాతృ
కైయెన్దు పెయర్. మాతృకైక్కు ప్రతిసమ్మన్దియానతు పుత్రికై
యెనప్పడుమ్. అకాశసృష్టిక్కు ప్పేరరుళాళనడైయ తిరుమార్పు
మాతృకైయెన్ద్రాల్, తిరుమార్పైప్పార్త్తు అకాశమ్ సృష్టిక్కప్పట్ట
తెన్ద్రపడి గగనమాకిల పుత్రికైక్కు త్తిరుమార్పు మాతృకైయా
నాల్ ఇరణ్డిఁక్కుమ్ సాధర్న్యమ్ ఇరుక్కువేణుమేయెన్నిల్; ఉత్త

రాధకృత్తిలే అస్తసాధర్మ్యమ్ ఉపపాదిక్కిప్పడుకిఱుతు. * అకలకిల్లే నితైయుమెన్దు అలర్ మేల్ మక్కైయైత్తై మార్ పనాకై యాలే ఇడై విడతు తిరుమార్ పిలే యెఱున్దుగుళియిరానిన్దు పిరాట్టియిక్ తిరు ముకిమణ్డామ్ చన్ద్రన్ పోలపుమ్, కురుమామణిప్పుణ్ కులూవిత్తి క్కుమ్ తిరుమార్ పాకై యాలే తళతళ వెన్దు తిమ్మొనిన్దు శ్రీకాస్తుభ మానతు సూర్య పోలపుమ్. ముక్తాహరిమానతు నక్షత్రగణజ్గళో పోలపు మిరుక్కు మ్పడియై చ్చొల్లిన్దు.

ఆ ఇంద్రశోకత్రాల్, పేరుభాళనుడైయ తిరుమార్ పిక్ వై శాల్యముమ్ నై మళ్యముమ్ అరుళిచ్చెయ్య ప్పట్టతాయ్త్తు.

గగనవిధానమాత్మకా = గగనవిధానే విషయే మాత్మకా. యత్రనామ=నామేతి వాక్యాలజ్కారరూపమవ్యయమ్ ఉడుకర వదాచరణి - ఉడువిక రాయ తే. ... (౮౮)

శ్లో॥ అజ్ఞానాం త్వదుదరమామనన్తి సన్తః
స్థానం తద్వరద కథన్తు కాశ్యమన్యః ?
మాహాత్మ్యం స్వత ఇహ యేషు సూనమేషాం
ఋద్ధిస్సాన్యస్మహిమకరీ సహితరేషామ్ ॥ ౮౯॥

పదవురై.

హే వరద ! వరదనే !
త్వదుదంఁ=ఉనతు తిరుమయిల్ తై
అజ్ఞానామ్=అజ్ఞుల నైక్కుమ్
స్థానమ్=ఇరుప్పిడమాక
సన్తః=(పరాశరాది) బ్రహ్మవిత్తుక్కుల్
అమనన్తి=ఇ అమ్ముకిన్దనర్ ;

తత్=అప్పడియరుక్కు
అన్య=ఇన్దత్తిరువయిల్ ముక్కు
కాశ్యమ్=మెలివానతు
కథంను=ఎజ్జనేయో ?
(ఎన్దుకజ్జిత్తు త్రామే సమాహిత రాణ్డార్ ;)

ఇహ=ఇప్పుటికి
యేషు=ఎవ్వనికన్న
మాహాత్మ్యమ్=పెరుమైన
స్వతః=స్వతస్సిద్ధమే,
ఏషామ్=ఇవ్వనకన్న
ఋద్ధిః=(ఉద్ధాకిం) సమృద్ధియానతు
మహిమకరీ=పెరుమైనవిశేషమునకు;

ఇతరేషామ్=(ఇయత్క్రమే) యాన పెరుమైన
యిల్లాత, మద్యవస్తుకన్న
(ఉద్ధాకిం)
ఋద్ధిః=సమృద్ధియానతు
మహిమకరీనహి=పెరుమైనవిశేషమునకు
తన్వితే;
నానమ్=ఇత తిల్లమ్.

[అద్ధానామిత్యాది.] పేరుభావమునైనది తిరువుదరత్తి
కాశక్యతై శక్త్యానమాధానముద్రాయాలే అరుభిచ్చెయ్కితార్.
[హే వరద! నన్ను త్వదవరమ్ అద్ధానాం ధానమామనన్తి; తతో
అస్య (ఉదరస్య) కాశక్యం కథన్తు?] ఎన్తు పూర్వాధాత్రాలే
శక్త్యై ఉత్థాపనమ్పణ్ణుకితార్. మాహాత్మ్యమిత్యాది ఉత్తరా
ధాత్రాలే తత్పరిహరమ్పణ్ణుకితార్.

పేరుభావనే! నీ * అద్ధరద్ధపకిరద్ధ త్తొరుమానిలమెఱు
మూల్ వరై ముద్యముమ్మననాకై యాలే ఉత్తిరువయిన్ద్రీలే ఎత్తి
నైయో అద్ధజ్జల్ కిడప్పతాకవితే పరాశరపారాశర్యాది మహష్టి
కల్ శొల్లియిరానిన్ద్రాకల్; అప్పడియిరుక్క ఇత్తిరువుదరమ్ పెరు
త్తన్దో విశ్శవేణమ్; ఉద్ధతురుక్కాట్టాతే శిఱుత్తుక్కిడప్పానే? -
ఎన్తు శక్తిత్తపడి

[మాహాత్మ్యమిత్యాది.] స్వకీయశక్త్యై శ్లేషభగ్గియాలే
స్వయమేవ పరిహరిత్తుక్కుఱ్ఱుకితార్. [ఇహ యేషు (వస్తుషు)
స్వతో మాహాత్మ్యం (అస్తి); ఏషాం (సమృద్ధి) ఋద్ధిరేవ మహిమ
కరీ భవతి; ఇతరేషాంతు న=(స్వతస్సిద్ధమాహాత్మ్య రహితానాం
వస్తూనాం విశేషతః సమృద్ధిసమృద్ధి, సాసమృద్ధిః మహిమకరీ నభ
వతి). ఎవ్వనకన్న స్వతస్సిద్ధమాన మాహాత్మ్యతై యుక్తేయ

నవో, అన్ద వస్తుక్కుళుక్కు ఉడ్డాకిఱ సమృద్ధితా అవద్ ముక్కు ఒరు పెరుమైయై విత్తైక్కడవతామ్, స్వతస్సిద్ధమాహాత్మ్యశూన్య మాయ్ అతపన స్వతోలఘువాన వదాధజ్జభుక్కు ఎత్తవై సమృద్ధియుడ్డానాలుమ్ అతనాల్ ఒరు పెరుమై విత్తై యాతుకాణ్ ఎన్టవడి.

ఇజ్జే “మాహాత్మ్యమ్” ఎన్ఱిఱ పదత్తుక్కు ఇరణ్డధణమ్ ; ఉలక త్తిలే ఆకారప్రయుక్తమాన మహాత్వమెన్న గుణప్రయుక్త మాన మహాత్వమెన్న ఇవ్విరణ్డవత్తైయాన మహాత్వశ్చైయుమ్ వివక్షిత్తు “మహా” ఎన్ట వ్యవదేశిపుత్తుణ్డ ; పెరుమ్పెరియ మలై కల్ వీడుకల్ ఆటుకల్ ముతలియ ఉరువిత్పెరియ వస్తుక్కులై మహచ్చబ్దతా లే వ్యవహరిపుతుపోల నే మేలాన గుణజల్ పడైత్త మహానుభావర్కతైయుమ్ మహాన్దశ్చెన్ఱిత్తోమ్. అవర్కల్ ఉరున త్తిల్ పెరుమైయుడైయవర్కళల్లావిడినుమ్ (“శిఱుమామనిశర్” ఎన్ఱిఱపడియో) పెరుమ్గుణజల్ వత్తైత్తిరుపుతుపద్దీయే అవర్ కలై పెరియోర్కళెన్ఱిత్తోమ్ అఱు పెరుమైయూనతు నేరాక అవర్ కళిడత్తిలే ఇల్లావిడినుమ్ గుణజల్ వభీయాక ఇరుపుతుపద్దీయే మహా చ్చబ్దేన వ్యవదేశమ్ నికట్టిన్ఱుతు ఆక నే నేరాక స్వరూపత్తిలిరు క్కుమ్ పెరుమైయొన్ఱుమ్ గుణద్వారా ఏత్పుడుకిఱ పెరుమైయొన్ఱు మాక ఇరణ్డవిధమాన పెరుమైకళుమ్ మాహాత్మ్యశబ్దతా లే వివక్షి క్కుప్పడలామ్. “మాహాత్మ్యంసత” ఇత్యాది ప్రకృతస్థలత్తిర్ మాహాత్మ్యశబ్దత్తుక్కు స్వరూపతోబృహత్త్వమాకిఱ ఉరువప్పెరు మై ఇరణ్డవతు అధణమాకక్కొళ్ళప్పడవేణుమ్. గుణతో మహాత్వ మాకిఱ స్వభావప్పెరుమైయే ముతలధణమాకక్కడవతు.

నిహున్ద్ర తాత్పర్యమేతెన్నిల్, “కులం రూపం వయో విద్యా” ఎన్నున్బడియాన శిఱన్దగుణజ్జళాల్ పెరుమైపద్దీరున్ద్రశ్చ

నర్కభుక్కు ఉడ్డాకిఱవైరుసమృద్ధితా అవర్కభుక్కు పెరుమైయై
పురనచ్చెయ్యమేయల్లతు బరుగుణమునున్ ద్రు త్సుద్రపురువర్కభు
క్కు ఎవ్వళపుసమృద్ధియన్దానామ్ అవర్కభుక్కు స్వతస్సిద్ధమాన
లాఘవన్దా విశజ్ఞుమ్; పెరుమైయెన్బతు బరుకాలుమ్ ఉడ్డాకమా
ట్టాతు ఇతు లోకదృష్టమాన విషయమ్. ఇంద్రదృష్టానమ్ ప్రకృతి
త్తిల్ ఉదర కాశక్యసమధానత్తుక్కు ఎజ్జనే ఉపయుక్తమాకిఱ
తెన్నిల్; వ్యోరేముఖత్తాలే ఆకిఱతు. పేరుభాళనుడైయ తిరు
వుదర త్తిఱ్కు స్వతోమాహాత్మ్యమిల్లామైయాల్ అణ్ణసమృద్ధియా
నతు మహిమకరియాకవిలై యెన్బ తాకిఱతు. ఇప్పొత్తు మాహాత్మ్య
శబ్దార్థమ్ గుణోనుహత్వమల్ల; స్వరూపతో మహత్త్వమే
యామ్ స్వతఃకృతమాయితే తిరువుదరమిరుప్పతు ఇజ్జనే అథా
భేదమున్దాకై యాలితే శ్లేషభజ్జియెన్న పుట్టతు.

ఇన్ద శ్లోక త్తిఱ్కు ఇజ్జనమాకవే పెరియోర్కళ తాత్పర్య
మరుళిచ్చెయ్యక్కిట్టిరుక్కితోమ్, సంస్కృతవ్యాఖ్యాతావుమ్ ఇవ్వ
కైక్కిఱ్జనే ఎఱ్ఱుతియిరుక్కితార్, —“లోకే స్వతః ప్రాధానాం
మహతామేవ సమృద్ధిః మాహాత్మ్యావహా దృష్టా, త్సుద్రాణాం
సమృద్ధిసద్భావేషి మాహాత్మ్యం నదృష్టమ్; అతో మహాపురుష
లక్షణతయా ఉదర కాశక్యస్య స్వతస్సిద్ధత్వాత్ అణ్ణసమృద్ధిరపి
మాహాత్మ్యావహా సభవతీత భావః.” ఎన్దార్. ఇప్పడియిరుక్కుచ్చిల
అరసికర్ ఇవ్వధత్తిలే శువడటియాతే ఇతనై దూషిత్తు అన్యథా
యోజప్పర్కళ. అవ్వధత్తై అనువదిక్కవుమ్ యామ్విరుమ్ముకెన్ది
లోమ్ పేరుభాళనుడైయ తిరువుదరత్తిఱ్కు స్వతోమాహాత్మ్యమిలై
యెన్బుశొన్నాల్ ఇతు మహాపచారమామెన్దితార్కళ. అన్దో! అనివే
కత్తిక్ సామ్రాజ్యమిరున్దపడియితు. ఓరో అభినన్దిభేదత్తాలే ఎమ్మొ
రుమానై కళ్ళనెన్బుమ్ అజ్జనెన్బుమరుళిచ్చెయ్త మహాభక్తకర్తై
యిమ్ ఇని మహాపచారప్పట్టనర్కళాక కొళ్ళవేడ్డివరుమ్. ఇన్ద

స్తవత్తిర్తానే “అనన్యార్థీనత్వమ్” ఎన్నిఱ శ్లోక త్రైయుమ్ అవర్
కళి దూషితార్కళాః వేణుమ్. ఇత్యులమ్. ... (౮౯)

శ్లో॥ సాన్దర్యామృతరసవాహవేగజస్యాత్
ఆవతణస్తవకిల పద్మనాభ ! నాభిః ।
తిత్పిన్ద్రం వరిద ' విభాతి కాన్తిమయ్యాః
లక్ష్మ్యస్తే సకలవపుజాఃపూను నద్మ । ౧౦॥

ఎదన్పురై.

పర్యువాభి ! = పట్టువాపవాకియ	తే = ఉన్నుడైయ
హే వరిద ! = వరిదనే !	సకలవపుజాః = తిరుమేనియెళ్లుమ్
తవ నాభిః = ఉనకు తిరునాభియానకు	వ్యాపిత్రిన్కిల
సాన్దర్యామృతరస } తిరుమేనియ్యుకాకిల	కాన్తిమయ్యాః = కాన్తియాకిల
వాహవేగజః } అమృతరసప్రవాహ	లక్ష్మ్యః = లక్ష్మీశక్తి
త్రిక వేగత్రాలే ఉడ్డాన	సద్మను = ఇరుప్పిడమ్మాల
ఆవర్తః స్యాత్ = శుభ్రీయామ్;	విభాతి = విశిష్టాకిన్ద్రు.
తత్పద్మమ్ = అన్దనాభియిలళ్ళ తామరై	
మలరానకు	

[సాన్దర్యామృతేత్యాది.] కొప్పుభిలెట్టు కమలప్పువట్టు
కిలీడునట్టు అగుళిచ్చెయ్కితార్. పూవాధణత్తాలే తిరునాభియై
యుమ్, ఉత్తరాధణత్తాలే తిరునాభీకమల శ్చైయుమ్ వణిక్కిలపడి.

[హేపద్మనాభ ! తవ నాభిః సాన్దర్యామృతరసవాహవేగజః
ఆవతణఃస్యాత్కిల.] “భవదనుభవసవివశరూడైయ అభినివేశపాశ
పరిభ్రామిత మతిసున్ధానమధ్యమానమాన సాన్దర్యదుగ్ధసిద్ధివానతు
శుభ్రీహోరమ్ తిరెన్ద్రైన్దు నడుక్కుభ్రీత్తిట్ట శుభ్రీహోర్ శున్దరమా
మున్దిమలరుమ్” ఎన్ద్ర అభియుక్తిర్పాశురమ్ ఇన్ద్రశ్లోక శ్చై క్కణిశి
త్తితే. మహాప్రవాహముళ్ళవిడఱ్ఱళిలే శుభ్రీయ్యుడ్డానతు మహానదీ

[ప్రభృతికలితే కాణాస్త్వమ్, పేరురుభాశనుడైయ తిరుమేనియడజ్జలుమ్ పెరు వెళ్ళుమ్కోత్తు పెరు కానిష్ట సౌందర్యప్రవాహాత్తిక్ వేగత్తినాలేయుణ్ణాన శుభ్రీతా తిరునాభియెన్టు వ్యపదేశిక్కుప్పడుకిఱ తెనిఱార్.

[తత్పద్యమిత్యాది.] “తక్ నాపివలయత్తుప్పేరొళిశేర్ మన్నియతామరై మారులర్ పూత్తు” (పెరియతిరుమడల్) ఎన్నిఱుడియే అన్దత్తిరునాభియిలే తోన్టియుళ్ళి తామరై మలరానతు - తిరుమేనియెజ్జుమ్ తిక్కుసిన్ద కాన్తియాకిఱ పిరాట్టియిక్ ఇరుప్పిడమోవెన్దిఱార్. తామరై మలర్ పిరాట్టిక్కిగుప్పిడమాయిత్తే యిరుప్పతు. ఇన్ద నాభీకమలముమ్ ఒరుపిరాట్టిక్కిగుప్పిడమాకి వేణుమే, తిరుమేనియిక్ లావణ్యనన్నుత్తై లక్ష్మీత్వేన రూపణప్పణ్ణి అన్దలక్ష్మీక్కు ఇతు ఇరుప్పిడమెన్దిఱార్. ఇతనాల్, నాభీకమలమ్ తిరుమేనిముఱు మైక్కుమ్ శోభావహమాయిరుక్కుమ్మడియై అరుళిచ్చెయ్తలవాఱు

సౌందర్యమేవ అమృతరసః, తస్య వాహః (ప్రవాహః); తస్య వేగేన జాయతే ఇతి—సౌందర్యామృతరసవాహ వేగజః. అవర్తః—“స్యాదావరోఽన్యుసాం భ్రమః” ఇత్యురః. పద్మం నాభోయస్య సః - పద్మనాభః; గడ్వాదిత్వాత్సప్తమ్యాః పరినిపాతః, “అచ్ ప్రత్యవ్వవపూర్వాత్సామలోమ్నః” ఇతి సూత్రే ‘అచ్’ ఇతి యోగ విభాగాత్ అచ్, అతఏవ పద్మనాభ ఇత్యకారా న్తత్వమ్—తస్యాం పద్మమ్—తత్పద్యమ్.

“సంస్కృతవ్యాఖ్యాతృనూక్తిః;—“అత్యన్తరస్య త్వాత్సౌందర్యస్య అమృతత్వేన రూపణమ్. నాభేనిఱుమ్ త్వాత్ సత్కులత్వాచ్చ సౌందర్యామృతరసవాహ వేగజన్యాఽనన్దత్వేన రూపణమ్. లక్ష్మ్యాస్తామరసవసతిత్వాచ్చ నాభిపద్మస్య సమగ్రవిగ్రహశోభాభిధి లక్ష్మీభవనత్వేన నిరూపణమ్ పద్మనాభేతి సముద్ధిరిపి సాభిప్రాయా.” (౧౦)

శ్లో॥ యా దామోదర ఇతి నామదా తవాసీత్
నా దామాకిల కిణకారిణీ బభూవ ।
తస్మాన్ం వరద ' వలిత్రయచ్చలేన
త్వన్న్య ప్రథమవిభూషణీబభూవ ॥

గీ॥

వరదపురై

హే వరద! = వరద నే!

యా దామా = యాతొరు తామ్మనకు

తవ = ఉనమ్మ

దామోదరః ఇతి } దామోదర నెన్నుమ్
నామదా ఆసీత్ } తిరునామలై త్వన్న్యో

సాకిః = ఆనందాత్ముడో

కిణకారిణీ } తమ్మమ్మైయుమ్మణ్ణు

బభూవ }

పణ్ణిగోలు;

తత్ = ఆనందత్ముహ్ననకు

వలిత్రయచ్చలేన = త్రివిధయెన్నిటివ్యాజత్రాలే

త్వన్న్యభ్య ప్రథమ } ఉనకు మధ్యప్రదేశ
విభూషణీబభూవ } త్తుక్కు మతనై

యాన భూషణమా

యిగోలు.

[యాదామోదర ఇత్యాది] పేరరుభాళనుజ్జయ తిరువుద
రి త్రిలే తిఃక్రీడిస్త త్రివళికలై ఒరుచమత్కారమాక నణిణ త్తరుభు
కితార్ [హేవరద! యా దామా తవ దామోదర ఇతి నామదా
ఆసీత్] భట్టర్ సవాస్రనామభాష్యత్రిలే దామోదరనామవివరణ
త్రిలే “ఉత్తరే దామాని అస్యేతి దామోదరః ‘దామాని లోక
నామాని భాన్తి యస్యోదరాస్తరే । తేన దామోదరో జేవః.’
ఇతి ‘దేవానాం సుఖశంసి త్వాద్దామాద్దామోదరం విదుః’ ఇతివా.”
ఎన్టు ఇరణ్ణుయోజనైకిల్ అరుళిచ్చెయ్తు, మూన్టావతుయోజనై
యాక “‘తతస్సదామోదరతాం ప్రయయా దామబన్ధనాత్’
ఇతివా” ఎన్టు - కృష్ణావతారత్రిలే యశోదైప్పిరాట్టి కణ్ణిగోరానుడై
య తిరువయిగోలిలే తామ్మైక్కిణ్ణు కట్టినాళాకైయాలే అతు
లోన్ట దామోదర నెన్టు కీరునామమాయిగోలైన్టాణ్ణి “దామోదర
ఇతి ఖ్యాతో యశోదాదామబన్ధనాత్” ఎన్టితే నిరుక్తియుమ్.
అకైయాలే యాతొరు తామ్మ ఉనక్కు దామోదర నెన్నుమ్ తిరు
నామ త్రిణ్ణు హేతువాయ్త్తో,

[సా దామాకిల కిణకాడిణీ బభూవ] యశోదైకట్టిన తామ్బా నతు త్తమైయుట్టాకి ధ్మై పడి “తామ్ మోరుకుట్టి త్తయిర్ నయ్విట్టజ్జిట్ట, తామో తిన్మో వరెన్తు ఆయ్చియర్ తామ్బినాల్ తామ్మోతరక్కయాలార్ క్క త్తమైప్పిరున్ది తామోతరా! ” ఎన్నక్కడవతితే. పాయ్కెయిన్ వార్ తాముమ్ “అఱియుముల కల్లామ్ యానేయునుల్లెక, పాఱికోళి శిత్తెయుపణమూర్ న్దాయ్! వెఱికిముమ్ కామ్మేయ్ మెత్తోళి కడై వెణ్ణెయున్దాయ్, తామ్మే కొణ్ణార్ త్త త్తమైమ్బు” ఎన్మరుళిచ్చెయ్తానతే. త్తమైమ్బునతు - దానుబధన త్తిక నరుక్కత్తాలే ఉణ్ణాన కాయ్ పు

[తత్ వళిత్రయచ్చలేన త్వస్మధ్య ప్రథమవిభూషణీబభూవ.] యశోదైప్పిరాట్టి కట్టుమోపుతు తామ్మై ముమ్మడియాక్కొణ్ణు కట్టుకైయాలే త్రిగుణీకృతమాన అన్దత్తామ్బుక్ విమదాత్తిశయ త్తాలేయున్దాన కిణత్రయమే వళిత్రయమోర్ కాట్టితన్దు శిశిన్దతారు మధ్యభూషణమాక విశజ్జుకిన్ద శైన్దపడి నూనమ్ ఎన్దతు ఉత్పేత్తా లిజ్జమ్. “విభూషణీబభూవ” ఎన్నా తే “ప్రథమవిభూషణీబభూవ” ఎన్దతు - సాలభ్యసాశీల్యజ్జలై వెళిప్పగుత్తుమ్కోలమే ముతన్దెపెలు మెన్ద తిరువుళ్ళత్తాలామ్. “త్వస్మధ్య ప్రథమవిభూషణీబభూవ” ఇతి ప్రాచాం సారః

ఆక ఇన్దశ్లోకత్తార్ కణ్ణపిరానుక్కుమ్ తేవపిరానుక్కుముళ్ళ తాదాత్మ్యముమ్ వెళిప్పగుమ్

పూర్వాధికత్తిల్ ‘బభూవ’ ఎన్బతు తనిక్రియాపదమ్. ఉత్త రాధికత్తిల్, చ్చిప్రత్యయాన్దమాన విభూషణశబ్దత్తోడ వకీభూత మానక్రియాపదమ్ కిణంకరోతీతి కిణకాడిణీ ... (౧౦)

ఇతి ప్రహషిణీదశకం సమాప్తమ్.

అథ మన్దాక్రాంతాదశకమ్. <<<

శ్లో॥ యాదృగ్భజాధ్యుపితభువి యద్వస్తు మాస్తీక! జాతం
తత్తాదృతం ఫలతిహి ఫలం త్వయ్యపేక్షామహే తత్ ।
యస్మాదన్తాధ్యుపిత ఉదరే తావకే జాయమానం
పద్మం పద్మానన! కిల ఫలశృణ్ణమన్తానఖిన్తాన్ ॥ ౧౭॥

పదవృత్తే.

పద్మానన! = తామరైచోష్ణ తిరుముక	తత్ = అన్త వ్యాయతై
మాస్తీక! = క్రిహ సిగిరివాధనే!	త్వయి అపి = శిశువక్త్రలిఖమ్
యాదృగ్భజాధ్యుపిత } ఎన్త జాతీయమా	ఈక్షామహే = కాణానిన్త్రోమ్ ;
భువి } న విరైచాయన్తి	యస్మాత్ = యాతొరుకారణత్వారే
యనితత్తిలే	అన్తాధ్యుపితే = అన్తజ్ఞో పసిక్కపెన్తోమ్
యత్ వస్తు = యాతొరువస్తువానతు	తావకే ఉదరే = ఉనతు తిరువయిర్ గోర్
జాతమ్ = ఉన్తాయత్తో	జాయమానమ్ = ఉన్తాకిఱ
తత్ = అన్తవస్తువానతు	పద్మమ్ = (వాల్) కమలమానతు
తాదృతం ఫలమ్ = అన్తవిరైయిన్ సజా	అఖిన్తాన్ = అశేపన్తోమ్
తీయమానఫలత్తై	అన్తాన్తాన్ = అన్తసమాహుత్తై
ఫలతిహి = ఉన్తాక్కుక్కిన్త తన్తో ;	ఫలతి = ఉన్తాక్కున్త త్తో.
	(కిల - పాదరగపూమవ్యయమ్.)

[యాదృగ్భజేత్యాది.] సింహావలోకనవ్యాయత్తాలే తిరియ
ట్టుమ్ తిరునాభీకమలత్తిలే యీశుపట్టరుళిచ్చెయ్ కితార్. నకల
బ్రహ్మాన్తాభుమ్ ఇతిల్ నిన్తమున్తాకుమ్బుడియై బిరుచుమత్కారమాక
అరుళిచ్చెయ్ కితార్.

కడలైయైవితైత్తార్ కాతామఃశి విల్లైయాతు; కాతామఃశియై
వితైత్తార్ కడలై విల్లైయాతు; “ యవాః కిలోస్తా నభవన్తి శాల

యః" ఎన్టతీతే. [యాద్యగ్భిజాఘ్యసితభువి యద్వస్తు జాతమ్, తత్ తాదృశం. ఫలం ఫలతీహి] ఎన్ట బీజత్రాలే ఎన్టపదాధకమ్ విశ్లే క్షిప్తతో, అన్టపదాధకమానతు తద్బీజసజాతీయమాన ఫలత్రైయేయితే విశ్లే విక్కుమ్, ఇవిషయమ్ ఉలకత్తిల్ కాణప్పడువతుపోల ఉన్న శవిలుమ్ కాణప్పడానిన్టతు. ఎజ్జనేయెన్నిల్ ; [యస్మాదిత్యాది.] ఉన్నుడై యతిరువుదరమ్ అణ్ణజ్జభుక్తెల్లామ్ ఇరుప్పడమానతు. అప్ప డిప్పట్ట తిరువుదరత్తిలే ఉణ్ణాన కమలమానతు నిజబీజసజాతీయజ్జ భాన అణ్ణజ్జలైయితే యుష్టాన్టానిన్టతు. ఇత్తాల్ "ఉన్దిమేల్ నాన్ను కనైప్పడైత్తా నులకుణ్ణన నెన్దెపెయ్మాక్" ఎన్నుమిడమ్ శొల్లిత్తా శా కిటతు. "అణ్ణాఘ్యసితే తావకే ఉదకే" ఎన్నుమోతు "అణ్ణా నాం త్వదుదరమానునన్తి సన్తః స్థానమ్" ఎన్టక్కిరీల్ శ్లోకమ్ స్మృతక వ్యమ్. నాభీసద్భమానతు స్వస్మాదుత్పన్న చతుముకాభిద్వారా అణ్ణ వణ్ణజ్జభుక్కు ఉత్పాదకమెన్నర్. ఎమ్మెరుమానుడైయ పరత్వజై మూతలిక్కెక్కు అడియిడుకిటతాయ్త్తు ఇన్దశ్లోకిమ్.

ఫలతి - ఎన్నుమ్క్రియై క్వచిత్ అర్కకమాకవుమ్ క్వచిత్ సకర్కకమాకవుమ్వరుమ్. ఇజ్జేసకర్కకమ్. "జనికతుః ప్రభవః" ఎన్టనూత్రప్పడి "ఉదరాజ్జాయమానమ్" ఎన్నువేణుమాకిలుమ్ 'ఉదకే' ఎన్ట సన్తమిప్రయోగిత్తతు జన్మాధికరణత్వమాత్ర వివక్షై యాలే. "వివక్షాతః కారకాణి" ఇతే.

ఇన్దశ్లోకిమ్ముతల్ "శమ్భోరమ్భోరుహముఖ!" ఎన్నుమ్ శ్లోకిమశవాకవుళ్ళ దశకమ్ - మన్దాక్రాంతావృత్తమ్ ; "మన్దాక్రాంతా జలధిషడ్వక్త్యానతౌ తోగురూచేత్" ఇతితల్లతణమ్. (గి.౨)

శ్లో॥ అజ్ఞే యజ్ఞేశ్వర! కిల జనే క్వాప్యదశః విమశః
విశ్వాధీశః కతమ ఇతి తన్ని గాయం వణాయామః ।
వ్యావక్రోశీ సృషు సముదితా యానుపాశ్రిత్య, తేషి
బ్రహ్మద్యాస్తే వరిద! జనితాస్తుప్తా నారవిద్ధే ॥ ౧౩॥

పద్యరై.

యజ్ఞేశ్వర! = సుకాయజ్ఞ సమారాధ్య నాన	యాకా ఉ పాశ్రిత్య = యావత్ కిల బ్రహ్మది
హే వరద! = వరదనే!	కశైష్పత్ ॥
క్వాపి అజ్ఞేజనే = (అజ్ఞయే నాకీణ) ఒక	వ్యావక్రోశీ = (పరత్వ విషయమాన)
మాధజన త్రినిష త్రిల్	మాటుపాదానకోలాహల
విశ్వాధీశః కతమః } “ సుక లోకజ్ఞు	మానతి
ఇతి విమశః } క్షుప్త త లై ఏక	సృషు సముదితా = (దేవతా స్తర ప్రణారాన)
యార్ ? ” ఎన్ని	మనుష్యుర్ కలిషి త్రిల్
ఆరాయచ్చియై	ఉజ్జాయిత్రో,
అదశః = నోక్కినేక ;	తే బ్రహ్మద్యాః అపి = అన్య బ్రహ్మది దేవ
[సవేశ్వరకయార్ ? ఎన్య	తా స్తరిజ్ఞుమ్
అజ్ఞ నాన అజ్ఞయేక ఆరా	తే = ఉన్న డైయ
యన్య పార్ త్రేక ఎన్య]	తున్దక వార విద్ధే = ఉన్నియై మూలకన్దమాక
తన్ని గాయమ్ = అవ్యారాయచ్చియై	పుడైయ తామరై మలరిల్
ముడిస్తే	జనితాః = ఉజ్జాకక పుట్టిస్తే.
విణాయామః = శోల్లుకీతోమ్ ;	(ఎన్యనిగాయమ్ తేతీనీరు ఎన్యపడి.)

[అజ్ఞే యజ్ఞేశ్వరేత్యాది] “ మే విత్త్రాముమ్ పిరమక శివనిద్ది
ర నాదిక్కెల్లామ్, నాపిక్కమలముతక్కు భుజ్జే ” ఎన్ను మధకమరుళి
చ్చయ్కతారిలిల్. దేవతా స్తరిజ్ఞుల్ పక్కలిలే పరత్వశక్తై స్సృషు
ఎరకశేల్లామ్ ఇన్ద త్తిరునాభిక్కమలత్తై త్త్రాముతు తెళియలామె
యెనితార్ పోలుమ్.

[యజ్ఞేశ్వర !] ఇంద్ర శోక త్రిక ప్రమేయత్తుక్కు అనుగుణమా
యిరుక్కిటతాయ్త్తు ఇంద్రసంబాధనమ్. ఇంద్రాదికలై దేవతైయాక
కొండ్లుకొండ్లుమ్ యజ్ఞశ్శెల్లామ్ భగవదారాధనమాకవే తలైక్కట్టు
మెన్మి తే పరమైకాన్తిసిద్ధాన్తమ్. “పశ్చిమసాహిత్యాదికళాన నిత్య
నైమిత్తికశ్శిల్ అవర్కళోపేర్శొల్లమ్బొతు ‘యే యజన్తిపితృన్దే
వాన్ బ్రాహ్మణాన్ సహుతాశి నాన్ ! సవభూతాన్తరాత్మానం
విష్ణుమేవ యజన్తితే ||’ ఇత్యాదికళిల్ మహాపితృకళణుతియిట్టడి
యే - రాజసేనకిర్ రాజానుక్కు చ్చుట్టైమేలే మాలైయైయుమాభర
ణత్తైయుమిట్టాలుమ్ శ్చుట్టైయిల్ తువక్కన్దు రాజావిక్రీతియే
ప్రయోజనమాక తైల్లిన్దిరుక్కుమాపోలవుమ్, యజ్ఞగ్రహరాధ్యా
యాదికళిలుమ్ శ్రీహస్తిగిరిమాహాత్మ్యత్తిలుమ్ ‘సాక్షాదప్యవిరోధం
జైమినః’ ఎన్నిటనూత్రత్తిలుమ్ శొల్లుకటవడియే దేవర్కళో పితృక్కు
శ్శెన్మిట శ్శ్చైకళొడు తువక్కట అన్వైశ్శబ్దళో అనయనశక్తిపామ్మ
ల్యజ్జళాలే ఈశ్వరకొండ్లిలీ నారాయణాది శబ్దళోపోలే నిట్కి
టనిలైయైయుమ్కొండ్లు అవక్కన్దుడైయ ఉచ్చారణాదికళిల్ శ్వేత
ద్వీపవాసకళాన శుద్ధయాజకళుక్కుపోలే త్కపరమైకాన్తిత్వమ్
కులైయాతే నిట్కిటవడియే నిరూపిత్తు త్కపరమాశ్రమనిమిత్త
గుణాద్యధికారత్తుక్కు అనురూపమాక అడిమైకొళ్ళ నజ్జుల్పిత్తిరు
క్కిట శాసితావాన శేషియిన్దుడైయ శాస్త్రవేద్యాన్దజ్జానుజ్జా
పరిపాలనరూప కైజ్జుర్బిముఖత్తాలే ప్రత్యక్షవిదిత పరమపురుషాభి
ప్రాయరాన ముక్తరైప్పోలే కిళ్ళెత్తరనాయ్కొండ్లు ముక్తతుల్య
నాయ్.....” ఎన్దు రహస్యత్రయసారత్తిల్ కృతకృత్యాధికార
త్తిలే అభియుక్తర్ అరుళిచ్చెయ్తతు ఇళ్లే అనుసంధేయమ్.

“చతుర్భిశ్చ చతుర్భిశ్చ ద్వాభ్యాం పఞ్చభిరేవచ । హూ
యతేచ పునదాన్వభ్యాం స నో విష్ణుః ప్రసీదతు ” ఎల్లట శ్లోక
ముమ్ అనుసంధేయమ్ (చతుర్భిశ్చ) “అశ్రావయేతి చతురక్షరమ్”
(చతుర్భిశ్చ) “అస్తు శ్రౌవశీతి చతురక్షరమ్ ” (ద్వాభ్యామ్)
“యజేతి ద్వ్యక్షరమ్ ” (పఞ్చభిః) “యేయజామహ ఇతి పఞ్చక్ష
రమ్ ” (పునదాన్వభ్యామ్) “ద్వ్యక్షరో వపల్కారః ”—ఇతి
సంక్షేపః.

[అష్టై క్వాపి జనే “విశ్వాధీశః కతమ ” ఇతి వినుశ్శమ్
అదశశమ్] బ్రహ్మవిష్ణు రుద్రేంద్రాదికైష్ట శొల్ల పుష్కటివర్కభు
క్కుల్లే సర్వేశ్వరక్ యారాకక్కుడుమెన్టు . అఱివిలామసశనా
కియ నాక్ ఆరాయప్పకుద్దేక్ ఎన్టపడి [తన్నిణాయం వణాయా
మః] అన్ట ఆరాయ్చ్చిగుక్ ముడిపు ఎన్నయిన్ద్రైన్నిల్; శొల్లుకేక్
కేన్దిక్ ఎన్దితార్. అతుతన్నైయరుచిచ్చెయ్కితార్ - వ్యావక్రో
శీత్యాదియాలే. [యానుపాశిత్య సృషు వ్యావక్రోశీ సముదితా,
తేషి బ్రహ్మద్యాః తే తున్దకన్దారవిద్దేజనితాః] “అభినివేశవశీకృతచే
తసాం బహువిదామపి సంభవతి భ్రమః ” ఎన్దిట,డియే ఓరొన్టిలే
అభినివేశాతితయ్త్రయుక్తమాన అవివేశ్తాలే ఓరోశ్రుతివ్యాజ్జ
కైలే మణ్డిక్కిడన్దు సేవ్వచ్చెక్కునుగుణమాకి అపాథజ్జలైప్పణ్డి సభిర్
మదిచ్చుడైయనై సమ్మువార్శిలరుమ్, నాన్కుక్కిడపులై సమ్ము
వార్ శిలరుమ్, ఇమైయవర్తలైవనై యేత్తునార్ శిలరుమాయ్
ఇప్పడి యావైయావైశిల దేవతాన్ద్రజ్జలైప్పణ్డి పరత్వవివాదమ్
జనిధర్మాక్కుళుక్కు డ్డాయ్న్ద్రో, అన్ద దేవాన్ద్రజ్జళుక్కుడైయ
నాబిక్కుమలమేయితే ముతక్కిగ్గున్దాయరానిన్ద్రతు. కార్యవగ్గా
త్తిలే ఏక దేశికభాయళ్ళవర్కభుక్కు విశ్వాధీశతవప్రసక్తియైన్ద్ర
యితే.

“క్షరం ప్రధానమమృతాక్షరం హరః క్షరాత్తానావీశతే దేవఏకః” “ప్రధానక్షేత్రజ్ఞపతిగుణజేశః” ఇత్యాదివేదాన్తజ్ఞులీల ప్రతిపాదికృష్టట్టు “పతిం విశ్వస్య” ఎన్టు విశ్వత్తుక్కెల్లామ్ పతి యాకవుమ్ “ఆత్మేశ్వరమ్” ఎన్టు తనక్కుత్తానే ఈశ్వరనాకవుమ్ “సతస్యేశే కశ్చన” ఎన్టు అవనుక్కు నియన్తావాయరుప్పానోరు వనుమ్మిలైయాకవుమ్, “సతత్సమశ్చాభ్యధికశ్చదృశ్యతే” ఎన్టు అవ నుక్కు ఒత్తారుమ్మిక్కారుమ్మిలైయాకవుమ్, “తమీశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరం తిం దేవతానాం పరమంచ దైవతమ్ | పతిం పతీనాం పరమం పరస్తాద్విదామ దేవం భువనేశమీద్యమ్” ఎన్టు నియన్తాకళుక్కెల్లామ్ పరమోపాస్యనాకవుమ్, శేషికళుక్కెల్లామ్ పరమ శేషియాకవుమ్ ఉపనిషత్తుక్కుళిలే ఓతప్పట్టు సకలోకనియ న్తావాన సవేశ్వరమెరువనుళక్. అవక్ ఇవ్వచిత్సంస్కృప్తరాన బద్ధ చేతనర్కు బద్ధనివృత్త్యధికమాక జ్ఞాతవ్యనాకైయాలే అవను డైయ యాథాత్మ్యజ్ఞై విమళైత్తు అటుతియిడవేణుమ్.

ఏవంభూతవాయరుప్పానోరు ఈశ్వరనైక్కొల్పాతపోతు ఇన్ద్ర క్షేత్రజ్ఞానవక్ ఇప్పడి సుఖదుఃఖానుభవమ్ పణ్ణక్కుడాతు. ఏనెన్నిల్ ; “నితోవీనిత్యానాం చేతన శ్చేతనానామేకో బహూనాం యోవిదధాతి కామాక్” ఎన్టు నిత్యరాయ్ చైతన్యగుణకరాయ్ అసంఖ్యాతరాన ఆత్మాకళుక్కు నిత్యనాయ్ చైతన్యగుణకనాయ్ అద్వితీయనా యిరుప్పానోరువక్ అభిమత్యజ్ఞైక్కొడానిఱ్కుమెన్టు శొల్లుకైయాలుమ్, దుఃఖాద్యనుభవత్తిల్ వన్దాల్ అవన్ద్రుక్కు హేతువాన అవిద్యాకర్మదేహాదికల్ అచేతనజ్ఞాకైయాలే చేతనా ధిస్తానమిల్లాతపోతు పురుషానధిష్ఠితమాన వాశ్యాదికరణజ్ఞల్ రథ నిర్మాణత్తుక్కు క్షమమల్లాతాప్పిలే అనుభవిష్పికమాట్టా, అను

భవిష్యతి చేతనకతా సుఖానుభవశ్రద్ధాభువేయాకిలుమ్ తన్నూ
లమాన హేతుక్కులైయటిన్దు అనుస్కిక్కువేణ్ణమ్ యోగ్యతైయై
యైయనాయిరాణ్. చేతనకల్ తన్నాముడైయకర్కాదికలైయే
అతియాతిరుక్కు పిఱగుడైయ కర్కాదికలైయటిన్దు అధిస్తిక్కుక్కు
యోగ్యరల్లర్. ఆకైయాలే ఇనర్కభుడైయ కర్కాదికలైయముటి
క్కుక్కు సవజ్జనుమాయ్ అతిన్దపడియే అధిస్తిప్పిత్తు అనుభవిప్పి
క్కుక్కు సవశక్తనుమాయ్ ఇచ్చేతననుడైయ విధినిషేధాను
వర్తనాఽతివర్తనజ్జిల్ అనుగ్రహనిగ్రహజ్జలైప్పణ్ణుమ్మడి నియన్తా
వుమాయ్ తత్తదాకార పుణ్యపాపకర్మజ్జభుక్కు ఫలమాన సుఖ
దుఃఖజ్జలైక్కు డుక్కుక్కు చేతనాచేతనోభయ విలక్షణనాయిరు
ప్పానారు ఈశ్వరనుజ్జేన్దు కొళ్ళవేణుమ్, ఆకైయితే “భోక్తా
భోగ్యం ప్రేరితారంచ మత్వా సనఁ ప్రోతం త్రివిధం సవమే
తత్ ” ఎన్దు భోక్తృభోగ్యప్రేరియితృమాప చిదచిదీశ్వరత్రయూత్త
కమాక జగత్తై ఉపనిషద్భాగజ్జిలే ఓఱిక్కిడక్కిఱతు ఇన్దనియ
న్ద్రత్వ విశిష్టమాన బ్రహ్మజై “కారణం తు ధ్యేయః” ఎన్దు జగ
త్కారణతయా జిజ్ఞాస్యమాక ఉపనిషత్తిలే యోతుక్కైయాలే కార
ణవాక్యజ్జిలే * సద్బ్రహ్మతాదిశబ్దజ్జాలే శొల్లప్పట్ట ఎన్దు ఇన్ద
నైన్దు న్యాయసంచారినిపుణర్కజ్జాలే అఱుతియడప్పఁకుమ్.

ఎజ్జనేయెన్నిల్ ; ఛాన్దోగ్యత్తిలే “ సదేవ సోమ్యేదమగ్ర
ఆసీత్ ఏక మేవాద్వితీయమ్ ” ఎన్దు బృహదబృహత్సాధారణమాన
సద్బృహత్తాలే శొల్లప్పట్ట కారణఎన్దువానతు వాజననేయకత్తిలే
“బ్రహ్మవా ఇదమేవాగ్ర ఆసీత్ ” ఎన్దు బృహత్తైకాస్తమాన
బ్రహ్మశబ్దత్తాలే శొల్లప్పట్టతు. అవిడత్తిలే సవశాఖాప్రత్యయ
న్యాయత్తాలే కారణవాక్యజ్జెల్లావల్లొక్కుమ్ ఏకవిషయత్వమ్

వేదాంతయాలే - “పశుమాలభేత” ఎఱ్ఱ సామాన్యమాన పశు శబ్దమ్ “ఛాగోవా మస్త్రవణాత్” ఎన్నిట నూత్రత్తిల్ విశేషోప ఘాపకమాన ఛాగపశువిలే న్యవసిక్కుమాపోలే ఇట్లు సామాన్యమాన సచ్చబద్ధత్తుక్కు వాచ్యమాన కారణమస్తువాసతు విశేషోప ఘాపకమాన బ్రహ్మశబ్దవాచ్యమెఱ్ఱ నిశ్చయిక్కుప్పడుకిటు. ఇంద్ర బ్రహ్మశబ్దద్వా “మమయోనిర్నహద్భ్రుచ్చ” ఎఱ్ఱమ్ “తద్జ్ఞానం బ్రహ్మసంజితమ్” ఎఱ్ఱమ్ చిదచిత్సాధారణమాకై యాలే ఐతరే యత్తిలే “ఆత్మావా ఇదమేకవీవాగ్రఆసీత్ | నాన్యస్కిచ్చనమిషత్” ఎఱ్ఱ చేతనైకాచారణమాన ఆత్మశబ్దత్తాలే విశేషిత్తతు ఇంద్ర ఆత్మాకలిత్ జగత్తారణభూతర్ ఆరెఱ్ఱ విశేషాకాక్షయైలే అంద్ర విశేషమావతు “స్వం తదింద్ర! తే వశే” “విశ్వస్మాదింద్ర! ఉత్తరః” ఇత్యాదికళాలే సహోత్తరనాక చొల్లెప్పడుకిటు ఇంద్రనో? “తమగ్నేద్రే వృషభసృతాయసి త్వం విష్ణురుగుగాయో నమస్యః- త్వంబ్రహ్మ రయివిద్యహ్మణస్సతే త్వంవిధత్తాస్సచసే పురన్ధియ” “త్వమగ్నేరుద్రో అమరో యచోదివః” ఇత్యాదికళాలే సవాత్త్వ కనాక చొల్లెప్పడుకిటు అగ్నియో? “తత్సవితుర్వరేణ్యం భగోదేవస్య ధీమహి” “చిత్రందేవానాముదగాదసీకం చతుర్విత్రస్య వరుణస్యాగ్నేః | ఆప్రా ద్యావాపుథివీ అస్తరితుం సూర్య ఆత్మా జగతస్తస్థపశ్చ” “హంసశ్శుచిషత్” ఇత్యాదికళాలే ఉపాస్య నాక ఓతప్పడుకిటు ఆదిత్యనో? “సోమఃపవతే జనితామతీనాం జనితా దివో జనితా పృథివ్యాః | జనితాగ్నేజనితా సూర్యస్య జనితేంద్రస్య జనితోత విష్ణోః” ఇత్యాదికళాలే సవైత్పాదకనాక చొల్లెప్పడుకిటు చంద్రనో? “రాజాధిరాజాయ ప్రసహ్యసాహినే | నమోవయం వైశ్రవణాయ కుర్మహే | సమే కామూర్ కామకా

మాయ మహ్యమ్ । కామేశ్వరో నైశ్రవణో దధాతు ॥ ” ఇత్యాదికలితే సవకాఫలప్రదనాకచ్చొల్లప్పదుకిట నైశ్రవణో? “ఇనుమ్మేవగుణ శ్రుధీహావమద్యాచ మృడయ । త్వామచమ్యురాచకే తత్త్వా యామి బ్రహ్మణానందమానస్తదాశాస్తీ యజమానో హవిభిః” । అహేడమానోవరుణేహ జోధ్యురుకేసమా న ఆయుః ప్రమోషీః ’ ఇత్యాదికలితే ఆరాధ్యనాకచ్చొల్లప్పదుకిట వగుణో? ఇన్నముమ్ ప్రదేశాన్తరజలితే ఉత్కృష్టరాక ఓతప్పట్టుళ్ళ వాయుయమప్రభృతి కళాన దేవతావిశేషజలోవెన్నిల్ ;

అవర్కళాకమాట్టార్కల్ ; బ్రహ్మవినుక్షైయ పక్కలితే మన్వస్తరద్దోటుమ్ పవినాలుపర్యాయమ్ పదజ్జల్ ఇట్టు మాఱుమ్బడి యాయ్ అవ్వోకాలజ్జలితే సృష్టిసహారజ్జళుక్కు శ్రీభవిప్పారు మాయ్ “భీమాస్తాద్వాతః పవతే । భీమోదేతి సూర్యః । భీమాస్తా దగ్ని శ్చేంద్రశ్చ । మృత్యుధావతః షణ్ముః” ఎన్తు తజ్జలిల్ వేలు పట్టరుప్పారు ఈశ్వరనుక్షైయ ఆజ్ఞేక్కు అజ్ఞేవశిష్టావూరూమాయ్ అవనైయారాధిత్తు పదవిపెన్ద్రౌరుమాయ్ శాస్త్రుత్తినుక్షైయ అనువర్తన, అతివర్తనజ్జళాలే పుణ్యపాపజ్జళైప్పెన్ద్రౌ తత్తత్ఫలమాన సుఖదుఃఖజ్జళైయనుభవిప్పారుమాయ్ పరిచ్ఛిన్న విభాతిక రాకచ్చొల్లి ప్పొరుకైయాలే ఇప్పడి అస్తదాదికలోపాతి సవకానాథాంణమాన స్వభావజ్జళైయుక్షైయ ఇన్ద్ర చన్ద్ర సూర్య యమ వాయువగుణ కుజే రాదికల్ ఈశ్వరత్వశ్చై కుమ్మకూడ అహారల్లర్

(పూర్వపాదః.)

“యదా తమస్తన్న దివా నరాత్రి నానన్న చానచ్ఛివమవ కేవలః । తదక్షరం తత్సవితుర్వరేణ్యం ప్రజ్ఞాచ తస్మాత్ప్రసూతా

పురాణీ" ఎన్నిక శ్వేతాశ్వతరోపనిషద్వాక్యతాలే అన్త జగత్కా-
రణవిశేషమ్ శివనెన్దు బుద్ధిపణ్ణపుడానిన్తు ; మోక్షప్రదత్వముమ్
నారాయణాత్పరత్వముమ్ అన్తశివనుక్కే యుశ్శతైన్తుమ్ అన్త శ్వేతా
శ్వతరోపనిషత్తిల్ తానే నేరే శొల్లపుడానిన్తు " వేదాహమేతం
పురుషం మహాన్తమాదిత్యవణం తమసః పరస్తాత్ । తమేవ విది
త్వాఽతిమృత్యుమేతి నాన్యః పథా విద్యతేఽయనాయ ॥ యస్మా
త్పరంనాపరమస్తికిన్చిత్ యస్మాన్నాచీయో నజ్ఞాయోస్తి కిన్చిత్ ।
సృక్షణవ స్తభో దివితిన్త త్యేక స్తేనేదం పూణం పురుషేణ సవమ్ ॥
తతో యదుత్తరతరం తదరూపమనామయమ్ । యవతద్విదురమృ
తాస్తేభవన్తి అభేతరే దుఃఖమేవానుయన్తి ॥ సవాణసనశిరోగ్రీవః
సవణభూతగుహాశయః । సవణవ్యాపీచ భగవాన్ తస్మాత్సవణత
శ్శివః." ఎన్తు వ్యాపకనాన పరమపురుషనిత్కాట్టిర్ ఉత్తరమా
యిరుప్పతారు తత్త్వైవోల్లి అతనుడైయ జ్ఞానాజ్ఞానస్థితాలే
మోక్షసంసారజ్ఞాతాప్రమోల్లి అత్తత్త్వమ్ సవణవ్యాపియాన శివ
నెన్దు నిగమిత్తు

అప్పడియే ఛాన్దోగ్యదహరవిద్యైయిలుమ్ "అథ యదిదమ
స్మిక్ బ్రహ్మపురే దహరం పుణ్డరీకం వేశ్మ దహరోస్కిన్నన్తర ఆకా
శస్తస్మిక్ యదన్తన్తదస్వేష్టవ్యం తద్వాప విజ్ఞానితవ్యమ్" ఎన్నిక
విత్రాలే హృదయపుణ్డరీకమధ్యవర్తియాన ఆకాశశబ్దవాచ్యమాక
ఒగునన్తువై నిదేశిత్తు అతుక్కుళ్ళే యిరుక్కిటవన్తు ముముక్షుక్కు
భుక్కు అస్వేష్టవ్యమెన్తు శొల్లపుడానిన్తు. ఇవ్విడత్తిల్ ఆకాశ
శబ్దమ్ తత్ప్రకరణోపనంహరత్తిలే "ఆకాశోహవై నామరూపయో
నిఽనఽహితా తే యదన్తరా తద్భ్రహ్మ" ఎన్తు నామరూపనిఘో
ఢృత్వశ్రుతియాలే, పురుషనూక్తత్తిలే "సవాణి రూపాణి విచిత్ర్య

ధీః । నామాని కృత్వాఽభివదన్ యదాస్తే” ఎఱ్ఱ నామరూప నివాహకనాక చొల్లెప్పట్ల పరిమపురుషనుక్కు వాచకిమాకై యాలే అస్తతకాశశబ్దవాచ్యనాన పరిమపురుషనుక్కు అస్తవతే యాయురుప్పొరు వస్తు ముముక్షుక్కుఁకుఁకు ఉపాస్యమెఱ్ఱ ఇవ్వా క్యత్తిలే తానానిస్తతు.

తైత్తిరీయదహరవిద్యైయిలే “దహ్రం విపాఙ్మం పరవేస్స భూతం యత్పృథ్విరీకం పురమధ్యసాన్ధమ్ । తత్రాపి దహ్రం ౧౧౧౦ నిశోకస్తస్మిన్ యదస్తస్తదుపాసితవ్యమ్ ॥ యద్యేదాదౌ స్వరః ప్రోక్తౌ వేదాస్తేచ ప్రతిస్థితః । తస్య ప్రకృతిరీనస్య యః పరిస్స మహేశ్వరః.” ఎఱ్ఱ - ఛాన్దోగ్యవాక్యత్తిల్ పాలే హృదయాస్తవ తేయాయాపుమ్, ఉపాస్యాధారమాకపుమ్ ఆకాశశబ్దపర్యాయమాన ౧౧౧శబ్దత్తాలే పరిమపురుషునై నిదేశిత్తు తదాధేయమాయురుప్పొరువస్తునై ఉపాస్యమాకిచ్చొల్లి అస్తవిషయమ్ “యేషిస్స మహేశ్వరః” ఎఱ్ఱ మహేశ్వరనాక నిష్కషిక్కప్పడానిస్తతు.

అప్పడియే బృహదారణ్యకత్తిలే - “యవహోఽస్తవౌదయ ఆకాశస్తస్మిన్ ఛేతే సవత్సయ ఏశీ సవత్సేశానః” ఎఱ్ఱ హృదయమధ్యస్థమాక ఆకాశశబ్దత్తాలే ఛాన్దోగ్యత్తిల్ పాలే పరిమపురుషునైచ్చొల్లి తదస్తవతేయాయాక ఈశానక్ ప్రతిపాదిక్కప్పడానిస్తాన్.

అప్పడియే అథవత్సితైయిలే “కారణంతు ధ్యేయః సవైశ్వర్య సమ్పన్నస్స వేశ్వరః శమ్మురాకాశమధ్యే ధ్యేయః” ఎఱ్ఱ హృదయమధ్యస్థమాన ఆకాశవర్తియాయ్కొండ్ల ఉపాస్యమాన వస్తునై శమ్ముశబ్దత్తాలే విశేషేత్తు “శివవక్” ధ్యేయశ్శివజ్గురి

స్వవశమనృత్పరిత్యజ్య" ఎఱ్ఱ అందశమ్మువై శివశబ్దతా లే నిగమియా నిస్తతు.

అప్పడియే అధివశశిస్సిల్ ప్రధమఖణ్డత్తిలే "దేవా హవై
 న్విగళం లోకమగమక్ | తేదేవా రుద్రమప్పచ్చక్ | కోభవానితి
 సోబ్రహ్మ | అహమేకః ప్రధమమాసం వర్తామిచ భవిష్యామిచ |
 నాన్యః కిచ్చిస్తత్తో వ్యతిరిక్తః" ఇత్యాదివాక్యతా లే - దేవర్కళాలే
 పృష్టనాన రుద్రక్ తిన్నుడైయ సవేశ్వర్యత్వత్తై పురకచ్చొ
 న్నాక్. అనన్తమ్ దేవర్కళో అత్తైయెఱ్ఱు రుద్రనైస్తోత్రమ్మణ్ణి
 నార్కళో ఎఱ్ఱతోడణ్ణి ద్వివీయఖణ్డత్తిలే "యోవై రుద్రస్సభగవాన్
 యశ్చ బ్రహ్మ తస్మై వై నమోనమః | యోవై రుద్రస్సభగవాన్
 యశ్చ మహేశ్వర్యస్తస్మై వై నమోనమః." ఇత్యాదివాక్యతా లే
 రుద్రనుడైయ సవేశ్వర్యమానతు సువ్యక్తమాకచ్చొల్లప్పట్టతు -
 తృతీయచతుర్థఖణ్డజ్జిలే "సవకో రుద్రస్సతఃశానః సభగవాన్
 సమహేశ్వరః సమహా దేవః." ఎఱ్ఱతదసాధారణ - అనేకనానునిదేశ-
 శతిని వశచనముఖతా లే రుద్రనుడైయ విశ్వర్యమ్ ప్రతిపాదిక్ పృశు
 కిఱతు. అప్పడియే పశ్చిమఖణ్డత్తిలే "తదేతద్రుద్రచరితమ్ | ఏషో
 హా దేవః ప్రదిశోను సవాణః పూర్వౌజాతస్స ఉగభే అన్తః |
 సవచజాతస్స జనిష్యమాణః ప్రత్యజ్ఞనా స్తిష్ఠతి విశ్వతోముఖః.....
 తదేతదుపాసితవ్యమ్." ఎఱ్ఱ తోడణ్ణి - "వాల్మగ్రమాత్రం హృద
 యస్య మధ్యే విశ్వందేవం జాతవేదం వరేణ్యమ్ | తమాత్మనం
 యేనుపశ్యన్తిధీరాః తేషాం శాన్తిశ్శాశ్వతీ నేతరేషామ్." ఎఱ్ఱ
 హృదయమధ్యపర్తియాన రుద్రనుడైయ ఉపాసనత్తై మోక్షఫల
 మాకచ్చొల్లి "ప్రతిమేతత్పాశుఃతమ్" ఎఱ్ఱ తోడణ్ణి - "అగ్ని
 రిత్యాదినా భస్మగృహీత్వా విమృశ్యాన్తాని సంస్పృశేత్ | తస్మా

ద్రవ్యమేతత్పాశుపతమ్ । పశుపాశవిమోక్షాయ” ఎన్టు అతుక్కు
అజమాక సమస్త్రకమాన సవాజ్జభన్తు స్పృశాలతీణమాన పాశు
పతప్రతముమ్ శొల్లప్పట్టతే

అక్రైయా లే జగత్కారణభూతనాకవుమ్ మోక్షప్రదనాక
వుమ్ సనకవేదాన్తవేద్యనాకవుముళ్ళ భగవాన్ పశుపతియెన్ను
మిడమ్ సిద్ధమ్ ఇష్టిగుద్రనుడైయ సవకస్తాత్పరత్వమ్ ప్రత్యక్షి
శ్రుతిశ్రుతిప్రసిద్ధమాయుళ్ళవిడత్తిల్ పొరుషేయనచన్సుక్తథాన పురా
ణాదికల్ తదనుగుణమాక నియిప్పిక్కివేడ్డైక్రైయా లే అన్ద్రశ్రుతికి
లోడు అనుగుణజ్జథాన ఇతిహాసపురాణాదికల్ ప్రమాణజ్జథాకక్కుడ
వన అల్లాత ప్రాజాపత్యాదిస్సృతికిభుమ్ విష్ణుపురాణాది పురాణజ్జ
భుమ్ ప్రత్యక్షశ్రుతివిరోధత్తా లే “విరోధేత్వసపేక్షగన్యాత్”
ఎన్దిట న్యాయత్తా లే అనాదుణీయజ్జథాకక్కుడవన “యా వేద
బాహ్యః స్మృతియో యాశ్చికాశ్చ కుదృష్టయః । తాస్యివాన్
నిష్ఫలాః ప్రేత్య తిమోనిష్ఠాహి తాస్స్మృతాః” ఎన్టు వేదవిరుద్ధ
స్మృత్యాదికలై త్యాజ్యమాకి మనుభగవానుమ్ శొన్నానితే అక్రై
యా లే శివనేనసవకస్తాత్పరన్తన్తు చ దికోలాఃకాలమ్ ఇన్కవార్శిలర్,-

మద్రీఋమ్శిలర్ - కారణవాక్యగతజ్జథాన * సద్బ్రహ్మత్వ
శబ్దజ్జల్ నాధారణశబ్దజ్జథాక్రైయా లే చేతనవిశేషపర్యవసానైత్తే
యిపేక్షిత్రాల్ “హింణ్యగభణస్సమవతేతాగ్రే భూతస్య జాతిః
పతిరేకీ ఆనీత్” ఎన్టు తుల్యప్రకరణస్థమాన హింణ్యగభణశబ్దత్తా లే
శొల్లప్పట్ట చతుర్ముఖనాకిట విశేషత్తిలే పర్యవసేయానిఱ్ఱుమ్.
అప్పడియ “అమృతస్యపారే” ఎన్దిట అనువాకత్తిలే “యస్మిన్నిదం
సంచ విచైతి సవమ్.....యతిః ప్రనూతా జగతః ప్రనూతీ.....
స తస్యే శే కిశ్చన తస్యనామ మహద్యశిః.....” ఇత్యాదికథా లే

జగత్కారణమాకపుష్ మోక్షప్రదనాకపుష్ ఒరుపురుషునైచ్ఛల్లి,
 పిన్ను “అదభ్యసంస్కూళో హిరణ్యగర్భః ఇత్యప్తే” ఎన్టు - మున్ను
 శొన్న వాక్యత్తోజే ఏకవాక్యమాక “అదభ్యసంభూతః” ఎన్ను మను
 వాక్ షైయుమ్ “హిరణ్యగర్భః ససనువతతాత్రగే” ఇత్యాదికళాన
 ఎట్టుబుక్తాయు ముదాహరితుక్కుట్టయై యాలే జగత్కారణ
 భూతనాకపుష్ అనన్యేశ్వరనాకపుష్ మోక్షప్రదనాకపుష్ మున్ను
 శొల్లప్పట్ట పురుషో హిరణ్యగర్భః నైస్టు స్పష్టమాయీర్థు ఆకిర్,
 “అదభ్యసంస్కూళః” ఎన్ని ఆనువాకముమ్ పూర్వాక్షత్తోడు
 ఏకవాక్యనూకై యాలే “ప్రీత్యే లక్ష్మీశ్చ పత్నీ” ఎన్ని ఆశ్రియః
 పతిత్వలింగమానతు మున్ను శొన్న పురుషో నారాయణనైస్టు కాట్టా
 తోమ్మెల్ ; లింగత్తిత్కాట్టిల్ శ్రుతి ప్రబలై యాకై యాలే ఆశ్రియః
 పతిత్వలింగత్తిత్కాట్టిల్ హిరణ్యగర్భః శబ్దరూఢై యాన శ్రుతితానే
 విశేషత్తై నిరపేక్షమాక కాట్టవర్థు ; ఇన్నిముమ్ “సూర్యా
 చంద్రుసౌ ధాతా యధాపూర్వమకల్పయత్” ఎన్టు జగత్సృష్టావై
 హిరణ్యగర్భః సూర్యాయమాన ధాతృశబ్దత్తాలే శొల్లిర్థు. “ప్రజా
 పతిః ప్రజా అనృజత” ఇత్యాదికారణవిషయశ్రుతికళుమ్ ప్రజాపతి
 యైయే కారణమాకచ్చొల్లొనన్తన. “ప్రజాపతేస్సభాం వేశ్య ప్రప
 ద్యే” ఎన్టు ఛాన్దోగ్యదహరవిద్యైయిలే ప్రాజాపత్యస్థానత్తై ముక్త
 ప్రాప్యమాకచ్చొల్లిర్థు ఆకై యాలే రుద్రనుక్కు ముత్పాదక
 నాన హిరణ్యగర్భః నే ముముక్షూపాస్యమాన పరబ్రహ్మమాకక్కడి
 వతు - ఎన్టు స్వచ్ఛందవాదకోలాహలమ్ పణ్ణువారుమాయరుక్కిరి
 ఇవిభూతియిలే, ఇవ్వార్థ్వాక్ సకలశాస్త్ర ప్రవీణరాయరున్తు
 వైత్తు అవర్కళో శొల్లిమ్ అన్దదువా దగ్గళుక్కు అలకలకాక ప్రతి
 వాదగ్గళో శొల్లి అన్దదేవతాన్దగ్గళి అవరత్వశైయుమ్ శ్రీమన్నా

రాయణనుజ్ఞైయ పారహ్యజైయుమ్ మూలలిక్కు ముయలాశే,
 “యో బ్రహ్మణం విదధాతి పూర్వమ్” “యన్నాభిఃద్యాదధవన్మ
 హాత్వా ప్రజాపతిః” “తత్ర బహ్మ చతుర్ముఖోఽజాయత” “యతో
 జజ్ఞ ఉగ్రస్తేవృషన్మన్మః” అథవా ఇదం తహిక్ ప్రజాఽతౌ హరి ఆసీత్”
 “త్రిత్యశ్శూలపాణిః పురుషో జాయతే” “విరూపాక్షాయ బ్రహ్మ
 ణః పుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ శ్రేష్ఠాయ” ఎన్యుమ్; “రుద్రసగ్గం ప్రవ
 త్యోమి” ఎన్యు తొడజ్జి “ప్రాదురాసీత్ప్రభోః క్షే కుమారో నీల
 లోహితః” - “ఏతో క్వావిబుధశ్రేష్ఠో ప్రసాదక్రోధజౌ హరేః ।
 తదాదశికతపస్థానా స్మప్త్వినంహరకారకౌ.” “కఇతి బ్రహ్మణో
 నామ ఈశోహం సహదేహినామ్ । ఆవా తవాఽగ్నే సమ్భుతో
 తస్మాక్క్షేషనామవాన్.” ఎన్యు ముక్తాన ప్రమాణగతికై యుమ్,
 ఇన్ద్రప్రమాణజ్జైయ్యుమ్ మెయ్పిత్తుక్కున్దు విశణ్ణానిన్దుళళ తిరు
 నాభీమల జైయుమ్ ఎమ్మెరుమానుజ్ఞైయ పారహ్యప్రతిపత్తిక్కు
 ప్రధానసాధనమాక తిరువుళ్ళప్పల్లో అరుళిచ్చెయ్తారాయ్త్తు.
 పలపలవాన దాహ్యవస్తుక్కుళుక్కు అగ్నికణమొస్తే దాహకమాక
 అమైకితాప్పోలే, కుదృష్టికిళిక్ దువాణదరాశిక్కుల్లామ్ “బ్రహ్మ
 ద్యాస్తే పరదజనితా స్తున్దకన్దారవిన్దే” ఎన్గిటవైరు శ్రీనూక్తిఖిణ్ణమే
 నజ్రకురారమాకప్పోరుమ్మడియితే ఇవ్వధకస్థితియిరుప్పతు. *తేవు
 మెప్పోరుళుమ్మడైక్కు పూవిల్నాన్మకనై ప్పడైత్త తేవనేయితే
 ఎమ్మెరుమానావాక్.

వ్యానక్రోశీ=పరస్పరవివాదఇతి పర్యవసితోఽథః “కమక్
 వ్యతిహారే ణచ్ఛ్రియామ్” [3-3-౪౩] ఎన్గిటనూత్రత్తాల్ ణచ్ఛ్
 ప్రత్యయముమ్, “ణచఃస్త్రియామణ్” [౧-౪-౨౪] ఎన్గిటనూత్ర
 త్తాల్ స్వాధికమాన అణ్ప్రత్యయముమ్, “టిడ్థాణణ్” ఇత్యాది

సూత్రత్రాలేజీపూర్వ ప్రాప్తమయ్య “వ్యావక్రోశీ” ఎన్టు రూపమనిష్ఠు
న్నమాయత్తు మాఘకావ్యత్తిల్ ఎట్టావతునగత్తిల్ [శ్లో-3౨]
“ముగ్ధత్వాదవిదితకౌశలప్రయోగాః” ఎన్టు శ్లో-౩౩ త్తిల్ “వ్యాత్యు
శీమ్” ఎన్టు ప్రయోగి త్తిగుప్పతుమ్, అగు మల్లినాథవ్యాఖ్యాతా-
“వ్యాత్యుశీమ్=వ్యతిహాకేణఉత్తమమ్; పరస్పరాభ్యుత్తమమిత్యర్థః”
ఎన్టు వివరిత్తిరుప్పతుమ్ ఇట్లే అనుసన్ధేయమ్.

సిద్ధాంతకొముదియిల్, ఉత్తరకృతస్తత్తిల్, “న కర్మవ్యతీ
హాశీ” ఎన్నుమ్ సూత్రత్తికోట్టి “వ్యావక్రోశీ” ఎన్టు ఉదాహర
ణమ్ కొడుక్కప్పటిరుక్కిఱతు. అగు బాలమనోరమైయిల్—
“వ్యావక్రోశీ - పరస్పరం నిన్దక ఇత్యర్థః.” ఎన్టు ఎఱుతప్పట్టిరు
క్కిఱతు. ఆనాల్ అతు ప్రామాదికమెన్టే కొళ్ళవేణుమ్; ‘వ్యావ
క్రోశీ’ ఎన్టు గౌరీకబ్బమ్మాలే స్త్రీవత్తయాన్తశబ్దమెన్నుమిడతై
మఱున్ సకారాన్తపుల్లిగ్గశబ్దమాక భ్రమిత్తు “పరస్పరం నిన్దకః”
నిఱ అధికమ్ ఎఱుతప్పట్టెన్టు ఎత్తెళిక

అదశశ్మ=“దృశీ - ప్రేక్షణీ” ఎన్నుమ్ ధాతువిల్
లుజ్జిల్ “అదశశ్మ” - “అదాక్షిత్” ఎన్టు రూపద్వయముణ్డితే.
[తన్నిణాయమ్=] తేన విమశేణ జాతోనిణాయః ఎన్టావతు,
తస్య నిణాయః ఎన్టావతుకొళిక. [వణాయామః] ముతలిల్ “అద
శశ్మ” ఎన్టు ఏకవచనక్రియై యిరుప్పతాల్ ఇఱుమ్ “వణాయామి”
ఎన్టు ఏకవచనక్రియైయాయుక్కువశక్కుమేయల్లతు “వణాయామః”
ఎన్టు బహువచనమాయుక్కు వట్టియైయెన్టు శిలర్ పార తైత్తిరు
త్తునర్కళామ్. అతువేణ్ణా;-ఇఱునే ఎచన తై మాతాడిప్రయోగిప్ప
తుమ్ అవ్యాహతమేయామ్ విమశేణమయత్తిలేతమైఅత్యల్పతయా
అనుసన్ధిత్తమైక్కాక ‘అదశశ్మ’ ఎన్టు ఏకవచనమాకవుమ్, తన్ని

ణాయ ప్రకాశనసమయస్థితే విషయగౌరవానుగుణమాక శ్రష్టే
గౌరవ్యరాక అనుస్థితైర్మైక్యాక 'విణాయామః' ఎత్తు బహువచన
మాకప్రమ్ ప్రయోగిత్తిగునినారెచ్చణర్క

[యానుపాశ్రీత్య వ్యా-కోశీ సృష్టు సమదితా.] 'సృష్టు'-
ఎత్తు తత్తద్దేవతాప్రణానర్కాన మనుష్కర్కశ్చై. - చతుర్ముఖ
భక్తర్కశ్చ రుద్రాదికలిక్ పామ్యుత్తైదూషిత్తు చతుర్ముఖపామ్యు
ప్రతిస్థాపకమాక వాదప్పతు ; రుద్రభక్తిర్కశ్చ చతుర్ముఖాదికలిక్
పామ్యుత్తై దూషిత్తు రుద్రపామ్యుప్రతిస్థాపకమాక వాదప్పతు,
ఇన్పడి అవరవర్కశ్చ స్వస్వదేవతాభూషణమాక ప్రమ్ ఇతరదేవతా
దూషణమాకప్రమ్ వాదిప్పతు.

[తున్ద కన్దావిదే] తున్దమ్ - ఉపరిమ్ ; తదేవకన్దః - మూలం
యస్యతీత్ , తాదృశే అరవిదే ; నాభీకమలే ఇతియావత్. (గి౩)

శ్లో॥ ముష్ణక్ కృష్ణః ప్రియనిజజన్మజన్మయ్యహైయజ్జవీనం
దామ్నా భూమాన్ వరద ' హి యయా త్వం యశోదా
క రాభ్యామ్ ।

బద్ధో బద్ధతుపణకరణీం తా-కిలాఽద్యాపి మాతుః
ప్రేష్టూ గాత్రాధిరణముపరాబద్ధనాఖ్యం బిభర్షిత్ ॥ గి౪॥
పదప్రరై.

హి వరద ! ప్రేరకుళాశసే !	ప్రియనిజజన్మస్వహ=తోహ్రష్టారోడుకూడ
కృష్ణః త్వమ్=కృష్ణానతారమ్ కెయ	ముష్ణక్=కళవాడానిష్ట
తరుళియ సే	యశోదాకరాభ్యామ్=యశోదైయిక్
జయ్య హైయజ్జవీనమ్=జయ్యత్తు సమా	కైకళినాల్
దిత్తుక్కొల్లకూడి	యయా దామ్నా=యాతొరుతామ్ని
యతాన గవ్యత్తై	నాత్

బద్ధః=కట్టపట్టినవాక

(ఆధూః)=ఆవాయో,

బద్ధక్షపణకరిణీమ్=(సంసారబద్ధమెన్ను
మ్) కట్టై అవిద్యోక్తు
తులైక్కవల్ల

తామ్=అన్యతామై

అద్యాపి=(పేరరుళాళనాక నేపైసాది
క్కిఱ) ఇహోపతుమ్

మాతుఃప్రేమా=తాయినీపత్తుళ్ళ అన్ని
నాల్

ఉదరాబద్ధనాభ్యుమ్=ఉదరబద్ధనమెట్టు
పెయిర్ పూడ్డ

గాత్రాభరణమ్=దేహధూషణమాక

విభషిః=కాత్రియరళానిష్టాయ్.

[మున్యన్నిత్యాది.] పేరరుళాళనుడైయ తిరునాభీకమలత్తిలే శుభ్రీయాఱుపట్టక్కిడన్ల ఆద్ర్వాణ తిరువుళ్ళమ్, అన్దకమలత్తోడే శేర్న్ద తిరువుదరబద్ధనత్తిలే అబ్బణ్ణాల్ పడుకిఱపడియై చొట్టుకిఱతు ఇన్దళ్ళోకమ్. తిరునాభీకమలత్తుక్కొవెన్టాల్ వెఱుమ్బ్రహ్మవొరువ నుక్కే ఇరుప్పిడమాకప్పెద్ర్ద మేన్దైయుమ్ అబ్బకుమన్తోవుళ్ళతు ; అతుక్కాశ్రయమాన నమ్మైచ్చార్ త్తాల్ “త్రివిధచిదచిద్బృన్దం తున్దా వలమ్మినళిత్రయం విగణయదివై శ్వర్యం వ్యాఖ్యాతి రజ్జుమహేశితః | ప్రణతపతతాం బ్రూతే దామోదరత్వకరః కిణః తదుభయగుణా కృష్టం పట్టంకితోదరబద్ధనమ్.” [క్రీరజ్జరాజస్తవే.] ఎన్నిఱపడియే త్రివిధచేతనాచేతనపగళత్తుక్కు సూశ్రయమాన మేన్దైయైయుమ్, ఆశితర్క్కుక్కట్టవుమడిక్కవుమామ్మడి ఎళియోమాయ్ సాలభ్య నీరైయైయుముడైయోమాన ఏద్ర్దత్తాలే పట్టబ్బట్టియన్తో నామిరు ప్పుతు! ; ఎట్టు తిరువుదరమానతు తిరునాభీకమలత్తిత్తాట్టిల్ తన క్కుణ్ణాన ఏద్ర్దత్తైక్కాట్టి నాభీకమలావగాధమాన ఆద్ర్వాణ తిరువుళ్ళత్తై మీళివుమ్ ఇళిక్క, అత్తిరువయిద్ర్దై ఆశ్రయమాక ప్పెద్ర్దనిఱ్కిఱ తిరువుదరబద్ధనమానతు తన్నక్కలిలే పంపిర్ త్తు న్నభోగ్యతైయై అనుభవిప్పిక్క అనుభవిత్తు ఇనియరాయ్ ప్పేరుకి తార్. పేరరుళాళనుడైయ తిరువుదరబద్ధనమెన్నిఱ తిరువాభరణమ్

దామోదరత్వఖ్యాపకమాన దానుబద్ధనత్తిఱ్ఱు ప్రత్యభిజ్ఞాపకమా
యిరుక్కుమ్మడియై వెళియిడువతాయ్త్తు ఇన్ద్రకోకిమ్.

“జయ్యమైయజ్జవీనమ్” ఎన్ద్రవిడత్తు ‘జయ్య’ ఎన్ద్ర పృథక్ప
దమాక్కి “ప్రయనిజజనైజయ్య” ఎన్ద్ర సమృద్ధ్యన్దమాక యోజ
త్తు, “స్వకీయభక్తిజనైజేతుం శక్య” — భక్తిరతిస్తేత్యశః. “
ఎన్ద్ర ఉరైత్తార్ సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా. — ఇన్ద్రకోకిమ్ న బక్తిక్కు
ప్పొరున్దమాయినమ్ అత్తనై న్వాగువాకమాట్టాతు; వత్తివివ
క్షితముమల్ల “హేవరద! త్వో ద్విష్టస్య జయ్యమైయజ్జవీనం
ప్రియనిజజన్తేస్సహముషన్” ఎన్ద్ర యోజిపుతువేచారుతామ్ పేరరు
భాళనే! నీ కణ్ణపిరానాయ్ తిరువవతిరిత్తరుళిఃపోతు * తన్నేరా
యిరిమ్ పిల్లైళిళోడుకూడిగ వృజ్జిల్లై కళవుకణ్ణాయ్; అన్దో! ఈతెన్న
లీవివేకమ్!; స్వకీయమాననన్దనై ప్పిఱ్ ప్పాధీనపున్ద్రవైత్తు
కొణ్ణిరున్దాల్, అవరకలై వెన్ద్ర అవ్వన్దనై మీట్టుకొల్వళో,
కళవువళియాలే పెన్ద్రుకొల్వళో శొల్లాయప్పనే! ఉన్నున్ద
యతాన భూమియై మహాబలి తిన్నున్దయన్ద్ర భావిత్తు ఇఱుమాన్ది
రున్దకాలత్తిలే నేర్కొనునేలే శెన్ద్ర “కేనువాయ్! ఉక్ మదమిరున్ద
పడియె!; తిరువడికిళిలే వణ్ణిప్పో; ఇలైయేల్ తలైయఱున్ద
ణ్ణాయ్” ఎన్ద్రకొల్లి పరత్వప్పిడైక్కాట్టి భూమియైయెల్లామ్
న్వాధీనపున్ద్రుక్కొల్వళ ప్రాప్తియన్ద్రాయురుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్ అన్ద
ముజమాగన్ద్రై శెల్లాతే “కణ్ణారిన్ద్ర క్కళియిక్కుఱురునాయ్,
వణ్ణారావేళియిల్ మణ్ణిరన్దా కాణ్ణేడి” ఎన్ద్ర అనైవరుమ్ ఏశు
మ్మడి భిక్షుక వేషధారియాయ్ శెన్ద్ర పెన్ద్రాత్తోలేయిరాన్ద్రతిజే
ఇవ్వపదానముమ్ * శరాశరమ్మున్ద్రువుమ్ నియట్టనన్ద్రక్కాయి
రుక్కు ఉనక్కుఱుప్పాకాత నవనీతమున్ద్రో? అతుతన్నిలే పిఱ్ స్వ

కీయత్వముద్ధి క్షణిక్విడన్దార్కళాకిల్ అవర్కళుడై య దురభిమానతై
అడియటుత్తు ఉన్నడై య సవకస్వామిత్వతై ఉపపాదిత్తు ఇవ్వభి
యా లే నేర్కొడుచేరే అన్ద గవ్యతైపైఘ్రివతఱ్ఱు ప్రాప్తియున్దా
యరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, అజ్ఞరై పోషలపుమ్ అశ క్తరై పోషలపుమ్
కిళిపువభియిలే పుకున్దు కైప్పల్ దీనాయే! ఇతు అవివేక త్తే నా
మ్రాజ్యమో? సాలభ్యప్రకాశనపరిపాటియో? అటియోమ్ - ఎన్ని
ఇవ్వళపు ఉట్కురుత్తై అమైత్తితే “జయ్యహైయగ్గవీనమ్” ఎన్దు
అరుళిచ్చెయ్ తుళర్. [జయ్యంచతత్ హైయగ్గవీనంచ - జయ్యహై
యగ్గవీనమ్] “తయ్యజయ్య శక్యారే” ఎప్పతు పాణినీసూ
త్రమ్. జేతుంశక్యమెన్నిట పొరుళిలే జయ్యమెన్దాకిఱతు. (జేతుం
యోగ్యమాకిల్ జేయమెన్దామ్.) హైయగ్గవీనమ్ జయ్యమాకై
యావతెన్నెన్నిల్, “సమస్తవస్తుక్కుళుక్కుమ్ నాక కడవనాన
పిన్దు ఎన్నుడై యతాన గవ్యజ్జళిలే నీజ్జల్ స్వకీయతాబుద్ధిన్దాకై
యావతె? ఎన్దవస్తువిలుమ్ ఉజ్జళుక్కు స్వామిత్వమిల్లెకడికోళ్,
అనపిన్దు ఉన్దమ్మనై కళిలే తీరళుమ్ గవ్యజ్జళై యడైయ నమక్కా
క్కిప్పోరజ్జోళ్; ఇల్లయేర్ కుడియిరుప్పిల్లున్దు పడువీర్కళ్” ఎన్దు
కట్టలైయిల్లు నిరుపాధికస్వామిత్వముతై యా లే నేర్కొడుచేరే లభి
క్కూడ్డియతాకై. ఇప్పడిప్పట్ట గవ్యతై [ప్రియనిజజనై: (సహ)
మున్దా] క్షణిక్విరానుడైయ తీమ్ముకళుక్కు పెరునిలైనిత్పార్
* తన్నేరాయరమ్ పిల్లై కళున్దై. “వళిన్దుడగ్గడై మాతర్ వద్దలర్
తూల్ దీడ, తుళివిళై యాడి త్తోయ్ రోసు తిరియామే” ఎన్నిటాడియే
తనొక్కత్త పరువత్తివరాన పల్లాయరమ్ పిల్లై కళోడే కూడియితే
తమై శెయ్ తిరివతు.

“ప్రియనిజజనై మున్దా” ఎన్నిటవిన్విడత్తిలే—“వీరే వీరని
పణ్ణబాలకిగళే (భుజే) తిష్ఠక నగోపాలకో యన్ద్రానస్థిరదుగ్ధ

భాణ్డమునకుప్యాఁచాచ్చద్య ఘట్టావమ్ | వక్త్రోపాస్తకృతాజ్జలిః
కృతశిరఃకమ్పు పిఙ్క యః యః పాయాదాగతగోపికానయన
యోగఁగ్లాహషపూతాఁకృత్.” ఎన్న కణాకమృతశ్లోక తై పురక్క
పునస్యసిత్తిరుభువర్ జీయర్. తరువాయ్పాడియత్పెణ్ణళి గవ్యజ్జలై
త్తిరిట్టి ఉఱికిళిలే శేమిత్తునైక్కుమోత్తు కిణ్ణపిరాన్ముడైయ కుఱు
మ్బుకలైనినైత్తు అవనుక్కు ఎట్టివొణ్ణాలిడి వైక్కివేణుమెన్టు
ఉయం వైత్తిరువర్ కిళితే, అతులినైయఱిన్ది కిణ్ణపిరాళిలన్దై
ప్పిళైళికలై ఉడకకొణ్ణుపోయ్ ఒరువకతోళిలే ఒరువనాకి నిఱుత్తి
ఉఱిక్కుఅళవాకి అమైన్దన తే తానేఱిప్పఱిత్తుణ్ణనామ్. ఇన్ద ఉతవి
క్కాకిచ్చిల పల్లెళిళైక్కుట్టిక్కొణ్ణుపోవనాకైయాలే “ప్రియనిజ
జనైః” ఎన్నతు. ఒరుకాల్ కొణ్ణియిలేపడియన్దాలమ్ “నవనీత
భాణ్డవివరే హస్తం కమధకం న్యథాః?” ఎన్న పెణ్ణళిళేట్టాల్
“వాతః! కజ్జున నత్సికం మృగయితుమ్” ఎన్న ఇవక మఱు
మూద్ర్మిమురైప్పనే, అన్ద మఱుమూద్ర్మిజ్జై దృఢీకరిక్కుడవ
ప్పిళైళికళితే ఉడకుక్కుడవర్ కిళి; అతుతోన్దివాయ్త్తు “ప్రియ
నిజ” ఎన్నతు

ఇప్పుడి వెణ్ణెయైక్కుళిళిళివాతే ఉడైయవర్ కిళి వన్దకణ్ణ
“ఇక్ష్వారాపుకుతునర్ వినురివరిల్లాల్” ఎన్న అఱుతియిట్టు,
“పుణ్ణిల్ పుళిప్పెయ్తా లొక్కుమ్మిమి పురైపురైయాలివై శెయ్య
నల్ల, అణ్ణఱ్ఱుణ్ణానోర్ మకనైప్పెద్ర్మి అశోతైన్దామ్! ఉక్ మకనై
క్కువాయ్” “శాళక్కిరాసుముడైయనమ్మి శాయ్త్తుప్పరుక్కిట్టు
ప్పొన్దన్దిన్దా, ఆలైక్కురుమ్మి మొద్ర్మియనైయ అశోతైన్దామ్!
ఉక్ మకనైక్కువాయ్” ఎన్న యశోదేప్పిరాట్టి పాడేవన్దముతైయడ,
అవళుమ్ * కణ్ణియూర్ కుఱుమ్ కయిద్ర్మిరాళికిట్టి “యదిశక్నోషి

నవీశమారణ్యకథాసు తస్మా ” [యాదవాభ్యుదయే ౪ - ౩౫.]
 ఎన్నక్కడవతితే. “ పరమపురుషనాన కణ్ణపిరాన్ ఇష్టడి ఎలియ
 నాయ్ కట్టుణ్ణ కిడన్దపడియే! ” ఎత్తు ఇన్దదామబన్దవృత్తాన్దత్తై
 “ ఎత్తిఱమిత్త్యాదిప్పడియే ఉళోకుత్తైన్దు అనునన్దిప్పార్ “ మమ
 మాయా దురత్యయా ” ఎన్నప్పట్ట మాయాబద్ధిత్తై విచ్చేదత్తై
 పెన్ద్రు మిక్కిల్ వర్కళితే; అవ్వధమ్మిల్లుకిఱుతు “ బన్దతుపణ
 కరిణీమ్ ” ఎత్తు బన్దన్య (సంసారబన్దన్య) తుమ్మనాశం, కరోతీతి
 బన్దతుపణకరిణీ. ఇదం ల్యుడన్దరూపమ్ పలర్ “బన్దతుపణకరిణీమ్”
 ఎత్తు పరిప్పర్కళో. అతు అపపారమేయూమ్. ‘బన్దతుపణకరి’ ఎత్తు
 పుల్లిజరూపమ్ ఉణ్ణాకిలితే ‘కరిణీ’ ఎత్తు స్త్రీలిజరూపమ్ సిద్ధిక్క
 వత్తియుణ్ణావతు.

[తాం (దామానమ్) ఉడరాబన్దనాభ్యం గాత్రాభరణమ్
 అద్యాపి బిభషిః.] కృష్ణావతార త్రిలే కణ్ణణ్ణ అన్దత్తామ్బై శ్రీహస్తి
 గిరిమూర్ధావిలే పేరుళాళనాయ్ నిఱ్ఱిఱ ఇన్నిలైయిలుమ్ ‘తిరు
 వుదరబన్దన’ మెగ్గిఱ దివ్యాభరణమాక చ్చాత్రియరుళానిన్దాయెన్ది
 తార్. ఇతుతనక్కు అడియెన్నెన్నిల్; [మాతుః ప్రేష్ఠా] అన్ద
 మాతావిః పక్కలుళ్ళు ప్రేమమేయితే ఇన్దైక్కుమ్ ఆన్దత్తామ్బై
 ఆభరణమాకవున్ద శాత్రిక్కింబుకైక్కు హేతువెన్దితార్. ఉలక
 త్రిలపిళ్ళైకళో తీమైకళో శెయ్తు మాతావికై యాలే కట్టుణ్ణకిడ
 పుత్తుణ్ణాకిలుమ్ అన్దబన్దమ్ అచర్కళుక్కు శోకాయనామిత్తనై. కణ్ణ
 పిరానునైయ కట్టు అప్పడిప్పట్టతన్దితే “వెణ్ణైయ్ క్కన్దాయ్ చ్చి వా
 తామ్ముకళాల్ పుడైక్కలన్దానైయమ్మూనై” ఎన్దవిడత్తు, “తామ్ము
 కళాల్ పుడైక్క అలర్న్దానై - పుడైక్కప్పడైక్క ముఖవికానమ్
 పెన్ద్రువనై” ఎన్దితే అరుళిచ్చెయ్ వతు. ఆతావతు - నమ్ముడైయ

ఎళిమై వెళిప్పసుమ్మడి ఇజ్జనేటిప్పొడి సునవే! ఎత్తు ఉచ్చిరుక్కుమ వనితే. అల్లాతార్ కుమ్ తొగగజ్జల్లై వెళియ్ వార్ పక్కలిలే యితే ప్రేమమ్ మిక్కిరుప్పతు. అన్ద్రప్రేమత్తాలేడిర్ ఎత్తుపెల్లొ దామబన్ద్రపై ఇన్దుమవిడైతే ఉన్దుశాత్తిక్కొణ్ణిరుక్కొడి. “మాతుః ప్రేమూ” ఎత్తుతు-మాతృవిషయకప్రేమూ ఎత్తుడి “మున్నక్కప్పొ” ఎత్తుసమ్మద్యన్దుమాకపుమ్ శిల్పర్ ఓతునర్ హై ని జ్జవీమ్=హ్యన్ద్ర నగోదోహోద్భవం పుత్తమ్. “తత్తు హైయగ్గవీం యత్ హోయ గోదోహోద్భవం పుత్తమ్” ఇత్యుమాః పుత్తుగుక్కునెయ్. (౧౪)

శ్లో॥ సాన్దర్యాభ్యా సరిదురసి విస్తీయ మధ్యానరుద్ధా
సానాల్పత్వాద్విషమగజాన్ద్రవన్ద్రగర్తాభనాభిః ।
ప్రాప్య ప్రాప్తధియ జఘనం విస్తృతా హస్తినాభః ।
స్రావో భేదం భజతి భవతిః పాదదేహాదేహాత్ ॥ ౧౫॥

విద్యుత్.

హే హస్తినాభ! = హస్తినాభి నాభానా!	ప్రాప్తపథియ = అదైయప్పట్ల పుభుత్తుత్తై
ఉరసి = తిగుమార్ పిత	యదైత్తాన [ఋనమాన]
విస్తీయ = పువి	జఘనమ్ = జఘనప్రదేశత్తై
(పెగుక్కిక్కొణ్ణునరుమ్ శిల్పర్)	ప్రాప్య = అదైన్దు
మధ్యానరుద్ధా = మధ్యప్రదేశత్తాలే తదై	విస్తృతా సతీ = మున్నుగిరుమార్ పిత
పట్టతాయ్	పాల్) పరవియతాయ్ క్కొణ్ణు
సానాల్పత్వాత్ = అపకాశమస్వల్పమా	భవతిః = ఉన్నదైయ
యరున్దతనాలే (ఉద్దాన)	పాదదేహాదేహాత్ = తిరువడిక శ్లెన్ణి
విషమగతిజ	హ్యజత్తాలే
అవన్ద్రగర్తాభః } శక్తిపిపాన్ద్ర నాభియై	స్రావో భేదం భజతి = ప్రవాహభేదత్తై అదై
నాభిః } యదైయ	కీటతు. [ఇరన్దునాయ్
సాన్దర్యాభ్యా } సాన్దర్యమెన్నుమ్ పెయ	క్కొలొకప్రపహిక్కి
సరిత్ } ర్ పూణ్ణనదియానతు	తెన్ద్రపడి]

[సాందర్యాభ్యేత్యాది.] ఇని, తిరుత్తొకళ్ తిరుముల్లవ్వాళ్ కళ్ తిరుక్కణైక్కాల్ కళ్ ముతలియ అవయవన్న వేళజ్జల్లై త్తని త్తనియే వణిక్కొప్పకుకితారాయ్ అన్ద అవయవజ్జళిళ్ విశిష్ట పేష మాయ్, తిరువుదరత్తుక్కు కీర్థిప్పట్టతాన పాదచేళై ఒరుచను త్కారమాకి వణి=త్తరుళుకితార్ ఇతిల్ [హేహస్తి నాధ! ఉరసి విస్తీర్య మధ్యావరుద్ధా, స్థానాల్పత్వా ద్విషమగతిజావర్తగతా భనాభిశ్చ భవతః సాందర్యాఖ్యా సరిత్, ప్రాప్తప్రథిమ జఘనం ప్రాప్య విస్తృతానతీ పాదదేశావదేశాత్ ప్రోహోభేదం భజతి-ఇత్యన్వయః.] పేరురుళాళనుడైయ తిరుమేనియే అల్లకు వెళ్ళమిట్టోడానిష్ట శెన్న లామ్బడియిరుక్కయాలే అన్దసాన్దర్శణై ఒరునదియాక రూపణమ్ పణ్ణుకితార్. అన్దనదియానతు, [ఉరసి విస్తీర్య] తిరుమార్ పిలే పరివి. విశాలమాన ఇజమ్ వాయ్ త్తాల్ నదికళ్ వరివిచ్చెల్లమితే. * పెరియవరే మార్ పితే పేరురుళాళనుడైయ తిరుమార్ వు. అతిలే ఇన్దసాన్దర్యసిరిత్తానతు నిస్సజ్జోచమాంక పురవిల్లొరాయ్ త్తు. [మధ్యావరుద్ధా] అజ్జమ్ మూర్విలేసరివి కీర్థిట్టియప్పొక్కవాతే ఇక్కైయిలే తడైయుణ్డతాయ్ త్తు. ఇక్కైయానతు ప్రకృతికృతమూక్తయాలే; ఇట్టళత్తిలేపెరుకిచ్చెల్ల వైణ్ణాతే. ఆక్తయాలే సాన్దర్శనదియానతు మధ్యావరుద్ధమాయ్ త్తు “స్థానాల్పత్వాత్” ఎన్నిఅపతు మధ్యమ దీపమోలే మున్ను మేపిన్ను మన్వయిక్కవుమామ్.

[విషమగతిజావర్తగతా భనాభిః] సమగతియాక ప్పెరుకి వన్ద సరిత్తు మధ్యావరుద్ధమాయ్ పోకవే అన్దసమగతి మాటి విషమ గతియాయ్ త్తు. విశజ్జటమాన ప్రదేశత్తిలే విరిన్దు శెల్ల కేణ్డియ ప్రవాహమానతు ఒరునజ్జుచితఫలత్తిలే విషమగతియాక ప్పెరుక ప్పక్కాల్ కుళప్పడియిలే కడలైమడుతాత్తోన్ద ప్రవాహాధిక్య

త్రాతే శుభ్రపడువతుణ్ణితే. అన్దశుభ్రీతానో! ఎన్నలామ్మడియాయ్త్తు
తిరునాభి. ఆకవే, విషమగతియడియాక పుణ్ణాన ఆవతళగతమ్
[శుభ్రీ] పోస్త నాభియైయుడైత్తాన యాతొరు సాన్దర్యనదియుణ్ణు;
అశువానతు. [ప్రాప్తుధిమ జఘనం ప్రాప్య విస్తృతాసతీ] ఫల
నజ్జోచక్కుత్తెనీగ్గి పుఘవాన జఘనస్థానత్తైప్పెల్లొరు, మీణ్ణుమ్
తిరుమార్పిల్ పోలే విస్తృతమాయ్. [పాదదేశాపదేశాల్ సోతో
భేదం భజతి.] ఇరణ్ణట్టతిలుమ్ నీణ్ణు విళజుగిన్ద తిరువడిక శైష్టవ్యాజ
త్రాతే అన్దసాన్దర్యనదితా ఇరణ్ణు పెరుక్కాక ప్పిరియలుల్లొరు
తెన్గిత్తార్ ఉలకిల్ పెరుక్కాటుకళిల్ ఇయల్వు ఇజ్జనేయితేయిరు
ప్పతు. ఆకవిత్తాల్-పేరుగుళాళనుడైయ తిరుత్తాళోళీ, సాన్దర్యమే
వడివెపత్తాత్తోన్ద్రుళ్ళన ఎన్దతాయ్త్తు. తిరుప్పాదజ్జళై సాన్దర్య
త్తుక్కు అధికరిణమాక వణిక్కైయన్దిక్కే సాన్దర్యతాదాత్మ్య
మాకి వణిక్తవితు సాన్దర్యప్రాచుర్యద్యోతినాథమామ్.

సాన్దర్యమితి ఆఖ్యా యస్యాస్సా - సాన్దర్యాఖ్యా. విషమ
గత్యా జాయత ఇతి విషమగతిజః; సచాసౌ ఆవర్తగతః శ్చ,
తస్య ఆభేద ఆభా యస్యాస్సా; విషమగతిజావర్తగతాభా నాభిః
యస్యాస్సా, ఇతి బహువ్రీహిగభాబహువ్రీహిః పృథోభావః -
ప్రథిమా; ప్రాప్తః ప్రథిమా యేనతిత్. జఘనమావతు కటిపురో
భాగమ్. ... (౧౧)

శ్లో॥ రమ్భాస్తమ్భాః శిరివరకరాః కారభాస్సారభాజః
వేషాశ్లేషా అపి మరకతస్తమ్భముఖ్యాస్తులాఖ్యాః ।
సామ్యం సమ్యగ్వరద ! నదధుస్సవణముసౌక్యస్వదూవోః
సహ్యైశ్వర్యం దధతి సతథా యశావనారహ్యజృమ్భాః॥ ౧౬॥

పదవురై.

హేవరద ! వరదనే !

సారభాజః = బలిప్రజ్ఞాన

రమాభస్తమాభః = వాల్మీకిత్రణ్ణః శైన్వ

కరివరికరాః - గజేంద్రత్రికాతుతిక్రమ శైన్వ

కారభాః = కరభప్రదేశజ్ఞశైన్వ

మరకతస్తమ్భముఖ్యాః = మరకతమయమా

న తూడోమలిలియవై యెన్న

(అకియ ఇవైయెల్లామ్)

నేసాశేసాః = తుడైశినుడైయ అకృతిపా

స్త అకృతియిక్ సమ్మనత్తై

యిడైయవైశి ధాయ్ (అతిఏవ)

తులాఖ్యాః అపి = ఉపమానమాకప్రొగుమ్

(ప్రసిద్ధియై ఉడైయవై

యాయినమ్)

ఉవోః = పరుత్తిరుక్కిల

త్వదూవోః = ఉపతుతిరుత్తుడైకళుక్కు

సనఁసామ్యమ్ = సనాత్మనాసామ్యత్తై

సమ్యక్ = వస్తాక

నదధుః = వెలివిత్తై ;

హి = ఏవైహి,

(తే) = కీర్తించున్న రమాభస్తమాభిదికల్

తిథా విశ్వరూపం = అప్పడిప్పట్ల శక్తివిశే

పత్తై

నదధతి = వహిక్కిన్ద్రవత్తై ;

తిథా యావనారమ్మ } ఎపోతుమ్ యా

జృమాభః } వనారమ్మమే

యాయరుక్కిల అప్పడి

ప్పట్ల అల్లకులైయమ్

(అల్లకు) యావనారమ్మ

త్తిలుణ్ణాకమ్మాడియ అ

ప్పడిప్పట్ల వి కా సజ్జత్తై

యమ్

నదధతి = వహిక్కిన్ద్రవత్తై యితే.

[రమాభస్తమ్భా ఇత్యాది.] పాదదేశత్రిలే ప్రథమావ
యవమాన తిరుత్తొడై కళిక్ అల్లకిలే అల్లజ్గాల్ ఎట్టుప్పేగుకిత్తార్.
కస్తలితకదళీ కాణ్ణకరికరకరభమరికతస్తమ్భాదిశ్చై వెన్ఱు అడివరుత్తు
నుసిశిలుత్తు మదమదెన్ఱు మాంసశబ్దశాయితే పేరుభాళనుడైయ
తిరుత్తొడైకల్ విశబ్దమతు కదళీ కాణ్ణప్రభృతికల్ సామాన్యమాక
చ్చిల కివికల్ తొడైకళుక్కు ఉపమానమాక వణిపపుత్తుణ్ణాకిలుమ్
పేరుభాళనుడైయ తిరుత్తొడైకళుక్కు అనై ఉపమానమాక ప్రాప్తి
యైయెన్నుమిడతై సహేతుకమాక అరుళిచ్చెయ్కిత్తార్. “ నాగే
స్త్రివాస్తాస్త్వచి కకళతత్వాత్ ఏకాన్తశ్చై త్యాత్కదళీవిశేషాః ।

లభ్యాపి లోకే పరిణాహిరూపం జాతాస్తదూవోఽరుపమాన
బాహ్యః.” ఎట్లు సామాన్యవిషయజ్ఞశీల్ శోల్లమ్మడి ఇతువానాల్
పేరరుభాళవియత్తిలే కిముత ? ఎన్నుమిత్తనైయితే

[రిమ్భాస్తమ్భాః] అడివరుత్తు నునిశిఱుత్తిరుక్కైక్కుమ్
కుళిర్ నిరుక్కైక్కుమ్ కదిళి కాణ్ణజ్జళైత్తుడై కిళుక్కు ఊమానమాక
వొల్లిప్పోరువత్తుణ్ణితే. [కరివరకరాః] అప్పడియే యానైయిన్
తుత్తిక్కైక్కుమ్. [కారభాః] ‘తస్యేదమ్’ ఎన్నిట అధన్త్రిలే వద్ద
అన్త్రత్యయచుల్ల, కిరభా వవ కారభాః ఎట్లు స్వాధికన్త్రత్యయ
మాయ్కొడ్డిక్కిటతు. కరభమావతు-‘కిరబ్ధాదాకన్దం కిరస్య
కిరభో బహిః” ఎన్లు అమరకోశ త్రిన్బడి - మణిక్కట్ట ముతల్ శుణ్ణ
విరిలళి ప్రముళ్ళ కిరబహిఃప్రదేశమ్. ఇతుప్రమ్ అడివరుత్తు నునిశిఱు
త్తిరుక్కైక్కుమాలే ఊరుద్రప్రాన్తిమాకిన్రురైక్కుప్పమ్. [నారభాజః]
ఇన్ద్ర శేషణమ్ రిమ్భాస్తమ్భాదివిశేష్యచతుష్టయత్తిలుమ్ అన్వ
యిక్కైక్కుమ్ యతు. బలిస్థజ్ఞాన (అల్లతు) ప్రశస్తజ్ఞాన కిదిళి
కాణ్ణజ్జళైన్ శుణ్ణాదణ్ణజ్జళైన్ కరభప్రదేశజ్జళైన్ మరికితిస్తమ్భా
దికళైన్ ఇనైయెల్లామ్. [వేషాశ్లేషా అపి, తులాఖ్యా అపి] తొడై
కిళిరుక్తయ ఆకృతిపోస్త ఆకృతియానమ్మన్దై యుడైయవైక
ళాయ్ అతవ సాదృశ్యప్రసిద్ధియైయడైయనై కళాయున్దప్రపోతిలుమ్
ఎన్లుడి. వేషస్య ఆశ్లేషః యేషుతే - ఇతి వ్యధికిరణబహువ్రీహిః.
అథవా, వేషమ్ ఆల్లిప్యన్తితి వేషాశ్లేషాః ఎన్నుమామ్. రిమ్భా
స్తమ్భాదికళి ఊరుసమానాకారిజ్జళైన్త తాయ్త్తు. తులాఖ్యాః -
తులేతి ఆఖ్యా యేషాంతే. అథవా, తులాయాం (బౌపమ్య),
ఆఖ్యా (ప్రసిద్ధి) యేషాంతే - ఇతివా భవతు. ‘కరభోరు!’
‘రమ్భోరు!’ ఇత్యాదిప్రయోగజ్ఞుళ్ళమైయాల రిమ్భాస్తమ్భాది

కళుక్కుమ్ తొడైక్కుమ్ ఒరు ఉపమానోపమేయభావప్రసిద్ధియు
జ్ఞాతే, అట్టైచ్చొన్న పడి. “ హస్తీహస్తయుగభాధసువృత్తై | రాజతిః
క్రమకృశౌచసదూరూ సుంద్రస్యవసభూధరభతుః = ” ఎత్తు సుందర
బాహుస్తవత్తిలే ఇవర్ తాముమ్ అరుళిచ్చెయ్ తాఱితే - శాకికప్రసి
ద్ధియై యనునోత్తు. ఆక, ఉపమానత్వప్రసిద్ధియైయుడైయ ఇంద్ర
వస్తుక్కుళైలామ్ ;

[పరద ! ఉవోః త్వదూవోః సవణాసామ్యం సమ్యక్
సదధుః] ఉన్నుడైయ శిఱన్దతిరుత్తొడై కళుక్కు ఏక దేశ సామ్యత్తై
పహిక్కుమి త్తనై యల్లతు సవణాసామ్యమ్ పోరాతుకాణ్ ఎత్త
వడి. సువృత్తజ్గళాయ్ క్రమకృశజ్గళాయరుక్కుసుంశ త్తిఱ్కుమాత్తి
రమ్ ఒరువాటు పోలియాకకూఱుమ త్తనై పోక్కి, ఉట్టుకున్దుసార్
త్తాల్ ప్రధానాంశజ్గళిలే కుత్తెయున్ శ్రీరుక్కుమితే అన్వయమాస
పదాధ్యక్షత్. కేలమ్ ఆకారిసామ్యత్తైక్కుణ్డే పూణోణపమ్యమ్
సాధిక్కుకూడమాకిల్ తెన్నై మరత్తైయుమ్కూడ త్తొడై కళుక్కు
ఉపమైయాకకూఱుఱలామితే.

రమాభస్తమాభదికళితా ట్రిల్ పేరరుభాశనుడైయ తిరు
త్తొడై కళుక్కు ఉళ్ళ శిఱన్దు ఎన్నెన్న ; వృత్తికోకముఖత్తాలే అరుళి
చ్చెయ్ కితార్ [నవ్యైశ్వర్యమిత్యాది.] తే - ఎన్నిట ఒరుకతృప్తపద
మధ్యాహార్యమ్ అంద రమాభస్తమాభదికళానవై ; [నహి తథా
వశ్యర్యం దధతి ; నహి తథా యకావసారమృజృమ్భాశ్చ దధతి]
విశ్వర్యమావతు - ఇజ్జే శక్తి ; అతావతు నామధ్యమ్. ఎమ్మెరు
మానుడైయ తిరుత్తొడై కళుక్కు అనాధారణమానశక్తి ఏ తెన్నిల్,
మధుకైటభసంహారవృత్తానత్తై త్తిరుపుళ్ళున్ద్రీయరుళిచ్చెయ్ కిఱ
పడి. తిరుమాలిరుజ్జోలైయిరుడైయ తిరుత్తొడై కళుక్కు విశే

షణ్ణమిడుమ్మోతు “పిష్టదుష్టమధుకైటభకీచా” ఎష్టరుళిచ్చెయ్త
వరితే ఇనర్ ఆదినృప్తికాలత్తిల్ తోన్జినవర్కళాయ్ మశాబలింపర్
కళాన మధుకైటభర్కళెన్ను మరుంర్కళిరువరుమ్ మున్నోరుకాల
త్తిల్ చతుర్ముఖనిడత్తిలిరున్దు వేదజ్జళైక్కొళైక్కొణ్ణ కడలిల్
మూర్క్కి మత్తెన్దువిడ, శానప్తెలియైత్తయిమ్ పెరువిళక్కాన వేదజ్జళో
బుట్టిన్దుమైపర్దీ ఉలక మెజ్జుమ్ పేరుళిమూడినలియ్యాసెల్, బ్రహ్మ
దీకళినైవరుమ్ కణ్కెట్టవర్ పోల యాతోన్జుమ్ శెయ్యవటియూమర్
తిక్కెత్తు వరున్దువతుకణ్ణ ఎమ్మెరుమాణ్ తిరుచ్చళిమిరిగ్గి క్కడలినుళో
పురున్దు అవ్వసురర్కళైత్తేడ్కణ్ణపిడిక్క, అవర్కళుమ్ శెరుక్కి
ఎమ్మెరుమానై ఎదిర్త్తుప్పెరుమ్ పోర్ పురియ, ఎమ్మెరుమాణ్
ఇవర్కళైత్తుడై యాలిడుక్కిక్కొన్జరుళినానెన్జు స్ర్సిద్ధమితే ప్పణ్ణోరు
సమయవిశేషత్తిలే అవ్వసురర్కళో పెర్దీరున్దువరిమ్ ప్పడుతాకా
మైక్కొక వాయ్త్తు త్తుడైయిడైయిలిఱుక్కి ముడిత్తతు. ఇన్దశక్తి
విశేషమాయ్త్తు ఇన్ద విశ్వరృశబ్దత్తాలే వివక్షితమ్ ఇప్పడిప్పట్ట
వల్లమై రిమ్మాన్దమ్మాదికళుక్కు అణుమాత్రముమిరుక్కు వ్రసన్
యిలైయితే.

[తథా యశావనారవృజృహృశ్చ నదధతి] రమ్మాన్దమ్మా
దికళో కాలాధీనవికామశాలికళాకైయాలే సవకకాలత్తిలుమ్ బరు
పడిప్పడ అద్రికుపెర్దీరుక్కుమాట్టా; ప్రధమక్షణత్తిలే శెవ్వియ
వాక్కికొణప్పట్టు ద్వితియక్షణత్తిలే ఉరుమాయ్దొగ్గియుమ్బడి
యితే అవర్దీర్ రీతియిరున్దుతు. తిరుత్తుడైకళోవ్వాల్ యశావన
త్తిన్ ఉపక్రమదశైయిలే యిరుక్కుక్కడవ విజృమ్భిత్తిఱుక్కు బరు
పోతిలుమ్ విచ్చెదమిన్దిక్కే యశావనప్రాగభావదశైయై ఎప్పో
తుమ్ కోట్సున్దనపోల విశ్వాన్దమ్మైయాలే ఇవర్దీరుక్కుమ్

అవగ్రామిక్కుమ్ నెనువాళిపోరుమితే. “జృన్భన్తు త్రిషు జృన్భాణమ్” ఎన్న అమరకోశ త్రిన్పడి జృన్భశబ్దమ్ లిజ్జ తయ త్రిలుముడ్డా కైయాల్ ఇణ్ణే స్త్రీలిజ్జమాకప్రయుక్తమాయ్త్తు. (జృమ్భా, జృమ్భే,) జృమ్భాః ఇతి ద్వితీయాబహువచనమ్. జృమ్భాః ఎన్తుమ్ శిలర్ ఓతువర్. జృన్భానూవతు - విలక్షణవికాసమ్

“కారభాః” ఎన్నతఱ్కు- ‘కరభస్య ఇమే’ ఎన్తు వ్యుత్పత్తి పణ్ణి, ‘వేమాశ్లేషాః’ ఎన్నతై విశేష్యమాక్కి కారభషదశ్చై అత్తుక్కు విశేషణమాక్కి “కరభసమ్బంధిః ఆకారపరిణామాః” ఎన్తు ఉరై త్తార్ సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా. ఇతి సామన్వయమ్ ఎవ్వళవెన్ను మిడతై నిరూపకర్కళితామే నిరూపిక్కక్కడవర్కళి. — సవణం సామ్యమెన్తు - సవాత్సనాసామ్యమెన్తు. అంశతస్సామ్యమే యుళ్యత త్తనై. (౧౬)

శ్లో॥ యా తే గాత్రే వరద ! జనితా కాన్తిమయ్యాపగాభూత్
తస్యాః స్రోతోద్వితయమిహ యద్యాతి పాదప్రవాదమ్ ।
తజ్జాతోధక్వాభ్రమియుగమివోద్భానునీ జానునీ తే
స్యాదక్షిణోవాక కకుదయుగళం యౌవనైశ్వర్యనామ్నోః ॥

పదవృత్తే.

హేవరద ! = వరదనే !
తే గాత్రే = కుంభిరమేనియిల్
కాన్తిమయీ = కాన్తిస్వరూపమాన
యా అపగా = యాలోరు నదియానతు
జనితా = కుండాక్కుపుట్టిరిక్కిఱతో,
తస్యాః = అన్దనదియిన్డైయ

యత్ స్రోతోద్వితయమ్ = యాలోరు
ఇరణ్ణుపిరివాన ప్రవాన
మానతు
ఇహ = ఇన్ద త్రియమేనియిల్
పాదప్రవాదమ్ = తిరువడిః శిన్ధియ్యపదేశతై
యాతి = అన్దైన్దతో,

ఉద్భానునీ = మేఘాక్షిప్త శోభైర్మయం	(భాశః) = విశజ్ఞునిష్ఠన ;
దైయవైయాన	వా = అల్లఱు,
తే జానునీ = ఉనఱు ముఖ్యుద్భాలోక శాసనై	యాంనైశ్వర్యం } యావనమెన్న మిశ్వ
తజ్జాతోధక్వభ్రమి } (పాదప్రవాదతై	నామ్నోః } గృవెన్యమ్ పెయరై
యుగమివ } అద్యైశ్చ అస్య	యద్యైయ
ప్రవాహద్యయ త్తిలుణ్ణాన	ఉన్యోః = ఇరణ్ణు ఎగుతుకలిన్మద్య
ఊర్ధ్వాకారమాన ఇర	కకుదయుగళం } ఇరణ్ణు ముశుప్సుక
ణునీర్క్కుమిట్టిపోల	స్యాత్ } శామ్.

[యం షే గాత్రత్యాది.] తిరుముఖ్యుద్భాలోకలిన్మకిలే ఈమ పట్టుప్పేశుకితార్. “సాన్దర్యాఖ్యా నరిగుగసి” ఎన్న్ క్కీల్ శోకిత్తిక్ తాత్ప్ర్యతై ఇన్న్ శోకిత్తిక్ పూనాన్ గతాతై అన్మభాసిక్కి తార్. [హేవరద! శేగాత్రే కాన్తిమయీ యా ఆవగం ఆభూత్, తస్యాః యత్ ప్రోహోద్విత్తయం పాదప్రవాదం యాతి] పేరుగళావనే! దేవరి రుడైయ తిరుమేనియిలే యానోరు సాన్దర్యమహానది వెళ్ళుట క్కిడక్కిఆతో, అన్దనదియిన్మదైయ యాన్త ప్రవాహద్యయ మానతు అంఘ్రిదణ్ణజ్జళైన్దిట న్యపదేశతై యదైన్దిరుక్కిఆతో. — (ఇన్వధక్మ పూపూర్ణాత్కానువాదమెన్నుమిడతై నన్మశక్కుమ్ యచ్చబప్పేన్మ.)

[తజ్జాతేత్యాది.] అన్దప్రవాహద్యయ త్తిలుణ్ణాన ఊర్ధ్వాకారమాన ఇరణ్ణు నీర్క్కుమిట్టికళోపోలే విశజ్ఞానిష్ఠన - దేవరి రుడైయ తిరుముఖ్యుద్భాలోకళో. ఎనవే, సాన్దర్యమ్ శేన్దినిఱుమిడ మెన్దతాయ్త్తు. ఇజ్జనప్ప క్కే, వేతూరువశియాకవుమ్ ఉత్పేక్షి క్కలామెన్దితార్ [స్వాదిత్యాదియాలే] యావనైశ్వర్యనామ్నోః ఉన్యోః కకుదయుగళం వాస్యాత్ = యావనమెన్న విశ్వర్యమెన్న ఇవైకళాకిట ఇరణ్ణువృషభ రాజజ్ఞిక్ ముశుప్సుకళో తా ముఖ్యుద్భాలో

కళాక మిళిర్ కిష్ట నవెన్టుమ్ శొల్లలామెన్దై. వృషభజ్ఞభుక్కుముశు
ప్పానతు అసాభారణనిరూపకమావతుపోల, తిరుముల్లనాల్ కళ
యకావనై శ్వర్యజ్ఞభుక్కు అసాభారణనిరూపకజ్ఞభా యిరుక్కిన్టన
వెన్టపడి. “ యకావనవృషకకుదో ధ్యేదనిభం నితరాం భాతి విభోరు
భయం జాను శుభాకృతికమ్. ” ఎన్ట సున్దరబాహు స్తవనూక్తి
ఇన్ద్రే అనునన్దేయమ్

ప్రాతోద్వితయమ్, ప్రాతోయుగళమ్ ఇతి పాఠ భేదః. ఉద్భా
నునీ=ఉద్గచ్ఛన్తో భానవో యయోస్తే-; ఎప్పొతుమ్ వెలిక్కిళర్ కిష్ట
ఒలిపారున్దియవై. కకుదయుగళమ్=“ వృషాన్ద్రే కకుదోఽస్త్రియా”
మిత్యమరః. ... (౧౭)

శ్లో॥ ప్రేష్టాప్రాతుం కరిగిరిశిరోఽఘోముఖభావభాజోః
అఘ్రిద్వన్ద్యాహ్వయకమలయోదణ్డకాణ్డాయమానే ।
అద్రిస్పశోఽద్భవసుఖత ఉత్కణ్టకే రోమహమాత్
ద్రప్తుదృప్తివరద ! కిమలం లఘ్వితుం జఘ్వికే తే ॥ ౧౮ ॥

పదవృత్తి.

హేవరద ! = వరదనే !

కరిగిరిశిరోః = హస్తిగిరియిం ఉచ్చయై

ప్రేష్టా అప్రాతుమ్ = (భోగ్యతాతిశయ

ప్రయుక్తమాన) ప్రీతియాలే

అప్రాణమ్ శయవరణుక్కు

అఘోముఖభావ } కవిభ్రముకమా యిరు

భాజోః } క్కుమ్ నిలైమైయై

అదైస్తుళ్ళ

అంఘ్రిద్వన్ద్యాహ్వయ } తిరువడి యిలైక
కమలయోః } శెన్నుమ్ తావ

రైమలర్ కళిసుడైయ

దణ్డకాణ్డాయమానే = సాశక్తణ్డ పోన్టన

వాయ

అద్రిస్పశోఽద్భవ } తిరుమలైయోలై

సుఖతః } స్వకలాతైయ

ణ్డాన సుఖత్రిసాలాశియ

రోమహాసాత్ = మయిర్ కూచ్చెటివి	ద్రష్టః దృష్టిః = సేవిషువనుడైయ చతు
నాత్	సానతు
ఉత్ కణ్డకే = కణ్డకతజ్జభాయిరానిష్టభృ	అజ్ఞితుమ్ = విట్టు అవ్యయకేపాక
తే జ్ఞే = ఉనతు కణ్డకాల్ కళై	అలం కిమ్ = వల్ల లో 1.

[ప్రేమ్నాఘాతుమిత్యాది.] పేరరుభాళనుడైయ తిరుక్కణైక్కాల్ కళినయికిలే తామ్ ఈశువట్టపడియై అరుళిచ్చెయ్ కితార్. తిరువత్తిరమలైయిక్ భోగ్యతాతిశయప్రయుక్తిమాన ప్రీతివిశేషతాలే అత్తిరుమలైయిక్ ఉచ్చియై మోన్దు మకిల్ల వేణుమెన్టునినైత్తు పేరరుభాళకతిరువడిత్తామరై కళానవై కీర్త్తుముకమాయరుప్పనవాకవుమ్, తిరుక్కణైక్కాల్ కళానవై అత్తామరై కళిక్ నాళదణ్డజ్జిలో వెన్నలామ్బడియిరుప్పనవాకవుమ్, హస్తిగిరిప్పకత్తాలుణ్ణాన సుఖవిశేషతాలే అక్కణైక్కాల్ కళి రోమాళ్ళితమాయిరుప్పతానతు కమలనాళదణ్డజ్జిళిలే కణ్డకమెన్నలామ్బడియిరుప్పతాకవుమ్, ఇప్పడి పరమభోగ్యమాన తిరుక్కణైక్కాల్ కళైత్తవిర్ త్తు మల్లొన్దు ఎన్దవస్తువిలుమ్ కణ్ శెల్లొన్దొత్తపడి ఆభిరూప్యమవిజ్ఞయిరుప్పతాకవుమ్ అరుళిచ్చెయ్ కితార్.

[కరిగిరిశిరః ఆఘాతుమ్] అత్యంతప్రీతివిషయమానవస్తువిలే ప్రీతిపరీవాహమాకచ్చెయ్యుమ్ శెయల్ కళిలే ఉచ్చిమోరుకైయెన్బతు ఒన్బితే. “ఎన్నార్వత్తిడైయ్ యున్దత్తయ్ వాతే ముమ్మళాతే మోవాతుచ్చి” ఎన్నక్కడవతితే. పేరరుభాళక పొరున్దివర్తిప్పతఱ్ఱు ఇత్తిరుమలైయానతు మికవుమ్ పాణ్గానప్రదేశమాక వాయ్ తమ్మెయాలే అన్దప్రీతివిశేషత్తుక్కుప్పొక్కుప్పిడాక ఇత్తిరుమలైయై ఉచ్చిమోరవేణుమెన్టు పేరరుభాళనుడైయ తిరువడిత్తామరై కళి అధోముఖత్వతై ప్రాపిక్కవే, కణ్డకాల్ కళి నాళదణ్డపానీయత్వతై

ప్రాపి త్తవ. సుద్ధర బాహు స్తవ త్తిలుమ్ - “అథోముఖస్య స్తవదార విద్వయోరుదభి తోదా త్తసునాళనన్ని శే । విలంఘ్య జంఘే క్వను రంహతో దృశౌ వనాద్రినాధస్య సుసుద్ధరస్య మే.” ఎన్దరుళిచ్చెయ్ తుళ్ళమైకాణ్ణ.

తిరుక్కణైక్కాల్ కళై కమలనాళదణ్ణమాక చ్చొన్నాల్ అతుక్కు ఇరుక్కుడవ కణ్ణకవ్యాప్తియిరుక్కు వేణుమేయెన్న ; అతువుముణ్డెన్గిఱార్ [అద్రిస్స శేత్యాదియాలే.] ఇప్పతమవస్తుసజ్జ త్తిలే రోమాళ్ళముణ్ణాకక్కడవతితే.

[ద్రవ్యః] అనుభోక్తావాస అస్మాదృశజనత్తుక్మేన్ద్రపడి. జంఘికే=జంఘే ఏవ జంఘికే ; స్వాభేకప్రత్యయః. “తేజంఘికే లంఘితుం దృష్టిః అలంకిమ్ ?” ఎన్దతు - వైత్తకణ్ వాణ్గాలే ఇమై కొట్టుతలుమ్ శెయ్యా లే సదాదశనమ్మణ్ణ వేణుముడియితే దేవరి రుడైయతిరుక్కణైక్కాల్ కళినఱ్ఱిరుప్ప తెన్దె. ... (౧౮)

శ్లో॥ భక్తానాం యద్వపుషి దహరం పణ్డితం పుణ్డరీకం
యచ్చాన్ద్రమానం వరద ! సతతాధ్యాసనాదాసనాబ్జమ్ ।
ఆమ్నాయానాం యదపిచ శిరో యశ్చ మూర్ధా శరారేః
హస్త్యద్రేవాః కిమతిసుఖదం తేషు పాదాబ్జయోస్తే ॥ ౧౯ ॥

పదవురై.

హేవరద ! = వరద నే !

భక్తానామ్ = భక్తరాన యోగితగుడైయ

వపుషి = శరీర త్తిరై

పణ్డితమ్ = జ్ఞానవికాసకాలియాయ్

దహరమ్ = దహర మెన్నుమ్ పేరుడైయ

తాయ్

యత్ పుణ్డరీకమ్ - యాతొరుపుణ్డరీకముణ్డో

(పరమపద త్తిరై)

సతతాధ్యాసనాత్ (అపి) } నీ ఎప్పొతు

అష్టానమ్ } మ వీర్లై

రుద్దాయిమ్ వాట్టుమడైయాత

అసనాబ్జంచయత్ = అసనపుణ్డరీక మెన్నతు

యాతొఱ్ఱుణ్డో

అమ్మయానాం } వేదాంతమెన్నతుయా	తేషు=అకప్రసిద్ధమాన విష్ణుసానన్దగుల్ తే సాదాబ్జయోః=ఉనతు తిరువడితామ రైకభక్తు అరిసుభదమ్ = మిక్కు సుభప్రదమాన ఇదమ్ కింవా?=యాతుకోల్ ?.	
శిరోపిచ యుల్ } లోస్తుణ్ణో,		
శకారః మూఢాః } సమ్మోహ్నవారుడై		
యళ్ళ } య తిరు ముడి		
యాలోస్తుణ్ణో,		
పాస్త్యద్రేః } ఇష్టక్రిహస్తిగిరియిక్		
మూఢాఃచ యః } శిఖరమ్ యాలో		
	స్తుణ్ణో,	

[భక్తానామిత్యాది.] పేరరుభాశనుడైయ దివ్యావయవసన్ని
వేశజ్గళిక్ సాందర్యత్తిలే ఈడుపాడాయ్ చెల్లుకిఱ ఇప్రకరణత్తిలే ఇన్ద
శ్లోకమ్ ప్రాసంగికమాయీరానిన్ద తాయ్త్తు. ఇత్తిరువడికళిక్ అరుమ్
పెరుమైకభక్తుత్తకుతియామ్మడి పారున్దివ ర్రిక్కైక్కురియ నిలమ్
తిరువత్తిమామలైయినుచ్చియేయామెన్ద తమేతిరువుళ్ళత్తై ఒరువిల
తుణప్రశ్నభగ్గియాలే అరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరువడికభక్తు అధిస్తానస్తానజ్గళి
పలవుణ్డు. “పోతిల్ కమలవన్నెజ్జమ్పుకున్ద” ఎన్దుమ్, “పనిక్కు
డలుల్ పళ్ళికోల్ ప్పొత్తుకవిట్టు ఓడివన్దైమనక్కడలుల్ వాల్లిపల్ల
మాయమణాశనమ్మి” ఎన్దుమ్, “విట్టుశిత్తైమనత్తే కోయిల్ కొణ్డ
కోవల్” ఎన్దుమ్ అరుళిచ్చెయ్ తపడియే ఆల్ వార్ కళి పోల్వారాన
పరమభక్తర్ కళిక్ హృదయపుణ్డరిక్మ్; - నలమన్దమిల్లోర్ నాట్టిలే
భగవత్పాదపీరమాక భగవచ్చాస్త్రాదికళిల్ ప్రతిపాదితమాయ్ విమ
లాద్యప్రశక్త్యధిష్ఠిత దళాప్రకవిశిష్టమాయ్ కణికాకాపరికమిత
మాయ్ సతతవికాసోన్ముఖమాన ఆననపద్మమ్; - “నాన్మత్తైయచ్చి
యిల్ నన్దువిళగ్గియ నారణనార్ పదమే” [విల్లిపుత్తూరార్ పారతమ్.]
ఎన్నిఱుడియే - వేదమూఢావాకియ ఉపనిషత్తుక్కుల్; - “వన్దెన

తుచ్చియుళానే” ఎట్టుమ్, “తిరుమాలిరుమ్ శోలై మలైయే తిరుప్పా
 అడ్డలే యోలైయే” ఎట్టు మరుళిచ్చెయ్ తవడియే-నమ్మాళ్ వా
 రుడైయ తిరుముడి;-ఎన్ను మిత్తాదిస్థానజ్గళ్ ఉత్తిరువడికళ్ పొరున్ది
 వర్తిక్కైక్కుప్పాజ్గాన ఇడజ్గళెన్దు కేట్టిరున్దోమ్; ఇప్పోతు నీ హస్తి
 గిరిమూథా-విలే పణ్ణమ్ విరుప్పత్తైప్పార్ త్రాల్ అన్బాస్థానజ్గళెల్లామ్
 “కల్లమ్ నైకడలు” మిత్తాదియిట్టడియే * పుల్లన్బాట్టిన్దనకొల్.
 ఎన్ను మ్బడియాయ్ ఇవ్విడ తైయే పరమభోగ్యమానస్థానమాక ఆద
 రిత్తు వర్తిక్కితాయ్ పోలిరానిల్ శ్రీ; పెరుమానే! ఇన్న ఇడన్దా
 ఉత్తిరువడిక భుక్కుప్పాజ్గాన ఇడమెట్టు అటుతియిడమాట్టుకిటిలే;
 నీయే తెరియనరుళిచ్చెయ్ తరుళ వేణుమెస్సతు పరమతాత్పర్యమ్.

ప్రమాణబలత్తాలే భక్తజనహృదయపుణ్డరీకాదికళ్ ఉత్తిరు
 వడిక భుక్కు ప్పాజ్గాన ప్రదేశమెన్దిరున్దాలుమ్ ప్రత్యక్ష త్తిలే హస్తిగిరి
 మూథా-వే పాజ్గాన ప్రదేశమెన్దు విళిజుక్కిన్దుతు; ఆకిలుమ్ ప్రత్యక్ష
 తైయే ప్రధానమాకక్కొణ్డు శాస్త్రప్రమాణజ్గళై ఉపమదిక్కు
 మ్బడియానసాహసమ్ అడియేనుక్కిల్లామైయాల ఉత్తిరువడిక భుక్కు
 అభిమతతమమాన అధిస్థానభూమి ఇన్న తెన్నుమిడతై నీయే శోతి
 వాయ్తిట్టదు అరుళిచ్చెయ్ తరుళాయెన్దితార్.

“శేయోజు తన్ తిరుమాలిరుమ్ శోలై మలై యుత్తైయు
 మాయా! ఎక్కురైయాయిత మత్తై న్నానినుళాయో? తీయో
 మ్బుకై మత్తైయోర్ శిటుపులియూర్ చ్చులశయనత్తాయో? ఉన
 తడియోర్ మనత్తాయో? అటియేనే.” [పెరియతిరుమొట్టి ౭౫ ౭]
 ఎన్ను మ్ పాశుర తై ఒరుపుడై అడియోల్ శ్రీయతు ఇన్ద్రశోకమ్. అన్ద
 ప్పాట్టి వ్యాఖ్యాన త్తిలే “ఇత్తల్ శొల్లిల్ శ్రాయ్త్తు - సాధరి

పలవడి ప్రకృష్టాహ్వానే ఇహోవిదగ్ధోతోఽఱుమ్ ఇని అవ్వరుక్తితై
యెన్నుమ్మడి కుత్తెయటవర్తిక్కిటపడియై కాట్టిక్కొనుత్తాన్.”
ఎన్నరుళిచ్చెయ్ తిరుక్కయాలే ఇన్ద శ్లోకత్తుక్కుమ్ అతువే తాత్పర్య
మాకలామ్.

అత్ర సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా - “ఉక్తేషేషేషుపశ్చినుస్థా
నేషు తపసాదాబ్జయోః [కింవా అతిసుఖదమ్?] హస్తిగిరిశిఖరమేవ
అతిసుఖదమితిభావః, అత్రైవయథామనోరథం సకలసమాశ్రయణ
సౌకర్యసకలఫలప్రదత్వసమ్భవాత్.” - ఇతి.

[భక్తానాం యద్వపుషిదహరం పణ్డిలంపుణ్డిరికమ్.] ఛాన్దో
గ్యత్తిలే [౨ - ౧ - ౧] “అభయదిదమస్మిన్ బ్రహ్మపురేదహరం
పుణ్డిరికంవేశ్మ.....” ఇత్యాదిశ్రుతీయై అనుసంధిష్యతు. శ్రీభాష్యత్తిల్
దహరాధికరణప్రమేయతైయిమ్సంగిష్యతు. “దహ్రాంవిపాహ్నం పర
వేశ్మభూతంయత్పుణ్డిరికం పురమధ్యసంస్థమ్ । తత్రాపిదహ్రాంగగసం
విశోకస్తస్మిన్ యదస్తస్తదుపాసితవ్యమ్.” ఎన్ద ఉపనిషత్తుమ్ ఇక్లే
వివక్షితమ్. దహరమెన్దతు నూత్ముమెన్దపడి పణ్డిలమెన్దతు “పడి -
గతే ” ఎన్ద భాతుపడియాక ప్పిఱన్దశబ్దమాక్తాయాలే “గత్యథా-
బుద్ధ్యథాః” ఎన్దపడియే జ్ఞానవికాసశాలియెన్ద. ... (౫౯)

శ్లో! పద్యాస్వద్యాఽఙ్గులిషు పరద! ప్రిన్దతః కాన్దిసిన్ధోః

ప్రవీచీవీధీవిభవముభయ్యాష్వశ్చసో లమ్భితాసు ।

విన్దన్నిన్దుః ప్రతిఫలనజాం సమ్పదం కిం పదం తే

ఛాయాచ్చద్మా నఖవిరతితాం లమ్భితశ్శుమ్భితస్సన్ ॥ ౬౦ ॥

పదస్త్రై.

పేరద ! = వరద !

కాన్తిస్థః = కాన్తియాకీకడలి

అమృతః ప్రాంతః = నీర చ్చుట్టి

వీచీవీధీవిభవమ్ = అలెవిశైకళి శోభయై

అమృతాను = అదైవిక పుట్టవక్కి

పద్యాను ఉభయాంశు తిరువడికళిత

అజులిషు } యజ్ఞాన ఇర

జ్ఞువనపాన తిరువిరళకళిత

ప్రతిఫలనశాం సమృదమ్ = ప్రతిఫలిపుత

సాలావశోభయై

అద్య విద్వాన్ = ఇహోతు అదైయానిస్తవ

సాయ్ (అతవ)

ఛాయాచ్ఛద్యా = ప్రతిచ్ఛాయాస్వరూప

సాన

ఇన్దుః = చంద్ర నానవక్

నఖ వితతితామ్ = నఖ పక్షి యాయరు

క్తయై

అమృతస్స = అదైవిక పుట్టవసాయ్

తే పదమ్ = ఉనతు తిరువడియై

శుమ్మితకేమ్ = విశేష్త చెయ్తనకార ?

[పద్యాస్విత్యాది.] తిరువడికళిలుళ్ళ తిరునఖజులై వణిక్కితార్. తిరువిరళకళివణనముమ్ ఉండే నికట్టేక్కిన్తు. — పేరుభాళనుడైయ తిరుమేనియిలే ఒరు కాన్తిసముద్రమ్ ఉడ్డాయ్త్తు; కడలాకిర్ అలైకళముణ్ణాక వేణుమితే. అవ్వలైకళ తానో ఎన్నలా మృడియిరానిన్తన తిరువిరళకళి. అత్తిరువిరళకళితే ప్రతిఫలియానిస్త చంద్రా ప్రతిచ్ఛాయెయెన్నుమ్ వ్యాజత్తాలే నఖపక్షియాయరుక్తయైయడైన్దు తిరువడికళుక్కు శోభావహనాక అమైనా నెన్గితార్. సుందరబాహుస్తవత్తిలే - “సౌందర్యసారామృతసిన్ధువీచి ప్రేణీషు పాదాజుళినామికాసు । న్యక్తత్ర్య చంద్రక్రియమాత్మకాన్త్యా నఖావళీ శుమ్మతి సుందరస్య.” ఎన్దురుళిచెయ్తపడి కాణ్ణ.

పద్యాను = పదసమ్మన్ధిసేషు ఎన్తు పడి. “శరీరావయవాద్యత్”

[గీ - ౧ - ౬.] ఎన్నుమ్నూత్రత్తాల్ యత్ప్రేత్యయాన్తమాంబురుక్కితతు. ‘ఉభయాంశుజులిషు’ ఎన్తు - ఇరణ్ణుతిరువడికళిలు మళ్ళమైయెప్పల్లి. ఉభా అవయవో ఆసామిత్యుభయ్యః; తాసు.

అజ్ఞులికశుక్కు వామపాదవర్తిత్వమ్ ఒరు అవయవమ్ ; సవ్యపాద వర్తిత్వమ్ ఒరు అవయవమెన్యుణ్ క. అవయవమావతు - వకు పెన్యునడి.

[ప్రతిఫలనజాం సమ్మదం విద్వత్ ఇన్దుః] కడలలైకళితోఁ టుమ్ చన్ద్రోఁ ప్రతిఫలిత్తు పలచన్ద్రనాకక్కానిన్దోఁమితే. అప్పడియే ఇజ్ఞుమ్ సౌన్దర్యసాగర త్రితరజ్జమాకియ ఒవ్వురు తిరువిరలిలుమ్ చన్ద్రోఁ తనిత్తనియే ప్రతిఫలిత్తు సఖావళియాక విశజ్ఞుక్కిన్దాన్దితార్. “ప్రతిఫలనం విద్వత్” ఎన్దాలే పోతుమాయిరుక్క “ప్రతిఫలనజాం సమ్మదమ్” ఎన్దతు - శజ్జరశ్శడైయినిల్ తజ్జి శీర్ కుల్లెన్దిరుక్కు మవనాన చన్ద్రనుక్కు ప్పేరరుళాళనుడైయ తిరువిరల్ కళితే ప్రతి ఫలిపుతానతు మహత్తరమాన ఐశ్వర్యమితే ఎన్నుమ్ తీరుపుళ్ళ మాయ్ తు. “ఛాయాచ్చద్దా” ఎన్దతట్టు “ప్రతిచ్ఛాయావ్యా జితః” ఎన్దు సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా ఎఱ్ఱుతియిరుక్కుమధమ్ శబ్దా ధమాక ప్పొరున్దాతాయినుమ్ తాత్పర్యమర్థాదైయిలే పొరు న్దలామ్.

సఖవితతితామ్=సఖానాం వితతిః - సమాహా; తస్యభావః తామ్. (అత్రసంస్కృతవ్యాఖ్యాపజ్ఞిః.) “శుమ్భితః - శోభిత వాక్కిమ్? ‘శుభశుమ్భ - శోభాధే’ ఇతి ధాతుః. యవ్యవిగ్రహ లావణ్యాణావోమిపజ్ఞినున్దరవదాజ్ఞుశీఘ బహుప్రతిఫలనవ్యాః జేవ సఖపజ్ఞిత్వం ప్రాప్తశ్చన్ద్రః కింపాదారవిన్దయుగం శోభయ తీత్యధః. శుమ్భిత ఇతి అన్తభావవితతిచ్చిత్యయాన్తః. యద్వా ‘పదం సఖవితతితాం లమ్భితః’ - పదయోఃసఖవితతితాం ప్రాప్త ఇత్యధః. శుమ్భితః - శుశుభే ఇత్యధః. అథవా, ప్రాప్తీత్యధ్యా హార్యమ్; పదం ప్రాప్య శుమ్భిత ఇత్యన్వయః.” ఇతి. (౬౦)

శ్లో॥ శమ్భోరిమ్భోరుహముఖ! సఖా నన్ సహజ్జన్మశాబ్దః
కువన్ సేవాం వంద! వికలో వృత్తహింసస్సవక్రః ।
త్వత్పదాబ్జే ప్రియముఖ! సఖచ్ఛదృతాశ్రిత్య నిత్యం
నద్యంత్రోభూత్సచ దశగుణః పుష్కలో నిష్కలజ్జః॥ ౬౦॥

పదపూర్వై .

అమ్బోరుహముఖ! = తామరై పోస్త తిగు
ముకముడైయనాయ్
ప్రియముఖ! = శుభప్రియనాన
సేవరద! = పేరులభాళనే!
సహజ్జన్మః = (ఏలైననే) పాపముడైయ
న నన్ శబ్దత్తైయడైయనాన
సః శశాబ్దః = ఆస్త చంద్ర నానన్
శమ్భో = గుద్రనుక్కు
సఖా = తోడ్పాటునాయుగొడ్డుమ్
సేవాం కువన్ = (శిరోభూషణమాయ్)
సేవయై పుష్కానిష్టుకొడ్డుమ్
వికలః = విద్యావిహీననాయ్ - చూలి
యాయ్
వృత్తహింసః = సదాచారహీననాయ్ = ఉరు
డైవివిమిక్తస్థననాయ్

కువక్రః = కుటిలస్పృహయనాయ్ - మికవుమ్
కోణలాన ఆకారముడైయనాయ్,
సన్ = ఆకానిష్టు
నలచ్ఛదృతా = సఖజ్జన్మశాబ్దతే
త్వత్పదాబ్జే = ఉన్ తిగువడితామరః శై
నిత్యం ఆశ్రిత్య = నిత్యమాక ఆశ్రయిత్తు
నిష్కలజ్జః = కళజ్జమనీయనాయుమ్
పుష్కలః = నిత్యపూర్ణనాయుమ్
నద్యంత్రః = సదాచారాలియానాయుమ్.
ఉడ్డాన ఉరుడైవడివముడై
యననాయుమ్
దశగుణః = పతికమదజ్ఞు పెరుకినినా
యమ్
అభూత్ = అనాన్.

[శమ్భోరిత్యాది.] ఇప్పడి చంద్రాన్ (వతిచ్చాయావ్యాజత్తా
లావతు పేరులభాళన్ తిగువడియై యాశ్రయిత్తమైయాలే పెద్ద
నన్దై శైవభజ్జీయాలే ఒగు చమత్కరమ్ శిర్ధి అరుళిచ్చయ్
కిత్తార్, చంద్రనానన్ రుద్రనుక్కు సఖానాయుమ్ సేవనాయ
మిరుద్దుకొడ్డు పాపిగునాః పుమ్ జ్ఞానశూన్యనాకపుమ్ దావత్తనాః
పుమ్ వక్రచిత్తనాః పుమ్ ఆయ్విట్టాన్; 'అసేవ్యసేవైయనాలే నామ్

ఇత్తైశ్చేమి కైయడైన్దోమే' ఎన్ను అపన్నానే అనుతపిత్తు నఖ
 వ్యాజతానే దేవరీర్క్యయతిరువడియై ఆశ్రయిత్తు అన్తక్కేడుకళ్
 నీడి ఎల్లానన్తైకళుమ్ అత్తైయప్పెన్ద్రానెన్దెత్తార్. వరదరాజపదా
 శ్రయణత్తిఱ్ఱు మున్ను చన్ద్రోపాపిస్తత్వాదిదోపవిశిష్టనాయకున్దా
 నెన్నతు శబ్దశ్లేషలభ్యమ్. ఎజ్జనేయెన్నిల్; [సహజ్జః వికలః,
 వృత్తహీనః, సువక్రః] అజ్జేన సహితస్సహజ్జః; “అజ్జో
 లాఱ్ఱున ఉత్తగ్గేకళజ్జే పాతకేపిచ” ఇతి హలాయుధః. “అజ్జ
 కేపి శశజ్జీరే జలనిధేః వజ్జం పరే మేనిరే సారజ్జం కతిచిచ్చు
 సుజగరిరే భూచ్చాయమైచ్చుక్ పరే । ఇన్దౌ యద్దళితేన్ద్రనిలకల
 శ్యామం దరీదృశ్యతే” ఇత్యాదిప్పడియే - చన్ద్రో కళజ్జవిశిష్ట
 నెన్ను మిడమ్ సుప్రసిద్ధమ్. అజ్జశబ్దార్థమ్ పాపముమాకై యాలే
 పాపిష్ఠనాయక్కి డన్దా నెన్ను మిడముమ్ తోన్ద్రానికతు [వికలః]
 విగతా కలం యస్యః కలైయెత్తు శాస్త్రవిజ్ఞానత్తుక్కుమ్ పోడ
 శాంతత్తుక్కుమ్ పెయర్ రుద్రశిరసిలేయళ్ళ చన్ద్రో కలమా
 త్రనాకై యాలే పూర్ణానల్లనితే, వికలన్తతు మూలియెన్తవడి;
 తుయిష్ఠు ఎన్నపుమామ్ ఇతువాస్తవాధమ్ అతిపుకట్టరున్దా
 నెన్ను మధమ్ శ్లేషశక్తిలభ్యమ్. [వృత్తహీనః] “వృత్తోఽధీతే
 వ్యోతేపి వర్తులేపి మృతే వృతే । వృత్తేఽన్యలిజ్గం వా క్లిబే చన్ద
 శ్చోత్రవృత్తిః.” ఇతి మేదిసి. పూర్ణాచన్ద్రోనాకేతే వతుల
 కాంనాయుక్కలాపతు; అపూర్ణానాకై యాలే వతులకార
 శూన్యనెన్నతు వాస్తవాధమ్ పృత్తపెన్తు సచ్చాత్రత్తుక్కుమ్
 పేరాకై యాలే. ఎల్లానన్తైయిల్లాతవనెన్నతు శ్లేషశక్తిలభ్యార్థమ్.
 [సువక్రః] “వక్రః కుటిలే క్రూంభామయాః” ఇతి హైమః. శరీ
 రత్తిలేయళ్ళ కాటిల్యముమ్ బుద్ధియిలేయళ్ళ కాటిల్యముమ్ ఆక

ఇరణ్ణముళ్ళవనై వక్ర నెన్బతుణ్ణు. ఇక్లే ఇరీర తకాటియమ్ వాస్త
వాథమ్. కోణలాన [అతానతు - ఋజునల్లాత] బుద్ధియెయ్యడై
యవనాయిరున్దా నెన్బతు శ్లేషశక్తిలభ్యాథమ్. ఆక, సహజ్జత్వమ్
వికలత్వమ్ వృత్తిహీనత్వమ్ సువక్రత్వమెన్గిట నాలుదోషజ్ఞో చన్ద్ర
నుక్కు, మున్నేయిరున్దన. ఎన్దనయ త్రిలే ఇక్కుత్తైళ్ ఇన్దన
వెన్టాల్, అత్తైక్కాట్టుకితార్ [శిమోభిః సఖాః; శిమోభిః సేవాం
కువణ్ ఎన్దు] ఈశానదిక్కానతు సోయదిక్కుక్కు సన్నిహిత
మానమైపర్దీ “శిమోస్సఖానన్” ఎన్దుతు. శిశిస్సుక్కు
భూషణమాయిరుక్కున్దన్దై పర్దీ “సేవాంకువణ్” ఎన్దుతు.
“సహజ్జః” ఎన్దు విశేషణమొన్దునూత్తిరిమ్ “కువణ్ సేవామ్”
ఎన్బుతెఱ్ఱు పూర్వవర్తియాకై యాలే సహజ్జత్వమాకిట దోషమ్
స్వాభావికమెన్దుమ్, మర్దీ వికలత్వాదోషజ్ఞో అన్దదేవతాన్ద
రత్తిక్ సమ్బంధతాలేనేర్న్దవెయ్దుమ్ విశ్లేషానిఱ్ఱుమ్.

ఇని, శ్రీ దేవాధిరాజచరణారవిన్దనమాశ్రయణతాలే ఇక్కు
త్తైళ్లెల్లామ్ సజ్జీ నన్దై పెర్దీ నొన్దెన్గిటతు - ఉత్తరాథమ్ “త్వత్వా
దాజ్ఞే” ఎన్దుతు ద్వితియాద్వివచనమ్. “ప్రియమఖి!” ఎన్దు సమోభి
ధనమ్ సహజ్జనాయమ్ వికలనాయమ్ వృత్తిహీననాయమ్
సువక్రనాయమ్ ఇరున్ద చన్ద్రక్ పేరుళాశనుడైయ తిరువడిత్తా
మరైకళిలే సఖవ్యాజేన సమాశ్రయిత్తపిన్బు, నిత్యో సద్వృత్తనాక
వుమ్ దశగుణనాకవుమ్ పుష్కలనాకవుమ్ నిష్కళజ్జనాకవుమాయ్
విట్టాన్దెన్గిటవితిలుమ్ శ్లేషమగ్యదైయాయిరుక్కిటతు. సఖచన్ద్ర
నుక్కు వర్తులాకారత్రిలే కుత్తెయిల్లామైయాలే సద్వృత్తనెన్గిటతు.
(సతో వృత్తం యస్మిన్ = విద్యమానవతులకారః ఎన్దుపడి.)
వత్తుత్తిరువిరల్కళిలుమ్ వత్తుచన్ద్రనాక వడిపుకొణ్ణమైయాలే దశ

గుణనైగితు. సఖత్వానందైయలే పూర్తిక్కుక్కుత్తై యల్లామైయాలే
 పువ్వులనైగితు. మధ్యే కళజ్జముళ్ళుతు ఆకాశస్థచన్ద్రునుక్కే
 యాకై యాలమ్ సఖచన్ద్రునుక్కు అప్పడిప్పట్టకళజ్జమిరుక్కు
 ప్రసక్తిగుల్లామైయాలమ్ నిష్కళజ్జనైగితు పూర్వాధికత్తిలే
 'సహజ్జరి' ఎవ్వుతుక్కు ప్రతిద్యన్వియాక ఇచ్చే "నిష్కళజ్జః"
 ఎవ్వుమ్, 'ఏకలః' ఎవ్వుతుక్కు ప్రతిభలమాక "దశగుణః" ఎవ్వుమ్,
 'నృత్తహీనః' ఎవ్వుతుక్కు ప్రత్యసీమాక "సద్వృత్తః" ఎవ్వుమ్,
 'సువర్ణః' ఎవ్వుతుక్కు ప్రతియాక "పుష్కళః" ఎవ్వుమ్ అరుళి
 చెప్పయేతుళ్ళుగడి కాణ్ణ. "నూనం దేవతాస్తరసేవా అపకషణ
 కరీ; భగవత్సేవా ఉత్కృష్టకరీతి భావః." ఇతి సస్మృతి
 వ్యాఖ్యానూక్తిః

'యో జాగ్రత్కలినా మలీచ శిరినా సంభాషితశ్శమ్భునా
 సాయం యచ్ఛ్రాంతాయా శశధరో నూనం సఖవ్యాజతః ।
 పూర్ణాత్వం విరులత్వమజ్జ్వలతయా సాధకం బహుత్వం తథా
 యాతిస్తం తరుషణ్ణకైలనిలయం ఎందామహే సుందామ్." ఎవ్వు సుందరి
 బాహుస్తవశ్లోకముమ్ ఏతత్సమానాధికమాయురుక్కుమ్. (౬౦)

❧❧❧ ఇతి సుందాకాన్తాదశకం సమాప్తమ్. ❧❧❧

❧❧❧ అథ నానావృత్తదశకమ్. ❧❧❧

శ్లో॥ త్వత్పదాబ్జేప్రజాతా సురనరిదభవత్స్పృక్పతుధాణ, తతస్తాసు
 ఏకాం ధత్తే ధ్రువసాస్రభువనఃపునాత్ ప్రేక్షాఘో భావయన్తీ
 తతైగికా ఖం ప్రజన్తీ శివయతీతు శివ సాపునస్సప్రధాభూత్
 తాస్వేకా గాం పునానా వరిద! సగరజన్మగణగణం చకారి ॥

పదవులై.

హే వరద ! వరదనే !

త్వత్పదాబ్జేః ఉత్పత్యుషామరయిత్

ప్రభాతాః ఉద్ధాన

ఘోరసరిత్ = గర్జయానతు

ప్రాత్ = చుష్టఅమున్నమ్

చతుర్థాః = వాన్తుపిరిచాః

అభినత్ = అయిదు ;

తత్త్వే = పితకు

తాను = అన్దవానిత్

ఏకామ్ = ఒక

ధ్రువః = ధ్రువశాసక

ధత్తే (స్మృ) = ధరిత్వా ,

సా = ధ్రువశాసకరికృష్ట అతు

త్రీక్ పథం = మూర్తుమాగజ్జతే

బావయన్తీసతిః ఉద్ధాక్కానిస్తుకొంబు

అభ్యుపగమః = (స్వగః, ఆనరిత్, సాత శరూప) లోకత్రయతై

అపునాత్ = పరిశుద్ధమాక్కిల్లు ;

తత్ర-మూర్తుః త్రియాక ప్రియకనఅవర్లున్

౩౦ ప్రజన్తీ = ఆనరిత్ మనోక్కిచ్చెల్లానిన్

ఏకాతు = ఒకనియోవెనాల్

శిమ్ = గదనై

శియతి = పరిశుద్ధవాక్కిల్లు ;

సాపునః = శివనాత ధరిక్కృష్ట అన్దగజ్జే

యోవెనాల్

సప్తధాఅభూత్ = ఏడుపిరిన ఆయిదు

తాను = వర్లున్

గాఢపునాన = ధూమియైప్పరిశుద్ధయా

క్కానిన్

ఏకా = ఒకగ జ్జయానతు

సగంజస్యూక = సగరపుత్రకతుక్కు

సూకం చకార = స్వగఃస్వప్తియై పుణ్ణి

ర్లున్. [సగరపుత్రకతై

స్వగఃపదవిత్తు.]

[త్వత్పదాబ్జ ఇత్యాది.] పేరుధాళినుడైయి దివ్యానయ

పజ్జళిక్ వణానమ్ కీర్త్యోక్తితోడే తలైక్కట్టన్ద్రాకిలుమ్ ఇన్ద్ర
శ్లోకముమ్ తచ్చేషభూతమాయరుక్కుమ్. కీర్త తిరుక్కైకతై
వణిక్తరుగుమ్పొతు “అమ్పొధేస్వయమభినువనం చరిగః”
ఎన్నుమ్ శ్లోకమ్ ప్రాసగ్గికమాక అమైనాపప్పిలే శ్రీపాదవణానత్తిలే
ఇన్ద్రోమ్ ప్రాసగ్గికమామ్. వణ్ణిరుకార్ త్రివిక్రమావతారిమ్
శేయ్ తరుళినకాలత్తిలే. “కుత్తెకొణ్ణనాన్ముక్ కణ్ణిక్కేన్ద్రపెయ్తు,
మత్తెకొణ్ణ పద్దిత్తార్వాత్త్తి - కత్తెకొణ్ణత్తాక్ శేన్ని మేలేఱ
క్కఱువివాక్, అణ్ణత్తాక్ శేవడియైయాణ్ణ” [వాన్ముక్ తిరునన్దాతి.]

ఎన్నరుళిచ్చెయ్తపడియే తిరువడివిళిక్కిన తీర్థమ్ పలముకమాక
'పెరుగినపడియై అరుళిచ్చెయ్కితార్'.

[పాక్] అస్తివృలకనుళస్తకాలత్తు. [త్యత్పదాజ్ఞేక్రజాతా
సురసరిత్ చతుర్థా అభవత్] దేవరీగుడైయ తిరువడిత్తాయైయిల్
నిన్దుమ్ పెరుగిన గజైయనతు నాలుడియాయ్ పెరుగుల్ ముతు.
అవల్మిల్ ఒరువడియై అరుళిచ్చెయ్కితార్ [తాస్వేకాం ధత్తే
ధ్రువః ఎన్దు.] ఉత్తానపాదనెన్దుమ్ చక్రవర్తియిన్దుయై పుత్రనా
కియ ధ్రువ్ ఒరుగజైయై త్వావహియానిన్దువ్ ధ్రువధృతై
యాన అన్దగజై శెయ్తపడియై అరుళిచ్చెయ్కితార్ [పా త్రిభువనమ
పునాత్ క్షీణథో భావయన్తి ఎన్దు.] అన్ద గజైయనతు మూన్దు
మాగజ్జళై ఉడ్డాక్కిక్కొణ్ణుపోయ్ స్వగమ్, అన్దరిత్తుమ్, పాతా
ళమ్ ఎన్దుమ్ శ్రీభువనైయైయమ్ పరిశుద్ధమాక్కిల్ ము. ధ్రువనాలే
ధరిక్కప్పట్ట గజైయనతు మూన్దు. డియాకప్పెరుకి మూపుగజ్జళై
యుమ్ తూయ్మై పెరువితైతెన్దై అన్దమూన్దు పెరుక్కుళితే ఒరు
పెరుక్కిణ్డియై అరుళిచ్చెయ్కితార్ - తత్తైకేత్యాదియాలే.
[తత్ర ఖం ప్రజన్తి ఏకాతు శివం శివయతి] మూన్దునభీయాకప్పెరు
కిన అవల్ ముళై అన్దరిత్తునైన్కిచ్చెన్దు ఒరుపెరుక్కానతు రుద్ర
నుడైయ శింసుక్కు అణికలమాకి అననై పురిశుద్ధనాక్కిల్ ము.
“కన్య పాదోదకేన సశివః స్వశిరోధృతేన?” ఎన్దుతే ఆళవన్దారరు
ళిచ్చెయ్తతు శ్రీభాగవత త్రిలుమ్ “సంచిస్తయేద్భగవతశ్చరణార
విందమ్” ఎన్దుతోడజ్జి “యచ్చాచనిస్సృత సత్త్రిసరోదకేన తీర్థే
న మూధిన్దు విధృతేన శివశ్శిశ్నాభూత్” ఎన్దు శొల్లిల్ ము. ఉద్యో
గవవత్తిల్ “అత్రగజ్గాం మాహదేవః పతన్తిం గగనాచ్ఛృతామ్ ।

ప్రగృహ్య ద్రవ్యం లోకే మానుషే బ్రహ్మవిత్తమః” ఎన్టు గూఢ
మాకచొప్పల్లపట్టవితలు ఈశ్వరసహితైయిలే - “ద్రవీభూతస్తదా
ధర్మో హరిభక్త్యా మహామునే! | గృహీత్వా ధర్మపానీయం పదం
నాధస్య తుష్టయే || తౌళితం పరియా భక్త్యా పాద్యాఘాక్యదిభిర
చితమ్ | తదమ్బు పరయా భక్త్యా దధార శిరనా హరః || పాప
నాథం జటామధ్యే యోగ్యోస్తీర్మిత్యవధారణాత్ | సమామృతా
న్యధ బహూన్నముమోచ తథా హరః.” ఎన్టు సువ్యక్తమాకకూ
టపట్టతు.

శివశిరోధృతైయాన అన్దగజ్జెయి పడియై అరుళిచ్చెయ్
కితార్ - సాపునరిత్యాదియాలే. సాపునః=శివనై పురిశుద్ధనాక్కిన
అన్ద గజ్జెయోవెన్టార్, సప్తధా అభూత్ = హ్రదిసి పద్మినీత్యాది
నామజ్గళాలే ఏముపడియాక పెరుకిన్దు. [త్రాసువకా గాంపునానా
సతీ సగరజన్మగణనగణం చకాగ] ఏముపడియాన అనన్దుళే
ఒన్టానతు భూమియైపురిశుద్ధపృథ్విత్తావిన్దుకొన్డు సగరపుత్రకళుక్కు
స్వగణస్వప్తియైప్పిత్తనతు ఒరుకాత్ సగరచక్రవర్తి అశ్వమేధ
యాగమ్ వణ్ణునుళవిలే అన్ద అశ్వమానతు కాణామత్ పోకి, అన్ద
త్తేడికొణర్ నతతాకి పితావాలే నియమిక్తప్పట్ల సగరపుత్రకళి,
కున్దునున్దు పలప్రాణికిల్లై హింసిత్తుకొన్డు సాతాళమవరైయిల్
నిలజైత్తోణికొన్డు పోక్తైయిల్ కపిలనుహమునిరున్ అరుకిలే కుతి
రైయైక్కొన్డు అన్దకపిలనుహషేయై అభిభవిక్కప్పక, ఉడనే అవర్
ఇవర్ కిల్లై భస్మీకరిత్తువిడ, భగీరథప్రయత్నత్తాలే భూలోకత్తిలే
కొణరప్పట్ల గజ్జెయిత్తధకై తైళిత్తు భస్మమాయ్కిడన్ద అవర్
కళి స్వగణలోకిమడైవిక్కిప్పట్లవర్ ఎన్టు శ్రీరామాయణత్తిలే బాల

కాణ్డత్తిలే [3౮ + ౪3 సగజ్జళిల్] శొల్లప్పట్ట కడైయై ఇళ్ళే అను
సద్దిప్పడు.

ఆకవిన్ద్రశ్లోకీత్రాల్ - సవణ్లోకజ్జళైయుమ్ పరిశుద్ధప్పుడు త్త
వల్ల తీధణవిశేషజ్జై వెళిప్పుడు త్తినపెగుమై ఎమ్మెరుమాణ్తిరువడిక్కు
అసాధారిణమెట్టై అనుసన్దిక్కప్పట్టతాయ్త్తు.

ఇన్ద్రశ్లోకీమముతల్ “సరసింహతనూరగాణి” ఎన్నుమ్ శ్లోకీ
మళవాఃపుశ్య దశకమ్ కీర్త్త మేల్ దశకజ్జళిపాలే ఓరోవృత్తత్తిలే
అమైయాతే నానావుత్తజ్జళిలే అమైర్దురుక్కుమ్. ఇన్ద్రశ్లోకీమ్ స్రగ్గ
రావుత్తమ్ ; “స్రుభైర్నయాణాం త్రియేణ త్రిముఖతీయుతా
స్రగ్గరా కీర్తితేయమ్.” ఇతి తల్లక్షణమ్. ... (౬౨)

శ్లో॥ పరిజనపరిబహా భూషణాన్యాయుధాని
ప్రవరగుణగణాశ్చ జ్ఞానశక్త్యాదయస్తే ।
పరమపదమధాన్యాయాత్మదేహస్తధాన్యతా
పరద! సకలమేతత్సంత్రితాధణం చకథణ ॥ ౬౩॥

పదపూర్తే.

హే పరద! పరదనే!

పరిజనపరిబహాః = కేవలముగా నాదిపరిజన
జ్ఞులుమ్, సత్రచామరాది
పరిచ్ఛదజ్ఞులుమ్

భూషణాని = కీర్తిలబ్ధిలబ్ధిభూషణజ్ఞులుమ్
ఆయుధాని = తిగువాణ్తి ౫ చ్చజ్ఞుముతలియ
దివ్యానుధజ్ఞులుమ్

జ్ఞానశక్త్యాదయః = జ్ఞానశక్తిముతలియ

తే = ప్రసిద్ధజ్ఞాన

ప్రవరగుణగణాశ్చ = అన్దగుణగణజ్ఞులుమ్

పరమపదమ్ = పరమపదముమ్

ఆధ అజ్ఞాని = అజ్ఞులుమ్

అత్మదేహః = స్వాసాధారణదివ్యవిగ్రహ
ముమ్

తథా అశ్మా = దివ్యాత్మస్వరూపముమ్

ఏతత్ సకలమ్ = అకియవనెయ్లొన్ద్రై
యుమ్

సంత్రితాధణం చకథణ = అశ్రితరీతి

కాక్కినాయ్.

[పరిజనపరిబహూః ఇత్యాది.] ఇస్త వరదరాజ స్తవమాఙ్గితం ద్వయవివరణమెన్నితే పలకాలుమ్ శొల్లిప్పొద్దతు. “శ్రీనిధిం నిధిను పారమధీనామ్” ఎన్నిట శ్లోకత్రాలే శ్రీమత్పదజై వివరిత్తు, మేల్ ప్రథమదశకమ్ముడియ నారపదార్థత్వేన తిరుమలైయిళిటప్పై అరుళిచ్చెయ్తు, నారాయణపదత్తిలే గుణప్రాధాన్యవివక్షేయాలే తిరుక్కల్యాణగుణజ్జలై ద్వితీయదశక త్తిలరుళిచ్చెయ్తు, దివ్యమజ్జల విగ్రహయోగముమ్ నారాయణశబ్దార్థమాకైయాలమ్ చరణ శబ్దార్థతయా ఆక్షేపతప్రాప్తమాకైయాలమ్ ఆత్తిరుమేనియై అనుభవిక్కుత్తిరుపుళ్ళమ్మల్దీ “పాణిపాదపదనేతుణశబ్దైః” ఎన్ఱు తొడజ్జి కీర్తీశ్లోకముళవాక వడివట్టుకువణణనత్తిలే ఊన్ఱినార్. ఇస్త దివ్యమజ్జల విగ్రహానుభవమాయతు రామకృష్ణాదివిభవావతార త్తిరు మేని యనుభవవిరుప్పత్తిలే కొడ్డుమూట్టిల్దీ. మేల్ అప్పడియే అనుభవిక్కుళ్ళకుకితారాయ్ ఆతఱ్ఱు ముకవురైయాయరానిన్ఱతా య్తు ఇస్తశ్లోకమ్. “స తే రూపం సచాకారో నాయుధాని సచా స్పదమ్ | తథాపి పురుషాకారో భక్తానాం త్వం ప్రకాశనే.” ఎన్ఱ జితన్తాశ్లోకవివరణమాయాయ్తు ఇస్తశ్లోకమిరుప్పతు. ఎమ్మెరుమా నుడైయ స్వరూపరూపాదికళెల్లామ్ ఏరార్థమాకైయాలే అస్త పారార్థ్యామ్ వెళియామ్మడిక్కుఱుప్పాక త్తిరువవతారజ్జల్ శెయ్ తరుళనేర్దతెన్ఱు ఇత్రాల్ అరుళిచ్చెయ్కీటడి.

[పరిజనపరిబహూః] పరిజన పరిచ్ఛదజ్జల్ ఆశ్రితార్థమాయరు క్కైయాలవతెజ్జనేయెన్నిల్ ; “అడియార్కళ్ కుఱ్ఱొజ్జలైయుడక కూడువజెన్ఱుకొలో ?” ఎన్ఱు ఆల్దవార్ వాయ్ వెరువుకైయాలే భగ వత్పరిజనమ్ ఆశ్రితర్కుఱు ప్రాప్యమాయితే యిరుప్పతు పరిజనమా వతు నిత్యసూరివగమ్; ఆశ్రితరావార్ ఆల్దవార్ పోల్వార్. భగ

వదథకామాకనస్త్వకాణమ్ నిత్యసూరికల్ శమైద్విరుప్పతు; ఆశ్రితర్
కళుక్కు ఉశాత్తుడైయావతత్కైయిత్తే. “నిత్యాభినాశ్చితపరస్పర
సీచభావైః మద్దైవతైః కరిజనైస్తవ సజ్జనీయ.” [శ్రీనైకమృతపే]
ఎన్నక్కడవతిత్తే ఇని, పరిబహుమావతు - ఛత్రచామరాది పరి
చ్ఛదవగమ్. ఇన్దై సూరికోటియిలే అన్తభూతమాయిరుక్కు
చ్చెయ్ తేయమ్ నిత్యసూరికళుక్కు కై జ్జుర్యోపకరణమాయిత్తే
యిరుప్పతు ఆకైయాలే ఇన్దైయమ్ ఆశ్రితార్థకమాయిన.

[భూషణాని] “సహిమే జీవితేనాధో నైవాత్మై నాచ
భూషణైః | వసన్త్యా రాతుసీరుధ్యే వినా రామం మహారథమ్.”
ఎన్దు పిరాట్టివార్తై. “న మే స్నానం బహుమతు వస్త్రాణ్యభరణా
నిచ | తేని వినా కైకయాచుత్రం భరతు ధర్మచారిణమ్.” ఎన్దు పెరు
మాళుడైయవార్తై; తన్దాముక్తైయ భూషణాదికల్ ఎమ్మెరుమాను
క్కుఱుప్పాక వేమెమెన్దు అల్లాతార్ విరుమ్బానిఱ్కు, ఎమ్మెరుమాన్
తన్నుడైయ భూషణాదికల్ స్యాశ్రితర్కళుక్కుఱుప్పాకపితే విరు
మ్మిప్పోరుఱిఱతు.

[ఆయుధాని] ఇన్దైయమ్ ఆశ్రితవిరోధినిరసనత్తుక్కు ఆయు
ధమాయమ్, వినైయల్లై అనుభవిప్పార్క్కు ఆభరణమాయు
మిరుక్కుమ్. ఎన్నకైయిలుమ్ పారాధ్యమేయాయ్త్తు ఇవల్లైయ్కు
వడివాయిరుప్పతు. “ఎప్పోతుమ్ కైకమ్మిలానేమియాన్ సమ్మేల్
వినైకడివాన్” ఎన్దుమ్ “కూరారాట్టివేల్ శజ్జేన్దై క్కొడియేన్బాల్
వారాయ్” ఎన్దుమితే అరుళిచ్చెయల్. ఆయుధత్తై పారాధ్యత్తై
జయద్రథవధస్థరిణత్తిలే తెలియక్కుణ్ణకొళ్వతు. “నాట్టికై కూఱి
ట్టుక్కాత్తునన్ద” ఇత్యాది.

[జ్ఞానశక్త్యాదయః ప్రవరగుణగణాశ్చ] జ్ఞానమ్ అజ్ఞర్ కుః;
శక్తి అశక్తర్ కుః; క్షమై సాపరాధర్ కుః, క్షమై దుఃఖః ఘ్నః;
వాత్సల్యమ్ సదోషర్ కుః; శీలమ్ మందర్ కుః; ఆజ్ఞాపమ్ కుటి
లర్ కుః; సాహదేవమ్ దుష్టహృదయర్ కుః; మాదాపమ్ విశే
షభీరుక్కుః - సౌలభ్యమ్ కాణవాశైః పుట్టవర్కః ఘ్నః ఎఱిఱ
ఇన్విడై విలే తిరుక్కల్యాణ గుణజ్ఞైల్లామ్ ఆశ్రితాధామాయితేయిరు
ప్పతు శౌర్యవీర్యాది గుణజ్ఞభుక్కు ఆశ్రితాధాత్వముణ్ణో నెన్నిల్,
“ఆశ్రితవిరోధిరసనాధాతయూ క్రోధాదేరపి కల్యాణగుణశబ్దేన
సంగ్రహః.” ఎఱ్ఱు గద్యభాష్యత్తిలే దేశిః సరుళిచ్చయిత కట్టళియిలే
అవైయుమ్ ఆశ్రితాధామాక క్కుఱైయిల్లై. “ఐసవరదరాజోత్తమ
గుణాః సీమానోఽసంఖ్యాః ప్రణతజనభోగం సమపతే.”

[వరమపదమ్] ఇతువుమ్ తఃకుః భోగస్థానమన్తి క్కే ఆశ్రి
తర్ క్కాకచ్చమైస్తా యిరుక్కుమ్. తిరునాయ్ మొట్టి [3.-౯-౯]
“వానవర్ నాటైయుమ్ నీకణ్ణుకొళ్ళెన్దు వీమమేలిరుమ్ నిన్దునిన్దై” ఎఱ్ఱ
విడత్తిలే ఈడుః—“(వానవర్ నాటైయుమ్) కుడియిరుప్పారోపాతి
యాయుల్ ము వరమపదత్తిల్ శ్రీవైకుంఠనాధనుక్కు; ప్రాప్తిదేశమ్
నిత్యసూరికళిట్ట వట్టుక్కాయిరుక్కుమ్. ‘భవద్విషయవారసః’
ఎరుమతువుమ్ తన్మక్కలిలేయాయురుక్కిఱతు. (నీకణ్ణుకొళ్ళెన్దు)
‘కృతు దశగుణం మయా’ ఎఱ్ఱు శ్రీభక్తానై వశిర్తువైత్తు,
పెరుమాళ్ మీణ్ణైన్దురుళినపోతే శ్రీధంతాల్ వాకా కాట్కొడు
త్తాప్పలే. ‘వానవర్ నాటైయుమ్ నీకణ్ణుకొళ్ళ’ ఎఱ్ఱయాలే-మున్నే
అణ్ణేయుళరాన నిత్యసూరికళోడు ఇఱ్ఱుక్కవనోడు వాళియల్ మి
రుక్కై. అన్తిన్దకన్టికాపక్కల్ వాత్సల్యత్తా లేమున్నున్దన్దై క్కా
ఱ్ఱైక్కొళ్ళుమ్ సురభియైప్పలే. ‘త్వయి కిచ్చిత్తమాపన్నే’
ఇత్యాదివత్.”

[అడ్డాని] “యత్సంవృతం దశగుణోత్తరసప్తతత్త్వైర్జ్జణం చతుదశశబ్దగద్యవధాతృథామ । అడ్డాని తత్సంవృతాని పరశ్శతాని క్రీడావిధేస్తవ పరిచ్ఛదతామగచ్ఛత్.” [శ్రీవైకుంఠస్తవే - ౪౮.] ఎట్టు అడ్డాజ్జశైల్లామ్ ఎమ్మెరుమానుడైయ క్రీడైయిలే వినియుక్తజళాయిరుక్కుమెన్టు శొల్లియిరానిఱ్ఱ, ఇగ్గే “సంశ్రితాధానంచకథా” ఎన్ఱతు ఎజ్జనే? ఎన్నిలే; ఇవన్ శ్రైయెల్లామ్ ఆశ్రితర్ కుఱ్ఱ ఉఱుప్పా కుక్తైతాఱ్ ఎమ్మెరుమానుడైయ లీలైక్కు విషయమితే. ఆక్తయాలే వ్యాఘాతమిలైయాయ్తై.

[ఆత్మదేహః] దివ్యగుణశివిగ్రహముమ్ ఆశ్రితర్ క్కేయాయిరుక్కుమ్. పరమపదత్తిల్ నూరికళుక్కు భోగయోగ్యమాయిరుక్కుమ్; పూహత్తిల్ వందాల్ శ్వేతద్వీపవాసికళుక్కు భోగయోగ్యమాయిరుక్కుమ్; బ్రహ్మదికళుక్కు ఆశ్రయణీయమాయిరుక్కుమ్. విభవజ్గళిల్ వందాల్ అతీన్ఱియమాన విగ్రహాడై సాధుపరిత్రాణాధామాక ఇన్ఱ్రియగోచరమాక్కి అనుభవిప్పికైక్కు ఉరిత్తాయిరుక్కుమ్. అచాఱ్ వతారజ్గళిలే వందాల్ “పిన్నానార్ వణజుమ్ శోతి” ఎన్ఱిఱ్ఱడియే అన్నదాదికళుక్కేయాయిరుక్కుమ్.

ఇజ్జనే పలశొల్లి ఎఱ? ఉన్నుడైయ దివ్యాత్మస్వరూపమే పరాధామాయిరుక్కుమెన్ఱితార్ [ఆత్మా - ఇత్యేతత్సకలం సంశ్రితాధానంచకథా.] నిలాత్తెన్ఱల్ చందనాదికళోపాలే తనక్కెన్న ఒన్ఱిన్ఱిక్కే పిఱర్ క్కేయాయిరుక్కుమిత్తనై. “అనన్యాధీనత్వం తవకిల జగువైఱాదికగిరః పరాధీనం త్వాంతు ప్రణతపరతన్త్రం మనుమహే” ఇత్యాది.

ఇన్ఱ శోకమ్ - మాలిసిన్ఱత్తమ్; “ననమయయయతేయం మాలిసిభోగిల్కై.” ఇతి తల్లక్షణమ్. ... (౬౩)

శ్లో॥ అనాప్తం హ్యప్తవ్యం న తవ కిల కిచ్చిద్వరద ! తే
జగజ్జన్మనేమప్రళయవిధయో ధీవిలసితమ్ ।
తథాపి త్నోదీయసుంసరికులేష్వాశ్రితజనాన్
సమాశ్లేష్టుం శేష్టుం తదనుభవతాం చాఽవతరిసి॥ ౬౮॥

పదపూర్వే.

హే వరద ! = వరద నే !

తవ = ఉనకు.

అనాప్తమ్ = మున్నుకడైక్కాతతాయ

అప్తవ్యమ్ = పిఱున్దుపడైక్క వేడియతాన

కిచ్చిత్ = పిఱున్దు

సకిల = ఇలైయితే;

హి = ఏనెన్దాల్

జగజ్జన్మనేమ } జగత్తుక్కలికొన్నప్పిన్దిరి
ప్రళయః ధయః } సంహారకార్యజ్ఞో

ధీవిలసితమ్ = (ఉనకు) సజ్జులైతిన్

విలాసమాకినిః శ్రీకిన్దతే;

తథాపి = ఇప్పటి అనాప్తనమస్తకామనా

యినమ్

అశ్రితజనాన్ = (త్వోరహః సహిష్ణుక్కు

తాన) భాగవతిరక్తై

సమాశ్లేష్టుమ్ = అలైకైక్కుమ్,

తిదనుభవతామ్ = అన్దభాగవతైకిగుక్కు

త్రిక్షణైక్కుమ్ దుప్పరైక్తై

శేష్టుంచ = పాడిపడై త్తునతెట్టుమ్

త్నోదీయసుంసరి } అతత్తుదమాన దేవ

కులేషు } మనుష్యాదిహితశిర

అవతరిసి = అవతరి త్తరుకానిన్దాయ్.

[అనాప్తమిత్యాది.] "వరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశా

యచ దుష్కృతామ్" ఎన్దు ఎమ్మెరుమాన్తానే * శోతవాయ్ పిఱున్దు
అరుళిచ్చెయ్ తలై వివరియానిన్దుకొణ్డు అవతారి హేతు ఇన్న తెన్ను
మిడనై అరుళిచ్చెయ్ కితార్. జగత్సృష్టిశివసంహారజ్ఞలై నడత్తువత
త్కాక త్తిరువవతరిక్కితానెన్దు శిలర్ నిన్దైక్కూడుమెన్దు తిరు
పుళ్ళమ్మన్ద్రీ అనన్ద్రీ ముక్కు అచ్యధానిన్దియై అరుళిచ్చెయ్ కితార్
పూవాఁడత్రాతే. [నరద! తవ అనాప్తం అప్తవ్యం కిచ్చిన్నా స్తికిల]
నీ అనాప్తనమస్తకామనెన్దితే ప్రసిద్ధిపెన్ద్రీ రానిన్దాయ్ ; ఇతువరై
యిల్ పెతాతతాయ్ ఇవిపెఱుక్కడవతాన ఒన్దుమ్ ఉనకు ఇప్పుల
కిర ఇల్లైకాణ్. అత్తయాలే యత్కిచ్చిదభీష్టసిద్ధికాక నీ ఇన్నిల

త్రిలే నద్దశిరువవతరిక్కితాయెన్దెక్కు అవకాశమిట్టై. “విశ్వం ధియైవ విరచయ్య నిచాయ్యభూయస్సంజహుషః” ఇత్యాదిప్రాయే సంకల్పమాత్రత్తాతే సృష్ట్యాదికై నివహిక్కునల్ల సీ తదధికమాంక అవతిరిత్తాయెన్దె అనజతమ్. “సోకాయమత | ఐహుస్యాం ప్రజాయేయేతి | సతపాత్యత | సతపస్తస్త్వా | ఇదంసవకమసృజత | యదిదం కించ” ఎన్నితే ఓకిక్కి డక్కిటతు.

పిన్నై ఏతుక్కాక త్తిరుచవతరిత్తతెన్న [అశ్రితజనాకసమాశ్లేష్టు తదసుఖకృతాం శేష్టుంచావతిరసి] ఎన్నితార్. అవతారత్తుక్కు సాధుపరితాణమే ప్రధానోద్దేశ్యమెత్తమ్ దుష్కృష్టినాశ సమ్ “గ్రామంఽచ్చక్ తృణంస్పృశత” పోలే ఉపసజ్జనఫలమెత్తు మితే ఆచార్యరికల్ అరు?చ్చెయ్వతు. సజ్జల్పమాత్రత్తాతే దుష్కృష్టినాశసమ్ శెనోతరుళక్కుడమాకిలుచే సాధుపరితాణమే సజ్జల్పసాధ్యమాకాతతే. “కిళ్ళమాయా! ఉన్నై ఎక కణోకాణపన్దు ఈయాయే” ఎత్తుమ్ “ఎకాణ్ణట్టుత్తిణోకొళ్ళచెరు నాల్ అరుళాయ్ తిరువురువే” ఎత్తుమ్ “మిన్నియల్ మేకమ్ విరైదైతిర్వద్రాత్పిల్, ఎన్నిడైక్కొట్టరా అచ్చోవచ్చో ‡ ఎమ్మెరుమాకవారా అచ్చోవచ్చో” ఎత్తుమ్ ప్రాథికక్కుమంకళ్ళుడైయ కాతలై సజ్జల్పత్తాతే తలైక్కొట్టప్పోకాతతే. “మఱ్ఱుక్కాతఘానమే ప్పడైయాక మలరులకిన్, తొమ్మమ్బాయార్క్కళిత్రాయ్ శుడర్ చ్చోతి మత్తెయూతే” ఇరుద్దవిడత్తేయిరుద్దు సజ్జల్పమాజ్ఞానత్తాతే రక్షిత్రాయాకిర్ “ఆన్నైయిడర్ పట్ట మడుకొకరైయిలే అరైకులైయ తలైకులైయ ఉణర్ త్తియద్రోమి నన్దునిమ్మన్దా” ఎన్నిది నిర

‡ ఒట్టరా అచ్చోవచ్చో=ఓడిండ్లు ఎన్నైక్కొట్టికొల్ ఎత్తపడి.

వధికతేజస్సు ఇబ్రహ్మతేయన్తో ఎన్టాఁతే. శ్రీగజేన్ద్రాగ్ర్ వానుడైయ
కైయిల్ పూవై శెవ్వియభీయామే తిరువడికలిలే ఇసువిత్తుక్కొల్లాతు
సకల్పత్తాలే రక్షిక్కుప్పార్ కుమన్టు ఘటియాఁతే. ఇన్ద్రధేవిశేష
జ్జల్ తోన్టుకెక్కాక వాయ్ తు “ఆశ్రితజనాఁ రక్షితుమ్” ఎన్నా తే
“సమాశ్లేష్టుమ్” ఎన్దు గుళిచ్చెయ్ తతు. “ఏవనవన్ద్యభూతోమే శరి
ష్వజ్జోవానూమతః” - ఉడమ్బుకొడుత్తార్ కు ఉడమ్బుకొడుక్కునువనితే

[తదసుఖకృతాం పేష్టుంచ] తచ్చబ్రహ్మ పూర్వోక్త - ఆశ్రిత
జనపరామర్శిః. ‘శాతుశనఁజ్జైవలియుమ్ కిర్జ్జా పోల్వారై క్కిల్లు
జైమక్కైక్కాక వెన్దె. “జాసినిప్రహణనాటక్రాధసిహం హింసా
యామ్” ఎన్దు పాసినిసూత్రత్తాల్ ‘తదసుఖకృతామ్’ ఇతి కర్మణ
శిష్యస్తే

[ఊదీయ సురసరికులేష్వవతుసి] అత్యస్తం త్సుద్రాణి -
ఊదీయాంసి, ఊదీయాంసితాని సురసరికులాః; తేషు. షట్
త్రింశద్భేదభిన్నమాన ఏద్యనాభాదివిభజముమ్ ఉపేన్ద్రత్రివిక్రమ
దధిభక్త హయగ్రీవసరనాంయణ హరికృష్ణమన్మథకూర్మ వరా
హాద్యంతార విశేష జగ్గునల్లమల్ త్సుద్రయోనికిళిర్కణ్ణిస అవ
తాంజ్జల్ అసంభేయజ్జళాయితే యిరుప్పతు “ఉయిరిప్పి ఎన్ని
న్దుయోనియుమాయ్ ప్పిఱన్దాయమైయోర్ తలై వా” ఎన్టాఁతే

ఇన్ద్రశోకమ్ శిఖిరిణీవృత్తమ్; “రనైరుదైశ్చిన్నా యమన
చభలాగశ్చిఖిరిణీ” ఇతి తల్లక్షణమ్. (౬౪)

శ్లో! వివేకధియమేకితో హ్యభినివేశలేశో హరేత్

మహత్త్వభినివేశనం కీముత తన్మహిన్నుస్తవ ।

అహో! వినదృశే జగత్సవతతధణ పాధాఽకం

నిజం జనముదచ్చాయ్ వరద! తం సమాశ్లేషకః ॥ ౬౫ ॥

పదవురై.

హేరద ! = హేరదాశనే !

ఏకతః = ఒకనపులి ఉత్ప

అభినివేశలేకః = అకాలేశయమ్

వివేకధియమ్ = ఇతు తక్కుతు ఇతు తక్

తతు ఎత్తు పస త్తటివతాః

వివేకజ్ఞానై

హరేద్వి = హరేద్వికౌశ్యమితే ;

మహత్ అభినివేశ } అధికమాన అశ్చయో
శనంతు } వేష్టాల్

కిముతః = వివేకతై అట్లెక్కుమెప్పటిల్

ఎన్నసంశయమ్ !

తత్ = అశ్చయో

తమమహిమః = తమమహిమ

వివద్యతే = అనుమితమల్లాత

జగతి = ఇంద్రులొక త్తిర్,

సాధానాగమః = అజ్ఞానాదిక

నిజః జనం } బంధుజనమాక సమృద్ధి
ఉదభ్యుత్థాన్ } యానిష్ఠనవాయ

తత్ = అన్త అజ్ఞానాది జనతై

సమాన్వేషకః = తన్నోడు ఒకరిరాకక్కల
కృచ్చెయ్యొనిష్ఠనవాయ

అంతతథా = అనంత తరులివాయ ;

అహా ! = ఇతరు సాక్ష్యమివప్రప

ఎన్ !.

[వివేకధియమిత్యాది.] కీర్త్యోక్తిర్ ప్రస్తుతమాన సాశీ

ల్యై అనునదిత్తు విస్మితరాకితార్. [ఏకతః అభినివేశలేకః వివేక

ధియం హరేత్] ఒరునస్తుశన్ని లే న్నల్పహభినివేశమన్తానామ

అతు వివేకజ్ఞానతై క్తులైత్తువిడుమెన్నువిడమ్ జగప్పిసిద్ధమితే. 'ఇన్ద

వస్తు నమక్కుర్చిడైత్తావేమమ్' ఎన్తు నెజ్జిర్ వట్టల్ పిన్పు అతు

తన్నై పెంఱుకైచ్చాక ప్రవర్తిక్కుమన్ ఒరువరప్పిలే నిల్లనా

యైత్తు. " ఇతు కతః న్యమ్ ; ఇతు అకతః న్యమ్ ; ఇతు భక్త్యమ్,

ఇతు అభక్త్యమ్ ; ఇన్ అనేన్యక్, ఇన్ అనేన్యక్, ఇతున క్తన్యమ్,

ఇతు అవక్తన్యమ్" ఎన్తిన్వళపు ఆరాయ్చిశెయ్యమాట్లాతే ఏతే

నుమొగునబ్బియిలేనుయైన్దు న్ననమిహితతై సాధిత్తుకౌశ్యమితే

అభినివేశత్తివణి. " అభినివేశనకీకృతచేతనాం బహువిదామః సమృ

వత్రిభూమః" ఎన్తితే ఆగనుప్రామాణ్యత్తిలే ఆశవన్తాగుమ భిచ్చయ్

తతు. " ఆశై పెరుక ఆరాయ్చికుఱుకుమ్" ఎన్పిర్ కలితే సామా

న్యరుమ్

[మహాదభినివేశసంతు కీముత] అత్యల్పమాన అభినివేశమ్
 యదుత్పత్తిః పాదు ఇతువానాత్, అవ్యభినివేశమ్ మిగుద్ధాత్ వివేకమ్
 కులైః పాదే వాచానుగోచరమితే. అభినివేశ త్త్వి అశ్రు ఏఽపి
 వివేకతయ త్త్వి అశ్రుమ్ ఏఽమితే. ఇస్త సామాన్యన్యాయశ్చే
 ప్రకృత త్త్వితే అతిదేశిక్తి తార్ [తదిత్యాదియాలే] తత్=చుహత్తాన
 అభినివేశముద్ధానాత్ వివేకమ్ సన్త్యాక్కులై యుమాకై యాలే యెన్త
 పడి. [తవచుహిమో విసదృశే జగతి] పరానే! ఉక్పెరుమైక్కుమ్
 సీనద్దపిన్త ఇప్పలకత్తుక్కుమ్ ఎన్న శేర్ త్త్వియున్దు? “అనజానన్తి
 మాం మూఢాః” ఎన్తు సీతానే ముడిమేల్ మోతిక్కిళ్ళుమ్మసి
 అతిప్రకేట్టుక్కు ఎన్తెనిలమాయితే ఇవ్విరుళ తరుమాళాలమిరు
 ప్పుతు. “విన్ఱుళార్ పెరుమాళ్కుడిమై శెయ్ వారైయుమ్ శెఱుమై
 మ్ములనివై, మన్ఱుళెన్దై పెన్ద్ర్ త్తొలై శెయ్యా?” ఎన్తు ధీనుతాను
 శ్రీసంక కళుమ్ కూడ నెన్ఱుళైన్దు సదుజ్జుమ్మడియితే ఇప్పలక త్త్వి
 కొడుమైతానిరుక్కుమ్మడి. ఇప్పడిప్పట్ట నిలపులక త్త్వితే [అవతతధక్]
 దేవరీ అవతాంమ్ శెయ్ తరుళిన్దు. ఇజ్జనే వినదృశమానలోక
 త్త్వితే తరుచవతరిక్కైక్కు కారణమిన్న తెన్నుమిడమ్తోన్త అరుళిచ్చె
 యేకితార్ [పాధాఁదిమిత్యాది.] అజ్జనక్, అక్రూరక్, విదు
 రక్, మాలాకారక్ ముతాలానారై స్పకీయబద్ధజనమాక త్త్విరుప్పళ్ళ
 మ్మన్ద్ర్ అవరకళోట్టై సంశ్లేష త్త్వితేయుళ్ళ అభినివేశాతశయమా
 నతు “ఇవ్విరుళ తరుమాళాల త్త్వితే నామ్ పోయ్ ప్పిఱక్కై యాన
 తెన్?” ఎన్తు ఆరాయవైట్టాతే పిఱన్దుకొడునిఱ్కు క్కాణమా
 య్ద్ర్ దైన్త పడి. * మహతోమదైస్సహ నీరధ్దేణ సంశ్లేషమాకిఱ
 సోశీల్యమ్ అనుసద్ధిక్కుప్పట్టతాయ్త్తు [అహో!] ఇప్పడియు మొగు
 సోశీల్యముద్దానతే! ఎన్తు ఆశ్చర్యపుగుకితార్.

ఏకతః=“ సావకవిభక్తికస్తసిః ” ఎప్పరితో వైయాకరణం. అవతతథ=“ అవ ” ఎన్నుమ్ ఉపసర్గపూర్వకమాన శ్లోధాతు వుక్కు లిణ్యాధ్యమైకవచనమ్ “అవతేరిధ” ఎన్ను సిద్ధిక్కుమేయల్లతు “ అవతతథ ” ఎన్ను సిద్ధిక్కుమాట్లాణెన్నుమ్, ఇవర్ తామే అతిమా నున్న స్తవత్తిల్ “ అభిగనతేరిధ ” ఎన్నుమ్, భట్టర్ శ్రీంజ్జరాజ స్తవత్తిలే ఉత్తరతకత్తిల్ “ మరుజసమయం కృత్వా నాథావతేరిధవద్ద యా ” ఎన్నుమ్ ప్రయోగత్తగుళినాకళెన్నుమ్, ఆక వే “ అవతతథ ” ఎన్నిట ఇప్తప్రయోగమ్ అపాణినీయమెన్నుమ్ శొల్లువర్కళిశిలర్ ; ఇవ్విడత్తిలే పెరియోర్కళిరుళిచ్చెయ్యమ్మడి;—“ ఆగమశాస్త్ర మనిత్యమ్ ” ఎన్ను పల వైయాకరణకళి అభిప్రాయపట్టు “ సాగరం తతుః కామస్య ” ఇత్యాదిప్రయోగజ్జల్లె ఉపపన్నమాక్కి యరుప్ప తాల్ అన్ద మతత్తై నమ్ ఆచార్యర్కళుమ్ తమ్రువినార్కళెన్నులామ్. పరిభాషేచ్చు శేఖరత్తిల్ “ ఆగమశాస్త్రమనిత్యమ్ ” ఎన్నిటవై పూర్వ పక్షకోటియిలేయాక్కి, మేలే, “ తన్న - భాష్యే అదశకనాత్ ” ఎన్ను ఖణ్డిత్తిరుక్కెయాలే ఇతుసమాభాసమాకుమోనెన్ను శిలర్ శక్కిక్కుక్కుగుమ్; పరిభాషేచ్చు శేఖరోక్తి ఇవ్విషయత్తిలే అనా దరణీయమెన్నుకొణ్డాల్ వరువతొరు ప్రత్యనాయమిలైకిడిర్.

సమాశ్లేషకః=అభిలాషుకః, అభివషుకః ఇత్యాదిప్రయో గజ్జల్లెక్కణ్డింకళి శ్లిషధాతువుక్కుమ్ ఉకళ్ ప్రత్యయమ్ వర క్కుడుమెన్దెణ్ణి ‘ సమాశ్లేషుకః ’ ఎన్ను పారమోతువర్కళి, “ అష పతపదస్థాభూవృషవానకమగమ శ్లోధ్యఉకళ్ ” ఎన్ను పాణిని నూత్ర ముత్తిలర్ పోలుమ్.

ఇప్తశ్లోకమ్ పృథ్వీవృత్తమ్ ; “ జసౌజనయలావసుగ్రహయతి శ్చపృథ్వీగురుః ” ఇతి తల్లక్షణమ్. ... (౬౫)

శ్లో॥ సంశ్లేషే భజతాం త్వరాపరవశః కాలేన సంశోధ్య తాన్
 ఆనీయస్వపదే స్వసజ్జమకృతం సాధుం విలమ్బం బలః ।
 అత్యౌమ్యౌ త్సమికాం వరా వరద! సన్నత్రావకీణాన్ భవేః
 కింనామ త్వయసంశ్రితేషు వితంక్ వేసం పృణేషేతు తాన్ ॥

పదప్రచ్ఛేదం.

హే వరద ! = పేరరుభాళనే !
 త్సమికాం వరః) బాణుమైకాలికభుళో
 త్వమ్ (తల్లెనాన నీ
 భజతామ్ = భక్తర్కభుజైయ
 సంశ్లేషే = అవియిల్
 త్వరాపరవశః = మిశ్రమ త్వరిత నాయ్
 (అతివీచ)
 తాన్ = అన్త భక్తర్కతై
 కాలే = కాలక్రమమాక
 సంశోధ్య = క్రితరుత్తి
 స్వపదే ఆనీయ = తనకు నిల్వయిడమాకియ
 పరమపదత్తిలే కొంగర్ పు కేర్
 త్సుక్ష్మాం (అల్లతు) ఉక్
 అడికేర్ త్సుక్ష్మాం
 స్వసజ్జమకృతం) ఆవర్కతై ఉన్నదే
 విలమ్బమ్) అజైయచ్చెయవతిల్
 ఏజ్జుకుట కావవిశమ్మత్తి

సాధుమ్ = సహిష్ణుతమ్
 అత్యౌమ్యౌ = అల్లననల్ల నాయ్
 అత్రి = ఇన్విగుళితరుమాథాలత్తిలే
 అవతీణాన్ భవేః = పిఱదాయాకిల్ పిఱ
 నికుడిదాయ్, (అత్తెప్పదీ
 నాన్ ఒమ్మమ్కేట్టు
 వరవిల్లై)
 కిన్దు = పిన్నైయోవెన్దార,
 అసంశ్రితేషు = అనాత్రికర్కలిపిత్తిల్
 కవమ్ = ఉనకు దివ్యవిగ్రహత్తై
 వితిన్ = అనుభాష్యమాక కొదానిన్తవ
 తాన్ = అవర్కతైయిమ్ [నాయ్
 పృణేషే = తిరువుళ్ళమ్మదీ మిక్కిన్దాయ్
 (ఇదమ్) కింనామ ? = ఇతు ఎకాళార్ ?

[సంశ్లేషభిత్తాది] కీర్తీశ్లోకత్తిల్ శొన్న సాశీల్యమ్ అనా
 శ్రితర్ పక్కలిలుమ్ ఏణుపెదీ మిశ్రజుమ్మడియై అరుళిచ్చెయ్కితార్
 ఇతిల్. ఎమ్మెరుమాన్ ఒరుచేతననై తక్ తిరువడిత్తానరైకలిలే
 అత్తాశిచ్చేవకత్తుక్కు ఆళాక్కిక్కుళ్ళ త్తిరువుళ్ళమ్మదీనార అన్త
 భగవన్మనోరథమ్ అప్పోతే శడక్కెన్ తల్లెక్కట్టువత్తొన్తల్ల, “జన్మా

స్తరసమానేషు తపోజ్ఞాన సమాధిభిః | స రాణాంక్షీణపాపానాం కృష్ణే
భక్తిః ప్రజాయతే” ఎన్టుమ్ “ఒన్టున్స్తుః లోతవమ్ శేయతు ఊర్జీ
యాహ్నితోజెలామ్” ఎన్టుమ్ శొల్లుకిఱపడియే జన్మాస్తర సమాన్
జ్ఞళితే త్రివిధపరిత్యాగపూర్వకమాక భగవత్సమారాధనరూపేణ
అనుష్ఠితజ్ఞాన సత్కర్మజ్ఞానాలే “శుచీనాం శ్రీమతాంగేహే
యోగభ్రష్టోభిజాయతే | అధవా యోగినామేన కులే మహాఽధీ
మతామ్.” ఎన్టుమ్ “జనిత్వాహం వంశేనుహతి జగతివ్యాతయ
శిసాం శుచీనాంయుక్తానాం గుణపురుషతత్త్వస్థితివిదామ్” ఎన్టుమ్
శొల్లుకిఱపడియే తత్త్వవిత్తుక్కుళాయ పరిమయోగికి శ్రేష్ఠ జగత్ప్ర
సిద్ధరానవర్కభుజైయ కులజ్ఞళితేపిఱన్తు “తెరితైయ్రితి వాశిత్తుమ్
కేట్టుమ్” ఎన్టుఱపడియే భగవద్విషయతై అనుసన్ధిత్తు తద్విషయ
మాన శబ్దజ్ఞతై ఎమ్మితువతు వాశిష్ఠతు పిఱర్ శొల్ల కేట్టుతాయ
కొండ్లు ఇన్ద శాస్త్రాభ్యాసముఖేన పిఱన్ద తత్త్వజ్ఞానతైయ్రితైయ
రాయ “కుశిత్తు మూన్దనలైయొమ్ముమ్” ఎన్టుఱపడియే ఉపాన
నాజ్ఞమాన సత్త్వకర్మానుష్ఠానోపయుక్తమాయరున్దుళ్ళ కాయశుద్ధ్య
ధకమాన న్నన తైష్ఠణి సన్ధ్యానన్దన గాయత్రీజపమెన్న, దేవయజ్ఞ
పితృయజ్ఞ భూతయజ్ఞ మనుష్యయజ్ఞ బ్రహ్మయజ్ఞజ్ఞాపిఱ పశ్చ
మహాయజ్ఞమెన్న, అధ్యయనాధ్యాపన యజనయాజన దానప్రతి
గ్రహజ్ఞాపిఱ పట్కర్మజ్ఞతైయ్రి, ఇప్పడి యరున్దుళ్ళ నిత్యవైమిత్తికి
కర్మానుష్ఠానజ్ఞాల పరిపూర్ణకరాయ, “పొరుప్పిడైయేనిన్టుమ్
పుంకళిత్తుమ్ ఇన్దునెరుప్పిడైయేనిఱ్ఱుమ్” ఎన్టుమ్ “వీర్థకనియు
మూర్తిలైయుమెన్న మిన్దైయేనుకర్నుజలమ్ తామ్వరున్ద” ఎన్టుమ్
శొల్లుకిఱపడియే నిత్యకర్మాదికై అవికలమాక అనుష్ఠితైయాలే
తపశ్చర్యాయోగ్యతైపిఱన్దవాతే కాయశోషణాధకమాక అశనతై

కుంతైత్తు ప్రాణధారణత్తుక్కు త్తక్కనళవాక్కి ఉన్ఱకాలజ్గిల్
 పవతాత్రిలమ్ : ఇచ్చిమ్మి మధ్య త్రిలమ్ : స్తుమ్ శీతకాలజ్గిల్
 అతాక్కయమూన త్తూకజ్గిలే ముట్టుక్కిడ్డన్ఱు జీణఁ పణఁఫలూ
 శనరాయమ్ ఇప్పడి తఁశ్చర్యైయాలే శరీరై శోషిప్పిత్తు కీర్త్తి
 చ్చిన్న కర్మానుష్ఠానత్తాలే - తిలత్తెలవత్ ఆత్మావోడే పిరిక్కు
 వైణ్ణాతపడి పొరుద్దిడ్డన్ఱు పాపజ్గళై “ధర్మేణపాపమునదతి” ఎన్నిట
 పడియేపోక్కి, ఇప్పడి ప్రతిఽన్ఱకపాపనివృత్తియాలే మనశ్శుద్ధిహేతు
 వాన వివేకపిమోకాభ్యాసక్రియా కల్యాణానిసాదానద్యవజ్గళా
 కితి వివేకాదిన ప్తముమ్ శమదమాదికళుమ్ అభివృద్ధమాక, “ఈన
 మాయవెట్టునీక్కు” ఎట్టు అవిద్యాదికల్ ఇన్ఱుమ్ శరీరసమ్మన్ఱయ్య
 క్తమాన తాత్రయముమాకితి ఎట్టైయుమ్పోక్కి, కామక్రోధ
 లోభమోహమదమాత్సర్య అజ్ఞాన అనూయైశాకితి ఎట్టైయుమ్
 తులైత్తు అహింసాద్యక్షవిధపుష్పజ్గళై యుమిట్టు అల్లుమ్పళుమ్ భగ
 వత్సమారాధనత్తైచ్చెయ్తు ఇప్పడి నిత్యకర్మానుష్ఠానమ్ తొడక్కి
 భగవదారాధనవిద్యస్తమాక పుణ్ణమ్ కర్మానుష్ఠానత్తాలుమ్ భగవ
 ద్గుణానునానత్తాలుమ్ “కషాయేర్నభిః పక్షేతశోజ్ఞానం ప్రవ
 ర్తతే” ఎన్నిటపడియే జ్ఞానయోగాహమామృడి మృదితకషాయ
 రాకైయాలే పరిశుద్ధాన్ఱకరణరాయ్ ఎమ్మెరుమానై “కణ్ణో
 శివన్ఱు పెరియనాయ్” ఎన్నిటపట్టిల్ శొల్లుకిటపడియే అవయవ
 శోభై ఆభరణశోభై ఆయుధశోభై కళోడకూడి కాళమేఘనిభశ్యాను
 మాయిరున్ఱళ్ళ దివ్యసుగ్గళవిగ్రహత్తుడనే హృదయకమలత్తిలే ధ్యాన
 మ్మిక్కి, అన్ఱ ధ్యానత్తుక్కు విచ్ఛేదముమ్ విన్ఱ్ఱితియునున్ఱ్ఱు సవఁ
 కాలమున్ విషయాన్తరజ్గళా లహృతమాకాతప్రేమన్ఱైయున్ఱైయ
 రాయ్ తత్సంక్షేప విక్షేపైకసుఖదుఃఖరామ్మడి ద్రువానున్ఱ్ఱితి

యాయ్ అతు తాన్ క్రత్తుతు నమానాకారిమాయ్ దేశవిశేషత్తి
లనుభంజేయుమ్ కాట్కడైక్కొళ్ళుమ్మడి పరమప్రయోజనమాయ్
వేదసమెత్తుమ్ ఉపాసనమెత్తుమ్ సేవైయెత్తుమ్ ధ్యానమెత్తుమ్ ఏవ
మాదిశబ్దజ్ఞాల్ శొల్లప్పడుకిఱ భక్తియాసతు 'ఉభయపరికర్మిత
స్వాస్త్య' ఎన్ఱిఱుడియే కర్తజ్ఞాన సంస్కృతాన్తఃకరిణుక్కు
ప్పిఱుక్కుమళొన్ఱాకైయాలే - ఇవ్వళవు అరుమైయానభక్తి విత్తైయ
ప్పెన్ఱుసనేయితే నలమద్దమిల్లొన్ఱొనాట్టిలే పోయ్ఱప్పకప్పెఱువాన్,
ఇతు తాన్ స్వల్పకాలత్తిలే నిమ్మన్న మాకక్కడనత్తితే. ఇన్ద క్రమ
త్తాలే చేత రొకళ్ పరిమపదత్తేఱ పగుమళవుమ్ పార్త్తిరుక్కు
మ్బొమ్మొన విళప్పనహిష్ణుత్వమ్ ఎమ్మెగుమానుక్కిల్లై యెన్ఱిఱు -
పూర్వాధికాత్తాలే

[భజతాం సాశ్లేషే] "భోగదశైయిలే ఈశ్వరనభిక్కు
మ్బొతు" ఎన్ఱితే నమ్మాచార్యర్ కళగుళిచ్చెయ్ వతు; "కిమపి
కిమపిమన్ద్రామన్ద్రచూనక్తియోగాదవిరిళితు పోలం జల్పతోరక్రమేణ |
అశిధిలపరమృన్మనోపైత్తైకై దోష్టః అవిదితగతయామా రాత్రి
రేవన్యంసీత్." [ఉత్తర రామచరితే] ఎన్ఱు దమ్మతివిషయజ్ఞళిలే
పేశువణ్ణెల్లామ్ అత్తల్పమెన్నుమ్మడియితే ఎమ్మెగుమాన్ ఆశ్రితిర్
కళోడకలన్దు పరిమాఱప్పక్కా లిరుక్కుమ్మడి. అతుతోన్ఱవా
య్త్తు "సాశ్లేషే" ఎన్ఱతు ఇన్దే

[త్వరాపరవశః] ఒన్ఱిలే ఒరుత్తనుక్కు అనుబుభూషైయన్ఱా
నాల్ అభినివేశముమ్ విజ్ఞిక్కిడన్దతాకిల్ క్రమప్రాప్తిపార్త్తిరుక్కు
ప్పొకాతే. "తావివైయమకొన్ఱ తనన్దాసురైకక్కు కూవిక్కు
ళ్ళుమ్ కాలమిన్నమ్ కుఱుకాతో" ఎన్ఱు ఇత్తలై తుడిక్కుమతుక్కు
మేఱుడవాయ్త్తు అత్తలై తుడిప్పతు.

[కాలేన సంశోధ్యతానిత్యాది.] ద్వీపాస్తరత్తిలే షక్వమాన
తొరు ఫలత్తై స్వదేశత్తిలే భుజ్జక్కవిరుమ్పువానొరువన్ అలిఱ్ఱు
వేణ్ణియ సంస్కారజ్జల్ పలనన్ద్రైయుమ్ అడై వేళెయ్తు నడుజ్జా
లమ్ ప్రిశ్రమప్పట్టాలితే అభీష్టమ్సిద్ధిప్పతు; అత్తనైవిళమ్మత్తై
ప్పొఱుక్కమాట్టానాకిల్ స్వదేశ తైవిట్టాట్టిరు అన్ద ఫలముళ్ళవిడతై
శెల్లవేణ్ణుమిత్తనైయితే. అప్పడియే “జ్ఞానిత్వాత్తైవ మమతమ్” ఎన్దు
కొణ్ణు విరుమ్పుప్పడుమ్ జ్ఞానిచేతనర్కళై అనుభవిక్క విరుమ్మున్ద
పరవానుదేశన్ అనర్కళై సంస్కారక్రమత్తినాలుమ్ కాలక్రమత్తి
నాలుమ్ వరప్పర్ త్తిగుక్కుమ్ విళమ్మన్వహతాతవనాయ్ స్వదేశత్తై
విట్టకన్దు అనర్కళన్ వాఱురుడమాన ఇరుళ్ తరమాళాలత్తిలే తానె
అడియ్టు వన్దుళినాన్ తత్సంశ్లేషత్తిలుళ్ళ చాపలాతిశయత్తాలే.
ఇప్పడి ఆశ్రితజనసంశ్లేషత్తిల్ అభినివేశాతిశయత్తాలే ఓడినన్దు అవ.
తిరిత్తాయాకిల్ ఇతుపన్ద్రై ఉన్దై పుర్వనుయోగమ్ కణ్ణువారారు
మిత్తై, ఆశాపాశత్తాలే శెయ్ తాయెన్దిట్టు అతుతన్నిల్ కామచారా
నుజ్జైకణ్ణక్కడఱొమెన్దిత్తార్ [అత్రావతీణోఽభవే ఎర్ముమళవాలే.]

[కిం నామేత్యాది.] ఆశ్రితజనసంశ్లేషచాపలత్తాలే నీ ఇన్ద్రే
వన్దు సిఱ్ఱుతిల్ యాతొరు విప్రసపత్తియుమ్ కణ్ణున్దియోమ్ నన్దు
అవతరిత్తవిడత్తిలే ఉకవాత కంసశిశుపాలాదికభుక్కుమ్ ఉన్దుడైయ
దివ్యమజ్జళవిగ్రహత్తై అనుభవయోగ్యమాక్కిత్తన్దు అన్ద పుడుపావి
కళైయుమ్ తిరువడి శేర్త్తుక్కొణ్ణాయెన్బతు యాతొన్దిట్టు, ఇతు
ఎకొలో! ఎన్దు ఇతుతన్నిలే పోన్ విప్రతిపన్నరాయిరానిన్దోమ్
కాణ్ణెన్దిత్తార్.

[అసంశ్రితేషు వేషంవితరన్ తాన్ వృణీషే.-ఇదం కింనామ?]
“వైతునిన్దైవల్లవా పథిత్రవర్క్కుమ్ మాటిల్ పోర్, శెయ్తు

విన్న శెల్డీర్ త్రీయిల్ వెన్డెర్ కుమ్మనన్డై, ఎయ్ తలాకుమ్మెర్ ' [తిరుచ్చప్పవిరుత్తమ్] ఎన్దురుళిచ్చెయ్ తార్ తిరుమ్మిశైప్పిరాన్. "భగవచ్చు కేణవాపాదితః తత్సగిణాద్ధగ్ధాఖిలాఽనుసంజ్ఞయః భగవతా అన్తమునసీతః తస్మిన్నేవ లయముపయయా" [శ్రీవిష్ణు పురాణే. ౪ - ౧౫ - ౧౫] ఎన్డా వరాశంభగవాన్; అవన్దై యెల్లామ్ తిరువుళ్ళప్పన్దై "తాన్మణిమే" ఎన్దితార్ [ఇదం కింనాను?] ఉన్నడైయ నింజుళన్దాన్ద్రయమ్ కరైయళియ పెరుకప్పక్కల్ 'ఉన్దార్, ఉన్దాతార్' ఎన్దు వాళివైయాతే ఎల్లారైయుమ్ ఒక్కత్తిరువుళ్ళప్పన్దై అపడి ఎన్కొత్! ఎన్దు తలై శీయ్కితార్. "నింజుళన్దాన్ద్రయమ్" న్ద్రయవతో భవతః అనా శ్రిత శిశుపాలాదివిషయ సాశీల్యమిరిదృశ్యమానాతిశయ మిత్యాశయః." ఇతి సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా.

"అవతేణోభవే" ఎన్ద విడత్తియు "కృతావతారోఽభూః" ఎన్దు సంస్కృత వ్యాఖ్యాతా పారుళురైత్తతు ప్రామాదికమెన్న వేణుమ్ లిజ్జరూపత్తుక్కు భూతకాలాధమ్ కొళ్ళక్కూడాతే. శిలర్ 'భవే' ఎన్ద విడత్తుళ్ళ విసగ్గైయైయైత్తు "భవే" ఎన్దు పారమాక్కి 'ఆత్రధవే అవతేణః' ఇన్ద సంసారభూమియిలే అవతరిత్తాయ ఎన్దు పారుళామెన్బర్. ఇతెల్లామ్ లిజ్జరూపమ్ ప్రయోగిత్తుళిన ఆద్ర్ వాన్దైయ హృదయభగ్గైయ యతియాతారుడైయ స్వచ్చంద్రోన్యాయమామ్. లిజ్జలకారత్తుక్కుళ్ళ అనేకాధజ్జళిర్ కామచారాన్దై ఎన్దొరు అధణముణ్ణ; అన్దధణ యాయ్త్తు ఇగ్గే వివక్షితమ్; అతావతు - ఉన్ ఇన్దప్పడియే నీ అవతరిత్తుక్కోళి కిడాయ్ ఎన్ద పడి. "భజత్సువాత్సల్యవశాత్సముత్సుకః ప్రకామ మత్రావతరేవకరప్రద" ఎన్దు మేలేయుమ్ అరుళిచ్చెయ్ వర్. ఆక

ఇంద్ర శ్లోకే త్రిల్ - ఎమ్మెరుమాన్ తిరునాళ్లైవిట్టు సంసారభూమియిలే
తిరువవతరి త్తరుళిన విషయత్తిలే కామచారానుజ్ఞాయమ్, ఉకవా
తారైయముట్టుడ ఉయ్విత్తవిషయత్తిలే హేతుప్రశ్నముఖేన ఎమ్మె
రుమానుడైయ నిఁబ్బుశస్వాత ప్రయవైభవశ్చై వెలియిట్టపడియుమ్
విశ్లేయతామ్.

ఇంద్ర శ్లోకమ్ శాదూకలవిక్రీడితవృత్తమ్ ; “నూర్యాత్తైన్
మణసజస్తతాన్సగురవశ్శాదూకలవిక్రీడితమ్.” ఇతి తల్లక్షణమ్. (౬౬)

శ్లో॥ వరద! యది న భవ్యవాతరివ్యః

శ్రుతివిహితాస్త్యదుపాసనాచనాద్యాః ।

కరణవిధవిదూరికే నతి త్వయి

అవిషయతానికృతాః కిలాభవిష్యన్ ॥

౬౭ ॥

పదవురై.

హే వరద! = వరదనే!

భువి = ఇన్నిల త్తిలే [నిట్టాయాకిల్

నావాతరివ్యాయది = నీ అవతరియారీరు

త్వయి = (పరివ్రాచాన్తర్యామ్యాకారనా

యరుక్కి-అ) నీ

కరణ పథ } ఇన్నియమాగళుక్కు

విదూరికేన } దూరస్థనా యరుక్కు

మళవిల్

శ్రుతివిహితాః = వేదబ్రహ్మ విధిక్లష్టట్టుళ్ళ

త్వదుపాసన = } ఉన్నైయ పాసిత్తల్

అచనాద్యాః } ఆరాధితల్ మతలి

యక్రియైకల్

అవిషయతా } నివిషయజ్ఞా యుట్టివి

నికృతాః } తనాతే తింస్సైత్తజ్ఞాన్

అభవిష్యత్ కిల = ఆయవిడుమత్తనైయితే

[వరద! యదీత్యాది.] ఇజ్జనే ఎమ్మెరుమాన్ అవతారమ్

శైయ్తరుళావిదిల్ శ్రుతీస్త్యత్వాది సకల శాస్త్రప్రభుమ్ నివిష

యజ్ఞా యుట్టియుమ్మెచ్చుశొల్ల అవతారిత్తిక్ అవశ్యకతైయై అరుచి

చ్చైయ్కితార్.

[హే వరద! త్వం భువి నావాతరిష్యోయది] పేరరుభాళనే! .
 దేవరీర్ ఇన్ద భూమణ్డలత్రిలే రామకృష్ణాదిరూపేణ తిరువవతరియా
 తోఱ్ఱీయిల్. [అతవవ త్వయి కరణపథవిదూరగేసతి] పరవ్యాహా
 న్తయామిరూపేణనిన్దు ఇన్దియమాగత్తుక్కు అణిత్రాకాతే అవ్వ
 రుకుపట్టల్. “అప్పాల్ ముతలాయ్నిన్దు అళప్పరియవారముతు”
 ఎన్నిఱపడియే లీలావిభూతిక్కు అప్పాన్పుట్టిరుక్కిఱ పరత్వమానతు
 అణ్డత్తుక్కు ప్పఱమ్మే పెరుక్కిడక్కిఱ ఆవరణజలమ్పోలేయాయ్,
 “చాలాఱ్ఱి నీ కిడక్కుమ్ వణ్డైయామ్ కేట్టేయుమ్” ఎన్నిఱపడియే
 కేట్టిరుక్కుని తనైయల్లతు శెన్దు కాణవరితామ్బడి యిరుక్కిఱ
 వ్యాహమానతు పరత్వమ్మోలే అతివిప్రకృష్టమన్త్రిక్కే యిరున్దా
 లుమ్ తృపాతనకు దుమ్ప్పిపమాన పాక్కడల్ పోలేయాయ్,
 కణ్డు పద్ర్ వేణుమెన్దు ఆకైప్పట్టవనుక్కు హృదయత్రిలే యిగుక్కు
 ఛ్చెయ్ లేయుమ్ “కట్కిరీ!” ఎన్నిఱపడియే కణ్డుక్కు విషయ
 మన్త్రిక్కే అష్టాంగయోగరూప మహాయత్నత్తాలే కాణవేణుమ్బడి
 యాన అన్తయామిత్వమానతు - తృపార్తనుక్కు కొట్టుమ్ కున్దా
 లియుమ్ కొణ్ణుకల్లి నాలల్లతు కుడిక్కుక్కిడై యాత భూగతజలమ్మోలే
 యాయ్ - ఇప్పడి ఇవైయెల్లామ్ కాణవాన్దెప్పట్టవర్ కళుక్కు ఊలు
 ప్పన్త్రిక్కే యెఱ్ఱిక్కై యాలే “మణ్ మితుఱ్ఱిల్ వాయ్” ఎన్నిఱపడియే
 పెరుక్కాఱు పెరుకినాత్పోలే భూమియిలే అవతరిత్తు నెన్బ్రిత్తరుభా
 తోఱ్ఱిదొల్ శాస్త్రుణ్ణిలే “నిదిధ్యాసితవ్యః” ఎన్దుమ్ “అచయేత్”
 ఎన్దుమ్ “ప్రణమేత్” ఎన్దుమ్ “నిత్యంప్రదక్షిణీకుర్యాత్” ఎన్దుమ్
 విధిక్కుప్పట్టుళ్ళ ఉపాసనాచణన ప్రదక్షిణనమస్కార ప్రభృతికళాన
 వఱ్ఱిపాడుకళుక్కు విషయమిన్త్రిక్కే యెఱ్ఱియుమితే యెన్దితార్.
 మనుష్యర్ కళై నోక్కి ప్రవర్తిత్త శాస్త్రుణ్ణిలే విహితజ్ఞభాయళ్ళు

విధికళుక్కు ఒరువిషయమ్ కిడైయాతేపోనాల్ అన్ద శాస్త్రజ్ఞల్
 * జరద్గవాదివాక్యాధఃమోలే వ్యాహతాధఃజ్ఞళామితే; “శ్రుతిః
 స్మృతిర్ముఖేవాక్షా” ఎన్ద తిరుముకప్పాశురముమ్ ప్పరుతేయామ
 త్తనైయితే. అజ్జనాకామైక్కాకవాయ్త్తు త్తిరువవతారజ్ఞల్ శేయ్
 తిరుళిల్ ము. “సింహాద్రినాథ! తవవాఙ్మనసాతివృత్తంరూపం త్వతీ
 ద్రియముదాహరణాస్యవాణీ! ఏవశ్చసత్త్వ మిహచేత్సమవాతరిష్య
 స్త్వద్ జ్ఞానభక్తివిధయోఽద్య ముధాభవిష్యత్.” ఎన్ద సున్దర
 బాహుస్తవత్తిలు మరుళిచ్చెయ్ తార్. “ధృతినియమసరత్నావీక్షణై
 శ్శాస్త్రదానప్రభృతిభిరచికిత్స్యాత్ ప్రాణిసఃప్రేక్ష్యభూయః! సుర
 మనుజతిరశ్చాం సవకథాతుల్యధర్మా త్వ మవతరసిదేవ్రాఽజోషిన
 న్నన్యయాత్మా.” ఎన్ద ఇన్ద అవతారహేతువైయే ప్రకారాన్తరేణ
 భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్ తార్.

ఒరడై విలే ఎన్జువారిడరైక్కళై వాక్ పిల్లై యెన్బారొరువర్
 జీయర్ పాడే విడైకొణ్డై “అనుజనురనురూపరూపచేష్టా నయదిన
 మాగమమిన్దిరాఽకరిష్యత్ | అసరసమధవాఽప్రియమ్భవిష్టు ధ్రువ
 మకరిష్యతిరజ్జరాజనర్క ” ఎన్ద శ్రీరజ్జరాజస్తవత్తిలుమ్, “యది
 మనుజతిరశ్చాంలీలయాతుల్యవృత్తే రనుజనురనురూపాదేవి! నావా
 తరిష్యః | అసరసమభవిష్యన్మర్కనాథస్యమాతః! దరదళదరవిద్రో
 దస్తకాన్తాయతాక్షీ! ” ఎన్ద శ్రీగుణరత్నకోశత్తిలుమ్ భట్టర్
 అరుళిచ్చెయ్ కిఱపడిపార్ తాల్ ఎమ్మిరుమానుడైయ శృంగారకలా
 విలాసవైదగ్యతై ప్పొల్ పడుత్తామైక్కాకవే పిరాట్టి తిరువవతరిత్త
 రుళినతేన్దితార్, పిరాట్టియినవతారత్తుక్కు ఇతుహేతువానాల్
 ఇప్పడియే భగవదవతారత్తుక్కుమ్ హేతు పిరాట్టియిన్ సర్వవైద
 గ్యతై ప్పొలుతాక్కనొణ్ణామై ఎన్నక్కూడాతో? శాస్త్రవిధికళో

పముతాకామైక్కాక అవతరితానెన్నానే? ఎన్నుకేట్ర, “పిరాట్టియినవతారమ్ భగవదవతారానువిధాయెన్ను శాస్త్రమ్ శొల్లుతైయాలే అజ్ఞు అజ్ఞనేశొల్లవడుక్కుమ్, భగవదవతారమ్ పిరాట్టియినవతారమ్ శైష్వి శెల్లుమతల్లామైయాలే అజ్ఞనేశొల్లవొణ్ణతుకాణ్; శాస్త్రవిధికల్ నివిషయనూకామైక్కాక ఎన్నుమితువే శాలప్పొరుస్తుమ్ కిడాయ్ ” ఎన్నరుళిచ్చెయ్తార్.

ఇక్కడ “నరద” యదినభవ్యవతరివ్యః ” ఎన్నతు విభవావతారమ్ శైయుద్దేశిత్తు అరుళిచ్చెయ్తతల్లవెస్తుమ్, దేవాధిరాజరూపేణ నిన్త అచావతారత్తైయ్ ఉద్దేశిత్తుచ్చొల్లిల్ శైస్తుమ్ శిలర్ శొల్లువర్కళి. కీటుమ్ మేలుమ్ విభవావతారప్రకరణమాక వే శెల్లుకైయాలే ప్రకరణవిరుద్ధమాకచ్చొల్లునుతు అనాదరణీయమామ్

“అవాతరివ్యః - అభవివ్యః” = లృజ్ రూపమ్; హేతు హేతుమద్భావోక్తిస్థలమాకై యాలే. “కరణపథవిమూరగే” ఎన్న విజ్ఞత్తిల్ కరణశబ్దత్తాలే చక్షుర్ద్రియముమ్ త్వగ్ద్రియముమ్ ప్రాధాన్యనవిపక్షితమెన్నర్. చక్షుస్త్వగ్ద్రియజ్ఞభుక్కు గోచరియూత్తోబ్దినాలుమ్ మానసమాన ఉపాసనత్తుక్కు కుత్తైయిల్లామైయాలే “ఉపాసనాచనాద్యాః అవిషయతానికృతాః కిలాభవివ్యః” ఎన్న ఉపాసనత్తైయుమ్ శేర్త్తుచ్చొల్లుకిటవడి యెజ్జనేయెన్నిల్; ఎన్నుమ్ కణ్ణుక్కు విషయమాకాతొరువస్తువై యారుమ్ ఉపాసిక్కు పురుమ్మూర్కళితే గగనారవిన్ద శశవిషాణాదికళిపాలే భగవత్త్వమ్ తుచ్చపెన్తు నిన్దెక్కప్పెల్ శ్రాల్ పిన్దె అతుతన్దె ఉపాసిక్కు ఎజ్జనే విరుమ్మక్కూడుమ్? ఆకవే ఉపాసనత్తుక్కుమ్ చక్షువిషయత్వమ్ ఇన్దియమైయాతత్తాకైయాలే ఉపాసనత్తైయుమ్ కూట్టి యరుళిచ్చెయ్తార్.

[అవిషయతానికృతాః] ఒరు పణ్డతమ్మన్యక్ రోగాభిభూత
నాయ్ ఒరు మరుత్తువకపాడే శెన్టు కై కాట్ట అనచుమ్ కై పార్తు
ఒరు బొపధత్తైక్కొడుక్కుమళవితే “ఇవై స్వీకరిక్కుమిడత్తిల్
పధ్యమేతావతు ఉణ్ణో!” ఎన్దు రుగ్గక్ కేట్ట, “ఒన్దుమిట్టై, మణిక్కు
ఒరుమన్తై తోయపానమ్ స్వీకరిక్కుక్కడవాయ్” ఎన్దు వైద్యన్
శొల్ల, ఇవన్తాన్ పణ్డతమ్మన్యన్తాకైయాలే తోయపానశబ్దార్థన్తై
అతియాతవనాయరున్దున్ అతువెన్? ఎన్దు కేట్టటియ లజ్జితు,
తోయపానమెన్దు ఒరు మరున్దుపదార్థన్ మిరుక్కుక్కుడున్, కడై
కళిల్ విచారిత్రాల్ కిడైక్కి అతు, ఇవనై క్కేట్టునెన్ ఎన్దు తూప్పీమ్
పన్దువిట్టు, పిఱకు ఊరారిడత్తిలుమ్ కడైకళిలుమ్పోయ్ విచారిక్కు
పృకుసుళవితే తోయపానమెన్దుతై తోపయానమెన్దుతాక మరుణ్దు
సర్దిత్తు “శిఱితు తోపయానమ్ కిడైక్కుమో? కొచ్చున్ తోప
యానమ్ ఇరుక్కుమో?” ఎన్దు తిఱిన్దుకిడన్దవాశల్ తోఱుమ్ పుక్కు
భున్దు విచారిత్తుక్కుణ్దుపోయ్ కడై శియాక తోపయానమెన్దిఱవన్దువే
అసత్తెన్దుమ్ అన్ద తుచ్చవన్దువై స్వీకరిక్కుచ్చుడివిధిత్త వైద్యను
డైయన్దారై నివిషయమాకైయాలే అవన్ పిరట్టప్పేళువా నొరు
వన్తెన్దుమ్ నిమ్మపిఱత్తానామ్ అతుపోల, “భగవానై ఉపాసిక్కు
వేణ్ణియతు, భగవానై ఆరాధిక్కువేణ్ణియతు, భగవానై త్తిరువడి
తొళివేణ్ణియతు, భగవానై చ్చుల్లీ వలమ్ శెయ్యవేణ్ణియతు” ఎన్ది
పృణ్డైకళితే శాస్త్రజ్ఞళిల్ ఓతిక్కిడప్పతత్తిణ్ద భగవానెన్బానొరు
వన్ ఎన్దైక్కుమ్ చ్చతుర్విషయనాకాతేపోనాల్ తోపయాన
కథాసధర్మావామత్తనైయితే అజ్జనాకామైక్కాకి వాయ్త్తు
స్వమేవ రూపం తత్తత్సజాతీయసుస్థానం స్వస్వభావమజహజేవ
కువన్ తేఘ్తేఘ్ లోకేష్వరీర్యవతీర్య తైస్సై రారాధిత

దిష్టానురూపం ధర్మాధికామమోక్షాభ్యం ఫలప్రయచ్ఛన్ భూభా
రావతారణాపదేశేన అస్మదాదీనామపసమాశ్రయణీయత్వాయా
వతీర్య ఉవాక్సంకలమనుజనయన విషయతాంగతః” ఎచు గీతా
భాష్యప్రవేశేతితే ఎమ్మెరుమానార్ అరుళిచ్చెయ్తపడియో తిరువవ
తరి త్తరుగినాన్.

నవిద్యతేవిషయః యేషాంతే అవిషయాః; తేషాంభావః -
అవిషయతా; తయానికృతాః. నికారమావతు తిరస్కారమ్;
నికృతాః ఎన్దతు తిరస్కృతాః ఎన్దపడి ఆక, అవిషయతానికృతాః
ఎన్దతు - అసమ్బధాః ఎన్దపడి.

ఇన్ద శ్లోకిమ్ పుష్పితాగ్రావృత్తమ్; “అయుజి నయుగరే
ఫ్లో యకారో యజుచ నజౌ జరగాశ్చ పుష్పితాగ్రా.” ఇతి తల్ల
తు.ణమ్. (౬౭)

శ్లో॥ యదపరాధసహస్రమజస్రజం
త్వయి శరణ్య! హిరణ్య ఉపావహత్ ।
వరద! తేన చిరం త్వమవిక్రియః
వికృతిమభజకనిభజనాదగాః ॥

౬౮॥

పదవురై.

శరణ్య! = రక్షక నాన
హే వరద! = వరదనే!
హిరణ్యః = హిరణ్యకశిపువానవన్
త్వయి = ఉక్తవిషయ త్రిత్
అజస్రజమ్ = సావక కాలిక మాన
యత్ = యాతొరు
అపరాధసహస్రమ్ = అయిరక్కణక్కాన
అపరాధత్వై
ఉపావహత్ = శేయతానో,

తేన = అన్ద అపరాధసహస్రత్రై
చిరమ్ = నెడునాళ్ల పరై యల్
అవిక్రియః = వికారమే ఉన్దాకాతిరున్ద
త్వమ్ = నీ
అభజకనిభజనాత్ = శిలుక్కున్దైయాకి
య ప్రహ్లాదనుక్కునేర్న్ద
నల్లివుకారణమాక
వికృతిమ్ = మనోవికారత్వై
ఆగా = అదైన్దాయ్.

[యదపరాధసహస్రమిత్యాది.] “ఈశ్వరసవతరిత్తుః పృథ్వీనః ఆన్తైత్తోభీరకశైల్లామ్ భాగవతాపచారమ్ పాతామైయైస్తు జీయ రరుళిచ్చెయ్ వర్” ఎన్తు శ్రీవచనభూషణత్తిల్ పాశురమ్. అతావతు- సజ్జల్పమాత్రత్రాలే సవణ్ణైయుమ్ నివణ్హిక్కనల్ల సవణ్ శక్తి యాన సవణ్ శ్వరక తనై యభీయమాటి ఇతరసజాతీయనా యవ తరిత్తు క్కైత్తోడనాయ్ నిన్తు శెయ్ త హిరణ్యరావణాది నిరసనరూప అతిమానుషచేష్టితజ్జశైల్లామ్ ప్రహ్లాదక మహాపిణకళోత్తోడక్కమాన అవ్వోభాగవతవిషయజ్గళిల్ అవ్వపర్వణ్ణి అపచారమ్ సహాయామై యాలే ఎన్తు సజ్జాయరరుళిచ్చెయ్ వరామ్. అవ్వథకమెయాయ్ త్తు ఇన్ద శ్లోకత్తిలే అరుళిచ్చెయ్యప్పగుకిటతు “యాప్రీతిమయినం ఎంతా మ్మక్కైఱునదాన్తుతే । అవమానక్రియాతేహం సంహర త్యఖిలంజగత్ ” ఎన్తు భాగవతాపచారత్తిక్ కౌరవ్ణై ఎమ్మెరు మాన్డానే శోతివాయ్ తిటన్దు అరుళిచ్చెయ్ తానితే.

[హే శరణ్య! వరద! హిరణ్యః త్వయి అజస్రజం యద పరాధసహస్రం ఉపావహత్, తేన (అపరాధసహస్రేణ) చిరం అవిక్రి యః స్థితస్త్వం అభణకనిభణజనాత్ వికృతిమగాః] ఎమ్మెరుమాన్ తన్నళవిలే తీర్క్కభీయ అపరాధప్పగుమవర్ కళైప్పల్లి భి ఒన్తుమ్ కణిశియాన్ ; స్వాశ్రితర్ విషయత్తిల్ స్వల్పపరాధమ్ ప్ణవా నుణ్ణాకిలుమ్ అననై అప్పోతే తలై యటుత్తుప్పొడువాన్దై తే ఇతి హసపురాణజ్గళిల్ ప్రసిద్ధియిరుప్పతు. [“త్వయి కిచ్చిత్సమాపన్నే కిం శార్యంసీతయామమ ”] చక్రవర్తిత్తిరుమకనార్ ఎమ్మెన్దురుళినిట్రు చ్చెయ్ తే రావణ గోపురశిఖరత్తిలే నన్దు తోదోదోనవాతే ‘రాజ ద్రోహియాన పైయల్ తిరుమున్నేన్దైయూపతే? ’ ఎన్తు మహా రాజర్ అవన్నేలే ఎమ్మెప్పాయ్ న్దు శాన్తువన్దపోతు ఇజ్జనే అరుళిచ్చెయ్

కితార్ - సీర్ మహారాజరాన తరమ్మలైయ అవక్ ఒరువాతైన్ శొల్లమాకిర్ సీర్ తేడిప్పొకిఱ శరక్కుత్తాన్ నమక్కు ఎక్ శెయ్యి ఎత్తిరుప్పతు ; “ ప్రాణేభ్యోపిగరీయాంసః ” ఎన్నుమ్మడియాన అద్ద భాగవతర్కళుక్కు ఒరుత్తేజునేర్దొర, తనక్కు త్తేజునేరుమ్మొతు పిఱక్కుమ్ శీర్దొరుమ్ కుళప్పడియెన్నలామ్మడియితే శీర్దొరుమ్ పెరుకి చ్చెల్లుకిఱవడి. “ సాగరం శరణంగతిః ” ఎత్తు సముద్రరాజనై శరణ మ్మక చ్చెయ్ తేయమ్ అవక్ ముకమ్ కాట్టిన్ దొలనాకి, “ కోపమా హరియత్తీవ్రమ్ ” ఎన్నుమ్మడి శీర్దొరుత్తై వరవత్తైత్తుక్కొణ్డార్ పెరుమాళ్, — పిన్ను రావణనాలే తిరువడినోవువట్టవాతే “ తతో రామోమహాతేజః రావణేనక్తితవ్రణమ్ | దృష్ట్యాప్లవగ శాదూలం కోపస్యనశమేయవాక్. ” ఎన్నుమ్మడి కోమిట్టవల్లిక్కానార్. ఇజ్జనేయితే భాగవతవిషయత్తిలే ఎమ్మెరుమానుక్కుళ్ళ పరివిక్ మికుతియిరుప్పతు.

హిరణ్యకశిపువానవక్ ఎమ్మెరుమాత్తిఱత్తిలే నేర్కొడు నేరే అపచారప్పట్టు త్తిందనాళ్కళ్ ఎణ్ణిఱన్దనై యుణ్డు ; అన్నా ట్కుళిలే ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరువుళ్ళమ్ అవ్వరక్కనళవిలే శిఱి తుమ్ వికరిక్కవిత్తై, “ పళ్ళియిలోతివన్ద తక్ శిఱువక్ వాయిలోరా యిరనామమ్ ఒళ్ళియవాకిప్పొత ఆజ్జతనుక్కు ఒత్తుమోర్ పొఱున్ పినాకి, ప్పిల్లైయైచ్చీటి వెకుణ్డనలిన్దా నెన్దత్తిన్దనాతే “ నమ్మళవిలే ఎత్తనై తీమ్మనాయిరున్దాలున్ పొఱుత్తిరువుతోమ్, నమ్మడైయ నాన శిఱుక్కనై నలిన్దా నెన్నా ఇని పొఱుత్తిరుక్కువ్రా? ” ఎత్తు ఆఱియిరుక్కుమాట్టాతే అప్పో శేవన్దతోన్ద ప్పుడైత్తానాయిన్ దొరు.

“వరత్రాల్ వలినినైన్దు మాతవ! నిఁపాదమ్
శిరత్త్రాల్ వణక్కానామెన్టే?—ఉరత్తినాల్
ఊరియాయ్ నేర్వలయో నాయవిరణియనై
ఓరియాయ్ సియిడన్దతూణ్.”

[ముతల్ తిరువనాతి - ౯౦]

ఎన్దు పాయ్ కై యాభ్రీ వార్ పాశుర నై ఇన్దళ్ళోకత్తోడే ఇన్దైత్తు
నివఁహి త్తరుల్ వర్. [మాతవ! నీ ఓరియాయ్ ఇరణియనై ఊని
డన్దతు - (అవఁ) నిఁపాదమ్ శిరత్త్రాల్ వణక్కానామెన్టే?] శ్రియః
పతియే! నీ సరసింహమాయ్ క్కిళ్ళర్ న్దు హిరణ్యకశిపువై క్కిభ్రీత్తు
ప్పొట్టతు అవ్వరిక్కణ్ ఉన్నుడైయ పాదారవిన్దత్తిలే తలై శాయ్
త్తిలఁ ఎన్దు కారణత్తినాలో? ఎన్దు ప్రశ్న గమనికైయిలే తలైక్కట్టి
నార్ ఆభ్రీ వార్, అవరుడైయ తిరువుళ్ళవై వివరిక్కితారాయ్త్తు
ఆభ్రీ వాణ్. ఇప్పాశుర త్తిఱ్ఱు వ్యాఖ్యానమరుళిచ్చెయ్త పూర్వర్
కల్—“నాట్టిల్ కణ్ణటియాత అద్వితీయమాన సృసింహమాయ్ క్కొణ్ణ
అవనుడైయ మాంసశమాన పెరియశరీరై శ్రితవత్సలనాన నీ
ఇడన్దు పొకట్టతు బ్రహ్మాదికల్ కొడుత్తవరత్త్రాల్ వన్ద తణ్మిడుక్కై
క్కనక్కనినైత్తు సవాణ్ధి నాన వున్నుడైయ తిరువడికలై తలై
యాలేవణ్ణి ఆశ్రయియాతే యిరున్దాన్ ఎన్టో, అన్టితే; శిఱుక్కనై
క్కఱువినిల్దా నెన్ను మితుకొణ్ణితేయెన్దపడి.” ఎన్దు రుళిచ్చెయ్తతు ఇన్ద
ళ్ళోకాథణ్డై అనుసన్ధిత్తితే. ఆభ్రీ వార్ కల్ ఎమ్మెరుమానుడైయ
ఓరోఅపరానన్దలైప్పల్లి ప్పేళియరుళుమ్పొతు ఉత్తరమిన్న తెన్ను
మిడన్డై వెళియిడామల్ తానే ప్రశ్ననైమా త్తిరమ్ పణ్ణి నూత్రమ్పొలే
నిఱుత్తునర్ కల్; అవర్ కళుక్కు వివక్షితమాన ఉత్తరనై ఆభ్రీ వా
నితే వెళియిట్టరుళ్ళతు. పెరియతిరువనాతియిల్ “శీరాల్ పిఱన్దు శిఱ

స్పాల్ వళరాతు, 'పేర్ వామనాకాక్కాల్ పేరాళా' — మార్ పార
 ప్పూల్ కి నీయుణ్ణమిట్టే స్త పూమినీరేట్టరిలే? శొల్లునీయామఱియచ్చా
 ట్టేస్త" ఎన్ఱునూత్రమ్మోలే అరుళిచ్చెయ్ తలై ఇవర్ తామ్ అతిమా
 నుష స్తవ త్తిలే " త్వన్నిమితా జరరగాచ తవత్రిలోకీ కింభిక్షణాది
 యమృతేభవతోదురాచా?" ఎన్ఱు అనువదిత్తు, " మధ్యేతథాతున
 విచక్రమిషేజగచ్చేత్ త్వద్విక్రమైః కథమివశుతిరశ్చితాస్యాత్ ?"
 ఎన్ఱు ఉత్తరాధత్తాలే ఆట్ వారుడై య హృదయ తై వెలియిట్టరుళి
 నార్. ఆట్ వార్ వెలిప్పడైయాక అరుళిచ్చెయ్ తుళ్ళనల్ మిక్కు
 ఆట్ వా నూత్రమియల్ మిడిడముమణ్ణు ; తిరువాయ్ మొట్టియిలే
 " ముక్కుత వై నుతియ శక్కరనల్ వల షైయాయ్, తొమ్మిక్కుతల్
 కలిఆళిప్పా పుళ్ళూర్ న్దుతోన్ఱివై యే, ముక్కుతాళానమే పడైయాక
 మలరులకిల్, తొమ్మిమ్మూర్ క్కళిత్రాల్ ఉశుడర్ చ్చోతిమై
 యాలే?" ఎన్ఱు వెలిప్పడైయాక అరుళిచ్చెయ్ తలై ఇవర్ శ్రీ
 వై కున్ఱుస్తవ త్తిలే " విశ్వం ధియైవవిరచయ్య నిచాయ్యభూయః సజ్జ
 హ్రువస్సతినమాశ్రితవత్సలత్వే । ఆజగ్గువ స్తవగజోత్తమ బృహి
 తేన పాదంపరామమృశుపోపిచ కామనీమా?" ఎన్ఱు నూత్రమియల్ శ్రి
 యరుళినార్. " యదపరాధసహస్ర" మెన్ఱితి ఇన్ద్రశ్లోకత్తాలే పోయ్
 కై యాట్ వారుడై య నూత్ర తై వివరి త్తరుళినారాయ్ త్తు.

ఇన్ద్రశ్లోకమ్ ద్రుతవిశిష్టతవృత్తమ్ ; "ద్రుతవిశిష్టతమాహ
 కభౌధరా" ఇతి తల్లక్షణమ్. ... (౬౮)

శ్లో॥ త్వమామనన్తి కవయః కరుణామృతాభే !

జ్ఞానక్రియాభజనలభ్య మలభ్యమనైః ।

ఏతేషు కేన వరదోత్తరకోసలసాః

పూవణం సదూవణమభజస్తహి జస్తవస్తామ్ ॥ ౬౯॥

పదవ్యురే.

కరుణామృతా ధ్యే-అరుణాశిః అమృతత్వ

కుక్క కక్కడలో పోన

హేవరద ! = వరద హే !

కవియ్యః=(పరాశరపారాశర్యాదికళాన)

పెరియార్ కళ్

தாய்-கிணர்

జ్ఞానక్రియా } జ్ఞానయోగ కర్మయోగ
భజనలభ్యమ్ } ఛక్తియోగబద్ధశాలేప్రాప్య

నా కవులు

అస్మైః=ఉపాయా సరజ్జళినాః

అలభ్యమ్ = అప్రాప్యనాశవుమ్

అమన నిఁద్రిత తిరుక్కితార్ కళ్;

పూనకామ్=మున్ను [శ్రీరామావతార త్తిల్]

ఉత్తరగోసలసాః } ఉత్తరగోసలత్రిలుక్కు
జనవః } జనుక్కు

సదూవశామ్=త్వణముట్టుడ

త్యాం భజనప్రసాదం = శాస్త్ర ప్రవృత్తి
(ఆప్తుణీ ప్రవృత్తి)

ఏతేను=క్లిష్టా చ్చన్న కర్మజ్ఞాన భక్తి

ಯೋಗಜಲಿಕ್

కేస ? = ఎన ఉ పాయ్స్ కొణ్ ?

[త్యామానున స్తీత్యాది.] చక్రవర్తితిరుమకనారుడైయి
నిహేతుక కృపావిధవడై అనుసన్ధితురుళుకీకార్. నిత్యవిభూతి
యిలే నిత్యము క్రూరేడే కూడియరున్దు ఓరొన్నే నిరతిశయానస్థజనక
మాన స్వరూపరూపగుణ విభూతిక శైల్లావన్ద్రైయమ్ యుగవదేవ
అనుభవిక్కైయాకిట పూణాణనుభవమ్ ఎమ్మెరుమానుక్కుచ్చెల్లా
నిట్లు అప్పొతప్పొతు వడిపుణ్ణుమాఱినాత్పొలే పుతుక్కుఱెత్తు
వర పుణ్ణుమన్దవనుభవ మొన్టుమ్ నడివిరళోన్ద్రాతే దేశాన్తరగత
నాన పుత్రకపక్కులిలే పిఱిసౌవయమ్ కేడక్కుమాపోలే దేశాన్త
రస్థరాన సంసారికళేపక్కులిలే తిరుపుళ్ళమ్మన్డై “స ఏ కాకీ సర మేత”
ఎనిఱివిడియే ఇన్దసంసారిచేతన విశ్లేషానహిమ్మవాయ్ ఇవర్కళోడే
కలన్దు పరిమాఱుక్కైక్కు క్కరణకళేదరజ్జళైక్కుడుత్తు అవన్ద్రై
క్కుణ్ణు అఱియవేణ్ణుమవన్ద్రై యఱిన్దు శెయ్యవేణ్ణుమవన్ద్రైచ్చె
య్తు తవిరవేణ్ణుమవన్ద్రై తవిర్న్దు ఇప్పడి వ్యాపరిక్కైక్కిడాన
చిచ్చక్కిప్రవృత్తిశక్తి నివృత్తిశక్తికళాకిట శక్తివిశేషజ్జళైయమ్

కొడుత్తు ఇత్తనైయుమ్ శెయ్తు స్వామిత్వప్రాప్తితో ద్విధివర్కభి
 కణ్ణుక్కు విషయమాయ్ నిజ్జిల్ 'త్వం మే' ఎజ్జల్ నహియామల్
 'అహం మే' ఎన్నుమ్ స్వతస్త్వరాత్తయాలే 'ఎజ్జల్ కణ్ ముకప్పిల్
 నీ ఒరుకాయ్ నిజ్జుక్కడవైయల్లై' ఎత్తు ఆజ్జైయిట్టు నిషేధిప్పర్
 కళెన్దునినైత్తు "న చత్తుపాపశ్యతి కశ్చనై నమ్" "కళ్ళలి" ఇత్యా
 దిప్పడయ్ ఇవర్కభి కణ్ణుక్కు ఒరుకాలముమ్ విషయమాకామల్,
 తనైయుమ్ తాయైయునుటియాతే కిడన్దుటజుకిటప్రజ్జెయై వత్సలై
 యానవల్ తానటిన్దు రత్తురత్తుకభావ సమ్మన్ధమడియాక ముతుకిలే
 యజ్జైత్తుక్కొణ్ణు కిడన్దుమాపోలే * అనాదిమాయయాసుప్తరాయ్
 స్వస్వరూపపరస్వరూపజుళిలొన్దైయు నుటియామల్ కిడక్కిట ఇచ్చే
 తనరై శేషియాన తానటిన్దు రత్తురత్తుకసమ్మన్ధమేహేతువాక విడి
 మాట్టాతే "య ఆత్మని తిస్త్" ఎన్నిటపడియే అన్తరాత్మజ్యేన ఇవ
 ద్దీతై స్పర్శితక్కుక్కొణ్ణు ఇప్పడి అన్తరాత్మతయా అవస్థినాన తా
 ఇవర్కభి యొరుకాలుమ్ కైవిడాతే ధారకనాయ్ కొణ్ణు ధార్య
 భూతరాన ఇవర్కభి సత్తైయట్టియామల్ నోక్కి సవావస్థైయిలు
 మివర్కభి కుక్కుత్తుజ్జైయాయ్ "ఆదావీశ్వరద త్తయైవపురుషః స్వాత
 స్త్ర్యశక్త్యా స్వయం తత్తత్కమచిక్షణప్రయతనాన్యుత్పద
 యన్ నరశే" [తత్త్వసారే] ఎన్నిటపడియే అడియిలే తా కొడుత్తు
 జ్ఞాతృత్వరూపస్వాతస్త్రిశక్తియాలే స్వరుచ్యనుగుణమాః ప్రవృ
 త్తికళై ప్పణ్ణిక్కొణ్ణుపోరుకైక్కు యోగ్యరాన ఇచ్చేతనర్దువాకన
 నాబలత్తాలే పాపకర్మజుళిలే ప్రపత్తిక్కుమళిలుమ్ అన్తర్యామి
 యాన తానినైత్తాలే మీట్కలాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ అప్పడి
 శెయ్యుమళవిల్ స్వాజ్ఞరూపశాస్త్రవినియోగమ్ అటుమెన్నుమజ్జై
 ప్పదీధవుమ్ సకముక్తిప్రసజ్గమ్ పరుమెన్నుమజ్జైప్పదీధవుమ్

మీటూమాటూతే అనుమతిదాన శైష్వణ్ణియుమ్, ఉదాసీననస్తిక్యే
యిరుక్కుచ్చెయ్తే “ ఇవర్కళో ఎక్కేసుకెట్టాలెన్న ? ” ఎన్నిగుక్కు
ముదాసీనరైప్పోలేయిరుస్తుమ్ అతిలేనిస్తుమవర్కళై మీట్టైక్కు
ఱుప్పొచ్చొల్లిక్కొళ్ళ త్తక్కతొరునన్దయాకిఱ అవకాశమ్కిడైక్కి
వట్టియుణ్ణోవెన్దు ఇడమ్పార్త్తుప్పోరుమళవిల్ శాస్త్రమర్యాదాను
గుణమాకవాతల్ తానతిన్దతాక ఆరోపిత్తుక్కొణ్ణాతల్ ఇవర్కళై
అనత్కర్గ్గత్తిల్నిస్తుమ్ మీట్టైక్కు అవకాశమాయిరుప్పతొరు
నన్దైకాణాతమాత్రమేయన్దిక్కే అవ్వనత్కర్గ్గళిలే నన్దైయెన్దుపేరి
ట్టొక్కొళ్ళలావతొరు తీమైయుమ్కాణాతే, అతావతు - పరహింసై
శెయ్తుక్కొణ్ణ తిరియానిఱుచ్చెయ్తే భగవద్భాగవత విరోధికళా
యిరుప్పరై యాదృచ్ఛికమాకహింసిక్కై, విషయప్రవణనాయ్
భగవద్దాసికళైప్పిపర్దీ పులకాలుమ్ కోయిల్కళిలే పుకున్దుపుఱ
ప్పడుకై, వయల్తీన్దవశువై త్తోడర్న్దవాతే అతుబరుకోయిలై
వళైయవరుమాకిల్ అత్తైఅడిక్కైయిలుణ్ణావ ఆగ్రహత్తాలే తానుమ్
అత్తైవళైయవరుకై, నిన్దాధమాక త్తిరునామజ్జళైచ్చొల్లుకై ముత
లానవై శిల ఉణ్ణాకలామే, అవైయుమొన్దుమ్ కాణక్కిడైయాతే
ఇప్పడి బరుప్రకారత్తాలుమ్ ఇవర్కళోపక్కల్ ప్పళైకాణావిట్టాల్
“ ఇతునమక్కు క్కిడైప్పొన్దుల; ఇత్తై ఇఱున్దోమ్ ” ఎన్దుముతు కణ్ణ
నీరోడేమీఱువతు, ఇప్పడిమీణ్ణాతోప్పోలే మీణ్ణువిశుకైయన్దిక్కే
ఇవర్కళై యుజ్జీవిప్పిక్కైక్కు అవకాశమ్పార్త్తుట్టిరికిఱతనక్కేఱ
అవకాశమ్పెర్దీవళవిలే ‘ ఎన్నూరైచ్చొన్నాయ్, ఎన్షేరైచ్చొ
న్నాయ్, ఎన్నడియారైన్దొక్కి నాయ్, అవర్కళోవిడాయైత్తీర్తాయ్,
అవర్కళుక్కు బతుజ్గనిఱులైక్కొనుత్తాయ్ ” ఎన్దాతోప్పోలే శిల అఱ్ఱా
తనుక్కుతగ్గళై ఏటిట్టు, - పోవాణియుమ్ శెయ్వానొరుపక ఆరేనుమ్

పరీక్షైక్కుక్కాట్టినపానై ఉరై కల్లి లేయురైత్తు ఒన్ఱుమ్ శోరాతపడి మొక్కుకా లేయుత్తియెడుత్తు నాల్ వట్టత్తిలే 'కాల్ పాన్నాయిన్ఱ్ఱు, కమ్మజ్జుపాన్నాయిన్ఱ్ఱు' ఎన్ఱు తిరట్టుమాపోలే - ఒరుజన్ఱమ్ ఇరణ్ఱు జన్ఱత్తళవన్ఱిక్కే చేతనరుడై య జన్ఱ పరమ్మరై కల్ తోటమ్ "విడై యైత్తీర్ తాయ్, ఒతుజ్జనియైక్కుడుత్తాయ్" ఎన్ఱాటోలేయున్ఱా కుమ్ యాదృచ్చిక్మ, "ఉరైచ్చొన్నాయ్, పేరైచ్చొన్నాయ్" ఎన్ఱాటోలేవరుమ్ ప్రాసజ్జిక్మ, "అడియైన్ఱోక్కినాయ్" ఎన్ఱాటోలేయున్ఱాకుమ్ అనుషజ్జిక్ మెన్ఱిటసుకృతవి శేషజ్జల్ శాన్ఱ్రవిహితముమ్ చేతనవిదితముచున్ఱియరుక్కు త్తానేకల్పిత్తుమ్, కల్పితమాన అవైతనై ఒన్ఱై అనేకమాక్కియుమ్ నడత్తిక్కుణ్ఱుపోరుమవనాన ఈశ్వరనుడై య సహజకారుణ్యవిభవమ్ శ్రీరామావతారత్తిలే నన్ఱు విశ్లేషపడియై ఇన్ఱళ్ళోకత్తిలే అనునన్ఱి తరుళుకిత్తార్.

[కరుణామృతాభే!] కరుణైయాకిట అమృతత్తుక్కు క్కడల్ పోన్ఱవనే! తేవపిరానాకిత్తాన్ తిరువరుళుక్కు ప్పిటన్ఱక మెన్ఱు మిడమ్ 'పేరుళాళన్' ఎన్ఱుమ్ తిరునామత్తా లేయే విశ్లేషమితే. [కవయ:] అప్రత్యుత్తత్త్వధన్ సాత్తొరత్తమిర్కళాన పరాశం సారాశర్యాదికళెన్ఱై. "కవి: క్రాన్ఱదశీన్" ఎన్ఱక్కడవతితే. [త్వం జ్ఞానక్రియాభజనలభ్యం అన్ఱైరలభ్యం చ ఆమరన్ఱి జ్ఞానయోగ, కర్మయోగ, భక్తియోగజ్జళాలే ఉన్ఱై ప్రాపిక్కలామత్తనై పోక్కి వేటొన్ఱాలుమ్ ప్రాపిక్కలాకాణ్ఱెన్ఱిత్తార్కల్. "కమణ్ఱై వహిసం సిద్ధిమాన్ఱితా జనకాదయః" | "వణాశ్రమాచారవతా పురుషేణ పరఃపుమాన్ | విష్ణురారాధ్యతే పద్మానాన్యస్తత్తోషకారకః." "భోక్తారంయజ్ఞతపసాం సవలోకమహేశ్వరమ్ | సుహృదంసవన్ భూతానాం జ్ఞాత్వామాం శాన్ఱ్ఱియచ్చతి." "తేహంసతతయక్తా

నాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకమ్ । దదామిబుద్ధియోగంతం యేనమాముపయాన్తి తే.” ఎత్తు - కర్మయోగజ్ఞానయోగజ్ఞుక్కుమ్ భక్తియోగత్తిఱ్కుప్పాలే న్వతన్త్రోచాయత్వమ్ శొల్లప్పట్టిరానిష్టతు. పరస్పరమ్ అజ్ఞాజ్ఞిభావమెన్నతు కర్మజ్ఞానభక్తికళో మూన్తుక్కుమ్ సాధారణమ్.

శ్రీగీతాధికసంగ్రహత్తిలే “కర్మయోగ స్తవ స్తీర్ణదాన యజ్ఞాదినేవనమ్” ఎత్తుతొడగి అరుళిచ్చెయ్యప్పట్టళ్ళ శ్లోకజ్ఞో ఇక్కి అనుసన్ధేయమ్. [తప స్తీర్ణదాన యజ్ఞాదినేవనం - కర్మయోగః] తపశ్చరణ యజ్ఞానుసానాదికలై తత్తత్ఫలప్రాప్తియళ్ళవుమ్ ఆదరత్తోడుమ్ నియమత్తోడుమ్ నిరన్తరమాకప్పరిగ్రహిత్కై కర్మయోగమ్ [జ్ఞానయోగోజితస్వాన్తైః పరిశుద్ధాత్మనిస్థిః.] జితమునన్మర్కళో నిరన్తరచిన్తనరూపమాక పరిశుద్ధాత్మధ్యానత్తిలే ఉష్ణయిరుత్కై జ్ఞానయోగమ్ [భక్తియోగః పరై కాన్తప్రీత్యాధ్యానాదిషుస్థితిః] పరమపురుషనిడత్తిలే ఏకాన్తికమానప్రీతియోజే ధ్యానాచానన్త్రణామాదికళిలే నిలైత్తిరుత్కై భక్తియోగమ్. ఇతఱ్కుమేల్ ఒరుళ్ళత్కై ; అతానతు-కర్మయోగత్తిలుమ్ ఆత్మజ్ఞానముమ్ ఆరాధ్యప్రీతియుమ్ అనునతిత్తుచ్చెల్లుకిఱతు, జ్ఞానయోగిక్కుమ్ అన్తఃకరణశుద్ధిక్లాక కర్తానుష్ఠానత్తై విడాతేయేతు తీరవేణుమాక్తయాలే జ్ఞానయోగత్తిలుమ్ కర్తానువృత్తియుణ్ణు; తదారాధ్యేశ్వరభక్తియుమ్ తొడర్న్ద్రపారుమ్. ఇప్పడి భక్తియోగత్తిలుమ్ కర్మజ్ఞానానువృత్తితవిరవొణ్ణాతు , ఆయిరుక్కు, కర్మమ్ జ్ఞానమ్ భక్తి ఎన్దిప్పడి తనిత్తనియే విభజిత్కైయావతె? ఎన్న; [త్రయాణామపియోగానాం త్రిభిరన్యోన్యనన్దముః] ఎన్దితార్. ఒన్దుప్రధానమా యిరుక్కుమాకిల్ క్షీరశకరాన్యాయతాలే గౌణమాక మద్ర్ద్రొన్దుమ్ ఉడకేశ్వరు విభాగభజ్జకమన్దెన్ద్రపడి.

[యే ఉత్తరకోసలస్థాః జన్తవః పూవణం త్వాం సదూవణ
 మభజన్త, తే ఏతేషు కేన?] 'మునివణవేడ్డతిటల్ విశజ్ఞ మిలక్కు
 మనై ప్పిరిన్దశనాల్ ధక్కుమాట్టాతే పోరక్లేశి త్తపెరుమాళ్
 రాజ్యత్తై విట్టెట్టున్దరుళత్తోడగ్గియపోతు అయోధ్యానగరిత్తు ఉయిర్
 కళెల్లామ్ పెరుమాళ్చై చ్చరణమడైన్దు దేవరీర్ ఎజుచ్చెన్టాలుమ్ అడి
 యోజ్జళైయుమ్ కూడవే అట్టైత్తుక్కొణ్డెట్టున్దరుళవేణమ్" ఎన్దు
 ప్రాధిక్కు, పెరుమాళ్ అవర్కళుడైయ భక్తిప్రకవణత్తైక్కణ్ణు
 "తథా2న్దు" ఎన్దు రుళిచ్చెయ్తు అనై నరై యుమ్ తిమ్మైక్కొటోడర్న్దు
 వరుమాటు వణి త్తరుళిప్రయాణప్పిట్టార్, అప్పొత్తు అన్నగరత్తి
 రున్ద మనుష్యర్కళిమాత్రమేయల్లాచుల్ పశుపత్కొది సనున్దవన్దు
 జాతముమ్ అకమక్కిన్దు పెరుమాళ్ పిణ్ శెన్దన, ఇప్పిడి పలరుమ్
 పుణ్డెళూర్ పురుమాళ్ సరయూనదియిలిటగ్గి త్తన్నడిచ్చితిక్కె
 ట్టున్దరుళుమ్బొతు తమ్మిసత్తు ఇడైయతాత అన్బుక్కొణ్ణు వన్బర్లో
 సరయువిర్ మూర్తోకి ఉడైబ్బత్తుటన్ద ఎల్లావుయిర్కొట్టుమ్ బ్రహ్మ
 లోకత్తుక్కుమేట్టుటతాయ్ పరమపదమ్పోలవే అపురరాన్వత్తియా
 కిట శిటప్పొళ్ళ సాన్తానికమెన్నుమ్ లోకత్తై అళి త్తరుళినార్ ఎన్దిట
 ఇతిహాసత్తై "కత్పారిరామపిరాన్దైయల్లాల్ మన్ద్రుమ్కట్టరో?
 పుత్పాముతలాపుల్లెటుమ్బొదియొన్దిన్దియే, సత్పాలయోత్తియిర్
 వామ్మమ్ శరాశరమ్మున్ద్రువుమ్, సత్పాలక్కుయ్ త్తనన్ నాన్దుక
 నార్ పెన్ద్రునాట్టుశే" ఎన్దు నమ్మాళ్ వారుమ్, "అన్దుశరాశరజ్జళై
 వై కున్దత్తేన్ద్రో" ఎన్దు కులశేఖరప్పెరుమాళుమ్ అనునన్దిత్తగుళినార్
 కళి; ఇవ్వాళ్ వాణ్ తాముమ్ సున్దరబాహున్ద సన్దత్తిలే "అయో
 ద్యికాన్ నపశుకీచత్పణాంశ్చజన్తూన్ కిజ్కర్కణోనుబత! కీదృశవేద
 సాధ్యాన్ సాయుజ్యలభ్యవిభవాన్ నిజనిత్యలోకాన్ సాన్తానికా
 నగమయో వన్దైలనాధ!" ఎన్దు అరుళిచ్చెయ్ తార్.

[సదూహమ్] “పుత్వాముతలా” ఎన్నతై అనువదిత్తపడి అవిడత్తిలే ఈడు:—“పుత్వాముతలా ప్సల్లెఱుమ్బుదియెన్ఱు ఇవ ధ్దుక్కురుప్రధాన్యమ్ శొల్లుకితార్లర్ ; రామవివయికార త్తుక్కు ముఱ్ఱుట్టనవివైయెన్ఱిత్తార్ ; వెళ్ళుమానతు తాన్దన్దవిడత్తిలే యోడుమాపోలే.-స్థావరజగిల్ తణ్ణియతు పుల్లు; జగ్గుచుజగిల్ తణ్ణి యతు ఎఱుమ్బు; ఇవైయిరణ్డైయున్ ఒక్కవెఱుక్కైయాలే.జ్ఞాన ఫలమ్మోక్షమెన్ఱిఱత్తై త్తవిర్క్కిఱతు; చైతన్యముణ్డైయమ్ ఇలై యాకై యుచుప్రయోజకమ్ పెరుమాళ్ కృపైక్కిఱతు. ఇవధ్దుర్బి కర్తతార్ వరుమ్ తాతయ్యజగిల్ అప్రయోజకమెన్ఱిఱతు; నిరుపాధి కశేపివక్తల్ అప్రతిషేధమే పేర్దుక్కు వేణువతు.” ఇతి.

“సదూహమ్” ఎన్నతు తృణాదికళుముట్టడవెన్నపడి. [ఏతే ఘకేన?] కీర్తించొన్న కర్తజ్ఞానభక్తికళిల్ ఎన్నప్రపాయజై యను ప్పిత్తు అవై వీడుపెద్దన పిరానేయెన్ఱు మడిపిడిక్కితార్. కేవలమ్ ఉన్నుడైయ నిహేతుకకృపైయేపద్ధాశాక ఉయ్విత్తాయితనై యితే. ఇతుతోష్ఠవాయ్త్తు “కరుణామృతాభే!” ఎన్న సమ్పాధి త్తతు. ఇప్పడిప్పట్టకృపై మదేకవణమో? ఎన్నె ఉప్పుతై.

[జస్తవః] “ప్రాణీతుచేతనోజన్మీ జన్తు జన్య శరీరిణః” ఎన్న అమరకోశమాకైయాలే తృణాదికళుక్కు జన్తుశబ్దవాచ్యత్వమకూ డుమోవెన్ఱు శక్కిక్కవేణా; “అనేన జీవేనాత్మనానుప్రవిశ్యనామ రూపేవ్యాకరవాణి” ఎన్న వ్యప్తిసృష్ట్యన్ముఖ భగవత్సజ్జలమాకై యాలే నామరూపవిశిష్టమాన సకలవస్తుకళిలుమ్ ఒరో జీవాధిపాన ముణ్డెన్ఱుకొళ్ళవేణుమ్ ఘటపటాదికళాయున్దళ్ళ పదార్థజగిల్ జీవాధిపానముణ్డెన్ఱు తోర్ద్రాతిరుక్కిఱతు కర్మానుగుణమాన జ్ఞాన సజ్జోచాతిశయత్తాలే. “తయా తిరోహితత్వాచ్చశక్తిః శ్రేత్రజనం

జ్ఞాతా । సవకభూతేషుభూపాల । తారతమ్యేన సర్వతే ॥ అప్రాణవత్సు
స్వల్పవా స్థావరేషు తిహాధికా ” ఎన్నిక్కడనీ తే. అక్షయాలితే
“ సరకనాశనై నావిర్కొణ్ణయైయాతి మానిడశాతియర్, పరుకునీరు
ముఁక్కుమ్ కూత్రాయమ్ పావమ్ శైయతన తాకాకాలో ” ఎన్ను -
భగవద్విముఖిర్కళి కుడిక్కుమ్ తిణ్ణీరుమ్ ఉడుక్కుమ్ పుడైవై
యుమ్ పావశ్చై చ్చెయితన సాతా నెన్టార్ పెరియార్ వార్. నీరిలుమ్
కూత్రాయిలుమ్ జీవాధిష్ఠానాల్లాతవన్తు అజ్జనే అరుళిచ్చెయ్య
క్కుడాతితే.

ఇన్ద్రోక్తమ్ ఎన న్తలిలక వృత్తమ్, “ఉక్తం వన న్తలిలకం తభజా
జగోగః ” ఇతి తల్లక్షణమ్. ... (౬౯)

శ్లో॥ భజత్సు వాత్సల్యవశ త్సముత్సుకః
ప్రకామమత్రావత రేవకప్రద ।
భవేత్తేషాం సులభోఽధ క్షిప్రదం
యదజ్ఞ ! దామ్నా నియతః పురాఽరుదః ॥ ౨౦ ॥

విద్యుత్.

అజ్ఞ ! విరప్రద !! = వారాయ వరదాన !	తేషామ్ = అన్త అన్పిరః కుక్కు
త్వమ్ = నీ	సులభశ్చ = ఎరియనాకవుమ్
భజత్సు = భక్తకళి పక్కలిత్	భవే = అకుకిదాయ ,
వాత్సల్యవాత్ = పీడివికేవత్రాతే	పురా = పణ్ణ (కృష్ణావతారి త్రిత్)
సముత్సుకః = మిక్రవికృష్ణమకొణ్ణనయ	దామ్నా = తామ్పినారే
అక్రి = ఇవిభూతియిత్	నియతః = కట్టుణ్ణనాయ
ప్రకామం అవతరే = వేణ్ణియపడి అవతి	అరుదః ఇతియత్ = అరుతాయ ఎన్నతు
రిత్తుక్కళి ;	యాతొన్తుణ్ణ
అథ = అరణ్యమేత్	ఇదం కింను ? = ఇతు ఎకాకాత్ ?.

[భజత్ప్రీత్యాది.] సమ్మతిపన్నమాన కృష్ణావతారి సౌల
భ్యంతై అనుసంధిక్కితార్. కీర్త “సంశ్లేషేభజతామ్” ఎన్నువ శ్లోక
త్తిల్ పాదత్రయత్రాలే అరుళిచ్చెయిల్ అధ్యంతై ఇతిల్ పూవా
ధ్యంతాలే సంగ్రహితారాయ్త్తు. [అజ్గ! వంప్రద!] ‘అజ్గ’ ఎన్దుతు-
సే! ఎన్దుపడి. సమ్పాదనాధ్యక్షమవ్యయమ్ [వాత్సల్యవశాత్
భజత్సు సముత్సుకస్సక్] ఒరువనుక్కు అనేకపుత్రకభుజ్జాయ్
అవర్కళిల్ ఒరువక్ స్వకర్తాచుగుణమాక దేశాన్తరసి పోనాల్
మద్రుణ్ణాన పుత్రరుమ్ తానుమాయిరున్దు జీవియానిల్లు చెయ్ తే
యమ్ “ఇవర్కళోపాతి అననుమ్కూడి యరున్దు వాడుకైక్కు ఇల్లు
ప్పిటన్దువేత్తుమ్ ఇత్తైయ్యుబ్బిన్దుకిడక్కితానే” ఎన్దు - దేశాన్తరగత
నాన అన్దుపుత్రికవచ్చలిలే పితావినుడైయ హృదయమ్ అవగాహిత్తు
స్వదేశేత్తిలే ఇరుప్పుక్కొళ్ళాతే తుడిక్కుచూపోలే, నిత్యము క్కరోడీ
కూడియరున్దు పరిపూణానభవమ్ అవిచ్చిన్నమాయ్ చెల్లానిల్లు
చెయ్ తేయమ్ అతు ఉణ్ణతురుక్కాట్టాతే సంసారికళోపక్కలిలే తిరు
పుళ్ళమ్కుడిపోయ్ ఇవర్కళైప్పిన్దు అద్రుమాట్టాతే ఇవర్కళోడీ
కలన్దు పరిమాణుకైక్కాక ఇన్విభూతియిలే ఎన్దు పిటన్దాయాకిల్
వేణ్డియమట్టుమ్ పిటన్దుపోరుకిడాయ్, అన్దుసంసారికళోపక్కలిలే ఉ
సౌలభ్యంతై వినియోగిత్రాయాకిల్ అతువుమ్ వేణ్డియమట్టుమ్ విని
యోగిత్తుప్పోరుకిడాయ్ ; ఇవద్రుశిల్ అడియేనుక్కు అల్పముమ్
విప్రతిపత్తియిల్లై, “హోయావికలయిర్ నెయ్యముతుణ్ణచ్చొన్నార్
శొల్లిసకుమ్పరిశే, పెద్రు తాయాలాప్పణ్ణిరున్దుత్తేజుమ్తాడాళా!”
ఎన్దుమ్, “ముట్టుతుమ్ వెణ్ణయల్లెన్దు తొట్టుణ్ణుమ్ ముక్కిళిమ్ శిలు
త్రామరైక్కెయ్, ఎత్తిల్కొల్ తామ్బుకొణ్ణడిప్పతల్లు ఎళోకు
నిలైయమ్ వణ్ణతయిర్ తోయ్న్దు శెన్వాయమ్, అట్టుకైయమజ్జి

నోక్కు మన్నోక్కుమణికోలో శెజ్జెటువాయ్ నెళిప్పతువుమ్ ” ఎన్ఱు మరుళిచ్చెయ్యుమ్మడి గవ్వస్తేయనిమిత్తమాక త్రామ్బాలాప్పమ్మ అమ్మతాయెన్ఱు యాతొరువృత్తాస్తమ్మణ్ణ, ఇతు ఇరుక్కుమ్మడియే ” ఎన్ఱు ఇతిలే పోర విచికిత్పితనాయిరానిన్ఱేన్ఱెత్తార్. మనుష్యత్వై కాస్తమాన అజ్ఞానాశక్తికల్లెత్తాన్ వటిట్టుక్కొణ్ణాయే, పిన్ఱై అమ్మతుతీరువుమ్ వేణుమో? ఇతు ఎన్న సౌలభ్యపరమకాప్పై! ఎన్ఱు ఉళోకుళైన్ఱు ఉరుకున్ఱైమ్మే పేచ్చిలేతోన్ఱుమ్.

[“కన్ద్రబీసమ్ మేయ్క్కిలుమ్ మేయ్క్క్ పెన్ద్రన్దాన్ కామ వాన్ద్రన్ తియుమాన్ పెన్ద్రన్దాన్, పన్ద్రబీయరలిన్దై యాప్పమ్మణ్ణాన్ పావికాళుజ్జళు క్కేచ్చుక్కొలో?”] సంనారబద్ధసిద్ధిమోక్షమేతు వానవన్ ఇజ్జనే స్రతిక్రియైవణ్ణమాట్టాతే నిన్ఱాన్ఱెన్దార్ ఇన్దమహాగుణ త్తిలే నైరుపాకవన్దోవడుప్పతు, గుణమే కున్ద్రమాకత్తోన్ద్రము కైక్కు వీజ్గళో శిశుపాలన్ పిఱన్ద ముహూర్తత్తిలేయోపిఱన్దతు. ఎజ్గళోవగన్తైలుళ్ళార్ “ఎత్తిఱమ్!” ఎన్నమతు ఉజ్గళుక్కు ఏచ్చు క్కుడలావతే! ఎన్ఱాళితే శూడిక్కొడుత్త శుడర్క్కొడి.

“అవతరే:” “భవే:” ఎన్ఱ ఇన్ఱుక్రియైకళుమ్ - కామ చారానుజ్ఞాథేన్ లిన్.

ప్రీతివశాత్, ప్రేమవశాత్, స్నేహవశాత్, ఎన్ఱిజ్జనే అరుళిచ్చెయ్యుత్తే “వాత్సల్యవశాత్” ఎన్ఱెయాలే భక్తర్కళున్దైయ శరీరత్తిలుళ్ళ అమ్మక్కు ముతలానవన్ద్రై ఉకన్దరుళోవతత్కాకవే వన్దు పిఱన్దాన్ఱెన్ఱెత్తు. అజ్గేకిన్దన్దార్ ఇతుక్కిన్దైయొతితే. దోషభోగ్యత్వ మితే వాత్సల్యమావతు. శిలర్దోషాదశిత్వమే వాత్సల్యమెన్ఱుమ్, దోషభోగ్యత్వమే వాత్సల్యమెన్ఱుకొణ్ణార్ శాస్త్రాథకజ్గళో వ్యాకుల

జ్ఞానమెన్నుమ్ శొల్లువతు భగవద్గుణదూషణత్తిలే ఒరుప్పట్టపడియా
మత్తనై . అన న్తకల్యాణగుణాకరనాన ఎమ్మెరుమానుడైయ గుణజ్ఞ
లిలే శిఱన్దతువాత్సల్యమ్ అడియార్కళుడైయ దోషజ్ఞైక్కిణ్ణు
వెఱుప్పొక్కొళ్ళాతే తదజ్ఞీకాంతుక్కు అన్దదోషజ్ఞత్తైయే శ్చచ్చె
యాక్కుడై - వాత్సల్యమ్. ఇవ్వధత్తై మఱుత్తుక్కుఱుమవర్
కత్తై ఎన్ద్రున్దొల్లవేణువత్తోన్దుణ్ణు; సంస్కృతవేదకుద్వష్టికల్ ఎమ్మె
రుమానై న్యక్తమాకవే నిగుణనెన్దార్కళి; ద్రమిదోషిషత్కు.
ద్వష్టికల్ అప్పడి నాత్తొత్తాకచ్చొల్ల ఇతాయ్త్తు ముఖభేదేన అజ్ఞ
నమే శొన్నార్కళాయ్త్తేఱుకిఱతు తాకికర్కళాన సామాన్యపురు
షర్కళుక్కు ఇతైయమగుణత్తై ఎమ్మెరుమానుక్కిల్లెయెన్నుమవర్
కల్ తిరువాయ్ మొట్టియిన్ ముతత్వాట్టిన్ ముతలడియైయమ్
“అనవధికాతిశయసంభ్యేయ కల్యాణగుణగణౌఘమహాణవ !”

ఎన్ద్ర ఎమ్మెరుమానార్ శ్రీనూక్కియిన్ ప్రథమపద తైయిమ్ పట్టు
తాక్కినార్కళామత్తనై. ఇవర్కళుడైయపత్తుత్తిల్ భగవద్గుణజ్ఞకు
“ఉయర్వెఱుపుయర్” “అనవధికాతిశయ” ఎన్ద్ర విశేషణజ్ఞల్
అనన్దతాధమేయామ్. దోషజ్ఞత్తై భోగ్యమాకక్కొళ్ళత్తెన్నుతు
సామాన్యమాక గుణమా? అన్ద్రా? ఎన్ద్ర కేట్కిఱోమ్; “నమ్మన్ద
విశేషాన్వితేషుప్రీతిః స్నేహః, యస్యవిపాకాః - అస్థానభయశక్తి
త్వమ్, దోషానవభాసః, దోషేవిగుణత్వబుద్ధిరిత్యాదయః” ఎన్ద్ర శ్రుత
ప్రకాశికైయిల్ అరుళిచ్చెయ్త్తుళ్ళమైయాలే కున్ద్రుజ్ఞత్తై నన్ద్రు
మాకక్కొళ్ళుకైయెన్నుతు శిఱన్దగుణమ్ ఎన్న వేణుమేయల్లతు అన్దై
న్నుచెణ్ణాతు “వాత్సల్యం నామ దోషేష్వపి గుణత్వబుద్ధిః” ఎన్ద్ర
సమన్వయాధికరణశ్రుత ప్రకాశికైయిలుముళ్ళుతు. ఆక గుణత్వేన
ప్రతిపన్నమానవితు ఎమ్మెరుమానుక్కు ఇన్ద్రెయన్దార్ అవనుక్కు

ఒరుగుణమకున్వియతాకితం. అప్పుడు భగవద్గుణభుక్కు ఇట్ట అనవధికాతిశయత్వాది విశేషాల్లో నిరధిక మేయిజే.

వస్తుతో దోషమానవత్తై గుణమెచ్చుగహితార్ ఇతు భ్రాన్తిజ్ఞానిమూకై యాలే ఈశ్వరైభ్రాన్తనెన్తు దూషితపడియాకా తోవెన్నిల్, ఆకాతు ప్రేమాతిశయత్తాలే ఎరుమ్ భ్రమమెల్లమ్ అడ్కిఱుజ్జుపెఱుమే “జగత్సం శరీరం మే” ఇత్యాదిక్కు విరుద్ధమాకి “జ్ఞానీత్వాత్మైవమేమతమ్” ఎన్తానే గీతాచార్య; ఇత నైయుమ్ భ్రాన్తియెన్న వేణుమ్. విరోధపరిహరిత్తిలే “సవన్ శేషి యాన సవేశ్వరీ” ఆశ్రితిర్కలైప్పర్లు శేషమాయరుక్కు మిరుప్ప గుణకృతమాయే ప్రీత్యశయహేతువాకైయాలే దోష మన్తు” ఎన్తు దేశిక అరుళిచ్చెయ్తలై క్కణ్ణికోలో? “ఉన్న తెన్న తావియుమ్ ఎన్నుతున్న తావియుమ్” ఎన్తవిడత్తిఱు ఆశపందారు లిచ్చెయ్యుమతు అతివిర్కలో?. సవన్ముకనాన ఎప్పెరుమానై రత్తుకోటియిలేయాక్కి మజ్జభాశాసమ్, జ్ఞానతుమ్ భ్రాన్తికార్య మెన్తిట్ట దూషిక్తపడవేణుమే. నోన్పునోన్త్రై, కామకాలిలే విఱుకై, మడలూగుకై ముతలియ ప్రపన్నసన్తానప్రసృతికలైయుమ్ భ్రాన్తికార్యమెన్తుకొణ్ణ ఆఘ్వాక్కిలైయుమ్ భ్రాన్తరెన్న వేణుమ్. “ఆక్గారవారిమతు క్కేబు అఱులుమిఱుమ్ పూజ్చారరవు” “న్నేహద ఘోసరత్నోవ్యసనిభిరభయం శార్దూచక్రాసిమువ్రై” ఇత్యాదిప్పడియే * సలమద్దమల్లతోర్ నాట్టిలుమ్కూడ ఇరుళితరుమాఖాలత్తిత్తోలే భయశక్తై పణ్ణిక్క లక్ష్మకీప్త అయర్వఱుమమరర్కలైయుమ్ అతి విలాసునిశరోఱొక్క నిన్తైక్కవేణుమ్. “సాశీల్యంనామ - పద్ద జనసంశ్లేషదశాయాం స్వమహత్త్వబుద్ధిరాహిత్యమ్” ఎన్తు దేశిక తామే అరుళిచ్చెయ్తారే, అలెఱుమాత్తిరమ్ ఇవర్కలో ఎజ్జనే

ఇంద్రార్కళో అతియోమ్ ; ఎమ్మెరుమాన్ మహతో మహీయా
నాన తన్నై న్నదాన్దన్దతరనాః నిన్నైత్తుక్కొల్వతు ఇవర్కళో పత్తు
త్తిలే ఎజ్జనేకోల్ పొరున్దవతు ? . “జ్ఞానవిపాక కార్యమాన అజ్ఞాన
త్తాలే వరుమవై యెల్లామ్ అడిక్క మ్మణ్ణు పెఱుమ్” ఎన్ద శ్రీవచన భూష
ణనూక్తిక్కు ఇశైన్ద - కీర్తించొన్న విషయ జ్ఞులై యెల్లామ్ ఉపపన్న
మెన్ను మ్మొత్తు ఇక్కణక్కిలే తానే దోషేగుణత్వ గ్రహణ మెన్ను
జ్జెయుమ్ పొరున్దవిడప్రాప్తమ్.

అమరసింహాన్ “బ్రాహ్మన్తవత్సలః” ఎన్నా తే “స్నిగ్ధస్త్వ
వత్సలః” ఎన్టాన్ - ఎన్ను మనర్క భుడైయ బుద్ధిభౌల్యత్తై ఎన్ శొల్ల
వల్లమ్. కుర్మిన్దై నర్మిమాః క్కొళ్ళుకై యెన్గిణ గుణత్వజ్ఞానమ్
స్నేహవిపాకమ్ - అతావతు, అచ్చమున్ద్రీనీన అవస్థయెన్ద్రు శ్రుత
ప్రకాశికైయిల్ అరుళిచ్చెయ్ తిరుక్కేయూలే పుమకాపాఠన్న
స్నేహ మేయితే వాత్సల్యమావతు శ్లో॥ స్నేహణోచ్చాయనశాప
రావధితియా దోషేగుణత్వ గ్రహణో వ్యాజప్రేహి సుదశణానార్యగు
రుభిః శ్రీభావ్యతీకాకృతో । ఏవజ్ఞానమరసింహకోశచరితం స్నిగ్ధత్వ
వాత్సల్యయోః పర్యాయత్వమవద్యగన్ధవిధురం సజ్జాఘటీకస్ఫుటమ్ ॥
ఎన్దు సమ్ప్రదాయసిద్ధాజ్ఞన త్రిలుమ్ శోన్నమ్.

దోషత్తిల్ దోషత్వమ్ ననాదా భాసిత్తుక్కొట్టిరుక్క గుణ
త్వభానమ్ వరువతు ననాజ్ఞత్తైక్కుమ్ తత్త్వజ్ఞత్తైక్కుమ్ కొత్తై
యామ్ ఎన్దుమ్ ఒరుకోటిశొల్లువర్కళో. అన్దో! దోషాదశిత్యమ్
వాత్సల్యమెన్గిణ ఇవర్కళమ్ ఇన్దమాషణ త్రిఱ్కు ప్పరిహారమ్ ప్లెణ్ణి
త్తీర వెణ్ణుమే. ననాజ్ఞనుక్కు అజ్ఞానత్తై అగ్గీకన్పిహోడు అన్యథా
జ్ఞానత్తై అగ్గీకన్పిహోడువాళియై టాకిడీర్. ఒరువన్దువై ఉళ్ళపడియటి
యాలివళివీల్, అన్యోయోడు అతియామైయుమ్ సంశయాత్మవాయ్

నిజ్జతుమ్ వివరీతమాంక అజీవతుమ్ మజ్జన్తు తీకై వృతుమెల్లాంచే
తుల్యయోగజ్జేమమెన్నతు నివివాదమాతలాల్ ఎమ్మెగుమానుక్కు
ఇవర్కల్ అజ్ఞానజ్జే అజ్జీకరిప్పహోగు నామ్ అన్యధాజ్ఞానజ్జే ఇశ్శేన
తోడువాళియిల్లెడిర్. “భక్తవత్సలః” ఎన్త తిరునామ శ్లోక్కు-
భగవద్గుణదవణత్తిలే భావ్యమరుళిచ్చెయ్యాస్తవ భక్తర్. “సామో
భసంభ్రమ విస్మృతాన్యకామః - భక్తవత్సలః” ఎన్టా. ఇన శ్రీ
సూక్తయిన్ సారన్యత్తై ఆత్మన్ అజీవారార్? సూక్తనామల్లిలే
“సహస్రాంశుః” ఎన్న చెయ్ తేయితే “అవిజ్ఞానా” ఎన్టానకు.
అజ్ఞత్వసవణజ్ఞత్వజ్ఞభుక్కు నామానాధికిరిణ్ణయై ఇవర్కల్? అజ్ఞాన
క్కుమోర్పాతు అన్యధాజ్ఞాత్వత్వత్తై నివహింపుతు తానో అజ్ఞాన
వృషమ?

ఎమ్మెగుమానుక్కు గోపాదశికత్వమెన్నుమ్ గుణమ్ ఇన్తె
యెన్బార్ ఆరుమిల్లై అతు ప్రేమయిన్ ప్రేమమ్మెన్టమ్ దోషభో
గ్యత్వమ్ చరమవనమెన్టమ్ శెళియివే ఐమ్. దోషాదశికత్వముమ్
దోషభోగ్యత్వముమ్ విరుద్ధధర్మజ్ఞళి; కేమచిత్? దాచిత్? దోషా
దశికాయుక్తమై, కేమచిత్? దాచిత్? దోషభోగ్యనామ్ ఎమ్మె
గుమానుశక్ ఎన్టితే సత్సన్నుదాయమ్. ఇతలే శ్రీశైవ శ్లోక్కు
శ్రీమూగుణముమ్ గోపాదశికత్వత్తోడు పిరోధక్కు సున్న వేమమ.
దోషదశికనమేయిల్లావిడిల్ తిమిన్, ప్రసక్తియేయిల్లై ఐతే. ‘సమా
కాస్తాభూతవాత్సల్యకథనేన శ్రీమదావ్యక్తాభవే” ఎన్టితే శ్రీ గ్య
భావ్యత్తిల్ దేశిక. బరుగుణ శ్లోక్కు మన్ ౧౮ రుణ శ్లోక్కు
త్రిక్ పార్కిల్ పరిత్వ మొన్టమ్ ఓజ్జేన్టమ్ మన్ ౧౮ గుణజ్ఞళిజ్జలుమ్
కడల్ చుక్కొళియుమ్మడి తకకొళలమ్ కాట్టలాకుమ్. * పిణ్ణయిమ
రర్ పితగ్గయమ్ గుణమ్ కెట్టుకొల్ కైయినానాకియ ఎమ్మెగుమాను

పదపూరై.

శనిరక - చంద్రనానవక్
 మాళికై - మాళికైకళితే
 శేరుమ్ - శేరుమ్మడి యిరుప్పతాయ్
 శతురకళ-ఉక్ మెన్నైత్తన్నెముతలి
 యవత్తై యటిన్దు మజ్జళాశాసనమ్
 పణి నోక్కవల్ల సమర్థరానవర్కళ
 వర్తిక్కిఱ
 వెళ్ళుతై - తిరువెళ్ళుతైయిరే
 నెన్టాయ్ - నిన్దరుళినవనే
 ఇంద్రనోడు - మూపులకుమ్మ కావలి
 నాకియ ఇంద్రనోడే
 పిరమక్ - పటనాన్దు లోకజ్జలైయుమ్
 పడైత్త నాన్దుకనుమ్
 ఈశక్ - అట్టిత్తల్ తొట్టిలుక్కురియ
 రుద్రనుమ్
 ఇమెయవల్లెమ్-మల్ భుముణానదేవర్
 కళెల్లారుమ్
 మనిరమ్ - పురుషనూక్తమ్ ముతలియ

మా - శిఱన్దు
 మలర్ - మలరై
 కొణ్ణు—,
 మత్తెన్దు - పిఱర్ కణ్ణుక్కుత్తెరియాతపడి
 ఉవరాయ్-దూరత్తిలుమ్ కిట్టత్తిలుమన్ది
 క్కే నడువిడత్తరాయ్కొణ్ణు
 వన్దునిన్టార్ - వన్దిరానిన్టార్కళ
 అక్కునే - ఎప్పొమ్మతుమ్ కాప్పిడవేణ్ణు
 మ్మడియాన అక్కునేయుడైయవనే
 ఇతు—,
 అన్దియమ్ పోతాకుమ్-మాలైప్పొమ్మతా
 యిరుక్కు మెన్న
 అకిల్ ఎక్ శెయ్యవేణు మెన్న,
 కాప్పిడవారాయ్ - ఉన్నుడైయ ఇయ
 త్తై-యాన లేజన్సుక్కుమ్ ఒప్పనై
 య్మకుక్కుమ్ ఒరుకుత్తెవారాతపడి
 యాక త్తిరువన్దిక్కాప్పిడ నీవర
 వేణుమ్

వ్యా —ముతత్వాప్టు. (ఇంద్రనిత్యాది) త్రైలోక్యపాలక
 నాన ఇంద్రనోడే, చతుర్దశభువనప్రప్తానాన బ్రహ్మపుమ్, జగత్సం
 హార కర్తానానరుద్రనుమ్, ఇవర్కళుక్కు పరతస్త్రిరాయ్ వర్తి
 క్కుమ్మనుద్దుముణ్ణానదేవర్కళుమెల్లామ్ ఇత్తాల్-అధికారిపురుషర్
 కళోడు అవర్కళుక్కు క్కుడిచుక్కుళాయ్ వర్తిక్కుమవర్కళోడు
 వాళియఱ ఎల్లారు మెన్టపడి. బ్రహ్మరుద్రేంద్రీర్కళో మూవనై
 యుమ్ శొల్లుకిఱవిడత్తిల్, ఇన్ద్రనైమున్దుఱ చ్చొల్లిన్దు - అవనో
 పాతి బ్రహ్మరుద్రర్కళుక్కుమ్ అధికరిత్తకార్యత్తాల్వన్ద ఏన్దు
 మిత్తనైయొమ్మియ, ఈశ్వరత్వగన్ధమిలై ఎన్దుతోన్దుక్కైక్కా-క.

ఇవర్ కళ్ తా తొట్టిల్ పరువమేపిడిత్తు ఇన్విషయత్తిలే కిళ్ళిత్కరి
త్తితేపోరువతు ఆత్తయాలే, ఎట్టిలుడైక్కిణ్ణిణితన్దువనాయ్ నిన్ద ఇన్ద్ర
నోడే వణ్ణచ్చిటుత్తిట్టిల్ వరవిట్టబ్రహ్మపుమ్ ఉడైయార్ కనమణి
వరవిట్టరుద్రనుమ్, వలమ్మురి, శేవశిక్కిణ్ణిముతలాననై వరవిట్ట
మన్ ముముణ్డాన దేవర్ కళ్ మెల్లామెన్దై.

(మన్దిరమామలర్ కొణ్ణ) తిరుమన్ద్రపుష్పజ్ఞాణ్ణ. మత్తైమెన్ది
ఱతు మత్తైకొణ్ణమన్దిరమాన శ్రీ పురుషనూక్తాదికళై. మామలర్
ఎన్దిఱతు శ్లాఘ్యమానకల్పకపుష్పాదికళై. (మత్తైర్దువరాయ్ వన్దున
న్దార్) “కట్కరియపిరమన్ శివ ఇన్దిరన్” ఎన్దిఱవడియే ఇణ్ణుళ్ళా
రుడైయకణ్ణుక్కు విషయమాకాతవర్ కళ్ తాయాలే పిఱర్కుత్తైరి
యాతపడియాక నీయరుళ్ పాడిట్టవాతే వరుమ్మడి ఉనక్కు అదూర
విప్రకృష్ణరాయ్ వన్దు నిన్దార్ కళ్. “మత్తైర్దువరా” ఎన్దుపారమానా
లుమ్, ఉవరాక అదూరవిప్రకృష్ణరాక ఎన్దుపారుళ్.

(శన్దిరనిత్వాది) చన్ద్రవదత్తళపుమ్ శెల్లటన్దైయిరుక్కయాలే
చన్ద్రమాళికై కళితేవన్దు శేరుమ్మడి యిరుప్పతాయ్, ఉన్ శాకు
మార్యాదికళితన్దు మజ్జళాశాసనమ్ వణ్ణి నోక్కవల్ల నమర్థరానవర్
కళ్ వర్తిక్కిఱ తిరువెళ్ళత్తైయిలే నిన్దగుళివనే. (అన్దియమ్ పోతి
తువాకుమ్) ఇతునన్ద్యాకాలమా యిరుక్కుమ్. విళై యాట్టుప్పరా
క్కాలే అన్దమిత్తతుమ్ అఱికితాయ్ లైయి. (అమ్మకనే) దృష్టి
దోష భయత్తాలే అనవరతిమ్ కాప్పిడవేణ్ణుమ్మడియావ అమ్మకైయ
డైయవనే. అన్దమిత్త తఱియాతాప్పోలే ఉన్ అమ్మిన్ వాళియుమ్
అఱికితాయ్ లైయి. (కాప్పిడవారాయ్) ఉన్నుడైయ స్వాభావిక
మాన సముదాయశోభైక్కుమ్ ఒప్పనైయ్దుకుక్కుమ్ ఒరుకుత్తైవా
రాతపడియాక త్తిరువన్దిక్కాప్పిడవారాయ్

మూ — కన్ఱకళిల్లమ్ పుకున్దు కతఱుకిన్ఱ పశువెల్లామ్;
 నిన్ఱొట్టిన్దెనున్నైక్కువి; నేళమేలొన్ఱుమిలాతాయ్!
 మనిల్ నిల్లెన్దిప్పోతు; మతిల్ తిరువెళ్ళత్తెనిన్ఱాయ్!
 నన్ఱకణ్డాయెన్ఱకళొల్లు; నానున్నైక్కాప్పిడవారాయ్.

పదపురై.

పశువెల్లామ్ - పశుక్కళెల్లామ్
 కన్ఱకళిల్లమ్ - కన్ఱకళి నిట్కిఱవిడత్తిలే
 పుకున్దు - వన్దు పుకున్దు
 కతఱుకిన్ఱ - కన్ఱకళి కుడిత్తల్ కఱత్తల్
 శెయ్యప్పెత్తామల్ ములైక్కడు
 ప్పొలే కతఱానిన్ఱన
 అవల్ శ్రైప్పొల,
 ఉన్నై—,
 కూవి - నాణ్ అట్టెత్తు
 నిన్ఱొట్టిన్దే - నిన్ఱువిట్టే
 నేళమ్ - ఎణ్ పక్కల్ న్నేహమ్
 ఒన్ఱమ్ - అత్తెల్పముమ్
 ఇలాతాయ్ - ఇల్లాతవనాయ్
 అన్దిప్పోతు - అన్దిప్పొత్తుతిల్
 మనిల్ - శున్ద్రదేవత్తెకళి నిఱ్ఱుమిడ
 మాన నాఱ్ఱునియిలే

నిల్లెల్ - నిల్లాతేళొళాయ్
 మతిల్ - ఉనక్కరణానమత్తిశ్చెయ్యుడైయ
 తిరువెళ్ళత్తె - తిరువెళ్ళత్తెయిలే
 నిన్ఱాయ్ - నిన్ఱరుళినవనే
 ఎన్ఱక - ఎన్ఱుడైయ
 శొల్లు - శొల్వుట్టినడక్కై
 నన్ఱకణ్డాయ్ - ఉనక్కు నన్ఱైయైత్తా
 రానిఱ్ఱున్ఱిడాయెన్ఱ
 అకిల్ ఎణ్ శెయ్యవేణుమెన్ఱ
 నాణ్ - ఉణ్ పక్కల్ అన్ఱుడైయళాయ్
 వాళ్ళత్తుకైయై తొళ్ళలాక పుడైయ
 నాణ్
 ఉన్నై - ఎప్పోతుమ్ కాప్పిడవేణుమ్మడి
 యాన అఱ్ఱుకుడైయ ఉన్నై
 కాప్పిడవారాయ్ - కాప్పిగుమ్మడివర
 వేణుమ్.

వ్యా.— ఇరణ్ణామ్మాట. (కన్ఱిత్యాది) పశుక్కళానవైయె
 ల్లామ్, కన్ఱకళి నిట్కిఱ విడత్తిలే వన్దు పుకున్దు, కన్ఱకళైక్కుడిక్క
 విడుతల్, కఱక్కుతల్ శెయ్ వారిల్లాతతుకొణ్ణ ములైక్కడుప్పొలే
 కతఱానిన్ఱన. అధవా, “కతఱుకిన్ఱ” ఎన్ఱత్తై, కీఱుమ్మేలుమ్ అన్ఱ
 యిత్తు - కన్ఱకళెల్లామ్ తొఱ్ఱువత్తిల్ తన్దామ్ నిలై కళిలే పుకున్దు నిన్ఱ
 ములై యున్ఱి ప్పెత్తామైయాలే నాక్కుబట్టి క్కతఱానిన్ఱన; పశుక్క

శైల్లామ్ పుటప్పేనిన్దు, కన్దుకళ్ కుడిత్తల్ కఱ త్తల్ శెయ్యప్పెతా
 మల్ ములైక్కడుప్పాలే కతతానిన్దున వెన్నుపుమామ్. అవై అప్పడి
 కతఱవేణ్ణుకిఱతు-మున్నుపోలే నీ కన్దుకళ్ విట్టు క్కఱవామైయన్తో,
 అతు శెయ్యాతోట్టివా నెన్నెన్న (నిన్తోట్టిన్దేనున్నైక్కూవి) నాన్
 ఉన్నైయటైత్తు నిన్దువిట్టేక్ పిన్నై అఱ్ఱు ఆర్ అతు శెయ్ వార్. అవై
 కన్దెనిన్దైత్తుక్కతఱుకితాప్పోలేయన్తో, నానుమ్ ఉన్నై యటైత్తునిన్దు
 విట్టవడి. (నేళమేలొన్దుమిలాతాయ్) ఎన్నక్కల్ స్నేహమాకిల్
 ఒన్దుమిల్లాతవనే. కతఱుకిఱ తాయ్ కళళవిల్ కన్దుకళుక్కుణ్డాన స్నే
 హమ్, ఎన్నక్కలునక్కు ఉణ్డాక వేణ్డావో, అతు ఏక దేళము మిల్లా
 తవనా యిరుద్దాయే నీ. నాన్ ఉన్నక్కల్ స్నేహమన్ బీరుక్కితేనో,
 విళైయాడివరుకై క్కాకనిన్దేన తన్నై యన్తో వెన్న (మన్దిల్ నిల్లేనిద్దిప్పోతు)
 నన్ద్యాకాల త్తిలే త్తుద్రదేవతైకళ్ నిఱ్ఱుమిడమాన నాఱ్ఱున్దియిలే
 నిల్లా తేకొళ్ళాయ్, విళైయాడుకైక్కు స్థలముమ్ కాలముమల్లకాన్
 ఇతు (మతిళ్ తిరు వెళ్ళుతైనిన్దాయ్) మఱ్ఱళాశాసనపరర్కు అఱ్ఱ
 వేణ్డాతవడి ఉనక్కు అరణాక పోరుమ్మడియాన మతిళైయుడైయ
 తిరు వెళ్ళుతైయిలే నిన్దురుళినవనే. పుటప్పేపుటప్పట్టు వ్యాపరియాతే
 అన్వరణుక్కుళ్ళేనిన్దాయాకిల్ ఎనక్కిప్పడి వయిఱుపిడిక్కవేణ్డావే.
 (నన్దుకణ్డా యెన్దుకళొల్లు) ఇప్పడి శొన్నవిడత్తిలుమ్ త్తళొల్
 అవక్ కైక్కొళ్ళొమ్మైయాలే, ఎత్తళొలవు నన్దుకిడాయ్, అఱ్ఱైక్కై
 కొళ్ళో ఎన్దితాళ్, “తాయర్ వాయ్చొల్ కరుమమ్ కణ్డాయ్”
 ఎన్దొప్పోలే. (నానున్నైక్కాప్పిడవారాయ్) ఉక్ పక్కల్ స్నేహ
 యుక్తైయాయ్ మఱ్ఱళాశాసనపరైయాయిరుక్కిఱ నాన్, అనవర
 తమ్ కాప్పిడవేణ్ణుమ్మడిమాన సాకుమార్యాదికళైయుడైయ పున్నై
 కాప్పిడుమ్మడియాక నీ వారాయ్.

మూ.-శెప్పోతు మేకములై యార్కళో శిఱుశోఱుమిల్లుమ్ శీతై త్రిట్టు
అప్పోతునానురప్పప్పోయడిశిలుముణ్డెలై; ఆళో వాయ్
ముప్పోతుమ్ వానవ కేత్తుమ్ మునివర్కళో వెళ్ళత్తెనిన్టాయ్!
ఇప్పోతునానొన్టుమ్ శెయ్యేక్క, ఎమ్మిరాక్! కాప్పిడవారాయ్.

పదవురై

ముప్పోతుమ్ - కాలై	శిఱుశోఱుమ్ - విశై యట్టుక్కాక మణ
ఉచ్చి, మాలైయాకియ మూస్తుకాల	టొడ్డిత్తుచ్చమెత్త శిఱుశోల్ శ్రై
జళిలుమ్	యుమ్
వానవర్ - దేవర్కళాళే	శిల్ శీలుమ్-కొట్టకత్తెయుమ్
ఏత్తుమ్ - స్తోత్రమ్ పణ్ణప్పడువానాయ్	శీతై త్రిట్టు - ఆత్తైత్తుప్పొట్టతుమన్తి
మునివర్కళో - ఉన్నైయెప్పోతుమ్ మన	అప్పోతు - అన్దకాల త్తై
నమ్ పణ్ణానిఱ్ఱుమ్ వర్కళో పొరున్ది	నాక్—,
వాల్ కిఱి	ఉరప్ప - కోపిక్క
వెళ్ళళ - తరు వెళ్ళళైయిరే	పోయ - ఎక్ ముక్ నిఱ్ఱు ఆఱ్జిప్పోయ్
నిన్టాయ్ - నిఱ్ఱుమ్ వనాయ్	అడిశిలుమ్ - ఉనక్కిని తామ్పడి శమైత్త
ఎమ్మిరాక్ - ఎనక్కు ఎల్లాప్పడియా	అడిశిలైయుమ్
లుమ్ ఉపకారక నానవనాయ్	ఉణ్డెలై - పణ్ణచ్చెళ్ళిఱుకై విరలనెత్తుమ్
ఆళ్వాయ్ - ఎన్నై యాళప్పిఱన్దవనే	వారివాయ్ కొణ్డెలైయాకిలుమ్
శెప్పు - పొట్టిణ్ణమెన్టు	ఇప్పోతు—,
ఓతుమ్ - శొల్లత్తక్కనిలై మెయ్యెయ్ డై	నాక్—,
త్తాయ్	ఒన్టుమ్-ఉన్నైప్పిడి త్తిల్ అడి త్తిల్ ఒన్టుమ్
మెల్ మృదువాయిరున్దళ్ళ	శెయ్యేక్క—,
మలైయార్కళో - మలైయెయ్ డైయ	కొప్పిడవారాయ్ - ఉనక్కు నాక్ కాప్పి
వర్కళుడైయ	డుమ్పడి వన్దరళ వేణ మెనిఱాళో.

వ్యా.—మూన్టామ్బట్టు (శెప్పిత్యాది) శెప్పెన్టుశోలుమ్మ
డియాన సన్ని వేశ్తైయుడైత్తాయ్ అతుపోలే కతినమా యిరుక్కై
యన్తి క్కే మృదువాయిరుక్కుమ్ మలైయెయ్ డైయవర్కళుడైయ

(శిఱుశోఱుమిల్లుమ్ శితై త్తిట్టు) లీలార్థమాక మణఱ్ఱొట్టిత్తు
 చ్చుమై త్త శిఱుశోఱ్ఱై యుమ్ కొట్టక త్తైయుమ్ అట్టి త్తిట్టు. (అప్పోతు
 నానురప్పప్పోయ్) “పెణ్ణోడే కైప్పిణక్కిట్టు విళై యాడిత్తిరియ
 వేణ్ణాకాణ్” ఎన్ఱు అప్పోతు నాకొకోపిత్తవాతే నాకొ పిడి త్తల్
 అడి త్తల్ శెయ్యప్పోకితేక ఎన్ఱు ఎకముక నిఱ్ఱు అజ్జిప్పోయ్.
 (అడిశిలుముడ్డలై) ఉనక్కినితాక చ్చుమైత్తువై త్త అడిశిలుమ్ అముతు
 శెయ్ త్తిలై. (ఆళ్వాయ్) ఎన్నై యాళప్పిఱన్దవనే ఇప్పడియో నీయెన్నై
 యాళ త్తెడుకిఱతు? ఇవళై యాళుకై యావతు- ఇవళ శొల్వభీవన్ద, -
 ఇవళ కొడు త్తవర్ శ్చై యుమ్ వినియోగమ్ కొణ్ణు, కోఱ్ఱీఱ్ఱ్ కన్ఱాయ్
 సడక్కైయితే. (ముప్పోతుమిత్తాడి) “ఆతిసడువన్దివాయ్” ఎన్ఱిఱ
 పడియే, తిగిస న్ఱైయుమ్ - బ్రహ్మభావనై తలై యెడు త్తపో తెల్లామ్,
 దేవర్ కళాళే స్తుతిక్కప్పడుమవనాయ్, మణ్ణ లాళా సనపర రాయ్
 కొణ్ణు ఉన్నుడై య సమృద్ధియైయే ఎప్పోతుమ్ మనసమ్ పన్ఱానిఱ్ఱు
 మవర్ కళుడై య తిరువెళ్ళతైయిలే నిఱ్ఱుమవనే. (ఇప్పోతు నానో
 న్ఱుమ్ శెయ్యేక) అప్పోతు హితరూపమాక ఉన్నైక్కోపిత్తు వార్తై
 శొన్నే నాకిలుమ్ ఇప్పోతు నానున్నై ఒన్ఱుమ్ శెయ్యేక. (ఎమ్మిరాక
 కాప్పిడవారాయ్) ఎన్నుడై య నాధనే, ఉనక్కు నాకొ కాప్పిడు
 మ్మడివారాయ్.

3.

మూ.—కణ్ణిల్ మణల్ కొడుతూవిక్కాలినాల్ పాయ్ న్దనై యెన్ఱెన్ఱు
 ఎణ్ణరుమ్ పిళైకళీ వన్దిట్టివరల్ ముత్తై ప్పడుకిన్ఱార్;
 కణ్ణనే! వెళ్ళతై నిన్ఱాయ్! కణ్ణారోడే తిమ్మై శెయ్ వాయ్!
 వణ్ణమే వేలై యుతోప్పాయ్! వళ్ళలే! కాప్పిడవారాయ్.

పదపూరై.

వెణ్ణనే - ఎల్లార్కుమ్ కిట్టపళియనాయ్
 కళ్ళేఱునిన్టాయ్-తిరువెళ్ళేఱుయిలే నిన్ట
 రుళినవనాయ్
 కణ్ణారోడే - కణ్ణవర్ కళోడెల్లామ్
 తీమై - తీమ్బుకళై
 శెయ్నవాయ్ - శెయ్యుమవనాయ్
 వణ్ణమ్ - నిఱత్తిల్
 వేలైయతు - సముద్రత్తై
 ఒప్పాయ్ - ఒక్కమవనాయ్
 వళ్ళలే - ఇన్వళ్ళైయెనమ్ముమ్మత్తుమ్
 ట్రాక అనుభవిక్కుమ్మడిపణ్ణినవనే
 ఎణ్ణరుమ్ పిళ్ళైకిళ్ - ఇత్తనై పేరెన్టపణ్ణి
 చ్చొల్లముడియాతపెణ్ణపిళ్ళైకళాన
 ఇవర్ - ఇనర్ కళో

ఉన్నా లీడుపట్టమై తోన్ద్రు
 వనిట - ఎక్కకణ్ణోకాణ వన్దు
 కణ్ణిల్ - ఎజ్జళ్ కణ్ణిలే
 మణిల్ - మణలై
 కొడు - కొణ్ణువన్దు
 తూవి—,
 కాలినాల్ - కాలాత
 పాయ్ననై - పాయ్ననాయ్
 ఎనైపు - ఎన్దుతని త్తనియ్ళొలి
 ముఱుప్పడుకొన్టార్ - ముఱుయిడుకి
 తార్ కళో
 ఆతలాల్ ఆవర్ కళిడత్తిల్ పోకామల్
 కాప్పిడవారాయ్ - కాప్పిడుమ్మడివన్దు
 రుళ వేణు మెనితార్

వ్యా — నాలామ్బాట్టు. (కణ్ణిలిత్యాది) కణ్ణవిట్టిత్తు విశై
 యాడవాన్టాతపడి కణ్ణిలే మణలైకొడువన్దుతూవి. “ఎజ్జళ్ కణ్ణిలే
 మణలైత్తూవువానెక్” ఎన్దువాతే, కోపిత్తుక్కాలాలేయుతైత్తాయ్న
 తని త్తనియ్ళొలి. ఒరువరిరువరన్దు క్కే, అనజ్ఞాతరాన పిళ్ళైకిళ్
 ఉన్నాల్ ఈడుపట్టమైతోన్ద్రువన్దు ఇవర్ కళో ముఱుప్పడువన్దుపడి
 పారాయ్ (కణ్ణనేవెళ్ళేఱునిన్టాయ్) ఎల్లార్కుమ్ సులభనాయ్ కొణ్ణు
 తిరువెళ్ళేఱుయిలే నిన్దురుళినవనే. (కణ్ణారోడేతీమై శెయ్నవాయ్)
 ఉన్నోడు సన్దున్దుముమ్ సేహముముణ్ణాయ్ నీ శెయ్తతు పొణు
 క్కత్తక్కవర్ కళన్దు క్కే, కణ్ణవర్ కళోడెల్లామ్ తీమ్బుకళైచ్చె
 య్యుమవనే! ఇప్పడి తీమై శెయ్నలకాతు కాణ్. (వణ్ణమేయి
 త్యాది) నిఱనూనతు సముద్రత్తోడొక్కుమవనే. వణ్ణమ్ - నిఱమ్.

309 పెరియాళ్వార్ తిరు మొగ్గి—ఇరణ్ణామ్ పత్తు.

వకారమ్-అవ్యయమ్, వేలై-సముద్రమ్. అతు ఎస్తతు. వేలై యాకిఱ
వతు ఎస్తవడి. ఇత్తాల్-తీమ్ము శెయ్ తాలుమ్ విడవొణ్ణాత వడివల్తుకై
యుడై యవనెన్దై. (వళ్ళులే) ఇవ్వడివల్తుకై యెనక్కు ఉపకరి త్తవనే!,
కాప్పిడవారాయ్. ఉక్ వడివల్తుక్కు నాక్ కాప్పిడుమ్మడివారాయ్.

మూ.—పల్లాయిరవరివూరిట్టిళ్ళైకళి తీమైకళి శెయ్ వార్;
ఎల్లాము న్మేలన్ది పోప్పి కా తెప్పి రాక్! సీయి జ్జేవారాయ్;
నల్లార్ కళి వెళ్ళజ్జెనిన్దాయ్! ఇనచ్చుడరే! ఉక్ మేని
శొల్లార వాత్తనిన్దై త్తిచ్చి వ్వుడక్కాప్పిడవారాయ్.

పదపురై.

నల్లార్ కళి - ఉన్నై యన్పుడక్ వాత్త	ఉన్నై లన్ది - ఉక్ మేలేయేలు మలొత్తియ
కిఱవర్ కళి పొరున్ది వాత్త	పోకాతు - పుఱమ్ము పోకాతు
వెళ్ళుట - తిరు వెళ్ళుటయిలే	అతలాల్,
నిన్దాయ్ - నిన్దరుళివనాయ్	సీ—,
ఇనచ్చుడరే - అఱివాల్ విళ్ళజ్జుమన	ఇజ్జేవారాయ్ - నల్లవర్ కళి వర్తికిఱ్ఱి -
నాయ్	విజ్జేవనరుళ వేణు మెన్న
ఎమ్మపిరాక్ - ఎన్నాయ నానవనే	సీయత్తై క్కిఱతు ఎక్ శెయ్య ఎన్న
ఇత్తూరిల్ - ఇప్పిడైచ్చెరియిల్	ఉక్ - ఉన్నుడైయ
తీమైకళి శెయ్ వార్ - తీమ్ముకళైచ్చె	మేని - తిరు మేనియై
య్యుమవరాన	శొల్ - శొల్మిళ్
ప్పిళ్ళైకళి - శిఱువర్ కళి	అర - నిన్దైయుమ్మడి
పల్లాయిరవర్ - అనేక మాయరమ్మ పేర్ క	నిన్దై త్తి - నిన్దై మ్మడిత్తు
లిరుక్కిఱ్ఱార్ కళి	వాత్తై త్తి - మజ్జణ్ణాశానవమ్ ప్పణ్ణి
ఎల్లామ్ - అవర్ కళి శెయ్యుమ్ తీమ్ము	శొప్పడ - నన్దాక
కళెల్లామ్	కొప్పిడ - నాక్ కొప్పిడుమ్మడి
	వారాయ్ - వరవేణు మెన్దొన్

తమమాన అన్త అవతారత్రయత్తిలే వాత్సల్యకృపాసాలభ్యాతి
శయతై యదపరాధసహస్రమిత్యాదిశ్లోకత్రయత్తాలే అజైవే
అరుళిచ్చెయ్తు, సింహావలోకనన్యాయత్తాలే విాణ్ణమ్ సరసింహావ
తారత్తిలే అభినివేశిత్తుచ్చెల్లకిత్తార్. శ్రీవాస్తిగిరియిన్ అడియిలే
కోయిల్కోణ్డెల్లుదరుళియిరుక్కిట శ్రీనృసింహనై మజ్జళాశాసనమ్
శైయ్తరుణ్శ్లోకిమ్ ఇతు ఎన్పారుముళిర్

[ప్రా వరద ! తే అగ్రాణీ సరసింహతనుశ్చ, భక్తగిరిః సమ
సమయనముద్భవశ్చ, స్తమ్భే సమ్భవశ్చ పరేశ తాం పిశునయతి.]
అప్రాకృతదివ్యసంస్థానశాలియాన సరసింహవేషతై పురిగ్రహిత్త
తుమ్, “ఎన్దుముళకణ్డెక్ ” ఎన్దు శిఱుక్కుళొన్న తుణత్తిల్
తానే ఎన్దుతోన్దియతుమ్, అన్దత్తోన్దొన్దాన్ సమ్భవిత్తలగ్గళిర్
నిన్దుమాకామే తూణిలిన్దు ఆనతుమ్ ఆ ఇల్లెల్లామ్ ఉన్దున్దైయ
పరమేశితృత్తై నన్దువిళక్కు-కిన్దునెన్దిత్తార్.

హిరణ్యకశిపువాకిత్తాన్ - దేవమనుష్యాది సకలప్రాణికళా
లుమ్ పకిలిలుమ్ ఇరవిలుమ్, వానత్తిలుమ్ భూమియిలుమ్, వీట్టిక
అకత్తిలుమ్ పుటత్తిలుమ్ తనక్కు చురణుల్లాతడి వరమ్పెన్ద్ర
వన్. ఇవన్ దేవర్ముతలియ యావర్క్కుమ్ పలపలకొడుమైకశై
పురిన్దు అనైవరుమ్ తన్నైయే కడపుళాకవిణ్ణుచ్చడి శైయ్తువరు
కైయిల్, అవన్మకనాన ప్రహ్లాదాభీవాన్ ఇళమైతోడగ్గి మహా
విష్ణుభక్తనాయ్ తన్నైయిన్కట్టలైప్పడి ముతలిల్ అవన్పెయరై
చ్చొల్లి కల్వికత్తామర్ నా రాయణనామమ్శొల్లివరవే కడుమ్కోమ్
కొణ్డ ఇరణియన్ ప్రహ్లాదనై త్తన్మిప్పిగుత్తువతొక్కు ఎలవాఱు
ముయన్దపిన్, అజ్జనమ్మిప్పడాతె అనైక్కొల్లుతొక్కు ఎన్నపుపా
యమ్ శైయ్తుమ్ అవన్ భగవదనుగ్రహబలత్తాలే ఒరుహానియు

మిష్టి క్షేయిరూక్మ, ఒరునాళో సాయజ్ఞాల త్రిలే అన్దహిరణ్య త్థా
పుత్రనై నోక్తి “నీ శొల్లమ్ నారాయణనెన్బా ఎణ్డేయుళన్, కాట్టు”
ఎన్న, అఱ్ఱుమారన్ “తూణిలుముళన్, తురుప్పలుముళన్, ఎఱ్ఱు
ముళన్” ఎన్దు ఉఱుతిరూయ్ వొల్ల, ఉడనే హిరణ్య “ఇఱ్ఱు
ఉళన్?” ఎన్దు శొల్లి ఎతిరిరసన్ద తూణై ప్పణ్డెన్ ఉడనే అతిలిరున్దు
తిరుమాల మనువ్యరూపముమ్ సిహవసేన్దుమకలన్ద సరిశిజ్జమూర్తి
యాన్దు త్తోన్ది హిరణ్యనై ప్పిడిత్తు వాళిప్పడియిల్ త్తమడిమితు
వైత్తుక్కొణ్డు తత్తిరుక్కై నఖిజ్జళాల్ అవన్ మార్ పెప్పిళన్దు అట్టి
త్తిన్దు ప్రహ్లాదనుక్కు అరుళో శెయ్ తా నెన్దు స్రస్థిమితే. “అళిన్దిట్ట
తూణై యన్ తట్ట ఆణ్డే, వళర్ నిట్టు వాళుకిర్ చ్చిజ్జపురువాయ్, ఉళ
న్దొట్టిరిణియనోణ్ మారవ్విలమ్, పిళన్దిట్ట కైళన్” ఎన్దుమ్, “ఎఱ్ఱు
ముళన్ కణ్డెన్దు మక నైక్కాయ్ న్దు, ఇణ్డెయ్ లెన్దు రిణియన్ తూణ్
పుణ్డెన్, అఱ్ఱుప్పిల్ల తే అవన్ వీరుత్తోన్దియ, ఎన్ శిజ్జప్పిగన్
పెరుమై ఆరాయమ్ శీర్ మైత్తే?” ఎన్దుమ్ ఆర్థ్ వార్ కిళన్ ఈ సుపదు
వర్కళాయ్ త్తు.

వేతేయిరు తూణిలిరున్దు సరిశిజ్జమూర్తి త్తోన్ది నాల్
'మున్న మే ఒరుసరిశిజ్జై ఉళ్యేన్దు నాట్టియతూణ్ అతు' ఎన్దు
శక్కిక్కుక్కుమూరై యాలే అన్ద శక్కిక్కు ఇడమటున్బడి అన్ద
హిరణ్య తానే తనతు ఉయిరిమ్ పరుమనుక్కు ప్పొరున్ద ప్పొర్ త్తు
అళన్దు నాట్టియ అవన్ వాళల్ తూణిలిరున్దే తిరుమాల సరిశిజ్జమూర్తి
త్తోన్ది నా నెన్దు తుమ్, - వేఱు యాళేనుమ్ కైయాలే తట్ట అత్తటియ
విడత్తిలిరున్దు శ్తోన్ది నాల్ 'అవన్ తమ్ కైయిల్ సరిశిజ్జై అడక్కి
కొణ్డువన్దు తూణిలే పాయ్ చ్చిన్' ఎన్దు శొల్లక్కుమూరై
యాలే అతఱ్ఱు అవకాశమిల్లాతపడి అన్దహిరణ్య తానే త్తకై

యాల్ తట్టినవళవిల్ తిరుమాల్ తోన్బిన నెప్పతుమ్,—అవక్
ఓడిడత్తిల్ తట్ట మద్రోడత్తిలిరున్దు నరశిజ్గమ్ తోన్బినాల్ “ఎజ్జు
ముళక్” ఎన్దు ప్రహ్లాదక్ శెయ్తల్ ప్రతిజ్జై తవటి “నీ శొల్లుకిటవక్
ఇజ్జిలై” ఎన్దు హిరణ్యక్ శెయ్తల్ ప్రతిజ్జై నిలైనిఱ్ఱుమాకై యాలే
అతఱ్ఱు ఇడమిల్లాతపడి అవక్ తట్టిన ఇడత్తిలిరున్దు తిరుమాల్ తోన్బి
నా నెప్పతుమ్,—అవక్ తట్టినపిఱకు శిఱితుపోతు కిట్టిత్తు నరశిజ్గమ్
తోన్బినాల్ “నా తట్టినప్పొరుతు తిరుమాల్ అజ్జిలై” ఎన్దు అవక్
శొల్లి, తిరుమాల్ ఎజ్జుమ్ ఎప్పొరుతుమ్ ఎల్లాప్పొరుళోకిలిలుమ్
ఉళ్ళుమ్ పుఱుముమ్ వ్యాపిత్తిగుక్కిఱ ఉణ్ మెనిలైయై మఱుక్కూడు
మాకై యాలే అతఱ్ఱు ఇడమిల్లాతపడి గళక్ మ్ కరుముతిల్ తల్
ప్రసవమ్ ముతలియింపుమ్, కుల్లున్దైయాయ్ జనిత్తిల్ పిఱకు నాళిడై
విల్ పళర్ తల్ ఎన్నవపుమ్ ఇల్లామల్ అన్వెతిరియినుమ్ పరుత్తు వళ
ర్ న్దనడినై యుడైయనాయ్ అప్పొరుతే తోన్బిన నెప్పతుమ్,—అజ్జుమ్
తోన్బియవిడత్తుమ్ హిరణ్యక్ జయశీలనాళిపుమ్ నరసింహా పరా
జతనాళిపుమ్ నేర్ న్దాల్ “ఎజ్జుముళక్” ఎన్దు ఉణ్ మై నిలైతా
లుమ్ పరత్వమ్ సిద్ధియాతేపోయ్ విడుతల్ పద్రో అత్తఱ్ఱాట్టిలుమ్
తోన్బాతిరుప్పతే నలమారలూల్ అజ్జననాకాతపడి అక్కొడియ
వనై త్తవఱాతు అట్టి త్తన నెప్పతుమ్,—దేవర్ మనువ్వర్ విలగ్గు
కిళో స్థావరమ్ ఎన్నుమ్ నాల్ వనై ప్పిఱపుక్కళిలుళ్ళు పద్రో
ఒప్పైన్బినాలుమ్ తని త్తని శాకాతపడియుమ్, బ్రహ్మస్పష్టిక్కు ఉళో
పట్ట ఎన్ద్రపాణియనాలుమ్ శాకాతపడియుమ్ అవక్ బ్రహ్మరుద్రాడి
కిళిడత్తిల్ పెద్రోవరమ్ పుల్లుతుపడామైక్కాక నదిజ్జులన్దశిజ్గమాయ్
తనైన్ద్రానే తోద్రోమిన్దుక్కొణ్ తోన్బిన నెప్పతుమ్,—అన్దు

లస్తశిఖమాయ్స్పిఱస్తతు సరిమేశిత్రత్వప్రయుక్తమితే. ఇప్పడి నక్షీ-
ణకమూర్తియాకస్పిఱవాత్తోయిల్ హిరణ్యవధమ్ అమైయాతితే
అవకాపెన్ద్రుపరజ్జలై ప్పదుతాక్కాతడియితే ఎమ్మెగుమాన్
వ్యాపగిప్పితు. గౌణశబ్దమ్ స్త్రీప్రత్యయాస్తమానాల్ ఈకారాస్త
మాక్షిడవతు తద్గితవృత్తి

[భక్తిగిస్తమసమయసముదభనశ్చ] “ఉవాక్యమస్త్యద
కేషుచాన్త్యగుసతానస్త్యస్తి చోష్ణద్యుతౌ వహన్నా దిక్షు విదిక్షు
వాయునభసోస్తిర్యక్ష్యతిర్యక్షుచ । అస్త్యస్తబహిరస్తి సత్యసతివా
సారేష్వసారేషువా సనత్రాస్తి సదాఽస్తి కింబహుగిరా? త్వ
యస్తి మయస్తిచ ” - “ఎఙ్గుముళక ” ఎన్ఱు ప్రహ్లాదకశోల్లి
వాయ్మూసుసతఱ్ఱుమున్నయితే వన్ఱుశోన్ఱిల్లు “మీళవవక
మనై మెయ్మెకొళిగ్గురుళి - కోళియినుసజ్జొల్లెళుణుడలమ్
కుగుతికుఱ్ఱుయ్మెకొక్కూరుకిరాల్కుడై వాయ్ ” ఎన్ఱిఱుడియే స్వా
శ్రితనాన ప్రహ్లాదాద్ వానై సత్యవాదియాక్కుసతఱ్ఱాక త్తోన్ఱిన
వడియాలే విళమ్మమ్పాఱుక్కమాటిన్ద్రులక. * ఎఙ్గుముళకణ్ఱె
నెన్ఱుగునై క్కాయ్దు ఇజ్జెలైయాల్లెన్ఱిరిణియక తూణ్ళుజ్జెప్ప
అఙ్గు అప్పొదుతే అనకవియత్తోన్ఱియ శిజ్జప్పిరానితే.

[స్రవేభి సమ్భవశ్చ] పితామహనుక్కు ఒరు పితామహి
యాయ్త్తు స్తమ్భమ్ “యత్ప్రదుభకననాదవన్ధ్యజరరామదృ
చ్ఛికాద్వేధసాం యాకాచిత్సవాసా మహాసుగృహస్థాణా పితా
మహ్యభూత్ ” [దశావతారస్తోత్రే] ఎన్ఱారితేదేశిక. [అశన్ఱిట్ట
తూణైయవకతట్టవిత్యాది.] ‘మున్నే సరిసింహత్తైవైత్తునట్ట తూణ్
ఎన్నవొణ్ణాతవడి హిరణ్యకానే తనక్కుప్పొగుత్తిమార్తు అశన్ఱు
నట్టతూణై, వేతేశిల్ తట్టినాల్ ‘కైయిలే సరిసింహత్తై అడక్కి

కొండ్లవస్తు తూణిలేపాయ్ బ్వి నారోకల్' ఎన్నక్కూసుమే, అజ్జన్ శొల్లవొణ్ణారవడి అనన్టనే 'నిశొల్లుకిఱవన్ ఇన్దస్తమ్మత్తిలే ఉణ్ణో?' ఎచ్చు అల్లిన్ట అడిక్కి, అడిత్తవిడమొట్టియ న్థలాన్దరత్తిలే శోష్టిలుమ్ ఇనన్ ఇణ్ణొయెన్టప్రతిజ్జె సలై సన్టణామెచ్చు అన్టూణిల్ అవనడిత్త విడన్దన్ని లే శడక్కనత్తోన్టినానాయ్త్తు. [తే పరేశతాం పిశున యతి.] ఇవైయెల్లామ్ ఉన్నుడై యవరి మేళితృత్వత్తై క్కొట్టల్లిత్తా రానిన్టన వెన్జితార్. పరమపురుషనన్ట క్కే సామాన్యపురుషనాకిల్ ఇత్తనై శక్తివి శేషమ్ కూడాతితేయెన్ట కరుత్తు

అక, కీర్తీశ్లోకత్తిలే సాలభ్యత్తైయనుసన్ధితారాయ్ ఇన్ద శ్లోకత్తిలే పరిత్వత్తై అనుసన్ధితాం యచ్చెల్లుకిఱతు. పరత్వేనతి సాలభ్యమితే అభినన్దసియమాత్త్తు. కేవలసాలభ్యముమ్ కేవలపరత్వముమ్ అప్రయోజకమితే, ఇని ఇన్దశ్లోకత్తై ఇజ్జనే పరిత్వ పరమాకకొండ్ళాత్తే కీర్తీశ్లోకజ్జభుక్కుచ్చేర సాలభ్యపరమాక వే నివహిత్తుప్పొరునర్ శిజ్జప్పెరుమాల్. అతుతానెజ్జనేయెన్నిల్ ; [పరేశతామ్] పరః ఈశః యస్యనః - పరేశః, పరితస్త్రిః ఎన్టవిడి. పరేశతాపెన్టతు - పారితస్త్రియెన్టతాయ్త్తు. దేవాదిచతు వికథజాతీయిల్లునర్దీల్ బిష్టక్తైయిలుమ్ పడక్కుడవన్లనాక పుమ్, పకలిరప్రకభుల్ ఒరుకాలత్తిలుమ్ పడక్కుడవన్లనాకపుమ్, అస్త్రశస్త్రజ్జలిలాన్టాలుమ్ పడక్కుడవన్లనాకపుమ్ ఇప్పడియెల్లామ్ బ్రహ్మరుద్రాదికల్ కొడుత్తపరిత్తుక్కు విరోధమ్వారాలపడియాక పుమ్, ప్రహ్లాదనుడైయవారైక్కు ఉడకపట్టపడియాక పుమ్ నరసింహ పదాన్తిలే కాణ్డేయాలే దేవపారితస్త్రిముమ్ ఆశ్రితపారితస్త్రి ముమ్ తోన్టక్కడవతితే. స్వతస్త్రినాకిల్ అవరకల్కొండ్లపరిత్తై ప్పాన్దోపడుత్తియే యథేచ్ఛమాకి వన్దపిఱన్ట వత్తైక్కలామితే. నరి

సింహమాయప్పిఱక్కపుమ్ అన్దిప్పొలిలే గోస్తపుమ్ తిరువుక్కికళాలే
 కీశపుమ్ మడియిలేవైత్తు ముడిక్కపుమ్ వేణ్ణావే. ప్రహ్లాదనుడైయ
 ప్రతిజ్ఞానమకాలత్రిలేవన్దు తోస్తపుమ్ వేణ్ణావే. దేవర్కళకొడుత్త
 వరశై ప్పొడుతాక్కవొణ్ణామైయాకిఱ దేవపారతన్త్ర్యముమ్ ప్రహ్లా
 దనై వితథప్రహ్లానాక్కవొణ్ణామైయాకిఱ ఆశితపారతన్త్ర్యముమ్
 ఉళ్ళమైయాలితే ఇప్పడియెల్లామ్ శెయ్యవేణ్డిల్లు. ఆకైయాలే
 * పరేశ తామెన్ద్రతఱ్ఱు పారతన్త్ర్యమెన్ద్రపారుళవణిత్రతు పారున్ద
 త్తట్టిలై. ఆకిఱమ్ పరేశశబ్దత్తుక్కు పరతన్త్రాధికతలే ప్రసిద్ధి
 ప్రాచుర్యమిలైయేయెన్దిల్, తిరుమాలైయల్, “కావలిల్పులనై
 వైత్తు” ఎన్ద్రవిడత్తిఱ్ఱు వ్యాఖ్యానమరుళిచ్చెయ్యనిన్ద్ర పెరియ
 వాచ్చాన్దొత్తిళ్ళి “కావలిల్లాతపడి ఇచ్చియిజ్జశైవైత్తు” ఎన్ద్ర అధిక
 మరుళిచ్చెయ్తపెన్దర్, “కావలిల్లాతపడియెన్ద్రాల్ శబ్దమవచిక్కుమో
 వెన్దిల్ ; మీసూంసకర్ శబ్దతైనియమిత్తాకిలుమ్ అధికతై ముఖ్య
 ముంకొళ్ళుమాపోలే ఇజ్జమ్ అధికాంవత్తాలే శబ్దతై నియ
 మిత్తున్దొల్లుకిఱోమ్.” ఎన్ద్రరుళిచ్చెయ్తారితే. అన్దకణ్కిలేయా
 య్త్తు ఇజ్జమ్ నిన్దహిన్, వచుప్పతు. వ్యున్దొత్తిబలత్తాలే పరేశ
 శబ్దత్తుక్కు పరతన్త్రాధికత్వమ్ ఘటియామైయిలైకాణమ్.

ఇన్ద్రశోకమ్ ఆర్యావృత్తమ్. ... (20)

౨౨౨ ఇతి నానావృత్తదశకం సమాప్తమ్. ౨౨౩

— అథ ననన్తతిలకదశకమ్. —

శ్లో॥ తాపత్రయీమయ దవానలదహ్యమానం
 ముహ్యస్తమస్తమవయస్తమస్తా నైవ ।
 స్థాతుం ప్రయాతుముపయాతుమనీశమీశ ।
 వాస్తీశ ! దృష్ట్యహృతపృష్టిభిరాభజేథాః ॥

పదవులై.

ఈశ = సకలస్వామియాయ్
 ఆనన్ద ! = పరిపూర్ణస్వరూపనాయ్
 హస్తీశ ! = హస్తీగిరినభవన విరదనే !
 తాపత్రయాయుః } తాపత్రయమాకీఱ
 దవానిత } కాయ త్రియ నా
 దవ్యామానమ్ } తేజశ్చక్రస్పెయ్
 యవనాయుమ్ (ఆతవీచ)
 మహ్యాన్తమ్ = మయకమమైయానిష్టవి
 నాయుమ్
 ఆన్తమ్ = (ఇన్త ఆకీయన్) ఎత్తైమి

నై న ఆవియన్తమ్ = ఆతీయాతవనాయుమ్
 స్థాతుమ్ } కయోక్తీన్త నిజ్జుతల్లుమ్
 ప్రయాణుమ్ } ఒన్తైచ్చెయ్యప్పొనిత
 ఉపయోతుమ్ } ట్టుమ్ ఉన్తైచ్చి
 ఆనీక (మమ్) } ట్టుకైక్కుమ్ ఆనమ్
 భవనాయుముశ్చ ఆడియేనై
 దృష్టిప్రస్తుతవృత్తిభిః = కటాక్షామృతి వర్ష
 జ్గళాలే
 అభజేథా = పుడైశూక్రకృడన్తై.

[తాత్పర్యముగాయేత్యాది.] సకలస్వకల్యాణగుణవిశిష్టనాయ్
 ఆశ్రయణసౌకర్యానహదివ్యవిగ్రహవిశిష్టనా గ్ం ఎత్తై ఎరిజనాదివిశి
 ష్టనాయ్ సాధువత్రతాశాగ్ధసంగం కేచలచౌక్మసామిత్రత్వాలే వస్తు
 తీరువనతరిత్తరుభుమవనాన పేరుభాళిన్తై విస్తరేణ అనుభవిత్తు
 ప్పేళిన ఇన్వళనాల్ ద్వయత్తిరి “శ్రీమన్నారాయణచరణౌ” ఎన్ను
 మళవుమ్ పరిత్రాయ్, ఇని “శరణగ్రహణ్యే” ఎన్నుమిడన్తై
 వివరిక్కుప్పకుకితాయ్ పేరుభాళన్తీరువడిలిలే ప్రవర్తిన్తై
 విభిన్దవర్ “అనుజో రావణస్యాపాం తేనచాన్యైవమానితః | త్యక్త్వా
 పుత్రాంశ్చదాశ్చ రాఘవ శరణంతః” ఎన్త విభీషణాన్త వా
 గనుంధిత్తట్టలైయిలే తాముమ్ ప్రవీర్తువాన తిమ్మన్తైయ దోష
 భూయన్తన్తై ఆవిష్కరిత్తరుభుకితాన్ మేల్ ఎత్తున్తైకిజ్గళాలే.
 స్వదోషభూయన్తానునన్ధానమెన్దిజవితురిన్తై చ్చిలర్ ప్రవర్తిక్కు
 పూర్వాజ్ఞమాకవుమ్ శిలర్ ఉత్తరాజ్ఞమాకవుమ్ శిలర్ ఉభయాజ్ఞ
 మాకవుమ్ శేయీతుపోరక్కాణానిన్తోమ్. అళవద్దారుమ్ ఎమ్మెగు
 మానాగుమ్ ప్రవర్తిక్కు ఉత్తరిన్తై విశేషిత్తు స్వదోషభూయన్తాన్

పార్థమాకవితే, అతై యాలే “ఉరుక్కాట్టుమ్” ఎన్నిటతు. (ఇన్దు ఒళి
కొళ్ళవేద్రుక్కేవారాయ్) ఇప్పోతు ఒళియైయుడైత్తామ్బడి ఏద్ర
దొనిన్దే, ఇత్తైక్కణ్డరుళుమ్బడి కడుకవారాయ్. తిరుక్కావు
నానునైచ్చాత్త-ఉరుక్కాట్టుమన్ది విళక్కిన్దొళికొళ్ళవేద్రుక్కే
వారాయ్ ఎన్దన్దయమ్.

అ.—నిగమత్తిల్, ఇత్తిరుమొట్టికద్రొరుక్కుఫలమ్ శొల్లి
త్తైక్కట్టుకీతార్.

మూ.—పోతమర్ శెల్వక్కొమ్మున్దుపుణర్ తిరు వెళ్ళత్తైయానై
మాతర్కుయర్ న్దవశోత్తైముక్ న్దనై కాప్పిట్టమాద్రొమ్
వేతప్పయ్కొకొళ్ళవల్లవిట్టుశిత్తైశొన్నమాలై
పాతప్పయ్కొకొళ్ళవల్లపత్తరుళ్ళార్ వినై పోమే.

పదపురై.

మాలెర్కు - లోకత్తిలళ్ళ స్త్రీక శెల్వా రిలమ్	మకనన్దై - తనక్కు మకనాయ్ నిన్ద వన్దై
ఉమర్ న్ద-మేట్టుట్టాళాన	కాప్పిట్ట - మకన్ద పక్కలితే తనక్కు
అశోత్తై - యశోదప్పిరాట్టియానవళో	ణాన అన్దొల్లమ్ తోద్రొరత్తైయిట్ట
పోతు - శెన్దాయరై మలరై	మాద్రొమ్ - పొశురజ్జళై
అమర్ - ఇరుప్పిడమాక వుడైయళాయ్	వేతప్పయ్క - ఎప్పెరుమానై వాద్రో
శెల్వమ్ - ఎల్లాచ్చెల్వజగ్గుమ్ ఇరు	త్తుకయేవేదతాత్పర్య మెన్దు
ప్పిడమానపళాయ్	కొళ్ళవల్ల - కైక్కొళ్ళవల్ల
కొమ్మున్దు - ముతల్ మణవాట్టియానపెరి	విట్టుశిత్తై - పెరియాళ్వార్
యపిరాట్టియార్	శొన్న - అరుళిచ్చెయ్త
పుణర్ - నిత్యసంశ్లేషమ్ పణ్ణుమ్బడి	మాలై-మాలైయాన ఇత్తిరుమొట్టియిల్
తిరువెళ్ళత్తైయానై - తిరువెళ్ళత్తైయిలే	పాతమ్-పాట్టుక్కోతోటుమ్ పిన్నడి
నిట్కిలవనాయ్	యిల్ శొన్న

3.9.1 పెరియార్ వార్ తిరు మొట్టి—ఇరణ్ణామ్ పత్తు.

పయక్ - ప్రయోజనత్తై	విన్నె-మజ్జళాశాసన విరోధియాయుళ్ళ
కొళ్ళెల్ల - అడైతట్టు తక్క-	పాపమ్
పత్తయళ్ళార్-భక్తిమాన్ శా యుళ్ళవర్	పోమ్ - తన్నడైయేవిట్టప్పోమ్
కళుడైయ	

వ్యా.—(పోతమర్ శెల్వకొమ్మిన్దు) తనక్కుప్పిఱన్దకమాన తామరై పూవై యిరుప్పిడమాకవుడై యళాయ్, శ్రీయాకై యాలే సకలనమ్మత్సమప్టిభూవైయాయ్, ప్రధానమహిషియాయరున్దుళ్ళ పెరియపిరాట్టయార్. “వజ్జయచ్చెల్వి” ఎన్ఱితే తిరునామమ్. (పుణర్ తిరు వెళ్ళత్తెయనై) అవళ్ తామరై పూవై విట్టనన్దు, “అకలక్కిలేన్ఱిత్తె యమ్” ఎన్ఱిఱపడియే-క్షణకాలముమ్ పిరియ మాట్టాతే నిత్యసంశ్లే పమ్ వజ్జుమ్బడియాయ్ కొండ్లతిరు వెళ్ళత్తెయిలేన్ఱిఱ్ఱవనై, “కోల్ తేడియోడుమ్ కొమ్మిన్దుత్తు” ఎన్ఱిఱపడియే కొమ్మిన్దానతోన్ఱు, ఉపఘ్నై యైయ్యోయి ధరిక్-మాట్టాతాప్పోలేయాయ్త్తు, పోతమర్ శెల్వ కొమ్మిన్దాన వివళుమ్ తిరు వెళ్ళత్తెయనాకటి ఉపఘ్నై త్రోడేపుణర్ నల్లత్తు ధరిక్-మాట్టాతపడి, ఉపఘ్నమ్, ఆధారమాయ్ నిఱ్ఱుమ్ మాత్రమాయ్, శెన్దామరై క్కణ్ణర్ అప్రధానరాయ్ ఇవళే అవ్వా రుక్కుప్రధానై యాయరుక్కుమ్బడి (మాతర్కుయర్ న్దవళోత్తై) “ఎన్ఱనోన్ఱునోన్ఱ్ న్దాళోకాలో వివనై పెన్ద్ర్దవయిఱుడై యాళ్” ఎన్ఱమ్, “ఎల్లామ్ తెయ్ వనజ్జై యళోదై పెన్ద్ర్దాళో” ఎన్ఱమ్ కొల్లుమ్బడి ఇవనై ప్పిళ్ళైయూకప్పెన్ద్ర్దమ్, ఇవనై య బాలచేప్పితాడి కళాన సకలరనజ్జళు మనుభవిక్-పెన్ద్ర్దవళాకై యాలే లోకన్ద్రో స్త్రీక శెల్లారిలుమ్ ఉత్కృష్టయనయళోదై ప్పిరాట్టి.

(మకన్ఱనై కాప్పిట్టమాన్ద్ర్దమ్) రూపగుణచేష్టితజ్జ శెల్లా వన్ద్ర్దాలుమ్ అనవరతమ్ కాప్పిడవేణ్ణుమ్బడియాయరుక్కుమ్ తన్ను

జైయపుత్రనానవనై, పుత్రస్నేహమెల్లామ్తోడై రత్నైయిట్టపాశు
రజ్జళై. (వేతిప్పయనిత్యాది) భగవద్విషయత్తిల్ మజ్జళాశాసనమ్
పణ్ణకైయే వేదతాత్పర్యమెన్ఱుత్తిన్ఱుక్కొళ్ళవల్ల పెరియాద్వారరుళి
చ్చెయ్త మాల్తెయాన విత్తిరుమొట్టియిల్. (పాతప్పయనిత్యాది)
పాట్టుక్కళ్తోటుమ్ పిన్నడియిల్ శొన్నప్రయోజనత్తైక్కొక్కొ
ళ్ళవల్ల భక్తి నూన్ఱళాయుళ్ళవర్కళుడైయ్ మజ్జళాశాసన విరోధియా
యుళ్ళ పాపమ్ తన్నడైయ్ విట్టుప్పోమ్. ౧౦.

పెరియజీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అడివరపు—ఇద్దిరన్ కన్ఱు కెప్పు కణ్ణిర్ పల్లా కజ్జన్ కళ్ళమ్
ఇన్ఱమ్ ఇరుక్కు పోతమర్ వెణ్ణెయ్.

ఇరణ్డామ్మత్తు-ఒన్నతానీరు మొట్టి - వెణ్ణెయ్ విఱ్ఱుణ్ణి ప్రవేశమ్.

.—కీర్తీ-పూచూట్టిక్కా-ప్పిట్టు, తనక్కు వశవర్తియాక్కి-
తన్నరుకే ఇవనై యుఱక్కి, నిర్భరైయాయ్. మాతావాన యశోదై
ప్పిరాట్టి తానుముఱక్కి ఉణర్దు, తన్నుడైయ గృహకార్యపరవణై
యాయ్ వ్యాపరియానిఱ్ఱ, ఇవనుముణర్ న్దుపోయ్ ఊరిలకజ్జళితే
వుక్తు, అఱ్ఱుణ్డాన వెణ్ణెయ్ కళై విఱ్ఱుణ్ణి అవై యిరున్దపాత్రజ్జళైయుడైత్తు
కాయ్ చ్చివై త్తపాత్రై శాయ్ త్తుప్పరుకి, అవర్ కళ శమైత్తువై త్త పణి
యార్ జ్జళి ముతలానవన్ ద్రై నిశ్శేపమాక వెడుత్తు జీవిత్తు, శిఱుపెణ్ణై
యైత్తు అవళి కై యిల్ వళైయైక్కయిల్ శిక్కిణ్ణుపోయ్ అత్తైక్కొ
డుత్తు నావఱ్ఱుజ్జళి కొణ్ణు, ఇప్పడితీమ్మకళై చ్చెయ్ కై యాలే అవ్వ
వగృహజ్గళిలుళ్ళార్ తని త్తనియేవన్ దుముత్తైప్పట్టు “ఉక్ పిళ్ళైయై ఇణ్ణే
అయైత్తుక్కొళ్ళాయ్” ఎన్ద్రప్రకారత్తైయుమ్, ఇవళుమ్ ఇవర్ కళ
శొన్న వనన్ ద్రై తే ఇవనై ఇణ్ణేయైత్తుక్కొళ్ళుకైళ్ళాక, పలకాలు
మివనై స్తోత్రమ్ పణ్ణువతు, ఉన్నైప్పిఱర్ శొల్లుమ్ పరిభవమ్ ఎనక్కు
ప్పొఱుక్కప్పొకిఱిఱై, వారాయ్ ఎన్నతాయ్, ఇప్పుడై కళితే పల
వన్ ద్రై యుమ్ శొల్లి ఇవనై యయైత్త ప్రకారత్తైయుమ్ తదవస్థాపన్న
రాయ్ కొణ్ణుపేళి, మున్ను అవణ్ శెయ్ త క్రిడై కళెల్లావన్ ద్రై యు
మనుభవిత్తుహృష్టరాకిఱార్ - ఇత్తిరు మొట్టియిర్.

అ.—ముతతాప్పట్టు. ఊరిల్ స్త్రీకళితేలిలర్ తజ్జళి గృహ
జ్జళితే ఇవణ్ శెయ్ తతీమ్మకళై, తాయారాన యశోదైప్పిరాట్టిక్కు
వన్ ద్రై శొల్లి, అవనై నీ యిణ్ణేయైత్తైక్క వేణుమెన్ద్ర పడియై చ్చొల్లుకిఱతు.

మూ — వెణ్ణయ్విఘ్నజ్ఞి వెణ్ణుజ్జలత్తై వెణ్ణిడైయిట్టతనోశై కేట్టుమ్

కణ్ణపిరాక్ కల్లత్తన్మైక్కాక్కిలోముక్కుమకన్మైక్కావాయ్;

పుణ్ణిల్ పుళిప్పెయ్తాలొమ్మమ్మిమైపురైపురెయ్ లిప్తై శెయ్యవల్ల

అణ్ణిణ్ణానోర్ మకన్మైప్పెల్ ముళోత్తెనజ్జాయ్ మకన్మైక్కావాయ్

పదపూర్తై.

పురై పురై - మనైకళోతోటుమ్

పుణ్ణిల్ - పుణ్ణిలే

పుళి - పుళియై

పెయ్తాలొమ్మమ్ - శురన్దిట్టల్ కరి

మ్మమాప్పోతే

ఇనై - ఇప్పడిప్పట్ట

తీమై - అల్లన్మొణ్ణాత్తిమైకళై

శెయ్యవల్ల - శెయ్పతిల్ వల్లవనాయ్

అణ్ణిల్ - తరైవనాకుతమ్మ మ్మటి

ప్పాన

కణ్ణాక్ - కణ్ణెయ్డెయనాయ్

ఓర్ - ఓప్పత్తు

మకన్మై - మిళైయై

పెల్లత్తు - వెణ్ణుకైయల్

నణ్ణై - పూరైయన

అళోతాయ్ - యళోడైప్పిరాట్టియే

వెణ్ణయ్ - కడైన్దుత్తుత్తాళికళితే శేర్దు

వైత్తవెణ్ణయ్

విఘ్నజ్ఞి - ఇత్తెయ్మవిఘ్నాతపడివిఘ్నజ్ఞి

వెణ్ణుజ్జలత్తై - వెణ్ణుమ్కలజ్జలై

వెణ్ణిడైయిట్ట - కల్లిరేయిట్టడైత్తు

అళోక్ - అళుక్ డైక్కిటపోత్తుజ్జాన

ఓనై - ఓనైయై

కేట్టుమ్ - శెవికొదుత్తుక్కేట్టిన్

కణ్ణాక్ - కృష్ణనాన

పిరాక్ - ఉపకారకాక్

కల్లత్తు - ,

కల్లిత్తన్మై - వణ్ణునైయ్కొయిచ్చిన్మై

కాక్క - కాత్తుక్కొళ్ళైక్క

కిలోమ్ - ఎగ్గళాల్ముడియాతు అత
లాల్

ఉక్ - ఉన్నడైయ

మకన్మై - మిళైయై

మావాయ్ - ఉన్నక్కలిల్వరుప్పడి

యత్తైత్తు

కావాయ్ - వెళియిటోప్పామే కాత్తు

క్కొళ్ళి వేణ్ణుమ్

వ్యా.—(వెణ్ణయ్విఘ్నజ్ఞి)కడైన్దుత్తుత్తాళికళితే శేర్దువైత్త

వెణ్ణయ్మిశేషమాకక్కళవిలేవిఘ్నజ్ఞి. అవ్యళపుమన్దిక్కే (వెణ్ణుజ్జలత్తై వెణ్ణిడైయిట్ట) అతు ఇరున్దపాత్రజైక్కల్లిలేయిట్ట ఉడైత్తు, వెణ్ణయ్తాక్ విఘ్నజ్ఞినానాకితాక్, వెణ్ణుజ్జలజ్జలై వెణ్ణిడై ఉడైక్కమో,

ఇత్రాల్ ఇవనుక్కు ప్రయోజనమెన్నెన్న (అతన్నోకై కేట్టుమ్)
అతు ఉడైకిఱపోడై తైకై కేట్టైయామ్ త్తు ఇవనుక్కు ప్రయోజనమ్
అతుక్కాకచ్చెయ్యుమ్ ఎన్న ఆనాల్, “ ఉజ్జల్ గృహజ్జలై ఇవ
నుక్కున్నకుర అవకాశమిల్లాతపడి అడైత్తు నోక్కిక్కొళ్ళుజ్జోళ్ ”
ఎన్న (కణ్ణపిరాకాక ధ్మకల్వితనైక్కాక్కకిల్) కృష్ణనాన
పువకారకకాక ధ్మ కృత్రిమవిచ్చైయై నాజ్జల్ కాక్క మాట్టుకిఱి
లోమ్, ఎల్లారుడైయ కళపుమ్ కాక్కలామ్, ఇవనుడైయకళపు
ఎజ్జళాల్ కాక్కప్పొకాతెన్దై. పిరానెష్టతు-వృతిరేకోక్తి. న్నాస్వావ
హరియెష్టపడి. ఉన్దమ్ గృహజ్జలై నీజ్జల్ కాక్కమాట్టికోళాకిల్ ఆర్
కాప్పారెన్న (ఉకమకనైక్కావాయ్) ఉన్నుడైయప్పిల్చైయై నీకా
త్తుక్కొళ్ళుపుతియాకిల్ ఎల్లామ్ కావల్ వడుమ్; నీలత్తైచ్చెయ్యాయ్
ఎన్దవాడే, శిఱుప్పిల్చైకళో తీమ్ముకలైచ్చెయ్యూరకళో, అవక అఱి
యామల్ ఏతేనమ్ శిల శెయ్ అతుణ్ణాకిల్ నీజ్జళుమ్ శ ధ్మ ముప్పొలుక్క
వెణ్ణానో, ఇప్పడి . లర్ తూ ధ్మ లామో వెన్న (పుణ్ణిల్ పుళి పెయ్ తా
లోక్కుమ్ తిమ్దై) పుణ్ణిలేపుళియైక్కు అన్దిట్టాల్ కరిక్కుమాప్పోలే దున్న
హమానతీమ్ముకలైచ్చెయ్యూనిన్దాల్ ఎజ్జనేపొలుప్పతు. నీజ్జల్ ఓర
క త్తిలుళ్ళూరన్దో, ఇప్పడి శొల్లుకిఱికోళ్, ఉజ్జళోంక త్తిలుమ్ ఇప్పడి
నిన్దు ఇవక తీమ్ముకలైచ్చెయ్ కిఱానాకాతేయెన్న; ఎజ్జళక మొన్దిలు
మన్దు (పురై పురై యాలివై శెయ్యవల్ల) అకన్దోటుమ్ ఇప్పడి యిరున్దళ్ళ
తీమ్ముకలైచ్చెయ్యవల్ల వక కాణివక ఎన్దిటార్ కళో. పురై యావతు-
గృహమ్, పీప్పైయాల-అకన్దోటుమెన్దపడి. ఆల్ - అడై. (అణ్ణల్
కణ్ణా) అణ్ణలెన్దతు-స్వామివాచకమ్, అణ్ణల్ కణ్ణా నెన్దతు-స్వామిత్వ
నూచకమాన కణ్ణాయుడైయవనెన్దపడి. ఇత్రాల్-ఇన్విడత్తిల్, స్వామి

యెన్ద్రతు కృతీమర్కుత్తలై వన్ద్రపడియాయ్, ఇతుక్కు ప్రకాశకమాన
కణ్ణెయ్డై యవన్ద్ర తాయ్ త్తు. అన్ద్ర క్కే, అన్ద్రఱ్కు ఎన్ద్రతు-అన్ద్రనుక్కు
ఎన్ద్రపడియాయ్, అన్ద్ర నన్ద్రతు - అన్ద్రయనాకాతవన్ద్ర పడియాయ్,
ఇప్పడి తీమ్బుకళై చ్చెయ్ కై యాలే తన్నమ్మినమ్మియుమిఱ్ఱువళర్ న్ద్రతు
అవనినై శెయ్ తళియూక్ ప్పిఱ్ఱపడియే సాధువాయ్ త్తిరియుమ్ నమ్మి
మూ త్తపిరానుక్కుమ్ తనక్కుమ్ ఒరు శ్చే ర్తియిల్లాతవ సేన్ద్రపుమామ్
(ఓర్ మకనై ప్పెన్ద్ర అళిశోతై నన్ద్రాయ్) ఇప్పడి అద్వితీయనాన ప్పిళ్ళై
యై ప్పెన్ద్ర బిఱ్ఱు ర్తియై యుడై యవళే. (ఉక్ మకనై క్కూవాయ్)
ఇప్పడి తీమ్బుకళై చ్చెయ్ తుతిరియూమే, ఉక్ మకనై ఉన్ద్రక్కలిలే
అత్తై త్తుక్కుళ్ళాయ్. ౧

అ — ఇరన్దామ్బట్టు. — ఇప్పడి ఇవర్ కళో శొన్నవన న్ద్రమ్
యశోదేప్పిరాట్టి తక్ పుత్రనాన వవనై యత్తై త్త ప్రకార త్తై వ్విల్లు
కిఱ్ఱతు.

మూ — ఎరుకవరుకవరుకవిజ్ఞై, వామననమ్మి! వరుకవిజ్ఞై,
కరియకుమ్మల్ శెయ్యువాయ్ ముకత్తుక్కాకు త్తనమ్మి! వరుకవిజ్ఞై,
అరియనివ నెనక్కి న్ద్రునన్ద్రాయ్, అన్ద్రనన్ద్రాయ్! అళలకత్తార్
పరిపవన్ పేళ త్తరిక్కిల్లేక్, పావియేనుక్కి జ్ఞేహితరాయ్

పదపురై.

వామనక్ - మాణియురువాయ్ క్కొన్ద్రు	ఇజ్జై —
అళితరక్షణమ్ శెయ్ కై రూల్ ఎన్ద్ర	ఎరుకవరుకవరుక - మిక్కిలిరై వాయ్
నమ్మి - పూ ర్తియై యుడై యవనే	వన్ద్ర శ్చే వేణుమ్
అజ్జేయిరున్ద్ర తీమ్బుకళై చ్చెయ్ తుకన్దార్	కరియ - కఱుత్త
వాయాలే ఉన్ద్రై పరిభవిత్తుప్పేళ నాక్ శ్చే	కుమ్మల్ - తిరుక్కుమ్మలై యుమ్
కాతపడి	శెయ్యు-శివన్ద్ర

3౨౮ పెరియాళ్ వార్ తిరు మొట్టి—ఇరణ్ణామ్ పత్తు.

వాగ్దు - తిరుప్పవళితైయుమ్
ముకత్తు - ఆచ్చిరణ్ణుక్కుమ్ నడువేవిళ
గ్గానిన్ తిరుముక తైయుముడై
యనాయ్
నమ్మి - తాయ్తనైకళోళొల్లిల్లుచ్చె
య్యుమ్ గుణపూర్తియైయు
డైయనాయ్
కాకుత్త - కకున్దనక్రవర్తియిక్ పంశతై
విళిజచ్చెయ్తెయాలవన్దకాకున్ద
న్నుమ్ పెయరైయుడైయవనే
ఇజై—,
వరుక - వన్దరుళవేణుమెన్న
అజువన్దిరుప్పొరుళోబరుత్తి
ఉక్ మకనైప్పుకన్దన్దక్కితాయల్లతు
అచ్చుములుప్పడికడిన్దపేసుకిటి
లైయేవన్దు)
నగ్గాయ్ పిల్లైపెల్లినున్నేహిత్తునళర్దు
పోరుక్కు పూర్తియైయుడైయవళే

ఇవక్ - ఇచ్చిలువక్
ఎనక్క—,
ఇన్దు—,
అరియక్ - పెలుతెల్లియన్దెన్దుళొల్లి
అజ్జనవణ్ణా - అజ్జనమ్మాన్దతిగుమేనినిఱ
తైయుడైయవనే
అశలకత్తార్ - అశలకత్తుప్పెణుకళాన
వర్కళో
పరిపవన్దపేళ - కళళక్ తీమ్బక్ ఎన్దా
పోలే ఉన్దైప్పరిభవిత్తుప్పేళ
తరిక్కిలేక్ - ఎక్కెయిరక్కల్క్కుట్టు
ధరిత్తిరుక్కమాట్టేనెన్న
అకిల్ ఎక్కెయ్యవేణుమెన్న,
పావియేనుక్కు - ఇన్చొలవుకళోక్కెట్టు
మ్మడియాన పాపత్తెప్పణ్ణిన వెన్న
డైయ మనత్తన్నమ్ నిఱుమ్మడి
ఇజై—,
పోతగయ్ - వన్దరుళవేణుమ్

వ్యా.—(వరుకవరుకవరుకవిగ్గజే) అగ్గేయిరున్దు తీమ్బుకళై
చ్చెయ్తుకణ్ణార్ వాయాలే పరిభవమ్ కేళాతే ఇగ్గేవావెన్దితాళో.
వరుకవెన్దతు. వావెన్ద పడి అవక్ కడుకవరుకైక్కాకప్పలకాలుమ్ శొల్లు
కితాళో. ఇప్పడియల్లైత్తవిడత్తిలుమ్ వారామైయాలే (వామననమ్మి
వరుకవిగ్గజే) నీ వామననమ్మియన్దో, అశ్రితరక్షణమ్ శెయ్యుమ్ గుణ
పూర్తియైయనీ యిగ్గేవారాయెన్దితాళో. అవ్వళవిలుమ్ వారా
మైయాలే (కరియవిత్తాడి) కలుత్తతిరుక్కుమలైయుమ్, శివన్దతిరు
ప్పవళితైయుమ్, ఉపమానరహితమాయ్ కొణ్ణు ఇరణ్ణుక్కుమ్

శీటచ్చయేతేయమ్ శీర్ మైకున్తాతుకిరీ అవళోముక త్రిలేయెన్తు కుత్తై
కితాణ్. [కింవత్సన్యపకల్మషాకృతధియః] “ ఇన్ద్రపుక్కమ్ నిన్ద్ర
వరణశోల్లార్ ” ఎన్నుమాపోలేయిరున్దతు. ఒరునత్కులప్రనూతణ్
ఇజ్జనే శీర్కులైన్దు తీరియానిన్తానెన్తు మేలైత్తలైమత్తెయార్ ఎణ్
శోల్లార్? నాల్వార్ ఐవర్తీరియుమిడజ్జళిలే నామ్పుకుకైక్కు క్కు
విత్తైత్తలైయిడుమ్బుడి తీక్కుఱ్ఱైకళి కేట్టావ్రా నామ్ జన్మమెను
త్తతు! ఎన్తు ఇన్నాతాకితాణ్. [స్వష్టేపిసాదులకభా] “ ననవిర్
శెన్టార్కుమ్ సన్దక్కిరియానై నానడియేన్ సత్తెయార్ నిన్ద్ర
సమ్మియై, కనవిల్కణ్ణే ఇన్దుకణ్డమైయాలెకణ్ణిజ్జెకళి కళిప్పక్కళి
త్తేనే ” ఎన్తాప్పోలే అవత్తైక్కనవిర్ కాణప్పెన్ద్రే నాకిలుమామితే;
అతుతనక్కుమ్ నాకభాగ్యమ్. ఇన్ద్రేదీలేనాకాతేయెన్తు ముడిమేర్
మోతిక్కొళ్ళుఱుపడి. [చేతః! స్వాస్థ్యమువైహి] నెన్ద్రే! కులత్తు
క్కుమ్ శ్రుతత్తుక్కుమ్ తక్కవాలు వర్తిక్కప్పారాయ్ అవన్
దుక్కు విప్రతీపజ్జఱాన విపయజ్జలైనినైత్తు క్కులైతళితవిరాయెన్తు
హృదయత్తై శిక్షిక్కితాణ్. [కఃఖలుయువాధనోద్ధరగధాస్యతి.]
అవభుడైయ అధరపానత్తుక్కు ఇట్టప్పిఱన్దభాగ్యవాణ్ ఎజ్జున్
ద్రానో!. దాభాగ్యత్తి మేలైలైయిలే కిడక్కిఱనామ్ నాక్కై
నీట్టిప్పయనెన్నామ్? ఎన్దితాణ్. ఒరడైవిలే ఇన్ద్రశోకమ్ జీయర్
గోష్ఠియిలే ప్రస్తుతమాక, “ ఇన్ద్ర వితర్కాత్సుక్యమతిస్మరణ శజ్జా
దేన్యధృతిచ్చిన్ద్రేళి ఏకకాలత్తిలే ఉన్ద్రాయినవ్రా? కాలభేదేన
ఉన్ద్రాయినవో? ఎన్తు శిజ్జప్పిరాణ్ కేట్టా, “ శతపత్రపత్రశతభేదన
న్యాయమ్ ఇజ్జే అనుసన్ధేయమ్ ” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తార్. ఉదాహృత
శ్లోకత్తిలే విరుద్ధవిద్వైకళిలుమ్ దివైకళిలుమ్ ఏకకాలత్తిలే నెజ్జు
శైలక్కణ్ణోమాకైయాలే అతు ఇన్విడత్తుక్కు ఉదాహరణమాక
వడుక్కుమ్.

[త్వత్పాదయోరనుదతస్పృహ ఏషసోహమ్] “పోతెల్లామ్ పోతుకొణ్ణుం పొన్నడిపునైయమాట్టే, తీటలా మొట్టికల్ కొణ్ణుం తిరుక్కుణమ్ శెప్పమాట్టే, కాలలాల్ నెళ్ళనున్నుకలన్దిలే” ఎన్ని తార్. : ఉన్నడిప్పోతు నానణుకావకై వేల్ ముట్టికలిలే తిరి న్దుటల్ కిన్టే సత్తనై పోక్కి “సోమూర్ త్రివల్ కూర్ శ్రీలొన్దుకాణలు మాన్జో?” ఎన్నిట స్పృహలేశముమిటైయే పావియేనుక్కెన్దితార్.

“దిశాసు” ఎన్టు - శిల సత్కర్మజగిలుమ్ నెళ్ళుశెన్టతాక అరుళిచ్చెయ్ తారే, ఇతువేల్ ముక్తు ఉడలాకాతో వెన్నిల్; ఆకాతు. “తుయం మేతరు తున్బవిన్బవినైకళాయ్” [తిరువాయ్ మొట్టి 3-౯-౮.] ఎన్టవిడత్తు ఈట్టిలే-“తున్బవినైయోఁ ఇన్బవినైయోడు వాళియట ఇరణ్ణుమ్ దుఃఖతైయే పణ్ణి తరుమెన్టాయ్ శ్రీరుక్మిణారివర్; భగవచ్చేవత్వవిరోధియాయ్ కొణ్ణు బన్దకిమాకై ఇరణ్ణుక్కు మొక్కు మితే, ‘పుణ్యపాపేవిధూయ’ ఎన్నుడవతితే” ఎన్టరుళిచ్చెయ్ తతుకాణ్ణ. “నద్యన్త్యజ నివరద! నిన్బయిబద్ధభావాః పైతానుహా దిమః జేవ్యసిభానబద్ధమ్! కిన్టెన్బజేతసుఖసజ్జరణోత్సుకాయ కారా గృహేః సకశృంఖలయాపిబద్ధః.” [వరదరాజ పంచాశత్] ఎన్టారితే జేశిశనుమ్. పాపకర్మమ్ ఇగుప్పువిలగ్గోపాతి; పుణ్యకర్మమ్ పో విలగ్గోపాతి వాయవ్యమ్, ప్రాజాత్యమ్, ఆగ్నేయమ్ ముతలాన ఇట్టికల్ పుణ్యకర్మజగ్గెయ్యాకిలుమ్ అనై ఫలద్వారా బన్దకజ్జళాకై యాలే పాపతోహొక్ అన్ద పుణ్యకర్మజ్జగ్గెయ్యమ్ ఉతటిత్తీర వేణ్ణిన్దు. అల్లాతపోతు భగవత్ప్రొత్తి ఘటియాతీతే. ఇన్బిడత్తిలే - “పుణ్య త్తుక్కు అన్బుకిటవక పాపతైప్పణ్ణానితే; ఇవకపుణ్యతై పాప మెన్టరుక్కుమ్; అవకపాపతై పుణ్యమెన్టరుక్కుమ్. అవనుక్కు అతు కిన్టెయాయ్; ఇవనతు శెయ్యాల్.” ఎన్నిట శ్రేవచసభూషణ నూక్కిళుమ్ తద్వ్యాఖ్యాననూక్కిళుమ్ అనుసంధేయమ్.

[ఏమనోహం నన్నస్తి నిశామయామి] ఇప్పడియుక్ తిరువడి
త్రామరైకళితే బరుకాలుమ్ రుచియుణ్ణాకప్పెతాతే కైకళియప్పొన
నాక్ ఇని నన్నై పెన్రువాల్లు ప్రసక్తియిణ్ణో? “తిరుమాలురువౌ
డవక్ శిన్న మేపితల్ ద్రానిఱ్వుణ్ణోర్ తిరుమాల్ తలైక్కొణ్ణనణ్ణటు
ఎగ్జేవరుమ్తీవినైయే?” ఎన్ఱుమ్ “లాభస్తేమాం జయస్తేమాం కుత
స్తేమాం పరాభవః । యేమామిన్దీపర శ్యామౌ హృదయేసుప్రతిష్ఠితః.”
ఎన్ఱుమితే ధీమతాపగ్రేసరర్కళి పేళియిరుప్పతు. భగవదను
రాగత్తై క్కనాక్కణ్ణఱియాతనాక్ బరునన్నై పెఱువేనాక్ ఎణ్ణియిరు
క్కెక్కు ఎన్నప్రసక్తియిణ్ణిన్ఱిత్తార్.

[హస్తీగిరినాథ'] ఎకతలైయాలే ఒరునన్తై సమ్పాదిత్తు
 కొళ్ళి విరిక్కిలైయెన్దేన త్తనై పొక్కి ఉకతలైయాలే పరక్కడవ
 నన్దకళై ఇలైశెయ్ పేలైన్దెన్. మాద్యుళరాన పావికళైయుమ్
 తిరుత్తిప్పణికోణ్డు నన్ద పెఱుత్తుకైక్కాకవితే నీ * తనిక్కడలే తని
 చ్చుడరే తనిముల కేయెన్దొన్దునక్కిడమానవన్ శ్రైయెల్లామ్ కాఱ్ఱ
 డైక్కొణ్డు తిరువత్తిమామలైయిలే పన్దనిన్దరుళిన్ శ్రైన్దితార్.

ఇజ్రానే యిషియోక్ : నీశనేక్ నితైయొస్తుమిలే న్నాకై యాలే
 'దృప్త్యమృతవృప్తిభిరాభ జేథాః' ఎన్ఱెత్తార్ - ఎన్ఱు నివహిక్క
 ఎమామ్. ... (23)

శ్లో॥ హై! నిభ౯యోస్మ్యవిసయోస్మి యతస్తస్వదంఘ్రా

లిస్సమలబ్ధవతి చేతసి దువికాసి తే ।

దుష్కర్మవర్మపరికమిత ఏషసోహమ్

అగ్నే వరప్రద ! తవ ప్రలపామి కిష్కిత్ ॥

పదపురై.

హే నిరప్రద ! నిరదనే !

ఏససాహమ్ ఇవ్యడియే

నిభాయః అస్మి అచ్చమ్ కట్టవ నాయరా

నిశేక్ ;

అవినయః అస్మి వినయమదీ దీరానిశేక్ ;

హై ! అన్యో !

యతః ఏ సన్తాల్ ;

దువిశాసితే తిరుదావలిరక్కిల

చెతసి (ఎన్నుడైయ) సన్జానతు

త్వదంధ్రాః శున్నుడైయ తిరుపడికలిల్

లిహ్నామ్ విరప్పత్తై

అలభవనతి అడైయాతిరుక్కు మళవిల్

మమ్మరవర్క తీవినైకళాకిల కవచ

పరికమితః } జ్జలై అణిస్తుళ్ళ

ఏససాహమ్ ఇవ్యడియే

తవ అగ్రే శుక్ ఎతిరిల్

కిళ్ళిల్ వాయల్ వద్దతొన్డై

ప్రలపామి పిరిల్ దానిచ్చేనీశీ

[హైనిభాయోస్మిత్యాది.] “త్వత్పదయోరనుదితస్పృహః”

ఎన్టుశొన్నివితు పొయ్యన్టిక్కే ఉణ్ మైయాయరుక్కప్పెల్ ది అడియే, తిరుముళ్ళేనిత్తైక్కుమ్ అయ్యనా యిరున్తువైత్తు “హస్తీశ ! దృష్ట్యమృతవృష్టిభిరాభజేథాః” ఎన్టు వాయకూ శాతే విణ్ణప్పమ్ శేయవతు ఎన్ను అచ్చమ్ కెట్ట అసీతియెన్టు అనుశయిక్కితార్. “నిభాయోస్మి” ఎన్టుమ్ “అవినయోస్మి” ఎన్టుమ్ తమ్మై తామే నిన్దిత్తుక్కొళ్ళుక్కిరివితు వ్యాజగత్రమాయ్, తామ్ విరుమ్ముమ్ పరమపురుషార్థమానతు మదీ పురుషార్థజ్జితాట్టిలుమ్ శాలపుమ్ శీరియతు ఎన్ను మిడైయెమ్ అన్ద పురుషార్థలాభత్తిలే తమక్కుళ్ళ త్వరాతిశయైయెమ్ వ్యజ్జిప్పిక్కైయిలే నోక్కుడైతాయరుక్కు మెన్టు శొల్లువర్కళి. “ధిగశుచిమవిసీతం నివభయం మామలజ్జం పరమపురుష ! యోహంయోగివర్యాగ్రగణైః । విధిశివసనకాదై ధావ్యతుమత్యస్తదూరం తపపరిజనభావం కామయేకామవృత్తః” ఎన్టు అళవన్దార్ శ్రీనూక్తియై ఒరువుడై ఒత్తిరుక్కిరితాయ్త్తు ఇన్ద శోకమ్.

[హ్రో] కట్టేకట్టేనగితార్. అపనుడైయ వైలక్షణ్యతై
యుమ్ తమ్ముడైయ స్వరూప తైయుమ్కణ్ణార్, ధార్మికవైత్త తణ్ణీర్
ప్పందై యభీప్పరై పప్పిలే ఆహ్ వార్ పోస్త మహానభుక్కు అను
భావ్యమానవస్తువై నామ్ సమ్బోధిత్తుప్పేళి దూషిక్కిఱపడి ఎన్నే !
ఎన్ఱు వెఱుక్కితార్. “వళ ప్పేల్లలకిన్ఱుతలాయ వానోరితైయై”
ఇత్యాది. ఊరుణియిలే కళియై వెట్టియెటివారై పప్పిలపుమ్ అమృత
త్తిలే నజ్జేక్కలన్ఱువై ప్పారై పప్పిలపుమ్ నిత్యనూరికభుక్కు అను
భావ్యమానవస్తువై నామ్ పుక్కు అభీక్తైయూవతెక్! ఎన్ఱు * తళర్
పున్ఱు నీజ్జనినైత్తారితే ఆహ్ వార్.

[నిధయోస్సి] “పరివ్రవ్యేష్వభిధ్యానం మనసానిష్ఠచిన్త
నమ్ । వితథాభినివేశశ్చ త్రివిధంమానసంస్మృతమ్.” ఎన్ఱైయాలే
వితథాభినివేశమున్ఱు అసియేక్ మానసానాచారత్తిల్ కుత్తై
యన్ఱురైరానిష్ఠే, ఆత్మైయాలే పురోడాశ తై విరుమ్బుడిట నాయ్ కుక్కు
ప్పిలే సమక్కున్ తక్కడణ్ణమ్ తవిరా తెన్ఱు అజ్జినిగుజ్జప్రాప్తమా
యిరుక్కు భయలేశి మునున్ఱురై నేన్ఱుతార్. “గభజజన్మజరా
మృత్యుశ్చ కర్మషడ్దూస్విగః । శ్వేవ దేవపపట్రుతంత్వం శ్రియో
ఽహమకామయే.” ఎన్ఱైరితే భట్టర్. ఘటదాసి నావభామక్
పాడేవన్ఱు ‘ఎన్ఱైన్ఱోక్కాయ్’ ఎన్ఱు విరుమ్బుమాపోలే నమ్మైప్ప
రైతే విలక్షణవిషయతై కామున్ఱురై మే, ఇతనైప్పిఱరటియిల్
ఎకపదువోమ్ ! ఎన్ఱు అజ్ఞాతేకిడిక్కితేక్.

[అవినయోస్సి] ‘నెఱునాళ్ నదాచార్యనేవై వణ్ణి స్వరూప
జ్ఞరాయ్ పప్పిందనీర్ ఇజ్జనే వెఱుత్తుక్కుళ్ళక్కడవిరో?’ ఎన్ఱు ఎమ్మె
రుమాత్తిరుపుళ్ళమాక, అన్దో! ఆచార్యనేవైయై నాక్ కనవిలుమ్

శైవ్యతీయేనైగితార్, అవినయః = అశిక్షితః ఎన్తపడి. ఆచార్య
 నేనైయిల్లామెయాలే అశిక్షితనాయిరానిదేనై “ఉమ్మైయ
 నిభయత్నైయై అవీతత్నైయై ఎతుకొన్డై నిశ్చయిత్తీర్?”
 ఎన్తు ఎమ్మెరుమాన్ కేట్టానాకిక్కిణ్డై మఱుమాన్ మురైక్కి
 తార్ [యత ఇత్యాదినా.] [దువినతే(మను)చేతసి త్వదఱ్ఱా
 లిప్పానులబ్ధవతసతి - యతః తనాగ్రే కిచ్చిత్సరిపామి - (తత
 ఏవ)] ఒరుపడియాలమతిరున్దాతే శీర్కులైన్దొడిక్కిట పావియే
 నెజ్జు దేవరీర్ తిరుపడిత్తామరై కలిలే ఆశాలేశముమ్ అమైయ పెఱ్ఱా
 తిరుక్క, దేవరీర్ తిరుమున్నేనిన్తు వాయ్ తిఱక్క విరుకుణ్డో? జ్ఞాన
 భక్తిభోతలైయెడుత్తార్ పేశుమ్మడికలై అనుకరిత్తు చ్చిలపాశురి
 జ్ఞోపేశానిన్దేనే! భయవినయజ్ఞో అడియేనుక్కుణ్డాకిల్ ఇజ్జనేపేశ
 ప్రసక్తియుణ్డో? ఇతుకొణ్డేయాయ్ తు అడియే “నిభయోన్మ్య
 వినయోస్మి” ఎన్దేనైగితార్. “నాణమిల్లాచ్చిఱుతకైయే నానిజ్జ
 లన్ద్రువతే?”

[దుప్ప-మణవమణవరికమిత ఏవ సోహమ్] “ఈవిలాతీ
 వినైకిత్తనై శైవ్యతనక కొల్” ఎన్నుమాపోలన్దై “ననిన్దితం
 కర్మ తదస్తిలోకే నహస్రళో యస్స మయా వ్యధాయ.” ఎన్నుమా
 పోలేయరుళిచ్చెయ్ కితార్. పావజ్ఞో కూడుపూరిత్తుక్కిడక్కితే
 నైగితార్. జీయర్ ఇవ్విడై అనుసన్ధిక్కుమ్మొత్తెల్లామ్ నెఱు
 మ్మొత్తు కిణ్డొమ్మిణ్డీరుమాయ్ ఉళైలామురుకిక్కురత్ త్తెల్లొత్తీన్దై
 మేలేపోకమాట్టాతే తికైత్తునిన్దీర్. “ఎమ్మెరుమానుడైయ తిరు
 క్కల్యాణగుణజ్జళై పేళిత్తలై క్కట్టలామ్, ఆద్ర్ వానుడైయ తిరు
 క్కల్యాణగుణజ్జళై పేళిత్తలై క్కట్టవొణ్ణాతు” ఎన్దై నమ్ముతలెకళో
 గోషియిలే ప్రసిద్ధి. ఇవాద్ర్ వానోడు ఒప్పిడక్కుడియవర్కళుమ్

మేఘుట్టనిర్కళుష్ మున్నుమవతరితైత్తిలై పిన్నుమవతరిక్కప్పోకిఱ
 తిలై. భగవత్సజ్జుల్పతై ఇచ్చాన్ వా తానే మీణ్ణుమ్ ఇన్ని
 లత్తిలే తిరువవతరిక్క త్తిరుచ్చళ్ళప్పర్ శ్రీనాలుమ్ మున్ను అవతరిత్త
 తిన్దై మైయై అనుకరిక్క-వల్లరల్లర్ ఎన్ని వేణ్ణియిరానిత్తతు. పురుష
 గుణజ్ఞైల్లావద్ శ్రీనుమ్ శిఱన్ద బూతదయై, ఆచార్యభక్తి, భగవ
 ద్భాగవతసారతన్త్రమ్, అధ్యాత్మవిద్యాకౌశలమ్ముతలియ ఎణ్ణిల్
 పరీకుణ్ణట్టు ప్పిఱప్పిడమెన్నలామ్మడి అమైన్ద వాచామగోచర
 మహాగుణదేశికాగ్ర్యకూరాధినాధరాన విపర్ శిఱితుమ్ వాయ్
 కూశాతే “దుష్కర్మవర్జిరీకర్మితః” ఎన్నతే! ఇతెన్న నైచ్చాయు
 సన్ధానసరమకాస్తైయెన్దు పోర విద్ధరాయుభువర్. [“మొట్టియై
 క్కడక్కమ్ పెరుమ్మకథో, వణ్ణముక్కుఱుమ్మామ్ కుట్టియై
 క్కడక్కమ్ నమ్కూరత్తాన్ వా”] భాగవతవిషయత్తిలే స్వసా
 మ్యబుద్ధియైయుమ్ స్వస్థిక్ ఆధ్యబుద్ధియైయుమ్పిఱప్పిత్తు స్వరూప
 నాశకజ్గళాయురున్దళ్ళ అభిజనవిద్యాపృత్తజ్గళాలే యణ్ణాకక్కడవ
 అహజ్కారత్రయశూకిఱ మూన్దుఁడుకుట్టియైయుమ్ కడదిరుక్కు
 మునరెన్దు ప్రసిద్ధి నమూచార్యోక్తికుళ్ళే ఇవర్కు అసాధా
 రణమితే.

క్రిమికణశోభన్ విష్ణుద్రోహియాకైయాలే విష్ణుప్రతిమైకళై
 యెల్లామెనుత్తుప్పొడవ్వుక, అవనుక్కిప్పరానవర్కళో “నమన్త్ర
 మాక ప్రతిష్ఠిప్పిత్త ప్రతిమైకళై అభీయచ్చెయ్యిల్ ఉనక్కుక్కేడు
 విళైయుమ్” ఎన్న, అతుకేట్టి అవన్ అన్ద ప్రతిమైకళిల్ దైవజై
 ఉద్వాసనమ్మణ్ణి అభీయచ్చెయ్ ఫెమ్ ఎన్దు ఉపక్రమిత్తు తదనుగుణ
 మాక “అదృశ్యాజ్ఞనమిట్టకొణ్ణై ఉద్వాసనమ్వణ్ణు” ఎన్దుశొల్లి
 ఒరుబ్రాహ్మణునై నియోగిక్క, అవనుమ్ ఉకన్దరుళి నిలన్దళిలేపాయ్

శ్లో॥ సవ్యాధిరాధిరవితుష్టిరనిష్టయోగః

స్వాభీష్టభజ్జ్ఞానమనుషఃకరో నికషణః ।

శ్మస్తన్తి సస్తతమిమాని మనోమదీయం

హస్తీశ ! న త్వదభిఃపనిధిప్రహణేః ॥

౭౫ ॥

పద్యురై.

హస్తీశ ! = హస్త్యుద్రివాభవే !

సవ్యాధిః = శరీరవ్యాధియోడు కూడిన

అధిః = మనోవ్యాధియెన్న

అవితుష్టిః = (తదుపాశనుభవిత్తుమ్) తృప్తి

పితవామై యెన్న

అనిష్టయోగః = శబ్దాతత్తవస్థుశేర్వతెన్న

స్వాభీష్టభజ్జ్ఞానమ్ = వివిధ్యయ పారుల్

కిదైక్కవాశాతపడి తదై

పదువతెన్న

అనుషః కరిః = శోపతైయజ్ఞాక్మవల్ల

నికషణః = తాత్ప్రయెన్న

ఇమాని = అక ఇవైకల్

మదీయం మనః = ఎనతు నజ్జ్ఞ

సస్తతమ్ = ఎప్పడును

కృష్టన్తి = ఈర్కన్తన ;

త్వదభిలాష } ఉన్నిడత్రిల్ అన్నవైపు

నిధిప్రహణేన్తు } తాకిటనిధియిల్ ఇల్లు

వోవెట్టాల్

సకృత్తతి = పరుతుకిన్త తలై.

[ఉన్నిడత్రిల్ అన్న ఇన్తయే యెన్నిట

దుఃఖమ్మాత్రమిరైయైన్తి]

[సవ్యాధిరిత్యాది.] కీర్తీ “త్వదంహా) లిప్సామలభవతి

చేతసి” ఎన్తతై నివరిక్కి అతాయ్త్తు ఇన్తల్లోమ్. “యన్మహాతణం

క్షణంవాసి నాసుజేవోన చిన్త్యతే। సాహానిస్తస్సహచ్చిద్రం సాభా

న్నిస్సాచ విక్రియా.” ఎన్తు ఒరుక్షణమ్ భగవచ్చిన్తైమాటినాలుమ్

అతువేతా మహత్తాన అపతైన్తుమ్, “ఏకస్మిన్నవ్యతిక్రానే

ముహూర్తే ధ్యానవజ్జితే । దస్యభిముషి శేనేవ యుక్తమౌక

న్దితుం నృణామ్.” ఎన్తు - భగవదనుధ్యానమిన్తికే ఒరునాడి

ప్పుడుతు కట్టినాలుమ్ నివన్తన్తైయిమ్ ఎటికొడుత్తవపాలే

ఊణముఅక్కముమన్తీలు క్కతలక్కడవతైన్తుమ్ ఇస్సజ్జికలిలే

శాస్త్రమ్శొల్లానిఅల్, అతిలే నాకకరైయాతే కిడక్కితేన్నితార్.

ఎనక్కుమ్ శిలకరైతల్ కళుణ్ణు, అనై విషయాన్తరజళిలేయాయరు
క్కుమత్తనై పోక్కిల్ “దేవరీర్ పోక్కిల్ భావబద్ధమకులైయి పెన్ద్రే
యతే!” ఎన్నుమత్తాలే యుణ్ణాక్కడవ కరైతల్ మాత్తిరమ్ ఒరు
నాళుమెనక్కిలై యెన్నితార్.

[సవ్యాధిః ఆధిః] ఆధియుమ్ వ్యాధియుమెన్ద్రపడి. ఇనై తాన్
తాపత్రసుత్తిలే ఆధ్యాత్మిక మెనప్పడుమ్. ఆధియెన్ద్రతు మనోవ్యాధి,
వ్యాధియెన్ద్రతు శరీరీపీడై. ఆధివ్యాధికళుణ్ణానాల్ అడియేన్ కరై
క్కిన్దేనేయొట్టియ భగవద్విషయక భావబద్ధత్తుక్కు హానివన్దవిట్టతే
యెన్ద్ర ఒరుపోతుమ్ కరైక్కితేన్దైయెన్దై [అవితుష్టిః] - చిరకాలం
బహుశోభుక్తేష్వపి విషయేష్వత్తుష్టిః - విషయజ్గలై నెనునాల్
వయితారుప్పణ్ణుపోన్దాలుమ్ త్తు పనన్దిక్కేయొట్టికై. [అనిష్టయోగః]
విరుమ్బాత్తనై వన్ద శేరుక్కైః [స్వాభీష్టభిజ్ఞానమ్] విరుమ్బునతు కైపు
కురానొట్టికై. ‘ఇన్ను మొరుప్పలై ప్పిఱ్ఱివేణుమ్’ ఎన్ద్ర విరుమ్బా
సిఱ్ఱిచ్చేయిణే ఏఱ్ఱున వేపిఱ్ఱున్దళ్ళు పిలైళ్ళయుమ్ శెత్తు గృహిణి
తానుమ్ శెత్తునిఱ్ఱున్దెయూని శిలసన్భవజ్జళుణ్ణితే సంసారత్తిలే;
ఇనైయాయ్త్తు అనిష్టయోగముమ్ స్వాభీష్టభిజ్ఞానముమ్. “రాత్రి
గణమివ్యతి భవివ్యతి సుప్రభాతం భాస్వానుదేవ్యతి హసివ్యతి
ఽబ్జజక్రః | ఇత్థింవిచిన్తయతి కోశగతే ద్విరేఫే హహన్త! హన్త!
సఖినిం గజ ఉజ్జహర.” ఇత్యాదిపత్.

[అమషణకరో నికషణః] అమషణమావతు రోషమ్;
అతనై ప్పిలైక్కుక్కడవతాన నికషణన్-తేన్ద్రమై. కులమ్, రూమ్,
విద్యై, భసమ్ ఎన్నుమివన్ద్రాల్ తాన్ కుణ్డైయనిఱ్ఱు, పిఱ్ఱి
అనన్ద్రాల్ నిత్తైయన్ద్రాల్ వరువతోరు అనహిష్టుతైయిణితే
ప్రాకృతజనజ్గళుక్కు; అప్పడిప్పట్ట అనహిష్టుతైక్కు నిమిత్తమాన

కులయాపవిద్యాధనాదిషు నికషణముమ్. అథవా, [అమపణకరో నికషణః] సమ్గారసమకుత్తైయుమ్బుడి పిఱర్ ఒరువార్తైశొన్న వాతే అవకతలైయై అరిన్దుపొకడుమ్బుడియానతొరు రోషముణ్ణాకక్కడవ తితే, అన్ద రోషజనకమాన నికషణమాకవునూమ్.

[ఇచూసి] ఆక్కి ధ్ న్నొల్ల పుట్ట ఇనై. అధివ్యాధిల్, అవితుప్పి, అనిప్పయోగమ్, అభ్యభజ్జనమ్, అమపణకరమాననిక షణమ్ ఎన్న పుట్ట ఇనై. “ఇమాని” ఎన్దు - సామాన్యే సమంధ కమ్. [మదీయం మనః సంతతం కృత్యంతి.] ఐయో! సమక్కు శరీరపీడై యుణ్ణాయిద్రోదైయెన్దుమ్, మరోవ్యాధి యుణ్ణాయిద్రోదై యెన్దుమ్, విషయానుధవమ్ ఎవ్వళవుపణ్ణినాలుమ్ తృప్తిపిఱప్ప త్తియైయెన్దుమ్, అపేక్షితిజ్జళోకై కూడాతే అసపేక్షితిజ్జళో వలియ వన్దుకొడువిల్పు తేయెన్దుమ్, నమ్ నెజ్జుశతరుమ్బుడి శిలర్ తణ్ణితాక వార్తైశొల్లుమ్ నిలైమైయిలే ఎమ్మెరుమాన్ సమ్మైనిఱుత్తినానే యెన్దుమ్ ఇప్పడిప్పట్టకుత్తైకైచ్చుద్రో అశ్చియే అహోరాత్రముమ్ కవలైప్పడానిన్దేనేయొత్తీయ, “త్వదభిలాషనిధిప్రహణిస్తు (కీర్తిదపి) మదీయం మనో నకృత్యంతి” - పేరరుళాళినుడైయ పాదపల్లయత్తిలే అనురాగమ్ కులైయప్పెద్రోద్రోమే! ఎన్దు ఒరుపోతుమ్ కవలై ప్పమిక్కిలే సెన్దె పెణ్ణిగాత్ శుకజ్జళుయ్చ్చాన్ పెరియోరెసుమ్మై పూణ్ణ, ఉణ్ణిరాక్కిడక్కుమ్బొతుముడలుక్కే కరైన్దునైదు, తణ్ణ ధ్రొయ్ మాలైమార్ణ తమర్కళాయ్ ప్పాడియాడి, త్రిణ్ణపూణ్ణ ముతముణ్ణాత్తొమ్మిప్పర్కళల్ అడియే అగ్రగణ్యనెన్దు నైచ్చాయ సన్ధానపరమకాష్టైయిలే నిక్కితారాయ్త్తు

త్వదభిలాషనిధిప్రహణిః=త్వయి అభిలాషః ; స ఏవ నిధిః ; ప్రకృష్టప్రహణిః ; నిధేః ప్రహణిః - భగవద్విషయత్తిలే

అభిలాషమాత్రమే అక్షయఫలప్రదమా కైయా లే అతనై నిధియైని
 తార్. ఇక్షే శిల ఆస్తరాభికర్ శోల్లువతోస్తుజ్ఞః - ఇజ్జనే ఆథ్ వాక్
 భగవద్విషయ త్తిలే తమక్కు అభిలాషమ్ ఇల్లైయేయెనిఱ పరితాప
 ముజ్జుడ ఇల్లైయాక అరుళిచ్చెయ్యుమ్ముకత్తాలే భగవద్విషయక
 మాన అభిలాషమ్ అవశ్యకమెన్నుమిడతై నన్దు తెలివి త్తిరుక్కుచ్చెయ్
 తేయుమ్, శ్రీవచనభూషణత్తిలే “ నెదునాల్ అన్యపరైయాయ్
 ప్పొన్దభారై లజ్జాభయజ్గళిన్ది క్కే- భర్తృసకాశ త్తిలేనిన్దు ఎనై ఎ
 యగ్గిరిక్కు వేణుమెన్ద పేక్షీక్కు మాపోలే యిరుప్పొన్ది తే ఇవక్
 ప్పణ్ణమ్ ప్రప త్తి.” ఎన్దు - భగవద్విషయ త్తిలే తా అభిలాషై
 ప్పణ్ణమాడా తెన్దిఱకుర్తాలే ఎదుతివైత్తు శాస్త్రాధికారోభ త్తై విత్తై
 విత్తార్ కల్ తేన్నా చార్యర్ కల్ - ఎన్బర్ సదాచార్యసేవైయల్లా
 తార్. అనర్ కల్ తేలివు పెఱుమ్బడి శుగ్గుచ్చొల్లుకిఱోమ్, - చేతన
 నుడైయ పూవకప్పత్తైప్పార్ త్తాల ఇవక్ భగవద్విషయ త్తై
 ఆత్మైప్పడుకై అపరాధకోటియిలే యాయరుక్కుమెన్నుమిడమ్
 ఎమ్మెరుమానారుడైయ అనుష్ఠానప్రకారమ్కొణ్ణ అఱియలామ్.
 “అహమస్మ్యపరాధానామాలయః” ఎన్దిఱపడియే అపరాధజ్గళు
 క్కెల్లామ్ కొల్ కలమాయరుక్కిఱ ఇచ్చేతనక్ ప్రప త్తియైప్పణ్ణవే
 “ సవకాపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి ” ఎన్నుమ్బడి ఇవసళవిల్ సవేక
 శ్వరకతిరువుళ్ళిమ్ ప్రసన్న మాయ్విడుకైయాలే అభిలాషాపర
 పర్యాయమాన ఇన్ద్రప్రప త్తి సవాకపరాధజ్గళుక్కుమ్ ప్రాయశ్చిత్త
 మాయరున్దతేయాకిలుమ్ ఇప్పడి యిరున్దళ్ళప్రప త్తియై “ త్వత్పా
 దారవిన్దయుగళం శరణమహం ప్రపద్యే ” ఎన్దు ప్పణ్ణియరుళిన ఎమ్మెగు
 మానార్ స్వపూవకప్పత్తై అనుసన్ధిత్తివాతే అతుత్తనై యుమప
 రాధకోటియిలే తిరువుళ్ళమ్మబ్బి “ త్వమేన మాతాచ ” ఎన్దు

తొడగి ఇల్లెయిలపరాధత్తై ప్పొఱుక్కైక్కుఱుప్పని బద్ధవిశేష
జ్జలైయెల్లామ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్తుకొణ్ణు “తస్మాత్ప్రేమభావప్రణిధాయ
కాయం ప్రసాదయే త్వామహమీశమీశ్వరమ్” ఇత్యాదియాలే -
ఇన్నిడి తిరుముళ్ళే కూశామల్ వస్తునిస్తు ప్రవర్తింజ్జిన ఇవ్వపరాధత్తై
ప్పొఱుత్తరుళవేణుమెన్ఱు త్తొమణిన్ఱు వేణుమ్మడి నిత్కైయాలే
ఇవ్వఱ్ఱియాలే ఇతు అపరాధకోటియిలే యాకక్కైత్తైయై. అనాది
కాలమ్ అపరాధత్తైవ్విణ్ణి ప్పిన్బరునాళిలే ఆభిముఖ్యత్తైవ్విణ్ణినానే
యాకిలుమ్ “రిపుణానుపి వత్సలః” “యదివా రావణస్వయమ్”
ఎన్ఱిరుక్కుమీశ్వరహృదయత్తైప్పార్త్తాల్ అవక్తైక్కొళ్ళ ఒరు
క్కుత్తైయై; అవినిప్పగియురున్దానేయికిలుమ్ తక్ పూజవృత్తిత్తై
యుణర్దొల్ ఇవక్ ఇత్తై అపరాధమాక వేసినైత్తు త్తొమణిన్ఱు
వేణుమ్మడియాయితే యరుప్పతు. ఆత్తైయాలే భగవద్విషయకాభి
లాషమ్ జ్ఞాననామగ్రేసరర్కభుక్కు మిరున్దత్తెన్ఱిఱకాంఠత్తైక్కొణ్ణు
అతుత్తన్నై అపరాధకోటియిలే శేకాతతాకచ్చొల్లవావతు, “ఇతు
అపరాధకోటియిలే శేర్న్దత్తైయాలే నమక్కు భగవద్విషయ
కాభిలాషమ్ కూడాతు” ఎన్ఱు చోదనమ్మణ్ణువావతు అవకాశమిన్ఱై.
అభిలాషప్పడవుమ్ వేణుమ్; పిన్ఱుత్తొమణిన్ఱువుమ్ వేణుమ్. “ధిగశుచి
నువీసితం నిద్రాయం మామలజ్జం సరహపురుష! యోహం యోగి
వర్యాగ్రగణైః । విధిశివసనకాద్వైభావ్యతుమత్యస్తదూరం తవ
పరిజనభావం కామయే కామవృత్తైః.” ఎన్ఱు ఆళవన్దార్ శ్రీనూక్తియై
యుమ్, “గర్భజన్మజరామృతిక్లేశకర్మషడూర్కిగః । శ్వేవ దేవ
వషట్కృతం త్వాం శ్రియోహామకామయే.” ఎన్ఱు భట్టర్ శ్రీ
నూక్తియైయుమ్ శిరిసావహిప్పొక్కు ఉదాహృతమాన శ్రీవచన
భూషణనూక్తియుమ్ ఆదరణీయమాకక్కైయై. శ్రీదేశికనుమ్

తెల్లినపేళిన సమయత్తిలే ఇవధధజ్జేయే అనువది తరుళినాఁ ;
 శరణాగతిదీపిత్తైయిలే [శ్లో - ౪౦] “ఇత్థం త్వదేశశరణైరనమైర
 వాప్యే త్వత్కింకరత్వవిభవే స్పృహయాపరాధ్యక్ । అత్మా
 మమేతి భగవన్ ! భవత్తైవ గీతాన్ ప్రాచో నిరీయ్య భంజీయ
 ఇహ త్వయాహమ్.” ఎన్నుమ్ శ్లోకత్తిలే “స్పృహయాపరాధ్యక్”
 ఎన్ఱు ఇరుళు అరుచ్చెన్గుతారితే అవ్విడఁజ్జిఱు వ్యాఖ్యాన
 మురై త్తనర్కళుమ్ “అతీచజనస్య సావణభౌమసమ్భాగాభిలా
 షోపరాధ ఇహ భావః” ఎన్ఱుమ్, “అత్మచ్ఛవిభవే అతీచస్య
 స్పృహ అత్యంతాపరాధ ఇతి భావః” ఎన్ఱుమ్ ఎఱ్ఱుతివైత్తార్కిల్
 ఆత్మయాలే భగవద్విషయజ్జే అభిలషిష్ఠతు అపరాధకోటియిలే
 యామెన్నుమిడమ్ దేశికనూక్తిసిద్ధముమాయురుక్కు అనైయతీయ
 పెఱ్ఱాతే కలజ్జ కుచోద్యజ్జల్ ప్లమువర్కిలైప్పిల్లి “వమ్బూర్
 వినాచొల్లనా ఎమ్మెనైత్తిత్తివ్వాక్కునత్తే?” ఎన్ఱునునన్ఱు ఉదా
 సిక్కు ఉచిలిమ్. (౭౫)

శ్లో॥ విద్యేన మానమదరాగ విలోభమోహాది -

ఆజానభూమిరిహమత్రి భవే నిమజ్జక్ ।

నిదన్వద్వ! నిత్యనిరవద్య! మహాగుణం త్వాం

హస్తీశ! కశ్యపియితుమీక్షితుమీప్సితుం వా ॥ ౭౬ ॥

పదపురై .

నిదన్వద్వ! = జ్ఞానాజ్ఞానబో, సుఖదుఃఖ
 బో - ఎన్నిదన్వద్వమిల్లాలన నాయ్
 నిత్యనిరవద్య! = స్వభావమాక వే హేయ
 ప్రతిఁటా యిరుప్పనాన
 హస్తీశ! = పేరురాళనే!,

విద్యేనమాన మద } విద్యేన = ఒరుగు
 రాగవిలోభమోహా } విలో అకారణ
 ద్యాజాభూమి } మాక ప్పత్తా
 శ్వతెన్న, మాన = అభిజాత్యాది
 ప్రయుక్తమాక అనాబ్ధిక్కు

యెన్న, మద=విషయలాభత్రాతే
 కిట్టప్పడెవలెన్న, రాగ=విష
 యప్రాప్తియై విరుమ్ముకైయె
 న్న, విలోభ = వికేషలోభమ
 న్న, మోహ = మోహమెన్న,
 అడి=ఇవేముతలాన దుగుణ
 జ్ఞుకు, ఆజానభూమిః=పీఠ
 ప్పిడమాయ్,

అత్ర భవే=ఇంద సంసార త్రితె
 నింజ్జక=మూర్ఖకిక్కిడక్కిఱ

అహమ్=అడియే
 మహాగుణమ్ = శిబద్దగుణద్వైయడెయె
 యాన
 త్వామ్=ఉన్నై
 శ్రయితుమ్=ఆశ్రయిక్కవావతు
 ఈశీశుమ్=కాణవావతు
 ఈప్సితుంవా=విరుమ్మువావతు
 కః=ఎప్పుళవక ?

[ఒస్తుక్కు మధికారియల్లేనన్దపడి.]

[విద్యేషమానేత్యాది.] “ ఉక్ విషయ త్రితే అభిలాషై
 యిత్రయే ” యెన్నిటి అనుతాపముమిలైయెన్టార్ కీర్తల్లొక త్రిల్,
 అన్ద అభిలాపైతానుమ్ అడియేసుక్కు అవద్యమెన్దిఱార్ ఇతిశ్.
 నికవకత్తిక్ ఎల్లైయిలే నిట్కిఱనాక్ నవాణధికనానవున్నై అభి
 లషిక్కి ఎవ్వళవక్ ఎన్దిఱార్ ఇతిల్ పూవాణధకత్తాతే తమ్ము
 డైయి తణ్మైయై అగుళిచ్చెయ్తు, ఉత్తరాద్ధైకదేశత్తాతే పేరు
 ల్ళాళన్దైయి సవాణధిత్వణ్డై అరుళిచ్చెయ్తు, చరమపాదత్తాతే
 తమ్ముడైయి అసహత్తైయై అరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

[విద్యేషమాన వరదరాగవిలోభమోహా ద్యాజానభూమి
 రహమ్] విద్యేషమావతు - నినిమిత్తమాకి ఒరువకపక్కలిలే
 వ్వికైకొళ్ళుకై. సానమావతు - “ మానశ్చిత్తసమున్నతిః ” ఎన్నిటి
 పడియే ఆభిజాత్యాదిప్రయుక్తమాన మేనాణిప్పు - (గవకమ్). మద
 మావతు - విషయలాభత్తాతే యుక్తాకిక్కిడవ మనక్కలిప్పు. రాగ
 మావతు - విషయప్రాప్తియిల్ అభిలాషమ్. విలోభమావతు -
 ప్రాప్తమానపూరులై సత్ప్రాప్తిలే వినియోగక్కైక్కు ఇడైచ్చున
 గాన అభినివేషమ్. మోహమావతు - ఎత్తాకొత్తజ్జలై పుల్లీదీ

తైలివిల్లామై. ఆదిశబ్దతాలే కామక్రోధాదికలై గ్రహింకకడవతు
ఇప్పుడిప్పుట్టదోషజగుక్కు తృప్తజన్మభూమియాక అరుళిచ్చెయికితార్
సద్గుణగణానామాకరరాన వివర్.

ఆర్థ్ వాక్ ఎమ్మెరుమానార్ కు ఉశాశ్చుడైయాయురున్దు
దశేణననివాహమ్ పణ్ణి యరుళుకిఱకాల త్రిలే రాజేంద్రశోభుపు త్రిలే
అరిశాణుగొణ్డరున్దు కులోత్తుజ్జశోభుక్ దుష్టలైఎనాకైయాలే కళ్ళ
ప్పొయన్నూరికలై మెయన్నూలాకిగొణ్డు తానుమ్ తిక్ పురో
హితనుమాక నాట్టిళుళు విద్వాన్లైయెల్లామతిరట్టి “శివాత్పరతరం
నాస్తి” ఎన్దు ఎన్దు త్రిడప్పొల్లినిబణ్ణిక్కు, శిలర్ అవనుడైయ శెజ్జో
న్దెక్కు అజ్జియుమ్ శిలర్ అధఃక్షేత్రాదికళుక్కు ఆలైప్పట్టుమ్
అజ్జనే ఎన్దు త్రిడ, అప్పొత్తు అప్పొరశసడత్తు చ్చిటితువల్లభ్యమ్
పెన్ద్రున్దర్ “నాలూరాక్” ఎన్దిఱ వైన్దనక్, రాజావైనోక్కి “ఎన్ది
రామానుజక్” ఎన్దు త్రిట్టాలవో ఎన్దు త్రిట్టతావతు; మన్ద్రున్దిశర్.
ఇట్టాలెన్దు? ఇడావిడిలెన్దు? ఎన్దు కలహమ్ పణ్ణి, అతు వేనిమి త్రమాక
గాజనదస్సలే ఆర్థ్ వాక్ కరుక్కుణ్ కలై ఇల్లక్కపుమ్ పాయునప్ప
తిరునాడలజ్జుర్కిపుమ్, ఎమ్మెరుమానార్ నామతుఱ్కపుమ్
మన్ద్రున్దుపల ఆంత్తుక్కుళో విన్దైయపుమ్ నేరన్దుతు; ఇత్తనై అనిధి
త్తుక్కుమ్ అన్దనాలూరానే మూలకారిణమాకైయాలే అన్ద మహా
పాపిక్కు ఘోరనరిక పచనత్తై భగవత్సన్నిధియాలే ప్రాథిక్కు
ప్రాప్తమానిరున్దుమ్ ఆర్థ్ వాక్ ఎ మనాత్మికి సాధనభామరాకై
యాలే అవనళవిలుమ్ దేవుమ్ పారాట్టాలే పగ గొప్పలైయేతగు?
అవనుక్కుమ్ తిరునాగువేణ్ణినార్ ఇన్ద నరిదిరాజన్దన్దై క్కేగు
ళాళక్ తిరుముక్ప్పే పిణ్ణిపుమ్ శెయ్తు పలైక్కుట్టాకిఱపోతు (ఎమ్మెరు
మానార్ అన్యపరరా యెన్దున్దురుళియిరుక్కు) పేరరుళాళక్, స్తనమ్

తిరుచ్చెవిళాత్తి ప్రసన్న నాయ్ “ఆథ్ వాన్! ఉమ్ముడై య అపేక్షి తత్తై వేణ్ణిక్కొళ్ళుమ్” ఎన్న, అవర్ ఉడై యవర్ తిరువుళ్ళప్పడి తిరుక్కోణ్ వేణ్ణిక్కొళ్ళునల్ “నాన్ పెన్ద్రు పేటు నాలూరానుమ్ పెట వేణుమ్” ఎన్ఱు విణ్ణప్పమ్ శెయ్య “అప్పయే పెటక్కడన్” ఎన్ఱు పేరళుళాళన్ తిరువాయ్మలర్ న్దరుళిసనాక ప్రసిద్ధమితే అస హ్యోసచారిళిల్ నాలూరాన్ అగ్రగణ్యనానమైయార్ అవనుక్కు నరికిమేరవతాతెన్ఱు నిశ్చయి త్త ఆథ్ వాన్, “వైన్ఱవకుల త్తిలే పిటన్దా నొరున్ ఇజ్జనే పడుకుట్టియిల్ విల్లిలాకాతు” ఎన్ఱు ఇక్క మున్ద్రుం రాకై యాలే అవనుక్కు మోక్షమ్ వేణ్ణివార్. ఆత్తయాలే విద్యేషమ్ సహిక్కవేణ్ణుమ్ విషయ త్తిలుజ్జుడ ఇవర్ ఆనృశంస్యమే కాటుసువర్ ఎన్నుమిడమ్ సువ్యక్తిమాయరుక్కి ఇప్పోతు ఇవర్ తమ్మై “విద్యేష - ఆజానభూమిః” ఎన్ఱు నునన్దికై ఎన్నయిరున్దతు!.

ఎమ్మెరుమానార్ పాడే తిరువాయ్ మొట్టికాలియే పమ్ తొడన్ది * శూన్ద్ర్ విశుమ్ప్పిముకిలళవిలే న్దనాతే “ముడియుడై వాసవర్ ముత్తై ముత్తై మెత్తిర్ కొళ్ళ” ఎన్ఱు పాశుర త్తిల్, “పరనుపద త్తిలే ముత్తి ట్టరుక్కునునర్ కళి వేణ్ణిట్టు ఎమ్మనరుళుమవర్ కళై ఎత్తిర్ కొణ్ణు ఉపచరిప్పర్ కళి” ఎన్ఱు ప్పడి పరక్క అరుళిచ్చెయ్య కేట్ట ఆథ్ వాన్ “నామ్ పరనుపదమ్ పోక ఉడై యవర్ క్కు ప్పిఱ్ఱున్దోమాకేల్ అవి డత్తిలే ఉడై యవర్ నమ్మై ఎత్తిర్ కొణ్ణు ఉపచరిక్క వేణ్ణుమ్మడి నమక్కు మహాసచారమ్ విల్లి యుమాతలార్ పరనుపదత్తుక్కు నామ్ ముత్తిడ వేణుమ్” ఎన్ఱు తియిట్టు ఎమ్మెరుమానార్ పక్కలిలే విణ్ణప్పమ్ శెయ్యునులే నమ్మెరుమాల్ తిరుమున్నేపోయెన్ఱు ఒరుళ్లోక త్తై విణ్ణప్పమ్ శెయ్తు పరక్కపురస్యసిక్క, పెరుమాల్ తిరువుళ్ళ ముకన్ద “ఉనుక్కు వేణ్ణిన్ద్రొల్లామ్ తరక్కడ వేన్, వేణ్ణిక్కొళ్ళుమ్”

ఎన్న, ఆథ్ వానుమ్ “నాయదే! పణ్ణే ఎల్లామ్ తన్నరులిదోదే”
 ఎన్న, పెరుమాళుమ్ “అప్పడియన్లు, ఇప్పోతుమ్ వేణ్ణిక్కొళ్ళుమ్;
 నమ్ పెణ్ణుకళాణై! నర్మురామానుశినాణై” తవతాతే తరుణ్ణోమ్”
 ఎన్న, ఆథ్ వానుమ్ “త్వదనుభవవిరోధియాన ఇన్దశరీరై వేమవిత్తు
 నిత్యవిభూతియిల్ దేవరీరుడైయ నిత్యానుభవతై తన్నరుళ వేణుమ్”
 ఎన్ను చాధికక్క, అతుకేట్ట పెరుమాన్ ఎందుకుభాకులనాయ్,
 అనత్యప్రతిజ్ఞ నాకవొణ్ణామైయాలే ఇనిచ్చెయ్యలావత్తిలై మెన్లు తుణిన్లు
 “ఉంకుక్కుమ్ ఉమ్ముడైయ తిరునామతై చొప్పిలునువర్కట్టుమ్
 ఉమ్ముడైయనమ్మన్దమ్ పెద్రొవర్కట్టుమ్ మేల్ విమత్తిన్దోమ్” ఎన్ను
 తిరువాయ్ నులర్ న్దరుళి త్తిరుప్పరియట్టముమ్ తళిక్కై సాదముమ్
 పూన్దణ్ మాళై త్తణ్ణుమాయమ్ శిరుక్కై చ్చిటప్పమ్ ప్రసాత్తు విడై
 తన్నరుళినారెన్లుమ్, ఇతనై అజిన్ద ఎమ్మెరుమానార్ ‘ఉంకుక్కు
 ఉమ్మురాన ఆథ్ వానై యిట్టన్లు నామెజ్జనే ఉయిర్ వాత్తొన్దిరుప్పతు!’
 ఎన్ను కనక్కణ్ణేత్తు శ్రీ సాదత్తుముతలిక శ్శెలారైయమ్ కూట్టిక్కొణ్ణు
 ఆథ్ వానిరన్దవిజితేయన్లు, “ఆథ్ వాన్! ఎన్ శెయ్ తిర్! ఎన్
 శెయ్ తిర్” ఇప్పడియమ్ ఎన్నెప్పడుకొలైయడిక్కులమో?”
 ఎన్నుకేట్టు, ఆథ్ వానుమ్ పరమపదత్తుక్కు త్రామ్ ముప్పడన్దేయ
 కారణతై అరుళిచ్చెయ్య, ఉడైయవర్ అతుకేట్టు “‘నశాస్త్రం
 నైవచక్రమః’ ఎన్ను అనై ప్పొక్కెట్టిగుక్కుమ్ భోగవిభూతియిలే సీర్
 అనైపుతేడువళే! ఇతిరు శేవత్యకాన్యైరున్దడియెన్!” ఎన్ను
 పోం విధరాయ్ కణ్ణసిర్ కైకళాళితైత్తు ఆథ్ వానై యడైత్తుక్కొణ్ణు
 విన్నుల్ పారుమలాయ్ త్తిరుప్పళ్ళ ముడైకులైప్పట్టు “వయో!
 ఆథ్ వాన్! ఉయిర్ నిలైయాన పుమ్మైయుట్టన్లు ఎజ్జనేధోప్పేన్?
 ఎన్నెయమ్ ఉడకొణ్ణుపోక త్తిరుప్పళ్ళన్నుద్రోసిరియై! నమ్మె

ఎట్టుపోక న్రమక్కురుచిప్పతే! పరమపదనాథనువ్ అబ్బుళ్ళారుమ్
 ఎన్నోన్నోన్ద్రాంకోలో? ఇబ్బు ఉజ్జుకిటపెరుమాళుమ్ ఇబ్బుళ్ళ
 నాల్గుళుమ్ ఎన్నపాళమ్, ఇన్ద్రోమో? 'ఇచ్చువైతవిం యానామ్
 ఇన్ద్రోకోమాళు మన్నువై పెరినుమ్ వేణ్డే నరజమానకరుళానే!'
 ఎట్ట పాశుర త్రైయుమ్ ముట్టట్టిరే! ఐయో! ఎక శెయ్తీర్!; ఇని
 ఉమ్ తిరువుళ్ళుమ్ కలబ్బుమ్మడి పలకొల్లిప్పయనా? ఉమ్మడైయ
 పేర్దుమ్మకు నామ్ విలక్కిడి నూకలామో? సుఖమాక నిత్య
 విభాతియేట ఎమ్మన్దరుళీర్" ఎన్ను అత్తవాన్ తిరుముత్తుకై తడవి
 అట్టై! త్తు విడైకొడు త్తరుళినారెత్తుమ్ ఇతిహాసమిరుక్కుమ్మడి ఇత్తడై
 వినయసమ్మద్ది అమ్మెయప్పెల్ల వివర్ "మాన - ఆజానభూమి:"
 ఎన్ను ప్పెమ్మె అవాజ్కొత్తుమ్ ఆకరమాక అరుళిచ్చెయ్తెను ఎన్నే!.

విభవత్రిలే అత్తవానుడైయ తిరుమాళికై దేవేంద్రభవనమ్
 కుబేరభవనమ్ ములలియవర్ద్రైయుమ్ అతిశయిత్తుచ్చెల్వమ్ మిక
 విజ్ఞయిరుద్రతు తిరుమాళికై నాశెట్కైతప్రకళిత కిణ్ణికికళిక ఒకై
 యోజనై దూరత్తుక్కు అప్పాల్ ఒలిక్కుమెన్ద్రాల్ ఇవరుడైయ
 విశ్వవ్యాప్తివిటు ఎత్తైయ తెన్నలామ్! అన్ద చ్చిటన్దశెల్వత్రినాల్
 పల అకేచ్చునర్కశైయుమ్ నాధుక్కశైయుమ్ ముర్దుమ్మమ్ పలరై
 యుమ్ పలవకైయాక ప్పరిపోషిత్తుక్కొణ్ణు మహాధార్మికరా యెమ్మ
 న్దరుళియిరుద్రార్. నాళితో'టుమ్ పెరుమాళోకోయిలిల్ శ్రీహస్తి
 శైల శిఖరోజ్జ్వలపారిజాతమాన పేరరుళాళక సన్నిధియిల్ రాత్రి
 తిరువారాధనమ్ ముర్దుమ్మమ్ముడిన్దు తీర్వై సాదముమ్ అముతు
 శెయ్తెను పెరియతిరువాళెత్తప్రకళి ఎప్పోతు మూడప్పగుమో
 అలకపిటకులాన్ ఇవరుడైయ తిరుమాళికై వాళెత్తప్ర మూడ
 ప్పడువతు వట్టక్కమ్. ఒరునాళి పేరరుళాళక సన్నిధియిల్

[illegible]

శినార్ ఎన్నున్నదియూన విలక్షణప్రభావ శైయ్యుడై య వివర్, తమ్మై
“మద - ఆజానభూమిః” ఎన్ను శైరుక్కుక్కుప్పిటప్పిడమాక అను
నప్పిటు ఎన్నుపోక్కు !.

ఆధ్వాన్, ముతలిలే కూరమానకలలే రాజ్యపరిపాలనమ్
శైయ్తుకొణ్ణరుక్కులై ఇరాక్కలత్తిల్ నగరశోధనమ్ శైయ్తు
పోరుక్కుయిల్ ఒరునాళి ఇరవిల్ అధికరాత్రిక్కుమెల్ ఒరు
గృహత్తిల్ వాతైయైలికళి శైవిప్పడ, ఆధ్వాన్ రహస్యమాక
ఇరుదు అవహితరాయ్ అప్పేచ్చుక్కళై చ్చెవియేట్టు, అన్ద గృహ
త్తిల్ తిలైవర్క్కు ఒరుమికిళిరుప్ప తాకవుమ్ అవళుక్కు వివాహ
మానాల్ ఉడనే భర్తావుక్కు మరణమ్ సిద్ధిక్కుమెన్దు జాతకత్తి
లిరుప్ప తాకవుమ్ ఇతిన్దె అనై వరుమటిన్దు అప్పెన్దె ఒరువరుమ్
మణమ్ పురియాయ్మాయాలే ‘వయతు శైన్దవిన్దళై ఇరు నామ్ పీట్టిల్
వైత్తుకొణ్ణరున్దూల్ లోకావదమ్ పిళైయమాకైయాలే ఇని
ఇవళై ఉరున్ నూయ్ పుతే ఉరియపుపాయమెన్దు శొల్లికొణ్ణరున్ద
వార్తైళి కేట్టు ఆధ్వాన్ తిరుమాళికై క్కెన్దున్దళి, మన్ద్రేన్ద
నాళి అనర్కళై రాజనభైయిల్ వన్ద్రేత్తు “నేన్ద్రీరిన్ద ఉజ్జళి
పీట్టిల్ వాతైయూడిన పివయజ్జళై చ్చొల్ల వేవమ్” ఎన్ను కేట్టరుళ,
అవర్ కళుమ్ ఉళ్ళడిశొల్ల, ఆధ్వాన్ అతుకేట్టు “ప్రజై కళుడైయ
వరు తైత్తీర్ పుతు అంశర్క్కు క్కడమైయూకైయాలే ఉజ్జళి
పెణ్డెన్దా వివాహిత్తుకొణ్ణాల్ ఉజ్జళి కవలై తీరుమన్దో? అప్పడి
శైయ్యలామో?” ఎన్ను, అనర్కళి “ఆ! ఇప్పోయ్దా? అప్పెన్దె
దేవరీర్ మణమ్ పురిన్దూల్ అవళుడైయ జాతకత్తి పడి దేవరీరుక్కు
ప్రాణపాయమ్ సిద్ధిక్కుమే; పిటకు ఇన్నాడు అరాజకమా యెట్టి

యుమే ; నాజ్గళుమ్ పుకలన్లు త్తమమాలువ్రాశే ! ” ఎన్ను కూట,
 అతుక్కేట్ర ఆధ్ వా, “ అప్పడియన్లు, అవళిడత్తిర నామ్ శిక్కి
 స్పత్తై విగుప్పనాల్వో సమక్కు అప్పడిప్పట్ట త్తేడువ్విలై వతు ; నమక్కు
 అళల్ విగుప్పరులై ; ఇగువరుమ్ సుఖమేవార్ వ్రామ ; అక్కయాలే
 ధారై వార్ త్తుక్కొ శక్కి ” ఎన్నుళొల్లి అమ్మత్తై మణమురిప్ప
 కొళ్ళ, అవళుమ్ శిక్కిర్ త్తిర శిఱితుమ్ నెఱ్ఱు శెల్లాళవళాన్
 జ్ఞానభక్తి పిరక్కిళ్ నాళతోటుమ్ వళంపెన్లు ‘ అణ్ణాళ్ ’
 ఎన్ను తిరునామత్తై అన్వధమూక్కిక్కొణ్ణు ఎఱ్ఱున్దుళియిగున్దతాక
 వుమ్ ; ఆధ్ వా ఇశ్వరత్తైయెల్లామేతుఱన్దు ఎమ్మిరుమానార్ తిగు
 వడికిలిలాశ్రయిత్తతు ముత్తర్, నాళతోటుమ్ ఉపదానకాలత్తిలే
 తిరువంజమ్ పెరియకోయిలిల్ శిల తిరుమాళికైకళిల్ ఉఱ్ఱున్దు
 శెయ్తు అతుక్కొణ్ణు దేహయాత్త్రైయాయ్ ఒవ్వొరునాళుమ్ కిడై
 క్కిఱ భోజనోపిరణపదాధత్తిర మఱునాళైక్కెన్దు శిఱితుమ్
 శేప్పన్దుత్తి నైత్తుక్కొళ్ళామే అన్దవైక్క దేహయాత్త్రై నడత్తి
 పోరుక్కైయిల్ ఒగునాళో విడాప్పరుయై పొద్రొనాల్ వెళియే
 పోయ్ ఉపదానమ్ శెయ్తు వరక్కూడావల్ పో, అతినాల్ అన్దకు
 వెఱుమ్ తిథమాత్రత్తై ఉట్కొణ్ణు “ కణ్ణానాన్దు వైప్పడైతానే
 కారణాకియా యడియెనా, ఉణ్ణానాళో పళియాతొన్దై
 ఓవాతే సమోనారణావెన్దు, ఎణ్ణానాళుమిరుక్కెళుచ్చానువేద
 నాన్దలర్ కొణ్ణు ఉపపాదమ్ ఎణ్ణానాళో, అవై తిత్తుఱుమాళి అన్దెన
 క్కవైట్టనినాళే ” ఎన్ను పడి ప్పినిపా రాట్టామర్ “ ఉణ్ణమ్ శోటు
 పరుకున్ తిన్నుమ్ వెన్ద్రొలై యుమెల్లామ్ కిణ్ణనెమ్మెగుమా ”
 ఎన్ను మాపోలే అరుళిచ్చెయలనుసన్దానమే ధారకమాకొక్కొణ్ణు
 వేటు ఉణవిన్దియేయిరున్దిడ, అన్దిరపు పెరియపెరుమా శముతు

శైవ్యకిటపోతై త్తిరుచ్చిన్నపులి శైవిస్సట్టనాటే ఇవర్ దేవియరాన
అడ్డాల్ పెరుమాళ్లైక్కుటిత్తు “ఉమ్మడైయ అడియవర్ పట్టని
కిడ్కు సీర్కులావిక్కులావి అముతుశైయ్తరుళుత్తీరో?” ఎన్ఱు
నినై త్తవళవిలే సన్జనాన శ్రీరజనాథన్ అన్ద అడ్డాల్నినైనై
త్తిరువుళ్ళప్పత్తీ అప్పోతే దేవస్థానకార్యనివాహకగాన ఉత్తము
నమ్మిక్కు అచళముఖేన కిట్టలైయ్య్టు అప్పొమ్మతు తామ్ అముతు
శైయ్త అక్కారవడిశీలై నకిలవరినపరివారజ్జళుడన్ అవరైక్కొణ్ణు
ఆల్వార్ తిరుమాళ్ళికైక్కు అనుప్పియరుళ, ఆల్వారుమ్ ఇన్ఱై
యజిన్ఱు పతటియెమ్మన్ఱు ఎత్తిర్ కొణ్ణు మహాప్రసాదమెన్ఱు అతిర్
తమక్కుమ్ దేవియారుక్కుమాకి ఇరణ్ణుతిల్లై కిల్లైయెడుత్తుక్కొణ్ణు
ఉత్తమనమ్మియై పోక్కివిట్టు భక్తవత్సలనాన భగవానుడైయ అతి
వేలకృపావిభవత్తుక్కు విన్మయప్పర్లు అన్ద అడిశిలిల్ ఒరుపకత్తియై
త్తామ్ అముతుశైయ్త మల్లత్తై త్తేవియారుక్కు కొడుత్తరుళ,
మున్న దశరథచక్రవర్తిక్కు పుత్రకామేష్ఠియిల్ కడై త్త పాయనక్కిన్
కూటుకి లే శ్రీరామలక్ష్మణ భరితశత్రుఘ్నర్కళిన్ తిరునవతార
త్తుక్కు క్కారణమానతుపోల ఇప్పొమ్మతు ఇవర్ క్కుమ్ శ్రీపరా
శరభట్టర్, శ్రీవేదవ్యాసభట్టర్ ఎన్ఱు ఇరణ్ణు తిరుక్కుమారర్కళి
తిరునవతరిప్పతమ్మ హేతువాయిల్లైన్ఱుమ్ ఇతిహాసమిరుక్కుమ్బడి
విషయవిరక్తాగగణ్యరానవివర్ తమ్మై “రాగ - ఆజానభూమిః”
ఎన్ఱు-విషయశృష్టైక్కు ప్పిఱప్పిడమాకి చొల్లిక్కొళ్ళవుతు ఎత్తిఱమ్.

తిరువరజ్జ త్తముతనార్ ఆల్వార్ తిరువడిశిలిల్ అన్దరజ్జరాయ్
వర్రిక్కిఱనాళిలే అనరుడైయ తాయార్ ఆచార్యకతిరునడియడైయ,
దశాహసన్దరమ్ “ఏకాహత్తుక్కు ఒరురై వరివిడవేణుమ్” ఎన్ఱు
విణ్ణప్పమ్ శైయ్య. ఎమ్మెరుమానార్ ఆల్వారునాన్కి “సీర్ పోమ్”

ఎన్న, ఆల్వానుమ్ అప్పగియే ఎమ్మిందగుళి, అముతనారుమ్ “ఆల్వ
వాణ్ ఇజ్జనే ఎమ్మిందగుళిపెరువతే!” ఎన్న తాల్వొన్నురై పుట్టు
సేవిత్తు ఏకాహంతై అముతుశెయ్గిరుళి పుట్టి ఆత్మాత్మయ్య ఇల్లామ్
అత్తలైయిలతాక వే అటుతియ్పొరుక్కు మవరాక్కయాలే అమిమిత
మాన ధనమై సమకైత్తు ‘ఇవర్నొత్తైత్తిరుళుళుగ్గున్ద్రో యరుళ
వేణుమ్’ ఎన్న ప్రాథికై ఆల్వానుమ్ అవర్తయప్రాథకనై
క్కాక అవర్నొత్తై అజ్జిరిత్తు, ఏదియిలై కనకవవమాక నమికైత్తు
క్కొణ్ణు ఎల్లాన్ద్రొత్తైయమ్ ఇత్తైత్తుచ్చి త్తిరుక్కావేయిలేసిరాడి
త్తిరుగుణ్ కాపుశా త్తిక్కొణ్ణు ఉడైయవర్ శ్రీపాదత్తిలే శెన్టు సేత్తు
నిక్క, ఉడైయవరుమ్ ఆల్వొన్నెనొక్కి “అజ్జుక్కడైత్త అధిక
మెజ్జే?” ఎన్నకేల్లు, ఆల్వానుమ్ “అవై అనధకమాక్తయాలే
అప్పితే కైచ్చిరుపోయిన” ఎన్న నడ్డవడియై విజ్ఞాపిక్కు “ఇయారు
విలక్షణవ్యక్తి యిన్ద్రుడియెక్!” ఎన్న తరువుళుముగ్గదగుళినార్
ఎన్నమ్; కుబేరివిభవక్తినుమ్ క్కొయిరున్న సంతోషైయమ్ భాగవత
సాత్కరిత్తు దేవియారుడనే కోయిలు క్కెమ్మిందగుళానిక్కచ్చై నుళే
శ్రీమధుగాన్దకసరూపత్తై కాట్టిలే ఎమ్మిందగుళుమ్బొత్తు దేవియార్
“భయమనువర్తిమానిక్కొత్తు” ఎన్న, ఆల్వాణ్, “మడియిల్
ఘనమిరుద్దాలన్దో న్దళియిల్ భయమున్దానతు; అప్పడి ఉన్నిడత్తిల్
ఏతాళిలుమున్దో?” ఎన్నకేట్టరుళ, “స్వగణపాత్రిత్తై అముతు
శెయ్తుక్కొణ్ణిరున్ద దేవరీరుక్కు ఇలైయిల్ అముతు శెయ్వతు వరు
త్తమానురుక్కు మేయెన్దొణ్ణి ఒరుస్వగణపట్టైమాత్తిరిమ్ ముచ్చ
అన్యశేషమాక్కాతే శేషమాక్కినే; అతు మడియిల్ ఇరా
నిన్దతు” ఎన్న తరుచ్చెవియిలే రహస్యమాక విజ్ఞాపిమ్ శెన్దు,
ఆల్వానుమ్ “పాణ్ వట్టిల్ ఎత్తిత్తైత్తిన్ద పుకమ్మైయోవాన్దయే”

ఎన్నుమ్మడి అప్పొవట్టిలై అవళ్ళైయిల్ నిన్దుమ్ వాణ్ణి కాట్టిల్ తూర్ణిలే ఎఱిన్దిల్లు “ఇవి నిభణయమాః పోకలామ్, వా” ఎన్దెల్లు స్వరుళినార్ ఎన్దుమ్ ఇతిహాసమిగుక్కుమ్మడి + త్తవేళితవిఱిన్దొది నింజుళవిభూతిక రానవిన్, తమ్మై “విలోభ - అజనభూమిః” ఎన్దునున్దికవుతు ఎన్నమాణ్బు!

ఇన్ద్రమోహమెన్నులొన్దు మికున్దిరానిన్దుతు; ఇతుతాన్ గుణ కోటియిలుమ్ దోషకోటియిలుమ్ ప్రకారభేదేన గణ్యమాయరు క్కుమ్. విషయూన్దు త్తిలేపిఱక్కుమ్ మోహమ్ దోషమాకవుమ్, సన్నిపయత్తిలేపిఱక్కుమ్ మోహమ్ గుణమాకవుమ్ కొల్లప్పును మితే. “యో నిశ్యనుచ్చుతపదామ్యుజయుగ్గురుక్కున్యామోహతః” ఎన్నుమ్మ మోహన్ గుణత్తిలే శేరుమితే. ఆభ్రవాకచరిత్రజల్లై యనుసన్దితాల్ మోహవాన్తాయూ వేయితే ముల్లుకుమిరుప్పతు. ఇవర్ క్కు ‘ఆభ్రవాక’ ఎన్దు తిరునామమనికల్ న్నమైక్కు అడియె న్నెన్దు ఆరాయ్దాల్ ఒరు ఇతిహాసమ్ ప్రసిద్ధయూఁకిచ్చొల్లిప్పొగువ తుణ్బు; ఇవర్ భగవద్విషయత్తిలే మిక్కు ఉరుక్కుమున్తైయరా యిరున్దమై నులే ఇవర్ పక్కలిలే ఒరుగు తిరువాయ్ మొట్టికేక్కు విరుప్పనార్ ఎమ్మెరురునార్ ఇ ర్ తామ్ శేవత్వపరమకాన్తై యిలే నిలైఁ త్పొరురునరాన్తైయిలే అప్పడి ఎమ్మెరుమానార్ క్కు త్తామ్ వక్కావాకిఱ్ఱి ఇన్తైయాతొట్టియవే, ముతలియాన్దాన్ ప్రభృతికళుక్కు ఇవర్ తిరువాయ్ మొట్టిప్పొగుల్ శొల్లక్కడవ తాకవుమ్, అప్పడియే అవర్ కిల్ కేట్టునన్దు ఎమ్మెరుమానార్ వాడే విజ్ఞాపిక్కుడవతాకవుమ్ ఒరు నియతీయేట్టు ముతలికల్లెల్లారుమ్ ఇవర్ తిరుమాళ్ళిన్తైయిలే పొన్దిరున్దు “ఉయర్ఁ అపుయర్ నలమున్తై యవన్” ఎన్దు పాశురమ్ లొడగ్గనవాతే + మతియెల్లాముల్ కలగ్గ

మరుజ్జీత్తరెప్పట్టార్. 'బ్రహ్మమ్ నిగుణమ్' ఎన్నార్కుడైయ మిడన్ద్రోప్పడిత్తాప్పాలే ఆధ్వాన్ ముతలడియిలే "నలముడై యవన్" ఎన్నడి ఎన్నే! ఎన్నాయ్త్తు ఇవర్ మోహిత్తతు. ఇజ్జనే ఇవర్ మోహిత్తవాతే ముతలికి శెల్లారుమ్ కడుకవెల్లున్దు ఎమ్మెరు మానార్ పాడే ఓడిచ్చెన్దు "కాణవారీర్! కాణవారీర్!!" ఎన్న థైక్క, అవరుమ్ ఓడినన్దు, "అన్దు 'ఎత్తిటమ్!' ఎన్న అటు మాసమ్ మోహిత్తుక్కిడన్దు ఆధ్వార్ సేవిక్కప్పెత్తాత కూత్తేర ఇన్దు కణ్ణా సేవిక్కప్పెల్ద్రోమ్!" ఎన్న 'ఉల్వేలామరుక్కిరర్ త్తెల్లుత్తుప్పేళిడన్దు నెమమ్మోతుపార్ త్తిరున్దుమ్ ఉణర్ క్కాణామై యాలే అరుకే ఎల్లున్దురళి 'ఆధ్వాన్! - ఆధ్వాన్! - ఆధ్వాన్!'" ఎన్న కిరుముత్తుత్తెట్టియుణర్ త్త, "ఉయర్ వటప్రయర్ నలముడైయవన్ ఎన్నతే!" ఎన్నకొణ్డే తుణక్కెన్ద్రెల్లున్దారెన్దు ఉరుక్కుత్తిలే ఆధ్వార్ పొన్ద్రెయాలే ఎమ్మెరుమానార్ "ఆధ్వాన్!" ఎన్న త్టియుణర్ త్తినారెన్దు, ద్ద్రో అన్దుముతిలక ఇవర్క్కు † ఆధ్వాన్దే తిరునామమాయిద్రోన్దుప్పడి మోవా జ్జిరాయితే ఇవరిరున్దు.

ఇన్నముమ్, "అరవవాయ్కోల్ పట్ట మణ్ణాం పైలికేట్టు మతియెల్లాముళికిలన్ది మరుజ్జీవీద్రోన్దు మతిక్కడలే!" ఎన్న కొణ్డామ వ్వుడిక్కిడాక, ఒరునాల్ ఇవర్ ఓడిడత్తే వర్తిపోకానిల్లు ఒరు నన్దత్తాల్ పిడిక్కప్పట్ట తవ్దై కూక్కురలిడక్కేట్టు "ఇతు ఆరటియ కూక్కుపకిటతో తాన్!" ఎన్న మోహిత్తువిల్లున్దారెన్దుమ్, మద్రో

† అతిఅనుమన్య సన్మన్యత్తిర్ తిరునామమ్ ప్రవత్తాజ్జమిరై; తమిజ్లోతిరునామమ్ తిరుమలుమర్ పర్ ఎన్ద్రామ్. భగవద్గుణానుభవసాగరత్తిలే ఉరుకి ఆద్రోన్దు మోహిత్తపడియాలే పిన్న ఆధ్వానాణునర్.

బ్రూరునాల్ కార్యాధకమాక ఒరుగోట్రత్తు క్కెల్లుస్తరుళ అగ్నే అహ్మ
తుతాన్ ఒరువన్ ఒరువాత్తైక్కురు శై అటుత్తుక్కొణ్ణుహానతనాన్
అతిలీనిన్దుమ్ చాల్ పెరు కానిమ్కొణ్ణు మూచ్చిత్తార్తైన్దుమ్,—

ఉడైయన్ ఒరునాల్ ఓర్ ఊమైయైత్తైత్తు వరత్తుక్కుళై
నిటుత్తి వాళత్తుత్తుకళైయడైత్తు నంజ్జెయూలే తమ్మిరువడికళై
క్కాట్టిక్కొడుక్క, అన్ద ఊమైయైమ్ ఇత్తిరువడికళై నమక్కు
త్తజ్జమెన్దుత్తిరు అత్తిరువడికళై త్తైత్తలై మేర అనిన్దుడిక్క, ఆద్ర్
వాన్ ఇత్తై క్కెళివిత్తైయైయూలే క్కణ్ణు “ఐయో! ఆద్ర్ వానాక
ప్పిరు శాస్త్రుజ్జళైక్కల్లు క్కెట్టేనే! ఊమైయూక జనిక్కుప్పెల్లీలే
లేనే!” ఎత్తు ముడిమేల్ మోతిక్కొణ్ణు మూచ్చిత్తార్తైన్దుమ్ ఇప్పడి
ఆద్ర్ వాన్ విషయమాక ప్పు మోహావృత్తాత్తజ్జభుద్దాయురుక్కుమితే,
ఇన్దమోహజ్గల్లెల్లామ్ గుణత్తిలే శేరుమత్తనైయల్లతు ఇగ్నే ఇవర్ తా
మనున్దిక్కి అుడి దోషకోటియై శేరిక్కడవ మోహమ్ అల్పుయమ్
ఇవర్ ఎక్కిలిలే అవకాశమ్ పెట ప్రసక్తియై అయిరుక్కువుమ్
ఇప్పడి ఇవర్ తప్పై దోషాణామాకరమాక అనుసన్ధిపు అన్నదా
దికళుడైయ అనుసన్ధానాథకమేయూమెన్దు కొళ్ళక్కడవతు. భగవ
త్సన్నిధియై నామెల్లామ్ పోయ్ ప్పుకురనిన్ద్రాల్ నమ్ అళవుక్కిడాక
అనుసన్ధిక్కువేణ్ణుమ్ పాశురజ్జళై “నీశ నేన్ త్తెయైన్దుమిలే” “నలన్దా
నొన్దుమిలే నల్లతోరటమ్ శెయ్ తుమిలే” “అమర్యాదః శుద్ర
శ్చలమతిరనూయాప్రసవభూః” “తతోనికృప్తే మయినన్దికృప్తే
కానిన్దుత్తిరు రజ్జుతే! కరోషి?” ఎన్నక్కట్టిత్తువైత్తార్కళితే
పూవన్ కళి. “వాచామగోచర మహాగుణ జేళికాగ్యకూరాధి
నాగకళితాఖలనై చ్యపాత్రమ్ । ఏహోఽహమేవ” ఎన్ద యతిరాజ
వింశతినూక్తియై వ్యాఖ్యానిక్కుమిడత్తు, “‘కళిత’ ఎన్దయూలే -

అవరరుభిచ్ఛేయతారి త్తనై పోక్కి అవరక్కు ఇతి తైయైగ్గిటతు ”
ఎవ్వితే అభియుక్తరశోల్లిల్లదు.

[అత్ర భవే నిమజ్జక్] ఇజ్జనే అడియేన్ విద్వేపమానమద
రాగవిలోభ మోహాదిదోషజ్ఞుక్కు ఆకరఃసూయరానిస్తే నాక్త
యా లే జ్ఞానాన్మోక్షమెన్నుమ్మడిక్కు అవకాశమ్పెతాతే అజ్ఞా
నాత్సంసారిమెన్నుమ్మడిక్కి ఉరిపైప్పట్టు అధోఽధఃపాపాత్మా
శరణద! నిమ్మామి తమసియెన్నుమ్మడి పిటవిక్కుడలుళ్లుచ్చి త్తుళ్లన్
నిట్కితేక్ కాణ్ణెత్తార్

[నిదక్ష్వాస్త్య] ద్వస్త్యశూన్యసే!; “శూన్యపాసే శోక
మోహకా రాగద్వేషా త్తనైవచ । కామక్రోధప్రభృతియో ద్వస్త్య
శ బ్రేన వణితాః.” ఎన్నొస్త్యతే; “కాళౌక్తకాళామైయిలాతాన్
ఎళోకలిరాకమిలాతాన్” ఎన్నుగూపోలే రాగద్వేషశోకమోహ
దికళల్లదువనే! ఎన్నై. అట్టిక్కే, తృతీయపాదత్తై బహుపదమాక
ప్యసియాతే “నిదక్ష్వాస్త్యనిర్వనిరవద్యముహగుణమ్” ఎన్నుమళప్రమ్
సమసిత్తు నివహింపారుముణ్డు; అప్పోతు ద్వస్త్యపదమ్ సదృశ
వాదియాన్, నిదక్ష్వాస్త్యః - (అసదృశాః) నిత్యాః నిరవద్యాశ్చ
యే మహగుణాః, తే యస్మిన్ సః ఎన్టాయ్, అనుపమజ్ఞభాయ్
నిత్యజ్ఞభాయ్ సర్వలృప్తజ్ఞభాన మహగుణజ్ఞశ్చైయుడైయవనే! ఎన్న
తాకిటతు.

[త్వామ్ అహమ్ ఈషితుంవా శ్రయితుంవా ఈషితుంవా
ః?] విద్వేషాదిదోషభూయిస్సనాన అడియేన్ హేమప్రత్యసీక
నిత్యకల్పాణగుణాకరినానలనై విరుమ్మప్రమ్ తొల్లప్రమ్ కాణప్రమ్
ఎన్నళవిలే? సర్వాత్మనా అడియేన్ అనధికాయెన్నై. [త్వాం

[శ్రయితుమహంకిః?] “నినైన్ద్రనైన్ద్రభో కరైన్ద్రురకియమైయోర్
పలరుమ్ మునివరుమ్, పునైన్ద్రకణ్ణనిర్ శాన్దమ్ పుకై యోడేన్ద్రవగణ్ణి
నాల్, - ఉక్ పెరుమై మాళూణాతోమాయోనే!” ఎన్దు - జాతి
గుణవృత్తజ్ఞానాదిక భా లుక్కుప్పరాన బ్రహ్మేశానాదిక భో పలరుమ్
సనకాదియోగిభో పలరుమ్ కల్యాణమాన పుషకరణజ్జలైక్కుణ్ణు
పరిమభ క్రియుక్తరాయ్ ఉనక్కు అడిమై శేయ్ తాలమ్ ఉక్ పెరుమై
మక్కుజ్ఞాతో ఎన్ద్రాయాలే అవ్వళవరాన మహానభిరైయ ఆశ్రయణమే
ఉనక్కు అవవ్యాసహమెన్నునిన్ద్రాల్ సర్వప్రకారినికృష్టనాన నాక్
ఉన్నైయోశ్రయిత్తాల్ అతువునక్కు అవద్యనూమెన్నుమిడమ్
శొల్లవేమమో?.

[త్వామీక్షితుమహంకిః?] “పెణ్ణలామ్ శజైయినానుమ్ పిన
మనుమున్నైక్కాన్బూ, ఎణ్ణలామ్ పూభీయూభీ త్రిమ్ శేయ్ తాల్
వేళే కినిన్దు” ఎన్దు - ఉన్నైక్కాణవాశై ఎట్ట అన్ద ఆధికారిక పురుషర్
కళే లజ్జిత్తుక్క విత్త తలైయిన్దు నిన్ద్రార్ కణ్ణాల్ నాక్ ఉన్నైక్కాణ
పెణ్ణుకైయెన్ద్రు పొరుగుణ్ణో?.

[త్వామీక్షితుగవా అహంకిః?] ఆప్తురిచ్చా - ఈసాన;
తాంకర్తుమ్ = ఈప్సితుమ్. తలైయాలే వణజుతల్, కణ్ణాలే కాణుతల్
ఎన్నుమళపుజ్ఞాడప్పో వేణ్ణా, నెణ్ణాలే ఇచ్చిపుతక్కుత్తా అడియే
సధికారియో? “వరగళిన్ద్రయైన్ద్రనిన్దు నిన్ను సాదజ్జయమ్, నిరన్దరమ్
నినైపుతాక నినినైక్కవేణ్ణుమే” ఎన్నిటవడియే ఇన్ద ఇచ్చెత్తానుమ్
త్వద్గతమాయరుక్కు వడుక్కుమత్తనైయల్లతు నాక్ ఇచ్చిక్క
ప్రాప్తియణ్ణో? అన్నిక్కే, పెటిల్ధర్మైయాయ్ పెతావిడిల్
తుడిత్కాయాయ్ ఇరుప్పరిన్ద్రో ఉన్నై ఇచ్చిక్కప్రాప్తర్; “కాచి
దావసథస్యాన్తే స్థిత్యాద్వప్త్యాబహిగుణరుమ్ | తన్నయత్వేనగోవిన్దం

దధౌమీలితః చనా ॥ తద్విత్తవిమలాహ్లాద తీణపుణ్యచయా
తదా । తదప్రాప్తిమహాదుఃఖ విలీనా శేషపాతకా ॥ * చిన్తయ స్తి
జగత్సృజం పరిబ్రహ్మస్వరూపిణమ్ । నిరుచ్ఛాప్తనతయాముక్తిం
గతాన్య గోకన్యకామ్ ॥ [శ్రీవిష్ణుపురాణే, ౫ - ౧౩ - ౨౦]
ఎన్టుమ్, “చిన్తయ స్తికుడముప్పిన్నైయేపోయిల్లు” [శ్రీవచన
భూషణమ్] ఎన్టుమ్ శొల్లుకొటపడియే - నన్నుచార్వరకల్ గోస్తి
యిలే * చిన్తయ స్తియెన్టే (గుణనామత్తాలే) స్వపదిష్టయిన పురు
షయోముఖ, తిరుక్కురినైయినన్టు తిరుక్కురులో శైయైక్కేట్టు శ్రీ
బృహదవిన్తేటప్పొక్కొట్టవళిపిలే గురుదశకానత్తాలే పోకిమాట్టా
మరనిన్టు క్వివనైధ్యానమ్మణ్ణి తద్గతిచిత్తైయైకైయాలేనన్దు నిగ్గుల
సుఖత్తాయమ్ తదప్రాప్తి, బద్ధసముదాననిరవధిదుఃఖత్తాలుమ్ ప్రక్షీణా
శేషపుణ్యపాపైయాయ తత్సృజం శెల్లాన్కు తత్ప్రవృత్తలాభ
క్షేత్రత్తాలే ధర్మిన్మాట్టాన్కుల్ మూచ్చుడన్కుకైయాలే అనభుక్కు
దేహమ్ తన్నడైయే క్విన్దుపోయ్లైన్టు కేళాన్కుట్టోమ్; అత్తనై
మునఃపరిపాకిమ్ ఎనక్కు అమైన్దాన్కుట్టో ఉన్దైనానిచ్చిక్క ప్రాప్తి
యుడైయేనావేన్దొత్తార్ ఎన్నుపుమామ్. ... (౭౬)

శ్లో॥ పుత్రతాదయః కథమమీ మయి సంస్థితే స్యుః

ఇత్యప్రతిక్రియనిరధకచిన్తనమ్ ।

దూయే, నతు స్వయమహం భవితాస్మి కీడ్మక్

ఇత్యస్త హస్తిగిరినాథ! విమళకలేశః ॥

22 ॥

పదపురై.

హస్తిగిరినాథ! = కేరళేశ్వరే!

అమీ = ఇహ

మయి సంస్థితేనమి = నాకామార్జనవిధి పుత్రతాదయః = మక్కల్ ముతలియార్

కథం న్యూ? ఇతి=ఎప్పుడియావరకళా?'

అప్రతిక్షియనికథాక } ప్రతికారమబిధ
చింతన } తాయ (అత
ఏ) పృథకమాన చింతయాలే
అహమ్=అడియే

దూయే=పరిపియానిష్ఠే ;
స్వయం కీర్తక } నామ్ ఎప్పుడియాక
భవితాస్మి ఇతి } పోతోపేష్ట మా
త్రిష్ట
విమళలేక=తీతు అరాయచ్చియమ్
(మే) నాన్తి=అడియేయకు ఇల్లె.

[ప్రతాదయ ఇత్యాది.] కీర్తిస్తుతమాన తమ్ముడైయ
అనధికారిత్వైయే ఇతిల్ ప్రకారాంతరేణ ప్రతిపాదిత్తరుభుకితార్.
నామెల్లామ్ కనక్కనక్క దువక్ష్మాజ్జైచ్చెయ్తు పోరానిష్టా
చ్చెయ్ శేయుమ్ నమక్కుమేష్టప ఒగు సుకృతియ్యైయెప్పతాక
అభిమానిపుతుమ్ అరిప్పతుమ్ శెయ్యాన్న్యోమ్ ; * అఖిలహేయ
ప్రత్యుక కల్యాణైకతానర్వమ్ ఎప్పురుమాన్ ఎక్కలిలే సన్దేహిక్కు
హృదియాయ్ ఇన్నాన్దోవాన్ ఎక్కలిలే నిష్కసిత్తు చ్చెల్లున్బడి
యాయ్ కల్యాణగుణైకరాశియానవివర్, వస్తుతోనైచ్చకాన్దైయిలే
నిష్టనరకభుమ్ శొల్లియతియాల గోపజ్జై స్వనిష్ఠమాకచ్చెల్లా
నిష్టార్; ఇతిరుక్కున్బడియెక్ ఎత్తు పలకాలుమ్ సిద్ధరాయ్ పోరు
వర్జీరు శ్రీవచనభూషణక్రిత్ సచ్చిష్యలతుణ్దరణత్తిలే 'స్వదో
వత్తు'మ్ భగవద్బావతగుణజ్జుభుక్కుమే కాంమ్ పోరుకై యాలే."
ఎత్తురుళిచ్చెయ్యుమిడత్తు "స్వదోవత్తుక్కుమ్" ఎత్తు ముతలిలే
శొల్లుకై యాలే భగవద్బావతగుణానుసన్ధానత్తిత్కాన్దోలుమ్ స్వదో
మానుసన్ధానమే ప్రధానకర్తవ్యమెన్నుమిడమ్ సిద్ధమాకాన్దైయిత్తే.
అన్దోవాన్ దైయ శ్రీసూక్తికిలిల్ భగవద్గుణానుసన్ధానమ్ శుభజ్జ
స్వదోమానుసన్ధానమ్ పెరుక్కిరుక్కుమెన్దైయిత్తే ప్రసిద్ధిరువుత్తు.
అన్దైయిత్తే శిష్యులతుణ్ద్రుక్కు ఇన్ద్ర ప్రథమసదశకనభూమి
యాయ్త్తు. ఎప్పురుమానార్ తిరువిడికలిలే పలకోడిసూతాయరమ్

ముతలిఁగి ఆశ్రయతార్కక భా యిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్ “శ్రీవశ్య చిహ్న శరణం యః రాజమిదే” ఎత్తు మణవాళమామునికల్ అరుళిచ్చెయ్ తేమై కిణ్ణికి

తిరువాన్ మొట్టియిలే “నైత్తన్ నన్ పున్ జుడిక్కు.” ఎత్తు పాట్టిక ఉట్టిలే - ఆన్ వాన్ సుసారయాన్తై)యిలే నిభక రరెయ్ మిడత్తుక్కు అరుళిచ్చెయ్ తొయ విఃవ్యామున్, అతావతు - “అన్దాల్ ఒరునాల్ భల్లరైయుమ్ శీగ మప్పిల్లై యైయుమ్ కాట్టి ‘ఇనర్కల్ వివాహప్రాప్తగాన ర్కల్; పేశా తేయిక్కి-ఆన్దె?” ఎన్న; ‘ఆకిర్, నాల్లై క్పెరుమాల్ పాడే పోనవాతే పరిక్కాట్టు’ ఎన్న; అనర్కల్ యెమ్కొణ్ణు తిరుమున్నేన్దొచ్చెయ్ తే పెగుమాల్ అరుళిపాడిట్టు ‘ఒత్తు శొల్లవాయ్ పోలే యిరున్దాయీ!’ ఎత్తు తిరు పుళ్ళమాక, ‘ఇనర్కల్ వివాహప్రాప్తగానార్కల్ యెమ్కొణ్ణు శొల్లవన్దార్కల్’ ఎన్న; ‘నామెనన్దొక్కమానవిడత్తిలే సనన్బిత్తు త్తరుఱ్ఱోమ్’ ఎన్న అచ్చెయ్, కిన్దొక్క నాల్ మున్దొక్కొణ్ణు సీర్వార్తార్కల్’ ఎత్తు. ఇన్దొక్క ఇనర్ న్దొక్కల్ భగవత్తుమ్ మనాకవే ప్రతిపత్తిణ్ణి ‘నిభక ర్కన్దొక్కయొస్తి’ ఎత్తురున్దమ్, “పుత్రాదయః కథనమిమయిసంస్థితేస్యస్య క్రియసరళకచిన్తనే, దూయే” ఎత్తు సాసారికయాన్తై)యిలే తామ్ మిక్కక వలైయుళ్ళు పోల ప్పేనవతు ఎన్న తాన్!.

[మయి సంస్థితేనతి] మయి మరణంగ శేనతి ఎత్తు పడి. “పరాసు ప్రాప్తపశ్చిన్ద్య పరేత ప్రేత సంస్థితాః । మృతప్రమితౌ త్రిప్వేతే” ఇత్యునురి. [అమీ పుత్రాదయః కథంస్మరిః] నామ్ ముడిన్దొక్క నమ్మడైయ పుత్రకళతాదిఁగి ఎప్పగుడప్పగు కితార్కల్ వెత్తు. [అప్రతిక్రియనిధకచిన్తనేన దూయే] లోకత్తిలే

జనితస్కాంకగుక్కు పులచిన్తైల్ ఇలైవత్తుణ్; అన్తై ప్రతికార
సహజ్జళాయమ్ అతవ సాధకజ్జళాయురుగుక్కుమ్; నాకపడుఁజ
చిన్తైయోవెన్దాల్, “ఇన్ద గోపురమిన్దు కీర్తేవిల్లున్దాల్ తెయ్ వతెన్?,
ఇన్దుగుఁళిన్దు మేలేవిల్లున్దాల్ తెయ్ వతెన్?; కడల్ వెళ్ళమ్ నాట్టలే
వల్లు పెరుకత్తెయ్ వతెన్?” ఇత్తావచిన్తైల్ పోలే అప్రతికార
మాయ్ అరివ సరిధక కమాయిగుక్కున్; అప్పడిప్పట్ చిన్తైయూలే
యాయ్త్తు అడియేన్ కజ్జుతళర్న్దు పుణ్ పట్టగుప్ప కేన్దాల్.

[‘అహం స్వయం కీదృగ్భవితాస్మి?’ ఇతి తు విమర్శితే
శోపి నాస్తి] ‘నామ్ నాలైక్కు ఎప్పడుపడప్పక్కాన్టోమో’ ఎన్దు
అప్పుముమ్ చిన్తి త్తటియేన్దాడయెన్దితార్. “అస్మత్కరణానస్తరం
పుత్రాదయః కథంవా జీవిష్యంతీతి దుస్సమాధేయ వృధావిచారేణ
కరితప్తస్య మను ‘అహం స్వగీకవా నారకీవా ముక్తోవా భవి
ష్యామి’ ఇతి స్వల్పవ్యాలోచనా నాస్తీతి భగవల్లాభాభిలాషాద్య
సధికారిత్యముక్తమ్.” ఇతి సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా. ... (22)

శ్లో॥ శమ్పాచలం ఒహుశదుఃఖమసథక హేతుః

అల్పీకు ఇత్యపి పిమ్మప్పిషు దృష్టదోషమ్ ।

దువాకసనాద్రథిమతస్సుఖమిన్ద్రీయోత్థం

హేతుం స మే మతిరలం వరదాధిరాజ ! ॥

2౩ ॥

పదవురై.

వరదాధిరాజ! = పేరయళాశ్చైగుమాశే!

విన్యపిషు = అరాయచ్చిశ్చెయ్యున శివిల్

శమ్పాచలమితి = మిన్ద్రీయోత్పాదోత్పాదో

మాన తెన్దుమ్

ఒహుశదుఃఖమితి = మఃఖత్రయరమాన

అసథక హేతురితి = అసథకజగుక్కు

అడియాన తెన్దుమ్

అల్పియః ఇత్యపి=అతితృప్తమానత్వేన	సుఖమ్=విషయసుఖత్వే
(ఇష్టదియాక)	మే మతిః=ఎన్న దైయ బుద్ధయానతు
దృష్టదోషమ్=ప్రశ్యక్తిః రిక్త-స్ఫుట దోష	దువాణసనా } దువాణసనైయితో
జ్ఞతైయుడైత్రాయ	1 రిధితుతిః } ఉత్తైప్పివాశే
ఇద్రియోత్థమ్=ఇద్రియజన్యమాన	హేతుం నాలమ్=విడమాట్టాతిగుక్కియ.

[శమ్పాచలమిత్యాది] విషయదోషనమస్తియై స్పష్టమాక క్కణ్ణుకొణ్ణిగుక్కచ్చయ్ తేయుమ్ దువాణసనాదాధ్యత్తాలే అవర్థ్థోత్త సత్తై ముటప్పెఱుక్కిలే నెగ్గితార్ [హేవరదాధిరాజ! విమృష్టిషు శమ్పాచలమితి బహుళదుఃఖమితి అనర్థహేతురితి అల్పియ ఇతిచ దృష్టదోషమపి ఇద్రియోత్థం సుఖమ్, మే మతిః దువాణ సనాద్రధితుతః హేతుం నాలమ్.] ఇద్రియకమాన సుఖాభానగ్గళితే ఎరగభోగ్యతా బుద్ధిమానతు ఆపాతిప్రతీతియితే తోన్ఱి నాలుమ్ వివేకితాయగుప్పార్ శిజితు విమశిత్రనాతే అవర్థ్థోన్ఱయ దోషజ్ఞరదజ్ఞలుమ్ కైయిలజ్ఞునెల్లెక్కిపిపాలే విశజ్ఞక్కడవతాయగు క్కమితే. [విమృష్టిషు] విమృష్టియావతు - విమశణమ్, - ఆరాయ్చ్చి ఆవృత్తిబహుత్వజ్ఞైపుర్థ్థ “విమృష్టిషు” ఎన్ఱ బహువచ నమాయ్క్కిడక్కిఱతు; ఒరుకాల్ ఆరాయ్న్దనాతే విషయజ్ఞళి దోషభూయస్తవ్ అతియవరితాయ్ పలకాల్ ఆరాయ్న్దాలితే అతు అతియక్కడవతాయరుక్కుమ్; అతుశోష్టవాయ్త్తు “విమృష్టా” ఎన్నాతే “విమృష్టిషు” ఎన్ఱతు. విపూవణకమాన మృశ థాతు క్షోప్రత్యయూస్తమాయ్ విమృష్టియెన్ఱాకక్కడవతు. “స్త్రి యాక్కిన్” ఇతి సూత్రమ్.

[శమ్పాచలమ్] “మిన్నిన్నిలైయిల మన్నుయిరాక్కెళో” ఎన్ఱమ్, “గభేః లీయతేభూయో జాయమానోఽస్తమేతిచ । శతమాత్రోప మ్రియతే బాలభావేఽథ యావనే । మధ్యమంచ

నయఃప్రప్య వాధకేనా ధ్రువా మృతిః." ఎఱ్ఱమ్, "నన్నదస్స
 ప్పనజ్జాశా యాననం కుసుమోపవమ్ | తటిచ్చజ్జలమాయుశ్చ
 కస్యస్యాజ్ఞానతో ధృతిః." ఎఱ్ఱమ్ శొల్లొఱ.డియే శరీరమే అస్థిర
 మెఱ్ఱాల్, శరీరోపాధికమాన ఇన్ద్రియరుఖమ్ తతోపి త్తణికి మెన్న
 త్తొల్లొలుతే. "సజ్జతాని మృగాక్షీణాం తటిద్విలసి తాన్యపి | త్తణ
 ద్వయం నతిస్థన్తి ఘనారభాన్యపి స్వయమ్ " ఎఱ్ఱానితే ఒరువన్.
 ఆయిడుక, త్తణికి మేయాకిలుమ్ అన్దత్తణత్తిలావతు సుఖరూపమా
 యిరుక్కుమోవెన్నిల్, అతుప్రస్తులెయెన్దిఱార్ [బహుళదుఃఖమ్
 ఎఱ్ఱు.] అనుభవిక్కుమోపుతుమ్ యథామహోరధమ్ అనుభవిక్కుప్పె
 త్తామేముతెలాన హేతుక్కుళిడియాక ప్పలదుఃఖజ్జల్ విల్లివతుణ్ణితే.
 అన్తిక్కే, ఇన్ద సుఖభానత్తై పెటటవిరుమ్బియవన్ తదధికమాక
 సాధనానస్తానజ్జల్ పెణ్ణమ్ వేల్లియిలే పలదుఃఖజ్జలనుభవిక్కువేణ్ణి
 యిరుక్కేయాలే అత్తైప్పల్లి "బహుళదుఃఖమ్" ఎన్ద తాకపుమామ్.
 తొణ్ణిడిప్పొడియాల్ వార్ మాతరార్ కయిత్తణ్ణమ్ వల్లె
 యుల్ పట్టఱుప్పి దేవదేవియిన్ నోక్కుప్పెణ్ణుక్కు త్తునణ్ణకిడ
 న్దళాలత్తిలే పెటటదుఃఖజ్జల్లై న్దెప్పతు. ఇన్ద్రియరుఖత్తై సుఖమెఱ్ఱే
 కొణ్ణాలుమ్ దుఃఖాంశమే ప్రచురిమాయిరుక్కుమెన్దై శ్రీవైకుంఠ
 స్తవత్తిలే "భూయాంసి భూయ ఉపయన్ వివిధాని దుఃఖాన్యన్య
 శ్చ దుఃఖమనుభూయ సుఖభ్రమేణ | దుఃఖానుబంధమపి దుఃఖవిమి
 శ్రేసుల్పం త్తుద్రం జగుప్పితరుఖం సుఖమిత్తుపాసే." ఎన్దరుళిచ్చె
 యేతల్లోకమిన్దే అనుసన్దేయమ్.

ఇన్ద సుఖభానమారతు స్వప్రకాశభావదత్తై యిలుమ్ స్వాను
 భవదత్తై యిలుమ్ దుఃఖబహుళమాయిరుప్పతోడం మేలుళ్ళకాలత్తి
 లుమ్ దుఃఖజ్జల్లై విల్లిక్కక్కడవతాయిరుక్కు మెన్దిఱార్ [అనధిక

హేతుః ఎన్దు] కణ్డార్ కణ్డవిడబ్బిలెల్లామ్ గహిక్కుప్పడియా
యమ్ పేల్ ఘోరినరకప్రవేశ హేతువాయుమితే ఇతిరుప్పతు.
నాలునాళిలే సవకస్వత్తై ముమిత్తున్దు కైయమ్ కపాలముమాయ్
ప్పసుఱి అనధజ్జల్ వాచామగోచరిమాయితే యిరుప్పతు. ఇని
తాక్ ఇజ్జనే మిన్నిన్దిలైయిలవాయ్, గుఱబహుళమాయ్ అన
థోదఃమామిరున్దుతేయికిలుమ్ అన్ద సుఖాభాసత్తై న్వరూ
పన్దానాకిలుమ్ మనాత్తాయిరుక్కుమోవెన్నిల్ ; అతుతానుమిత్తై
యెన్దితార్ [అల్పియః ఎన్దు.] ‘శమ్పాచలమ్’ ఎన్దువిడత్తిత్తా ట్టల్
‘అల్పియః’ ఎన్దువిడత్తుక్కు వాళియెన్దెన్నిల్, శిలపదాధజ్జల్
క్షణశ్శుర్రుమామిరున్దు వైత్తమ్ న్వరూత్తో మనాత్తాయిరుక్కు
క్కు ముదితే, అతుతవై న్వరూత్తిత్త క్కిడక్కిలండి అన్దికే,
కీర్వొన్న * శమ్పాచలత్వాది విశేషణత్రయశ్చైయమ్ హేతు
కోటియిలేయాక్కి అతవి అల్పియః ఎన్దు నివకాక్కుచ్చమామ్ ;
అహేతు గుణకృతమాన అల్పత్వమ్ వివక్షితమాక్కిడనతు; అన్ద
గుణమ్ కీర్వొన్ది విశేషణత్రయత్తిలే వ్యక్తమితే. శ్రీభావ్యత్తై బ్రహ్మ
శబ్దార్థనివచనమ్ పణ్ణుడుత్తిల్, “బృహత్త్వంచ న్వరూపేణ
గుణైశ్చ యత్రానవధికాతిశయం సోఽస్యముఖ్యాశణః” ఎన్దు
పూసాతి అల్పత్వముమ్ అజ్జనే ఇరుడిప్పట్టిరుక్కుమితే. “శిర్వొన్ది
ప్పమ్” ఎన్దుతే వైషయికసుఖజ్జలే సామరర కళుమ్ న్వనహత్తి
ప్పరుకిలుతు. అల్పియః=అత్యంతదుర్బలమితి.

[ఇతి దృష్టదోషమపి] ఇజ్జనే ఇహనుజైయదోషజ్జల్ సువ్య
క్తమాక్కిక్కణలాయితే యిరుప్పతు ; ఇప్పడి కణ్డకొణ్ణిరుక్కుచ్చె
య్ తేయమ్ అనాదిమవాసనావిధానమానతు ద్వయభాభాసజ్జలిలే
మేన్దేలన అభినివేశత్తై ప్పెరుక్కుమత్తనైపోక్కి విరక్తిహేతువాకి

అస్మిన్మైత్రేయోత్తార్ [దువాణసనాద్రథియత ఇత్యాదినా.] దృఢస్య
భావః - ద్రథియా; దువాణసనాయాః ద్రథియా; తేన - దువాణ
సనైయిక్ ఉత్తైస్సినాలేయైస్థపడి. వాసనైయావతు - యోగి.
దుష్టవిషయజ్గళితేయైస్థానః యోగి దువాణసనైయైస్థపడుమ్. నెహ
నాభాక చ్చిలః శ్రీశ్రీ వాసనైస్థిప్సోన్ద్రః ఒరునాశశవితే అనాశ్ర
శ్రీత్ దోషదిశఃనమ్ శిష్టినానెన్నా శిష్యకైన విషప్సోకాశితే.
[ఇద్రియోత్థంసుఖం మేమతిః హతుం నాలమ్] విషయేద్రియసం
యోగజన్యమాన సుఖభాసజై అడియేన్దుయబుద్ధి విషమాట్టకితి
తిత్తైయా! ఎకశైయే వేనైత్తార్. [పరివరాజ!] దుస్త్యజగ్గ
భాన ఇనశ్రీశ్రీ శ్రీశ్రీ అతున్పుడి పరివరవత్తైయే యైత్తార్
కాణమ్.

ఎచ్యూర్ తామ్ బాహ్యవిషయవిక్తాగ్రేసరరెన్ద్రమ్, అత
ఏవ “అన్యభుక్కుమ్ పెన్యభుక్కుమ్ ఎత్తాలే వాశియతివతు?” ఎన్దు
శిజ్జప్పిరానై క్కేట్టయళివరెన్ద్రమ్ ప్రసిద్ధమాయురుక్కుమ్; అప్పడి
ప్పట్ట ఎమ్బార్తెయమ్ అతిశిక్కిక్కేన్దున్పుడియితే అద్వాన
జైయ వై రాగ్యవిధవమ్ వీటుపెన్ద్రీరుపుతు. ఇప్పడిప్పట్టవివర్
తమ్వాయాలే “దువాణసనాద్రథియతస్సుఖమిద్రియోత్థం హతుం
సమేమతరం పరివరాజ!” ఎన్దితారే!; ఇతు ఎన్నసాహస
మోతా!!.

“అన్యదాదికల్ అనుసన్ధిక్కువేన్దుమ్బిక్కు స్పృశురమిట్ట
పడియామత్తైయితే.” ఎన్దు వాదికేసు పడిక్కుమ్బడి. (౭)

శ్లో॥ బుద్ధ్యాచ నోచ విహితాకరణైవికషిర్థ
సంసేవనైస్తదపచారశతైరసహ్యైః ।
భక్తాగసానుపి తతైథేవ తావ్యగజ్యైః
హస్తీశ్చ! వాక్తనుమనోజనితైవాతోస్మి ॥ ౭౯ ॥

పదప్రశ్న.

బుద్ధ్యాచ=తెరిస్తవ	వికషిర్థసంసేవనై=కాస్త్రనిషిర్థజ్యైచ్చెయ్
నోబుద్ధ్యాచ=తెరియాలలుమ్	కైయాకిణి పాపజ్ఞులి నాలుమ్
వాక్ తను మనో } వాక్కెన్న శరీరమే	స్విరపచారశతై=శతాదితిల్ పజ్ఞుమ్
నితైః } న్న మనస్సెన్న ఇది	పరిపరి అపచారజ్ఞులి నాలుమ్
దృగ్రాశే విశ్చ విక్	అసహ్యైః=(సహనహీన్లు రాసపుష్టమ్
ప్రట్టకైయాయ్	అసహ్యజ్ఞాన
భవతాపి అగజ్యైః=(సంకశక్తవాన)	భక్తాగసాం శతైరిపి=పరిపరి భాగవతాప
ఉన్నాలుమ్ ఎణ్ణుమ్	చారజ్ఞులి నాలుమ్
దాదవైయాన	
విహితాకరణై=విహితజ్ఞతైచ్చయ్యామే	హతోఽస్మి=కట్టే !.
యాకిణి పాపజ్ఞులి నాలుమ్	

[బుద్ధ్యాచేత్యాది.] వైషయికుఖాభివిష్టనెన్నుమిత్తవే
యేయో? కిరిణత్రయత్తాలుమ్ అడియే శైయతుపోరుమ్ అపచా
రజ్ఞుకుత్తా ఒరు వరిమ్బుణ్ణో వెన్దిత్తార్. “ యద్భ్రహ్మకల్ప
నియుతానుభవేష్యనాశ్యం తత్కల్పిపంస్పృజతి జన్తురిహతుణాధేః ”
ఎత్తు తామశోన్నతిఱ్ఱుత్తామే ప్రథమనిదశకనమెన్దిత్తార్ పోలుమ్.

[బుద్ధ్యాచ నోచ=] బుద్ధ్యాచ నోబుద్ధ్యాచ ఎత్తపడి (అతీ
స్థయి అతీయామలుమ్.) అపచారజ్ఞో బుద్ధిపూర్వకమ్, ప్రామాది
కిమ్, అగతికమ్ ఎత్తు త్రివిధమాయరుక్కుమ్. ఇజ్ఞు “ బుద్ధ్యాచ
నోచ ” ఎత్తు బుద్ధిపూర్వకత్తైయుమ్ ప్రామాదికత్తైయుమ్ నిదేశ
శ్చ త్తై అగతికత్తుక్కుమ్ ఉనిలతుణమెన్నలామ్. “ బుద్ధ్యాచ ” ఎత్తు

విడచిలే శొరుకపుమామ్. “బుద్ధాచనోచ” ఎత్తు - మేలుకృత్యతయా న్నిశేష్యజ్జల్లావద్ధోమమ్ కూట్టక్కడవతు [విహితాకిరణైః నిషిద్ధసంసేవనైః] ఎమ్మెగుమాన్ నిష్కళినశాస్త్రజ్ఞలోనిధిషేధిరూపమయిగుక్కుమ్. “సత్యంపద. ధమకంచరి.— అహరహస్సన్ధ్యాముపాసీత” ఇత్యాదిశాస్త్రజ్ఞలో విధిరూపజ్ఞలో. “నాపు మూత్రిపురీషం కుర్యాత్. నశస్త్రీవేత్. నవివసనస్నానయాత్. - నానృతంచదేత్ నమాంసమశ్నీయాత్ - నామావాస్యాయాచ పౌణ్యమాస్యాంచ స్త్రియముపేయాత్ - నశశజ్జాభక్షయేత్ నసురాంపిబేత్. నపరదారాగచ్ఛేత్” ఇత్యాదిశాస్త్రజ్ఞలో నిషేధిరూపజ్ఞలో. విహితజ్ఞలై అనుస్మిత్తుప్సావపుచి నిషిద్ధజ్ఞలై విలక్తిబోధరపుమ్ ప్రాప్తచూయిరుక్క, విహితజ్ఞలై విలక్తనతుమ్ నిషిద్ధజ్ఞలై అనుస్మిత్తుమేయాయేత్తు ఎకపక్కటిలేయళ్ళశ్శెన్నితార్.

[విహితాకిరణైః] “ఇడకిలేమెన్తట్టికిలేన్తెమ్మన్ వెల్లికిలేక్. కడవనాకిక్కాలన్దోలుమ్ పూప్పటిత్తేత్తికల్లేక్.” [నిషిద్ధసంసేవనైః] “నహింస్యత్సహాభూతాని” ఎన్నిట శాస్త్రుడై అతిలంఘియూతనాల్లిలై, ప్రాప్తవిషయస్తోత్రాహామాన వాక్యైకొండ్లు అప్రాప్తవిషయజ్ఞలై స్తుతియూతక్షణమిట్టై; పావియేకపరిగ్రహియూత కరదారజ్ఞలిట్టై, పావియేకొండ్లైయుడత కరద్రవ్యమిట్టై; పావియేకశొల్లాత పాయ్కడై;-పావియేక ఉల్లాత అభక్ష్యమిట్టై. “విహితాకిరణైః” ఎన్తాప్పోలే “నిషిద్ధకిరణైః” ఎన్నాతే “సంసేవనైః” ఎన్తతు - నిషిద్ధకృత్యజ్ఞలిలే ఆదరిపూజకమాక అభినివేశితమై తోద్యోగైక్కాక్.

[త్ర్యవచారశతైః] భగవదవచారజ్ఞలో పలవత్తెప్పట్టిరుక్కుమ్;- “యేతు నామాయ్యభావేన మ్యున్నే పునఃపత్తమమ్ । తేనై పాపణ్ణ

నోజ్ఞేయాః సవకకర్మబహిష్కృతాః || యస్తు నారాయణం దేవం
సామాన్యేనాభిమన్యతే । నయాతి సరకః ఘోరం యానచ్చద్ధృ
దివాకిరమ్ ” ఎస్తు దేవతాస్తరజ్జలోడు ఎమ్మెరుమానై ససుబుధి
శ్శ్చాకాశేస్తు శాస్త్రమ్ శోల్లాసితమ్, “ అస్త్యప్రవిష్టశ్చాస్మాజనా
నాం సవాత్మా ” “ తమిశ్వరాణాం శరమామహేశ్వరమ్ ”
“ సతత్వమశ్చాభ్యధిశ్వ దృశ్యతే ” ఇత్యాదిప్పడియే స్వేతునకల
నిరూపకనాయ సమానాధిరహితనాన సవేశ్వరై “ అజ్ఞా
న్యన్యా దేవతాః ” ఎస్తు తచ్చరీతయా అభిహితరాన బ్రహ్మాది
దేవతైకిలోడు ససుబుధిశ్శ్చైయెన్న; “ అజోపి నన్నన్యయాత్సా
భూతానామిశ్వరోపిసత్ । ప్రకృతి స్వామధిస్థాయ సగృహ
మృత్యునూయయా ” ఎన్నిటకడియే అజహత్స్వభావనాయ అప్రా
కృతపిన్యసంగ్రహస్తై ఇతరసహజీయమాక్కి-కొల్లు + తుయరిల్
మలియుమ్ మనిశ్ రిపితినియిల్-లోప్తి నిట్కిరినిస్తయైయతియూతే,
అవతారిత్తిల్ మెయ్ చ్చాట్టుక్కాకి అంక శై పతు కాట్టివ గణకవాస
జననశోకిమోహాదికిల్లై ముట్టు కిర్గనశ్యరాన మనుష్యరోడు సజా
తీయనాక నిన్దైక్కైయెన్న, “ తమరున్ద శైవ్యరువమప్సరువమ్ ”
ఇత్యాదిప్పడియే ఆశ్రితర్కు అభిమతమానతు ఏతేను మొరుద్రస్యశ్చై
త్తిరుమేనియాక ఆణ్ణీకరిత్తు అతిలే అప్రాకృతవిగ్రహత్తిల్ శ్శ్చ
మాదరత్తై పుణ్ణేయెమ్మెన్దగులియిరుక్కిట ఏద్రొన్ద శ్చై యతియూతే
మాతృయోనిపరితుకరైప్పోలే ‘ ఇతు ఇన్నద్రవ్యవన్తో ’ ఎస్తు
విగ్రహోపాదానశ్చై నిరూపిక్కైయెన్న; ‘ యోఽన్యథానస్తమా
త్సానమన్యథా స్రవణద్యతే । కింతేనకృతు పాపం చోరేణాత్మాప
హరిణా? ” ఎస్తు సకలపాపమూలమాకచ్చొల్లప్పమకిట + ఆత్మాప

† కగవదేక శివభూతిమాన అర్చిస్తువిల్ స్వరీప్రియధి

హారమెన్ను; ఆముతుఁడిశాస్త్రుఁడుడిక్కు అహం మానవద్రోహ ప్రకాశ
మాకవాతల్ అప్రకాశమాకవాతల్ తనక్కా కుక్కై యాకిఱ భగవ
ద్ద్రవ్యావహారమెన్ను ఇవైపోల్వన భగవదపచాండ్లళామ్. భగవ
ద్ద్రవ్యజలై తాన సామోక్కర్తావాయరున్రు అపహోక్తైయెన్ను,
“నామ్ అహరిక్కిఱోవిత్తైయితే” ఎఱ్ఱునినైత్తు, అపహతా
క్కళుక్కు అనురుత్యాదికిళాలే సహాయమ్మొక్కైయెన్ను, ‘నామ్
ఇన్ద్రపహోత్తుక్కు కూటటై’ ఎఱ్ఱునినైత్తు త్తా అన్ద్రపహర్తా
క్కళోపక్కలిలే శిలవద్రోహై యపేక్షిత్తు వాణ్ణిక్కొళ్ళుక్కైయెన్ను,
‘నామ్ అపేక్షిత్తిలోమే’ ఎఱ్ఱునినైత్తు, అవర్కళ తాన్ద్రళేతరుమ
వద్రోహై వాఱ్ఱుక్కైయెన్ను, ఇవైయెల్లామ్ భగవద్ద్రవ్యావహారకోటి
యిలేయాయ్ భగవదపచాంమాయే తలైక్కట్టుమ్.

[భక్తాగమపి శత్రైః] పరోత్కమఁమకణ్ణు సహియామై
క్కుమ్ స్వోత్కమఁబుద్ధిక్కుమ్ ఉడలాన అహజ్కారమడియాక
పుమ్, అవర్కళుడైయ వైన్ద్రవాకారతై బుద్ధిఁణ్ణి “ఇవర్కళాత్తైప్పట్ట
తోన్ద్రాఁల్ ఇవద్రోహైప్పిప్పిద్రోహుప్రామ్” ఎఱ్ఱుకుక్కచాట్టామల్
అభక్తామజ్గళియూపుమ్ శ్రీవైన్ద్రవర్కళుక్కుచ్చెయ్యుమ్ విరోధ
జ్గళో పెణ్ణిఱవనైయితే. ద్వితీయపాదత్తిల్ “త్వదపచారశత్రైః
గణైః” ఎఱ్ఱుమ్, తృతీయపాదత్తిల్ “భవతాన్ద్రపహైః” ఎఱ్ఱుమ్
ప్రాచీనపాతమెఱ్ఱు కేట్టిరుక్కైయాయరుక్కుమ్. అన్ద్రపారత్తిలే “భగవ
దపచార భగవతాపచారానహ్యపచారయావ నానావిధానన్ద్రాప
చారాఁ” [శరణాగతిగద్యే] ఎన్ద్ర అడైపు అఱ్ఱుకితాఁకిఱతు. ఇని
“త్వదపచారశత్రైరనహ్యైః” ఎన్ద్రపారత్తిలే ‘అనహ్యైః’ ఎన్దిఱ
విత్తై “భక్తాగమపిశత్రైః” ఎన్ద్రతఱ్ఱు అనన్ద్రరత్తిలే యోజత్తు
“అచానైః” ఎఱ్ఱు అఁషిఁప్పొక్కొళ్ళు. “చాతక్రమాదిభక్త

క్రమోబలీయూక్ ” ఎన్నక్కడవతే. [అసహ్యోగపచారై:] శీర్ష
 చ్చొన్న పడియే అథవాకామాదిసంస్థనమానిన్వికే హిరణ్యై
 పోలే భగవద్విషయముకు భాగవతవిషయముపైస్తాల్ కాణ
 క్కొప్పొప్పొకాతపడి యిరుక్కయమ్, ఆచార్యసరుళిచ్చెయ్త
 అథవాక్షిపడి అనుసియ్యామెయ్యమ్, అనుజేశిత మస్మిన్నా
 థవాజ్జితై అప్పుడయోజనత్తుక్కాక అనధికారికభుక్కు ఉపదేశిక్కు
 యమ్, ఆచార్యభక్తరస సబ్రహ్మచారికభుక్కు ఐకగ్రస్యముక్తామ్
 వర్తిక్కువేణ్ణియిగుక, అనుశెయ్యతే అనర్థభీతిత్యై పన్నమ్
 అయాయ్మమ్ అసజ్జైరుమ్ తొడక్కమాన్వై అసహ్యపచారిజ్జ
 కామ్. అల్లాత అకచారజ్జభిలుమ్కాట్టిల్ ఇన్వై ఎన్నెగుయనుక్కు
 విశిష్య అత్తనాసహ్యజ్జభాయిగుక్కయాలే అసహ్యపచారమెన్వి
 అతు. “అతిక్రమన్వాజ్ఞా తవ విధినిషేధేషు భవత్యేభిద్రుహ్యాక్
 వాగ్ధీకృతిభిరపి భక్తాయసాతమ్ । అజాన్ జానన్వా భవదసహసి
 యాగసి రతః ” ఎన్వైతే భట్టరుమ్.

అకృత్యోరణత్తిత్కాట్టిల్ భగవదపచారిమ్ క్రూరతర
 మాయ్, అతిలమ్ భగవతాపచారిమ్ క్రూతమయాగ్, అతు
 తన్నిలమ్ అసహ్యపచారిమ్ అతిమాత్ర క్రూరయాయిగుక్కుమ్.
 ఇన్వైడి - పూర్వపూర్వజ్జభిత్కాట్టిల్ ఉత్తనోత్తజ్జభిర భగవ
 న్నిగ్రహమతిశయిత్తిగుక్కై. అకృత్యోరణత్తిల్ న్వాజ్ఞాతలంఘన
 మడియాన శీర్షధుమితే ; అవ్యభిచారే ఇవాన్వాపుక్కాత్కాచాయ్
 అన్వైసజ్జైయేపిదీత్తు నోక్కిక్కొణ్ణిపారుమ్ అకతతిలపచారత్తాల్
 వగుమ్ శీర్షధుమితే ; అవ్యభిచారమన్వితే “జ్ఞానీత్వాత్మైవ ” ఎన్వైపడియే
 తంక్కు ఉయరానినై త్తిరుక్కుమ్ భాగంఠః పశుభిల్ అహజ్జా
 రాదికళడియాక ప్పణ్ణుమపచారత్తాల్ వసుమ్ శీర్షధుమితే ; అతుతన్నళివు

వన్తి తే నిని బద్ధనమాక త్తకోపక్కలిలుమ్ తన్నుడై యార్ పక్కలిలు
మాతల్, ఉభయనై భవజ్ఞానాయ్ ఉభయభిముఖనాన ఆచార్యకా
పక్కిలే చూలిల్, మూపర్ కుముభి తరాన తర్భి క్కర్ పక్కిలే
యూతల్ శెయ్యును చూత్తాల్ నిరుమ్ శీర్గ్రిమ్ ఆత్తయార్ ఒన్రు
కొన్రు క్రూరమాయరుక్మమ్. అత్త్యరణత్తిలే భగవదప
చారాదికళమ్ అస్తభావిక్కుచూయరుక్మ తనిత్తి ఇప్పిరిత్తు
చొల్లుకిఱతు ఇవన్ శ్రీనుడై య క్రొర్వి శేషజ్జలై ప్పల్లిరిపేతే.
“అత్త్యరణాస్తగతిన్యాపి భగవదపచారాదేః బ్రాహ్మణపరి
వ్రాజకన్యాదేన ప్రోష్టత్వజ్ఞాననాయ పృథగభిధానమ్” ఎన్రు
శరణాగతగన్యభావ్యత్తిలే దేశినిమ పుచ్చెయ్ తార్.

ఇవ్వాత్తావినుడై య ఉజ్జీన త్రిలోరుప్పట్టు మే స్సేలుమ్ కృషి
పణ్ణకై క్కుఱుప్పన ఎమ్మెరుమానుడై య కృపైక్కుమ్, ఎప్పోతు
మిఱనుక్కు ప్రాప్యసూయి నుళ్ళ అననడై య ముఖోల్లానత్తుక్కుమ్
విలక్తాయుక్కిఱ ఇన్వత్త్యరణాదికల్ నెరి శేనెరు ప్పెట్టుమాపాలే
అన్కరువుళ్ళ త్తిలే సగ్రహత్తై శిప్పి అననడై య కృపై యమ్ శక
పమ్ ఇన్క పక్కిల్ అఱుప్పడి ప్పల్లై యాలే ఇన్ద్రై ఉపాయో
పేయవిరోధి త్తెప్పమ్ శాస్త్రమ్ క్కొలుమ్.

[భవతాప్యగజైః] సకళ క్తనానప్రన్నాలుమ్ ఎణ్ణవొణ్ణాల్
పడియి తే అడియే అపచారిజ్గల్ శెయ్ తిరుప్పతు. “బహువోన్మప!
కల్యాణగుణాః పుత్రస్య నన్తితే” ఎన్రు ఉకకల్యాణగుణజ్గల్ ఒరు
కడి ఎణ్ణిముడిత్తుపిడలామ్; అడియేనుడై య కల్యాణగుణజ్గల్ వస్తుకః
అనాభ్యే నాజ్గల్ శెన్గిటార్. ఇన్దవి శేషజమ్ “విహితాః కైః” ఇత్యా
దికల్లావన్ శ్రీలుమ్ అన్వయిక్కుడెత్తు. [నాక్తనమరోజసితైః]
నమిడై యఱుక్కుకొడుల్ వాల్లై కొణ్డై అన్దో! కైన్దు త్తికొణ్డే

సెన్సిటార్. [“జిహ్వ! కీర్తయకేశవ” మిత్యాది] భగవద్విషయత్తుక్కు ఉఱుప్పాక అమైంద కరణత్రయము. భగవద్భావతాపచారత్తుక్కు ఉఱుకరణమానపడి. “పరిద్రవ్యేష్వభిధ్యానం మనసాఽనిష్ఠచిత్తసమ్ | వితథాభినివేశశ్చ త్రివిధం కిర్ని మానసమ్ | సారవ్యమనృతంచైవ వైశుసంచైవ సపకః | అనిబద్ధప్రలాపశ్చ వాజ్మయం స్యాచ్చతుర్విధమ్ || అద త్తానాముపాదానం హింసాచైవావిధానతః | పరదారోపసేవాచ శారీరం త్రివిధం స్మృతమ్.” ఇత్యాదికథాలే మన్వాదిస్మృతికథాలే శొల్లపట్టమైకాణ్ణ.

[హతోఽస్మి] ఇప్పడిప్పట్ట అవచారసహస్రభావే స్వరూప సత్తేయ కెట్టతెన్సిటార్. “ఇవశ్లోకముముఖ్యము మెయ్కలవార పాయ్” ఎత్తు భానప్పిరావ్ వాడై. ... (2F)

శ్లో॥ త్వద్ధాన్యమస్య హి మమ స్వరసప్రసక్తం
తచ్ఛోరయన్నయమహంకిల చఫలప్రకమ్ ।
త్వం మామకీనతి మామభిమన్యసేన్య
మాస్తీత ! సంశయమనన్తమిమం వివాదమ్ ॥ ౮౦ ॥

పదవురై.

మాస్తీత ! = శోరయభావే ! ;	ప్రాక్ = పట్టాభిషేకము
అస్య మమ = ఇప్పడిప్పట్ట (మహాసాపి	తత్ = అదస్య తస్మిన్ దాస్యతై
యాన) ఎనక్కు	చోరయన్ = శోవుకాజానిష్ఠననాయ్
త్విద్ధాన్యమహి = ఉక్తపక్ష-లో అడిమెయ్	చఫల కిల = మునిహోద్ధేకా కిల ;
యిం పునిష్టో	త్విమ్ = (* నదువేష్టమ్యోక్తి-లోకిష్ట
స్వరసప్రసక్తమ్ = స్వారిసిః మానసు స్వర	కాత నాకియ) న
స్పిర్దమ్],	మామ్ = (ఇప్పడిప్పట్ట) ఎనై
అనిష్ట అమామ్ = ఇంద్రకాక్	మామకీనా ఇతి = “ఇవికానమ్మైయన్”

అభిమన్యసేన్మ = అభిమాని తరుళికాయ్ ;

సః = అనుక్కు మ్ నమశ్కునుదాన

అమ్ ఇమః } న కా ఉకదాసః శ్లేః సు

వివాదిమ్ } కైకశ్రీః పోషితిమ్, "సి

ఎకదాగ్" ఎట్టు ఎత్తెనీ

కాతాగర్ వశుమాన ఇష్ట

పన వాదశ్చ

సశమయః = నియోపోగిమ్ తలైయెడు

క్య. వొడ్డాఅడి నమూలకాని

పణ్ణియగుళాయ్

[త్విద్దాస్యమిత్యాది.] ఆక ఇశ్వశత్రుమ్ స్వదోషనముదా
యానుసద్ధానమ్ శెయ్ తరుళి, పరిగతిస్తీకారమసియిక స్వరూపస శ్చే
పెద్దశ్చే కనితార్ ఇలో. [అన్యమమ త్విద్దాస్యమి స్వరసనస
క్తమ్] ఇజ్జనే దోషవికేష్టవేమైకనరూపణీయనాన అడియెనుక్కు
దేవరీయైయ తిరువడిత్తానురైకనిలే దాస్యవృత్తియేయితే స్వర
సతి ప్రాప్తమాయరుప్పతు. శేషత్వాదికళుమ్ జ్ఞాతృత్వాదికళుమ్
అస్మిదర్మజ్ఞళాయరుక్కుచ్చెయ్ తే శేషత్వాదికళై ప్రధానమూక్కి
జ్ఞాతృత్వాదికళై తదనుగుణమాక యోజిప్పర్కళాయ్త్తు నమ్
అచార్యర్కళో. "జ్ఞానానందనుయస్తాత్మా" ఎత్తుమ్ "స్వరూప
మగుమాత్రంస్యాత్ జ్ఞానానందైకలక్షణమ్" ఎత్తుమ్ ఇవద్దశ్చేయ్యి
అహమథకళై నిరూపియూనిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేయమ్ ఇవై బహిర్బలరూ
పకతయూపుటఃతయైన్నుమ్బడి శేషత్వమీయితే అన్తరంగనిరూపకమా
యరుప్పతు. అతాపతు - అహమథకమానతు భగవత్స్వరూపత్తుకు
ప్రకారితయూ శేషమాయ్కొండై తకనశ్చేయూమ్బడియరుక్కుమ్
వస్తువాక్తయాలే ప్రథమమ్ శేషత్వతైయిట్టు నిరూపిత్తుకొండై
పిన్దు మద్రుళ్యచాకారజ్ఞైయిట్టు నిరూపక్ వేషుమ్బడియరుక్కు.
నిరూపః శ్వమావతు ఒక వస్తువె మద్రుళ్యంబిన్దుకొండై వ్యావ
ర్తక్కునుతకళైయాలే దాస్యం ఈశ్వరివ్యావర్తకమాయ్ జ్ఞానా
నందజ్ఞళో అచిద్వ్యావర్తకళాయరుక్కుమ్. "జ్ఞానానందవిశిష్టత్వేనతి
దాసత్వమ్ ఆత్మనో లక్షణమ్" ఎత్తాల, దళప్రయోజనమ్ శోల్లు

శాస్త్రముఖేన వెలియిడవేణుమెరు తిరువుళ్ళవృత్తి అథ్వానై
 కళి- “వాదీర్ అథ్వానై! తిలక్కోట్టయూర్కుచ్చెన్దు నమ్మియె
 నీపెన్దు ఇత్తనై అజిన్దువానమ్” ఎన్దు నిమిషిక్క, అథ్వానమ్
 పిప్పినని ధిక్కెన్దురుళి కణ్ణానమకత్తు వృత్తానై కిన్దు ఎమ్
 శెయ్తు అటురూసమ్ నీపిన్దునుమ్ నమ్మిళి ఇన్దానరుళక్క
 నామెయాలే “ఎమ్మెరుమాన ర్నననిధియేట విడైకొళ్ళుకణ్ణా”
 ఎన్దు ప్రతిప్పడప్పక, నమ్మి అనరైయన్దైత్తు “మ ముర్వతనుకీసల
 మరుళప్పెర్దు అథ్వానై “అజియేనుళ్ళా” ఎన్దు పడి కణ్ణాయే!”
 ఎన్దు ఇచ్చెన్దు, అథ్వానమ్ “ధన్వన్తి” ఎన్దు మీన్దెన్దు
 రుళినార్

కణ్ణానరుత్తు ఎన్దెన్ది; కరునాయ్మెన్దెయిల్ “కణ్ణా
 శిన్దు” ఎన్దు అజిన్దు “అజియేనుళ్ళా” ఎన్దు అపాట్టమ్ ఎమ్మెరు
 మాన్దుడైయ న్నరూపన్దైపతిపాదిక్కమనై; ఇనర్దుళి “అజియే
 నుళ్ళా” ఎన్దు అథ్వానై మురిల్ విశేషణత్తాలే “ఎమ్మెరుమాన్
 జీవాత్తానై ఎన్దు వేళిన్దురుమ్మ మన్” ఎన్దు ఇచ్చెన్దు, రు
 తియ అథ్వానై “అత్మానిలళ్ళా” ఎన్దు అతు, “ఎన్దుళ్ళా”
 ఎన్దు అతు శ్లోకానల్ “అజియేనుళ్ళా” ఎన్దు - అజియేనుళ్ళా
 అత్తానై నిరూపితమైతోన్దై అరు? చ్చెన్దుకైయాలే అత్తానక్క
 జ్ఞానానందజ్ఞానాత్మ ట్రియమ్ శేపత్వమే ప్రధానసిరూపక మెన్దు తా
 యన్దైదు.

అశేషం ప్రాసంగిమ్. ౬౬౬

ఇన్దు విహ్యతై పుణ్ణమాటుపాడకవుచ్చెన్దు; ఎజ్జకే
 యెన్దిల్; - “ఎమ్మెరుమానార్ శ్రీభావ్యమరు? చ్చెన్దుమోన్దు
 జీవాత్మానమ్మ శేపత్వశూన్యమాన జ్ఞాత్వన్దై అతిథిమాక

చొల్ల, అతు కట్టోలైకొళ్ళుకొ ఆల్ వా తిరువుళ్ళుత్తుక్కు ఇశై
యామై కూలే తిరువెల్పుత్తుచ్చావ్వానులింగ, ఉడైయవరుమ్ మేర్
అరులిచ్చెయ్యోగొక్క, ఇచ్చడి నెడుమ్ పోతునిక్క, ఉడైయవరుమ్
అత్తనైనిరూపియామర్ 'ఎరుళుమ్' ఎన్న, ఇవరుమ్ ఎములూ
లిరుక్క, 'ఆలో సేయభావ్యమ్ శెయ్' ఎన్దు కీటిన్దిరుండికళాలే
యైత్తు ఉళ్ళే ఎమ్మన్దుళ, అరులిరున్దు శీన్దెన్దుకల్ "ఆల్ వా !
ఉన్దు ఎమ్మెరుమానార్ కీటిరురుళినారే, నీర్ ఎన్నునైన్దు త్తిరున్దు?"
ఎన్న, ఆల్ వానుమ్ "ఇవ్వాన్దు అవర్ కు శేవమాన్ ఉడైయై
ఉడైయవనిట్టవల్ల క్కారురుక్కుమాకై యాలే అడియేరుక్కు ఇలిల్
అన్దురు మున్దుయై" ఎన్నుళినార్. పిన్ను ఉడైయవరుమ్ ఆలో
చిత్తు త్తేఱులైన్దు ఆల్ వాకరు శైయజిన్దు ఉన్దు ఇన్దుళన్దు
ఆచార్యముఖే వెలియిడక్కరుతి ఆల్ వానైత్తిగుక్కోట్టియూర్
నమ్మినన్దు ధిక్కుప్పోకవిడ, ఆల్ వానుమ్ అజ్గేట ఎమ్మన్దుళి ఆఱు
మామ్ కాత్తిగున్దు ఇన్దుళన్దు శైప్పెల్ ముప్పొదార్; పిరు శ్రీభావ్య
లేఖనమ్ తిలైక్కోట్టిల్-ఎప్పర్ కల్. ఇజ్జమాక వే గురువరమురా
క్రభామ్, రామానుజదివ్యచరితై, ఎమ్బార్ జీయరురుళిచ్చయ్త
శ్రీవచనభాషణ అరున్దుక వురై ముతలియ శిలగ్రన్ధగిల్ అచ్చిడప్పట్టు
క్కణ్ణితు. ఆనాల్ ఇన్దైతిహ్యమ్ సవాత్మనా అనన్బుధ
మెన్దుతు నన్దుమ్. ఉడైయవర్ శ్రీభావ్యమరుళిచ్చెయ్యత్తిడజ్జు
మొత్తు ఆల్ వానైన్దు "నా శొల్లుకొవాక్యమ్ బోధాయన
వుత్తిగన్దు శై వ్మదయన్దిలే కేక్కిక్కొణ్ణిరుక్కుమున్నుడైయ తిరు
వుళ్ళుత్తుక్కు ఇన్దైన్దాలొట్టియ నీర్ ఎరుళేన్దు" ఎన్దు నిరుమిత్త
రుళితాచొల్లినైత్తు, ఇజ్జనే ఆల్ వాన్దేల్ కీటి అన్దై క్కాలా
లున్దుకైయాలమ్ ఉన్దైత్తుళినారెన్దల్ ఇతనార్ 'ఉడైయవర్

తామసప్రకృతి' ఎన్టు అవర్క్కు దూషణమ్ శొన్న పడియాను త్తనై పోక్కి వేటొన్టుమ్ విశక్లాతు. మేలుమ్ శ్రీభాష్యత్తుల్ ఆత్మావుక్తు శేషత్వేనతిజ్ఞాత్వమో, జ్ఞాత్వత్వేనతి శేషత్వమో, కేవలశేష త్వమో లక్షణమాకచ్చొన్న ఇడముమ్ కిడైయాతు. “జ్ఞోఽత ఏవ” [౨-౩-౧౯] ఎన్టొరు బ్రహ్మసూత్రముణ్ణు; అవిడిత్తిల్ శ్రీభాష్యత్తిలే - “ప్రసక్తేన జీవస్వరూపం నిరూప్యతే” ఎన్టు ఉపక్ర మిత్తు “కిం సుగతకపిలాభిమతచిన్మిత్రమేవాఽఽత్మనస్వరూపమ్? ఉత కణభుగభిమతపాషాణకల్పస్వరూపమచిత్స్వభావమేవాఽఽగ న్తుకచైతన్యగుణః? అథ జ్ఞాత్వత్వమేవాస్య స్వరూపమితి” ఎన్టు త్రేధావికల్పిత్తు, “అయమాత్మా జ్ఞాత్వస్వరూప ఏవ; నజ్ఞాన మాత్రమ్, నాపి జడస్వరూపః” ఎన్టు సిద్ధాన్తిరమాయ్త్తు. ఇతఱ్ఱు మేఱ్ఱుడ ఆత్మొవైప్పద్రీ యాశొన్టుమ్ శ్రీభాష్యత్తిల్ అరుళిచ్చెయ్యి ప్పట్టిరుక్క క్కణ్డొల్మ్ శేషత్వఘటితమానలతణమ్ శ్రీభాష్యత్తుల్ ప్రస్తావత్తిలుమ్ చారాతిరుక్క అతఱ్ఱొక ఆధ్వానుక్కుమ్ ఉడైయ వర్క్కుమ్ ప్రబలవిసంవాదమ్ విశ్లేషతాకర్కూఱుతిల్ అకాణ్డ తాణ్డవమామ్. “అహమధఃత్తుక్కు జ్ఞానానన్దజ్ఞో తటస్థమెన్ను మ్మడి దాస్యమితే అన్దగ్గనిరూపకమ్” ఎన్టు శ్రీవచనభూషణసూక్తి వ్యాఖ్యానత్తిలుమ్, “తిరుక్కోటియూర్ నప్పి శ్రీపాదత్తిలే ఆధ్వా వాక్ ఆఱుమానమ్ సేవిత్తునిన్టు మహానిధియాకప్పెద్రీ అధఃమితే ఇతు” ఎన్టు వ్యళవేయాయ్త్తు పెరియజీయరరుళిచ్చెయ్తతు. “అడి యేనుళ్ళొ” ఎన్టు పాట్టిక్ వ్యాఖ్యానగ్గళిలుమ్ ఇవ్వళవేయళ్ళతు ఇని “అనుక్తమస్యతోగ్రహ్యమ్” ఎన్నప్పార్తాలుమ్ అన్ద న్యాయమ్ ఇవిడిత్తుక్కుచ్చేరాతు, “అడియేనుళ్ళొ” ఎన్టు పాశు రత్తిక్ ఈట్టిక్ అరుమ్బదపురైయిల్ “ఆత్మావుక్కు అన్దగ్గనిరూ

చస్థల=స్థలధాతువి భూతేలిటి ఉత్తమపురుషైకవచనమ్.
సమ్మనివేత్ ఎన్నె. “ఇప్పడి అనాదికాలమ్ ‘యానేయెనై యటి
యకిలాతే యానేయెన్ నతేయెన్దిరున్దే’ ఎన్నుప్పడి కిడన్దనీర్ ఇన్దు
నమ్మళవిలే వద్దు ‘యానేనీ యెన్నుడైమైయుమ్ నీయే’ ఎన్నవర్
పోల క్కనిన్దునిట్టిఅపడియెజ్జనే?” ఎన్దు ‘పేరరుళాళన్ కేట్టరుళిన
నాకక్కొణ్ణు “ ‘ఇన్దైవితైనై యన్ తాళిన్దైక్కియీరుత్తు మమ్మా
నాననీ ఉన్నుడైయ నిహేతుకక్మపెయాలే శెయ్ తరుళినాయత్త
నై కాణెన్దితార్ [త్వం మాం మామకీన ఇత్యభిమన్యసేన్త.] ‘ఇవన్
నమ్మడైయానితే; ఇవనై నామ్ నై విట్టిరుక్కప్పెణ్ణమో? ఉడమై
యైప్పేణవేణ్ణవతు ఉడైయవనుడైయ భర మేయితే’ ఎన్దు తిరువుళ్ళ
మాయ్ ఇన్దుళవిలే నీయేకాణ్ ఎన్నై యభిమానిత్తరుళినాయ్.

ఇజ్జనే ఆట్ర్ నాన్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్యక్కేట్ట పేరరుళాళన్,
“అప్పడియాకిల్ ఇని ఉమక్కు ఒరుకుత్తైయుమిలైయే? ఇని నామ్
ఉమక్కుకచ్చెయ్యవేణ్ణవతు ఒన్దుమిలైయే? సమిహితసిద్ధి పెన్ద్ర
యీరిన్దో? ఇని నమ్మై ఒన్దుక్కుమ్ కాలకట్టాతే విడక్కడవీరిన్దో? ”
ఎన్న, [హస్తీశ! సంశయయనస్తమిమం వివాదమ్] - ఎన్నితార్.
“ఏతత్తత్తునరిపి దైవదువికాపాకాదాలకణం విషమివ నవకతః
ప్రసక్తమ్ ” ఎన్నుమాపోలే పుత్తైయదువాన్సనైయే మీణ్ణమ్
మఱువలిట్టు ప్పావియేనై పుడుకుట్టియిలే వీట్ట్రమోవెన్దు ప్రకృతి
స్వభావత్తాలే పోర భయప్పడానిన్దే; అడియేన్ స్వతస్సిద్ధమాన
దాస్యతై మఱిన్దు ‘అన్నాల్ నీతన్ద ఆక్కైయిన్ వఱ్ఱియున్దు తిరి
న్దతు ఒరునాల్ ఇరునాళ్ల; అనాదికాలముణ్ణ ఇజ్జనేకట్టిన్దతు.
“త్వంమే ” ఎన్దార్ “అహంమే ” ఎన్దు నెడునాళాక మార్పు
నెటిత్తుక్కిడన్ద అడియేనై ఇన్దునీ నిహేతుకమాక అభిమానిత్తు

ఉరిమైప్పుడు త్రికొణ్ణాయన్నా ఎన్నుడైయ అహజ్కారమనుకార
జ్జల్ వేరున్బిక్కిడనదై ఇన్తోడు ములలగ్గిరుప్పియ్విడుమో ?
“ఎన్నుళార్ పెరుమాళ్కుడిమై శెయ్వారై యుమ్ శెలుమైమ్బులనివై
వన్నుళెనై పెరుగ్గొల్ తోళి “ఎన్ను : మరుగ్గొల్ మతి
నల మరుగ్గొల్ మరుగ్గొల్ అజ్జినడుజ్జుమ్బుతు నీశ నేక్ ఎవ్వళ
పలేక్ ? ఇన్దు అభిమతినాయ్ పోన్దిరుక్కిట అడియేనే న్నాళైక్కు
“కోయంపిన్దు : ” ఎన్దాప్పిలే త్తేసిత్తువొల్లన్దు, అవ్వళవిలుమ్ నీ
అట్కొళ్ళవందలుమ్ “త్వంమేహం మే కుతస్తత్తదప కుతః”
ఇత్తాన్దిప్పడియే ఎళిరమ్బుళొగ్గువుమ్ నేరుమాకై యాలే ఇవ్వ
ళవిలే అడియేక్ త్తప్తనాకిటిలేక్ ; “నః తమిమం వివాదం సగళ
మయ ” “త్వంమేహంమే ” ఎన్నిట వివాదమ్ ఇని సమక్కు ఒరు
నాళుమ్ ఉణ్ణాకాతపడి సమూలమాక పోన్కి యరుళవేణుమ్ ;
“శివాలికనవనోడు తోళుమైక్కొళ్ళుమ్వల్లాయ్, శామూటవనై
నీయెణ్ణిచ్చక్కరిత్తాల్ తలైకొణ్ణాయ్ ” ఎన్దు ఉక్చేష్టిత శ్చై నినైక్కు
న్దొంబుమ్ ఎన్నెజ్జు అగ్గొల్లరై వాగ్గొల్ మరమ్బాల్ అజ్జానిన్దుతు ,
అకైయాలే, యావదాత్మభావి అడియేక్ ఉన్నడు వివాదప్పడాత
పశి క్కపై శెయ్తరుళవేణుమెన్దితార్ “సంశమయ ” ఎన్దుతు -
సమ్యక్మయమ్ ఎన్దుడి, ఇప్పాతు శమనమ్ ఎణ్ణెనవళవు పోరాతు ;
“కీడులకిలశురర్కతై క్కిల్లిజ్గిరున్దు కిళరామే, అగ్గొల్ విడుత్తవరుడైయ
కరువబ్బితాప్పిలే అగ్గొల్ వేణుమెన్దై.

“యమోవై వన్వతోరాజా యస్తవైష హృది స్థితః । తేన
చేదవివాదస్తే మాగజ్గాం మాకురూగమః.” [మానవే ధర్మ
శాస్త్రే.] ఎన్దుళోకమ్ ఇజ్జే అనుసన్ధేయమ్. [యమః] ప్రాదేశికమాన
నియమనై యుడై యవనైయన్దు శొల్లుకిటతు ; “ప్రభవతి సంయ

మనే మహాపి విష్ణుః” ఎన్నడడి ప్రసిద్ధయగునై యుమ్ నియమిక్కు-
మవనాయిద్రోవక. [వైవస్వతః] వివస్వానుడై య కులత్తిలేపిఱన్గవ
నెన్నుతల్ ; ఆదిత్యాన్తరవస్థితెన్నుతల్. [రాజా] రంజయఁజీతి
రాజా; అనై పోలే ‘దహ, ఎచ’ ఎన్లెయన్తి క్కే ఎల్లార్కుమ్
ఇనియనాయిద్రోవక [యః] అన్తర్యామి బ్రాహ్మణాదికళిల్
ప్రసిద్ధి [తవైష హృది స్థితః] అవనెజుద్రోహానెన్న, కణ్ణిట్టయో,
ఉన్నుడై య హృదయత్తిలే పుకన్దు ఆఱ్చియిల్తుడర్చి నన్లెన్ది
రుక్మితాః, అనాల్ శెయ్యవేణ్ణువ తెన్నెన్నిల్ ; [తేనచేదవివాదస్తే]
ఉడై య వనాయిరుక్మిట అవనోడే ఉనక్కు అవినాదముణ్ణాకిల్ -
వివాదమిల్లెయొకిల్. ఇత్తాల్ పేతెక ? ఎన్నాయో [మాగ్ధాం
మాంకురూక్ గుఱుః] ఒరుఁడెఱవ్ తేడిప్పోతల్, పుణ్యతేత్రమ్ తేడి
ప్పోతల్ శెయ్యవేణ్ణా అహజ్జూరి మమకారజ్గళోకిడక్క ప్రాయ
శ్చిత్తమ్పణ్ణుకై యావతు నిషిద్ధద్రవ్యతై యుళ్ళేవెత్తు మ్మెక్కుకూ-
ట్టినవోపాలియితే ఉడై యవనుక్కుమ్ ఉడై మిక్కుమ్ తక్కడడి
యితే ప్రాయశ్చిత్తముమ్. ఉడై యవనో నవేశ్వరిక ; ద్రవ్యజ్గ
ళిల్ ప్రధానమయ్ కౌస్తుభస్థానియూన ఆత్మవస్తువై యితే అప
హరప్పతు అపహరిత్తద్రవ్యతైప్పొకట్టు ప్రాయశ్చిత్తమ్పణ్ణువేణుమే;
పొకడుకిట ద్రవ్యమ్ తానాకై యాలే ప్రాయశ్చిత్తమ్పణ్ణుకైక్కు-
వేఱధికారియుమిల్లెయే

“త్వం మామకీన ఇతి మామభిమన్యసేన్” ఎన్నతు - స్వ
న్వామిభావరూపసమృద్ధతై జ్ఞాపనమ్పణ్ణినాయెన్త పడి. “సంశయయ
నస్తమిమం వివాదమ్” ఎన్నతు - అన్ద సమృద్ధజ్ఞానమ్ యావదాత్మ
భావ ఉత్తై త్తిరుక్కుప్పడి పణ్ణియరుళ వేణుమెన్త పడి. సమృద్ధజ్ఞానమ్
ఉత్తై త్తిరుద్దాల్ వివాదముణ్ణాకప్రసక్తియిల్లెయితే ; “మిధస్సమృద్ధ

విజ్ఞానే వివాదోహి వినశ్యతి” ఎన్నానిష్టతే. ఒరువ్యాపారియాన
 వక్ తన్నుడైయమనైవి గభీణియిరున్ద సమయత్తిలే అధాన్
 జ్ఞానమ్పణ్వేణమెన్దు ఒరుద్వీపాన్తరత్తిలే శైన్దిరుక్క, అవళుమ్
 పిల్లైపెన్దు అన్దపిల్లైతానుమ్ ప్సనాయ్ తనక్కుమ్ తమప్ప
 నారుడైయ వ్యాపారమే యాత్తైయాయ్ అవనుమ్ మన్ద్రొరు
 ద్వీపత్తిలే శైన్దు వ్యాపారమ్ శెయ్తుపోరానిక్కు ఇజ్జనే పితృపుత్రర్
 కళో ఒరునాళుమ్ ముకమ్పారాతే భిన్నభిన్నదేశజళిలే వసిత్తుప్పా
 కుమ్నాళిలే ఒరునాళో ఇరువరుమ్ శరక్కుప్పిడిత్తుక్కుండ్లు ఒరు
 తుత్తైముకత్తిలే వన్దుకూడి తమ్మలమ్ శరక్కుక్కళై ఇఱక్కుమ్బాతు
 ఒరుపన్దలిలే ఇరువర్శరక్కుక్కుమ్ ఇడమ్పోరామైయాలే భయ
 జ్ఞరమాన యుద్ధమ్ విల్లైయుమ్మడి వివాదమ్ ప్రస్తుతమాన సమ
 యత్తిలే, ఇరువరైయుమటివానొరువక్ వన్దు “ఇవక్ ఉక్పితా,
 నీ అవక్పుత్రక్” ఎన్దు అఱివి త్తవాతే ఇరువరుమ్ కీట్టిన్దనాల్లైక్కు
 శోకిత్తు ఇరువర్శరక్కుమ్ ఒన్టాయ్ అవక్రక్షకనాయ్ ఇవక్రక్ష్య
 నాయ్ త్తలైక్కట్టిన్ద్రొన్టారు కథై ఇగ్గే అనుసన్ధేయమ్. “అడక్కెట్టిల్
 శమ్బత్తడక్కండ్లు, ఈశనడక్కెట్టిలపిదెన్దడక్కుకవుళే” ఎన్దు పాట్టిక్
 ఈట్టినవతారికైయిలే ఇన్ద కథై సంక్షిప్తమాయరుక్కక్కాన్దొ.(౮౦)

శ్లో॥ భోగా ఇమే విధిశివాదివదంచ కిచ్చ

స్వాత్మానుభూతిరితి యాకిల ముక్తిరుక్తా ।

సవక్ తదూపజలజోషమహం జుషేయ

హస్త్యద్రినాథ! తవ దాస్యమహారసజ్ఞః ॥

౮౧॥

పదవురై.

హస్త్యద్రిసాథః తిరువత్తిమానులై నాతనే!	కించ=ఇన్నముమ్
తపఃశున్నదైయ	స్వాత్మానుభూతిః ఇతి=అత్తానుభవమెఱ్ఱ
దాస్యమహారసజ్జః=అడిమైచ్చునడటిన్దవ	ఉక్తా=శొల్లపట్ట
నాకియ	యాకిల ముక్తిః=యాతొరు మోక్ష
అహమ్=అడియేకా ;	ముణ్డో,
(యే) ఇమే భోగాః=విహితజ్గళాన	సవణం తత్=అకియ అవైయెల్లావద్దై
యావైకిలభోగజ్గళుణ్డో,	యమ్
(యత్) విధిశాది } బ్రహ్మ రుద్రాదికళు	ఉపజలహోపం } ఉపరజలప్రాయమాక
పదం చ } దైయ పదవి	జామేయ } [-అసారమాక] నిసై
యాతొస్తుణ్డో,	క్కక్కడవేక.

[భోగా ఇత్యాది] తమక్కు పేరరుళాళన్ దాస్యరసజ్జావ నమ్ పణ్ణినపడియై అరుళిచ్చెయ్ తార్ కీర్తశ్లోక త్తిలే ; అడిమైచ్చు వదు సెజ్జిల్ పట్టవాణే ప్రయోజనాస్తరవైరస్యమ్ పిఱక్క క్కడవ తిణే ; అతు పిఱన్దపడియై అరుళిచ్చెయ్ కితార్ ఇతిర్.

“భోగా ఇమే ” ఎన్దవిడత్తిలే ‘యే’ ఎన్ద పదముమ్, “విధి శివాదిపదమ్” ఎన్దవిడత్తిలే ‘యత్’ ఎన్ద పదముమ్ అధ్యాహార్యమ్. అథవా, “యాకిల ముక్తిరుక్తా” ఎన్దవిడత్తిలుళ్ళ యచ్చబ్దతై లిజ్గ విపణామత్తాలే అనువర్జిత్తుక్కొళ్ళవుమామ్. ఇవ్వలక త్తిలిరున్ద కొణ్డ అనుభవిక్కుప్పడుకిఱ పుత్రప్రాతాదిసన్తానసమ్మద్ది, పశుసమ్మద్ది, అన్నసమ్మద్ది ముతలియభోగజ్గళెన్న, స్వగాఁదిలోకజ్గళిలే ఇరున్ద కొణ్డ అనుభవిక్కుప్పడుకిఱ రమ్భాపరిరమ్భాదిభోగజ్గళెన్న, (బ్రహ్మ పట్టమ్ రుద్రపట్టమ్ ఎన్ది ప్పడైకళిలే ఉత్తుజ్గమాక ఓతప్పడుకిఱ పదవికళెన్న,) కేవలాత్తానుభవమెఱ్ఱ శొల్లప్పడుకిఱ అవరమోక్షమెన్న - ఇవైయెల్లావద్దైయమ్ అసారమాక బుద్ధిపణ్ణిక్కడవేక ; పేరరుళాళనే! ఉక్తిఱిత్తిలే దాస్యరసమ్ జ్ఞానగోచరమానాల్ ఇన్దభోగా

భానన్దశిల్లామ్ రోగమాకత్తోద్ధృమిమత్తనైపోక్తి బరుభోగమాకత్తోద్ధృమిమతాన్ ఎస్సతార్.

ఒరునాయకమాయ్ ఓడపులకుడనాణ్ణవర్ - పెరునాగు కాణ ఇష్టైయిలేపిచ్చై త మేకొళ్వరాకైయాలే ఐమలొకిమాన ఐశ్వర్యభోగమ్ అల్పాస్థిరత్వాది దోషమాషితమాయిరుక్కుమ్. ఆముష్కిభోగజ్గళ్ పుణ్యాధీనమాకైయాలే “క్షీణే పుణ్యే మర్త్య లోకం విశన్తి” ఎన్నిటపడియే పుణ్యక్షయమ్ పిఱన్దనాతే అధఃపతి కైక్కుక్కుఱప్పాకైయాలే “కుడిమన్నుమిన్ శువన్ క్కమెయ్తి యుమ్ మీల్ వర్కళ్” ఎన్దపడి వివేకికళుక్కు నరకపర్యాయమా యేయిరుక్కుమ్ ఇవైయెల్లానన్దైయమ్ పొలన్బిక్కే ఆత్మలాభమ్ నిలైస్సన్ద పురుషార్థమెయ్యాకిలుమ్ భగవదనుభవాన్దైవ్పన్ద్ర ఇతు ఏక దేశమాయిరుక్కుయాలే అతున్మమితిన్జితు భగవదనుభ వత్తుక్కు ఇన్జనే శొల్లలావతొరు కున్ద్రమ్మమత్తైయైన్జిడిర్.

[తత్సన్దం ఊపజలజోషం జుషేయ] ఊపజలమావతు - ఉన్పత్తన్దేర్. “ఊపజలజోషమ్” ఎన్దతు ఇముల్ ప్రత్యయాన్ద మాయ్ క్కిడక్కిటతు. “ఉపమానే కర్మణిచ” [3-౪-౪౫] ఎన్ద పాణినినూత్రత్రాల్ ఇముల్ ప్రాప్తమాయ్తు. “ఘృతనిధాయం నిహితం జలమ్” ఎన్ద్రాల్ ‘ఘృత మివ నిహితం జలమ్’ ఎన్ద్ర పొరు థాకితాప్పాలే “ఊపజలజోషం జుషేయ” ఎన్దతుక్కు ‘ఊప జలమివ జుషేయ’ ఎన్ద్ర పొరుథాక్కిడవతు ఊపజలత్తై ఎప్పడి ఒరుపొరుథాక మతిక్కుమాట్టార్కళో, అప్పడి అడియేన్ భగవదను భవవృత్తి క్తభోగజ్గళ్ ఒరుపొరుథాక మతిక్కుమాట్టేనన్ద తాయ్తు.

“జుషేయ” = “జషీ-ప్రీతినేనయోః” ఎన్ద్ర ధాతుపారమ్. ఇన్దే నేవనమెన్నిట అధఃతైక్కిణ్ణ అతు తాన్ మానసికనేవన

మాయ్—“నినైక్కక్కడవే” ఎన్దు పారుళ్ కొళ్ళత్తకుమ్,
 కైవల్యమోక్షాదికల్లై ఊపజలతుల్యమాక భావిక్కడవేనెన్దై.
 “జుమేయ” ఎన్దు లిజ్లకారిమ్ ప్రయుక్తమాయరుక్కైయారే “విధి
 నిమన్త్రణామన్త్రణాధీప్త సంప్రశ్నప్రార్థనామ - లిజ్” ఎన్దు పుట్ట
 అధికాల్లిల్ ఇజ్జేప్రార్థనమెన్నుమ్ పొరుత్తై వివక్షిత్తు, “హే హస్త్య
 ద్రినాథ! అహం తవ దాస్యమహారసజ్జనన్ (కైవల్యాదికం) తత్స
 వణం ఊపజలజోషం జుమేయ” ఎన్దుకొణ్ణు దాస్యరసజ్ఞాన తైయుమ్
 ప్రార్థనీయకోటియిలే శేర్త్తు ప్పొరుళురై ప్పొరుముణ్ణు; కైవల్యా
 దికల్లై అవదాధమాక నినైక్కైక్కుఱుప్పొమ్మడి దాస్యరసజ్ఞా
 నతై ప్పొరుక్కత్తన్దరుళవేణుమెన్దు ప్రాథికత్తపడియామ్. వాదికేనరి,
 అబ్బికియమణవాళచ్చీయర్ తామ్ అరుళిచ్చెయ్త దీపప్రకాశత్తిలే
 ఇన్ద శ్లోక తైయుదాహరిత్తు ప్పొరుళురై యానిన్దవర్ - “ఇజ్జుణ్డాన
 శబ్దాదిభోగజ్గళుమ్ మేయణ్డాన బ్రహ్మరుద్రాదిపదజ్గళుమ్ మన్మథుమ్
 ఆత్మానుభవమెన్దు శొల్లప్పట్ట కైవల్యమాకిటమోక్షముమాన అవన్
 తైయెల్లామ్ హస్తిగిరినాథనే! ఉన్నుడైయ కైజ్జర్యమాకిట దాస్య
 త్తినుడైయ ఇమైయై అఱిన్దనాక్ ఉవర్క్కుఱ్ఱియిన్ సీరిన్ ఇనిమై
 పోలే నినైత్తిరానిన్దే.” ఎన్దురుళిచ్చెయ్తతుళ్ళమై ఇజ్జు స్మరిప్పిక్క
 త్తక్కతు.

“ఆత్మానుభూతిరితి యాకిల ముక్తిరుక్తా” ఎన్దు విడత్తిలే శిల
 వివక్షితాంశజ్గళుణ్ణు; అవన్తై చ్చురుజ్గచ్చొల్లక్కడవోమ్. ఆత్మాను
 భవమ్ మోక్షమన్దెన్దుమ్ పునరావృత్తయన్దెన్దుమ్ ఆకవే ఇతు అనిత్య
 పురుషార్థమెన్దుమ్ శ్రీవేదాన్తదేశికనుడైయ తిరువుళ్ళమ్. ఇతు
 పూర్వాచార్యర్కళిన్ తిరువుళ్ళత్తుక్కు ఇణ్ణాతెన్దుమ్, ఆత్మాను
 భవమెన్దుతు అపునరావృత్తిలక్షణమోక్షమేయెన్దుమ్ సదాచార్యర్

కిరీట సిద్ధాంతమిరుక్కుమ్మడి. ఇవిషయమ్ శ్రీకార్యాధికరణవాదాది
గ్రంథజిల్ సువిశదమాః ఉపపాదిక్కుమ్మర్చితైః సులే నామ్
ఇజ్జు విశేషతః పరిశ్రమకొళ్ళ వేడ్కావారుదనతు. శ్రీదేశిక
న్యాయసిద్ధాంతానతిలే కై వల్యవిషయమాః స్ఫిల శొల్లెక్కొణ్ణుపో
మోతు శ్రీభాష్యనూక్తికిల్ స్వనుతానుకూలజ్ఞతైస్తుమ్ గీతాభాష్య
నూక్తికిల్మాత్రిమ్ అవ్వళవాః ఇణ్ణువిత్తయెన్తుమ్ తిరువుళ్ళ
మ్మల్లై అన్తనోగితా “ఏకగ్రంథశిలపాప్త్యం బహుగ్రంథస్వ
రస్యాయ గ్రాహ్యమ్” ఎన్తు గీతాభాష్యనూక్తికిల్కు అస్వ
రస్యారోపణమ్ శెన్ తరుహినార్. శ్రీభాష్యనూక్తికిత్తైయుమ్ గీతా
భాష్యనూక్తికిత్తైయుమ్ ఒన్తోడొన్తు వాశియట సమరసమాక నివ
హిక్కుముడియూతరుక్కైయూలుమ్ అన్యతగ్రంథత్తుక్కు అస్వర
స్యమ్ అన్తాన్తభ్యుపేయమాత్తైయూలుమ్ అజ్జనే దేశిక ఎమ్మలి
వైతార్తెన్తు అవాచి ర్శో అభిమానిప్పర్కళి. ఎమ్మెరుమానార్
శ్రీభాష్యగీతాభాష్యజిల్ అరుళిచ్చెయ్తరుప్పవై అస్వరస్యగ్రం
థిన్మిక్కై నన్దువారునుమ్మడియై నిరూపిప్పిమ్ కాన్కై ;—

గీతాభాష్యత్తిర్ - పశ్చిమ్మివిద్యానిస్సనాన కేవలనుక్కు
బ్రహ్మత్వ ప్రకృతీవియుక్తాత్ స్వరూపాపాసనతైయుమ్ ప్రకృతి
వియుక్తాత్ స్వరూపావాప్తి రూపఫలతైయుమ్ అదివరాదిగత్యా
పరమపదప్రాప్తియైయుమ్ అనురావృత్తియైయుమ్ అరుళిచ్చెయ్
తుళర్ : శ్రీభాష్యత్తిర్—“అప్రతీకాలమ్మనాన్మయతీతి బాదరా
యణః.....” ఎన్తు నూత్రవివరణత్తిర్ “పశ్చిమ్మివిదోప్యచివరా
దినా గతస్య బ్రహ్మప్రాప్త్యపునరాన్మత్తిశ్చవణాచ్చ ; అతఏవ
తత్కృతున్యాయాన్మిక్రమినిర్దుక్త బ్రహ్మత్వ కాత్మానుసంధానం
సిద్ధమ్.” ఎన్తురుళిచ్చెయ్తరుక్కైయూలే కేవలనుక్కు బ్రహ్మప్రాప్తి

రూపలమ్ శ్రీభాష్యప్రతిపాదితమాక శ్లేఱుకిఱతు. ఆకవే, గీతా భాష్యనూక్తియుమ్ శ్రీభాష్యనూక్తియుమ్ పరస్పరవిరుద్ధమ్పాఠ తోద్భుమ్. ఇందవిరోధంతై శమిప్పిక్క ముయన్తతూప్సల్పిత్తై మధువిద్యాన్యాయంతై మనస్సిలేకొణ్ణు ప్రొత్తివియుక్తాత్తానుభవంతై అవాన్తర ఫలనూకవుమ్ బ్రహ్మనుభవంతై ప్రధానఫలనూకవుమ్ కల్పిత్తునివహితార్. ఇప్పడి నివహిక్కుమళవిల్ గీతాభాష్య నూక్తియిల్ అన్వారస్యమ్ ఏఱుకిన్తతు, అవ్వళవేయల్ల; అవాన్తర ఫలకల్పక ప్రమాణముమ్ యుగ్యమ్. మధువిద్యాన్యాయమ్ ఇజ్జే సుతరామస్రసక్తమ్ శ్రీసహస్రనామభాష్యత్తిల్ “ముక్తానాం సర మాగతిః” ఎన్దవిడత్తిలే “పరమేతి విశేషణేన ముక్తానామేవ కేసాఞ్చిదవాచనా గతగమ్యతే” ఎన్దు భట్టర్ అరుళిచ్చెయ్త తున్, శ్రీవేదాధానగ్రహ తాత్పర్యదీపికైయిల్ “సమస్యరా డితి ముక్తాత్తోచ్యతే; అత్ర సరమతేజే కైవల్యమోక్షవ్యాప్తుత్తిః.” [౨౧౬ పుట] ఎన్దు శ్రుతప్రకాశికాభట్టర్ అరుళిచ్చెయ్తతుమ్ పట్టుతామ్. ఒరువిరోధముమ్ వారాతపడి నివహిక్కుమ్ పట్టి యెన్నెన్నిల్ ;—

ప్రొత్తివియుక్తాత్తానుభవమే కేవలనుక్కు ప్రధానఫలమ్. ఇజ్జనాకిల్, బ్రహ్మప్రాప్తియై ప్రతిపాదియానిన్త శ్రీభాష్యనూక్తి ఎజ్జనే శేరుమెన్తాల్; “బ్రహ్మప్రాప్త్య పునరావృత్తిశ్రవణాచ్చ బ్రహ్మత్కన్వాత్తానుసన్ధానం సిద్ధమ్” ఎన్దయాలే తత్కృతునీత్యా బ్రహ్మత్కన్వాత్కప్రాప్తితా బ్రహ్మత్కన్వాత్కపాననాను రూప ఫలచూచిత్తుమ్. ఆకవే, విశేషణతయా బ్రహ్మణః ప్రాప్యత్వమ్ శ్లేఱుకైయాలే బ్రహ్మప్రాప్తిశొన్నతు పొరున్దుమ్. ఇప్పడి బ్రహ్మ ప్రాప్తియుమున్డాకిల్ “ఇఱుకలిఱప్పెన్నుమ్ భానిక్కునుప్పయన్దిలై

యేల్" ఎన్జమ్ "ఆత్మానుభూతిరితి యాకిల ముక్తిరుక్తా - సవణం తదూపజలజోపమహం జుషేయ" ఎన్జ మిత్యాది పరస్పహస్ర ప్రమాణశాలే కైవల్యమోక్షత్తుక్కు అపకవణమ్ విశజ్జువతు ఎజ్జనేశేరుమెన్నిల్, బ్రహ్మనుభవమ్ అప్రధానమాకపుమ్ ఆత్మ భోగమ్ ప్రధానమాకపుముళ్యమైయాలే అపకృష్టమెన్నిటతత్తనై.

ఇనిత్రా సవణకర్త వినిమోక మున్జానపిన్బు పరమాత్మాను భవమ్ ముఖ్యమాక ప్రాప్తమాయుక్కు ఇప్పడిశొల్లుకైక్కునియా మకమేతెన్నిల్, తత్త్రితున్యాయమేయాయ్త్తు ఇతఱ్ఱునియామ కమ్. సవణకర్మవినిర్మోక మున్జానాలుమ్ తత్త్రితున్యాయత్తాలే బ్రహ్మత్తకస్వాత్మోపాసనత్తుక్కు ఫలమాక బ్రహ్మత్తకస్వాత్మాను భవత్తై త్తన్దరుళవతాక భగవత్పజ్జుల్పనూకైయాలే అన్దనజ్జుల్ప మానతు ప్రాధాన్యేన బ్రహ్మనుభవత్తై ప్రతిబద్ధియానిఱ్ఱుమ్. భగ వదనుభవప్రాధాన్యత్తుక్కు ప్రతిబద్ధమీన అన్ద భగవత్పజ్జుల్పత్తు క్కుమ్ సవణకర్మవినిర్మోకత్తోడుకూడవే వినిర్మోకమ్ ఉన్జాకాతో వెన్నిల్; పర్యక్షారోహణసమయత్తిల్ తా తాదృశసజ్జుల్పమ్ నశిక్కిఱతెన్బు అభియుక్తర్ శొల్లివైత్తిరుక్కెయాలమ్, విరజాన దీతరణత్తుక్కు అడుత్తపడియాకవే కైవల్యమోక్షమ్ ఘటిక్కె యాలుమ్, అప్పీతు తాదృశసజ్జుల్పమ్ ఉశ్శిపడియాలమ్ అప్రధాన బ్రహ్మభోగముమ్ ప్రధానాత్మానుభవముమ్ కూడానిన్బుతు.

ఇప్పడి నివణహిక్కిల్ సవణసమజ్జనమాకటతు. ఇజ్జనన్బికై ప్రకృతివియుక్తాత్మానుభవత్తై అవాన్దరిఫలమాకపుమ్ బ్రహ్మనుభవత్తై ప్రధానఫలమాకపుమ్ కల్పిన్బుతు నిర్దులమెన్నుమళవేయల్ల, గీతా భాష్యనూక్తిక్కు అస్వారస్యకల్పకమాకపుమ్ ముడికిటతు. పశ్చి

గివిద్యానిష్ఠనుక్కు మూఢాన్యనాడ్యా నిష్క్రమణముమ్ అవ్యవ
ధానేన ఫలభాక్త్యముమ్ శ్రుతప్రకాశికాయాంశ్రుతమ్.

జాపకోపాఖ్యాన త్రితీ వ్యవధానేన ఫలప్రాప్తియానంతై ఇజ్ఞు
నిదశిక్కుచైజ్ఞాతు జాపకనుక్కునేర్ద్ర బ్రహ్మకాయనిషేవణయాప
వ్యవధానమ్ జిహ్వతోనిష్క్రమణ ప్రయుక్తమెట్టు ఉణర్కృడవతు.

ఇన్విషయ త్రిత్ ఇవ్వళపు ఎటుతువతే నారమ్. సారగ్రాహి
కళాయరుప్పార్ ఇవ్వళవితతానే తెలియకృడవర్కళే —“ఆత్మ
ప్రాప్తేముక్తితా స్యాన్నవా స్యాత్ ఆత్మప్రాప్తిశ్చాశ్వతీ స్యాన్న
వా స్యాత్. వేదాంతాశ్చో మాషయామాన యద్వై సీతాభాష్యమ్,
తస్మనః స్మృత్యేవ.” ఎట్టు సమ్ప్రదాయసిద్ధాంతానత్రితీ శోన్నమ్..
ఇత్యులం దిప్తహతస్య ముద్గరాభిఘాతేన. (౮౧)

❀ ఇతి వనస్తతిలకదశకం సమాప్తమ్ ❀

❀ అథ గౌరీదశకమ్. ❀

శ్లో॥ విషయవిషధర ప్రజవ్యాకులే

జననమరిణనక్ర చక్రాస్పదే ।

అగతరిశరణో భవాభౌ లురణ్

వరద! శరణమిత్యహం త్వాంవృణే ॥

౮౨॥

పదపురై.

వరద-వరదరూ మ్పెరుమాళే !,

విషయ విషధర కబ్బాది విషయజ్ఞానము

ప్రజవ్యాకులే } సహజసమాచారశాలే

నిబిడమాయమ్

జననమరిణనక్ర

చక్ర - అస్పదే

పీఠపు ఇతిపుకళా

కిఱములేకూటజ్ఞ

కుక్కు ఇరప్పిడ

చూయమిరుక్కిఱ

తమ్ముడైయ దోషభూయ స్వత్తై “తాః శ్రయీమయదవానలదహ్యమాన” మిత్యాది శ్లోకాప్తక త్తాలే అనుసన్ధిత్తు, అతఃకుమేల్ ఇరణ్ణు శ్లోకజ్ఞతాలే ‘తామ్ ఇత్తనై మహాపాపియా ఇరుక్కచ్చయితే యమ్ పేరరుభాళణ తమ్మై నిహేతుకమాక అభిమాని తరుళి దాన్యరసజ్ఞాపనమ్ శెయ్ తరుళినకడియైయమ్, అతనాల్ తమక్కు ప్రాప్యన్తరజ్ఞళిలే వైరస్యబుద్ధి కనకపుణ్డానవడియైయు మరుళిచ్చెయ్ తు ఇవ్వళవాలే తమ్ముడైయ ప్రపత్త్యధికారి పూర్తియై వెళియిట్టరుళి, ఇని ప్రపత్తిపణ్ణుకీతార్ ఇతిల్.

సకలశాస్త్రజ్ఞళిలుమ్ వ్యాపరిషులొన్టాయ్ ఇశ్వాస్త్రజ్ఞళుక్కిల్లామడియాన వేదాన్తజ్ఞళుక్కు క్కియైక్కాయ్ సమ్ ఆధ్ వార్ కిళుమాచార్యర్ కిళుమెల్లారు మొక్క ఆదరిత్తుప్పొరువతాన ఓరథణ విశేష తైయాయ్ త్తు ఇన్ద్రశ్లోక త్తిలే యరుళిచ్చెయ్ వతు, అతావతు “ఆద్యస్యనః కులపతేః” ఎన్దిఱపడియే ప్రపన్నజనకూటస్థరాయ్

మయర్ పటమతినల మరుళప్పెన్ద్రువరాన ఆధ్ వార్ పరిగ్రహి త్రరుళిన ప్రపత్త్యపాయమ్. ఇప్రపాయన్దనై ఎరిగ్రహిత్తు ప్రయోజనాన్తర తైక్కొల్వారుమ్, సాధనాన్తరజ్ఞళై పరిగ్రహిత్తు ఇవనై ప్రయోజనమాకప్పన్ద్రువారుమాయిరుప్పర్ కిళో పుఱిమ్ముళార్. అజ్జనన్ది క్కే ఇవనైయే ప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమాక అధ్యవసిక్కు మవర్ కిళితే సమ్మూచార్యర్ కిళో. ప్రాప్యమివనేయాకిల్ ప్రాపకాన్తరజ్ఞళై పరిగ్రహిత్తాల్ వరుమ్ కున్ద్రుమెన్దెన్నిల్ ; అవై సాధ్యముమాయ్ పలపుమాయ్ దుశ్యకముమాయ్ స్వరూపత్తుక్కు అననురూపముమాయిగుక్కుమ్ అప్పడిప్పట్టవైయెల్లామ్ త్యాజ్యమాక చొల్లప్పట్టన. ఒన్టాయ్ సిద్ధమాయ్ సుశకమాయ్ ప్రాప్తమాయ్ తనక్కు అవ్వరుకొన్దిన్ది క్కే యిరుక్కైయాలే “తస్మాన్నాన్యసమే

పాం తపసామతిగి క్షమాహుః” ఎన్ఱు పుకల్లసృష్టతాన ప్రపదనత్తిలే యాయత్తు ఇప్పోతు ఇంర్ ఇప్పికిటతు.

ఇన్ఱ శ్లోకత్తిల్ పూర్వాధికతాలే సంసారత్తిల్ క్రౌర్యత్తై యరుళిచ్చెయ్కితార్. “సంసారసాగరం ఘోరమనన్తక్షేతభాజనమ్” ఎన్ఱుమ్ “పిఱవిక్కడల్” ఎన్ఱుమ్ సంసారత్తై ఒరు సముద్రమాక వాయత్తు అచిన్నడైయార్ శొల్లిప్పరువతు. ఇవరుమప్పడియే అరుళిచ్చెయ్కితార్ “భవాభా” ఎన్ఱు. “తృష్ణాతోయే మదనపవనో ధూతమోహోర్నిమా లే దారావర్తే తనయసహజగ్రాహ సంఘా కులేద । సంసారాభ్యే మమాతి జలధౌ” ఎన్ఱు నూక్తియుమ్ ఇన్ఱే స్మర్తవ్యమ్

[విషయవిషధర ప్రజన్యాకులే] సంసారత్తై సముద్రమాక రూపత్తమైక్కుచ్చేర్ ఇరొంపి శేవణమిట్టరుళికితార్. పామ్బుళిమ్ ముతలైళిమ్ ముతలియ పల చుప్పజన్కుళిక్కు సముద్రమ్ ఆన్ఱదిమా యిరుక్కితాప్పోలే యాయత్తు ఇన్ఱ సంసారద్దానుమిరుక్కుమ్మి. శబ్దాదివిషయజ్ఞాకీట పామ్బుత్తిరళిళిమ్ జనన మరణజ్ఞాకీట ముతలైత్తిరళిళిమ్ ఇన్ఱ సంసారసాగరత్తిలే కిడక్కిన్ఱన కిడిర్. పామ్బుర్వాయలే అకప్పిట్టవనుక్కుమ్ విషయజ్ఞభివాయలే అకప్పిట్టవనుక్కుమ్ మతిమయక్కుమ్ ఒత్తిన్ఱుక్కెయాలే విషయజ్ఞలే విషధరజ్ఞాక చొల్లుకీటతు ఇన్నముమ్ ఉమ్మికున్ఱు విమశితాల్, విషధరజ్ఞాకొట్టిలుమ్ విషయజ్ఞల్ క్రౌర్యత్తిలే మేఱుట్టవైయెన్ఱు శొల్లత్తకుమ్ ; “విషస్య విషయాణాంచ దూరమత్యన్తమన్తమ్ । ఉపభుక్తం విషం వాన్తి విషయాన్సన్రణాదపి ’ ఎన్నాన్ఱిన్ఱితే. అతావతు - విషమానతు సమ్మళ్ళేపుకున్దాలన్ఱి కేవలమ్ స్థగమాత్రతాలే నల్లవైవిల్లె వికమాట్టాతు, విషయ

జ్యోతిషాన్ సర్వరామాత్ర త్తిలుమ్ * కొడువకొమ్మయినిలోపేత్తి
కుమ్మైక్కుమ్మవైయం యిరుక్కైయాలే విషయజ్జళిక కొడుమ్మై
యైప్పల్లై విషమే నన్దైప్పలామ్మెన్.

[విషయవిషధర=] సుముఖసన్నిత సహవిశేషమ్ ఎమ్మెరు
మాన్ తిరునడికళిలే శెచ్చుక్కిట్ట, పెరియతిరువడి ఓసిచ్చెన్టు 'ఎక్కు
ఆమివమాయిరుక్కిటవితై క్కైక్కొణ్ణు నోక్కువతే!' ఎన్టు వెలుత్తు
దేవరీరైయమ్ నాయ్ ద్విమారైయమ్ నెడుజ్జాలమ్ శుచున్దుతిరిన్దేనే,
అతమ్మ నాన్ ఎన్ పెన్ద్రై? ఎనక్కువాయ్ త్త ఉన్దైయమ్
విలక్కిప్పోరుక్కితేరే! 'ఎన్టానెన్టు పురాణ పరిధిమానతొరు కత్తై
యిన్దు; అన్ద విషధరన్ ' విన్దుళార్ పెరుమాట్కడిమై శెయ్యుమవ
నాన పెరియతిరువడియైయమ్ మతిమరుళప్పణ్ణ పల్లనానాప్పోలే
విషయజ్జళుమ్ అత్తిరునడిపోన్ నారాన జ్ఞానినామగ్రేసరర్ కత్తైయమ్
మయక్కి నలియవన్ద్రై మెన్దుణర్ క. సంసారత్తిలే ముముక్షుక్కు
ళాయ్ కైజ్జుర్యత్తిలే అవగాహిత్తిరుక్కు క్కడవరాసవర్ కత్తై
యమ్ నెరుక్కుమితే విషయజ్జళో ఒరు విశ్వామిత సుగ్రీవాదికళై
క్కణ్ణోమే జ్ఞానాధకనాన విశ్వామిత్రనకప్పడ ఒరువిషయత్తిన్
కాట్కడైయిలే "అహోరాత్రాపదేశేన గతాస్స సత్పురా దత"
ఎన్నుమ్బడి నెంజ్జాలమ్ మణ్ణిక్కిడదానితే. పెరుమాళుక్కు పురివ
రాన మహారాజర్, పెరుమాళై మిన్నుక్కుమ్ ఇడిక్కుమ్ ఇరై
యాకవిట్టువైత్తు నామమాసమ్ విషయగ్రామవ్యగ్ర రాయ్ క్కిడదానే.

[జననమరణ సక్రచక్రాస్పదే] కడలిలే యిన్ద్రవర్ కళో ముళ
లైకళుక్కు త్తప్పిప్పిత్తైక్కువొణ్ణాతాప్పోలే ఇన్ద్రసంసారత్తిలే జనన
మరణజ్జళో ఈడుడుత్తురాయ్ త్తు. సంసారికళాకాత్ ఐహికత్తిల్
పుణ్యపాపరూపమాన కర్మజ్జళై ఆజ్జత్తుమ్ ఆముష్మికత్తిల్ స్వగన్

సరకజ్జలిలే యనుభవిత్తు కర్మ శేషత్తోడ భూమియిలే గభావాసమ్
 పణ్ణకైక్కు వగుమ్వట్టియిలే ఇన్వాత్తా పడుమ్ ఎలివగనై వేదాన్త
 త్తిలే పహగ్నివిద్యైయెత్తోరు ప్రదేశ త్తిలే ఓతివై త్తతు. అతావతు-
 యాతినాశరీరత్తాలే సరకానుభవమ్పణ్ణి అశ్వరీరత్తై అశ్వేపాకట్టు
 అనన్తరమ్ పుణ్యశరీరత్తై ప్పరిగహిత్తు స్వర్గానుభవమ్పణ్ణి అశ్వరీ
 రత్తై అశ్వేపాకట్టు నూత్తుశరీరత్తోడ నిరాలమ్మనమాన ఆకాశ త్తిలే
 పతిక్కక్కడవక్ ; ఆదిత్య్ త్తకరిణజ్జళాలే హిమవాల్ హిమత్తై
 ఉపాదానమ్పణ్ణి అత్తాలే ఆకాశ త్తిల్ మజ్జిక్కిడక్కిట అత్తావై
 గ్రహిత్తు మేఘత్తిలే పురివిడక్కిడవక్ ; అశ్వే అన్దహిమమ్ పహ
 రూపేణ వధిక్కు-మళపుష్కిడన్దు పహధారైకళోడే భూమియిలే
 పతిక్కక్కడవక్ ; అన్దజలమ్ నన్యత్తుక్కు ధారకమాయ్ ప్పకు
 మళవిలే తద్దావరా నన్యత్తిలే పుకక్కిడవక్ , అన్దనన్యమ్ పక్వ
 మాయ్ అన్దరూపేణ పాణమిక్కు-మళపుష్ కిడన్దు అన్దమానతు
 పురుషశరీర త్తిలే పుకున్దు శుక్లమాయ్ ప్పరిణమిక్కు-మళపుష్ శెల్ల
 అశ్వేకిడన్దు స్త్రీపురుషసంయోగత్తాలే శుక్లద్వారా స్త్రీశరీర త్తిలే
 పుకున్దు “ఇచ్చిన్యామాహుతావాపః పురుషసచసో భవన్తి” ఎన్ది
 అపడియే గభామాయ్ పరిణమిక్కుక్కడవక్ గభావాసమ్పణ్ణ
 మ్మోతు “అత్తామ్మకటుక్కుత్తేన్ది అవన్తైమాత్మభోజన్తైః । అతీతాపి
 భిరత్యధణం వధిక్మానాతివేదనః ॥ ” ఎన్దిఅపడియే మాత్మభోజన
 త్తిల్ అన్దభూతజ్జళాన క్రూరద్రవ్యజ్జళాలే శోడరిల్లిచ్చ ఈయ
 మ్మోలే తుడియానిట్టుమ్ ; ఇన్ద్రకేశత్తోడే గభాతుమ్మనుకిట
 నైయిలే కట్టుణ్ణ అవయవజ్జళై నీట్టుముడక్కనూట్టాలే “క్షేతాన్ని
 ప్పాన్దిమాహ్నోతి జరగాన్తాతురాతురః ” ఎన్దిఅపడియే క్షేతేన
 జనిత్తు బాల్యదత్తైయిల్ అశుచిప్రసవజ్జలిలే తుక్తయ్యుణ్ణ “కణ్డూ

యనేపిచాశక్తః పరివర్తేష్యసీశ్వరః । స్నానపానాదిచాహారమవా
 ప్నోతి పరేచ్ఛయా ” ఎన్నిటపడియే తినపుతిష్టవిడతై చ్చుటితిల్
 కడి తనవల్లైత్తుడై తల్ శెయ్యమాట్టాతే ధారకాదికళుమ్ పరా
 ధీనమాయ్ ఇప్పడి మహతాక్లేశేన అతిశైశవకాలతైప్పోక్కి,
 తానే ఒరుప్రవృత్తిపణ్ణ తుమనానవళవిలే “తస్మాద్భార్యే వివే
 కాత్సా యతేత శ్రేయసే సదా” ఎన్నిటపడియే భగవత్ప్రసాదానాక
 ప్రాప్తమాయరుక్క, “బాల్యే క్రీడనకాసక్తాః” ఎత్తు లీలైయోడే
 కాలతైప్పోక్కి, యావనావస్థయిలే నరకహేతువాన విషయాస్త
 రజ్జళోడే పోతుపోక్కి జరైయిలేవస్తకప్పట్ట అశక్తియోడే కాలమ్
 కట్టిత్తు నినైవిన్దియే యిరుక్కచ్చెయ్తే ఇడివిఘ్నాంతోలే మర
 ణమ్ప్రాప్తమాక “క్లేశాదుత్త్రాన్తిమాప్నోతి యాన్యకీజ్ఞరసీడితః”
 ఎన్నిటపడియే ఉత్కృమణదశైయిలే మహతాన్యకేతై యనుభవిత్తు
 అనస్తరమ్ మృత్యుపరసశనామ్. ఇతువితే సంనాదికళుడైయ
 యైత్తైయిగుక్కుమ్బడి.

జననానిచ మరణానిచ-జననమరణాని; సక్రాంతాం చక్రాణి;
 జననమరణాన్యేవ సక్రచక్రాణి; తేషామాస్పదమ్, తస్మిన్. జనన
 మరణజ్ఞతైత్తు జరామరణ గభానిరయయాతనాదికళాన సంసార
 త్రిక్ కార్యవగళైల్లావల్లై యుమ్ శోన్నపడి [భవాభౌ] భవమాణితమ సంసారమ్; స ఏన అర్థః - సముద్రః. అపరిచ్ఛేద్య
 మాకైయాలుమ్, ఇన్ద్రవర్కళుక్కు స్వయత్నత్తాల్ కరైయేట
 పోకామైయాలుమ్, ఉల్భిరుక్కున్దనైయుమ్ నానాప్రాణికళాలుమ్
 నలిపువట్టుత్తీరవేణుకై యాలుమ్ సంసారమానతు సముద్రమాక
 రూపిక్కుప్పడుమ్. “ఇన్నముతైనత్తోన్తి” ఇత్యాదిచ్చడియే ముక
 ప్పిలే ఆకవణకమాయురుక్కుమ్తనై ఒత్తిరుక్కైయాలుమ్ సాగర

మెన్నలామితే. జరామరణగర్భ నిరయయాతనాదికి శుక్కుక్కారణమాకియ అవిద్యాకర్మవాసనారుచి ప్రకృతిబద్ధ సముదాయమ్ సంసారమెనప్పగుమ్ ఇప్పటిప్పట్ట సంసారసముద్రాత్తిలే [లురక అహమ్] “ఆవారాత్ తుశ్చైయైస్తై సీర్క్ కడలుశ్చుద్దుమ్ నావాయ్ పోల్, పిఱవిక్కడలుల్ నిస్తు నాత్తుశ్చ” ఎన్నిటపడియే ఓర్ అవ లమ్మమిట్టి కే. ఇబ్బుమబ్బుమ్ తట్టిత్తడుమాటుకిన్ అడియే.

[అగతిః అశరణః] ‘గమ్యత ఇతి గతిః’ ఎన్టాయ్ గతిశబ్దమ్ ఇశ్లే ఉపేయ [ప్రాప్య] తై చొల్లక్కవతు. “ఉపాయే గృహ రక్షితోశ్చ బ్ధ శరణమిత్యయమ్” ఎన్నిటపడియే శరణశబ్దమ్ ఉపాయతై చొల్లక్కడవతు. ఉనై ప్రాప్యమాకప్పద్రీ వేటొత్తై ప్రాపకమాకప్పద్రీ యితల్, ఉనై ప్రాపకమాకప్పద్రీ వేటొత్తై ప్రాప్యమాకప్పద్రీ యితల్ శెయ్ వార్ కిళిలే ఒరువనో అడియే. కర్మజ్ఞానాదిశై సాధనమాకక్కొణ్ణు ఉనై ప్రాప్యమాకప్పెఱ నినైప్పార్ గోష్ఠియిలుమ్ అన్వితనల్లే; ఉనై ఉపాయమాకొణ్ణు ఐశ్వర్యకైవల్యాది త్సుద్రపురుషార్థజ్ఞై ప్రాప్యమాకప్పెఱవిరుప్పార్ గోష్ఠియిలుమ్ అన్వితనల్లే. ఉపాయోపేయజ్ఞళిరణ్ణుమ్ సీయేయైరుప్పనకాణ్ అడియే.

[అహమ్] ఎకకార్యజ్ఞై అఱికైక్కు త్తక్క జ్ఞానమిల్లాతన నాయ్, అఱిన్దాలుమ్ శెయ్ తులైక్కుట్టిక్కొళ్ళుకైక్కు శక్తియిల్లా తననాయ్, అతుతానుముణ్ణానాలుమ్ స్వరక్షణత్తిలే ప్రాప్తియద్రీ వనాయితే అడియేనిరుప్పతు. [త్వామ్.] ఒరువశ్చై నింఘై క్కుత్తక్క మేడుఉణ్ణానపడి. సవజ్ఞనాయ్ సవశక్తనాయ్ శేషి యాకైయాలే ప్రాప్తనుమానవునై యెన్. [శరణం వృణే] ఉపా

యమాకప్పర్ ముఁజే “ శివైయాలుమ్ శొల్లాలుమ్ శెయ్ కైయి నాలుమ్ తేఁపిరానైయే - అడైన్ ” ఎన్నిటపడియే కరణత్రయతా లముణ్డాన స్వీకారమ్ అధికారపూర్తిక్కు ఉడలాకై యాలే అమ్మా స్తుమ్. అపేక్షితమాయరుదాలుమ్ * జ్ఞానాన్మోక్ష మాకై యాలే అవైయిరణ్డైయు మొట్టియ ఇజు మానసమాన వరణమాత్రతై చొల్లుకిటతెన్దు శిలర్ శొల్లువర్ కళి ; వాచికమానవళవైయే శొల్లు కిటతెన్దు ఇానప్పిరాక్ పణిక్కుమ్మడి ; “ శరణవరణవాగియం యోదితా నభవతి బత సాపి ధీపూవికా ” ఎన్దు మేలే అరుళి చ్చెయ్ తతఱ్ఱు ఇందనివాహమ్ పొరుదియతామితే.

అగతిరశరణోహం త్వాం శరణమితి [శరణా భవేతి] వృణే ఎన్దు మన్వయ నూకలామ్. ఇన్ద్రశ్లోకమ్ ముతలాక “ ప్రియమితరద థాపి ” ఎన్దు శ్లోకమశవాకవ్రశ్శ దశకమ్ గౌరీవృత్తమ్ ; “ నయుగ రయుగయుక్ష్మ గౌరీ మతా ” ఇతి తల్లక్షణమ్. ... (౨౨)

శ్లో॥ అకృతసుకృతకస్సుదుష్కృత్తరః

శుభగుణలనలేశ దేశాతిగః ।

అశుభగుణ పరిస్పహసావృతః

వరదమురుదయం గతిం త్వాం వృణే ॥

౩౩॥

పదవురై.

అకృతసుకృతః = అపృథుకృతతైయ	శుభగుణలనలేశ } నల్లగుణత్రిక్ అవలేశ దేశాతిగః }	త్రిముక్తుమ్ అతి
మనుష్టియాశవాయ		దూరస్థవాయ,
సుదుష్కృత్తరః = సాపిష్ఠకళిర్ అగ్ర	అశుభగుణ పర } కామక్రోధమ్ మత స్సహసావృతః }	లియ పల్లయిరమ్
గ్రణ్యవాయ		

తీయగుణభక్తి క్షూద్రాత్మకం	త్యామ్=ఉత్తై
సామయికక్రియ అధియోగ	గతిం పృణే=ఉపాయమాక పుష్కలం
ఉరుదయమ్=పేరుగుళాళ నాయమ్	కీర్తిక.
పరదమ్=పరమతరుమ్ పెరుమాళాయమ్	
మిరుక్కియ	

[అకృతసుకృతక ఇత్యాది.] తమ్ముడై య దోషభూయస్వత్తై
 క్షీణిల్దశక త్తిలే పన్నియురై త్తిరుద్దాలుమ్ అవ్వళవిలే పర్యాపి
 పెటమాట్టాత స్వభావత్తాలుమ్ శరణవరణ సమకాలత్తిలే దోష
 ప్రాచుర్యానుసన్ధాన మానశ్యక మెన్ను మిడతై వెళియి కుక్కైక్కాక
 వుమ్ మీణ్ణుమ్ స్వదోషభూయిర్గత్యానుసన్ధానసహితమాక ప్రవణి
 పణ్ణుకిజూర్ “సకృదేవహి శాస్త్రాధికః” ఎన్ద నూల్ వరప్పిలే
 నిఱ్ఱు మవర్కళన్తే నమ్ ఆత్మవారాచార్యర్కళి ఇప్రవణ్ణిన్దై
 దేహయాత్రా శేషమాకవితే సమ్మవర్కళి కొణ్ణిరుపురు. సుకుమా
 రనాన రాజకుమారసుక్కు పిడిఱ్ఱోమ్ కైయ్యెయ్యెయ్ ఇళియా
 తాప్పిలే ఇతిన్దిక్కే శెల్లంతాయ్త్తు సమ్మవర్కళికుక్కు. ఒరుకాల్
 ప్రవణ్ణియాయ్త్తై న్దై మిఱ్ఱుమవర్కళన్తే

[అకృతసుకృతకః] అల్పం సుకృతమ్ - సుకృతకమ్; తత్
 అకృతం యోనసః; స్వల్పపుణ్యముమ్ పణ్ణాలివన్తవడి. సుకృతమివ
 సుకృతకమ్ ఎన్ద ఇవాధేక కప్రత్యయమాయ్, సుకృతమోల్
 తోన్ద్రుక్కుడియతోన్ద్రమ్ శేయ్తలే నెన్పతాకవుమ్ ఉరైక్కలమ్,
 అతావతు - అపూర్ ఇపూర్తెరు పలపూర్కళైయుమ్ శొల్లా
 నిఱ్ఱు కోయిల్ తిరుమలై ముతలాక ఎమ్మెరునుసుకన్ద నిలగళిలే
 ఏతేను మొన్దైచ్చొన్నాల్ అమ్మాత్రమే పత్త్రాశాక ‘ఎన్నుడైయ
 పూరైచ్చొన్నాయ్’ ఎన్దమ్; అవర్ ఇవర్ ఎన్దాత్తోలే శొల్లా
 నిఱ్ఱు ఒరుకా పేరైచ్చొల్లుకిజతాక త్తిరురామగళిలే ఒన్దైచ్చొ

న్నాల్ అవ్యభివృద్ధి 'ఎకపేరైచ్చొన్నాయ్' ఎన్జమ్; శిల భాగవతర్ కాట్టిలే వట్టిపో కానిట్టు అవర్కలైహిసిత్తు ద్రవ్యాప హారమ్ వణ్ణవతాకచ్చిల కళ్ళర్ ఉద్యోగిక్కిఱవళివితే స్వకార్యా ధర్మాకప్పోడిట ఒరు శేవకన్ అవర్కలైపన్నే యాదృచ్చిమాక వస్తుళోన్జ అక్కళ్ళర్ అన్దచ్చేనకినై భాగవతరక్షణాధర్మాక ప్పిన్తోడర్దన్దు వగువతాకసినైత్తు భయప్పట్టు విలక, అతుకారణ చూక అన్దశేవకనై 'ఎన్నడియార్ క్కాప్పాన్ద్రోనాయ్' ఎన్జమ్, ఒరువన్, కోడైకాలత్తిలే త్తెవయల్ తీయప్పక్కవాతే నీరుళ్ళ విడైత్తిర్నిన్దు వయలిలే వాయుగ్బడియాక నెడున్దూరత్తిలే తులై యిట్టు ఇఱైయానిట్టు, మరుభూమియిలే నెడున్దూరమ్నడన్దు 'తుళి నీర్ పెత్తిల్ నమ్ప్రాణన్ ధాక్కమ్' ఎన్నుప్పడి ఇళైత్తువారాన్జన్ద శిలభాగవతర్ అనఁటియామల్ అన్ద నీరిలే తల్లల్ శ్రీపాదమ్ ముత లా. వన్ద్రో వళక్కి ఇళైప్పాటిప్పోక, అతు అడియోక అవనై 'ఎన్నడియార్ విడయైత్తిర్తాయ్' ఎన్జమ్; ఒరువన్, తనక్కు శూరంశురజ్జమానువతిట్టుమ్ కాన్ద్రువేణ్ణుమ్మోరు వన్దిరుక్కై క్కుమ్ ఒరుపుణ్ణిన్దొట్టివైక్క, మ్మయిల్ ఇదర్వట్టు శిలభాగవ తర్ అట్టే ఒతుజ్జియరున్దుపోకి, తావన్ద్రాత్తతాలే 'ఎన్నడియార్ క్కు ఒతుజ్జ నిటలైక్కొడుత్తాయ్' ఎన్జమ్ ఇప్పన్డైకళితే శిల జ్ఞాత సుకృతజ్జలై ఎమ్మెగుమాన్ద్రానే ఆరోపిత్తు మడిమాన్ద్రాయ్దున తుణ్ణితే, అప్పో అవన్మాడిమాన్ద్రా యగవతట్టు ఏగ్గొ కృత్యలేశ మామ్ శెన్మితేనెన్దై

సుకృతమ్ శెయ్యాళోట్టిన్దిరి కిన్ అజ్జన్ నుప్పళముమ్ శెయ్యాళోట్టిన్దిరోవెన్న; [సుదుష్కృతం;] దుష్కృతమ్ శెయిత వర్కళితే ఎన్నల్ మిక్కారుణ్ణోవెన్దెత్తార్. సుకృతమిల్లాతవ్రాపాతి

దుష్కృతము మిత్తైయాకిల్ ఊచుప్పడలామే, శెయ్యచ్చొన్ననన్
 త్తైచ్చెయ్తైతవిర్న్దు విఁక్కన్పుట్టనన్తై కుత్తైయ్తయ్తచ్చెయ్తై
 పోన్దేన్దెన్దెత్తార్. [దుష్కృత్, దుష్కృతరః; సుదుష్కృతరః]
 ఎత్తనై ప్రశ్యయమేద్ర్దీనాలుమ్ పర్యాప్తరాకిటిలర్ పోలుమ్.
 నామెల్లామ్ సమక్కిల్లాతి మేన్దైకత్తైచ్చొల్లిక్కొళ్ళ సంగచి నూతా
 ప్పొలే ఇవరుమ్ తిమక్కిల్లాతి తాద్ర్వుక్కిత్తైచ్చొల్లిక్కొళ్ళ ఇతా
 యాతపడికాణుమ్

శోరస్సశోమ్బులా లే సుకృతమ్ శెయ్తీలీరాకిలుమ్ ఈరమ్
 ఇరక్కమెన్దు శొల్పుప్పిడిత శిల ఆత్మగుణజ్ఞభాక్తుమ్ ఉన్దా మరుక్కు
 మోవెన్దు; పావయేనుళ్ళపూరియమ్ అవై నడైయాడావెన్దెత్తార్
 [శుభగుణలవలేశదేశాతిగః ఎన్దు.] శుభగుణస్య - సాత్వికతాఽఽ
 స్తిక్యాదిసద్గుణస్య, యః లవలేశః - లంశమాత్రమ్; తత్ యత్ర
 దేశే వర్తతే తందేశమతిగచ్ఛతి - అస్మికామతీతి శుభగుణ లవ
 లేశదేశాతిగః; - అన్యత్తమ్ శుభగుణముళ్ళ విడైలుమ్ కాల
 తాద్ర్వుక్కిత్తై కడక్కిన్దుమువనెన్దై. నాన్కుడియిరుక్కు మూఁలుమ్
 సద్గుణమమైయాతుకాణెన్దెత్తార్ “యత్రాప్తాత్మరిసంసిద్ధో మహా
 భాగో మహీయతే | సతత్ర సచ్చరిష్యన్తి వ్యాధిదుభిక్షతస్తరాః”
 ఎన్నుమాపోలే నాన్ వాదుమూరిలే శుభగుణజ్ఞో వేరపఱి
 యుణ్ణుమాకాతే. “అకృతసుకృతః - అతపన శుభగుణలవలేశ
 దేశాతిగః” ఎన్దు అన్వయిత్తార్ సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా.

శుభగుణ మిల్లాతవోపాతి అశుభగుణము మిత్తైయాకిల్
 నన్దామే, అజ్జనుమిరుక్కప్పెద్ర్దీలేత్ ఎన్దెత్తార్ [అశుభగుణ పర
 స్పహస్రావృతః ఎన్దు.] దుగుణజ్ఞులే వ్యుత్పత్తివేణువార్ ఎన్
 పక్కలిలే యథేష్టనూక వ్యుత్పత్తివేణుక్కొళ్ళలా మెన్దెత్తార్ కాణుమ్,

కామక్రోధలోభమోహ మదమాత్సర్యజ్ఞ శ్రద్ధాహ్నిలే వదనాఱు
దుగుణజ్ఞశ్చైయేయితే నాటూర్ ఓలైవ్పఱత్తిలుమ్ శిలవ్యక్తికళి
లుమ్ కణ్ణఱివతు, ఎకపక్కలిలే కాణవ్పకిత్ ఆయిమ్ పఱినాయి
రమ్ ఎన్ఱకణ్ణిలే అవన్ద్రైక్కణ్ణఱియలమ్మిడిర్ ఎన్ఱిఱార్ పో
లుమ్. అశుభగుణానాం పఱస్సహస్రమ్, తేన అవృతః - ఆచ్ఛా
దితః=ఓగోమ యిర్ కుఱ్ఱిక్కుమ్ ఓరాయిమ్ దుగుణజ్ఞశ్చ కాణ
క్కిడైక్కుమ్.

ఇష్టసిష్టట్ట అఱియే [ఉరుదయః వరదం త్వాం గతిం
ప్రణే.] ' సినియైత్తిమరర్ పెరువిశుమ్మరుళుమ్ పేరుళాళ
నెమ్మెరుమానాయ్, ' మఱిమాశ్శళి శూన్ద్రన్ద్రు కాయకచ్చియిలే
వన్దరుమ్ మామణివణ్ణనాయెన్దరుళియిరానిన్ద దేవరీరై అనిష్ట
నివృత్తిపూర్వకమాక ఇష్టప్రాప్తియైష్ట్యణ్ణిత్తరవల్ల ఉపాయమాక
ప్పన్ద్రుకితే. " వధాహమపి కాకుత్స్థః క్షయాయా పర్యపాల
యత్ " ఎన్ఱ - తీరక్కళియ అసరాధన్బుణ్ణిర కాకపక్కలిలే
కారియమ్ శెయ్త క్కపై దేవరీరడత్తిలే కణ్ణివన్ద్రుక్కు ఇరి
ఎంక్కెన్దకుత్తె యెన్ఱడి. ఉరుదయః - అపారకరుణానిధిః ;
పేరుళాళ. ... (౮౩)

శ్లో॥ శరణనరణవాగియం యోచితా

న భవతి బత సాపి ధీపూవికా ।

ఇతి యది దయసీయతా మయ్యహా

వరద! తవ భవేత్తతః ప్రాణిమి ॥

౪౮ ॥

పదపూర్వే.

అహో వరద !—వరదరాజనే !,
 యా=యాతొరు
 ఇయమ్=ఇంద్ర
 శరణవరణవాక్=శరణాగతివాక్కునకు
 ఉదితా=(అడియేనిడ త్రిల్) ఉద్దా
 యిల్లో, సాపి=అతువుమ్
 ధీపూర్ణికా } బుద్ధిపూర్ణకమల్ల ;
 నభపతి }

బత !—అన్దో !
 ఇతి=ఎన్దు (తిరువుళ్ళమ్మల్లో)
 మం=అడియేమితు
 దయనీయతా=ఇరక్కమానకు
 తవ=ఉనకు
 భవేద్యం=ఉద్దామేయానాల్
 తతః=అతువొడ్డు
 ప్రాణిమి=పిల్లై త్రిడువేణ.

[శరణవరణవాగిత్యాది] దేవరీరో పేరరుళాళప్పెరుమాళా
 యిరానిన్దీర్ ; అసియేనో “ భవ భూలరక ” ఎన్దు పసి పిఱవిక్కడ
 లుళ్ ఆత్మన్దు తుళజ్జానిన్దేక ; ఆనపిచ్చు దేవరీర్ అరుళుక్కు పాత్రమ్
 తేడమవరాయమ్ అసియేక అరుళ్ పురివాగై త్తేడమవరాయ
 మిరుక్కిఱ ఇన్దిరుప్ప క్కేఱ్ఱు అడియేనై దయనీయనాక త్తిరువుళ్ళ
 మ్మల్లో, బుమాకిల్ అడియే ఉయ్యత్తొట్టయ్యై త్తొట్టయ్యై.

“ ఇరైత్తు నల్ల మిన్దుక్కిళ్ళే త్త యానుమేత్తికే ” ఎన్దుమ్,
 “ ఎప్పడియారా మిలైక్క క్కురుట్టా మిలైక్క మెన్నుమ్ అప్పడి
 యానుమ్ శొన్నే ” ఎన్దుమ్ శొల్లుమాపోలే అడియేక ఏతో
 త్పణచ్చేద కణ్ణాయనాదివిశేషతయా అబుద్ధిపూర్ణకమాక
 చొన్న శరణవరణవాక్కై ఉపాయకోటియిలే అన్వయిప్పిత్తు అడి
 యేనై నేక్కిళ్ళనినై యాతే కేవలమ్ స్వకీయనిహేతుక కృపై
 యాలే నాన్దో వికవేణుమెన్దితారాకపుమామ్.

[హే వరద !, యా శరణవరణవాక్ ఉదితా] “ వరద !
 శరణమిహంత్యాం వృణే ” ఎన్దుమ్ “ వరదమురుదయం గతిం
 త్వాం వృణే ” ఎన్దుమ్ యాతొరు శరణవరణవాక్కు ఉద్దాయిల్లో.

[సేయమపి ధీపూర్వికా నభవతి] “ మనఃపూర్వోవాగుత్తరః ” ఎన్టమ్, “ యద్ధి మనా ధ్యాయతి తద్వాచా వదతి ” ఎన్టమ్ శాస్త్రముజ్జేయాకిలుమ్ ఉచ్ఛాస్త్రనాన అడియేనశవిల్ మనస్సహ కారమిన్తి క్షే కాణ్ అతున్తాయ్ తత్తు. “ ఇత్యుక్తికైతవశశేన విడ మ్బయామి తానమ్బ! సత్యవచసః పురుషా పురాణా ” ఎన్నమ్ కణక్కిలే శొల్లిన్ద్ర తనైయితే. [ఇతి] ఇత్యుక్తాన్తేనోః ఎన్టపడి. * ఉభ్యవారుళ్ళిన్ద్రైల్లా ముడనిరున్దటియునువరాన దేవీరుక్కు ఇన్ద పరమాధికమ్ తెరియైయైయైయై ; ఇతు శెరిన్ద్ర, [మయి దయనీ యతా తవ భవేద్యది.] ‘ ఇన్ కై మ్ముతెల్ కొన్డా రక్షీక్కుత్తక్కు వనల్లక్ ; కేవలమ్ నమతు సహేతుకకృపైక్కే విషయభూతా ’ ఎన్ట తరువుళ్ళిమ్బున్ద్ర మమాకిల్. [లతః ప్రాణిమి] అవ్విగక్కుగుడి యాక ఉయ్న్ద్రపాకక్కుడవే. ఇత్తూల్ - “ ఉత్తమనత్త లెన్నినై నిగున్దాయ్ ” ఎన్టపడియే ప్రాప్తిక్కుసాయను అవన్తిన్తెపు ఎన్ట తాయ్త్తు.

“ ఉదితా ” ఎన్టతై ‘ వద ’ ధాతున్ కర్మణి క్తప్రత్యయాన్త రూపమాకక్కుళ్ళిల్ “ శొల్లప్పట్టతు ” ఎన్ట పూగుళామ్ ; అనాల్ ఇన్దే అతు అన్వనమ్ ; ఉత్ ఎన్నమ్ ఉననగపూవకమాన ఇన్ ధాతువిల్ ౩ ర్తరిక్త ప్రత్యయాన్తరూపమాకక్కుళ్ళితే శిజి క్కుమ్. ఉదితా - ఉన్నన్నా ఎన్టపడి. ‘ ఉక్తా ’ ఎన్ట పారుళ్ కొన్డాల్ ఉక్తిక ర్తృత్వమ్ తమక్కు ఉళ్ళతాకల్తోన్ద్ర మమ్ ; ‘ సాపి న ధీపూర్వికా ’ ఎన్టతోడు ఇన్దాన్తే, అకైయాలే ‘ ఉన్నన్నా ’ ఎన్టే పారుళాకక్కుడవతు ఎన్నుడైయ నిన్తేవిన్తిక్తే అతు తానే ఉన్దాయ్ కొన్డా నిన్కొన్డాన్తెనైయెన్ద్ర. “ దయనీయతా ” ఎన్టతు - ‘ దయనీయోయమితి బుద్ధిః ’ ఎన్టపడి. ‘ ప్రాణిమి ’ ఎన్ట వర్తమాన

ప్రయోగమాయనుమ్ భవిష్యదథమ్ కొశ్యచడుక్కుమ్. సూ॥
“వరదామానసామీప్యే వర్తమానవద్వా” ఎన్నక్కడవతితే. (౮౪)

శ్లో॥ నిరవధిషు కృతేషుచాఽన్యస్వహా

మతిరనుశయినీ యదిస్యాత్తతః ।

వరద ! హి దయసే నసంశేమహే

నిరనుశయధియో హతాహై వయమ్ ॥

౮౫ ॥

పదపూర్వై

వరద ! = వరదసే !,

అగన్ము = ఆపరాధజ్ఞానవై

నిరవధిషు = ఎల్లెయిదీర్చివై యాక

కృతేషుసత్సుచ = శ్రేయ్యుపట్టపోతిలుమ్

మతిః = బుద్ధియానకు

అనుశయినీస్యాద్యది = పశ్చాత్తాపతై

యదైయతాకుమేయాకిల్

తతః = అన్త అనుతాపమడియాక

దయసేహి = ఇరజ్జియరఖో వాయ్ కాణో ;

నసంశేమహే = (ఇతిల్) సంశయపుడు

కితోమిల్లె ;

వియంతు = నామోవైష్టాల్

నిరనుశయధియః = అనుతాపమదీర్చి బుద్ధి

యైయదైయవర్కళాక

హతాః = క్షేప్తపోనోమ్.

హై ! = ఆహ్వా !

[నిరవధిష్విత్వాది] అర్థదయనీయతైక్కుమ్ అవ్వరుకు
పట్టేక పావియే నేన్దితార్. శ్రేయ్తకుదీర్చిభుక్కు అనుతపిక్కు
వేఱుమే చేతననానవాశిక్కు పాపజ్ఞునిడైయ ప్రాయశ్చిత్తజ్ఞులై
అనుతాపమితే ముతల్ నిట్టుతు “అనుతాపాదుపరమాత్పాయ
శ్చిత్తోన్ముఖత్వతః । తత్పూరణాచ్చాపరాధాన్యవే నశ్యన్తి
పాదశః” [రవాన్యత్రయసాచే] ఎన్టుమ్, “పాపే కృతే యది భవన్తి
భయానుతాపలజ్ఞాః పునఃకరణమన్య కథం ఘటేత” ఎన్టుమ్ శొల్ల
క్కడవతితే “కృతే పాపేఽనుతాపా వై యన్య పునః ప్రజా
యతే । ప్రాయశ్చిత్తంతు తస్యైకం హరిసంస్మరణం పరమ్.”

ఎన్ఱు ముణ్ణిణ్ణే. తీరక్కభీయ అసగాధజల్ శెన్ణినాలుమ్ 'ఐయో' ఎన్ శెయ్ శోమ్ ' ఎన్ఱు కైయైప్పిశెన్ఱు అనుతప్పివాకిలుమ్ పెన్ఱు తాకిత్ ' ఇనియివన్ తీనెటియిల్ పుకాతే శెవ్వనేన ర్రిప్పాన్ ' ఎన్ఱు తోన్ఱ్ఱి ఎమ్మెరుమాన్ కప్పైయై ప్పొకివిడుకైక్కు ప్పొన్ఱాకుమ్ ; ఇన్ఱ అనుతాపముమిన్ఱిక్కే మేన్మేలుమ్ పావజ్జళైక్కుడుపూరిప్పతి లేయే నోక్కుడైయనాన పావియేనుక్కు ఎమ్మెరుమాన్ కప్పై శెయ్య ఎన్న పన్ఱ్ఱానున్ఱు ? ఇని నామ్ అన్ఱకప్పైయై ఇల్లిన్ఱేపా మిత్తినై యాకాతే యెన్ఱుకొన్ఱు వయిఱుపిడిక్కిఱార్.

[నిరవధిషు ఆగన్ఱు కృతేషుసత్స్వీచ] ఎన్ఱైయిలాత అప రాధజల్ శెయ్యప్పట్టపాతిలుమ్ [మతిః అనుశయినీస్యాద్యది] బుద్ధియానతు అనుతాపభరితైయామాకిల్. అనుశయః అస్యా అస్తీతి అనుశయినీ - ఎన్ఱు ఇనిప్రత్యయాన్ఱమ్. [తనశోయనే=] తహిన్ దయేధాః ఎన్ఱపః “ వర్తమాననామీప్యే వర్తమాన వద్వా.” [ననం శేమహే] అపరాధన్ఱున్ఱి అనుశయిక్కునువర్కళే తిఱత్తిలే పోర ఇరగ్గిరురుల్ పిరెన్ఱుమిన్ఱత్తిల్ సంశయన్ఱెన్ఱిక్కు పెన్ఱ్ఱ్ఱిలోమ్ [నింనుశయధియో వయం హతాః] అన్ఱ అనుతాప మిల్లామే కెట్టేన్ఱ్ఱిన్ఱ్ఱార్. [హై'] ఓర్ అనుతాపమాత్ర త్తాలే కన త్తపేఱు పెఱలంమాయిరుక్కు పావియేనిల్లిన్ఱతు ఎన్న దౌభాన్ఱ్ఱన్. — “ కృతేషు నిరవధిషు ఆగన్ఱువిషయే ” ఎన్ఱు విషయనస్తమియాకిప్రమ్ కొళ్ళలామ్. ... (౮౯)

శ్లో॥ శరణవరణవాగ్నియం యాఽద్య మే

పరద ! తదధికం నకింప్రీన్యమ ।

సులభమభినుతాధక్షణం సాధనం

తదయమవసరో దయా యాస్తవ ।

పదవృత్తై.

వరద ! = వరదనే !,
అద్య = ఇప్పటి
మే = అడియేనుక్కు
యా = యాతొరు
ఇయమ్ = ఇద్ద
శరణవరణవాక్ = శరణాగతివాక్కానతు
(అధూత్) = ఉద్దాగు బోధో,
తదధికమ్ = అత్యుక్తమే అట్టతాయ
సులభమ్ = సుకరమాయ్

అభియతాధాదమ్. అపేక్షితఫలప్రదమాన
కిచ్చిత్ సాధనమ్ = యాతొరు సాధనముమ్
మమ న = అడియేనుక్కులై ;
తత్ = ఇప్పడి అనన్యోపాయనాయగు
పుతనాశే
అయమ్ = ఇద్దసమయమానతు
తః = ఉన్నడైయ
దయాయాః } అరుళ్ ప్రసరిపుతఱు
అవసరః } వాయ్ త్రికాలమ్.

[శరణవరణవాగిత్యాది.] నిరవధిమాన అపరాధజ్ఞైష్ట్యే
అనుతాపలేశము మిల్లాతిరున్దేనాకిలుమ్ ఎకవక్కులిలే శరణవరణ
వాక్కు ఒన్తుణ్డతే; అతుతా అబుద్ధిపూర్వికై యేయాకిలుమ్ ఏతే
నుమొగు న్యజమాత్రైయే పోరప్పొలియప్పెగుక్కి క్కున్కు
క్కార్యమ్ శెయ్యునరాన దేవరీకుక్కు అతుతన్నె ఒరుపన్ద్రా
శాకక్కొళ్ళ విరకుణ్డే. అప్పడియేకొణ్ణ ఇవ్వళవిలే కృపెయై పుక
విడప్పారెప్పతార్.

‘శరణవరణవాక్కుతానుమ్ అబుద్ధిపూర్వకమెస్టిర్, అను
తాపలేశముమిలైయెస్టిర్; సుకృత సుగుణాదిభుక్కు స్రక్తియే
యిలైయెస్టిర్; ఇవ్వళవిలుమ్ దయైకణ్ణవేణుమెన్తుమాత్తియమ్ వడి
మిడావిస్టిర్; ఇతు ఎజ్జనేయావతు?; నామ్ దయైకణ్ణమొప్ప
తైక్కు ఉచప్పళ్ళలిలే ఏతేనుమొగు కైమ్మణ్ణిలుణ్ణాకవేణుమే, అతు
త్తురుత్తియే దయైకణ్ణవేనాకిల్ ఇన్దయై సావత్రకమాక వేణ్ణి
వరుమే; * ఎల్లీగుమ్ విడుపెన్ద్రాబులక్కిలైయామే, ఎన్నుడైయ
ఒరు విభూయైక్కులైన్దు లీలైయై ఉచ్చిన్నమాక్కవేతే నీర్వర్

వృతు; ఇతు తకుతియన్రీతితుకాణమ్; ఉమ్కక్కలిలే ఏతేను
 ఒరు కైముతలలుణ్ణాకిల్ శొల్లిక్కాణీర్ ' ఎన్ఱు పేరుభాళక తిరు
 పుళ్ళిమాక, దేవరీర్ సిద్ధోపాయమాయరున్ఱువైత్తు ఎత్తలైయిలే
 శిలఉణ్ణోవెన్ఱు పార్ కైక్కి శాలవమ్మికితాయరున్ఱుత్తి!, ఎత్తక్కలిలే
 యుమ్ సాధనమెన్ఱుపేరిడలావత్తున్ఱు కాణక్కిన్ఱైక్కవేణుమెన్ఱు దేవ
 రీరుక్కు నిబన్ఱమున్ఱాకిల్, కీర్తించున్ఱు శరణవరణవాక్కు తన్నైయే
 అవలమ్మమాకొక్కొళ్ళలామే; అతఱుక్కు మేఱుట్టశొరు సాధనమ్
 ఎన్నశవిలేకిన్ఱైయాతు; యాదృచ్చిమాకత్తోన్ఱియ ఇన్ఱశరణవరణ
 వాన్ఱైయుమ్ కాఱున్ఱైక్కొన్ఱు ఇతిలుమ్ విఱ్ఱాయుత్తొరు సాధనమ్
 ఎన్నశవిలే యన్ఱాక వేణుమెన్ఱు విగుమ్మిన్ఱొక్కిల్ అన్ఱవిరుక్కుమ్
 ఉమనార్ కణ్ణకనవిలుమ్ ప్పొత్తాయొమ్మీయుమత్తనై; పిన్ఱు
 అరుళుక్కు అనకాశమ్కిన్ఱైయాతే ' ప్రాప్తనూన సమయన్ఱైయుమ్
 ఇన్ఱిన్ఱోమే! ' ఎన్ఱు దేవరీర్ పశ్చాత్తపిక్క బేత్తెపుకుఱిక్కిర్, అతు
 వేన్ఱాకాణమ్ ఇన్ఱ శరణవరణవాన్ఱాత్తత్తైయే అలభ్యలాభమాక
 కొన్ఱు ఎన్నై వలైయుళకప్పడుత్తప్పారీర్ ఎన్ఱిఱార్.

“తదధికం సులభమభిమతాధికం సాధనం సక్తిశ్చిన్ఱు”
 ఎన్ఱైయాతే “శరణవరణం సాధనమ్” ఎన్నుమిడమ్ సిన్ఱమాకా
 నిఱు ఏతద్విరుద్ధమాక ప్రపత్తియె అనుచాయసెన్ఱై అన్ఱతమెన్ఱు
 ఎన్ఱుత్తివైత్తా నొరుకక; కార్యమ్ శెయ్యవేణుమిడత్తు ఒరుసాధనన్ఱై
 అవలమ్మన్ఱై శెయ్యవేణుమెన్ఱు నిబన్ఱమున్ఱాకిల్ ఇన్ఱశరణవరణ
 వాక్కుక్కుమేఱుట్ట ఒరుసాధనమ్ కిన్ఱైక్కమాన్ఱైత్తు అరుళి
 చ్చెయ్తతుకొన్ఱే ప్రపత్తిక్కు సాధనర్పిమ్సిన్ఱమాన్ఱొ “అధవా
 మాతరంగచ్ఛేత్” ఎన్ఱప్రమాణత్తైక్కొన్ఱు మాత్మగమన్ఱొన్ఱై
 యమెన్ఱు పాపిక్కపుమ్కల్లర్కిడిర్. “నభవతి బత సాపి గీపూ

వికా " ఎన్దుగుళిచ్చెయ్ తవర్ ప్రపత్తియై సాధుమాఁ త్తిరువుళ్ళి
 మ్మన్ద్రీనారెన్ద్రై సాహసచూనుత్తనై. " శరణవరణమ్ " ఎన్నపుమ్
 కూళి " శరణవరణవాక్ " ఎప్పవర్తిరువుళ్ళిమ్ ఎన్నాయిగుడ్డతు ।
 " ఉపాయస్వప్రాప్తేఁగునిషదధీతస్స భగవాన్ ప్రసజ్యై తస్యోక్తే
 ప్రపదసనిదిధ్యాసవగతి । తదారోహః పుంసాం సుకృతిః పాకేన
 మహతా నిదానం తత్రాపి న్యయమభిలషమాణనిపుణః, " బ్రహ
 న్యత్రయసాగే ఎన్దుమ్ " ఇమం కేవలలక్ష్మీశోపాయత్వప్రత్న
 యాఙ్మికా । స్వహేతుత్వధియం రుద్రే కింపునస్సహకారణమ్. "
 [న్యాసాధిధాన్యనే] ఎన్దుగుళిచ్చెయ్ త దేశికకతిరువుళ్ళిమ్ పుణ్
 పడుమ్మః మనానియనూక్తికళుక్కు స్వచ్ఛన్దమాక అపారథజ్ఞభో
 వన్ణవతు అసంజ్ఞమ్.

ఇంద్రక్షిప్తే సారమాక ప్రైరువిషయమ్ శొల్లువోమ్. కడలిలే
 వలైఁగి మత్స్యధికళోసిఁగిత్తు జీవిప్పానెరు శెమ్మకవణ, ఒగునాళో
 మహాఘృమాంతోరు రత్నమ్ కడలిలేక్కిడైక్కిప్పెన్ద్రాన్ ; అత
 నుడైయ మత్తప్పై అవణ్ అఱియమాట్టాశననాకై యాతే " మామ
 తియమ్ తిల్లైక్కుమ్ కొడిమాళికై శూన్ర తెరువల్ శెయ్దుముత్తు వణ్ణై
 త్తెనచ్చెచ్చు మున్నిల్ వలైక్కై నులై ప్పావై యర్ మాఱు" మాపోలే
 అన్దరత్నైక్కిన్దుపోయ్ ఒరవ్యాపారియిడత్తిలే స్వల్పవిలై కూఱి
 విన్ద్రీయవిట్టాన్ ; అన్దవ్యాపారి రత్నైక్కిమతిప్ప నన్దుణ్గొన్దవనాకై
 యాలమ్ వాణిజ్యైకజీవియాకై యాలమ్ అవణ్ అన్దైక్కిన్దు
 పోయ్ ఒరుసావణభౌమనిడత్తిలే క్రమమాక అతఱ్కుళ్ళవలై కూఱి
 ఆయిరమ్ వరాహనుక్కు విన్ద్రాన్. పిఱకు అన్దన వణభౌమన్
 అన్దరత్నై త్తాన్ విన్ననై శెయ్యునినై యాతే అతనై ప్పెరియతొరు
 హరత్తిలే ఇన్దైత్తు స్వయంభోగాహమాక అమైత్తుక్కిన్దాన్.

ఆక ఇంద్రకైయిల్ ఒరురత్నత్తుక్కే మూన్టు ఆకారజ్జల్ ఉడ్డాయిన; ౧. స్వల్పవిలైక్కు మాఱుతల్, ౨. క్రమమానవిలైక్కు మాఱుతల్, 3. విలైక్కు ఆట్టుడామల్ స్వయంభోగ్యమాకక్కొళ్ళప్పగుతల్—ఎన్టు మూన్టువకైకల్ ఒన్టుక్కేకూడినాప్పిలే ప్రపత్తిక్కు మిజ్జనే మూన్టు ఆకారజ్జల్ కూఱమ్. రత్నత్తిక మతిపై అతీయమాట్టాత ధీవకాపాలే ప్రపత్తియిక్ శీర్మైయై అతీయమాట్టాత త్తుద్రర్ ప్రపత్తియైక్కొణ్ణు విశ్వరకైవల్యాది త్తుద్రప్రయోజనజ్జలైక్కొళ్ళర్. రత్నత్తై క్కుత్తెన్దవిలైక్కు కొండాతే తకున్దవిలైక్కుక్కొడుక్కుమ్ వ్యాపారియైప్పిన్ద అధికారికల్ ప్రపత్తియై మోక్షసాధనమాక అభిమానిత్తు త్తుద్రఫలజ్జలైక్కొళ్ళాతే మోక్షఫలత్తై కొళ్ళర్కల్ రత్నత్తై ఒన్టుక్కుమ్ సాధనమాక్కాతే న యంభోగ్యమాకక్కొళ్ళమ్ సావభౌమనైప్పిన్ద విలక్షణాధికారికల్ ప్రపత్తియై ఒన్టుక్కుమ్ సాధనమాకక్కొలాతే స్వయంపురుషాధమాకక్కొణ్ణు వతిప్పర్కల్. సావభౌమస్థానత్తై విరుమ్బాతే వ్యాపారిస్థానత్తైవిరుమ్బి ప్రపత్తియై సాధనమాకక్కొళ్ళార్ అప్పడియేక్కొళ్ళక. సఖలు కాపి తతః త్తుతిరస్తి నః.

శ్లో॥ రత్నం ధీవరహస్తబద్ధ మధనుంమూల్యం సమాసాదయేత్ తద్రత్నం వణిజో వశంచదమధ ప్రాప్నోతి మూల్యం బహు| ఏత్యేతద్యది సావభౌమవశతాం? - ప్రాప్య స్వయం భోగ్యతాం నిత్యంభూషణతాముపైతి, తదయం న్యాయః ప్రపత్తావపి. ఎన్టు సమ్ప్రదాయసిద్ధాజ్ఞనత్తిలే శాస్త్రమ్.

తోట్టమ్మశమైత్తు మామ్బుళిమ్ పయిర్ శెయ్పార్కళిల్ అప్పిళ్లై (అర్చై క్కుత్తెన్దవిలైక్కుమ్ అధికవిలైక్కుమ్) విత్పారుముణ్ణు, విత్కాతే స్వభోగాహమాక కొళ్ళారుముణ్ణు; ఒరు

మాంబుద్ధిన్దానే ఒరుత్తనుక్కు ఉపాయమాయమ్ ఒరుత్తనుక్కు
ఉపేయమాయమ్ ఆకానిష్టతు. ఉపాయమాకకొక్కుళ్యమనా అధ
మనాకపుమ్, (దరిద్రనాకపుమ్) ఉపేయమాకకొక్కుళ్యమనా ఉత్త
మనాకపుమ్ ప్రసిద్ధనామ్. అతుపోలే ప్రతిక్కు ఉపాయత్వాకార
ముమ్ ఉపేయత్వాకారముమ్ ఉజ్జాయరుక్కుచ్చెయ్ తే ఉపేయత్వా
కార తైక్కుణ్ణ ఉత్తమగోష్ఠియిల్ పుకాతే ఉపాయత్వాకార తైక్కుణ్ణ
అధమగోష్ఠియిల్ పుకనినైప్పాలై నామే విలక్కువోమ్. ఇత్యల
మన్యత్ర పస్తాః. ప్రసజ్ఞాత్పితం యన్న తద్విస్తృతం స్యాత్. (౮౬)

శ్లో॥ పవయవిషయిణీ స్పృహః భూయసీ

తనతు చరణయోనా సాల్పాసి మే ।

వరద ! నను భరస్తనైవత్వయా

యదుత తవ పదస్పృహజన్మ మే ॥

౮౭ ॥

పదప్రకై.

వరద ! = వరదనే !,

మే = ఆడియేనుక్కు

విషయవిషయిణీ = శబ్దాదివిషయజ్ఞై

స్పృహీ

స్పృహ = ఆశైయానతు

భూయసీ = మికపుమ్ అధికమాయరుక్కు

అతు ;

తన = ఉన్నదైయ

చరణయోన = తిరుండికిలిలో

సా = అన ఆశైయానతు

ఆల్పాసి న = కిటిమిలై ,

తవ పదస్పృహజన్మ } ఉక్ తిరువడికిలి

ఇతి యదుత } ల్ (ఎనక్కు)

అనైప్ప యుజ్జాత్కువ

తెన్నతు యాతొప్పణ్ణ,

ఆయమ్ = ఇతువానతు

తివైవి = ఉనక్కే

భగోనను = తలెచ్చుమైకిడాయ్.

[విషయవిషయిణీత్యాది.] పేరగుళాళనుడైయ తిరువరుళో

తవిరి వేఱోరుపాయమాన్ తమక్కిల్లామైయై ఇవ్వళపుమేవర వెలి

యిట్టానపిన్బు, ద్వయ త్రిలుత్తర ఖణ్డాధకమాన కైజ్జర్యప్రాధక
నైయై వుణ్ణియరుళ విరుప్పి, రుచిమున్నాక చెయ్యుమ్ కైజ్జ-
ర్యమే రసిక్కుమాకై యాలుమ్ అన్దరుచితానుమ్ ఎమ్మెరుమాక
తలైయాలే పరక్కడవ శెన్దు అధ్యవసిత్తిరుక్కెయాలుమ్ భోజన
త్తుక్కు తుత్తుప్పోలేయాన అన్దరుచియై విళైత్తరుళ్ వతుమ్ అత్త
లైక్కే భరిమెన్దూర్.

[హే వరద! మే విషయవిషయిణీ స్పృహ భూయసీ] శబ్దా
దివిషయజ్ఞులిలే ఎనక్కు విళైక్కిన్ద విరుప్పమ్ అపరిచ్ఛిన్నమాయిరా
నిన్దతీ! అవిషయజ్ఞులే అపరిచ్ఛిన్నమా యిరుక్కితాప్పోలే అప
న్ద్రోష్పన్ద్రోన ఆళైయుమ్ అపరిచ్ఛిన్నమాయిరా నిన్దతాయ్త్తు.
“కోవాయెసరెక్ మెయ్కుడియేటి క్కూత్తెళోటివై తావెన్దు కుమైత్తు
ప్పోకార్, నానవరై వ్పొలుక్కుకిలే వునితా!” ఎన్దితార్ పోలమ్.
[తవ చరణయోస్తు సా స్పృహ అల్పాపి స.] “ఉదీణానగసారద
వాశుశుక్షణం తుణేన నివాక్య పరాంచ నివృత్తిమ్ । ప్రయ
చ్ఛతి త్వచ్ఛరణారుణామ్బుజ ద్వయానురాగామృతసిన్ధుశీకరః.”
[స్తోతరత్నే] ఎన్దిటపడియే - దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైళిలే
ఎళ్ళళవుకాతలుణ్ణాయినమ్ కనత్తపేటు పెటలామాయిరుక్క,
అన్దో! స్పృహలేశమునుణ్ణాకప్పెన్ద్రోలే.

‘విషయగ్రామజ్ఞులిలే విరుప్పమ్ మీతుర్న్దు శెల్లానిన్దతా
కిల్ ఎన్నెన్దిర్ శెయ్యచ్చొల్లుకిటతెక్? ‘ఉడ్డియే ఉడ్డైయే ఉక
న్దోడిత్తిరివారోడే నీరు మొరువరాయ్ త్తిరిన్దు పోతుపోక్కుమ్ ;
ఎకపాడేవరుకైక్కు ప్రయోజనమెన్? ‘ఎన్దు పేరిరుళాళక్ తిరు
పుళ్ళమాక ; ఇప్పడి అడియేనై కైవిడలాకాతు ; విషయగ్రామజ్ఞ
లిలే విరుప్పత్తెవేటుత్తు దేవరీరుళవిలే అతుపెరుకుమ్మశి శెయ్తిరు

శవేణువతు దేవరీరుక్కే భరమన్తో? అకైయా లే దేవగ్గుడైయ
పాదారవిన్దవిషయః మాన స్ఫుహైయై దేవరీరతామే విత్తైత్తనుశి
వేణుమెన్నితార్. కాతల్కడల్పురైయ విత్తైవిత్ర కారమర్
మేనియితే.

అత్యంతం బహ్వీ = భూయసీ. తృతీయ పాదాంతర్తిల్
'అయమ్' ఎన్దు పుల్లిజనిదేశమ్ పణ్ణిసతు - భరః ఎన్దు విధేయ
పదాంతర్నోక్కలే. ఉద్దేశ్యపద తై నోక్కినాల్ సపుంసకలిజ్జతయా
నిదేశశిక్కవేణుమ్. ఇన్దనోక్కమ్ ఐచ్చికమ్. ... (౮౭)

శ్లో॥ ఇయమిహ మతిరస్మదుజ్జీవసీ

వరద ! తపఖలు ప్రసాదాదృతే !

శరణమితి వచోపి మే నోదియాత్

త్వమసి మయి తతః ప్రసాదోన్ముఖః ॥ ౮౮ ॥

పదపూరే.

వరద ! = వరదనే !,

మే = (విషయానురక్తతాన) ఎనక్కు

శరణమ్ ఇతి శరణమెన్నితి వాఙ్మూర్తి
వచోపి ముమ్

తప ప్రసాదాదృతే = ఉన్నడైయ అను

గ్రహత్రాలన్తి

నోదియాత్ ఖలు = ఉణ్డాక మాట్టాతేతే ;

తతః = అకైయా లే [- త్వదనుగ్రహైక
జన్యమాన శరణవరణవాక్కు

ఉణ్డాకపడియాల్]

త్వమ్ = నీ

మయి = అడియేనశివీ

ప్రసాదోన్ముఖః = అనుగ్రహత్తిల్ ఉత్తీర్ణ
ముడైయియాయ్

అసి = ఇరానివాయ్ ;

(ఇతి) ఇయం మతిః = ఎన్నితి ఇన్దబుద్ధియానతు

ఇహ = ఇహిత్తు

అస్మదుజ్జీవసి = అడియోముక్కు ఉజ్జీవనత్తు
కుటుప్ప.

[ఇయమిహేత్యాది.] కీర్తీ శ్లోక త్రితే ప్రాధికే త్రపడియే

దేవరీర అడియేనుక్కు స్వచరణారవిన్ద పరిచర్యావిషయక మాన

రుచియై విశైషయాత్మాభీయనుమ్ అడియేఁ ఉయ్యస్తుపోః ఒరు విరకుణ్డెనితార్.

[హే వరద ! మే తవ ప్రసాదాదృతే శరణమితి వచోపి నోదియాత్ , తతః త్వం మయి ప్రసాదోన్ముఖోసి ; ఇతీయం మతిః ఇహ అస్మదుజ్జీవనీ.] [మే] విషయాన్తర ముభీయ వేత్తాన్తు మటి యాత వెనక్కు. [తవ ప్రసాదాదృతే] దేవరీరుడైయ అనుగ్రహ విల్లావిడిల్. [శరణమితివచోపి నోదియాత్] “వరద ! శరణమిత్వ హం త్వాంపుణే” ఎస్త వాశఃముమ్ వెళివరమాట్టాతితే. “ఉణ ర్విలుమ్మరొరువనై అవసతరుళాలుఱల్ పారుట్టు, ఎన్నుణర్ వినుళే యిరుత్తినేఁ అతువుమవనతిన్నరుళే” ఎన్నానిన్బతితే. “నిదానం తత్రాపి స్వయమఖలనిమాణానిపుణః” ఎన్టారితే తూప్పల్ పిల్లై యుమ్. “స్వామిఁ ! స్వ శేషం స్వవశం స్వభరత్వేన నిభేరమ్ । స్వదత్తస్వధియా న్వాధఁం స్వస్త్రికృత్యసృసి మాం స్వయమ్” ఎన్టుమ్ శొన్నారితే న్యానదశకత్తిల్.

[తతః] భవదనుగ్రహైక హేతుకమాన శరణవచస్సు అడి యేఁకకలిలే యుణ్డాయరుక్కక్కాణ్డైయా లేయెన్టై. [త్వం మయి ప్రసాదోన్ముఖోసి.] కార్యత్తైక్కొణ్డై కారణత్తై సిద్ధవత్కరిక్క వేణ్డు మిత్తనై యితే. ఎన్నుడైయ నినై విన్బి కే ఎవాయిల్ శరణమెస్త వచస్సు ఉణ్డాకక్కాణ్డైయా లే దేవరీర్ అనుగ్రహభిముఖరా యిరు క్కిఱ తెన్ను మిడమ్ నిశ్చితమ్. [ఇయం మతిః అస్మదుజ్జీవనీ] భవదను గ్రహత్తుక్కుమ్ అడియేనుడైయ శరణవచస్సుక్కుమ్ కార్యకారణ భావమకొళ్ళుకై యాకిఱ ఇన్ద అధ్యవసాయమ్ ఎన్ పక్కలిలే ఉణ్డా నపిన్బు ఇని ఉజ్జీవిక్కక్కుత్తైయిన్టో ?—శరణవచస్సు జనిక్కు

మృశి అనుగ్రహిత్తురుళిన దేవరీరే మేలుశ్శవర్ణయై అనుగ్రహి
త్తురుళ్యగ్దవీరాసుకు నానిరుద్దుకరై యప్రాప్తియుణ్ణోవెన్ద్రపశి.
“ఏతావక్తం గమయితుః పనవీం దయాళోః శేషాధ్వలేశనయనే
కఇవాతిభారః” ఎన్నుమాపోలే.

“ప్రసాదాదృతే” ఎన్ద్రవిడత్తిలే ‘ఋతే’ ఎన్ద్రతు - వినా
ఎన్ద్రపడి; “అన్యారాదితరరై” ఇత్యాదిపాణిసినూత్రత్రాలే ప్రసా
దాదితి పశ్చిమీప్రాప్తిః ఉదియాత్ = ఉత్పూర్వకాత్ ఇన్
ధాన్యోః విజిరూపమ్. ... (౮౮)

శ్లో॥ వరద! యదిహ వస్తు వాఙ్మృహం

తవ చరణలభావిరోధస్తతః ।

యదివభసతి తత్ప్రదేహి ప్రభో ।

రుషితి వితర పాదమేవాన్యథా ॥

౮౯ ॥

పదవురై.

హేవరద! ప్రభో! = వరదరాజనే!

అహమ్ = అడియేన్

ఇహ = ఇట్లే

యద్వస్తు = యాలోరువస్తువై

వాఙ్మృహం = విరుమ్మకిటినో

తతః = ఆన్ద్రవస్తువాఙ్మృహిసాల్

తవ చరణలభా = ఉనకు తిరువడికలై

విరోధః

} పెరువతట్రు

ప్రతి పాదమేవ = తిరువడియై

బద్ధమానతు రుషితివితర = ఉడనేతన్దరుళి.

స భవతియది = ఉణ్ణాకమాట్టాతాకిల్

తత్ = అన్ద్రవస్తువై

ప్రదేహి = తన్దరుళి;

అన్యథా = నాక్ ఒరువస్తువై విరుమ్మవతు

ఉన్ పదకమలప్రాప్తిక్కు

ప్రతిబన్ధ మామాకిల్

[వరదయది హేత్యాది.] శ్రీవైష్ణవవిద్వేషియుమ్ వీరులై వను

మాన శోభిరాజనుడైయ కొడుమైయినాల్ తిరుక్కణ్ణలైయిమ్మన్దు

కోయిల్ వాన్తైయిమ్మన్దు తిరుమాలిరుఱ్ఱులైక్కు ఎమ్మన్దరుళియ

ఆథ్ వాక్ శ్రీవైకుంఠస్తవమ్ ముతలాక మూన్మస్తాత్రజ్జలై యరుళి
 చెయ్ తరుళి పిఱకు శోభి రాజక్ మాణ్ణొట్టిన్దమెయైక్కేట్టు మకి
 ధ్న్దు అజ్గున్దుమ్ తిరువర్జమ్ పెరియకోయిలేఱ మీణ్ణెమ్మన్దరుళిన
 వళవిలే—తిరునారాయణపురత్తి లెమ్మన్దరుళియిరున్ద ఎమ్మెరుమా
 నార్ కోయిల్ నిన్దుమ్ పన్ద వైరు శ్రీవైష్ణవరాతే శోభి రాజనదస్సిల్
 ఆథ్ వానుక్కు మ్ పెరియనమ్మిక్కుమ్ నేర్న్ద ఆపత్తైత్తిరుచ్చెవిశాత్తి
 పరమదుఃఖపర్యాకులరాయ్ 'ఆథ్ వానాకిలుమ్ ఉయిర్ వాథ్న్ది
 రుక్కు పెన్ద్రోమే' ఎన్దు తిరువుళ్ళమ్ తేటి క్కొయిలుక్కెమ్మ
 న్దరుళి ఆథ్ వానై ఆన్లేషిత్తు త్తేన్ద్రీయరుళిన వనన్దరత్తిలే, మున్పు
 తిరుమాలిరుమ్ శోలై యాత్త్రైయిలే అరుళి చెయ్ తిరున్ద మూన్మస్తవ
 జ్జలైయుమ్ తిరుచ్చెవిశాత్తి త్తిరువుళ్ళముకన్దు ఆథ్ వానై నోక్కి
 'ఉమ్ముడైయ ఇవ్వరుళి చెయల్ కళాలేయన్తో నమ్ముడైయ తిరు
 వరజ్జ చెల్వమ్ నిప్పణ్ణకమాక పెన్ద్రోము నాముమ్ ఇజ్గువాథ్న్దిరు
 క్కుప్పెన్ద్రోమే; ఇని, పెరుమాళ్ కోయిలిల్ పేరుళాళప్పెరు
 మాళ్ అథికతాధక పరిదాన దీక్షితిరాక ప్రసిద్ధరాయిరానిన్టార్;
 సిర్ అవర్ విషయమాకి "అడియేనుక్కు క్కణ్ తన్దరుళవేణు"
 మెన్దు ఒరుస్తవమ్ విణ్ణప్పమ్ శేయ్యుమ్' ఎన్దు నియమిక్కు, ఆథ్
 వాక్ 'అడియేనుక్కు ఇక్కణ్ వేణ్ణా' ఎన్న, ఎమ్మెరుమానార్
 'అప్పడియన్దు; వరదక్ విషయమాక ఒరుస్తవమ్ శొల్లియే
 యాక వేణుమ్' ఎన్దు పలకాలుమ్ నిబన్ధిక్కు, ఆథ్ వాన్ అన్దనియ
 మనత్తై శిరసావహిత్తితే ఇన్దస్తవమరుళి చెయ్ తు కొణ్ణుపోరువతు;
 మాంసచక్షుస్సే ప్రాథికై ఇకర్ తమక్కు అరభిమతమాయి
 నుమ్ ఆచార్యనియమనత్తై అతిలంఘిక్కుమాట్టాత పారిత్రవ్యపరమ
 కాపేయిలేనిఱ్కు మవరాకై యాలే అతులన్దై ప్రాథికై వేణ్ణియ

తుమ్ ఇన్ కు అవజన్యమయిత్తు ; అన్వయపాదకమై కు ఉపాధ్యాయుని నిష్ఠతాయ్ తు ఇన్ కు.

“నీలమేఘనిధిమ్” ఎన్ని జ్ఞోమగుళిచ్చెన్ తపోతే అప్రాకృతదివ్యచక్షుస్సై అసన్యసామాన్యమాక అన్గుహితరుళ ప్పెన్ యివర్ తన్ వాయలే మాంసచక్షుస్సైత్తావెన్ నేర్కొనునేరే ప్రాధికమై సాక్షాత్మయాలే అన్వయపాదకమై త్తిరువుళ్ళత్తిలే యడక్కి న్యజ్ఞమర్యాదైలే పాశురమిడుకితార్.

[హే వరద! ప్రభో! ఇహ యద్వస్తు అహం వాఙ్మయి, తతః (తేన వస్తునా) తవ చరణలభావిరోధో నభవతియది, తద్వస్తు ప్రదేహి ; అన్యథా (-తేన వస్తునా తవచరణలభావిరోధో భవేద్యది,) పాదమేవ వితర.] వారీర్ పేరరుళాళప్పెమమాళే! అడియే యాశారువిషయత్తై ఇప్పోతు దేవరీరపక్కలిలే యాచియా నిన్దేనో అవిషయమ్ దేవరీరుడైయ తిరువడిత్తామరైళిళి ప్రాప్తిక్కు ప్రతిబంధమాక ముగియాతిరుక్కుమాకిల్ అవిషయత్తై అడియే నుక్కు త్తనరుళవేణుమ్ ; ఇజ్జనన్తి క్కే అడియే ప్రాధికమై వస్తు దేవరీరుడైయ పదకమల పాప్తిక్కు ప్రతిబంధమాక త్తలైక్కట్టుమాకిల్, అడియేరుడైయ ప్రాధికమైయ ములుత్తు, ఇడక్కెన అడియేనై త్తిరుండి కేర్ త్తుక్కొళ్ళ వేణుమెన్దితార్. ఇవర్ తామ్ ప్రాధికమైవస్తు ఇన్న తెన్తు విశిష్యవిదేశియాతే య త్తచ్చబ్ద జ్ఞైయిట్టు పాశురమిడుకితార్ కాణమ్ మాంసచక్షుస్సాకిట త్తుద్ర ప్రయోజనత్తిల్ విరుప్పత్తై త్తమ్ తిరువాయాలే వెళియిడక్కుళి.

“చరణలభావిరోధః” ఎన్వవిడ త్తిలే “చరణలభావిరోధః” ఎన్వ శిలర్ ఓశువతు అధికత్తుక్కుమ్ శేరతు, వృత్తైయమ్ భగ్న

మాక్కుమ్. లభా=లాభః. “షిద్ధిదాదిభ్యోజ్” ఎస్త పాణినినూత్ర
మాయ్త్తు ఇస్త ప్రయోగత్తుక్కు నిష్పాదకమ్.

“తచ్చదేహి” ఎస్తమ్ పారముణ్ణు. ... (౮౯)

శ్లో॥ తదపి కిమపి హస్త ! దుర్వాణసనా

శతవివశతయా యదభ్యధకాయే !

తదతులదయ ! సావణ ! నవప్రద !

ప్రవితర వరద ! తుమామోహినిధే ! ॥ ౯౦ ॥

పదస్మరై.

అతులదయ ! = ఒప్పదీ అరుశైయడై
యవనే !

తుమామోహినిధే ! = పాటుమైక్కడలే !

సావణ ! = సవణజంహితనే !

నవప్రద ! = ఎల్లావదీయైయ్కోడు
పువనే !

వరద ! = (అతుతోస్త) వరదవెస్త తిరు
నామమృణ్ణవనే !

తిదపి = అనహాతిలుమ్

(అహమ్) = అడియేక

దుర్వాణసనాశత } పరిపరి దుర్వాణసనై
వివశతయా } కరుక్కు వశపట్టిరు
పుతనాశే

యత్కిమపి = ఏతోవొస్తై

అభ్యధకాయే = ప్రాధికాక్కిలేక,

తత్ = అతై

ప్రవితర = కొడుత్తరుళ్.

[తదపికిమపీ త్యాది.] మాంసచక్షుఃప్రాప్తియితే తమక్కు
నిభాకరమిల్లామైతోదీ వరుళిచ్చెయ్తార్ కీర్తి ; అతు ఎమ్మెరు
మానార్ తిరువుళ్ళత్తుక్కు కాలువ్యహేతువా యిరుక్కుమెన్దు అజ్జి
అన్దప్రార్థనైయితే నైభాకర్యమ్తోదీ అరుళిచ్చెయ్కీతారితిల్.

[తదపి] తథాపి ఎస్తపడి. అతావతు - బౌచిత్వతై ఆరా
య్దన్దు దేవరీర్ తిరువుళ్ళమానపడి శైయవశెన్దు కీర్తిశ్లోకత్తిలే
అడియేక విజ్ఞాపితిరుక్కుచ్చెయ్తేయుమ్ ఎన్దై. [దుర్వాణసనాశత

వివశతయా యత్తి మప్యభ్యుధయే] ఐహిక త్రిలే షణ్ణిష్ఠాస్త దువాణ
సనాదాధ్యత్తాలే ప్రాప్తాప్రాప్తవివేకమ్ పణ్ణాతే యాతూరుపేద్ధౌ
అడియే విరుమ్భాసన్తే, [హే వరద ! తత్ ప్రవితరం] దేవరీర్
అతుతనై త్తస్తరుళవేణుమ్. [అతులదయ !] దేవరీర్ పేరురుళాళ
పైరుమాళ్లీరో. [సావణ !] సవణజనజ్జళోడుమ్ సమ్మన్దమ్ అవిశిష్ట
మన్తోపుమక్కు. సవణశబ్దాత్సమ్మన్దాథే అణప్రత్యయః. సవణ
సమ్మన్థి! ఎన్దై. “సవణపురుషాభ్యాంణధభా” ఎన్దై సూత్రత్తాల్
సావణపదనిష్పత్తి కొణ్ణాల్, సవణజనహితనే ! ఎన్నక్కడవతు.
[సవణప్రద !] సవణస్వదాతావెన్దై ప్రసిద్ధిపెద్ద ముళ్ళపుమక్కు
ఇత్తనైయుమ్ శెయ్యవడుక్కుమే. [ప్రవితరవరద !] దయానిధి
యాయ్ సవణససమ్మన్థియాయ్ సవణస్వదాతావాయ్ తిరునామ
తూలుమ్ వరదనాయ్ శిళజుకిన్ద దేవరీర్ కొడుత్తే వేణుమెన్ది
తూర్. [క్షమామ్బొనిధే !] అడియే ఇజ్జనే నిబన్ధిత్తుక్కే
ట్రుతు అపచారమేయాకిలుమ్ క్షమాసాగరరాన పుమక్కు క్షమిక్కు
ప్రాప్తియుణ్ణాయిరుక్కు, నాన్ కేట్తత్తై? నీర్ కొడుక్కుత్తై?
ఎన్దితూర్. ... (౯౦)

శ్లో॥ ప్రియమితరదధాపివా యద్యథా
వితరిసి వరదప్రభో! త్వంహి మే ।
తదనుభవనమేవ యుక్తంహి మే
త్వయి నిహితభరోస్తి సోహంయతః ॥

౯౦ ॥

పదపూర్తై.

వరదప్రభో! = వరదరాజనే !,

అథాపివా = ఇప్పటి ఆడియే ప్రాథిక

క్కచ్చెయ్ శేయుమ్

త్వమ్ = స్వతస్త్వేవాన నీ

ప్రియమ్ = ఇష్టమానతో

ఇతరద్వా = అన్యమానతో

<p>(-హితమానతయో)</p> <p>యత్=యాతొన్తై</p> <p>యథా=ఎప్పడి</p> <p>మే=ఎనక్కు</p> <p>వితరసి=కొడు త్తరుగుకితాయో</p> <p>(తథా)=అప్పడియే</p> <p>తదనుభవన మేవహి=అతైయనుభవిప్పతే</p> <p>యన్తో</p>	<p>మే=పరతస్త్రినాన అడియేనుక్కు</p> <p>యుక్తమ్=తకున్దతు ;</p> <p>యతః=ఏసెన్తాల్,</p> <p>సోహమ్=అడియేన్</p> <p>త్వయి=ఉన్ పక్కలిల్</p> <p>నిహితభరోస్మి=భరసమపకణమ్ పణ్ణిక్కి</p> <p>డక్కి=తేని=తే.</p>
--	---

[ప్రియమిత్యాది.] భగవతి న్యస్తభరరాన తమ్ముడై య స్వరూపత్తుక్కుమ్ కులైతల్ వారాతపసి పేశవేణుమితే; అప్పడి పేగుకితార్ ఇతిల్.

[హే పరద్రాభో! త్వం మే ప్రియంవా వితర, ప్రియాది తరత్ (అప్రియం) వా వితరం; యత్ త్వం మే వితరసి తదనుభవ నమేవహి మే యుక్తమ్, యతోఽహం త్వయి సహితభరోస్మి.]

దేవరీర్ అడియేనుక్కు ప్రియమానతై త్తన్దగుళవునూమ్; అప్రియ మానతై త్తన్దగుళవునూమ్; నిరజ్కుశస్వతస్త్రిరాన దేవరీరై వడిప్పిడువతల్కు అడియేన్ అధికారియల్లెనితే. దేవరీరడత్తిల్ న్యస్తసమస్తాత్మభరనాన అడియేన్ ఎవ్వళవుక్కు అధికారియెన్నిల్; దేవరీగుడైయ తిరువుళ్ళత్తాలే ప్రియమెన్తో హితమెన్తోనినైత్తు త్తన్దరుళుమతై అనుభవిక్కు మత్తనేయేయితే ఎంక్కుల్లై తెన్దార్.

... (౯౧)

❀ అథ పంచస్తదశకమ్. ❀

శ్లో॥ యథాసి యావానసి యోసి యద్గుణః
కరీశ ' యాద్యుగ్విభవౌ యదిజ్జీతః ।
తథావిధం త్వాహుభక్తదుగ్రహం
ప్రపత్తివాచైవ నిరీక్షీతుం వృణే ॥

౯౨ ॥

పదవురై.

కరీశ ! = శ్రీహ స్తిగిరినాథనే !,
త్వమ్ = నీ
యోహు = ఎవ నాయురుక్కితాయో
యద్గుణః = ఎవగుణలై యుడైయో
యరుక్కితాయో
యథా అసి = యాలోరుప్రకారం తైయుడై
యోయారుక్కితాయో
యావాక్ అసి = ఎవ్వళవనాయురుక్కి
తాయో
యాద్యుగ్విభవః } ఎప్పడిప్పట్ట విభవతై
అసి } యుడైయోయారు
రుక్కితాయో

యదిజ్జీతః అసి = ఎవ్వచ్చాపారతై యుడై
యోయారుక్కితాయో
తథావిధమ్ = అప్పడిప్పట్టవనాయో
అభక్తదుగ్రహమ్ = భక్తర్కళుక్కున్ది
మన్త్రైయోర్మక్కు అరియనాన
త్వా = ఉన్నై
అహమ్ = ఆడియే
ప్రపత్తివాచైవ = శరణమ్ ఎన్ని వాక్యాత్ర
త్రైయే
నిరీక్షీతుమ్ = సాక్షాత్కరిక్కు
వృణే = విరుమ్ముకోటే

[యథాసి యావానసీత్యాది.] ద్వయ త్రిల్ ఉత్తరఖణ్డత్రి
లుళ్ళ నమశ్శబ్దత్తి అథానుసన్ధానమాక భగవత్ప్రవృత్తి విరోధి
స్వప్రవృత్తి నివృత్తిరూప స్వరూపతై క్షీణదశకత్రిలే ప్రతిపాది
త్తరుళివన స్తరమ్ “ నారాయణాయ ” ఎన్త చతుర్థికయి అథా
మీన కై జ్ఞుర్యప్రభానైయై ఇంద్రదశకత్రిలే శైయతరుళి స్తవతై
నిగమిక్కితార్.

అతిల్ ఇంద్రశోకత్రిలే - సవిభూతికనానవునై కుంతైయట
సాక్షాత్కరిక్కువల్లినామ్మడి అరుళ శైయ్యవేణమెన్దితార్. [హే

కరీశ! త్వం యోసి యద్గుణోసి యథాసి యావాసి యాద్వగ్వి
భవోసి యదిజ్ఞతోసి; తథావిధమ్ అభక్తదుగ్రహం త్వా అహం
ప్రపత్తివాచైవ నిరీక్షీతుం వృణే.]—[యోఽసి] “సత్యం జ్ఞాన
మనంతం బ్రహ్మ” ఎత్తమ్ “ప్రీశ్వతే లక్ష్మీశ్వ పత్నయై” ఎత్తమ్
శుడర్మికు శుగుతికళ శొల్లుకిటపడియే సత్యత్వ జ్ఞానత్వ అనంతత్వ
అనన్తత్వ అమలత్వ శ్రియఃపతిత్వాదికళాకిట యావైశిలస్వరూప
నిరూపకగుణజ్ఞభాలే నిరూపితనాయురానిన్తాయో; [యద్గుణోసి]
“ఎరాఽన్య శక్తివిఽవిధైవ శ్రూయతే స్వాభావికీ జ్ఞానబలక్రియాచ”
ఎన్నిపడియే జ్ఞానశక్త్యాదికళాకిట యావైశిల కల్యాణగుణజ్ఞభోజే
కూడియురానిన్తాయో; [యథాఽసి] “యోగోవా ఇమాని భూతాని
జాయంతే, యేనజాతాని జీవన్తి, యత్ప్రాయన్త్య భిసంవిశన్తి” ఇత్యా
ద్యుమాయ్ జగజ్జన్మాదికారణత్వాది రూపజ్ఞభాన యావైశిల ప్రకా
రిజ్ఞత్యైయుడైయెయాయురానిన్తాయో; [యావానసి] “అణోఽణీయా
స్సూత్రోమహీయాన్” “అన్తబహిశ్చ తత్సంఖం వ్యాప్య నారా
యణస్థితః” ఇత్యాద్యుక్తయావత్పరిమాణ విశిష్టనాయురానిన్తా
యో; [యాద్వగ్విభవౌసి.] “పతిం విశ్వస్యాత్మేశ్వరం శాశ్వతం
శివయ్యుతమ్” “తమిశ్వరాణాం పరమం మహేశ్వరమ్” “తం
జ్ఞేవతానాం పరిమంచ దైవతమ్” ఇత్యాద్యుక్తమాన యాద్వైశై
శ్వర్యత్తోడి కూడియిరానిన్తాయో; [యదిజ్ఞతోసి] “అన్తః ప్రవిష్ట
శ్చాన్తా జనానాం సర్వాత్మా” ఇత్యాద్యుక్త చేతనాచేతన నియమ
నాది రూపమాన యాద్వైశవ్యాపారత్వై యుడైయెయాయురాని
న్తాయో. [తథావిధమ్.] అన్త స్వరూపగుణప్రకార పరిమాణ విభ
వచేష్టితివిశిష్టనానవెన్తపడి. [అభక్తదుగ్రహమ్] “వత్తుడైయడి
యవర్ క్కెళియవన్” ఎన్నుమిడత్తై వ్యతిరేకోక్తియాలే అదుభి

చైతన్యమును కలిగియున్నది. ఎత్తనై శాస్త్రజ్ఞానమిరుద్దాలుమ్ భక్తియు ల్లాతఃసత్త్వ
దుఃఖానామితే ఎమ్మెగుమానిగుప్పతు; “భక్త్యా శాస్త్రా
ద్వేద్ధి జనాదకామ్” ఎన్నానితే సజ్జయన్. — ధృతరాష్ట్రన్ సజ్జ
యనైనోక్తి ‘నీయుమ్నానుమ్ ఒక్క శాస్త్రవాసనైకల్ షణ్ణిప్సే
ద్దోమ్; ఇజ్జనేయరుక్కచైతన్య తే నానుకొక్కలితే కేట్రటియ
వేణ్ణుమ్మడి ఉక్కు వైశద్యముణ్ణానపడి యెజ్జనేయెన్న, ఎనక్కు
వాళికేళాయ్ [మాయాం నసేవే] నాన్ వజ్రసజ్జల్ శెయ్తు
పోరేన్. [నవృధా ధర్మమాచరే] నానొరునాళుమ్ ఫలధర్మజ్జళను
స్థియేన్. [శుద్ధభావం గతిః] నిన్నెల్లమ్ శొలపున్ శెయలుమొరు.
పశిప్పట్టరుప్పేన్. [భక్త్యా శాస్త్రాద్వేద్ధి జనాదకామ్] పరియడై
వేకల్లదు అవనై యటిన్దననల్లెన్; భక్తిసహకృత శాస్త్రత్తాలే
అవనై యటిన్దననాన్ ఎన్నానితే. “యేతు త్వదంఘ్రిసరసీరుహ
భక్తిహీనాస్తేపానుమీభిషి నైవ యథాధ-బోధః । పితృఘ్న
మజ్జానునాప్నుషి జాతు నేత్రే నైవ ప్రభాభిషి శంఖనితత్వబుద్ధిః.”
ఎన్నుమ్ శ్రీవైకుంఠస్తవ శ్లోకముమ్ ఇన్ద్రే అనుసన్ధేయమ్.

[త్వా] ఇప్పడిప్పట్ట వునై ౨. యుష్మచ్ఛబ్దత్తిన్ దివ్యతీయా
విభక్తియిలే త్వామ్ ఎన్దుమ్ త్వా ఎన్దుమ్ రూపద్వయముణ్ణితే.
[ప్రపత్తివాచైవ నిరీక్షితుం వృణే] వాక్యాత్రమాన ప్రపదనత్తాలేయే
సాతుత్కరిక్క విరుమ్ముకితేన్. ఉన్నుడైయ స్వరూపత్తిలుమ్ గుణ
త్తిలుమ్ ప్రకారత్తిలుమ్ పరిమాణత్తిలుమ్ విభవత్తిలుమ్ చేష్టిత
త్తిలుమ్ ఆక ఎల్లావద్రోణిలుమ్ శితితుమ్ కుత్తాయామే పరిపూర్తి
యాకవునై ౨ సాతుత్కరిక్కి ప్పారిత్తిరుక్కితేసెన్దై. ఇవ్వళవు పారి
ప్పక్కుమ్ కైమ్మతల్ “పరిదముగుదయం గతిత్వాం వృణే” ఎన్న
ప్పట్ట వాచికప్రపత్తియేకాణ్ణెత్తార్. అడియేనుడైయ ఆకిళ్ళున్దై

యుమ్ త్వదేశోపాయత్వత్తైయుమ్ అఱుతియిట్టచొన్న వెనక్క
ఉన్నుడైయ స్వరూఘణాదిః తై నీయే కేవలకృపామాత్రత్తాలే
సాక్షాత్కరిప్పి తరుళవేమమెస్తు కరుత్తు.

“యథాసి” ఎన్నతఱు, “అదిత్యనిఱం తమనః పరిస్తాత్”
“య ఏషోస్తరాదిత్యేహిరణ్మయః పురుషోదృశ్యతే” ఇత్యాద్యుక్త
యాదృశవిగ్రహ విశిష్టనాయరానిష్ఠాయో - ఎన్నమ్ పారుళాక
లామ్. “యదిజ్ఞితః” ఎన్నవిడత్తిలే ఇజ్ఞితశబ్దాధమ్ - “వేదాన్వే
షణ మస్తరాదిభరణ క్షోధారణ స్వాశ్రితప్రహ్లాదావనభూమిభిక్షణ
జగద్విక్రాంతయో యత్క్రియాః | దుష్టక్షత్రసిబహణాం దశము
ఖాద్యన్మూలనం కషణాం కాళిన్ద్యా అతిపాపకంసనిధనం యత్క్రి-
డితమ్” ఎన్నపుట్ట దివ్యచేష్టితజ్జళాకమమామ్. “వైష్ణవేకపిత్తై
నల్విత్తైయాట్ల మనైత్తిలుమజ్జెన్నుళ్ళ ముళోకుళి, ఒన్నమ్
కిణ్డిడప్పెన్ద్రోలేనడియేన్ కాణుమాటిసయుణ్డెసలరుళే” ఎన్నిఱుడి.
పుణే = ఇచ్చామిత్యధణః.

ఇస్త శ్లోకమ్ముతల్ “సమాహితైః” ఎన్నమ్ శ్లోకమశ
వాకపుళ్ళ దశకమ్ - చుళస్థపృత్తిమ్. “జతౌతు పంశస్థముదీరితం
జరా” ఇతి తల్లక్షణమ్. (౯౨)

శ్లో॥ అయే దయాళో పద క్షమానిధే !

‡ విశేషణో విశ్వజనీన విశ్వద !

హితజ్ఞ సవజ్ఞ సమగ్రశక్తిక !

ప్రసహ్య మాం ప్రాపయ దాస్యమేవ తే ॥ ౯౩ ॥

పదవురై.

దయాళో! = పేరులు లాళనే!

తమానిధే! = పాటుమైక్కు నిధిపోస్తవనే!

విశేషతః = మిశ్రమ

విశ్వజనీన = సుఖజనబుక్కుమ హితైషి

యానవనే!

విశ్వద = ఎల్లావద్దై యుమ్ తన్దరుళనల్ల

వనే!

హితజ్ఞః = (అచియార్ కరుక్కు) హితమా

నవద్దై ఆతియుమవనే!

సుఖజ్ఞః = ఎల్లావద్దై యుమతియుమవనే!

సమగ్రశక్తికః = పరిపూర్ణశక్తియుండై

యవనే!

అయేవరద = ఎరన్దరుమ్ పెరుమాళెష్టు తిరు

నామమపూణ్డిరుప్పవనే!

మామ్ = అడియేనుక్కు

తేదాస్యమే = ఉన్నడిమై త్రిటలైయే

ప్రసవ్యా = పప్పడియావతు

ప్రాపయ = ప్రాప్తమాక్కియరుళ వేణుమ్

[అయే దయాళో! ఇత్యాది] కీర్తనలోకత్తిలే “నిరీక్షితుం వృణే” ఎన్టు సాతూత్కారమాత్రక్తిల్ విరుప్పత్తై అరుళిచ్చెయ్ తార్; అవ్వళవిలే ఐగ్వాప్తిపెటవెణ్ణుమో?; “అదశణనే దశణన మాత్రకామాః” ఎన్టు ఇంకిలే వేణ్ణెక్కొణ్ణవడియా మత్తనైయా య్త్తు పతు; “కణ్ణేక కమలమర్చానమి” ఎన్టూల్, అతిఱ్ఱు అసుత్తవడియాక “తొణ్ణేశెయ్ శెన్టుమ్ తొమ్మితునల్లియొమ్మక” ఎన్టెయితే ముత్తై అప్పడియే ఇవరుమ్ సాతూత్కారానన్దరభావి యాన కై జ్ఞుర్యపురుషాక్షత్తై ప్రాథిక్కితార్ ఇన్ద శ్లోకత్తిల్.

[దయాళో!] పిఱర్ పడుమ్ దుఃఖత్తైక్కణ్ణు సహిత్తిరుచ్చుమ్ వన్తై దేవరీరుక్కుణ్ణాకలన్టో ఇన్నుమడియేన దుఃఖయాకవే వైత్తి రుక్కవొణ్ణుమ్; శతీర్తుక్కుణ్ణామతు శరీరక్కాకితావోలే నాన్ పడుమ్ దుఃఖమ్ దేవరీరుడైయతానపిన్ను ఇని ఆతియిరుక్కిటశెన్? ఎన్ఱిత్తార్. పదుఃఖదుఃఖయితే దయాళు వెనప్పడుమాన్.

[వగద!] అడియేనుక్కు ఇత్తినైయుమ్ శెయ్య త్తిరువుళ్ళ ముత్తెయారీల్ దేవరీరుడైయ వరదత్వమ్ ఎన్నాయ్త్తు? మామ్మల్ల

పుణ్ణి యెన్నుమాపోలేయో దేవరీర్ జరదరెన్టు తిరునామమ్ వహిప్పతు ?

[క్షమానిధే !] అడియేనుడైయ పూవాఁఘట్టలై యేవోక్కి నిగ్రహిక్క త్తిరువుళ్ళమాకిల్ క్షమాగుణమ్ విలైచ్చెల్వతు ఎక్కేయో? “కల్పకోటిశ తేనాపి సక్షమామి వసుస్థరే!” ఎన్ఱ దీఘుఁ నిగ్రహత్తై అడియేనళవిల్ ఫలిప్పిక్క త్తిరువుళ్ళమాకిల్, ఇరరుళాళ నెన్ఱుమ్ వరదనెన్ఱుమ్ పూణ్ణ తిరునామజ్జల్ శాలఅయ్యకితాయ్ త్తలై క్కట్టమాకాతే. క్షమాగుణత్తుక్కు జలాజ్జలియామ త్తనైయో?.

[విశేషతో విశ్వజనీన!] సనఁజనజ్జళుక్కుమ్ హితైషియా యిరున్ఱువైత్తు అడియేనరుత్తఁతిఱ్ఱిలే అన్ఱహితైషిత్వమ్ వేర్ పటియున్ఱతో? “ఇవన్ఱ్ఱైపుటత్తాళెన్ఱెన్ఱో?” ఎన్నుమాపోలే విశ్వత్తిల్ బహిర్భూతనో అడియే. స్వజనస్వచ రక్షితా” ఎన్ఱతుక్కన్ఱాల్ “రక్షితాజీవలోకస్య” ఎన్ఱ ఊర్ప్పొతువుమ్ కళియవేఱుమోతా! “క్షమానిధేవిశేషతః” ఎన్నుమ్పొతు అకారమ్ వ్రల్లిచ్చమాన్ క్కిడక్కిఱతుకాణ్ ఎన్ఱ ఓరడైవిలే అయ్యకియ మణవాళచ్చియిర్ అరుళిచ్చెయ్యక్కేట్టిగుక్కై. అతానతు - “అవిశేషతః” ఎన్ఱ పదచ్చేదమ్ తిరువుళ్ళమానఁడి. గద్యత్తిలే “అనాలోచితవిశేషాఽశేషలోకశరణ్య” ఎన్ఱ అధఁమ్ నాతిన్ఱుకిడక్కిఱ ఁడి. అవిశేషతః=ఇన్నా రిన్ఱయారెన్ఱు వాళిపారాతే, [వస్తిచణ్ణాళ విభాగమ్పారాతే] విశ్వజనీన=అన్ఱ వర్క్కుమ్ ఇరున్ఱ తేకుడియాక హితనానవనే! ఎన్ఱ. ఇన్ఱధఁత్తై ఇానప్పిరాక్ కేట్టు న్నారస్యతి శయమిన్ఱిన్ఱ పోరవుకన్ఱార్. “అవిశేషతో విశ్వజనీనవిశ్వద” ఎన్ఱ ఏన్ఱెనుత్తు అనుసన్ఱిత్తుమ్పోరువర్ అతిలే అధఁన్నారస్యమిరున్ఱా లుమ్ “విశేషతో - విశ్వజనీన - విశ్వద” ఎన్నుమ్పొత్తైక్కు

విల్లెయుమిన్బుమ్ విల్లెయాతుకిడాయ్ ఎస్పర్ కణపురత్తుచ్చెల్వనార్.
అక్షరానుప్రాసరామణీయకత్తిలే ఆత్మస్తపడి.

[విశ్వాద'] "ఎనక్కే తనై త్తస్త కట్టకమ్" ఎన్నిటపడియే
పుటమ్ముణ్ణానవర్తై యడైయక్కొడుత్తు త్తవ్వైయుమ్ కొడుప్పవ
రవీరో?

[హితజ్ఞ'] "ఉణ్ణిలావియ వివరాలకుమైతీర్తీ ఎనై
య్కాదపజ్జయమ్ సణ్ణిలావత్తయే నలియప్పార్ త్తిరుక్కైయో
అడియేనుక్కు దేవరీర అటిన్దువై త్త హితమ్. * దువ్యాధివ్యాఘ్ర
భీషణమాయ్, విషయత్తుద్రగుల్తాధ్యమాయ్, తృపాదపశాలి
యాయ్, పుత్రదారగృహత్తేత్ర మృగత్మస్థామ్ము పుష్కలమా
యిరానిన్దు సంసారిమరుకానార త్తిలే కృత్యాకృత్యవివేకాన్ధనాయ్
ఇతస్తతః పరిభ్రమిక్కునుడియేనుక్కు ఇన్నతుశెయ్కై హితమెన్ను
మిడమ్ దేవరీర అటిన్దువై త్తే * పావియేనై పులకాట్టిప్పడుప్పతు హిత
జ్ఞైక్కు ప్పొగునుమోతా!.

[సవజ్ఞ'] ఇశ్శెల్లామ్ అడియేనుణార్ త్త ఉణ్ణరవేణున్దు
డియో దేవరీరుడైయ అటివిరుప్పతు. అడియేనుడైయ ఆత్మనామై
య్కాకనత్తాలే శొల్లిక్కొడునిన్దు నిత్తనై పొక్కి దేవరీరటియాత
తున్దు? * ఉట్టిడన్దువణ్ణమే పుటమ్పొళిన్దు విశ్శుక్కిన్దు ఎన్నా ర్రియై
అటియారో? * ఉళ్ళువారుచ్చిత్తేల్లా ముడనిరున్దుటివీరాయినమ్
* పాశుమ్ కేట్టినాతే తిరువుళ్ళముకక్కుమెన్దు అడియే పితర్
దునుతు

[సమగ్రశక్తిక] దేవరీరుక్కు శక్తివైకల్యమున్దు అడియే
నాటియిరుక్కునో? ఇరుమ్బొప్పొన్నాన్దువల్లీరితే. [తేదాస్యమేవ
ప్రపశ్యా మాం ప్రావయ.] ప్రకృతిపారవశ్యత్తాలే అడియేనుక్కు

క్షుద్రఫలాస్తరజ్జలిలే రుచియుణ్ణానాటమ్ అనరుచియైత్తులైత్తు దేవ
రీరతిట తిల్ కైజ్జుర్యసామాజ్యత్తైయే పెణువిక్కవేణుమెన్దితార్.

“దయాళో!” ఎన్ఱ విడత్తిలే శిల వివక్షితాంశజ్జఘ్ణు;
‘ వివక్షితంహ్యనుక్త మాకులీకరోతి హృదయమాకైయాలే వ్యా
కులత్తైతీర చ్చిలశొల్లువోమ్. దయాన్వరూపత్తైప్పద్రో ఆరాయ్
వోమ్. పరదుఃఖానహిష్ణుత్వమ్ దయైయెన్ఱుమ్ పరదుఃఖ దుఃఖత్వమ్
దయైయెన్ఱుమ్ సమ్పూర్ణకళో తిరువుళ్ళప్పద్రో మువర్కళో. శర
దుఃఖనిరాకరణేన్ఱైయే దయైయామెన్ఱు దేశికాతిరువుళ్ళమ్. “యా
దుఃఖాపాచికీపాఁ పరహితమనసస్సైవ తస్యానుకమ్పా” ఎన్ఱ అధి
కరణ సారావళియులుమ్ “కారుణ్యమ్ - పరదుఃఖనిరాకరణేచ్ఛా”
ఎన్ఱు శరణాగతిగద్య భాష్యత్తిలుమ్ శొల్లివైత్తార్. “పరదుఃఖ
దుఃఖత్వం దయా” ఎన్ఱతిల్ వైనుత్వత్తైయుమ్ కాట్టివైత్తార్. శర
దుఃఖానహిష్ణుత్వముమ్ పరదుఃఖనిరాచికీపైయెన్ఱుమ్ పర్యాయమెన్ఱు.
భ్రమియానిఱ్ఱుమ్ అవాచీనర్కళో “పరదుఃఖానహిష్ణుత్వం
దయా” ఎన్ఱు శ్రీభాష్యకారాదిక శరుళిచ్చెయ్తళో ఎమక్కు
వివాదమై యెన్దితార్కళో.

“పరదుఃఖదుఃఖత్వం దయా” ఎన్ఱతిల్ విక్రతిపత్తిపణ్ణుమ
వర్కళై ఒన్ఱుకేట్టితోమ్; ఉలకత్తిల్ సామాన్యమాక ప్పరదుఃఖ
దుఃఖత్వమెన్ఱు గుణమా? దోషమా? చక్రవర్తిత్తిరుమకను
త్తైయ తిరుక్కల్యాణగుణజ్జళై చ్చొల్లిక్కుణ్ణువరుమ్ ప్రకరణత్తిలే
“వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశంభవతి దుఃఖః” ఎన్నానిన్ఱ
తెన్ఱు ఒరువుణుమ్నిఱ్ఱు. ఉలకత్తిల్ ఒరువో దుఃఖక్కుమ్మోతు
అన్దదుఃఖత్తై క్కుణ్ణుకొణ్ణిరానిన్ఱ మద్రోరువో తానుమ్ దుఃఖ
ప్పడాతోయిల్ అవనైక్కల్ నెన్ఱునెన్ఱుమ్ నిఘ్నానెన్ఱుమ్ వత్తెకూ

ఋతుమ్, పిఠర్ దుఃఖమ్మైక్కుణ్ణు పరవశమాక బరువన్ దుఃఖమ్మ
నాకిల్, అవనై ఈరి నెఱ్ఱన్ ఎఱ్ఱమ్ ఇరక్కముళ్ళవనెఱ్ఱమ్ పరమ
దయాళువెఱ్ఱమ్ శొల్లిప్పుకడ్డ వేరుమ్ ఇఱ్ఱాక బరువరాలుమ్ అపల
పిక్కువొణ్ణాతవై. ఆకవే, పరదుఃఖదుఃఖత్వమెప్పుడు ప్రశస్తగుణజ్ఞ
శిల్ ప్రథమమాక క్కణక్కిడక్కుడియతేయన్ది దుగుణమాక
బరువరాలుమ్ కూఱవొణ్ణాతవు. ఇప్పడిప్పట్ట వారు శిఱ్ఱగుణమ్
ఎమ్మెరుమాచక్కిటైయెఱ్ఱ సాధిక్కు బద్ధపరికరరాయ్ వరుమవర్క
ళుడైయ + కరువితే తిరువిలామైయై ఎళళొల్లవ్రామ్.

పరదుఃఖదుఃఖత్వమ్ ఎమ్మెరుమానుక్కు కూడాతెఱ్ఱ వాడి
క్కుచువర్కళి ముఖ్యమాకచ్చొల్లుమ్యుక్తి యాతెన్నిల్ ; పర
దుఃఖత్తై ప్పహరిక్కువల్ల శక్తి ననుక్కిల్లామైయాలే నామ్ పరదుఃఖ
దుఃఖః శాయిరుక్కులామ్ ; సనుగ్రశక్తికనాన ఎమ్మెరుమాన్ ఎలి
యెలున్బురాన నమ్మెప్పొల్నిక్కి పరదుఃఖనిరాకరణ నిపుణనాకై
యాలే అనన్ పిఠర్ పసుమ్ దుఃఖత్తైక్కుణ్ణు తానుమ్ దుఃఖక్కు
క్కారణమయిలై యెన్దితార్కళి అన్దో! పరదుఃఖ దుఃఖత్వత్తు
క్కుమ్ పరదుఃఖనిరాకరణ సామధ్యత్తుక్కుమ్ పరస్పరవిరోధ
ముడైన్దు నిన్దై త్తచాఱు ఎన్నే! అవ్విరణ్ణమ్ పరస్పరమవిరుద్ధమ్
తన్ ప్రజైక్కు బరుతుప్పమ్ నేర్న్దువిట్టాల్ అత్తై ఉడనే పహరిక్కు
వల్లశక్తి మాతాప్రక్కిరుక్కు చ్చెయ్ తేయుమ్, అప్పడియే అత్తు
స్పత్తై అవళి పరిహరిత్తు విడచ్చెయ్ తేయుమ్, “ కుఱునైక్కుత్తున్బుమ్
పుకానుల్ కాక్కువేడ్డియతు నమకడమైయారున్దుమ్ ఏమాన్దు
పోనోమే! ; అన్దో! అయాయుమాయ్ కుఱునైయై త్తుడిక్కు
విట్టోమే! ” ఎన్దిప్పడైకళితే పలవాతాకక్కతటి ఎరున్దున్బుడియై
క్కాణాతాయణ్డో?

దుశ్శాసనకైయిలే ద్రాపది పరిభవప్టు కూవిసపోతు
కణ్ణపిరా ఒరువాటు అవళితుయరై త్రిర్ త్తిరుక్కచ్చెయ్ కేయున్,
“ఐయో! అవళి కూవిసపోతు నా నేరిల్ శెన్బిగున్దు ఉతవాతోట్టి
నేనే!” ఎత్తుమ్, “ఐయో! అవళుక్కు పురిభవమ్ నేర్న్దు అవళి
కతతినపిన్బు నా అత్తై పోక్కినేనేయన్బు, ముతతన్ని లే పరిభవమే
యన్దాకాతపడి జాగరూకనాయరుక్కై తవిర్ న్దేనే! అవళుక్కు
నా పెరియకడనాళియాయ్ విట్టేనే! ఎజన్మమ్ ఎన్నాయ్ న్దు!
ఎత్తుమ్ తళకావళి శోర్ వై నిన్దెత్తు త్తిరువుళ్ళమ్ వేర్ణు పలవాటు
కతతినపడియై అటియార్ కళో?.

“ద్రాపది ‘శరణమ్’ ఎన్దు పుక్తియి త్తనైయున్ తిరువుళ్ళ
త్తిలేకేన్దు సదస్సిలవ్ పరిభవితై పరిభవత్తైయున్ పరిహరిత్తు
దుర్యోధనాదికళైయుమ్ నిరసిత్తు ధర్మపుత్ర తలైయిలే ముడియై
యున్దెత్తు ఇవళికుట్టలైయుమ్ ముడిపిత్తు ప్పిన్బున్ “గోవిన్దేతి
యదాక్రన్దత్కొన్దా మాం దూరివాసినమ్ | ఋణం ప్రవృద్ధమివమే
హృదయాన్నాపసపతి” ఎత్తు కుత్తైవాళనాయ్, పరిమిపదత్తు
క్కొన్దున్దురుళుకిఱపోతుమ్ “నాతిస్వస్థమనా యయా” ఎన్నుమ్మడి
తిరువుళ్ళత్తిర్ పుణ్ణోడేయితే ఎమ్మన్దురుళిన్దు” ఎత్తు సమ్మాచా
ర్యోకళ విధరాయిగుప్పర్ కళాయ్ త్తు.

మడువికరైయిలే ముతలైతన్నాలడర్ పుణ్ణ శ్రీగజేన్ద్రాన్
వానుడైయ ఇకరై ఎమ్మెగుమా త్రిర్ త్తిరుళినానేలుమ్ అవన్తా
కట్టదుఃఖమ్ వాగ్విషయమన్దే; ఆన్దోనా భట్టర్ పోల్వార్ కణ్ణటిన్దు
అరుళిచ్చెయ్ తుళ్ళార్. “సగ్గుహమ్మరమయథాయథం దధానో
ధిజ్ఞామిత్యనుగజగజమాజగన్ద” ఎత్తు శ్రీరజరాజస్తవ త్తిలే భట్టర్
అరుళిచ్చెయ్ తమైకణ్ణిరే. ‘మాంధిక్! మాంధిక్!!’ ఎత్తు నొన్దు

కొణ్ణే ఎమ్మెరుమా అరైకులైయ త్తలైకులైయ ఓడివదానెన్టాల్ ఇతువెన్గోల్!. సహస్రనామత్తిల్ “దక్షః” ఎన్నుమ్ తిరునామత్తిళ్ భావ్యత్తిలుమ్ ఇతై విళక్కియరుళినార్. ఆహ్వానుమ్ శ్రీవైకుంఠ స్తవత్తిల్ - “విశ్వం ధియైవ విరచయ్య నిచాయ్యభూయ సంజ హ్రువస్సతి సమాశ్రితవత్సలత్వే | ఆజగ్నువస్తవ గజోత్తమబృంహితేన పాదం పరామమృశుపోపిత కామనీమా.” ఎన్నరుళిచ్చెయ్తాల్. ఎమ్మెరుమా తాళాత్తియరుళిన తిరుప్పరివట్టత్తలైప్పైచ్చురుట్టి త్తిరుప్పవళత్తిలేవైత్తు అతనుడైయ పుణ్వాదై వెతుకొణ్ణు ఓరు కైయాలే కుళిరత్తడవిక్కొడుత్తానెన్టాల్ అన్దసయ్యత్తిలే ఎమ్మెరుమా తిరుప్పళ్ళత్తిల్కొతిప్ప వాగ్విషయమామో?.

ఇప్పుడి ఎమ్మెరుమా నెజ్జాఱల్ వట్ట ప్రకరణజ్గల్ పరశ్శర ముణ్ణు. ఇవిడజ్గళుక్కు తూప్పల్పిల్లై పేశువతెన్నెన్నిల్; ఎమ్మెరుమా అఖలహేయప్రత్యసీక కల్యాణైకతాననాకైయాలే అవ నుక్కు మెయ్యే దుఃఖముణ్ణాకప్రసక్తియై. దుఃఖగ్పాల అభి నయిక్కుమళవేయన్తి ఉణ్ణైయాన వికారజ్గల్ అవనుక్కిలైయెన్తి తాల్. —విరోధపరిహారమెన్నుమ్ రహస్యత్తిల్ -

“..... ఇతు స్వతస్త్రనాన ఈశ్వర అజ్ఞానదుఃఖకర్మ వశ్యత్వాదికై త్తల్లీలాదికళాలే అభినయిక్కితానెన్టు శొల్లుకిఱ ‘తేన పశ్చయతే లోకా’ ‘మోహయిత్వా జగత్సవమ్’ ఇత్యాది వచనజ్గళాలే పరిహృతమ్; స్వతస్త్రనాయ్ కారుణికనాయరుక్కిఱ వీశ్వర తగగుణత్తాలే అవతారజ్గళిలే అజ్ఞానదుఃఖాది కై ఉణ్ణాక్కిక్కుళుకితానెన్తి పక్షమ్ భేదాభేదిమతజ్గళిపోలే. పరిత్యాజ్యమ్. సవకర్తావాయ్ సవజ్ఞనాయ్ సవశక్తియాన ఈశ్వరస్తానే పరదుఃఖత్తై ఉత్పాదిత్తు అతుకణ్ణు తానే శోకిక్కితా

నెన్టాల్ ఇతు జరద్రవాదివాక్యత్యుమామ్.” ఎన్టుమ్;—[తత్తై]న
 “ఈశ్వరావతారజగితో తోన్ఱిన అజ్ఞానాదికళెల్లామ్ అభినయసిద్ధ
 మానాతోవోల్” ఎన్టుమ్ ఎఱుత్తివై త్తిరానిన్టార్. ‘ఇవన్ ముక్కు
 చ్చొల్ల వడుపుతె?’ ఎన్టు మధురఃపిదానరై క్కేట్టే, “నజ్జ
 ల్పనూర్యోదయత్తి ఇరణ్ణామజ్జత్తి అవర్ తామే ఎఱుత్తివై త్తి
 రుక్కుమ్ శిలవాక్యజ్జలై యెఱుత్తుక్కాట్టలామ్ కిడాయ్” ఎన్టరుళి
 చెప్పయ్ తార్. అతాకిఱతు - “అలత్యతామయం రజనిచరవంశ
 బాన్ధవానాం రాహుమీమాంసకానాం సుభగాభిక్షుకన్యాయః ;
 యదేతే నిగమాన్తపరిత్యాగినః పరానిధిషీవన్తి ప్రతిక్షీపన్తి చ స్వయ
 మేవ నిగమాన్తాః; అతశ్చ సభాకమ్పభావ ప్రతిపాదకజడపురుష
 ప్రయుజ్యమాన భసాపజ్కాభావవచనవత్ అపహాస్యవచనామ
 మీమాం ప్రతిక్షేపేవ్యవత్రపామహే.” ఎన్ట శ్రీసూక్తికళామ్.
 అద్వైతికలై వేదాన్తవిద్వేషికళెన్టు ఇవర్ కళో దూషిష్టతావతు
 హిరణ్యో హిరణ్యాత్మనై నోక్కి ఆసురప్రకృతియెన్టు దూషిక్కుమా
 పోలేయామితే. “యది వేజ్కటనాథదేశికీయూ నిగమాన్తస్థితిణ్ణ
 యప్రవీణాః | అపరైః కిరువాపరాధచూరై రయథాభాషణచాతు
 రీధురీణైః” ఎన్నువుమ్ పారునున్.

భగవదవతారజగితే దుఃఖానుభవమ్ అభినయమాత్రమే
 నృతు పూవణ్ కళిక గ్రన్థజగిలుముణ్ణు. ఆనాల్, రావణాదికళోడు
 పోర్ పురిన్దకాలత్తిల్ పెరుమాళ్ అత్రుబద్ధరాయ్ మూచ్చిత్తు
 క్కిడన్దారెన్టుమ్, ఆయ్చ్చియర్. తాచ్చినాల్ కట్టుణ్ణు అడియుణ్ణు
 అఱుతేజ్గినానెన్టుమ్ ఇప్పడియాకన్చొల్లుమ్ దుఃఖజ్జల్ ఓరోకార్యా
 ధణమాక అభినీతజ్జళెన్టతేయైయి దయాళుత్వై కాన్తికమాన
 దుఃఖమ్ ఒరునాళుమ్ అభినయయాకమాకాతు.

రామకృష్ణాద్యవతారజ్ఞ లోస్తుమ్ మెయ్యోక్తిడాయా శెష్టుమ్,
 “రామాదివద్వర్తితవ్యమ్, సతు రావణాదివత్” ఎన్న ప్రరోచన
 మ్మణ్ణైక్కాకవే కథైకల్ శోడుక్కప్పట్టనవెన్టుమ్ శొల్లుమవర్
 కైక్కానిన్టోముక్కు ఇలో వియప్పొన్టుమిలై “అవికారాయ
 శుద్ధాయ” ఎన్ట సామాన్యవార్తైయొన్టైయే పద్ధతీనిన్టు విశేషగుణ
 జ్ఞై ఇలైశెయ్ కై అసమజ్ఞనమ్; ఆశ్రితసంశ్లేషవిశేషజ్ఞళితే ఎమ్మె
 రుమానుక్కు వికారముణ్ణావత్తిలైయెన్టు శొల్లుకై ఎమ్మెరుమానై
 మ్మత్తిన్ట్రవాయనాక ఇశైన్దమైక్కు పర్యాయమామత్తనై. ౧ ఏతా
 భుక్తుయోనుమెన్గితి తిరునాయ్ మొట్టియిల్ మూన్టామ్మాట్టిల్ -
 “పడనాక త్తణైక్కిడన్ద పరువరైతోళ్ పరమ్బుగుడన్” ఎన్టవిడత్తు
 ఈడుముప్పత్తాత్తాయిరత్తిలే - “తిరువనన్దాన్వోనోప్పై స్పృశత్తాలే
 ఏకరూపమాన విగ్రహతుక్కు ప్పిఱక్కుమ్ వికారత్తెన్చొల్లుకిఱతు.
 కర్మనిబ్ధనమాన వికారాదికల్ ఇలైయెన్టవి త్తనైపోక్కి ఆశ్రితసంశ్లే
 షత్తిల్ వికారమిలైయెన్నిల్ అవ్వనునై అలైయ ఆలైప్పడవేడ్డావే”
 ఎన్టరుళిచ్చెయ్యప్పట్టుళ్ళతు. ఇవ్వధన్విశేషమ్ ద్రమిడోపనిసత్కు
 దృష్టికభుక్కు సర్వథా కైక్కుమ్. పతిన్దాయిరప్పడి యురై కార
 రాన పరకాలయతకల్ ఇప్పడిప్పట్ట అథన్విశేషజ్ఞై దూషిప్పత
 త్తైన్టే ఉరైయెఱుతినవరా యిరున్డువైత్తుమ్ మేఱుఱి త్తడిత్తిల్
 మెయ్మఱన్దార్. ఈట్టుప్పట్టికై కైక్కాయాభుకిఱముత్తైయిలేఇన్వా
 క్యజ్ఞైయుమ్ విడాతే ఎఱుతివైత్తార్. ౨ అవికారిత్వశ్రుతియైచ్చిక్కన
 పద్ధతీయిరుప్పార్క్కు ఇవ్వధన్మ్ విగేయమెన్బై మఱన్దార్.

ఇని, “దయాహి నామ స్వాధ్యనిరపేత్తో పరదుఃఖాసహి
 ష్టుతా” ఇత్యాది శ్రీభాష్యకార శ్రీనూక్తికళిలుళ్ళ అసహిష్ణుత్వ

పదమ్ నిరాచీషా పరమేయస్తి దుఃఖత్వ పరమల్ల వెన్నార్కున్
చొల్లుకీటోమ్. పరదుఃఖాసహిష్ణుత్వమావతు పిఱ్ఱోపడుమ్ దుఃఖత్తై
ప్పొలు త్తిరుక్కమాట్టామై. ఇతు పరదుఃఖదుఃఖత్వత్తుక్కు మేఱ్ఱుట్ట
గుణమ్. దుఃఖత్వమావతు ఉళ్ళుక్కుళ్ళేయే దుఃఖప్పడుత్తై యాయ్,
అసహిష్ణుత్వమావతు అన్దదుఃఖత్తై ఉళ్ళే తాఱ్ఱముడియామల్ వాయ్
విట్టుక్కతలుత్తై యామ్. “అవ్ పల్లెక్కడిత్తుక్కొణ్ణు దుఃఖత్తై
సహి త్తిరున్దా” ఎన్టాల్, - దుఃఖత్తై ఉళ్ళేయడక్కిక్కొణ్ణిరున్దా
నెన్టమ్, ‘అవ్ దుఃఖత్తై సహిక్కు మాట్టిల్ శ్రిలక్’ ఎన్టాల్-దుఃఖత్తై
ఉళ్ళుక్కొణ్ణుముడియామల్ వాయ్ విట్టుక్కతఱినా నెన్టమ్ పొరుళ్ పడు
వత్తై ఉలకిల్ సామాన్యరుమఱివర్. “పూరోత్పిడే తటాకస్య పరీ
వాహః ప్రతిక్రియా శిశోక్షోభేచహృదయం ప్రలాపైరేవధార్యతే”
ఎన్టు ఉత్తర రామ చరిత త్తిలే భవభూతియుమ్ శొన్నాక్.

స్తోత్రరత్న పీఠ్ “క్షణేపి తే యద్విరహాంతి దుస్సహః”
ఎన్టవిడత్తుక్కు భావ్యమరుళిచ్చెయ్యానిన్ట దేశిక -

“దుస్సహశ భేదో న వివక్షితః ; సవశక్తే హేయ
ప్రత్యసీకస్య తదయోగాత్. అతస్తద్వశావస్థావతాం స్వ
విశ్లేషం నోత్పాదయతీత్యేవ తాత్పర్యమ్.”

ఎన్టరైత్తార్. ఇన్ద తాత్పర్యత్తిక్ బొచిత్వత్తైప్పన్దో ఇన్లు నామ్
విమళిక్కప్పకుకిన్టిలోమ్. అసహిష్ణుత్వపదమ్ నిరారణేచ్ఛాపర్యా
యమన్ట, దుఃఖత్వపర్యాయమేయమెన్ను మిడత్తై దేశిక నేరువుళ్ళ
మ్మన్దో యిరుక్కితారెన్ట కాట్టనన్దోమత్తనై. అతు నిరారణేచ్ఛా
పర్యాయమాకిల్ “దుస్సహశ భేదో నవివక్షితః” ఎన్టడుత్తుక్కు
భిక్కు ప్రసక్తియైయూమితే; ప్రసక్తస్యైవహి ప్రతిషేధః. తాత్ప

ర్యతైక్మాదుపాయ విట్టారాకిలుమ్ శబ్దార్థతై అన్యథాకరిక్కు
వ్వుకున్దిరితే

“దయా పరవ్యసనహారా” ఎస్త భట్టర్ శ్రీనూక్తియై చ్చిలర్
‘పరదుఃఖనిరాచికిషా దయా’ ఎన్దెక్కు ఉపప్తమ్మకమాక క్కాట్టు
వర్కళో. అతు వ్యుత్పత్తిపామ్మల్య విరహప్రయుక్తమ్. “దయా
పరవ్యసనహృతిః” ఎన్దిరున్దాలాయ్త్తు అవర్కట్టు అనుకూలనూ
వతు. “దయా పరవ్యసనహారా” ఎన్దెయాలే పిఱరుడైయవ్యసనతై
పోక్కువరత్తు దయై సాధనమెన్నుమథమ్ ప్రాప్తనూమిత్తనై
యొబ్బియ, పిఱరుడైయ వ్యసనతైపోక్కు విరుమ్బుకైతా దయై
ఎన్యతాకత్తేతాతు. అస్త భట్టర్తామే (తత్తై)న “దయాఽన్యేషాం
దుఃఖాప్రసహనమ్” ఎన్దిరుళిచ్చెయ్తారాకైయాలే పరదుఃఖాస
హిష్ణుత్వమే దయై ఎస్తతాయ్త్తు.

“ఋషేధర్మాత్కనస్తస్య కారుణ్యం సమపద్యత” ఎస్త
విడత్తిలే కారుణ్యశబ్దార్థతై ఇవర్కళో ఎజ్జనేనిమ్మిష్కెక్కు క్కడ
వర్కళో అఱియోమ్. అన్దే పరదుఃఖనిరాచికిషై అప్రసక్తమ్.
పరదుఃఖ దుఃఖత్వమాత్రమేయితే యుళ్యతు. “మజ్జయన్తి కరుణా
పూరే కపోతానపి” ఎస్తవిడముమ్ కాణ్ణ. వాలివధత్తిలే “సజ్జాత
బాష్పః పరివీరహంతా రామో ముహూర్తం వినునా బభూవ” ఎస్త
తుమ్ ఇవర్కళోపక్షత్తిలే వేషమ్కట్టియాసివడియే యాకవేణుమ్.

కిం బహునా? “దయాపరవ్యసనహారా, భవవ్యథా సుఖా
యతే మమ తదహం దయాతిగః । తథాప్యసా సుఖయతి దుఃఖ
మిత్యతో దయస్వ మాం గుణమయ రజ్జమన్దిరః.” ఎస్త భట్టర్ శ్రీ
నూక్తియై తాత్పర్యతై నన్దు ఆరాయప్పెటిల్ ఇన్ద్రప్రకరణత్తిలే

విశ్లేయకూడియ కలక్కజ్జళ్ శమిక్కుమ్. గుణత్వదోషత్వజ్జళ్ అవనవనుజ్జైయ బుద్ధ్యధీనమ్. నామ్ దుఃఖత్తైయెల్లామ్ సుఖమాక పుమ్ సుఖత్తైయెల్లామ్ దుఃఖమాకపుమ్ దోషత్తైయెల్లామ్ గుణమాకపుమ్ గుణత్తైయెల్లామ్ దోషమాకపుమ్ భ్రమిక్కితోమెన్దితార్ భట్టర్ అప్పడియే పరదుఃఖదుఃఖత్వత్తై హేయప్రత్యసీకత్వ గుణత్తిఱ్ఱు ప్రతిభలమాన దోషమాక క్కరుతువతుమ్ భ్రమసంభ్రమ సామ్రాజ్యమేయాక క్కడవతు.

ఇని, గద్యభాష్యత్తిలే - “పరదుఃఖ దుఃఖత్వాదికంతు న ఆక్షణమ్; అవ్యాప్తైరతివ్యాప్తైశ్చ.” ఎన్టు దేశిక నరైన్దువైత్తతై విమళిఁపోమ్. ఇన్ద లక్షణత్తిఱ్ఱు అవ్యాప్తిదోషప్రదశణమ్ కథఞ్చిత్ సమ్భావితమామాయినున్, అతివ్యాప్తిదోషమ్ ప్రస్తావ మాత్రత్తిలమ్వర ప్రసక్తియై. లక్ష్యభిన్నవ్యక్తియిలే లక్షణ సత్త్వమితే అతివ్యాప్తి; దయావిరహితనాన వారువనిడత్తిలే పరదుఃఖ దుఃఖత్వముణ్ణాకక్కాట్టి అతివ్యాప్తియై సాధిక్కవేణమ్. ఇతు కల్పకోటిశ తేనాపి ఘటియాతు. దయావిరహితా పరదుఃఖ దుఃఖయాః మాట్టా; పరదుఃఖదుఃఖయానవ దయావిరహితనాక మాట్టా. యత్కిఞ్చిత్ప్రయోజనాపేక్షయా పరదుఃఖదుఃఖపోల్ నటివ్వననిడత్తిలే దయాభుత్వవ్యవహారమ్ పర శ్లేషిపరుమి తేయెన్నిల్; “దయాహినామ స్వాధానిరపేక్షా పరదుఃఖానహిష్ణుతా” ఎన్ఱితే భాష్యకారరుళిచ్చెయ్తతు. “స్వాధానిరపేక్షా” ఎన్ఱతుకణ్ణీరే. అనపిచ్చు అతివ్యాప్తి అప్రపన్తమ్

నిత్యము క్తర్కళ్ ఇక్కలిలే పరవాసుదేవనుజ్జైయ దయైక్కు పరదుఃఖదుఃఖత్వ రూపత్వమ్ కూడాతాకైయాలే అవ్యాప్తిదోష మామ్ ఎన్ఱైయమ్ లఘుతరో వాదః నిత్యము క్తర్క్కు. ఓలక్కమ్

కొడుక్కిఁజిడితిలే నవఁగుణజఘమ్ విశఙ్గిన్తనవెన్తు శొలువా
 రాఁ? “భవాన్ నవఁత్రైవ త్వగణితమహామజ్జశగుణః” ఎన్న
 నిఱుచ్చెయ్ తేయుమ్ “గుణైష్షద్భిస్తేవైః ప్రథమతరమూర్తిస్తవ
 బభౌ” ఎన్ఱతితే. పరవాసుదేవనుడైయ దయై నిత్యముక్తకళ
 పక్కలిలే ప్రసరియాతొఱియినుమ్ సంసారికళ పక్కలిలే వెళ్ళునిడా
 నిఱుమ్. తిరువాయ్ మొయిల్ “నాడినిర్ వణఙ్గుమ్ తెయ్ వ
 ముమ్” ఎన్ఱపాట్టిల్ “అవఁ మేవియుతైకోయిల్” ఎన్ఱవిడిత్తు
 ఁట్టిలే -

“పరమపద త్తిలుమ్ సంసారికళ పడుకిఱక్లేతై అనునన్ఱిత్తు
 త్తిరువుళ్ళత్తిల్ వెళుప్పొడేయాయ్ ద్రైయైన్దరుళి యిరు
 ప్పుతు” ఎన్ఱ భట్టారుళిచ్చెయ్య, ఆచ్చానుమ్ పిల్లెయ్
 ధ్వాను మిఱైక్కేట్టు ‘పరమపద త్తిలే అనన్దనిభానాయిగు
 క్కిఱ విరుప్పిలే తిరువుళ్ళత్తిలేయిరు వ్యసనతోడే యిరుదా
 న్నెన్ఱ ఉచితమో?’ ఎన్ఱార్కళెన్ఱ ప్పణితరెన్ఱిటనర్ వన్ఱ విణ్ణ
 ప్పమ్ శెయ్య ‘వ్యసనేషు మనుష్యాణాం భృశంభవతి దుః
 ఖతః’ ఎన్ఱతుగుణప్రకరణ త్తిలేయోదోషప్రకరణ త్తిలేయో
 వెన్ఱు కేట్టుమాట్టిద్రైవీరో? ఇతు గుణమాకిల్ గుణమెన్ఱు
 పేర్ పెద్రైవద్రైవీల్ అణ్ణిల్లాతొన్ఱుణ్ణో? ఎన్ఱరుళిచ్చెయ్
 తార్. ‘నమస్తకల్యాణ గుణాత్మకోసా’ ఎన్నక్కడవతతే.
 తన్నిచ్చెయ్మొయిళియ కర్త నిబన్ధనమాక వరుమవై యిలైయెన్ను
 మత్తనైపోక్కి అనుగ్రహకార్యమాయ్ వరుమవై యిలై
 యెన్నిల్, ముతలిలే చేతననన్ఱిక్కే యొయ్మియితే. ‘న
 ఏకాకీ న రమేత’ ఎన్ఱతు నిత్యవిభూతియుమ్ గుణజఘముణ్ణా
 యిరుక్కచ్చెయ్ తే యితే.”

ఎన్దురుళిచ్చెయ్తుళ్ళవై అఱుకితాక అనుసన్ధిక్కత్తు.

సహస్రనామత్తిలే 'వికర్తా' ఎన్నుమ్ తిరునామత్తుక్కు భావ్యమరుళిచ్చెయ్యానిన్దు భట్టర్ - "స్వాధకాహవా శోకాద్యభావేపి పరాధకతత్ప్రసక్తిరదోషః; అన్యథా పరదుఃఖదుఃఖత్వా దయో గుణాః కథమన్యన్యః?" ఎన్దు సంశయవిపర్యయమట అరుళిచ్చెయ్తువై త్తిరున్దుమ్ విప్రతిపత్తికళవిశైవతే. ఇన్దున్దు యెల్లామ్ "మహతామపి కేమాళ్చిదతివాదాః పృథగ్విధాః | తత్తదధావశం సాది తత్పరత్వాదబాధితాః." [స్తోత్రభాష్యే.] ఎన్దు ఒరుకారికై యినాలే పిళ్ళైతామ్ ఒరుమూలైయిలే మన్జువైత్తారాకిలుమ్, భగవద్గుణప్రశంసైయిలే తీవరుచియుడైయార్కు అతివాదమల్లతు పుకల్లిన్దు. భగవద్గుణజ్ఞులై త్తాఱువిట్టిత్తు ఇకఱునినైచ్చార్కు భగవద్గుణవిధురై అతివాదికళెన్దు ఏశుకైయల్లతు పణియిన్దు. [ఏషతువా అతివదతి యస్స త్యేనాతివదతీత్యాది.]

ఆయిరన్దా శొల్లిలుమ్ దుఃఖగన్ధవిరహితనాన పరమపావననై పరదుఃఖదుఃఖయెన్దు వ్యాహతమేయితే ఎన్దు మీన్దుమీన్దుమ్ ఇన్దికుకుట్టైకళాయ్ పేశుమవర్కళైప్పల్ "అన్దో! గభాదాభాగ్యమే!" ఎన్దు ఇరిన్దుక్కడవత్తనై. శ్రీసహస్రనామభావ్యత్తిలే 'అవిజ్ఞాతా' ఎన్నుమ్ తిరునామత్తిక్ వ్యాఖ్యానత్తిలే - "యేపునః జ్ఞప్తిమాత్రత్వాత్సర్వజ్ఞస్య సర్వాధా అజ్ఞత్వపరం వ్యాచక్షతే, తే శ్రుత్యాచార్యసేవాచిత్తన్యాయబధిరా శ్శోచ్యాః, న నిరసనాహాః" ఎన్దు భట్టరరుళిచ్చెయ్త కట్టలైయితు భగవద్గుణ రత్న భాణ్డాగారమెన్నుమ్ గ్రన్ధత్తిలే ఇతెల్లామ్ పరక్కచ్చిన్నోమాకై యాలే ఇన్దు ఇన్దుళవోడు నిఱ్ఱిటోమ్.

[విశ్వజనన.] “ఆత్మవిశ్వజన భోగోత్తరపదాత్ ఖః” ఎన్నుమ్ పాణినిసూత్రమతియక్ష్ణవతు. [మాం దాస్యం ప్రాపయ.] జీజస్తత్వాత్ ద్వికర్మకర్తవ్యమ్.

ఇన్ద్ర శ్లోః త్రిత్విదజ్జల్ ద్వయత్రిల్ ఉత్తరవాక్య వివరణమా యిరుక్కుమ్. “దయాళో! ఊమానిధే!!” ఎన్దు శ్రీమత్పదవివరణమ్; శ్రీభూమికల్లై దయాఊమాశబ్దజ్జలా లే వచిప్పతుణ్డతే. “దేవ్యా కారుణ్యరూపయా” ఎన్దుమ్ “సాక్షాత్ ఊమామ్” ఎన్దుమ్ శొల్లా నిష్ఠతితే ‘సవజ్జనమగ్రశక్తికే’ త్యాది సమ్బాధనపదజ్జల్ నారాయణపదవివరణమ్. గుణయోగత్తైయే యితే సమ్మాచార్యకల్ నారాయణ శబ్దార్థమాక నివహిత్తు ప్పీరువతు. ‘దాస్యం ప్రాపయ’ ఎన్ను మిడమ్ చతుర్థీ వివరణమ్. ‘ప్రసవ్యా’ ఎన్దు నమ శ్శబ్దవివరణమ్. ... (౯౩)

శ్లో॥ స్వకై గుణైః స్వైశ్చరితైస్సవేదనాత్

భజన్తియేత్వాం త్వయిభక్తితోధవా ।

క రీశ ! తేషామపి తానకీ దయా

తథాత్వకృతై సవతు మే బలం మతమ్ ॥

౯౪॥

పదపురై.

క రీశ ! = క రీశి నాధనే !,

యే = ఎన్దచెతనకల్

స్వకైః గుణైః = తమ గుణజ్జలాల్

స్వైః చరితైః = తమ కర్మయోగజ్జలాల్

స్వవేదనాత్ = తమ జ్ఞానయోగత్తాల్

అధవా = అల్లతు

త్వయి భక్తిః = త్వద్విషయక భక్తియోగ

త్వామ్ = దేవరీచ

[త్రాలో

భజన్తి = భజక్కి - తారకల్,

తేషామపి = ఆవరకలుక్కుమ్

తానకీదయా = దేవరీచడైయతాన కృపై

యానతు

తథాత్వకృత్ = అన్తనిత్యకై జ్జగ్య నిలైమై	మే = అడియేనుక్కుమ్
యై ఉత్తాక్కవబ్బియి ;	బంమ్ = ముఖ్యసాధనమాక
సైవతుదయా = అన్త దయైయెన్దో	వతమ్ = నిశ్చితమ్.

[స్వకై గుణైరిత్యాది.] ఆకిచ్చన్యమే పద్మాశాక పుష్పై క్కిఱ దేవరీరుడైయ తిరువరుళల్లతు వేటూరుపుకల్లిలైయెన్దు పలకా లుమ్ విణ్ణప్పమ్ శెయ్ తువన్దారితే ఇవర్ తామ్. కై జ్జగ్యరూపఫల ప్రాధానా దశైయిలుమ్ అన్త అధ్యవసాయన్దనైయై తిణ్ణితాక విణ్ణప్పమ్ శెయ్యవేణుమితే. అజ్జనే విణ్ణప్పమ్ శెయ్ కితారాయ్ త్తు ఇన్ద శోకత్తాల్.

[స్వకై గుణైః] “ఆనుకూల్యస్య సజ్గుల్వః ప్రాతికూల్యస్య వజ్రానమ్” ఇత్యాదికథాయ్ ఆత్మనిజేపపర్యస్తజ్గళాన గుణజ్గళాలేం ప్రవత్తియోగత్తాలేయెన్దు కడి. అన్తి క్కే. “మద్భక్తజనవాత్సల్యః పూజాయాంచానుమోదనమ్ । మత్కథాశ్రవణే భక్తిః స్వరసేత్రా జ్జగిక్రియా ॥ స్వయమభ్యుచానంచైవ మదర్థే డమ్యునజానమ్ । మమానుస్మరణం నిత్యం యచ్చ మాం నోపజీవతి ” ఎన్దు శొల్లప్పట్ట గుణజ్గళాలే ఎన్నువుమామ్ [స్వైశ్చరితైః] కర్మయోగత్తాలే ఎన్దె. “కర్మయోగస్తపస్తీర్థా దానయజ్ఞాదిసేవనమ్” [శ్రీగీతాధానం గ్రహే] ఎన్దు కర్మయోగత్తిల్ అవాన్తరభదైకల్ పలవుణ్ణాకై యాలే అజైప్పిల్ల “చరితైః” ఎన్దు బహువచనప్రయోగమ్ పణ్ణి క్కిడక్కిఱతు. [స్వవేదనాత్.] “జ్ఞానయోగో జితక్రోధైః పరిశుద్ధా త్మని స్థితిః” ఎన్నిటపడియే జితమనస్కర్కల్ నిరన్తరచిన్తనరూప మాక పరిశుద్ధాత్మధ్యానత్తిలే ఊన్దియిరుక్కైయాకిఱ జ్ఞానయోగ త్తాలే ఎన్దు పడి [అధవాత్మయి భక్తితః] “భక్తియోగః పరైకాన్త ప్రీత్యా ధ్యానాదిషు స్థితిః” ఎన్నిటపడియే దేవరీరుళిల్ ఐకాన్తిక

మాన ప్రీతియోజ్ఞా భావనాచనప్రణామాదికలితే నిలైత్తిరుక్కె
యాకిట భక్తియోగత్తాలే ఎన్వపడి. [కరీశ! త్వాం యే భజన్తి]
కర్తజ్ఞానభక్తి ప్రపత్తికళెన్దిట యోగజ్ఞలిల్ ఏతేనుమైప్పన్ద్రీ
దేవరీరైయనుకువార్ యావర్ శిలరున్దు, [తేమామపి] అవర్ కళు
క్కుమ్. [తావకీ దయా తథాత్వకృత్] అవరవర్ కళ తమతమ్
తలైయాలే ఎత్తనై ఆనైత్తిట్టిల్ కళ శెయ్ తుపాన్దాలుమ్ “సప్రీతా
ఽలంఫలాయ” ఎన్దిటపడియే దేవరీర్ తిరువుళ్ళముకన్దరుళినాలల్లతు
పేటు కైపుకురుక్కె ప్రాప్తియైయెన్నుమిడమ్ అడియే శొల్ల
వేణుమో? శుణభజురజ్జళాయమ్ అచేతనజ్జళాయముళ్ళ క్రియా
కలాపజ్జళ స్వాతన్త్ర్యేణ పలప్రదానశక్తియై యుడైయనవల్లవే
* ఐయకపాట్రియిలేనిట్టుమ్ ఆనైకుతరైకళుమ్ పోర్ క్కు ఉరిత్తామో?
ఇన్ద అచేతనక్రియాకలాపజ్జళ దేవరీరుడైయ తిరువుళ్ళత్తిలే ఇర
క్కైప్పిటప్పిత్తు అమ్ముఖత్తాలే ఫలప్రదజ్జళాక వేణుమేయల్లతు దేవ
రీరుడైయ తిరువరుళై ఎకర్ పారాతే పయక పెటువిక్క మాట్టా
వానపిన్దు; [సైవతుమే బలంమతమ్.] అన్దిరువరుళే అడియేనుక్కు
బలమాక త్తట్టణ్? అనన్యధాసిద్ధమాన ఉపాయమ్ సిద్ధమాయరుక్కు
‘అన్యధాసిద్ధమాన సాధ్యోపాయజ్ఞలిలే పురన్దు పుణ్దుతిపడైక్కె
మిక్తైయితే.

[మే] “ఎన్దైయు మెన్నుడైమైయైయుముక్ శెక్కరప్పాటి
యొన్ద్రీక్కెన్దు నిన్నరుళే పున్దిరున్దే” ఎన్దుమ్, “ముతలాయ
నల్లనరుళల్లార్ నామనీర్ వైయకత్తు క్పల్లారరుళుమ్ ప్పూతు”
ఎన్దుమ్ “వడమతురైప్పిటన్దార్ క్కురుళొకళాళా యుయ్యలల్లార్
ఇన్దైకణ్డీరణే” ఎన్దుమ్ శొల్లుకిటపడియే దేవరీరుడైయ తిరువరు

४४८

శ్రీయే పోరప్పలియ విశ్వసత్తిరానిష్ట అడియేనుక్కు. [పైప]
అవ్వరుళొస్తుమే. పూవాకథకట్టిల్ శొన్న గుణచరితవేననభక్తికత్తే
వ్యానర్తిక్కిటతు ఏవకారమ్ ఇనర్ తామ్ శ్రీవైకుంఠస్వనత్తిలే యరు
శిచ్చయేతి “యాఃర్మణామధిక్పతియక ఇహోద్యమస్తేష్వప్యేష్వ
నుస్థితి రశేషమిదంహిపుంసామ్ । త్వామస్తరేణ నకథజ్ఞనశక్య
మాప్రుమేనంచతేషుమయిచాస్తి నతేవిశేషః.” ఎవ్వు శ్లోకమ్ ఇట్లే
అనుసన్దేయమ్. ... (౯౪)

నిరుద్యమో నిష్కృతదుష్కృతోనచ ।

లభేయపాదా వరద ! స్ఫుటాస్తతః

క్షమాదయాద్యాస్తవ ముజ్జిభాగుణాః ॥

フタ

పదివూరే.

ਬਰਦ ! = ਬਰਦਾ !,

అభివృద్ధి = భ కి శూన్య వాయినుమ్

అగుచోపి=తదజ్జమాన జ్ఞానయోగము

మర్నాడు విశాఖ నుండి

నిష్క్రియోపి = కర్మయోగశూన్యతా

యనుకు

నిరుద్యమోపి=తినుకూళ్ళు సంకల్ప రహిత

శాంతినుక్

న నిష్క్రంత) (ప్రాయశ్చిత్తతా లేదని

దుష్కృత్యోపిచ { క్కప్పదాతి పాపజ్ఞ

శై యుడైయపసాయినుమ్

అవార్డ్ = అడియంట్

తన = దేవరీరు డేయ

పాదా-విరువడికలే

అభ్యయము-అడవి నేయాకిల్

॥ १ ॥

ਉਭੈ = ਭੈ ਨਾ. ੧

క్షమాదయాద్యాః=పాఠమై, దయై

మూల లియ

తప మంగళాః / దేవీరుద్రయ తిరుక్క

గుణా: } ల్యాంగుణబుద్ధి

స్ఫుటాః (భవేయం) = ప్రకాశమానుస్

[యదిత్యత్యాది.] అడియేనై విప.యీకరియాతవళవిల్ దేవ

కీర్తికైయ గుణజ్ఞ శైలామ్ అనన్తమజ్గళా యోశ్చీయుమానపిన్బు, తమ్

పేతాక ఎన్నె విషయాది తరుళ వేణువతు అవజనీయమెదితార్.
అడియేనై యేపార్కునున్టు * ఊపామిక్కుమ్ * నతమామిక్కుమ్
విషయమాక్కవమైయమ్; దైవరీరై ప్పార్తూల్ ఎన్నె విగుమ్మ
డియాయరున్దో? విట్టిరాకిర్ ఉమ్ముడైయ గుణజ్జుక్కెల్లామ్
జలాజ్జలియేయూమ తనైయితే ఎన్దితార్

అడియేనుక్కు భక్తియోగమిలై, జ్ఞానయోగమిలై, శక్తి
యోగమిలై ఆనుకూల్య సంకల్పమిలై ప్రాతికూల్యవజ్జనమిలై,
ఒన్టుమిలై ఎత్తునశ్యమ్; ఇప్పడియే దేవరీరుక్కు తుమైయిలై,
దమైయిలై వాత్సల్యమిలై, ఒరుగుణముమిలై యెన్టు శొల్లివిడ
క్కుగుమాకిర్ పావియేక్ ఎజ్జనే కడుకొలైప్పట్టాలుమ్ పడలామే;
గుణమిలై యెన్పునర్కళుడైయ మిడల్లై ప్పిడిత్తాతోపేలే ముతలడి
యిలేతానే “ఉయర్వటపుయర్సల ముడైయనా” ఎన్టు ఆత్మ
వారైచ్చొల్లువిత్తు, పిన్నెయిమ్ “వశీవదాన్యోగుణవాన్మశశ్చచి
మన్మదుదయాళుమధురస్థిరస్సనుః | కృతీకృతజ్ఞస్త్యమసి స్వభా
వతశ్చనుస్తకల్యాణ గుణాన్పుతోదధిః.” ఎన్టుమ్, “నమస్త్రపాణి
సంత్రాణప్రవీణకరుణోల్బణ!” ఎన్టుమ్, “వినతివివిధభూత వ్రాత
రక్షోదీక్షే” ఎన్టుమ్, “స్వాభావికానవధికాతిశయ జ్ఞానబలైశ్చన్య
వీర్యశక్తిశేజస్సాశీల్య వాత్సల్యమాదవాజ్జన సాహాదాసాన్య
కారుణ్యమాధుర్యగ్రామ్భిర్యోదార్య చాతుర్యస్థైర్యధైర్య శౌన్య
పరాక్రమ సత్యకామ సత్యసజ్జల్ప కృతిశ్చక్వతజ్ఞతాద్య సంఖ్యేయ
కల్యాణగుణగణౌషు మహాణావ” ఎన్టుమ్ జ్ఞానినామగ్రేసంగకళై
యిట్టు మూతలిప్పిత్తుమ్పోన్ద దేవరీర్ అన్దగుణజ్జుక్కు ఇరై శేడి
యిడా తేపోన్దతాకిర్ ‘బ్రహ్మ విగుణమ్’ ఎన్టు వితల్లీన పేతై
యర్కళై! పెరుమైప్పడుత్తిల్లై ను తనైపోక్కి జ్ఞానికళై యవ

అపిత్తు ప్పేళువిత్ర పొయ్యిల్ పాడల్ కళై. పెరుమైప్పనుత్తిల్
 తొకవిరికిల్లయై, ఉమ్ముడైయ సత్తైయేడిర్ అళియప్పకుళితతు!
 ఎన్నరువనుడైయ సత్తైయై నోక్కులుత్తాలే నీర్ నుత్తై పెఱువీరా
 యిరుక్క ఇల్లిప్పత్తే? నీర్ సృష్ట్యవతారాది ముఖత్తాలే ప్పణ్ణిన
 కృషిక శెల్లాన్ ఉమ్ముడైయ సత్తైయై నోక్కిక్కొళ్ళుక్కై కామత్తనై
 యితే. అంతాక నీర్ పట్టపాడుకళై అతివిధే. అప్పాడెల్లామ్ పట్టు
 తాయెట్టియనో పార్ క్కిఱతు. భియియిన్దునియిమ్ మణిమిన్దున్దు
 మలరుమోప్పలే పిన్నెయుమ్మై తున్నవారుణ్డో? నిరూకమిల్లై
 యెన్నిల్ నిరూపున్దానుణ్డో? మీనుక్కు త్తణ్ణిర్ వాఱాఱ్ఱోప్పేలే
 జ్ఞానక్రియార్థజన సముత్సన్నుధర్ కళైయై నీర్ నోక్కిప్పొన్దీరాకిల్,
 పెరుమ్ పాడుకళై ప్పట్టు నిలై నిఱుత్తిక్కొణ్ణ తుమ్మూ దయాది గుణజ్ఞ
 భుక్కు విషయన్దానణ్డే? విషయమ్ నాయ్ త్తళాతుమ్ అనై ప్రప
 రి త్తతియైయెన్నిల్, 'గగనారవిన్ద శశవిమాణాదికళైప్పోతే. అనై
 తుచ్చున్' ఎన్న వేణుమ త్తనైప్పొక్కి అవల్ ముక్కు నద్యావమ్ శొల్ల
 ప్పోకాతితే అనై ఇల్లెయిమ్మోప్పైత్తెక్కు నీర్ తామ్ ఇల్లెయెన్ద
 తామే; ఆక, ఎన్ సత్తైయై అట్కిప్పార్ త్తవితు ఉమక్కున్దనత్తా
 నాశకమాయ్ త్తలైక్కట్టుమానపిన్దు, కడుక వడియేనుక్కు పురు
 పాశ్శమ్ పెఱువిప్పతే పాఱు ఎన్ఱార్.

హే వరద! యద్యవ్యహం అధక్తః అగుణః నిష్క్రియః
 నిరుద్యుశ్చభవామి; నిష్కృతమష్కృతశ్చనభవామి; తథాపి తవ
 పాదౌ లభేయ యది, తరిః తుమాదయా ద్యాస్తవ మజ్జభాగుణాః
 స్ఫుటాభవేయుః. ఎన్దు యోజితాల్ నిరవద్యమ్.

“అగుణోపి” ఎన్ద విడత్తుక్కు - “భక్తియోగాజ్ఞ జ్ఞానయోగ
 రహితోపి” ఎన్దు రెత్తార్ సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా. శమదమాదిగుణ

రహితోపి ఎన్నపుమామ్. [నిష్కృతమష్కృతోఽచ] నిష్కృతాని
 దుష్కృతానియస్యసః; నిష్కృతియాకిఱతు వ్రాయశ్చిత్తమ్. భయా
 నుతాపలజ్జాదికభాలే పాపజ్గళైత్తుడైత్తిలేనాకిమ్ ఎన్దపడి. మేన్సే
 లుమ్ పాపజ్గళై క్కూపపూరిత్తుక్కొణ్డే వరుక్కిన్దేనాయునుమ్ ఎన్దై
 [ఏవమ్భూతోఽహమ్] తవ పాదా యది తు లభేయ, తతః తవ
 త్తమాదయాద్యాః మగ్గభాగుణాః స్ఫుటాభవేయః] త్తమైయావతు
 అపరాధనహత్వమ్; “అహనుస్త్వపరాధానామాలయః” ఎన్దిఱ
 పడియే అపరాధిభావ త్తజ్గళై యనుసన్నితిరుప్పార్ తిఱత్తిలేయతే
 త్తమాగుణత్తుక్కుడపయోగమ్; అప్పడి ఉపయోగియాతవన్తు త్తమా
 గుణమ్ అనత్తాయితే. దయైయానతు - పరదుఃఖానహిష్టుత్వమ్;
 * ఆవారార్ తున్దైయెన్దై సీర్క్కడలుళ్లున్దుమ్ నావాయ్పోల్
 పిఱవిక్కిడలుళ్ నిన్దు తుళ్జుక్కైముతలాన దుఃఖముడైయవర్కళి
 తిఱత్తిలేయతే దయైక్కు ఉపయోగమ్. అప్పడి ఉపయోగియాత
 వన్తు దయాగుణమ్ అనత్తాయితే ఆన్యశబ్దత్తాలే జ్ఞానశక్తివాతసల్య
 సాశీల్య సాహజ్జావప్రముఖగుణజ్గళై ప్పగ్గిహిక్కడవతు.

శ్లో॥ విలోకనైవేభ్రగుణైరపిభ్రువైః

స్మితామృతైర్జ్ఞాన మజ్జళైరపి ।

ప్రచోదితస్తే వరద ! ప్రహృష్టధీః

కదావిధాన్యే వరివస్యనంతవ ॥

౯౬॥

పదపురై.

వరద=వరదనే!,

తే విలోకనైః=దేవరీహదైయ కటాక్ష

పిక్షుగుణభావము

భ్రువోః=తిరుప్పవనజ్గళిన్దుడైయ

విభ్రమజైరపి=విలాసజ్గళాలుమ్

స్మితామృతైః=పరమభోగ్యమాన పున్సు

ఋషిలాలమ్

ఇన్దితమజ్జళైరపి=అగ్నితాన ఇన్దితజ్గళాలుమ్

అహంప్రసాదితః=ఆడియేక్ ప్రేరిత

శాయ

తః=దేవీయక్కు

వరివస్యసమ్=పరిచర్యయే

కదావిధాన్యే=విధానం శత్రుహృత్

తేజః.

(అతఏ)

త్రహృష్టిః=హివస్త్రశ్చ త్రనాయ

[విలోకనైరిత్యాది.] అతలైయిల్ పేరరుళన్తి త్రమక్కు

పృకలొన్తిలామైయై వెళియిట్టనన స్తరిమ్ కైజ్జర్వత్తిలే తిమక్కు
జ్ఞాన త్వరాతిశయతై ఆవిమ్కరి తరుళుకితార్. “కదా మా భగ
వాక్ స్వకీయయా అతిశీతలయా దృశానలోక్య స్థిగ్గగమ్భిర
మధురయాగిరా పరిచర్యయా మాజ్ఞాపయవ్యతీతి భగవత్పరి
చర్యయా మాశాంపథయిత్వా” [శ్రీనైకుణ్ణాద్యే.] ఎన్తరుళి
చ్చయితపడియే పరిచయైయిలాన్తయై పెరుక్కుకితారాయత్తు.

కైజ్జర్వన్దాక్ స్వరూప పాప్తమాయిరాన్తి త్తేయాకిలుమ్,
అతుతన్నిలే అభిసవేశముమ్ కుత్తెయన్ద్రీరీరా సిన్త తేయాకిలుమ్
“క్రియతామితిమాంవర” ఎన్తమ్ “ఏవ మన్ద్రమరాత్పయ్
వార్” ఎన్తమ్ శొల్లకిటపడియే అత్తలై ఏవిక్కుళ్యవేణుమెన్తితే
శాస్త్రాథమిరుప్పతు అత్తలైయిల్ నియమనమిన్తి క్కే న్వేచ్చా
మాత్రమే పన్ద్రాశాకచ్చెయ్యుమ్ కైజ్జర్వమాకిటతు కాలక్
కొణు మోతిరిమిడుమోపాతియితే. “అడిమైశ్చేయ్యవేణుమ్, ఎల్లా
నడిమైయమ్ శ్చేయ్యవేణుమ్ ఏవిక్కుళ్యవేణుమ్” ఎన్తిరుక్కు
యితే ప్రాప్తమ్ శోతివాయ్తిటన్దు నియమిప్పతోడు తిరుక్కణ్ణో
క్కాలే నియమిప్పతోడు భూవిభ్రమజ్జళాలే నియమిప్పతోడు వున్దు
టువలాలే నియమిప్పతోడు హస్తచేస్తానికిళాలే నియమిప్పతోడు
వాళియట ఎల్లామ్ ఉద్దేశ్యమాయుమ్ భోగ్యమాయుమిరుక్కుమితే
* శయమేయడిమై తలైనిన్దార్కు. అత్తెయాలే, ఏతేనుమెరుపడి
యాలే అడియేనై ఏవిప్పణిక్కుళ్యప్పెన్ద్రీరు మున్ద్రీవతు ఎన్తో
వెన్దితార్.

[విలోకనై:] “తూతు శయ కణ్ణభోకొణ్ణామపేశి” ఎన్ని
పడియే కణ్ణాశేపేశవల్లనితే ఎన్నగుమాన్. [భూమినిభ్రమజై
రపి] భూమినిసగ్గులు వాక్కిపణియై చెయ్యతుపోరుమితే.
ఉభ్యుభ్యుతగ్గులు భూమిభ్రమజైలే తెరియక్కడవతాయిలే యురు
పుతు. [స్థితామృతై:] అభిమతజన దశనానందవేగతైలే అచా
వతారసమాధియైక్కడను విష్ణువెళివరుకిన్ అవ్యక్తనుధురనుదహాస
విలాసగ్గులే కరుతు త్రోగ్గుమితే; రస్యతాతిశయతైఎల్ల
అమృతమెగిలతు. [ఇజ్జితమగ్గులేరపి.] మగ్గుళకరై రిజ్జితైరపీశధా.
ఇజ్జితమావతు - అభిప్రాయానుమావ చేప్తై; “అకార సిద్ధ ఇజ్జి
తమ్” ఎవ్వా అనురనుమ్. హస్తాద్యవయవగ్గులే చేప్తైయాలే
అకూతావిమగ్గుణమ్ పగ్గుడవతితే ఆ, కటాక్షధారైకళాలుమ్
భూభగ్గువిభ్రమగ్గుళాలుమ్ అమృతనివ్యస్త సోదరునుదస్తితగ్గుళాలుమ్
శుభాశ్రయనివ్యచేప్తైకళాలుమ్ [ప్రచోదితై:] ప్రేరితనాయ్. “ఇజ్జిత
జ్ఞాన్తు మగధాః ప్రేక్షితజ్ఞాన్తు కోసలాః | అధోకాః కురుపాశ్చాలా
స్సవోక్తా దక్షిణాకథాః.” ఎన్ననిన్దశితే, మగధరాక్షకుమ్
కోసలరాక్షకుమ్ విరుమ్ముకితా గాయ్తు.

[ప్రహృష్టధీ:] విలోకనాదికళాలే ప్రచోదితనాకాతవళవిల్
ప్రహృష్టాశ్రోజే పణి శేయ్యుప్పొకాతితే. “నాకిచ్చిత్తునత శేష
త్వమ్” ఎన్నుమ్ “అకిచ్చిత్తురస్య శేషత్వానుపపత్తిః” ఎన్నుమ్
ఓతిక్కిడక్కైయాలే ఆత్మయై ముత్తై ఎన్నుకొణ్ణ అవజనీయ
తయా పణి శయ్ తాలుమ్ అత్తలై ఏవిప్పణికోళప్పైతిల్ పిఱక్క
క్కడవ హవమ్ పిఱవాతితే. ఆత్మయాలే దేవరీర్ విలోకనాదిక
ళాలే ప్రచోదనమ్ శ్రేణుమ్, అతడియాక అడియేనుక్కు హవ
ప్రకవముణ్ణాక వేణుమ్; అన్దహవత్తుక్కు పొక్కువీడాకప్పిన్దు

అడిమై శేయ్యుపైఱి వేణుమ్ ; ఇప్పడిప్పట్ట నొగుకాలమ్ వాయ్తు
“వాయ్పొత్తునైప్ప మల్లొత్తై వా నెఱ్ఱై!” ఎన్ఱు కళిత్తుక్కెఱ్ఱు
ర్యమ్ పణ్ణుమ్ నాళ్ ఎన్ఱుకొల్ ? ఎన్ఱుతార్.

“తవ పరివస్యసం కదా విధాన్యే” ఎన్ఱుత్తై నైరాశ్యత్తిలే
యూక్కి, ఇనినాన్ఱుజనే అడిమై శేయ్ వత్తెన్ఱురుపారుకుణ్ణో? ఎన్ఱు అత్తై
యఱుకితారెన్ఱు పారుళ శొన్నా రొరువర్ ; అజ్జనల్ల, “ఎన్ఱేయెన్ఱై
యున్నేరార్ కోలత్తిరున్ఱడిక్కిన్ఱ్, నిన్ఱేయార్ఱెయ్య నీకొణ్ణరుళ
నిన్ఱైప్పతుతా ?” ఎన్ఱాపొత్తే అపేక్షిక్కితారెన్ఱై నివహిక్కు
మ్మడి. నైరాశ్యత్తిలే తాత్పర్యమాక్కుత్తైక్కు అనసరమిల్లెయితే.

పరివస్య ఎన్ఱుమ్ పరివస్యసమెన్ఱుమ్ పరివీడెయై చొల్లె
కిఱతు. (౯౬)

శ్లో॥ వివిశ్యవిశ్వేంద్రియ తవకకపణః

మనస్థనలే నిత్యనిఖాత నిశ్చలః ।

సుధాసఖిహస్తపతే సుశీతలః

గిరిశృంగవస్యః శృణుయాను తావకీః ॥

౯౭॥

పదపురై

హే మా స్తిపతే! = తిరుపత్తిమామలై
నాతనే!

వివిశ్య = ఉల్ పుకున్ఱ

విశ్వేంద్రియ } సకాన్ద్రియజ్ఞుడైయ
తవకకపణః } పున్ఱ విడాయ్ త్రిర్
పునవాయ్

మనస్థనలే = నెఱ్ఱెలే

నిత్యనిఖాత } ఎపోతుమ్ నాట్టప్పట్టు
నిశ్చలః } నిరమాయురుత్పనవాయ్
సుధాసఖిః = అమృతిమ్ పొన్ఱనవాయ్
సుశీతలః = మికపున్ఱుకలిర్ న్ఱనై యాయ్
శ్రవస్యః = శ్రవెక్కు ఇనియనై యాయ్
తావకీః = ఉన్నుడైయనై కళాన
గిరిః = వాయ్ ముట్టికశై
శృణుయాను = శ్రవయ్ఱుక్కుడవోమ్.

[వివిశ్యేత్యాది.] “తొణ్ణరోక్ కరుణిచోతివాయ్ తిఱన్దు తామరైక్కణ్ణళాల్ నోక్కాయ్” ఎన్దు ఆత్మవార్ ప్రాధికత్త అడై విలే ప్రాధికాయాతే విలోకనాదిమాత్రత్తైయే ప్రాధికత్తారాయ్ నిన్దార్ కీర్త్తి; శోతివాయ్ తిఱన్దున్దు శొల్లవేణున్దాల్ అచావతార సమాధియై అత్యస్తమ్ కులై త్తతాకుమాన్దాయాల్ అన్దప్రాధకన్దై ఆకాశెన్దు నిన్దైత్తార్ పోలుమ్ కీర్త్తి; ఇనిత్తా పేరరుళాళన్దుడైయ పరిమాన్ద్రుజ్జలై ఆరాయ్ న్దవాతే అతుత్తన్దైయమ్ నివిశజ్జ మాక ప్రాధికక్కలామ్మడియితే యిరుప్పతు. తిరుక్కచ్చినమ్మిక లోక్తై పురిమాన్ద్రుజ్జై యారాయ్ న్దార్. అతు “అసశ్శేతమనా లావమ్” ఎన్దు అచావతారమర్యాదై కులైన్దిరుక్కుప్పడియై యుణ ర్ న్దార్, ఇని నామ్ సమ్భాషణన్దన్దైయమ్ ప్రాధికక్కళ్ళుత్తైయన్? ఎన్దు తమ్మిల్ తామితేతి అతు తన్దై ప్రాధిక్కితారాయ్ త్తు ఇన్ద శోక త్తిల్.

[హే హస్తిపతే!, తావకీ: గిర: శృణుయూమ్] దేవరీ శోతివాయ్ తిఱన్దురుళిచ్చెయ్యుమ్ శ్రీసూక్తికలై అడియే కేట్ట ప్పెటవేణుమ్. అన్ద శ్రీసూక్తి:ళ్ళో ఎప్పడిప్పట్టవైయన్దు, విశేషిక్కి తార్ - వివిశ్యేత్యాదియాలే. [వివిశ్య] ధర్మభూతజ్ఞానమ్ పుకుమిడ జ్గళడజ్జుమ్ పుకున్దు ఎన్దు పడి. [విశ్వేంద్రియతర్వకర్వణీ:] సవే న్ద్రియజ్గళిన్దుడైయపుమ్ విడాయై త్తీర్క్కవల్లవైయాయ్. ఇజ్జనన్ది క్కే, “విశ్వేంద్రియాణాం తర్వకర్వణీ - అభిలాషోత్పాదికా: ఇత్యధణః.” ఎన్దు సంస్కృతవ్యాఖ్యాతా ఎదుతివైత్తార్. ఆయ నుమ్, విశ్వేంద్రియాణాం తర్వకమ్ - తృప్తామ్, కర్వణన్ది - ఆక ర్వణన్ది - అసహర న్తితి విశ్వేంద్రియ తర్వక ర్వణణ్యః, తా: ఎన్ది జ్జనమ్ నివహిక్కడవ తా యిరుక్కుమ్.

[మనస్సంతే నిత్యనిఖాతనిశ్చలః] హృదయమధ్యస్థితే నిత్య ప్రతిష్ఠితజ్గళాయరుక్మ క్కడవైయాయ్. “ఎట్టనెప్పొడుతాకిలు మెన్టు మెన్మనత్తలాతిరుక్కుమ్ పుక్కు” ఎన్నుమాపోలే “ఇహోరు శ్రీనూక్తియిరున్దపడియెన్” ఎన్టు ఇదైవిడాతు ఈశుపడలాన్బుడి హృదయత్తినుళ్ళే పొనిన్దుకిడక్కడన శ్రీనూక్తికలై యరుచ్చె య్యువేణుమెన్టపడి. [సుధాసఖీ] భోగ్యతెయిలే అన్మృతధారైయై ఒత్తిరుక్కువేణుమ్ [సుశీతలా:] * తాపత్రయీ మయదనానల దహ్యామాననాన అడియేనుడైయ తాపజ్గళెల్లామ్ తీరుకైక్కుఱు ప్పాన కుళిర్ త్తి పొరున్ది యిరుక్కువేణుమ్.

[శ్రవస్యా:] భగవదుక్తికల్ తాన్ శెవిక్కినియ శెఱ్ఱొల్లా యితే యిరుప్పలు. శ్రవసో హితిం శ్రవస్యమెన్టాక్కడవతు; “శరీ రావయవాద్యత్” ఎన్టితే పాణినియమ్. శ్రవసుక్కు హితమెన్టతు ఉపకారకమెన్టపడి. [తానకీరః] కీర్తించున్న గుణజ్గళొన్టవిల్లా తొట్టిన్దాలుమ్ దేవరీరుడైయవైయెన్నున్తాలే వరువతొరు ప్పెన్టై యున్డితే ఉక్తికళుక్కు. “ఇదీతంనిమిషితం చ తావకం రమ్యమద్భు తనుతిప్రియజ్కరమ్.” [సున్దరబాహుస్తవే]-తనీయమెన్ను మాకా రత్తాలేయితే ఎల్లాముదైశ్వమానతు. అప్పడిప్పట్ట శ్రీనూక్తికలై కేట్టు విరుమ్బుకితారాయ్త్తు. “శృణుయామ” ఎన్టుమ్ “శృణ వామ” ఎన్టుమ్ పారభేదమున్టు; తాత్పర్యభేదమిట్టై. తన్నుడియార్ కలైయుమ్ కూట్టికొన్డు బహువచనప్రయోగమ్ ప్లూకితార్ ; * ఇని యాముతామైపోలే.

ఇవర్తామ్ కేట్టువిరుమ్బుమ్ శ్రీనూక్తికల్ తా నవైయె న్నిల్ ; కుశలప్రశ్నమ్ శెయ్తల్, శిలకైజ్కర్యజ్గలై నిదేశిత్తు ‘ఇతు శెయ్యామ్’ ఎన్టు నియమిత్తల్ ముతలియవై యున్డితే ;

అవశ్యమై యాశైష్వర్యపరిపణి. అన్తిక్కి, “మాతా పితా భ్రాతా నివాసశృంగం సుహృద్గతినిరాకారాయణః” “శేలేయ్ కణ్ణియరుమ్ పెరుమ్ శైల్యముమ్ నన్దక్కళుమ్, మేలాత్తాయ్ తన్దైయుమ్ వశేయిని యావాశే” ఎన్నిటవడియే మాతాపిత్రాది సవకవిధబంధువర్ణముమ్ ఎమ్మెరుమానేయాకై యాలే తాకికబంధువర్ణబోడే పేళిక్కొళ్ళుమ్ పేచ్చుక్కళెల్లామాక పేణు మెన్నితారాకవుమామ్. అత్తవానుడైయ కుటుమ్మభరగోచర ప్రస్తావజ్జళుమ్ పెరుమాళోడేయా యిరుక్కు మెన్నుమిడమ్ - తిరువాయ్ మొట్టియిల్ “నితైన్దవకపట్టి” [గి-గి-౭] ఎన్దపాట్టిళ్ళట్టిలే వ్యక్తమ్. — సుమస్త్ర, అక్రూరప్రభృతికళే విధ వావతారత్తిల్ పారిత్తపారిప్పై ఇవర్ అచావతారత్తిలే పాఠిక్కి తార్ ; “ఆశయా యదివారామః పునశ్శబ్దాపయేదితి” ఎన్దు సుమస్త్రరుమ్, “మామక్రూశేతి వత్సతి” ఎన్దు అక్రూరరుమ్ మనోరథి తిరువార్కళితే. ... (౯౭)

శ్లో! అశేషదేశాఖిల కాలయోగినీషు

అహం త్వవస్థాస్వఖిలాస్వసన్మధిః ।

అశేషదాన్యైక రతిస్తదాచరణ

కరీశ ! వతేయ సదా త్వదన్తికే ॥

౯౮ ॥

పదపురై.

మే కరీశ! — కరిగితివాధనే !,

అశేషదేశాఖిల } సవకదేశసంకళాంబు
కాలయోగినీషు } బోదుమ్ శేర్ వ

అఖిలాస్వస్థాసు = సవకావస్థికళిలమ్

అశేషదాన్య - } సవకవిధ కైజ్జర్య
ఏకరతిః అహం } జ్జరిలుమ్ అరాతకాత

తైయడైయ అడియేక

తత్ = అన్ద అశేషదాన్యతై

అసన్మధిః } శత్రొన్దిల్ బుద్ధికలుతై
అచరణసక } తవనాయ్ అనుష్ఠియా
నిష్ఠకొణ్డు

సదా = ఎప్పోడుమ్

త్వదన్తికే = ఉక పరిసరత్తిశయే

న్తైయే = ఇంకొక్కడేశే.

[అశేషదేశేత్యాది.] “అహంసవంకరిష్యామి జాగ్రతస్త్వ
పతశ్చ తే” ఎన్నిటవడియే - సవందేశ సవం కాల సవాంసఫోచిత
సవంవిధకై జ్ఞురైక్యకరతియాయ్ ‘ఒబ్బివీల్ కాలమెల్లాముడనాయ్
మన్ని వదువిలావడిమై శెయ్య వేణుమెన్దితార్. ధర్మి ఒన్టేయా
కై యాలే విషయమ్ ఎజ్ఞుమొక్క పూణామానపిన్దు ఒరుదేశవిశే
షత్తిలేపోనాల్ శెయ్యక్కడవ అడిమైక శెల్లామ్ ఇన్నిలత్తిలే శెయ్య
లామ్మడిక్కిడాక క్కుత్తెయన్ద్రబీరుక్కు మిడమితే తిరువత్తిమా
మలై యాకియతు. ఇవర్ క్కుత్తా ఇప్పుడమ్మవిరోధియాకై యన్తికై
అడిమై శెయ్కైక్కు ప్పాజ్ఞాయరుక్కుమాకై యాలుమ్, అజ్ఞుప్ప
నాలుమ్ “సంశ్చు తే సవాంకామానసహ” ఇత్యాదిప్పడియే
గణానుభవమే పణ్ణవేణుకై యాలే అన్దశీలాదిగుణభర్తా ఇరుట్ట
త్తెయిల్ విళిక్కుప్పిలే ప్రకాశిప్పతు ఇజ్జేయాకై యాలుమ్ ‘నాము
విగ్గేయిగున్దు నిత్తైకై జ్ఞుర్యమ్ పణ్ణపైమ్’ ఎన్దు పాఠిక్కితార్.
భగవద్విషయత్తిలే అడిమై శెయ్య వొరుప్పకవార్ శెల్లామ్ ఉళ్ళ
తోన్టాయన్దు మున్నేపారిత్తుక్కొడ్డిబ్బియునతు “అహం సవం
కరిష్యామి” ఎన్దితే ఇళైయపెరుమాళ్ వడి

హేకరీశ !, అశేషదాస్యైకరతిః అహమ్ అశేషదేశాఖిల
కాలయోగినీషు అఖిలాస్వవస్థాసు అనన్యధీస్సత్ తత్ (అశేషదా
స్యమ్) ఆచరన్ సదా త్వదన్తికే వత్తేయ - ఎన్దితార్. [అశేష
దాస్యైకరతిరహమ్] అడిమైయిల్ ఒన్దుమ్ ఒరువర్ క్కుమ్ కూటు
కొడక్క విళైయాలే ఎల్లావడిమైకళై యుమ్ నానే శెయ్యవేణుమెన్ది
రుక్కిట అడియే. ఇళైయపెరుమాళ్ పిరియాలే కాట్టిలేయుమ్
కూడప్పిన్దు శెయ్తవడిమైకళుమ్ శెయ్యవేణుమ్; శ్రీభరతాన్ద్రవా
న్దైప్పిలేపిరివిగున్దు శెయ్తవడిమైకళుమ్ శెయ్యవేణుమ్ ఎన్దిరుక్కి

తారాయ్ త్తు. “.....ఏకరతిః” ఎన్నిట రతిశబ్ద ప్రయోగత్రాలే
 “రమమాణా వసే త్రయః” ఎన్నవిడ త్తిలభతై ప్రత్యభిజ్ఞానమ్
 వణ్ణకితార్. [రమమాణావసేత్రయః] పెరుమాళుమ్ పిరాట్టియుమే
 రమి త్తిరుక్కచ్చయ్ తేయుమ్ “త్రయో రమమాణాః” ఎన్న ఇత్తైయ
 పెరుమాళై యుమ్ శేర్ త్తుచ్చొల్లుకిటతు - దిన్వదన్సుతికళుక్కు పర
 స్పర సంశ్లేషత్రాల్ పిటక్కుమ్ రనమ్ అచ్చేర్ త్తియై క్కుణ్ణపనుక్కుమ్
 పిటక్కైయాలేయితే. అతుపోలే పేరుభాళినుక్కుమ్ పెరున్దేవి
 త్రాయార్ కుమ్ పంస్పరసంశ్లేషత్రాల్ పిటక్కుమ్ రతి, అచ్చేర్ త్తి
 యిలే అడిమై శైయ్యునిరుచ్చాన్ద తమక్కుమ్ ఒత్తిరుక్కుమెన్దతు
 తోన్ద “దాన్దైకరతిః” ఎన్నితార్. -

[అశేషదేశాఖిల కాలయోగినిషు లఖిలాన్యవస్థాసు] సర్వా
 దేశజ్గళిలుమ్ సర్వాకాలజ్గళిలుమ్ సర్వావస్థాకళిలుమ్ ఎన్నపః. అన్యై
 కళావన జాగరణన్యన్నాదికల్. [అన్యధీః] అన్యపరసన్తి క్కే.
 * శేరుప్పనైత్తు త్తిరువడితొయి నారైప్పిలేయ. కచ్చెన్దాతితే. [తత్
 ఆచరణ] ‘అశేషదాన్దైకరతిః’ ఎన్నతిలే ఏకదేశమాన అశేష
 దాన్దై పురామశిక్కిటతాయ్ త్తు తచ్చబ్దమ్. “తవాచరణ”
 ఎన్నతు అవపాతమ్ [సదా త్వదన్తికే వరేయ.] పెరుమాళుమ్
 పిరాట్టియుమాయ్ తిరైయైనైత్తుక్కొణ్ణిరున్దాలుమ్ పడిక్కుమ్ కుత్తు
 విళక్కుమ్ ముతలియనైపోలే అన్వళవిలుమ్ నిన్దు అన్తరగ్గప్పత్తికల్
 పుణ్ణవిరుమ్బుకితారాయ్ త్తు. (౯౮)

శ్లో॥ ఇమం జగం హస్త! కదాభిషేక్యతి
 త్వదక్షిణద్యౌవరద! శ్రమాపహా ।
 అకృత్రిమప్రేమరస ప్రవాహజా
 విన్మృత్యురీ వీక్షణవీచినస్తతిః ॥

పదివృత్తి.

పరద = పేరరుభావా !,	శ్రమాపహ = విడాయతీర్క్కవల్లతాయ్
త్వదక్షీనద్యోః = ఈనతు తిరుక్కణ్ణభాకిః	విస్మత్వరీ = ఎఙ్గుమ్ పరవక్కజవతాన
నదిః శినుడైయ	వీక్షణవీచినస్తతి = కటాక్షమాకిః అల్లె
అకృత్రిమప్రేమరస } స్వాభావికమాన	కళి = రిశైయానతు
ప్రవాహాబా } ప్రీతియాకిః రస	ఇమం జనమ్ = అడియేనై
ప్రవాహాత్రిన్ నిస్తు	కవా = ఎహ్నీతు
మాఙ్గాః క్కడవతాయ్	అభిషేక్ష్యతి = మఱ్ఱనమాట్టహ్నీతితు !
(ఆతవీప)	

[ఇమంజనమిత్యాది.] “యశ్చ రామం నపశ్యేత్తు యంచ రామో నపశ్యతి | నిద్రితస్స వసేల్లోకే స్వాత్మాప్యేనం విగహాతే.” ఎన్నిటవడియే - ఎమ్మెరుమానై సేవిక్కప్పెఱుతల్ ఎమ్మెరుమానాలే కటాక్షీక్కప్పెఱుతలాకిః ప్రావ్యద్యయముణ్ణితే అతుతన్నిల్, ఎమ్మెరుమానై తామ్ సేవిక్కప్పెఱువతిలుణ్ణాట్టిల్ ఎమ్మెరుమానాలే తామ్ కటాక్షీక్కప్పెఱుకై ఉద్దేశ్యతరమా యిరుక్కెయూలే అతుతనై ముద్దుఱుమునమ్ ఇస్తశ్లోకత్తిలే అధిక్కితార్.

[హేపరద! త్వదక్షీనద్యోవీక్షణ వీచినస్తతిః ఇమం జనం కదాఽభిషేక్ష్యతి?] దేవరీరుడైయ తిరుక్కణ్ణభాకిః నదికళిన్ నిస్తుమ్ వీక్షణభాకిః అల్లెవరిశైః శోపరమ్బి స్వావియేనై మఱ్ఱనమాట్టవతు ఎన్దైక్కెన్దితార్. [శ్రమాపహ అకృత్రిమప్రేమరసప్రవాహాబా విస్మత్వరీ.] వీచినస్తతియానతు తన్నిలే పడివారుడైయ విడాయెయెల్లామ్ తీర్క్కవల్లతాయుమ్ ప్రవాహాత్రిన్ ప్రాదుభావిప్పతాయుమ్ విస్తారశీలమాయు మిరుక్కెయూపోలే, కటాక్షధారైయుమ్ తావత్రయనిన ర్తనక్షమమాయ్ అవ్యాజప్రీతిరసప్రవాహమడియాకప్పెరుకువతాయ్ ఆశ్రితజనముళ్ళు విడమెఱ్ఱమ్ పుక్కు వ్యాపిక్కక్క

డవతాయరుక్కుమ్బుడియై చొల్లుకీటతు. — కటాక్షామృతరిసావనే
కత్తాలే అడియేనై కైజ్జుర్య సామ్రాజ్యాధిపతియాక అక్కియరుళ
వేణుమెన్టు ప్రాధిక్తపడి.

“అభిషేక్యతే” ఎన్టు శిలర్ ఓతువకోళో. (౯౯)

శ్లో॥ సదాతనత్వేపి తదాతనత్వవత్
నవీభవత్ప్రేమరస ప్రవాహయా ।
నిషేవితం త్వాం సతతోత్కయా శ్రియా
ః రీక ! పశ్యేమ పరిశ్చలం సమాః ॥ ౧౦౦॥

పదవృత్తై.

ః రీక ! = యోగిని శాధనే !,	(ఆరవీస)
సదాతనత్వేపి = నిత్యపరివితమాయుక్కు	సతత ఉత్కయా = నిత్యమాశ్చైకాద్భి
చ్యయేతేయమ్	రక్తిం
తదాతనత్వవత్ = ఆపూర్వమానాత్మ్యం	శ్రియా = పిరాట్రియాలే
నవీభవత్ ప్రేమరస } పురిశుపురికాక	నిషేవితమ్ = విత్యానుభూతి వాయరానిన్
ప్రవాహయా } విశ్లేయానిష్క్రిం	త్వాన్ = ఉన్
ప్రణయరిస పరమృతయై	పరిశ్చలం సమాః = పల్లాభుపల్లాభాక
యదైయశాయ	పశ్యేమ = సేవిక్కుడవోమ్.

[సదాతనత్వేపిత్వాది.] “యశ్చరామం నపశ్యేత్తు” ఎన్టు
కుజై తీరివిరుమ్ముక్కితారితీ. [హేః రీక ! శ్రియా నిషేవితం త్వాం
పరిశ్చలం సమాః పశ్యేమ] పిరాట్రియుమ్ దేవరీరుమ్ శేర్ త్రియా
యరుక్కు శ్కాణప్పెణువేనాకిల్ “శ తాయువైపురుషః - వేదినూ
త్పిరాయమ్నూణు” ఎన్టు ముర్యాదైయైక్కులైత్తు నూన్ద్రాన్ద్రుక్కు
మేట్టుడ ఇరున్దాకిలుమ్ కణ్ణకళిప్పేన్ద్రేతార్.

[సదాతనత్వేపి] నిత్యమాయ్చెల్లానిష్క్రిచ్చెయ్తేయమ్.
[తదాతనత్వవత్ నవీభవత్ప్రేమరస ప్రవాహయా] ఎమ్మెరుమాశ

విలే పిరాట్టియిక్ ప్రణయరసమ్ అవిచ్ఛిన్నప్రాశోరూపేణ నిత్య
మాయ్ చెల్లనిట్లుచెప్పయ్ తేయమ్ “అప్పొడుతై క్కప్పొడు
తెన్నా రావములేమ్” ఎన్నుప్పడియాన విషయమాకై యాలే క్షణ
న్దోటుమిట్టుమాటినాప్పోలే పుతుక్కణి త్తిరుక్కుమాయ్ త్తు. అవళో
తా తిరుమార్ పిలే అవినాభూతైయాయరున్దుక్కొణ్డు నిత్యాను
భవమ్ పణ్ణానిట్లుచెప్పయ్ తేయమ్ “అకలకిల్లేనైయమ్” ఎన్నాళే;
ఇతుతా అకన్టిరున్దు శొల్లుకిఱ వాతైయన్దు; అకలుకైక్కు
ప్రసక్తియన్డాయ్ చొల్లుకిఱవాతైయమన్దు; * తదాతదా నవం
నవమెన్నుప్పడియాన విషయమ్ వడుత్తుకిఱపాడితేయితు అనుభా
వ్యవిషయమ్ నవంసవమానాల్ అనుభవముమ్ నవంసవమామే.
అతడియాక అనుభవితృజన ప్రణయరసముమ్ నవంసవమామితే;
అతైచొల్లుకిఱతాయ్ త్తిజ్జు తదాతనత్వే ఇవ-తదాతనత్వవత్;-
అప్పోతుణ్డానాత్పోలే ఎన్దై ఇజ్జనన్దిక్కే, తదాతనశ్చాసా త్వశ్చ
తదాతనత్వః, తస్మిన్నివ - తదాతనత్వవత్. ఎన్దు పణిత్రార్ శిజ్జ
పెరుమాళ్. త్వః ఎన్దిఱవితు నవనామశబ్దజ్జళిలొన్దు, ఇతఱ్కు
‘ఇతరః’ ఎన్దుపొరుళ్. “ప్రజాపతిం త్వోవేద ప్రజాపతి స్త్వంవేద”
[యజుషి ౧ కా. ౭ ప్ర.] ఎన్దవిడ త్తిల్ పోలే. ఏవళ్ళు, తదాతనత్వ
వత్ - అప్పోతుణ్డాన వేటొరువన్దువిల్ పోలే ఎన్దు తాకిఱతు

[సతతోత్తయా] ఉత్తశబ్దమ్ ఉత్తణ్ణితాధకమ్ నిత్యో
త్సుకై యాన న్దెన్దపడి. నవీభవత్ప్రేమరస ప్రవాహత్వాదేవ నిత్యో
త్సుకాభవతి. ‘పిరియే, పిరియిల్ తరియే’ ఎన్దు అల్లువపకలుమ్
వాయ్ వెరువుచువళితే. [శ్రియా నిషేవితం త్వామ్] ఇప్పడిప్పట్ట
పిరాట్టియోజే నిత్యసంశ్లిష్టరాన దేవరీరై. [పరశ్శతంసమాః పశ్యే
మ] నడునాళళవుమ్ సేవిక్కక్కడవోమెన్దై. బ్రహ్మచారి నారాయ

ణనై యన్తిక్నే. శ్రీమన్నారాయణనై సేవికవిరుమ్ముకితార్. నీరిలే నెరుప్పక్కిశరుమాపోలే కుళిర్నడకరుపుశ్చత్తిలే అపరాధతాల్ శీర్ ధమ్పిటన్దాల్ “కిమేతత్ ? నిదోమఃకథా జగతి?” ఇత్యాదిప్పడియే చాటుశతజ్ఞభాలే అవనైమయక్కి “అల్లిమలర్మకళిపోక మయక్కుక్కళాకియుమ్ నిఱ్ఱుమమ్మా” ఎన్నుప్పడిప్పణ్ణి ప్పొరున్ద విడవల్ల పిరాట్టియి సన్నిధియిలేయితే సేవికవడుపుతు. సమాః= ద్విత్వీయాబహువచనమ్; “కాలాధ్వనోరత్వస్త సయోగేద్విత్వీయా.”

[పశ్యేమ] అభినివేశ త్తిల్ తమక్కు త్తోళ్ తీడ్డికళాన తమ్మడి యారై యమ్ కూట్టికొట్టమైతోన్ద బహువచనప్రయోగమ్ పణ్ణ కితార్. (౧౦౦)

శ్లో॥ సమాహితైస్సాధు సనన్తనాదిభిః
సుదులభం భక్తజనైరిదులభమ్ ।
అచిన్త్యమత్యద్భుత మప్రతికణం
వరప్రద ! త్వత్పదమాప్నుయాం కథమ్ ॥ ౧౦౧॥

⇒⇒ ఇతి వంశస్థదశకంసమాప్తమ్. ⇐⇐

పదపురై.

కరప్రద ! = సేరుభాళనే !,	అప్రతకణం = ఉపాత్తుక్కుమ్ అవిషయ
సాధు = నైక	మాయ
సమాహితై = సమాధినిష్ఠరకళాన	(అతదవ)
సనన్తనాదిభిః (అపి) = సనన్తన సనక సనత్తు	అత్యద్భుతమ్ = మిశ్రమాశ్చర్యమాన
జాతాది మునివర్కకళామ్	త్వత్పదమ్ = ఉనతు ఇరుప్పడమాయ
సుదులభమ్ = అడైయముడియాతతాయ	తిరువాళ్లై
భక్తజనైః } పత్తుడైయదియవర్కకు	కథమ్ = ఎప్పడి
అనుభవమ్ } క్కు ఎలియతాయ	
అచిన్త్యమ్ = నైక్కుమ్ గోచరమల్లాత	అప్నుయామ్ = (స్వప్రయత్నత్రాల్)
తాయ	అడైదిడువే ?

[సమాహితైరిత్యాది.] “మనోరథానామతతాః ప్రవాహః” ఎన్నిపడియే కరైయట్టిన్దు పెరుకిచ్చెల్లుకిఱ తమ్ముడైయ మనోరథ ప్రవాహ-పరమ్మరైకలై ఇజ్జనేవిణ్ణప్పమ్ శెయ్తవళవిలుమ్, “కణ్ణేక కమలమలర్ప్పాదమ్” ఎన్దుమ్ “ఉన్ద్రేనుకన్దు పణిశెయ్తు ఉన పాదమ్పెన్ద్రే” ఎన్దుమ్ శొల్లిక్కళిక్కున్బుడి పేరరుళాళక అరుల్ శెయ్యక్కాణామ్మెయాలే తనుక్కుణ్ణాన అతిశజ్జెయై త్తిరుమున్నే విణ్ణప్పమ్ శెయ్కితార్. “ఉన్నుడైచ్చోతి వెళ్యత్తకమ్బాలునై క్కుణ్ణుకొణ్ణిట్టు, ఎన్నుడైయారుయిరార్ ఎజ్జనేకొల్ వన్దెయ్తు ఎచే?” ఎన్ద్రాప్పోలే యరుళిచ్చెయ్కితార్.

[సాధుసమాహితైః (అపి) ససన్దనాదిభిస్సుదులకభమ్] తమ్ తలైయిలే శిలవణ్ణిట్టుకొణ్ణు సమిదైపాతి సావిత్రిపాతియాక ముయ ల్వార్ కుక్కిట్టవరితు అచేతనక్రియాకలాపగ్గలైయే ఉపాయమాక పున్ద్రపున్ద్ర తిద్దిణ్ణః పరిమంపదమ్ నెడుకుమాయ్తు. “నేరే కడిక్కమలత్తుళిరున్దుమ్ కాణ్ణిలాక కణ్ణనడిక్కు మలన్దనైయయక.”

[పెణ్ణులామ్ శడైయిరానుమ్ పిరమనుమునై క్కాణ్ణాన్, ఎణ్ణిలాపూట్టియాట్టి తవమ్ శెయ్తార్ వెళికినిట్టు.] ‘ఉక వాడ పుణ్ణాతుయిర్ కావల్లిట్టు ఉడలిల్ పియా ప్పలనైన్దుమ్నొన్దు తామ్ వాడవాడ తవమ్ శెయ్తవర్కళుజ్ఞాడ లజ్జత్తుక్కున్దిత్తలై యిట్టు నిట్టు మ్పడియాయితే ఒరుపత్తుడైయడియనక పేలుపెన్ద్రుతు. [వెళికి నిట్టు] ముతలైయిక్వాయిలే విహ్రోతే తపస్సితేయిట్టిన్దు ఎన్నకా ర్యమ్ శెయ్తోమెన్దు లజ్జత్తిరున్దార్కళాయ్తు. ఎమ్మెరుమానార్ ఒరునాల్ మూకదాననైయత్తైత్తు మరత్తుక్కుళ్ళేనిట్టు త్తి వాళక్క తవుకలైయడైత్తు సంజ్ఞెయాలే తిమ్తరువడికలై క్కాట్టికొడుక్క అన్ద ఉమ్మైయమ్ ‘ఇత్తిరువడికలే నమక్కుత్తణ్ణమ్’ ఎన్ద్రుత్తి అత్తి

రువడికి తై త్తై త్తై మేల్ అణిన్దుకిక్క, ఆత్తవాణ్ ఇత్తై క్కత విణ్ పురై యా లేకణ్ణు 'ఐయో! ఊమైయాక జనిక్కప్పెఱాతే ఆత్త వానాకప్పిఱన్దు శాత్త్రుజ్జితై క్కల్ ద్దుక్కెట్టేనే!' ఎన్దు ముడిమేల్ మోత్తిక్కణ్ణు కత్తినారామ్; అతుపోలే. "యద్భ్రహ్మరుద్ర పురు హూతముఖై గుణరాం నిత్యం నివృత్తిసరైససకాదిభివాన్."

[భక్తజనైరగులభమ్] "అచ్యుతపదామ్బుజయుగ్మరుక్మ వ్యామోహత స్తదితరాశి తృణాయ మేనే" ఎన్నుమ్మడి యిరుప్పా ర్ కుక్కు "పైయరివిల్మాయాన్ పరిమపదముజ్జళుక్కామ్ కైయి లజ్జునెలిక్కని" ఎన్నలామ్మడి ఎళితాయరుక్కుమాయత్తు. నమ్మిత్తై యిన్ శిఱుముఱి నలమన్దమిల్లణ్ శోర్ నాట్టిలుమ్ విలైచ్చెల్లుమెన్ద వారైయై నిన్దెప్పతు. "నిమ్మల్మపైనిహత జన్మజరావికారభూ యిన్దభక్తి విభవైరభవైరవాప్యన్."

[అటన్ద్రమ్] "రూపేణ సద్గుణగణైః పరయాసస్పృహ్యా భావైరుదారి మధురైరిపివా మహిమాన్ | తాదృ క్షదీదృగిదమిత్వ్య పవణాయన్త్యో వాచో యదీయవిభవస్య తిరస్క్రియాయై." [శ్రీ వైకుంఠస్తవే - ౪౩.] ఎన్నుమ్మడి యిరుక్కయాలే చిన్తాపదమతి క్రాన్తమాయితే పరిమపదన్దా నిరుప్పతు. ఎమ్మెరుమానారున్ గద్యత్తిలే "బ్రహ్మాదీనాం వాఙ్మనసాగోచరే శ్రీమశివైకుంఠే దివ్య లోకే..... తేనామసి ఇయత్పరిమాణమియదైశ్వర్య మిదృశస్వ భావమతి పరిచ్ఛేత్తుమయోగ్యే" ఎన్దరుళిచ్చయితారితే. [అత్యద్భు తమ్] అత్యాశ్చర్యమానతొరు స్థానివిశేషమెన్నలా మత్తనై పోక్కి ప్పాశురమిడవొణ్ణాతుకాణుమ్. [అప్రతకణమ్] 'ఏవమృతత్వాత్ ఏవంస్యాచేతత్' ఎన్డాత్పిన్ద తకత్తుక్కుమ్ అభామియాయ్త్తు. అతపవ [అత్యద్భుతమ్] ఎన్దిజ్జనేయొజ్జువుమామ్. ఇప్పడిప్పట్ట

తాన [త్వత్సదస్] దేవరీరుడైయ దివ్యాస్తానతై. “త్వత్స్థాః పామం
ఎదమ్.” [కథమాన్నయమ్?] అకిచ్చననాన అడియే. ఎజ్జనేప్రాపి
క్కవల్లే. “వనత్తిడరై ఏరియామ్నణ్ణుయన్ద్రు మితువల్లాల్
మారియార్ పెయ్కిత్పార్ మన్దు.” ఎన్నిఱ కణ్కిలే. ఇరుళక
న్దుమెటికెతిరో. మణ్ణలత్తాడేన్ ద్రైవై త్తేసేవాణ్ణి అగుళ్ కొడుత్తిట
డియవరై యాట్కొళ్ళవల్ల దేవరీరే అడియేనుడైయ ఆకిచ్చన్యా
ఎనన్మిత్తతాద్వికత్తై త్తిరుప్రళ్ళమ్మన్దు. నయామిపరమాంగతి
మెత్తపడియే కొడుపోకిల్ పోకిలామత్తిన్ద్రైపోక్కి, ఎలియెలుమ్మ
నాన నానే ఎప్పడిప్రాపిక్కవల్లే న్నితార్.

“నచ పరమపురుషస్సత్యసంకల్పః అత్యధికప్రియం జ్ఞానిసం
లభ్యా కదాచిదావత్యయిష్యతి” [శ్రీభాష్యే] ఎన్నితారితే భాష్య
కారర్, “పరమపురుషః జ్ఞానిసం లభ్యా” ఎన్నిఱ శ్రీమూక్తివిన్యాస
స్వాగన్యత్రాతే చేతనలాభమే ఎమ్మెరుమానుక్కుప్పేలు ఎన్నుమి
డమ్ సమ్మిప్పమాకితాయ్త్తు. ఆకవే స్వీరులాభత్తుక్కు స్వామి
యే కృపిణణ్ణిల్ ఫలిక్కుమత్తనైయెబ్బీయ కాన్దపాపాణాదికల్ప
నాన ఎన్నుడైయ యత్నమ్ ఫలేగ్రహియాక ప్రాప్తియుణ్ణో వెన్ది
తార్. ... (౧౦౧)

శ్లో॥ రామానుజాష్టోతరణోస్మి కులప్రదీపస్తు -
ఆసీత్స యామునమునేః సచ నాధవంశ్యః ।
వంశ్యః పరాఙ్ముశమునేస్సచ సోపి దేవ్యాః
దానస్తవేతి వరదాస్మి తపేక్షణీయః ॥

౧౦౨॥

శ్రీవరదరాజ స్తవమ్ మున్ద్రీన్దు.

[శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రేణ్యోనమః క్తి మధీనుహే ।
యదుక్తయస్త్రయ్యాకిణ్యోయాన్తి మజ్జశనూత్రతామ్ ॥]
అథ్ నాక్ తిరువడికళే శరణమ్.

ఎదవురై.

పరద ! = పేరులు లాశనే !, రామానుజాంఘ్రి (అడియేక్) ఎమ్మె శరణః అస్మి } రుమా నాగుడైయ తిరువడికళైయే శరణ మాకవుడైయేక్ ; సతు=అన్దఎమ్మెరుమా నాశో యామునమునే=అశవిద్దాబుడైయ కులప్రదీపః=విద్యావంశత్తుక్కు అడివిశ కాన్య అసీతో=అనార్ ; సచ=అన్ద అశవిద్దార్ తాముమ్ నాభవంశ్యః=విద్యాన్యయత్తాలుమ్ కుడల్	తుడక్కాలుమ్) శ్రీమన్నాథ మనికళుడైయ సంశత్తవర్ ; సచ=అన్ద నాథమునికళుమ్ పరాబ్జుశము నే=నమ్మాళ్ వాగుడైయ సంశ్యం=సంశ త్తవర్ ; సోపి=అన్ద అథ్ వారుమ్ జేన్యాః దాసః=పిరాట్టిక్కు అడియవర్ ; ఇతి=ఎన్దిఱ ఇన్దపారమ్మర్వత్తాతే తవ=ఉనక్కు (అడియేక్) కటాక్షణీయః } కటాక్షిక్కు త్తక్కవనా అస్మి } కేటే.
---	---

[రామానుజాంఘ్రిత్యాది.] నిగమత్తిల్, తమ్మెక్కటాక్షి
త్తరుళవేణువతు పేరురుళాళనుక్కు అవజ్ఞసీయమెన్నుమిడ తై మూత
లిక్కితార్.

[రామానుజాంఘ్రి శరణోస్తి] ‘ఎనక్కు నిధియుణ్ణు’ ఎన్నా
రైప్పోలే శొణ్ణుకితార్ కాణుమ్. “రామానుజార్యచరణోస్తి” ఎన్తా
యత్తు తత్త్వదీపత్తిలుమ్ దీపప్రకాశత్తిలుమ్ వాధికేసరి ఆదరిత్తరు
ళిన పాతమ్ ; “నాకరామానుజార్యుడైయ కులత్తైయుడైయేనా
కానిన్దే” ఎన్దితే దీపప్రకాశత్తిలే వివరిత్తరుళిన్దు. “విప్రర్ క్కు
గోత్ర ‘చరణ’ నూత్రకూటస్థర్ పరాశరపారాశర్య బోధాయనాది
కళి ; ప్రపన్నజనకూటస్థర్ పరాబ్జుశ పరకాల యతివరాదికళి.”

ఎన్నితే ఆచార్యహృదయమ్. గోత్రనూత్రచరణజ్జెల్లామ్ ఇరామా
నుశనుడైయార్కు వ్యావృత్తమాయరుక్కుమాయ్త్తు.

ఇరామానుశనుక్కుణ్డాన ఏద్రున్దానెన్నెన్నిల్ ; [నతు
యామునమునేః కులప్రదీప ఆసీత్] అవర్తామ్ పెరియముతలి
యారుడైయ కులత్తుక్కోర్ విళక్కాయ్ విళగ్గినార్. ఇరామాను
శనుడైయకులమ్ శొట్టెక్కులమోవెన్నిల్; ఇబ్బు కులమెన్దుమ్ వంశ
మెన్దుమ్ ఉళ్ళశబ్దగ్గల్ అపశ్యసన్తాన పారమ్పర్యత్తైయిట్ట ప్రయుక్త
మల్ల ; విజ్ఞానసన్తానమాయ్త్తు వివక్షితమ్. ఆఃవే, * తూయ్ నెటి
శేర్ ఎతికట్టిత్తైవక్ యమునైత్తుత్తెన నిడైయడియామ్ కతిపెన్
దుడైయక్ ఇరామానుశక్ - ఎన్దతాయ్త్తు.

[సచ నాథవంశ్యః] అన్ద పెరియముతలియూర్ తాముమ్
శ్రీమన్నాథమునికళుడైయ తిరువంశ త్తిలవర్. ఇబ్బు వంశశబ్దత్తాతే
“పితామహం నాథమునిం విలోక్య ప్రసీద మద్వృత్తమచిన్తయిత్వా”
ఎన్నుప్పొడిక్కిణ్డాన కుడల్తుడక్కై చ్చెల్లలామాయినుమ్ క్కీఱ్
డుమ్ మేలోడుమ్ శేరుప్పొడి శల్లవేణుమితే. విద్యాసమ్మనమే
ప్రాధాన్యేన వివక్షితమెన్నలామ్.

[సచ పరాబ్రుహ్మశమునేవకంశ్యః] అన్ద నాథమునికళుమ్
* కురుక్షైయిల్ వన్దు కొమ్మిప్పడక్కియ కులమునివనుడైయ కుల
కొమ్మిన్దు. ఆరప్పొట్టిల్ తెక్ కురుక్షైప్పిరా నముత త్తిరువా యీ
రత్తమిట్టిన్దై యుణార్నోర్కట్టు ఇనియవర్తమ్ శీరైప్పయిన్దు
య్యుమ్ శీలగ్గోల్ నాతమునియితే. “ఆద్యస్యసః కులపతేః.”

[సోపి దేవ్యా దాసః] అవ్వాద్ర్ వారాకీతార్ ఉనక్కు ప్పొడు
క్కైప్పద్ర్దు. * పల్లయత్తాల్ తిరువరుళ్ కొణ్డ తొణ్డతే. [ఇత్తి]

ఇత్యస్తాధేతోః ఎస్తపడి. [హే వద! తవ ఈక్షణీయోఽస్మి.]
ఉన్నెప్పటిదీనానై ని కటాక్షితాలుమ్ ఉపేక్షితాలుమ్ కేళ్వి
యైకాణ్ ; “ సిద్ధిభవతివా నేతి సంశయోఽచ్యుత సేవినామ్
స సంశయోఽస్తి తస్మత్పరచర్యారతాత్మనామ్ ” “ మాతాయ
తానవనై ఎమ్మికిరాల్ మార్విరిట్ట, మాతాకీక్కియ కోళిరియై -
వేతా, ఏ త్తిరుప్పారై వెల్లుమే ముత్తైవరై చ్చాత్తిరుప్పారై
తెవమ్ ” ఎస్త శెలామ్ కడగొత్తైయాకవొణ్ణాతే. అన్తెపుర పరికరన్తై
నొక్కాకిరుక్కిప్పొమో పునక్కు. “ యన్యా వీత్య ముఖం తదిక్షి
వరాధినో విధత్తేఽఖిలమ్ ” ఎన్నుమ్మికియిరుక్కిట పునక్కు అనల్
పుగువమ్ నెటిత్తవిడత్తే కుడసిర్వార్క్క ప్పెణ్ణియిగున్దశే. పిరాట్టి
యిక్ ఉకప్పక్కాక ఆత్మవారై కటాక్షితాయ్, ఆత్మవారుడైయ
ఉకప్పక్కాక నాథముసిక త్తెక్కటాక్షితాయ్; నాథముసికభుడైయ
ఉకప్పక్కాక ఆశవనారై కటాక్షితాయ్; ఆశవనారుడైయ ఉక
ప్పక్కాక ఎమ్మిరుమానారై కటాక్షితాయ్; అవ్వెమ్మిరుమా
నారుడైయ పుకప్పక్కాక అడియేనై కటాక్షిత్తు త్తీర పేణుమే
యెన్గిటార్. “ శ్రుత్వాపరం తదనుబంధమదావలిపై నిత్యం ప్రసీద
భగవత్ మమరజ్జనాథ! ” ఎన్టార్ దేశికక్.

భుక్తాకణక్ ప్రయాగతీథక్త్తిలే కణ్ణపిరానై సేవిత్తు పరమ
పదప్రసాదమ్ పెత్తైవన్బు, “ పిరానే! ఎకతమ్మియాన దన్తకను
క్కుమ్ పరమపదమరుళవేణుమ్ ” ఎన్న, “ ఉన్నెప్పటిలే ఉకతమ్మి
యుమ్ ఎన్నక్కల్ అన్బుక్కియనో? ” ఎన్న, ఇయైయెన్న, ‘ అతియై
యాయినమ్ ఎకభక్తనాన ఉన్నిడత్తిలాకిలుమ్ అన్బుక్కియనో? ’
ఎన్న, ‘ అతువుమియై; పరదేవతైయాన ఉన్నిడత్తిలుమ్ తమైయ
నాన ఎన్నిడత్తిలుమ్ అవక్వైరిమ్ ముత్తదీనవక్ ’ ఎన్న; ‘ ఆకిల్

ఎన్న అన్వయమొక్కొండు అవనుక్కు ఉయర్కతియళిప్పేక్? ' ఎన్న ;
' అవనుక్కు ఎకతిఱత్తిల్ అన్నియైయాయినుమ్ ఎనక్కు అవన్నేల్
పోర అన్నుణ్ణు' ఎన్న ; కణ్ణపిరాక్ అతుక్కేట్ట మనముకన్దు 'అనాల్
అవనుక్కుమ్ ముత్తితనేక్, ఎన్నుడైయ అప్పర్ ఎవర్ పక్కల్
అరుళొపురికిన్దు సరో అవర్కళుమ్ పేఱుపెఱప్రావ్తరేః ఇని నీయుమ్
ఉక్తిమ్మియుమ్ 'విమాన మేటి వీశుపెఱువీర్ ' ఎత్తు విడైతన్దురుళిన
తాకి విళమ్మమ్ పురాణజ్జళుక్కు జలాజ్జలియాకామే ఇరామానుశ
నుడైయ అభిమానత్తిలే ఒతుక్కిక్కిడక్కిఱ ఎన్నై క్కటాక్షీత్త
రుళాయెత్తు తలైక్కట్టినారాయ్త్తు. (ఇన్ద శ్లోకమ్ వసన్తతిలక
వృత్తమ్.)

శ్లో॥ మన్త్రగత్తుగభిః తాథా సారపూరిమేదురా

కూరనాథదేశికేన్ద్ర వక్త్రవస్థనిస్సృతా ।

హస్తిశైలకల్పశాఖ దివ్యకీర్తినత్సృధా

షట్పదాథాతత్త్వనిష్ఠ షట్పదైనిఃపీయతామ్ ॥

శ్రీవత్సాజ్ఞగురోగభీరహృదయా నూక్తిః క్వభోః, కుత్రభోః

ఊదీ మున్న కదధ్వసు ప్రవృత్తురా స్వల్పీయసీ మే మతిః ।

ఏవంసత్యపి హన్త! హస్తిగిరిరాఘద్యోజయన్ సాహసే

స్వాత్మీయామిహ శతపూర్తిమతులాం ప్రాచిఖ్యపన్నన్ముఖాత్ ॥

పదాథో నిశ్శబ్దం ప్రకటిత ఇహాభూత్ప్రథమతః

వరస్తాద్భావాథో విశదలలితాధ్వన్యభిహితః ।

అవజాన్యశ్శాస్త్రధాన్య ప్రకరణవిశేషేషు ఘటితాః

సతాం పారోభాగ్యప్రవృత్తిరిహ మాభూద్గుణదృశామ్ ॥

శరీర

పశ్చిస్తవ వ్యాఖ్యానే

ఇదమేవ సత్యం విభూషణం యదహో దోషసమీచిషణమ్ ।

ఇదమేవ సృజాం విదూషణం యదహో కేవలదోషభాషణమ్ ॥

ఇత్థం వాదిభయజ్జరపంశీయాణ్ణజ్జరార్య సజ్జలితా ।

శ్రీవరదస్తవటికా విలసతు శందశ్శతం ముదే విదుషామ్ ॥

పేరరుభాళః పెరుద్యేవితాయార్ తిరువడికలే శరణమ్.

కూరత్తాశ్చోక్ తిరువడికలే శరణమ్

పెరుమాళ్ కోయిల్ ప్రతివాదిభయజ్జరమ్
అణ్ణజ్జరాచార్యరరుళిచ్చెయ్ త
పశ్చిస్తవ వ్యాఖ్యానత్తిల్
తత్త్వాభాచిన్తామణియెన్నుమ్
శ్రీ వరదరాజస్తవ వ్యాఖ్యానమ్
ముద్దీప్తియి.

